

**รวม กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง
ประกาศ และมติคณะกรรมการการอุดมศึกษา
ที่เกี่ยวข้อง
หลักเกณฑ์/แนวทาง และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง
สิงหาคม ๒๕๖๐ - กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓**

สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

รวม กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง
ประกาศ และมติคณะกรรมการการอุดมศึกษา
ที่เกี่ยวข้อง
หลักเกณฑ์/แนวทาง และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง
สิงหาคม ๒๕๖๐ - กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

รวม กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ประกาศ และมติคณะกรรมการการอุดมศึกษา ที่เกี่ยวกับ
หลักเกณฑ์/แนวทาง และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง สิงหาคม ๒๕๖๐ – กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

รวบรวมข้อมูล และดำเนินการจัดทำ

สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

สำนักติดตามและประเมินผลอุดมศึกษา

กลุ่มติดตามและประเมินผลด้านนโยบายและงบประมาณอุดมศึกษา

๓๒๘ ถนนศรีอยุธยา แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๖๑๐ ๕๓๕๓

โทรสาร ๐ ๒๓๕๔ ๕๖๐๐

website : <http://www.mua.go.th/users/he-commission/index.php>

คำนำ

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้จัดพิมพ์ กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง
ศึกษาธิการ ประกาศ/ระเบียบ และมติคณะกรรมการการอุดมศึกษา ที่เกี่ยวกับหลักเกณฑ์/แนวทาง และ
แนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องมาแล้ว จำนวน ๔ เล่ม (เล่มที่ ๑ : พ.ศ. ๒๕๔๗ - ๒๕๕๑ เล่มที่ ๒ : มกราคม ๒๕๕๒ -
มีนาคม ๒๕๕๔ เล่มที่ ๓ : เมษายน ๒๕๕๔ - กรกฎาคม ๒๕๕๖ และ เล่มที่ ๔ : สิงหาคม ๒๕๕๖ - กรกฎาคม
๒๕๖๐) ซึ่งได้เผยแพร่เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการสืบค้นและการปฏิบัติงานของสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้องไปแล้วนั้น

เนื่องจากปัจจุบันมีกฎกระทรวง ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ประกาศกระทรวง
การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา แนวทางและ
แนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องเพิ่มขึ้น รวมทั้งที่มีการยกเลิกการใช้ สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์
วิจัยและนวัตกรรมจึงได้รวบรวม “รวม กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ประกาศและมติคณะกรรมการ
การอุดมศึกษา ที่เกี่ยวกับหลักเกณฑ์/แนวทาง และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่สิงหาคม ๒๕๖๐ - กุมภาพันธ์
๒๕๖๓” ที่เป็นข้อมูลปัจจุบัน เพื่อเป็นประโยชน์ต่อสถาบันอุดมศึกษาในการเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพ
ในการบริหารจัดการศึกษา ตลอดจนเป็นคู่มือการปฏิบัติงาน/การสืบค้นของสถาบันอุดมศึกษา และหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ สามารถสืบค้นข้อมูลดังกล่าวได้ใน [http://www.mua.go.th/users/he-commission/
index.php](http://www.mua.go.th/users/he-commission/index.php)

สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

สำนักติดตามและประเมินผลอุดมศึกษา

กลุ่มติดตามและประเมินผลด้านนโยบายและงบประมาณอุดมศึกษา

กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

ก
สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑

กฎกระทรวง ประกาศ

ออกตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

๑. กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ ๑

ออกตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕
และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓

๑. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษา
ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ๔
๒. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ ๑๐
๓. ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ
ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เกี่ยวกับสมรรถนะดิจิทัล สำหรับคุณวุฒิระดับปริญญาตรี ๑๓
๔. ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการนำมาตรฐานการอุดมศึกษา
สู่การปฏิบัติ พ.ศ. ๒๕๖๑ ๑๕

ออกตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖

๑. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาการแพทย์แผนไทย ๒๐
พ.ศ. ๒๕๖๐
๒. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ ๓๔
พ.ศ. ๒๕๖๐
๓. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพยาบาลศาสตร์ ๔๗
พ.ศ. ๒๕๖๐
๔. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ๗๐
พ.ศ. ๒๕๖๐
๕. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาแพทยศาสตร์ ๘๙
พ.ศ. ๒๕๖๑
๖. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชานิติศาสตร์ ๑๐๘
พ.ศ. ๒๕๖๑
๗. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และ
สาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรสี่ปี) พ.ศ. ๒๕๖๒ ๑๒๖
๘. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์
อุตสาหกรรม (หลักสูตรสี่ปี) พ.ศ. ๒๕๖๒ ๑๖๗
๙. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี ๑๙๕
พ.ศ. ๒๕๖๒
๑๐. ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง นโยบายการเตรียมบุคลากรก่อนเข้าสู่
กระบวนการยุติธรรม ๒๐๙

ข

**ออกตามพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวง
การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. ๒๕๖๒**

๑. ประกาศกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เรื่อง แนวทาง
การดำเนินงานระบบคลังหน่วยกิตระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ ๒๑๐

ส่วนที่ ๒

กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ

ออกตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖

๑. กฎกระทรวงการขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๑ ๒๑๘
๒. กฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตให้เปลี่ยนชื่อหรือเปลี่ยนประเภทสถาบัน
อุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๑ ๒๓๓
๓. ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง รายละเอียดในการวิเคราะห์ความเป็นไปได้
ตามข้อ ๕ (๓) (ก) และ (ข) และรายละเอียดการจัดทำแผนการดำเนินงานตามข้อ ๖ (๖) ๒๔๔
๔. ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง รายละเอียดการจัดทำผลการดำเนินงาน
ตามข้อ ๑๐ (๖) และแผนการดำเนินงานตามข้อ ๑๐ (๗) ๒๔๘

ออกตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้ง
คณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๐ ๒๕๒
๒. ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้ง
คณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ ๓๔๑
๓. ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการ
สำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๒ ๓๔๒
๔. ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย การกำหนดชื่อสาขาวิชาสำหรับการเสนอขอ
กำหนดตำแหน่งทางวิชาการ และการเทียบเคียงสาขาวิชาที่เคยกำหนดไปแล้ว พ.ศ. ๒๕๖๒ ๓๔๔

ประกาศ/แนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

๑. ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง กำหนดแบบรายงานผลการจัดการศึกษา
นอกสถานที่ตั้ง และวิธีการและระยะเวลาตรวจสอบและประเมินการจัดการศึกษา
นอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ ๓๘๘
๒. ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการส่งเสริมภาระงานของอาจารย์
ด้านการจัดสหกิจศึกษา ๓๙๖
๓. แนวทางในการจัดการศึกษาระดับปริญญาเอก
๔. แนวปฏิบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับ
ปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๘ และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร
ระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๘ ในกรณีของอาจารย์พิเศษ ๔๐๒

กฎ/ประกาศ/ระเบียบ ที่ถูกยกเลิก และปรับเพิ่ม/ยกเลิกข้อความ ๔๐๓

.....

กฎกระทรวง

การประกันคุณภาพการศึกษา

พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และ มาตรา ๔๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงศึกษาธิการออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“การประกันคุณภาพการศึกษา” หมายความว่า การประเมินผลและการติดตามตรวจสอบ คุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษา โดยมีกลไกในการควบคุม ตรวจสอบระบบการบริหารคุณภาพการศึกษาที่สถานศึกษาจัดขึ้น เพื่อให้เกิดการพัฒนาและสร้างความเชื่อมั่น ให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและสาธารณชนว่าสถานศึกษานั้นสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ ตามมาตรฐานการศึกษา และบรรลุเป้าประสงค์ของหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแล

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

ข้อ ๓ ให้สถานศึกษาแต่ละแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา โดยการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับและ ประเภทการศึกษาที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด พร้อมทั้งจัดทำแผนพัฒนา การจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ จัดให้มีการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ติดตามผลการดำเนินการ เพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และจัดส่งรายงานผลการประเมินตนเอง ให้แก่หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษาเป็นประจำทุกปี

เพื่อให้การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาตามวรรคหนึ่งเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ให้นำหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษามีหน้าที่ในการให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ และ แนะนำสถานศึกษา เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ข้อ ๔ เมื่อได้รับรายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาตามข้อ ๓ แล้ว ให้นำหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษาจัดส่งรายงานดังกล่าวพร้อมกับประเด็นต่าง ๆ ที่ต้องการให้มีการประเมินผลและการติดตามตรวจสอบซึ่งรวบรวมได้จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือจาก ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับสถานศึกษาแห่งนั้นให้แก่สำนักงานเพื่อใช้เป็นข้อมูลและแนวทางในการประเมิน คุณภาพภายนอก

ให้สำนักงานดำเนินการประเมินผลและติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของ สถานศึกษา และจัดส่งรายงานผลการประเมินและการติดตามตรวจสอบดังกล่าว พร้อมข้อเสนอแนะ ให้แก่สถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้น ๆ เพื่อให้ สถานศึกษาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป

ในการดำเนินการตามวรรคสอง สำนักงานอาจจัดให้บุคคลหรือหน่วยงานที่ได้รับการรับรองจาก สำนักงานดำเนินการประเมินผลและติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาได้

ให้หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้นติดตามผลการดำเนินการ ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาตามวรรคสอง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและ มาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา

ข้อ ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาอันเกี่ยวกับการ ปฏิบัติตามกฎหมายกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑

ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่แนวทางในการดำเนินการตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ ไม่สอดคล้องกับหลักการประกันคุณภาพการศึกษาที่แท้จริง จึงส่งผลให้การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอกไม่สัมพันธ์กัน เกิดความซ้ำซ้อนและคลาดเคลื่อนจากการปฏิบัติ ทำให้ไม่สะท้อนความเป็นจริงและเป็นการสร้างภาระแก่สถานศึกษาและบุคลากรในสถานศึกษา ตลอดจนหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่กำกับดูแล และหน่วยงานภายนอกเกินความจำเป็น สมควรปรับปรุงระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้มีกลไกการปฏิบัติที่เอื้อต่อการดำเนินการตามมาตรฐานการศึกษาของแต่ละระดับ และเกิดประสิทธิภาพในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่อง การจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

พ.ศ. ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ออกประกาศกระทรวงศึกษาธิการไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๒ ในประกาศกระทรวงนี้

“การจัดการศึกษา” หมายความว่า การดำเนินการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาโดยการสอนหรือการวิจัยเพื่อให้ได้อนุปริญญา ปริญญา หรือประกาศนียบัตรบัณฑิต

“นอกสถานที่ตั้ง” หมายความว่า สถานที่จัดการศึกษาอื่นใดของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ที่มีใช้เป็นที่ตั้งหลักของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ และมีได้จัดตั้งตามที่พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาของรัฐนั้นกำหนด

ข้อ ๓ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐจะจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งด้วยวิธีการเรียนการสอนในชั้นเรียน หรือวิธีการเรียนการสอนในระบบการศึกษาทางไกลทั้งหลักสูตรหรือเฉพาะบางส่วนตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐกำหนดก็ได้

ข้อ ๔ การจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องมิใช่การจัดการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาเอก

(๒) เป็นการจัดการศึกษาในสาขาวิชาที่สอดคล้องกับความต้องการและทิศทางการพัฒนาประเทศ

(๓) เป็นสาขาวิชาที่สถาบันอุดมศึกษาของรัฐมีความเชี่ยวชาญ

(๔) เป็นการจัดการศึกษาในหลักสูตรเดียวกับหลักสูตรเดิมที่คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้รับทราบและได้เปิดสอนในสถานที่ตั้งแล้ว โดยมีผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรดังกล่าวมาแล้วอย่างน้อยหนึ่งรุ่น และยังมีการจัดการศึกษาหลักสูตรนั้นในสถานที่ตั้งอย่างต่อเนื่อง

(๕) เป็นหลักสูตรที่ได้เปิดสอนในสถานที่ตั้งที่มีผลการประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตรในระดับดีขึ้นไป ซึ่งประเมินโดยคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

(๖) เป็นหลักสูตรที่ได้เปิดสอนในสถานที่ตั้งที่มีผลการประเมินคุณภาพภายนอกระดับคณะวิชา โดยให้ใช้ผลการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสุดท้ายของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) จากสามส่วน ดังต่อไปนี้

(ก) ผลการประเมินภาพรวม อยู่ในระดับดีมาก

(ข) ด้านคุณภาพบัณฑิต ไม่ต่ำกว่าระดับดี

(ค) ด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์ ไม่ต่ำกว่าระดับดี

(๗) มีอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรซึ่งมีคุณวุฒิและคุณสมบัติตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น

(๘) จัดสิ่งสนับสนุนทางการศึกษาที่มีมาตรฐานเช่นเดียวกับการจัดการศึกษาในสถานที่ตั้ง

(๙) จัดให้มีการให้คำปรึกษาทางวิชาการ การแนะแนวอาชีพ การจัดบริการสวัสดิการนักศึกษาและบริการด้านอื่นให้มีมาตรฐานเช่นเดียวกับการจัดการศึกษาในสถานที่ตั้ง

(๑๐) มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา มีความปลอดภัยและมีสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ

(๑๑) มีระบบบริหารงานบุคคล ระบบการเงิน และระบบทะเบียนนักศึกษาที่เป็นระบบเดียวกับการจัดการศึกษาในสถานที่ตั้ง และสามารถตรวจสอบได้

(๑๒) ดำเนินการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานครบถ้วนตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องของกระทรวงศึกษาธิการ โดยเน้นให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีเสนอขอความเห็นชอบการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งต่อสภาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) โครงการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งที่มีรายละเอียดตามที่กำหนดในข้อ ๔ รวมทั้งรูปแบบ วิธีการ และระยะเวลาจัดการศึกษา

(๒) เอกสารแสดงการเป็นผู้มีกรรมสิทธิ์ สิทธิการเช่า หรือสิทธิในการใช้ที่ดินและอาคารที่จะใช้เป็นที่จัดการเรียนการสอนไม่น้อยกว่าระยะเวลาตามที่กำหนดใน (๑) พร้อมทั้งที่ตั้งและแผนผังแสดงบริเวณและอาคาร

(๓) หลักฐานตามที่กำหนดในข้อ ๔ (๔) (๕) (๖) และ (๗)

ข้อ ๖ เมื่อสภาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐให้ความเห็นชอบให้จัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งตามข้อ ๕ แล้ว อธิการบดีสถาบันอุดมศึกษาของรัฐต้องแจ้งให้คณะกรรมการการอุดมศึกษาทราบภายในสามสิบวัน พร้อมเอกสารหลักฐาน ดังนี้

(๑) หลักฐานตามที่กำหนดในข้อ ๕ (๑) (๒) และ (๓)

(๒) หลักฐานการให้ความเห็นชอบให้จัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสภาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐต้องเริ่มจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งภายในระยะเวลาไม่เกินวันเริ่มต้นปีการศึกษาถัดไปนับแต่วันที่ได้รับความเห็นชอบ และแจ้งให้คณะกรรมการการอุดมศึกษาทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เริ่มจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง

ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาของรัฐไม่สามารถดำเนินการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งได้ภายในระยะเวลาตามวรรคสอง ให้เสนอสภาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐให้ความเห็นชอบขยายระยะเวลาการจัดการศึกษา โดยให้กระทำได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละหนึ่งภาคการศึกษา แล้วเสนอคณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อทราบ

ข้อ ๗ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่ประสงค์จะเปลี่ยนแปลงสถานที่จัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง ให้เสนอสภาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐให้ความเห็นชอบ แล้วแจ้งคณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อทราบ ภายในสามสิบวัน พร้อมแนบเอกสารและหลักฐานตามที่กำหนดในข้อ ๕ และให้นำหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่กำหนดในข้อ ๔ และข้อ ๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๘ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งต้องรายงานผลการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งและรายชื่อนักศึกษาต่อสภาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาตามแบบรายงานผลการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่สิ้นสุดปีการศึกษาและต้องเปิดเผยรายงานผลการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง ต่อสาธารณชน

เมื่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้รับรายงานผลการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง และรายชื่อนักศึกษาตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ดำเนินการตรวจสอบและประเมินการจัดการศึกษาตามวิธีการ และระยะเวลาที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด แล้วรายงานผลการตรวจสอบและประเมิน การจัดการศึกษาต่อคณะกรรมการการอุดมศึกษา หากผลการตรวจสอบและประเมินการจัดการศึกษา ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ได้รับอนุญาตตามประกาศกระทรวงนี้ ให้เสนอ คณะกรรมการการอุดมศึกษาพิจารณาให้ยุติการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง

ในกรณีที่คณะกรรมการการอุดมศึกษาให้ยุติจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งในหลักสูตรใด ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐตามวรรคสอง คณะกรรมการการอุดมศึกษาจะกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษา ของรัฐปฏิบัติตามเงื่อนไขอย่างหนึ่งอย่างใดเท่าที่จำเป็นก็ได้

ข้อ ๙ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่ประสงค์จะเลิกการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง ให้เสนอสภาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐให้ความเห็นชอบแล้วให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อสำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษาพร้อมทั้งเหตุผลความจำเป็นที่จะต้องเลิกการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง และแผนการจัดการศึกษาของนักศึกษาที่เหลืออยู่ก่อนสิ้นปีการศึกษาไม่น้อยกว่าสามเดือน เมื่อได้รับความ เห็นชอบจากสภาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐแล้วจึงจะเลิกการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งได้

ในกรณีที่สภาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐให้ความเห็นชอบให้เลิกการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง ในหลักสูตรใดของสถาบันอุดมศึกษาตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการการอุดมศึกษาจะกำหนดให้ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐปฏิบัติตามเงื่อนไขอย่างหนึ่งอย่างใดเท่าที่จำเป็นก็ได้

ข้อ ๑๐ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งอยู่ในวันก่อนวันที่ประกาศ กระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งได้ต่อไปสำหรับหลักสูตรที่มีผลการประเมิน ในระดับผ่านจากการตรวจประเมินการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา โดยให้จัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งได้เป็นระยะเวลาห้าปีนับแต่วันที่คณะกรรมการ การอุดมศึกษามีมติรับทราบผลการประเมินในระดับผ่านของหลักสูตรนั้น

ข้อ ๑๑ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งอยู่ในวันก่อนวันที่ประกาศ
กระทรวงนี้ใช้บังคับ โดยอยู่ระหว่างการปรับปรุงการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งจากการตรวจประเมิน
การจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ให้จัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง
ได้ต่อไปพลางก่อน เมื่อได้ปรับปรุงการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งสำหรับหลักสูตรนั้นแล้ว ให้สำนักงาน
คณะกรรมการการอุดมศึกษาตรวจประเมินการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษานั้น
อีกครั้งหนึ่ง หากมีผลการประเมินในระดับผ่าน ให้จัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งได้เป็นระยะเวลาห้าปี
นับแต่วันที่คณะกรรมการการอุดมศึกษามีมติรับทราบผลการประเมินในระดับผ่านของหลักสูตรนั้น

ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาของรัฐไม่ปรับปรุงการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งภายในระยะเวลา
หนึ่งภาคการศึกษานับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งผลการประเมินจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
หรือไม่ผ่านการประเมินการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานคณะกรรมการ
การอุดมศึกษาเสนอคณะกรรมการการอุดมศึกษาพิจารณาให้ยุติการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของ
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐนั้นต่อไป และให้นำความในวรรคสามของข้อ ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๒ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งอยู่ในวันก่อนวันที่ประกาศ
กระทรวงนี้ใช้บังคับ โดยยังไม่ได้รับการตรวจประเมินการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสำนักงาน
คณะกรรมการการอุดมศึกษา ให้จัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งได้ต่อไปพลางก่อน และให้สำนักงาน
คณะกรรมการการอุดมศึกษาตรวจประเมินการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษานั้น
หากมีผลการประเมินในระดับผ่าน ให้จัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งสำหรับหลักสูตรนั้นได้เป็นระยะเวลาห้าปี
นับแต่วันที่คณะกรรมการการอุดมศึกษามีมติรับทราบผลการประเมินในระดับผ่านของหลักสูตรนั้น

ในกรณีที่มีผลการประเมินในระดับต้องปรับปรุง เมื่อได้ปรับปรุงการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง
สำหรับหลักสูตรนั้นแล้ว ให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาตรวจประเมินการจัดการศึกษา
นอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐนั้นอีกครั้งหนึ่ง หากมีผลการประเมินในระดับผ่าน ให้จัดการ
ศึกษานอกสถานที่ตั้งได้เป็นระยะเวลาห้าปีนับแต่วันที่คณะกรรมการการอุดมศึกษามีมติรับทราบผล
การประเมินในระดับผ่านของหลักสูตรนั้น

ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาของรัฐไม่ปรับปรุงการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งภายในระยะเวลา
หนึ่งภาคการศึกษานับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งผลการประเมินจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
หรือไม่ผ่านการประเมินการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้สำนักงาน
คณะกรรมการการอุดมศึกษาเสนอคณะกรรมการการอุดมศึกษาพิจารณาให้ยุติการจัดการศึกษา
นอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐนั้นต่อไป และให้นำความในวรรคสามของข้อ ๘
มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๓ การตรวจประเมินการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ตามข้อ ๑๑ และข้อ ๑๒ ให้ตรวจประเมินการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๒

ความในข้อ ๘ มิให้นำมาใช้บังคับแก่การจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ที่มีผลการประเมินการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งในระดับผ่านตามข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ และข้อ ๑๒

ประกาศ ณ วันที่ ๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

เลขที่รับ.....
วันที่.....
(สำหรับเจ้าหน้าที่)

คำขอเปลี่ยนแปลงสถานที่จัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

เขียนที่

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

๑. ข้าพเจ้า.....ตำแหน่งอธิการบดี
มหาวิทยาลัย/สถาบัน/วิทยาลัย.....ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....
ตรอก/ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....
ได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐให้เปลี่ยนแปลงสถานที่จัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง
จากสถานที่เดิม คือ.....

.....
เปลี่ยนแปลงสถานที่เป็น.....

ตั้งแต่วันที่..... เดือน..... พ.ศ. เป็นต้นไป ในหลักสูตรดังต่อไปนี้

(๑).....

(๒).....

(๓).....

๒. พร้อมกับคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารและหลักฐานต่าง ๆ มาด้วยแล้ว

(๑) โครงการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งที่มีรายละเอียดตามที่กำหนดในประกาศกระทรวงศึกษาธิการฯ
ข้อ ๔ รวมทั้งรูปแบบ วิธีการ และระยะเวลาจัดการศึกษา

(๒) เอกสารแสดงการเป็นผู้มีกรรมสิทธิ์ สิทธิการเช่า หรือสิทธิในการใช้ที่ดินและอาคาร
ที่จะใช้เป็นที่จัดการเรียนการสอน พร้อมทั้งที่ตั้งและแผนผังแสดงบริเวณและอาคาร

(๓) หลักฐานตามที่กำหนดในประกาศกระทรวงศึกษาธิการฯ ในข้อ ๔ (๔) (๕) (๖) และ (๗)

(๔) หลักฐานการให้ความเห็นชอบให้จัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสภาสถาบันอุดมศึกษา

ของรัฐ

(ลายมือชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ

(.....)

อธิการบดี.....

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา

พ.ศ. ๒๕๖๑

ด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๔ และมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ มุ่งเน้นการพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศ มีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา และทักษะศตวรรษที่ ๒๑ มีคุณธรรมจริยธรรม เคารพกฎหมาย มีภาวะผู้นำ รู้รักคุณค่าความเป็นไทยและรู้บริบทสากล โดยมุ่งหวังให้การจัดการศึกษาเป็นการศึกษาตลอดชีวิต สร้างวิถีการเรียนรู้ของคนไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้สู่การร่วมกันสร้างสรรค์นวัตกรรม เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม

คณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงเห็นสมควรปรับปรุงมาตรฐานการอุดมศึกษาให้สอดคล้องตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ เพื่อใช้เป็นกลไกระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงาน ในการส่งเสริมการประกันคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามหลักการข้างต้น โดยมีการกำกับติดตาม ตรวจสอบ ประเมินและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษาจะครอบคลุมด้านผลลัพธ์ผู้เรียน การวิจัยและนวัตกรรม การบริการวิชาการแก่สังคม ศิลปวัฒนธรรม และความเป็นไทย และการบริหารจัดการ ตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน โดยเน้นความรับผิดชอบต่อสังคมและสามารถตรวจสอบได้ ทั้งนี้ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายสำคัญ คือ การจัดการศึกษาเพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษามีคุณลักษณะของคนไทยที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศไทยสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๑ จึงออกประกาศกระทรวงศึกษาธิการไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการนี้ เรียกว่า “ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๙

ข้อ ๔ มาตรฐานการอุดมศึกษา ประกอบด้วย มาตรฐาน ๕ ด้าน ดังนี้

(๑) มาตรฐานที่ ๑ ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน

(๑.๑) เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ และความรอบรู้ด้านต่าง ๆ ในการสร้างสัมมาอาชีพ ความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม มีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเป็นผู้มีคุณธรรม ความเพียร มุ่งมั่น มานะ บากบั่น และยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพ

(๑.๒) เป็นผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม มีทักษะศตวรรษที่ ๒๑ มีความสามารถในการบูรณาการศาสตร์ต่าง ๆ เพื่อพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาสังคม มีคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและของโลก สามารถสร้างโอกาสและเพิ่มมูลค่าให้กับตนเอง ชุมชน สังคม และประเทศ

(๑.๓) เป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง มีความกล้าหาญทางจริยธรรม ยึดมั่นในความถูกต้อง รู้คุณค่าและรักษาศักดิ์ความเป็นไทย ร่วมมือรวมพลังเพื่อสร้างสรรค์การพัฒนาและเสริมสร้างสันติสุข อย่างยั่งยืนทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน สังคม และประชาคมโลก

(๒) มาตรฐานที่ ๒ ด้านการวิจัยและนวัตกรรม

สถาบันอุดมศึกษามีผลงานวิจัยที่เป็นการสร้างและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ใหม่ สร้างสรรค์ นวัตกรรมหรือทรัพย์สินทางปัญญา ที่เชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม ศิลปวัฒนธรรม หรือสิ่งแวดล้อม ตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน มีเครือข่ายความร่วมมือระหว่าง สถาบันอุดมศึกษา องค์กรภาครัฐและเอกชนทั้งในและต่างประเทศ ผลงานวิจัยและนวัตกรรมตอบสนอง ยุทธศาสตร์ชาติ ความต้องการจำเป็นของสังคม ชุมชน ภาครัฐและเอกชน และประเทศ ผลลัพธ์ของการวิจัยและนวัตกรรมมีผลกระทบสูงต่อการพัฒนาผู้เรียน การสร้างคุณภาพชีวิต หรือการสร้างโอกาส มูลค่าเพิ่ม และขีดความสามารถของประเทศในการแข่งขันระดับนานาชาติ

(๓) มาตรฐานที่ ๓ ด้านการบริการวิชาการ

สถาบันอุดมศึกษาให้บริการวิชาการเหมาะสม สอดคล้องกับบริบทและตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น ชุมชน และสังคม ตามระดับความเชี่ยวชาญและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน โดยมีการบริหารจัดการที่ประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา ภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งในและต่างประเทศ และมีความโปร่งใส ชัดเจน และตรวจสอบได้ ผลลัพธ์ของการบริการวิชาการนำไปสู่ การเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของผู้เรียน ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

(๔) มาตรฐานที่ ๔ ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย

สถาบันอุดมศึกษา มีการจัดการเรียนรู้ การวิจัย หรือการบริการวิชาการซึ่งนำไปสู่การสืบสาน การสร้างความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม การปรับและประยุกต์ใช้ศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทย และต่างประเทศอย่างเหมาะสม ตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน ผลลัพธ์ของการจัดการด้านศิลปวัฒนธรรมทำให้เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทย หรือการสร้างโอกาสและมูลค่าเพิ่ม ให้กับผู้เรียน ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

(๕) มาตรฐานที่ ๕ ด้านการบริหารจัดการ

(๕.๑) สถาบันอุดมศึกษามีหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาผู้เรียนแบบบูรณาการเพื่อให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติและความต้องการที่หลากหลายของประเทศ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน สังคม สถานประกอบการ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

(๕.๒) สถาบันอุดมศึกษามีการบริหารงานตามพันธกิจและวิสัยทัศน์ของสถาบันอุดมศึกษา ตลอดจนมีการบริหารจัดการบุคลากรและทรัพยากรการเรียนรู้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล คำนึงถึงความหลากหลายและความเป็นอิสระทางวิชาการ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ยืดหยุ่นคล่องตัว โปร่งใสและตรวจสอบได้

(๕.๓) สถาบันอุดมศึกษามีระบบประกันคุณภาพ มีการติดตาม ตรวจสอบ ประเมิน และพัฒนาการจัดการศึกษาระดับหลักสูตร คณะ และสถาบันที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีการกำกับให้การจัดการศึกษาและการดำเนินงานตามพันธกิจเป็นไปตามกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และมาตรฐานอื่น ๆ ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา
เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
เกี่ยวกับสมรรถนะดิจิทัลสำหรับคุณวุฒิระดับปริญญาตรี

ตามที่ได้มีประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เพื่อเป็นแนวทางให้สถาบันอุดมศึกษาใช้ในการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา ให้สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพตามเจตนารมณ์ของประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒

เพื่อให้สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ แนวคิดการศึกษาไทย ๔.๐ และกรอบการผลิตและพัฒนากำลังคนเพื่อรองรับดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ของคณะอนุกรรมการวางแผนการผลิตและพัฒนากำลังคนเพื่อรองรับดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม คณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงกำหนดแนวทางในการจัดทำมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยให้นำสมรรถนะดิจิทัลสำหรับคุณวุฒิระดับปริญญาตรีมาเป็นแนวทางในการกำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านที่ ๕ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ดังนี้

สมรรถนะดิจิทัลสำหรับคุณวุฒิระดับปริญญาตรี		
ด้าน	ระดับที่จำเป็น	ระดับสูง
๑. การสืบค้นและ การใช้งาน	<ul style="list-style-type: none">- สามารถใช้เครื่องมือต่างๆ เพื่อสืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้อง รู้วิธีใช้ตัวกรองเพื่อจำกัดผลลัพธ์ (เช่น การค้นหารูปภาพ วิดีโอ หรือสื่อรูปแบบอื่นๆ)- รู้วิธีการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูลต่างๆ- รู้วิธีการจัดระบบ และแบ่งปันทรัพยากร (เช่น เครื่องมือ bookmarking) และตระหนักถึงประเด็นต่างๆ เรื่องลิขสิทธิ์และประเด็นการคัดลอกผลงาน	สามารถใช้เครื่องมือสืบค้นขั้นสูงสำหรับระบบห้องสมุดและแหล่งเก็บข้อมูลออนไลน์ได้อย่างชำนาญ และติดตามข้อมูลหรือทรัพยากรเฉพาะด้านได้ เข้าใจข้อจำกัดด้านลิขสิทธิ์ ตระหนักถึงสิทธิรูปแบบอื่นๆ เช่น ครีเอทีฟคอมมอนส์ (Creative Commons) และสามารถ (หรือรู้วิธี) เผยแพร่ และแบ่งปันสิ่งต่างๆ ทางออนไลน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
๒. การสร้างสรรค์ และนวัตกรรม	<ul style="list-style-type: none">- สามารถผลิต (และได้ผลิต) สื่อดิจิทัล เช่น กราฟิก คลิปวิดีโอหรือคลิปเสียง และการบันทึกภาพหน้าจอ เป็นต้น- สามารถเรียนรู้หลักการพื้นฐานได้ตามคำแนะนำและสามารถทดลองทำได้	<ul style="list-style-type: none">- สามารถผลิต (และได้ผลิต) ทรัพยากรดิจิทัลและมีเดียเพื่อวัตถุประสงค์ที่หลากหลาย รวมถึงการนำเสนอในรูปแบบอินโฟกราฟิก เสียง และวิดีโอ ฯลฯ รวมทั้งรู้แหล่งที่มา และปรับแต่ง อาทิ แหล่งทรัพยากรการศึกษาแบบเปิด (Open Education Resource (OER))- มีประสบการณ์การใช้เครื่องมือสร้างสรรค์ และแก้ไขสื่อแบบปฏิสัมพันธ์โต้ตอบ

สมรรถนะดิจิทัลสำหรับคุณวุฒิระดับปริญญาตรี		
ด้าน	ระดับที่จำเป็น	ระดับสูง
๓. เอกลักษณ์และคุณภาพชีวิต	<ul style="list-style-type: none"> - ตระหนักถึงประเด็นความปลอดภัยออนไลน์ รวมถึงการปกป้องข้อมูลและภาพลักษณ์ส่วนตัว - ใช้คุณลักษณะด้านความปลอดภัย เช่น ซอฟต์แวร์ด้านไวรัส และการตั้งค่าความมั่นคงปลอดภัยบนอุปกรณ์ รวมทั้งข้อมูลส่วนตัวบนสื่อสังคมออนไลน์ - รู้จักสิ่งจำเป็นพื้นฐานสำหรับการป้องกันข้อมูล - ระมัดระวังและไตร่ตรองในการแบ่งปันข้อมูลกับผู้อื่น และในการมีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ทางออนไลน์ 	
๔. การสอน หรือการเรียนรู้	<ul style="list-style-type: none"> - สามารถใช้เทคโนโลยีที่หลากหลายอย่างสะดวกสบายในการเรียนรู้ - สามารถติดตั้งและใช้ซอฟต์แวร์ รวมถึงแอปพลิเคชันที่เป็นประโยชน์บนอุปกรณ์ส่วนตัวทั้งโทรศัพท์มือถือหรือแท็บเล็ต เพื่อช่วยในการรวบรวมและจัดระเบียบบันทึกข้อมูลในการใช้งานส่วนตัว 	สามารถใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ได้อย่างมั่นใจ รวมทั้งเครื่องมือสำหรับการอ้างอิง การผลิตงานนำเสนอ การเชื่อมโยงและการแบ่งปันความคิด และแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ สามารถใช้เทคโนโลยีช่วยทดสอบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ และความเข้าใจเรื่องที่ศึกษา
๕. เครื่องมือและเทคโนโลยี	สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่หลากหลายได้อย่างคุ้นเคย และใช้คำศัพท์เฉพาะได้พอสมควร	สามารถติดตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยีอุบัติใหม่ อาทิ กรีนเทคโนโลยี (Green technology) เอนเนอจีเซฟวิ่ง (Energy saving) และสามารถนำมาใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
๖. การติดต่อสื่อสารและการประสานงาน	สามารถใช้เครื่องมือที่หลากหลายได้อย่างสะดวกสบายเพื่อการสนทนาและทำงานร่วมกับผู้อื่นแบบออนไลน์ รวมถึงการแบ่งปันเอกสารและหรือข้อคิดเห็น การประชุมทางไกล (video-conferencing) และการเข้าร่วมสัมมนาผ่านเว็บไซต์ การสัมมนาผ่านเครื่องมือและช่องทางที่หลากหลาย	

หมายเหตุ

ระดับที่จำเป็น หมายถึง ทักษะพื้นฐานสำหรับคุณวุฒิระดับปริญญาตรีทุกหลักสูตร

ระดับสูง หมายถึง ทักษะเพิ่มเติมขั้นสูงที่เข้มข้นขึ้นสำหรับคุณวุฒิระดับปริญญาตรี

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑

(ศาสตราจารย์วิชัย รุ่งตระกูล)

รองประธานกรรมการ

ปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการการอุดมศึกษา

ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา
เรื่อง แนวทางการนำมาตรฐานการอุดมศึกษาสู่การปฏิบัติ
พ.ศ. ๒๕๖๑

เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ และมติคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๑๔/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงออกประกาศแนวทางการนำมาตรฐานการอุดมศึกษาสู่การปฏิบัติ พ.ศ. ๒๕๖๑ ไว้ดังต่อไปนี้

๑. แนวทางการนำมาตรฐานด้านผลลัพธ์ผู้เรียนสู่การปฏิบัติให้เกิดผล

๑.๑ สถาบันอุดมศึกษาพึงกำหนดนโยบายและทิศทางการผลิตบัณฑิต/การพัฒนาผู้เรียน ให้ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ ความต้องการจำเป็นของสังคม ชุมชน ภาครัฐ ภาคเอกชน และประเทศ ตามระดับความเชี่ยวชาญและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน และตามความได้เปรียบเชิงทรัพยากรและเชิงพื้นที่ ของสถาบัน

๑.๒ สถาบันอุดมศึกษาพึงกำหนดนโยบายการจัดบริการหลักสูตรด้วยรูปแบบที่หลากหลาย ทั้งแบบให้ปริญญากับแบบไม่ให้ปริญญา เพื่อส่งเสริมโอกาสการเรียนรู้และการศึกษาตลอดชีวิตของคนไทยหรือ ผู้สนใจเรียนรู้ทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีหลักสูตรตามมาตรฐานวิชาชีพ หรือหลักสูตรระยะสั้นที่มีเนื้อหา สาระเหมาะสมกับการศึกษาระดับอุดมศึกษาแบบบูรณาการซึ่งตอบสนองความต้องการของผู้เรียน และนำไป ประยุกต์ใช้ในสภาพบริบทจริงได้

๑.๓ สถาบันอุดมศึกษาพึงสนับสนุนการจัดทำหลักสูตรแบบบูรณาการศาสตร์ทั้งระดับ ปริญญาบัณฑิตหรือระดับบัณฑิตศึกษาในแต่ละคณะ/สถาบัน มีการออกแบบหลักสูตรหรือรายวิชาที่ปรับ ให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน มีหลักสูตรหรือรายวิชาที่เป็นความร่วมมือกับสถานประกอบการ/ หน่วยงานผู้ใช้บัณฑิต มีรายวิชาที่เชื่อมโยงสาระความรู้ที่เป็นวิทยาการก้าวหน้าและเชื่อมโยงกับการนำไปใช้ได้ ในชีวิตจริงทุกหลักสูตรต้องมีการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ครอบคลุมทั้ง ๓ ด้าน ตามวิสัยทัศน์และจุดเน้นของ หลักสูตร ได้แก่ การเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ ผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม และพลเมืองที่เข้มแข็ง ซึ่งกำหนดในมาตรฐานการอุดมศึกษา

๑.๔ สถาบันอุดมศึกษาพึงส่งเสริมการจัดการศึกษาและการจัดการเรียนรู้แบบยืดหยุ่น และเหมาะสมกับการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล โดยให้อิสระกับหลักสูตรในการดำเนินการ ทั้งนี้ ให้มีการกำกับติดตาม ให้ได้คุณภาพทั้งหลักสูตรแบบให้ปริญญาและไม่ให้ปริญญา

สำหรับหลักสูตรแบบให้ปริญญาต้องมีการกำกับติดตามให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตรระดับอุดมศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และมาตรฐานวิชาชีพ

๑.๕ สถาบันอุดมศึกษากำกับดูแลให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับที่เกี่ยวข้อง ทั้งการประกันคุณภาพและการพัฒนาคณาจารย์ให้มีคุณภาพทั้งด้านความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชา ที่รับผิดชอบ สามารถก้าวทันวิทยาการสมัยใหม่ มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ การวิจัยและพัฒนาศาสตร์ ในสาขาวิชาที่รับผิดชอบ รวมทั้ง การส่งเสริมและพัฒนาคณาจารย์ให้ร่วมกันสร้างสรรค์นวัตกรรมการเรียนรู้ ที่แก้ปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน และสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

๑.๖ สถาบันอุดมศึกษากำกับดูแลให้ทุกหลักสูตรมีการติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์ การเรียนรู้ของผู้เรียนที่กำหนดในแต่ละหลักสูตรระหว่างการศึกษาแต่ละช่วงเวลาที่เหมาะสมและรายงาน การดำเนินการที่เป็นไปตามผลลัพธ์ผู้เรียนทั้ง ๓ ด้าน สำหรับผู้เรียนที่อยู่ในระบบการศึกษาแบบให้ปริญญา

๒. แนวทางการนำมาตราฐานด้านการวิจัยและนวัตกรรมสู่การปฏิบัติให้เกิดผล

๒.๑ สถาบันอุดมศึกษาพึงกำหนดนโยบายและทิศทางการวิจัยที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ และเชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม ศิลปวัฒนธรรม หรือสิ่งแวดล้อม ตามจุดเน้นและอัตลักษณ์ของประเภท ของสถาบัน และตามความได้เปรียบเชิงทรัพยากรและเชิงพื้นที่ของสถาบัน

๒.๒ สถาบันอุดมศึกษาพึงส่งเสริมให้เกิดการสร้างงานวิจัย นวัตกรรมทางเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมทางสังคม ตลอดจนทรัพย์สินทางปัญญา ที่ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ ความต้องการจำเป็นของสังคม ชุมชน ภาครัฐ ภาคเอกชนและของประเทศ โดยยึดแผนยุทธศาสตร์ชาติเป็นหลัก

๒.๓ สถาบันอุดมศึกษาพึงพัฒนาศักยภาพของคณาจารย์ บุคลากร และนักศึกษาให้มีความสามารถในการสร้างผลงานวิจัยและนวัตกรรม รวมทั้งสนับสนุนและส่งเสริมการจัดหาแหล่งทุนวิจัย การจัดสรรงบประมาณ และทรัพยากรให้เพียงพอในการสร้างผลงานวิจัยและนวัตกรรม ตลอดจนบูรณาการ ทรัพยากรเพื่อทำให้งานวิจัยบรรลุเป้าหมายตามความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบในด้านทรัพยากรและในเชิงพื้นที่

๒.๔ สถาบันอุดมศึกษาพึงสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการวิจัยและนวัตกรรมทาง เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมทางสังคม กับสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ ตลอดจนองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนทั้งในและ ต่างประเทศ โดยผ่านการวิจัย การผลิตบัณฑิต และกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย เพื่อการสร้างสรรค์ งานวิจัยและนวัตกรรมร่วมกัน

๒.๕ สถาบันอุดมศึกษาพึงส่งเสริมการบูรณาการการวิจัยกับการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการวิจัยแก่ผู้เรียนที่นำไปสู่การร่วมสร้างสรรค์งานวิจัยและนวัตกรรมให้กับประเทศและ ในโลกอนาคต

๒.๖ สถาบันอุดมศึกษาพึงจัดให้มีหน่วยงานและระบบบริหารจัดการงานวิจัย นวัตกรรม และทรัพย์สินทางปัญญา ในสถาบันอุดมศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักวิจัยและ สถาบันและสามารถนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงวิชาการและการพัฒนาความเข้มแข็งให้กับชุมชนสังคม ซึ่งนำไปสู่การเสริมสร้างสมรรถนะในการแข่งขันให้กับประเทศ

๒.๗ สถาบันอุดมศึกษากำกับดูแลให้มีการประกันคุณภาพการวิจัยและนวัตกรรมทุกระดับ ที่เกี่ยวข้องของสถาบัน และการประเมินผลกระทบบของผลงานวิจัยและนวัตกรรมของสถาบันอุดมศึกษาที่มีต่อ การพัฒนาผู้เรียน การสร้างคุณภาพชีวิต การสร้างโอกาสตลอดจนการสร้างมูลค่าเพิ่ม และการเพิ่มขีด ความสามารถของประเทศในการแข่งขันระดับนานาชาติ

๓. แนวทางการนำมาตราฐานด้านการบริการวิชาการสู่การปฏิบัติให้เกิดผล

๓.๑ สถาบันอุดมศึกษาพึงกำหนดนโยบายและทิศทางการบริการวิชาการเพื่อให้เกิด ประโยชน์กับชุมชน สังคม และประเทศ ตามจุดเน้นและอัตลักษณ์ของประเภทของสถาบันและตามความ ได้เปรียบเชิงทรัพยากรและเชิงพื้นที่ของสถาบัน ทั้งนี้ ควรให้ความสำคัญกับการบริการวิชาการที่ครอบคลุม ทั้งการบริการวิชาการแบบมีรายได้ แบบให้เปล่า หรือแบบไม่หวังผลกำไร มีผลงานบริการวิชาการที่สามารถ สร้างคุณค่าที่พิจารณาจากรายได้ และ/หรือ สามารถสร้างคุณค่าที่ไม่เน้นรายได้

๓.๒ สถาบันอุดมศึกษาพึงกำกับดูแลกระบวนการให้บริการวิชาการที่มีความโปร่งใส และ ตรวจสอบได้ โดยมุ่งเน้นผลลัพธ์ที่ตอบสนองและสร้างประโยชน์แก่ชุมชน ท้องถิ่น และสังคม ตามความเชี่ยวชาญ และอัตลักษณ์ของสถาบัน

๓.๓ สถาบันอุดมศึกษาพึงประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา องค์กรภาครัฐ และภาคเอกชน ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อส่งผลให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมและความเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น

ทางด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านเกี่ยวกับท้องถิ่น ชุมชน วิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม อาชีพ เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง คุณภาพชีวิตหรือสุขภาพที่ดี โดยมีการติดตามความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

๓.๔ สถาบันอุดมศึกษาพึงส่งเสริมการบริหารหรือการจัดทำหลักสูตรที่บูรณาการการเรียน การสอน การวิจัย และการบริการวิชาการเพื่อให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการเรียนรู้ที่ตอบสนองความต้องการของสังคม และเรียนรู้เพื่อรับใช้สังคม รวมทั้ง การส่งเสริมการเผยแพร่การบริการวิชาการในรูปแบบต่างๆ เช่น ศูนย์การเรียนรู้ต้นแบบ

๓.๕ สถาบันอุดมศึกษากำกับดูแลให้มีการประกันคุณภาพการบริการวิชาการและมีการกำกับติดตามผลการให้บริการวิชาการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

๔. แนวทางการนำมาตรฐานด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทยสู่การปฏิบัติให้เกิดผล

๔.๑ สถาบันอุดมศึกษาพึงกำหนดนโยบายและทิศทางการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์และความเป็นไทย เพื่อการธำรงรักษา สืบสาน ศิลปวัฒนธรรมไทยหรือการพัฒนาต่อยอดและสร้างคุณค่าใหม่ ตามจุดเน้นและอัตลักษณ์ของสถาบัน

๔.๒ สถาบันอุดมศึกษาพึงส่งเสริมการจัดทำหลักสูตรหรือรายวิชาที่เกี่ยวข้อง โดยบูรณาการสาระความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ภูมิปัญญา ขนบธรรมเนียมและจารีตประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นและของชาติ เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ สร้างความตื่นตัว ความภูมิใจในความเป็นไทย ความเข้าใจในจุดร่วมบนความแตกต่างของวัฒนธรรมที่หลากหลายทั้งของไทยและต่างประเทศอย่างสร้างสรรค์

๔.๓ สถาบันอุดมศึกษาพึงส่งเสริมการจัดระบบการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเสริมสร้างศักยภาพด้านศิลปวัฒนธรรมของผู้เรียน โดยออกแบบกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการใช้ฐานความรู้ และระบบความคิด ในลักษณะสหวิทยาการ อาทิ ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ผสมกับทักษะทางศิลปะ ระบบการเรียนรู้เชิงบูรณาการ การหล่อหลอมทักษะการเรียนรู้ และความคิดสร้างสรรค์ที่ผู้เรียนสามารถนำองค์ความรู้ไปใช้ในวิชาชีพและเป็นทักษะชีวิตต่อไป

๔.๔ สถาบันอุดมศึกษาพึงส่งเสริมการจัดบริการทางวิชาการ โครงการหรือกิจกรรมที่เป็น การสืบสาน ถ่ายทอดประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรมของประเทศไทยตามอัตลักษณ์ของชุมชน ท้องถิ่น เพื่อให้ผู้ใช้บริการได้รับการพัฒนาทั้งด้านความรู้และการประพฤติตนให้เหมาะสม เกิดสุนทรียทางศิลปวัฒนธรรม ความรักและภูมิใจในความเป็นไทย

๔.๕ สถาบันอุดมศึกษาพึงมีฐานข้อมูลหรือการบริการ หรือแหล่งการเรียนรู้ทางด้าน ศิลปวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ เพื่อให้บุคคลทั่วไปมาใช้บริการได้ และเป็นฐานรากที่เข้มแข็งในสังคม ท่ามกลางวัฒนธรรมที่หลากหลาย สร้างจุดยืนทางวัฒนธรรมให้กับประเทศ

๔.๖ สถาบันอุดมศึกษาพึงสนับสนุนให้ทีมงานวิจัย พัฒนา และนวัตกรรม ตลอดจนส่งเสริม เครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันทั้งในและต่างประเทศเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ หรือความเป็นไทย ที่เหมาะสมและสอดคล้องจุดเน้นและอัตลักษณ์ของประเภทของสถาบัน และตามความได้เปรียบเชิง ทรัพยากรและเชิงพื้นที่ของสถาบัน

๔.๗ สถาบันอุดมศึกษากำกับดูแลให้มีการประกันคุณภาพด้านศิลปวัฒนธรรมและ ความเป็นไทยและมีการกำกับติดตามผลการดำเนินการด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทยอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง

๔.๘ สถาบันอุดมศึกษาที่มีอัตลักษณ์ที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรม พึงส่งเสริมการจัดทำ หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แก่ผู้เรียน ชุมชน สังคม ในด้านศิลปวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์เพื่อให้สามารถ สร้างโอกาสมูลค่าเพิ่ม โดยนำจุดเด่นของอัตลักษณ์ ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา ขนบธรรมเนียมและจารีตประเพณี มาสร้างคุณค่าใหม่หรือความได้เปรียบเชิงแข่งขันให้กับประเทศบนฐานแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์จาก ศิลปวัฒนธรรม สามารถประยุกต์และผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับสังคมโลก สมัยใหม่

๕. แนวทางการนำมาตราฐานด้านบริหารจัดการ สู่การปฏิบัติให้เกิดผล

๕.๑ สถาบันอุดมศึกษาพึงกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบาย และแผนกลยุทธ์ เพื่อเสริมสร้างความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์และโอกาสเชิงกลยุทธ์เกี่ยวกับการดำเนินงานตามพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิต/ การพัฒนาผู้เรียน ด้านการวิจัยและนวัตกรรม ด้านการบริการวิชาการและด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย โดยมีการกำหนดตัวบ่งชี้ที่สำคัญ และมีการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อใช้ในการวางแผนเชิงกลยุทธ์ การดำเนินงาน การประกันคุณภาพ และการประเมินผลลัพธ์เพื่อให้มั่นใจว่าผลการดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด

๕.๒ สถาบันอุดมศึกษาพึงถ่ายทอดวิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบาย และแผนกลยุทธ์สู่การปฏิบัติ ทั้งระยะสั้น ระยะยาว แก่บุคลากร ผู้เรียน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ รวมทั้งจัดสรรบุคลากร ทรัพยากรงบประมาณ และการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อให้การดำเนินงานบรรลุตามพันธกิจ มีการปรับปรุงการดำเนินงาน ให้มีผลลัพธ์ที่โดดเด่น

๕.๓ สถาบันอุดมศึกษามีกระบวนการรับฟังและสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อค้นหาความต้องการและข้อกำหนดด้านหลักสูตรและการบริการวิชาการ รวมถึงค้นหาโอกาสในการสร้างผลงานวิจัยและนวัตกรรม โดยนำมาผนวกกับเทคโนโลยีใหม่ๆ ตลอดจนความรู้ความเชี่ยวชาญและอัตลักษณ์ของสถาบัน เพื่อสามารถนำไปพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร ตลอดจนออกแบบการเรียนรู้ การบริการวิชาการ และการสร้างผลงานวิจัยและนวัตกรรม แบบบูรณาการที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมในการพัฒนาประเทศ ตามยุทธศาสตร์ชาติ

๕.๔ สถาบันอุดมศึกษาพึงมีระบบพัฒนาและบริหารบุคลากรที่มีประสิทธิภาพ สามารถสร้างบรรยากาศการมีส่วนร่วมและบรรยากาศของการทำงานที่เกื้อหนุนการนำศักยภาพของบุคลากรมาใช้ อย่างเต็มที่ ทำให้บุคลากรมีความผูกพันและทุ่มเทกับเป้าหมายขององค์กร มีความมั่นคงในอาชีพ สถาบันอุดมศึกษาพึงมีระบบบริหารขีดความสามารถและบริหารอัตรากำลัง เพื่อนำศักยภาพของบุคลากรมาใช้ อย่างเต็มประสิทธิภาพ ทำให้การทำงานของสถาบันอุดมศึกษาประสบความสำเร็จ มีผลการดำเนินงานที่เป็นไปตามเป้าหมายหรือสูงกว่าเป้าหมาย

๕.๕ สถาบันอุดมศึกษาพึงกำหนดแนวทางหรือวิธีการที่สะท้อนถึงการส่งเสริมให้เกิดธรรมาภิบาล รวมทั้งส่งเสริมการกำกับดูแลอย่างมีความรับผิดชอบ ในประเด็นสำคัญ ได้แก่ ภาวะรับผิดชอบในการกระทำของ คณะผู้บริหาร ภาวะรับผิดชอบต่อกลยุทธ์ที่กำหนด ภาวะรับผิดชอบด้านการเงิน ความโปร่งใสในการดำเนินการ การสรรหากรรมการในระดับต่างๆ ของสถาบัน รวมถึงกรรมการสภาสถาบัน และนโยบายในเรื่องการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารของคณะกรรมการสภาสถาบัน การตรวจสอบภายในและภายนอกที่เป็นอิสระและมีประสิทธิผล การกำกับดูแลการสรรหาตำแหน่งผู้นำระดับสูงอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นระบบ

๕.๖ สถาบันอุดมศึกษาพึงส่งเสริมให้นำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ในการดำเนินงานให้มีความคล่องตัวในทุกพันธกิจ มีการจัดระบบรวบรวม วิเคราะห์ และจัดการข้อมูลที่เหมาะสมในทุกระดับและทุกส่วนงาน เพื่อใช้ในการวางแผนดำเนินงาน การวัดวิเคราะห์ผลลัพธ์ ตลอดจนการทบทวนและปรับปรุงการดำเนินงาน รวมถึงใช้ในการบริหารความเสี่ยงโดยรวมของสถาบันอุดมศึกษา

๕.๗ สถาบันอุดมศึกษาพึงใช้ประโยชน์จากข้อมูลในเชิงเปรียบเทียบเพื่อมั่นใจว่าผลลัพธ์ การดำเนินงานของสถาบันตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกได้อย่างดีเทียบกับสถาบันอื่นๆ ที่มีจุดเน้นอย่างเดียวกัน ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อสร้างความเป็นเลิศทั้งด้านการบริหารจัดการหลักสูตร การวิจัยและนวัตกรรม การบริการวิชาการ และด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย

๕.๘ สถาบันอุดมศึกษามีระบบประกันคุณภาพที่รับประกันความสำเร็จตามมาตรฐาน การอุดมศึกษาทั้ง ๕ ด้าน และเป็นไปตามกฎกระทรวงว่าด้วยการประกันคุณภาพการศึกษา ตามเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตรระดับอุดมศึกษา ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และมาตรฐานอื่นๆ ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ตลอดจนมีการนำผลการประกันคุณภาพไปทบทวนเพื่อปรับแผนกลยุทธ์ในการ

ดำเนินงานอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกและรองรับโลกในอนาคต สถาบันอุดมศึกษา มีการติดตามรายงานผลลัพธ์ รวมทั้งการปรับปรุงผลการดำเนินงานในด้านที่สำคัญ ได้แก่

๕.๘.๑ ผลลัพธ์ด้านผู้เรียน ด้านการวิจัยและนวัตกรรม ด้านการบริการวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย และผลลัพธ์ตามพันธกิจที่สำคัญอื่นๆ ของสถาบัน

๕.๘.๒ ผลลัพธ์ด้านระบบปฏิบัติการ ทั้งด้านประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และผลผลิต ซึ่งหมายถึงการเปลี่ยนวิธีคิด ปรับวิธีทำงาน เพื่อผลลัพธ์ที่ดีกว่า

๕.๘.๓ ผลลัพธ์ด้านการมุ่งเน้นบุคลากร ทั้งด้านอัตรากำลังและขีดความสามารถ ของบุคลากร ด้านบรรยากาศการทำงาน ด้านความผูกพันของบุคลากร ด้านพัฒนาบุคลากร ฯลฯ

๕.๘.๔ ผลลัพธ์ด้านการนำองค์กรและการกำกับดูแล ทั้งผลลัพธ์ด้านการสื่อสารและ สร้างความผูกพันกับบุคลากร ด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย ด้านประพฤติดุติปฏิบัติอย่างมีจริยธรรม ฯลฯ

๕.๙ สภาสถาบันอุดมศึกษาดำเนินการตามภาระหน้าที่ที่กำหนดในกฎหมายอย่างครบถ้วน มีการกำกับดูแลให้การดำเนินงานทุกพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษามีคุณภาพและเป็นไปตามมาตรฐานการ อุดมศึกษา ทั้ง ๕ ด้าน กำกับดูแลให้การดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาเป็นไปตามกฎกระทรวงว่าด้วยการ ประกันคุณภาพการศึกษา ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และมาตรฐานอื่นๆ ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ตลอดจนกำกับดูแลให้การ ดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาและของสภาสถาบันมีธรรมาภิบาล

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑

(ศาสตราจารย์วิชัย รุ่งตระกูล)

รองประธานกรรมการ

ปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการการอุดมศึกษา

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาการแพทย์แผนไทย

พ.ศ. ๒๕๖๐

ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดให้จัดทำมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชาเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษานำไปจัดทำหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรและจัดการเรียนการสอน เพื่อให้คุณภาพของบัณฑิตในสาขาหรือสาขาวิชาของแต่ละระดับคุณวุฒิมีมาตรฐานใกล้เคียงกัน จึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาการแพทย์แผนไทย ให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ดังกล่าว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของ คณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การจัดการศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาการแพทย์แผนไทย ต้องมี มาตรฐานไม่ต่ำกว่า “มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาการแพทย์แผนไทย พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ การจัดทำหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาการแพทย์แผนไทย ต้องมุ่งให้เกิดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิต โดยมีหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และองค์ประกอบอื่น ๆ ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาการแพทย์แผนไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่แนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๓ สถาบันอุดมศึกษาใดจัดการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาการแพทย์แผนไทย อยู่ในวันที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับ ต้องปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตามประกาศนี้ ภายในปีการศึกษา ๒๕๖๒

ข้อ ๔ ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ข้างต้นได้ หรือมีความจำเป็นต้องปฏิบัติ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่จะพิจารณา และให้ถือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการการอุดมศึกษานั้นเป็นที่สิ้นสุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๐

ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี
สาขาการแพทย์แผนไทย

เอกสารแนบท้าย

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาการแพทย์แผนไทย พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาการแพทย์แผนไทย

๑. ชื่อสาขา

การแพทย์แผนไทย

Thai Traditional Medicine

๒. ชื่อปริญญา

ภาษาไทย

การแพทย์แผนไทยบัณฑิต

พท.บ.

ภาษาอังกฤษ

Bachelor of Thai Traditional Medicine

B.TM.

๓. ลักษณะของสาขา

สาขาการแพทย์แผนไทย เป็นวิชาชีพที่ใช้ภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย เป็นศาสตร์แห่งการรักษาสุขภาพที่แตกต่างจากการแพทย์แผนปัจจุบัน โดยมีแนวคิดของการรักษาที่มุ่งเน้นการดูแลสุขภาพแบบองค์รวม ก่อให้เกิดความสมดุลของร่างกาย โดยอาศัยปรัชญาความรู้และความเข้าใจในความเป็นธรรมชาติของร่างกาย และจิตใจมนุษย์ให้สอดคล้องกับวิถีการดำเนินชีวิต อาหาร ความเชื่อ ประเพณีวัฒนธรรมและทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่น โดยผ่านกระบวนการพิสูจน์ความปลอดภัยจากครุภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย ผสมกับความรู้ด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ สาขาการแพทย์แผนไทยจึงเป็นวิชาชีพที่ใช้ภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยในการดูแลสุขภาพทั้งในด้านการส่งเสริม การป้องกัน การรักษา และการฟื้นฟูสุขภาพแบบองค์รวมแก่ผู้รับบริการ เพื่อให้ผู้รับบริการสามารถดูแลตนเองได้ ทั้งในภาวะสุขภาพดีและเจ็บป่วย ศาสตร์การแพทย์แผนไทย ได้แบ่งองค์ความรู้ออกเป็น ๔ ด้าน คือ เวชกรรมไทย เภสัชกรรมไทย การผดุงครรภ์ไทย และการนวดไทย ให้การวินิจฉัยโรค การรักษาโรคตามทฤษฎีที่ระบุในคัมภีร์แพทย์แผนไทย และใช้ยาที่ผลิตจากเภสัชวัตถุ คือ พืช สัตว์ หรือแร่ธาตุ การจัดการเรียนการสอนจึงมุ่งให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานด้านการแพทย์แผนไทยได้อย่างมีคุณภาพที่ครอบคลุมทั้ง ๔ ด้าน มีประสิทธิภาพและมีความปลอดภัยแก่ผู้ใช้บริการ โดยคำนึงถึงคุณภาพชีวิตและคุณค่าของความเป็นมนุษย์อย่างเท่าเทียม การนำภูมิปัญญามาใช้ร่วมสมัย แพทย์แผนไทยต้องมีความรู้ความเข้าใจในพื้นฐานวิชาชีพ เช่นเดียวกับสาขาวิชาอื่น ๆ ในสายวิทยาศาสตร์สุขภาพ เพื่อการปฏิบัติงานร่วมกับบุคลากรด้านสุขภาพกระแสหลัก และสามารถศึกษาวิจัยพัฒนาภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยได้อย่างเหมาะสม

ในการจัดการเรียนการสอนของสาขาการแพทย์แผนไทย มีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติที่สอดคล้องกันมุ่งให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ภาคทฤษฎีไปใช้ในการปฏิบัติได้ โดยเฉพาะความรู้พื้นฐานวิชาชีพซึ่งผู้เรียนต้องเรียนรายวิชาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับพื้นฐานวิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์การแพทย์พื้นฐานหรือปรีคลินิก พื้นฐานการแพทย์แผนไทย อย่างครอบคลุม โดยผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางวิทยาศาสตร์อย่างเพียงพอพร้อมที่จะเรียนวิชาชีพการแพทย์แผนไทย และสามารถฝึกประสบการณ์วิชาชีพในสถานการณ์จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ สาขาการแพทย์แผนไทย จะเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจด้านสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา การเรียนรู้เกี่ยวกับการแพทย์พื้นบ้านในท้องถิ่น การมีประสบการณ์ การเรียนรู้ด้านวิถีสุขภาพของคนในชุมชน เพื่อให้บัณฑิตการแพทย์แผนไทยมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ทั้งความรู้ ทักษะทางวิชาชีพ มีทักษะทางปัญญา มีความรับผิดชอบ สามารถสื่อสารและสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคคล มีทักษะการคิดวิเคราะห์ มีความเข้าใจในวิถีชีวิตของคนในชุมชน ได้รับความรู้และทักษะ ประสบการณ์ และการสืบทอด

ทางวิชาชีพจากหมอฟันบ้าน มีความเข้าใจในจิตวิญญาณเกี่ยวกับสุขภาพความเจ็บป่วย มีจิตสำนึกด้านคุณธรรม จริยธรรม และยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพ

๔. คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

๔.๑ มีความรอบรู้และทักษะในศาสตร์วิชาชีพทางการแพทย์แผนไทย รวมทั้งพื้นฐานวิทยาศาสตร์ การแพทย์และศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง สามารถประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยได้อย่างเหมาะสม สามารถ ทำการวิจัยและศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น

๔.๒ สามารถให้บริการการแพทย์แผนไทยได้อย่างเป็นองค์รวมแก่ผู้รับบริการ โดยใช้ภูมิปัญญา การแพทย์แผนไทย ศาสตร์และศิลปะทางการแพทย์แผนไทยอย่างมีคุณภาพ มีประสิทธิภาพและมีความปลอดภัย ภายใต้กฎหมายและจรรยาบรรณวิชาชีพ

๔.๓ มีคุณธรรม จริยธรรม ปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมทั้งตนเอง ผู้รับบริการ เพื่อนร่วมงาน มีความรับผิดชอบ ต่อสังคม โดยยึดหลักกฎหมายและจรรยาบรรณวิชาชีพ

๔.๔ มีความสามารถใช้ทักษะในการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์อย่างเป็นระบบ เพื่อการแก้ปัญหา การสร้างสรรค์ การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง สนใจใฝ่รู้และสามารถพัฒนาตนเอง วิชาชีพ และสังคมได้อย่างต่อเนื่อง ในการนำไปสู่การบริหารจัดการในองค์กรทางสุขภาพ การแก้ปัญหา การพัฒนางานให้กับองค์กร ชุมชนและสังคม

๔.๕ มีทักษะ ความสามารถในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การใช้สถิติ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสนับสนุนและพัฒนาการปฏิบัติงานในวิชาชีพและการสื่อสารได้อย่างเหมาะสม

๔.๖ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีภาวะผู้นำ สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถทำงานเป็นทีม กับสหวิชาชีพและชุมชน

๕. มาตรฐานผลการเรียนรู้

สาขาการแพทย์แผนไทย กำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ ๖ ด้าน ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาการแพทย์แผนไทย ที่กำหนดไว้ ดังนี้

๕.๑ คุณธรรม จริยธรรม

๕.๑.๑ มีระเบียบวินัย ซื่อสัตย์ มีความรับผิดชอบต่อตนเอง และเป็นผู้มีจรรยาบรรณแห่ง วิชาชีพ

๕.๑.๒ มีคุณธรรม จริยธรรม และเป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้อื่นทั้งในการดำรงตนและ การปฏิบัติงาน

๕.๑.๓ ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับและหลักสิทธิมนุษยชน สิทธิเด็ก สิทธิผู้บริโภค สิทธิผู้ป่วย ตลอดจนสิทธิในการปฏิบัติการของแพทย์แผนไทย โดยคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคลและความหลากหลายทาง วัฒนธรรม

๕.๒ ความรู้

๕.๒.๑ มีความรู้และความเข้าใจในศาสตร์ที่เป็นพื้นฐานชีวิตและพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ สุขภาพ ที่ครอบคลุมทั้งวิทยาศาสตร์ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ กฎหมายและการปกครองระบอบประชาธิปไตย

๕.๒.๒ มีความรู้และความเข้าใจในหลักการและทฤษฎีการแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้านไทย และสามารถบูรณาการกับศาสตร์อื่นที่เกี่ยวข้อง

๕.๒.๓ มีความรู้และทักษะในกระบวนการวิจัย และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในวิชาชีพได้

๕.๓ ทักษะทางปัญญา

๕.๓.๑ ตระหนักรู้ในศักยภาพและสิ่งที่เป็นจุดอ่อนของตน เพื่อพัฒนาตนเองให้มีความสามารถเพิ่มมากขึ้น สามารถนำไปสู่การปฏิบัติทางการแพทย์แผนไทย การสอน การแสวงหาความรู้ที่มีประสิทธิภาพ และการเป็นผู้นำที่เข้มแข็ง

๕.๓.๒ สามารถสืบค้น รวบรวม วิเคราะห์ ประเมินความน่าเชื่อถือของข้อมูล สรุปลงจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย และนำข้อมูลไปใช้ในการอ้างอิง และแก้ไขปัญหาอย่างมีวิจรรย์ญาณ เพื่อให้มีคุณภาพในการให้บริการทางการแพทย์แผนไทย

๕.๓.๓ สามารถใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ทักษะการวิจัย และนวัตกรรมที่เหมาะสม เพื่อพัฒนาวิธีการแก้ไขปัญหาให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับสถานการณ์และบริบททางสุขภาพที่เปลี่ยนแปลงไป

๕.๔ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

๕.๔.๑ มีมนุษยสัมพันธ์และปฏิสัมพันธ์อย่างสร้างสรรค์กับผู้ใช้บริการ ผู้ร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา และทำงานเป็นทีมร่วมกับวิชาชีพอื่นได้

๕.๔.๒ สามารถแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในการผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีในองค์กร ในสถานการณ์ที่หลากหลาย และสถานการณ์เฉพาะหน้า

๕.๔.๓ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ต่อสังคม และการพัฒนาตนเอง วิชาชีพ องค์กร และสังคมอย่างต่อเนื่อง

๕.๕ ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

๕.๕.๑ สามารถประยุกต์ใช้หลักตรรกะ คณิตศาสตร์ และสถิติที่เกี่ยวข้อง เพื่อวิเคราะห์ข้อมูล แปลความหมายข้อมูล ทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ

๕.๕.๒ สามารถสื่อสารภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งการพูด การฟัง การอ่าน การเขียน และเลือกใช้รูปแบบการสื่อสารข้อมูล การนำเสนอได้อย่างเหมาะสม

๕.๕.๓ สามารถใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และสารสนเทศ เพื่อการแสวงหาความรู้ การรวบรวม การประมวล การวิเคราะห์ และการนำเสนอข้อมูล

๕.๖ ทักษะการปฏิบัติทางวิชาชีพ

๕.๖.๑ มีความสามารถในการตรวจ การวินิจฉัย การบำบัด การรักษา การป้องกันโรค การส่งเสริม และการฟื้นฟูสุขภาพ แก่ผู้ใช้บริการด้วยกรรมวิธีทางการแพทย์แผนไทย ตามหลักกิจ ๔ ประการด้านเวชกรรมไทย ได้แก่ รู้จักที่ตั้งที่แรกเกิดของโรค รู้จักชื่อของโรค รู้จักยารักษาโรค รู้จักเลือกยาให้เหมาะกับโรค

๕.๖.๒ มีความสามารถในการเตรียมยา การผลิตยา การปรุงยา การจ่ายยา ตามหลักเภสัช ๔ ประการ ได้แก่ เภสัชวัตถุ สรรพคุณเภสัช คณาเภสัช เภสัชกรรม และการควบคุมคุณภาพของยาแผนไทยให้มีคุณภาพตามหลักสากล

๕.๖.๓ มีความสามารถในการตรวจ การวินิจฉัย การบำบัดและการรักษาสุขภาพของหญิงมีครรภ์ ทั้งในระยะตั้งครรภ์ และระยะหลังตั้งครรภ์ ด้วยกรรมวิธีทางการแพทย์แผนไทย และการทำคลอดในรายปกติที่ไม่มีภาวะแทรกซ้อน

๕.๖.๔ มีความสามารถในการตรวจ การวินิจฉัย การบำบัดและการรักษาโรคแก่ผู้ใช้บริการได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย โดยใช้ศิลปะการนวดไทย

๖. องค์การวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

สภาการแพทย์แผนไทย

๗. โครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างหลักสูตรการแพทย์แผนไทยบัณฑิต ประกอบด้วยหมวดวิชาและเกณฑ์ขั้นต่ำของกลุ่มวิชาหรือรายวิชา มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๑๒๗ หน่วยกิต โดยมีสัดส่วนจำนวนหน่วยกิตขั้นต่ำของแต่ละหมวดวิชาดังนี้

๗.๑ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต

๗.๒ หมวดวิชาเฉพาะ จำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๙๑ หน่วยกิต จำแนกได้ดังนี้

๗.๒.๑ พื้นฐานวิชาชีพ จำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๔๐ หน่วยกิต

๗.๒.๒ วิชาชีพ ไม่น้อยกว่า ๕๑ หน่วยกิต

๑) เวชกรรมไทย ไม่น้อยกว่า ๑๖ หน่วยกิต

๒) เภสัชกรรมไทย ไม่น้อยกว่า ๑๓ หน่วยกิต

๓) การผดุงครรภ์ไทย ไม่น้อยกว่า ๗ หน่วยกิต

๔) การนวดไทย ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

๕) ฝึกบูรณาการประสบการณ์วิชาชีพการแพทย์แผนไทย ไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต

๗.๓ หมวดวิชาเลือกเสรี จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

หมายเหตุ วิชาชีพที่กำหนด จะต้องจัดให้เป็นการศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ให้มีหน่วยกิตรวม ไม่น้อยกว่า ๑๕ หน่วยกิต โดยจัดให้มีการฝึกประสบการณ์วิชาชีพเวชกรรมไทย ไม่น้อยกว่า ๔ หน่วยกิต ฝึกประสบการณ์วิชาชีพเภสัชกรรมไทย ไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต ฝึกประสบการณ์วิชาชีพการผดุงครรภ์ไทย ไม่น้อยกว่า ๒ หน่วยกิต ฝึกประสบการณ์วิชาชีพการนวดไทย ไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต และฝึกบูรณาการประสบการณ์วิชาชีพการแพทย์แผนไทย ไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต ซึ่งเป็นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพแบบบูรณาการวิชาชีพการแพทย์แผนไทยทั้ง ๔ ด้าน และทำงานร่วมกับสหวิชาชีพ ที่จัดให้นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพต่อเนื่องกัน ไม่น้อยกว่า ๑ ภาคการศึกษาปกติ ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ จัดให้ฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริง คือ ฝึกปฏิบัติในสถานพยาบาล ที่ให้บริการด้านการแพทย์แผนไทย เช่น โรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป โรงพยาบาลชุมชน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล สถานพยาบาลการแพทย์แผนไทย ศูนย์ส่งเสริมสุขภาพ เป็นต้น ทั้งนี้ ต้องมีอาจารย์นิเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยงประจำแหล่งฝึก เป็นผู้ดูแล ให้คำปรึกษาตามเกณฑ์ที่กำหนด

หลักสูตรการแพทย์แผนไทยบัณฑิต เป็นหลักสูตรปริญญา (๔ ปี) ทางวิชาชีพ ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กำหนดให้มีจำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาเฉพาะรวมไม่น้อยกว่า ๗๒ หน่วยกิต โดยต้องเรียนวิชาทางปฏิบัติการตามที่มาตรฐานวิชาชีพกำหนด ซึ่งหลักสูตรการแพทย์แผนไทยบัณฑิต กำหนดจำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาเฉพาะไว้รวมไม่น้อยกว่า ๙๑ หน่วยกิต

เป็นหน่วยกิตทางปฏิบัติการ ไม่น้อยกว่า ๔๑ หน่วยกิต และหน่วยกิตทางทฤษฎี ไม่น้อยกว่า ๕๐ หน่วยกิต โดยให้ครอบคลุมรายวิชาทางปฏิบัติการตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่สภาการแพทย์แผนไทยกำหนด

๘. เนื้อหาสาระสำคัญของสาขา

เนื้อหาสาระที่กำหนดเป็นเกณฑ์ขั้นต่ำของกลุ่มวิชาหรือรายวิชาในแต่ละหมวดวิชา มีดังนี้

๘.๑ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

หมวดวิชาที่เสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง เข้าใจ และเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรม และธรรมชาติ ใส่ใจต่อความเปลี่ยนแปลงของสรรพสิ่ง พัฒนาดนเองอย่างต่อเนื่อง ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณธรรม พร้อมให้ความช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ และเป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและสังคมโลก ทั้งนี้ต้องครอบคลุมกลุ่มวิชาภาษา มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

๘.๒ หมวดวิชาเฉพาะ

๘.๒.๑ พื้นฐานวิชาชีพ เพื่อเป็นพื้นฐานให้เข้าใจระบบสุขภาพของร่างกาย การตรวจวินิจฉัยโรค การบำบัดรักษา การค้นหาสาเหตุของโรค การเทียบเคียงโรคแผนไทยกับแผนปัจจุบัน และการวางแผนการรักษาแบบบูรณาการกับการแพทย์แผนปัจจุบัน ครอบคลุมเนื้อหาสาระ ๓ กลุ่ม ดังนี้

๑) วิชาพื้นฐานวิทยาศาสตร์ จะต้องครอบคลุมเนื้อหาสาระอย่างน้อย คือ ชีววิทยา เคมี องค์กรประกอบทางเคมีในพืชสมุนไพร อนุกรมวิธานพืช และระเบียบวิธีวิจัย

๒) วิชาวิทยาศาสตร์การแพทย์พื้นฐานหรือปรีคลินิก จะต้องครอบคลุมเนื้อหาสาระอย่างน้อย ดังนี้ กายวิภาคศาสตร์ สรีรวิทยา พยาธิสรีรวิทยา ชีวเคมี จุลชีววิทยา และเภสัชวิทยา

๓) วิชาพื้นฐานการแพทย์แผนไทย เป็นเนื้อหาสาระที่เชื่อมโยงกับองค์ความรู้วิชาชีพ จะต้องครอบคลุมเนื้อหาสาระอย่างน้อย คือ ปรัชญา จรรยาบรรณ และกฎหมายที่เกี่ยวกับการแพทย์แผนไทย อาหารและพฤติกรรมดำรงชีวิตต่อสุขภาพ การสร้างเสริมสุขภาพ ระบบสุขภาพ สังคมวิทยาและมานุษยวิทยาสำหรับการแพทย์แผนไทย จิตวิทยา ระบาดวิทยา พฤษศาสตร์พื้นบ้าน และการแพทย์พื้นบ้าน

๘.๒.๒ วิชาชีพ จะต้องเข้าใจเนื้อหาสาระและมีทักษะปฏิบัติงานครอบคลุม ๔ กลุ่มวิชา คือ เวชกรรมไทย เภสัชกรรมไทย การนวดไทย และการผดุงครรภ์ไทย

๑) เวชกรรมไทย จะต้องครอบคลุมเนื้อหาสาระดังนี้ ทฤษฎีการแพทย์แผนไทย สาระสำคัญของคัมภีร์แพทย์แผนไทย ได้แก่ คัมภีร์สมุฏฐานวินิจฉัย คัมภีร์ธาตุบรรจบ คัมภีร์อุทรโรค คัมภีร์มูจนา ปักขันทิกา คัมภีร์ปฐมจินดา คัมภีร์มหาโชตรัต คัมภีร์อดิสาร คัมภีร์ทิพยมลา คัมภีร์ไพจิตรมทรวงศ์ คัมภีร์วิถีภุญโรค คัมภีร์ขวดาร คัมภีร์มัญชุสวาระวิเชียร คัมภีร์กษัย คัมภีร์ธาตุวิภังค์ คัมภีร์ธาตุวิวรรณ คัมภีร์โรคนิทาน คัมภีร์วโรคสาร คัมภีร์ฉันทศาสตร์ คัมภีร์ตักศิลา คัมภีร์สิทธิสารสงเคราะห์ คัมภีร์มูขโรค คัมภีร์อภัยสันตา ตำราเวชศึกษา การประยุกต์ใช้หลักการในคัมภีร์แพทย์แผนไทย เพื่อการตรวจวินิจฉัยและวางแผนการรักษาโรคที่ก่อให้เกิดความปลอดภัยต่อผู้ป่วย ตลอดจนการเทียบเคียงโรคกับการแพทย์แผนปัจจุบันและการส่งต่อผู้ป่วย

๒) เภสัชกรรมไทย จะต้องครอบคลุมเนื้อหาสาระดังนี้ จรรยาเภสัชกรรม หลักเภสัช ๔ (เภสัชวัตถุ สรรพคุณเภสัช คณาเภสัช เภสัชกรรม) โครงสร้างตำรับยา การตั้งตำรับยา ยาสามัญประจำบ้าน ยาแผนไทยในบัญชียาหลักแห่งชาติ ตำรายาที่มีฤทธิ์แรง ตำรายาใช้แทนกัน น้ำกระสายยา การปรุงยาตามหลักการปรุงยาแผนโบราณ ๒๘ วิธี และวิธีการแบบเภสัชกรรมแผนปัจจุบัน หลักการใช้ยาสมุนไพร หลักเกณฑ์วิธีการที่ดีในการผลิต (GMP) การควบคุมคุณภาพยาสมุนไพร และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๓) การนวดไทย จะต้องครอบคลุมเนื้อหาสาระดังนี้ ประวัติการนวดไทย การนวดไทย แบบต่าง ๆ ประโยชน์ของการนวด ข้อห้าม ข้อควรระวังในการนวด การฝึกกำลังนิ้วมือ การแต่งรสมือ สาเหตุและกลไกการเกิดโรค อากาการ การตรวจวินิจฉัย การนวดรักษาโรค โดยเน้นโรคในระบบกล้ามเนื้อและกระดูก ตามแนวทางการนวดไทย ร่วมกับการใช้ยาสมุนไพร การประคบ การให้คำแนะนำเกี่ยวกับอาหารแสลงและการให้กายบริหาร การเทียบเคียงโรคกับการแพทย์แผนปัจจุบัน และการส่งต่อผู้ป่วย

๔) การผดุงครรภ์ไทย จะต้องครอบคลุมเนื้อหาสาระดังนี้ ความหมายและความสำคัญของการผดุงครรภ์ไทย กายวิภาคศาสตร์และสรีรวิทยาการตั้งครรภ์ การส่งเสริมสุขภาพและการดูแลมารดาและทารก าระยะก่อนคลอด ระหว่างคลอดและหลังคลอดตามแนวทางการแพทย์แผนไทย ความผิดปกติของมารดาและทารก การส่งต่อผู้ป่วย วิธีการทำคลอดในรายปกติ ที่ไม่มีภาวะแทรกซ้อน โดยเน้นการดูแลมารดาหลังคลอด ด้วยวิธีการแพทย์แผนไทย ได้แก่ การอยู่ไฟ การทับหม้อเกลือ การอบ ประคบ และการนวดหลังคลอด

๘.๓ หมวดวิชาเลือกเสรี

เป็นวิชาที่ส่งเสริมความรู้ความชำนาญในวิชาชีพ หรือสร้างความเข้าใจต่อระบบสุขภาพ หรือเป็นวิชาที่ให้ผู้เรียนมีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง

๙. กลยุทธ์การสอนและการประเมินผลการเรียนรู้

๙.๑ กลยุทธ์การสอน

การจัดการเรียนการสอนให้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning มีกระบวนการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ประสบการณ์ทางวิชาชีพจากภูมิปัญญาจากแพทย์พื้นบ้าน และสืบทอดทักษะทางวิชาชีพการแพทย์พื้นบ้านในท้องถิ่น เสริมสร้างความรู้ ประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้านวิถีสุขภาพของคนในชุมชน มีความรู้ความเข้าใจในจิต และจิตวิญญาณเกี่ยวกับสุขภาพ ความเจ็บป่วย มีการออกแบบการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชาที่สามารถวัดและประเมินการมีส่วนร่วมของผู้เรียนได้อย่างชัดเจน ใช้วิธีการเรียนการสอนและสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายและเหมาะสมกับรายวิชา ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติโดยผ่านกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นการคิดวิเคราะห์ การแก้ไขปัญหา การปลูกฝัง คุณธรรม จริยธรรม และจัดระบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ให้นักศึกษาได้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ในสถานการณ์จริง ภายใต้การกำกับ ดูแล จากอาจารย์ผู้สอนอย่างเหมาะสม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของผลการเรียนรู้ทั้ง ๖ ด้าน

๙.๒ กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบ ใช้วิธีการประเมินผลที่หลากหลาย สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ผลการเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนการสอน โดยแบ่งสัดส่วนน้ำหนัก การประเมินในแต่ละกิจกรรม หรือแต่ละด้านให้เหมาะสมกับผลการเรียนรู้ของรายวิชานั้น ๆ สำหรับประเมินผล การปฏิบัติ ใช้การประเมิน โดยการสังเกต การสอบภาคปฏิบัติในสถานการณ์จำลองและสถานการณ์จริง เน้นทักษะทางด้านเวชกรรมไทย เภสัชกรรมไทย การนวดไทย และการผดุงครรภ์ไทย มีการวัดและประเมินทักษะปฏิบัติ ตามที่กำหนดในหลักสูตร ในส่วนของวิชาชีพ ผลการประเมินของผู้เรียนที่ต่ำกว่า C สถาบันอุดมศึกษา ต้องจัด กิจกรรมเสริมเพื่อเพิ่มเติมความรู้และทักษะของผู้เรียน ผู้สอนต้องแจ้งให้ผู้เรียนทราบเกี่ยวกับวิธีการวัดและ ประเมินผลของรายวิชา และต้องนำผลการวัดและประเมินผลมาใช้ เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสดำเนินการปรับปรุงตนเอง รวมทั้งผู้สอนได้ใช้ผลการวัดและการประเมินมาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา

๑๐. การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้

สถาบันอุดมศึกษาต้องกำหนดให้มีระบบและกลไกการทวนสอบเพื่อยืนยันว่านักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาทุกคนมีผลการเรียนรู้ทุกด้านตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาการแพทย์แผนไทย เป็นอย่างน้อย โดยดำเนินการทั้งการทวนสอบระดับรายวิชาและระดับหลักสูตรผ่านกระบวนการสอบประมวลความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ และกำหนดให้เป็นส่วนหนึ่งของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

๑๐.๑ การทวนสอบระดับรายวิชา

สถาบันอุดมศึกษาจะต้องจัดให้มีการทวนสอบในระดับรายวิชาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยสถาบันอุดมศึกษาหรือคณะ/วิทยาลัย กำหนดระบบและกลไกในการดำเนินงานเกี่ยวกับการทวนสอบเพื่อพิจารณาความเหมาะสมของการให้คะแนนกับกระดาษคำตอบ รวมทั้งการประเมินด้วยวิธีอื่นที่กำหนดในรายละเอียดของรายวิชา ตลอดจนการอุทธรณ์การประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา (ถ้ามี) ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาจะต้องมีการวางแผนและรายงานผลการทวนสอบต่อคณะกรรมการประจำคณะฯ หรือวิทยาลัย ทุกภาคการศึกษา

๑๐.๒ การทวนสอบระดับหลักสูตร

ดำเนินการตรวจสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่ครอบคลุมผลการเรียนรู้ทุกด้านตามมาตรฐานสาขาการแพทย์แผนไทยอย่างเป็นระบบ เพื่อประเมินความสำเร็จของการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ โดยมีการประเมินจากหลายแหล่ง รวมถึงการประเมินโดยแหล่งฝึกงาน ผู้ใช้บัณฑิต บัณฑิต และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อเป็นการพิสูจน์ว่าผู้สำเร็จการศึกษามีผลการเรียนรู้ไม่น้อยกว่าที่กำหนดในรายละเอียดของหลักสูตร

๑๑. คุณสมบัติผู้เข้าศึกษาและการเทียบโอนผลการเรียนรู้

๑๑.๑ คุณสมบัติผู้เข้าศึกษา

๑๑.๑.๑ สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ที่มีหน่วยกิตการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ไม่ต่ำกว่า ๒๒ หน่วยกิต คณิตศาสตร์ ไม่ต่ำกว่า ๑๒ หน่วยกิต และภาษาอังกฤษ ไม่ต่ำกว่า ๙ หน่วยกิต

ในกรณีที่ไม่มีหน่วยกิตการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ไม่ครบ ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาเพิ่มเติมให้ครบตามกำหนด

๑๑.๑.๒ มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ ไม่เจ็บป่วยหรือเป็นโรคติดต่อร้ายแรงหรือมีความผิดปกติที่เป็นอุปสรรคต่อการศึกษาและ/หรือการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทย

๑๑.๑.๓ มีคุณสมบัติอื่น ๆ ตามที่สถาบันอุดมศึกษากำหนด

๑๑.๒ การเทียบโอนผลการเรียนรู้

ให้เทียบโอนผลการเรียนรู้ได้เฉพาะในหลักสูตรที่ได้รับการเผยแพร่โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแล้ว กรณีเป็นสถาบันการศึกษาต่างประเทศ ต้องเป็นสถาบันที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับรอง หรือใช้กรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาของประเทศนั้น ๆ และหากเป็นนักศึกษาต่างคณะในสถาบันเดียวกัน จะต้องผ่านการประเมินทัศนคติต่อวิชาชีพ และรายละเอียดอื่น ๆ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของแต่ละมหาวิทยาลัย

๑๒. คณาจารย์และบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน

๑๒.๑ คุณสมบัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ประจำหลักสูตร

๑๒.๑.๑ คุณสมบัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ประจำหลักสูตร ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี ฉบับที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน

๑๒.๑.๒ อาจารย์ประจำหลักสูตร ต้องมีใบประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทย ในภาพรวมครบทั้ง ๔ ด้าน

๑๒.๑.๓ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรทุกคนต้องมีใบประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทย ในภาพรวมครบทั้ง ๔ ด้าน และภายในปีการศึกษา ๒๕๖๙ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรทุกคนต้องมีใบประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทย ครบทั้ง ๔ ด้าน

๑๒.๒ อัตราส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษา ให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่สภาการแพทย์แผนไทยกำหนด

๑๒.๒.๑ การจัดการเรียนการสอนในภาพรวมของหลักสูตร กำหนดสัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาดังนี้ อาจารย์ ๑ คน ต่อนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าไม่เกิน ๘ คน

๑๒.๒.๒ การฝึกปฏิบัติการ กำหนดสัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาดังนี้ อาจารย์ ๑ คน ต่อนักศึกษาไม่เกิน ๘ คน

๑๒.๒.๓ การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ กำหนดสัดส่วนอาจารย์หรือผู้สอนต่อนักศึกษาดังนี้ อาจารย์หรือผู้สอน ๑ คน ต่อนักศึกษาไม่เกิน ๔ คน

๑๒.๓ บุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน

จัดให้มีบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน หรือผู้ช่วยสอนในห้องปฏิบัติการในจำนวนที่เหมาะสมกับจำนวนผู้เรียน และมีบุคลากรสนับสนุนการบริหารงานของสถาบันอุดมศึกษาทั้งในงานบริหาร งานการเงิน และงานบริการโสตทัศนูปกรณ์เป็นอย่างน้อย

๑๓. ทรัพยากรการเรียนการสอนและการจัดการ

๑๓.๑ ทรัพยากรการเรียนการสอน

๑๓.๑.๑ มีอาคารเรียนและห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ

๑๓.๑.๒ มีห้องทำงานที่เหมาะสมและเอื้อต่อการทำงานของอาจารย์และบุคลากร

๑๓.๑.๓ มีสถานที่ทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษา

๑๓.๑.๔ มีห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ และวิทยาศาสตร์สุขภาพที่เหมาะสมและมีอุปกรณ์เพียงพอ

๑๓.๑.๕ มีห้องปฏิบัติการ ในการฝึกทักษะวิชาชีพ มีอุปกรณ์ที่ทันสมัยเพียงพอในรายวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

๑๓.๑.๖ มีห้องเรียนและอุปกรณ์โสตที่เพียงพอและเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ในรายละเอียดหลักสูตร และรายวิชา

๑๓.๑.๗ มีห้องสมุดที่มีตำราหลักทางการแพทย์แผนไทย ตามที่สภาการแพทย์แผนไทยกำหนด มีหนังสือหรือตำราทางการแพทย์แผนไทย การแพทย์ทางเลือกที่ทันสมัยไม่น้อยกว่า ๑๐ ชื่อเรื่อง และมีหนังสือทางการแพทย์แผนไทยและวิทยาศาสตร์สุขภาพ ไม่น้อยกว่า ๕๐ เล่ม ต่อนักศึกษา ๑ คน หรือสามารถสืบค้นได้จากระบบฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ โดยนักศึกษาต้องสามารถเข้าถึงระบบการสืบค้นได้อย่างสะดวกและทุกโอกาส

๑๓.๑.๘ มีแหล่งฝึกหลักในวิชาการปฏิบัติการแพทย์แผนไทยในโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลที่เกี่ยวข้องกับการแพทย์แผนไทยที่เป็นของสถาบันอุดมศึกษาและมีจำนวนผู้ใช้บริการทั้งเวชกรรมไทย เภสัชกรรมไทย การนวดไทย และการผดุงครรภ์ไทย เพียงพอต่อการฝึกงานของนักศึกษา ทั้งนี้ต้องไม่กระทบกระเทือนต่อสุขภาพของผู้ใช้บริการและคุณภาพการบริการ

๑๓.๑.๙ มีระบบและมาตรการรักษาความปลอดภัยสำหรับนักศึกษาและอาจารย์ และป้องกันอันตรายที่อาจเกิดระหว่างการฝึกปฏิบัติงานของนักศึกษา ระหว่างการเดินทางไปและกลับจากการฝึกงานในแหล่งฝึกปฏิบัติ

๑๓.๒ การจัดการ

๑๓.๒.๑ มีผู้รับผิดชอบในการบริหารจัดการทรัพยากรการเรียนการสอนโดยเฉพาะ

๑๓.๒.๒ มีการวางแผนความต้องการทรัพยากรการศึกษาทุกประเภทอย่างต่อเนื่อง

๑๓.๒.๓ มีทรัพยากรการศึกษาทุกประเภทจำนวนเพียงพอและอยู่ในสภาพพร้อมใช้ตลอดเวลา

๑๓.๒.๔ มีการประเมินคุณภาพ และปริมาณของทรัพยากรทุกประเภทรวมทั้งแหล่งฝึกอย่างต่อเนื่องอย่างน้อยทุกปีการศึกษา

๑๓.๒.๕ มีการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์เพื่อการปรับปรุงคุณภาพภายหลังการสิ้นสุดการเรียน

๑๔. แนวทางการพัฒนาคณาจารย์

๑๔.๑ แนวทางการพัฒนาคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา

๑๔.๑.๑ เพิ่มพูนทักษะการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง เพื่อสนับสนุนความสำเร็จของมาตรฐานผลการเรียนรู้ในทุกด้าน

๑๔.๑.๒ พัฒนาความเชี่ยวชาญการปฏิบัติในสาขาการแพทย์แผนไทยให้มีความทันสมัย อยู่เสมอ และเพิ่มพูนทักษะในการให้บริการวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอ

๑๔.๑.๓ สนับสนุนให้มีโอกาสและทักษะในการวิจัยในสาขาต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง

๑๔.๑.๔ พัฒนาทักษะการเขียนตำรา หนังสือ การวิจัย และตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานในวารสารวิชาการ ระดับชาติ และนานาชาติ

๑๔.๑.๕ พัฒนาคูณวุฒิให้สูงขึ้น

๑๔.๑.๖ พัฒนาการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ หรือระบบเทียบเคียง

๑๔.๑.๗ เข้าร่วมประชุม สัมมนาวิชาการอย่างต่อเนื่องทุกปี

๑๔.๑.๘ เพิ่มพูน และพัฒนาทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

๑๔.๑.๙ สนับสนุนให้มีโอกาสบริการวิชาการแก่กลุ่มบุคคล สถาบัน และสังคมโดยทั่วไป

๑๔.๑.๑๐ จัดทำแผนและดำเนินการพัฒนาอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรทุกคน ให้มีใบประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทย ครบทั้ง ๔ ด้าน ภายในปีการศึกษา ๒๕๖๙

สำหรับอาจารย์ใหม่จะต้องมีการพัฒนา โดยการปฐมนิเทศเพื่อแนะนำสู่บทบาทการเป็นอาจารย์ และการทำหน้าที่ของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา รับการอบรม มีการพัฒนาความเชี่ยวชาญด้านทักษะ การปฏิบัติการ พัฒนabethาบทและจรรยาบรรณอาจารย์ หรือระบบที่สถาบันกำหนด

๑๔.๒ แนวทางการพัฒนาอาจารย์ประจำแหล่งฝึก

ดำเนินการในการพัฒนาอาจารย์ประจำแหล่งฝึกอย่างต่อเนื่อง

๑๕. การประกันคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

สถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรการแพทย์แผนไทยบัณฑิต ต้องสามารถประกันคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนที่จะทำให้บัณฑิตมีคุณภาพอย่างน้อยตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาการแพทย์แผนไทย โดยมีตัวบ่งชี้หลัก ดังนี้

๑๕.๑ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร

๑๕.๒ มีรายละเอียดของหลักสูตร (มคอ.๒) ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และสอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาการแพทย์แผนไทย ในทุกประเด็นเป็นอย่างน้อย

๑๕.๓ มีรายละเอียดของรายวิชาและรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนามตามเจตนารมณ์ของการจัดทำ มคอ.๓ และ มคอ.๔ ก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาครบทุกรายวิชา

๑๕.๔ จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม ตามเจตนารมณ์ของการจัดทำ มคอ.๕ และ มคอ.๖ ภายใน ๓๐ วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา

๑๕.๕ จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรตามเจตนารมณ์ของการจัดทำ มคอ.๗ ภายใน ๖๐ วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา

๑๕.๖ มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดใน มคอ.๓ และ มคอ.๔ อย่างน้อยร้อยละ ๒๕ ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา

๑๕.๗ มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอนหรือการประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.๗ ปีที่แล้ว

๑๕.๘ อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน

๑๕.๙ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการและ/หรือวิชาชีพอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

๑๕.๑๐ จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน ได้รับการพัฒนาทางวิชาการและ/หรือวิชาชีพไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ต่อปี

๑๕.๑๑ ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕.๐๐

๑๕.๑๒ ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕.๐๐

ตัวบ่งชี้ ๑๕.๑-๑๕.๑๒ เป็นตัวบ่งชี้ผลการดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิฯ สถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติม ให้สอดคล้องกับพันธกิจและวัตถุประสงค์ของสถาบัน หรือกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานที่สูงขึ้น เพื่อการยกระดับมาตรฐานของตนเอง โดยกำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร หรือสถาบันอุดมศึกษาสามารถกำหนดตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิได้เอง ซึ่งแต่ละหลักสูตรมีอิสระในการกำหนดตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ใช้ในการติดตาม ประเมิน และรายงานคุณภาพของหลักสูตรประจำปีทีระบุในหมวดที่ ๑ - ๖ ของแต่ละหลักสูตร ตามบริบทและวัตถุประสงค์ในการผลิตบัณฑิต

สถาบันอุดมศึกษาที่จะได้รับการรับรองมาตรฐานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิฯ ต้องมีผลการดำเนินงานบรรลุเป้าหมายตัวบ่งชี้ทั้งหมดอยู่ในเกณฑ์ดีต่อเนื่อง ๒ ปีการศึกษา เกณฑ์การประเมินผ่านคือ มีการดำเนินงานตามข้อ ๑๕.๑-๑๕.๕ และอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี

๑๖. การนำมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาการแพทย์แผนไทยสู่การปฏิบัติ

สถาบันอุดมศึกษาที่ประสงค์จะเปิดสอน/ปรับปรุงหลักสูตรสาขาการแพทย์แผนไทยควรดำเนินการ ดังนี้

๑๖.๑ พิจารณาความพร้อมและศักยภาพของสถาบันในการบริหารจัดการการศึกษาตามหลักสูตร ในหัวข้อต่าง ๆ ที่กำหนดในมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาการแพทย์แผนไทย

๑๖.๒ แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาการแพทย์แผนไทย ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาการแพทย์แผนไทย ซึ่งประกอบด้วย กรรมการอย่างน้อย ๕ คน โดยมีอาจารย์ ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อย ๒ คน ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญในสาขาการแพทย์แผนไทยหรือที่เกี่ยวข้อง ตามที่คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรฯ เห็นสมควร ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกอย่างน้อย ๒ คน และผู้แทนจาก สภาการแพทย์แผนไทย อย่างน้อย ๑ คน เพื่อดำเนินการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาการแพทย์แผนไทย โดยมีหัวข้อของหลักสูตรอย่างน้อยตามรายละเอียดของหลักสูตร (มคอ.๒) ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

๑๖.๓ ดำเนินการพัฒนา/ปรับปรุงหลักสูตร โดยพิจารณาโครงสร้างหลักสูตร เนื้อหาสาระสำคัญและ ผลการเรียนรู้ ตามที่กำหนดในมาตรฐานคุณวุฒิสาขาคือหลัก สถาบันอุดมศึกษาอาจเพิ่มเติมผลการเรียนรู้เฉพาะ ของหลักสูตร ให้เป็นไปตามปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่แตกต่าง จากสถาบันอุดมศึกษาอื่น โดยให้แสดงแผนที่การกระจายความรับผิดชอบต่อมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตร สู่วิชา เพื่อให้เห็นว่าแต่ละรายวิชาในหลักสูตรมีความรับผิดชอบหลักหรือความรับผิดชอบรองต่อมาตรฐาน ผลการเรียนรู้ด้านใด

๑๖.๔ จัดทำรายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม ตามที่กำหนดไว้ใน หลักสูตรตามเจตนารมณ์ของการจัดทำ มคอ.๓ (รายละเอียดของรายวิชา) และ มคอ.๔ (รายละเอียดของ ประสบการณ์ภาคสนาม) ตามลำดับ พร้อมทั้งแสดงให้เห็นว่า แต่ละรายวิชาจะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่คาดหวัง ในเรื่องใด สถาบันอุดมศึกษาต้องมอบหมายให้ภาควิชา/สาขาวิชา จัดทำรายละเอียดของรายวิชาทุกรายวิชา รวมทั้งรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม ให้เสร็จสมบูรณ์ก่อนการเปิดสอน

๑๖.๕ สถาบันอุดมศึกษาต้องเสนอสภาสถาบันอนุมัติรายละเอียดของหลักสูตร ซึ่งได้จัดทำ อย่างถูกต้องสมบูรณ์แล้วก่อนเปิดสอน โดยสภาสถาบันควรกำหนดระบบและกลไกของการจัดทำ และอนุมัติ รายละเอียดของหลักสูตร รายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนามให้ชัดเจน

๑๖.๖ สถาบันอุดมศึกษาต้องเสนอรายละเอียดของหลักสูตร ซึ่งสภาสถาบันฯ อนุมัติให้เปิดสอนแล้ว ให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา รับทราบภายใน ๓๐ วัน นับแต่สภาสถาบันอนุมัติ และให้ สภาการแพทย์แผนไทย ให้ความเห็นชอบตามที่กำหนด

๑๖.๗ เมื่อสภาสถาบันอนุมัติตามข้อ ๑๖.๕ และสภาการแพทย์แผนไทยให้ความเห็นชอบตามข้อ ๑๖.๖ แล้ว ให้มอบหมายอาจารย์ผู้สอนแต่ละรายวิชาดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามกลยุทธ์การสอนและการประเมินผลที่กำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร รายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของ ประสบการณ์ภาคสนาม ให้บรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของสาขา

๑๖.๘ เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน การประเมินผลและการทวนสอบผลการเรียนรู้ของแต่ละรายวิชา และประสบการณ์ภาคสนามในแต่ละภาคการศึกษาแล้ว ให้อาจารย์ผู้สอน จัดทำรายงานผลการดำเนินการของ รายวิชา ซึ่งรวมถึงการประเมินผล และการทวนสอบผลการเรียนในรายวิชาที่ตนรับผิดชอบพร้อมปัญหา/อุปสรรค และข้อเสนอแนะ โดยให้สอดคล้องตามเจตนารมณ์ของการจัดทำ มคอ.๕ (รายงานผลการดำเนินการของรายวิชา)

และ มคอ.๖ (รายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม) ให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ประมวล/วิเคราะห์ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินการ และจัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ในภาพรวมประจำปีการศึกษาเมื่อสิ้นปีการศึกษา โดยให้สอดคล้องตามเจตนารมณ์ของการจัดทำ มคอ.๗ (รายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร) เพื่อใช้ในการพิจารณาปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรการสอน กลยุทธ์ การประเมินผลและแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น

๑๖.๙ เมื่อครบรอบหลักสูตร ให้จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ให้สอดคล้องตามเจตนารมณ์ของการจัดทำ มคอ.๗ (รายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร) เช่นเดียวกับการรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรแต่ละปีการศึกษา และวิเคราะห์ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบริหารจัดการ หลักสูตรในภาพรวม ว่าบัณฑิตบรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามที่คาดหวังไว้หรือไม่ รวมทั้งนำผลการวิเคราะห์ มาปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรและ/หรือการดำเนินการของหลักสูตรต่อไป

๑๗. การเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิฯ ซึ่งบันทึกในฐานข้อมูลหลักสูตรเพื่อการเผยแพร่ (Thai Qualifications Register: TQR)

ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ และประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์

พ.ศ. ๒๕๖๐

ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดให้จัดทำมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชา เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษานำไปจัดทำหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรและจัดการเรียนการสอน เพื่อให้คุณภาพของบัณฑิตในสาขาหรือสาขาวิชาของแต่ละระดับคุณวุฒิมีมาตรฐานใกล้เคียงกัน จึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ ให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติดังกล่าว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๒ การจัดการศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ ต้องมีมาตรฐานไม่ต่ำกว่า “มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๓ การจัดทำหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ ต้องมุ่งให้เกิดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิต โดยมีหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และองค์ประกอบอื่น ๆ ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่แนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๔ สถาบันอุดมศึกษาใดจัดการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ อยู่ในวันที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับ ต้องปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตามประกาศนี้ ภายในปีการศึกษา ๒๕๖๑

ข้อ ๕ ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ข้างต้นได้ หรือมีความจำเป็นต้องปฏิบัติ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่จะพิจารณา และให้ถือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการการอุดมศึกษานั้นเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐

ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี
สาขาพยาบาลศาสตร์

เอกสารแนบท้าย
ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์

๑. ชื่อสาขา

พยาบาลศาสตร์
Nursing Science

๒. ชื่อปริญญา

ภาษาไทย : พยาบาลศาสตรบัณฑิต
พย.บ.
ภาษาอังกฤษ: Bachelor of Nursing Science
B.N.S.

๓. ลักษณะของสาขา

สาขาพยาบาลศาสตร์เป็นวิชาชีพที่ต้องปฏิบัติโดยตรงต่อชีวิต สุขภาพและอนามัยของประชาชน ด้วยความเอาใจใส่ อย่างเอื้ออาทร จำเป็นต้องใช้ศาสตร์และศิลป์ทางการพยาบาล การผดุงครรภ์ ศาสตร์ที่เกี่ยวข้องและหลักฐานเชิงประจักษ์ เพื่อให้การพยาบาลองค์รวมแก่ผู้รับบริการที่เป็นบุคคล ครอบครัว และชุมชน ในทุกมิติ ทุกภาวะสุขภาพ และทุกช่วงชีวิต โดยคำนึงถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมของผู้รับบริการ การเปลี่ยนแปลงของสังคม ความก้าวหน้าของศาสตร์ทางการพยาบาล ศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง และเทคโนโลยีทางการแพทย์ รวมถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่สนองตอบความต้องการของประชาชนและผู้รับบริการสุขภาพ ทั้งนี้ การปฏิบัติการพยาบาลต้องยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพและความเท่าเทียมกันของคุณค่าชีวิตมนุษย์ ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนจึงเน้นการฝึกปฏิบัติการพยาบาลทั้งในสถานการณ์จำลองเสมือนจริง และสถานการณ์จริง เพื่อให้มีความปลอดภัยต่อชีวิตของผู้รับบริการสุขภาพ

๔. คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

๑. มีความรอบรู้ในศาสตร์ทางการพยาบาล การผดุงครรภ์ และศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง และสามารถประยุกต์ได้อย่างเหมาะสมในการปฏิบัติการพยาบาล
๒. สามารถปฏิบัติการพยาบาลองค์รวม เน้นความปลอดภัยของผู้รับบริการทุกช่วงชีวิต ทุกภาวะสุขภาพ ทุกระดับของสถานบริการสุขภาพ และในความแตกต่างทางวัฒนธรรม โดยใช้ศาสตร์และศิลป์ทางการพยาบาล การผดุงครรภ์และศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ภายใต้กฎหมายและจรรยาบรรณวิชาชีพ
๓. สื่อสารด้วยภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๔. คิดอย่างเป็นระบบ คิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์
๕. มีความรู้และสมรรถนะด้านดิจิทัลในการศึกษาค้นคว้า การปฏิบัติงาน การสื่อสาร และการทำงานร่วมกับผู้อื่น
๖. สามารถใช้กระบวนการวิจัยและกระบวนการสร้างนวัตกรรมในการแก้ไขปัญหาทางการพยาบาล และทางสุขภาพ
๗. แสดงภาวะผู้นำและสามารถบริหารจัดการในการทำงานร่วมกับทีมสุขภาพ สหวิชาชีพ และผู้เกี่ยวข้อง
๘. มีคุณธรรม จริยธรรม เคารพในศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ มีความรับผิดชอบ และมีความเอื้ออาทร

๙. สามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง และสนใจใฝ่รู้ในการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง
๑๐. สามารถใช้การวิเคราะห์เชิงตัวเลข และใช้สถิติอย่างเหมาะสมในวิชาชีพ
๑๑. แสดงออกถึงการมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพการพยาบาล ตระหนักในคุณค่าวิชาชีพ และสิทธิของพยาบาล
๑๒. เป็นพลเมืองดีในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ตลอดจนเป็นพลเมืองดีของชาติ ภูมิภาค และประชาคมโลก
๑๓. มีสมรรถนะทางวัฒนธรรม สามารถปฏิบัติงานในสภาพการณ์ของความแตกต่างทางวัฒนธรรม

๕. มาตรฐานผลการเรียนรู้

สาขาพยาบาลศาสตร์ กำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ ๖ ด้าน ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาพยาบาลศาสตร์ที่กำหนดไว้ ดังนี้

๕.๑ คุณธรรม จริยธรรม

- ๕.๑.๑ มีความซื่อสัตย์ มีวินัย ตรงต่อเวลา
- ๕.๑.๒ มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
- ๕.๑.๓ สามารถใช้ดุลยพินิจในการจัดการประเด็นหรือปัญหาทางจริยธรรม
- ๕.๑.๔ แสดงออกถึงการเคารพสิทธิ คุณค่า ความแตกต่าง และศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ของผู้อื่นและตนเอง
- ๕.๑.๕ แสดงออกถึงการมีจิตสาธารณะ คำนึงถึงส่วนรวมและสังคม
- ๕.๑.๖ แสดงออกถึงการมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพการพยาบาล ตระหนักในคุณค่าวิชาชีพ และสิทธิของพยาบาล

๕.๒ ความรู้

- ๕.๒.๑ มีความรอบรู้และความเข้าใจในสาระสำคัญของศาสตร์ที่เป็นพื้นฐานชีวิตทั้งด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์สุขภาพ รวมถึงศาสตร์อื่นที่ส่งเสริมทักษะศตวรรษ ๒๑ ตลอดถึงความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์
- ๕.๒.๒ มีความรู้และความเข้าใจในสาระสำคัญของศาสตร์ทางวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์อย่างกว้างขวางและเป็นระบบ
- ๕.๒.๓ มีความรู้และความเข้าใจในระบบสุขภาพของประเทศ และปัจจัยที่มีผลต่อระบบสุขภาพ
- ๕.๒.๔ มีความรู้และตระหนักในงานวิจัยทางการพยาบาลที่เป็นปัจจุบัน และสามารถนำผลการวิจัยมาใช้ในการปฏิบัติทางการพยาบาล
- ๕.๒.๕ มีความรู้และความเข้าใจในการบริหารและการจัดการทางการพยาบาล
- ๕.๑.๖ มีความรู้และความเข้าใจกฎหมายวิชาชีพและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง หลักจริยธรรมจรรยาบรรณวิชาชีพ และสิทธิผู้ป่วย
- ๕.๒.๗ มีความรู้ ความเข้าใจ และเลือกใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้เหมาะสมกับประเภทการใช้งาน การสื่อสาร และผู้รับสาร

๕.๓ ทักษะทางปัญญา

- ๕.๓.๑ สามารถสืบค้นข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย วิเคราะห์ และเลือกใช้ข้อมูลในการอ้างอิงเพื่อพัฒนาความรู้และแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์

๕.๓.๒ สามารถคิดอย่างเป็นระบบ คิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ เพื่อหาแนวทางใหม่ ในการแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงาน และบอกถึงผลกระทบจากการแก้ไขปัญหาได้

๕.๓.๓ สามารถใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ทักษะการวิจัย และนวัตกรรมในการแก้ไขปัญหา และการศึกษาปัญหาทางสุขภาพ

๕.๔ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

๕.๔.๑ มีปฏิสัมพันธ์อย่างสร้างสรรค์กับผู้รับบริการ ผู้ร่วมงาน และผู้ที่เกี่ยวข้อง

๕.๔.๒ สามารถทำงานเป็นทีมในบทบาทผู้นำและสมาชิกทีม ในบริบทหรือสถานการณ์ที่หลากหลาย

๕.๔.๓ สามารถแสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างเป็นเหตุเป็นผล และเคารพในความคิดเห็นของผู้อื่น

๕.๔.๔ แสดงออกถึงการมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิชาชีพและสังคมอย่างต่อเนื่อง

๕.๕ ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

๕.๕.๑ สามารถประยุกต์ใช้หลักทางคณิตศาสตร์ และสถิติ ในการปฏิบัติงาน

๕.๕.๒ สามารถสื่อสารด้วยภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๕.๓ สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีจริยธรรม

๕.๕.๔ สามารถสื่อสารเพื่อให้ผู้รับบริการได้รับบริการสุขภาพอย่างปลอดภัย

๕.๖ ทักษะการปฏิบัติทางวิชาชีพ

๕.๖.๑ สามารถปฏิบัติกรพยาบาลและการผดุงครรภ์อย่างเป็นองค์รวมเพื่อความปลอดภัย ของผู้รับบริการ ภายใต้หลักฐานเชิงประจักษ์ กฎหมาย และจรรยาบรรณวิชาชีพ

๕.๖.๒ สามารถใช้กระบวนการพยาบาล ในการปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์

๕.๖.๓ ปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์ด้วยความเมตตา กรุณา และเอื้ออาทร โดยคำนึงถึง สิทธิผู้ป่วยและความหลากหลายทางวัฒนธรรม

๕.๖.๔ สามารถปฏิบัติทักษะการพยาบาลได้ทั้งในสถานการณ์จำลองและในสถานการณ์จริง

ผลการเรียนรู้ที่กำหนดในมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรีสาขาพยาบาลศาสตร์ เป็นหลักหรือ แนวทางในการกำหนดผลการเรียนรู้ระดับหลักสูตร (มคอ.๒) ซึ่งแต่ละสถาบันการศึกษาจะกำหนดผลการเรียนรู้ ระดับหลักสูตรอย่างสอดคล้องกับปรัชญา และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และกระจายความรับผิดชอบผลการเรียนรู้ ระดับหลักสูตร (มคอ.๒) สู่รายวิชาต่างๆ ทั้งนี้ ผลการเรียนรู้ของหลักสูตรที่สถาบันกำหนดจะต้องสนองตอบ ความต้องการด้านสุขภาพของประชาชน ผู้ใช้บัณฑิต หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการการศึกษาภายในสถาบัน และเป็นการรองรับการประเมินตาม มาตรฐานสากลต่อไป สถาบันศึกษามีทางเลือกในการกำหนดผลการเรียนรู้และการกระจายความรับผิดชอบ ผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชาได้ตามแนวทางต่อไปนี้

แนวทางที่ ๑ กำหนดผลการเรียนรู้ในหลักสูตร (มคอ.๒) ที่สอดคล้องกับปรัชญาและวัตถุประสงค์ของ หลักสูตรและคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสถาบันการศึกษา โดยอ้างอิงเชื่อมโยงกับผลการเรียนรู้ ๖ ด้าน ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ (มคอ.๑) และนำผลการเรียนรู้ดังกล่าวไปจัดทำ แผนกระจายความรับผิดชอบในรายวิชาต่างๆ ในหลักสูตร ซึ่งเป็นแนวทางเดิม หรือ

แนวทางที่ ๒ กำหนดผลการเรียนรู้ในหลักสูตร (มคอ.๒) ที่สอดคล้องกับปรัชญาและวัตถุประสงค์ของ หลักสูตรและคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสถาบันการศึกษา และนำผลการเรียนรู้ที่กำหนดขึ้น ไปจัดทำ แผนกระจายความรับผิดชอบในรายวิชาต่างๆ และต้องชี้แจงหรือจัดทำตารางเพิ่มเติมเพื่อแสดงว่าผลการเรียนรู้

ที่สถาบันกำหนดขึ้นนั้น มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงหรืออ้างอิงได้กับผลการเรียนรู้อย่างน้อย ๖ ด้าน ตามที่กำหนด ในมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ (มคอ.๑)

๖. องค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

สภาการพยาบาล

๗. โครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างของหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ต้องสอดคล้องกับเกณฑ์และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับ หลักสูตร มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี ฉบับที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน ของกระทรวงศึกษาธิการ และสภาการพยาบาล ดังนี้

จำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๑๒๐ หน่วยกิต ตามที่กำหนดในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี ฉบับที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน โดยมีสัดส่วนจำนวนหน่วยกิตขั้นต่ำของแต่ละหมวดวิชา ดังนี้

๗.๑ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

วิชาศึกษาทั่วไป ควรจัดให้เป็นไปตามเจตนารมณ์เพื่อเสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ และส่งเสริมทักษะศตวรรษที่ ๒๑ การจัดการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา ควรจัดให้มีเนื้อหาวิชาเบ็ดเสร็จ ในรายวิชาเดียว ไม่ควรมีรายวิชาต่อเนื่องหรือรายวิชาชั้นสูงอีก และที่สำคัญ ไม่ควรนำรายวิชาพื้นฐานของ วิชาเฉพาะมาจัดเป็นรายวิชาศึกษาทั่วไป จำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต

๗.๒ หมวดวิชาเฉพาะ

หมวดวิชาเฉพาะ หมายถึงวิชาพื้นฐานวิชาชีพ และวิชาชีพการพยาบาล ที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และปฏิบัติการพยาบาลได้ ซึ่งจะนำวิชาที่ไม่เกี่ยวข้องหรือไม่เป็นพื้นฐานของวิชาชีพการพยาบาล มาจัดไว้ในหมวดวิชาเฉพาะไม่ได้ จำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๗๒ หน่วยกิต ประกอบด้วย

๗.๒.๑ ฤษฎี ไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต โดย ๑ หน่วยกิต ต้องจัดการเรียนการสอนไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมง

๗.๒.๒ วิชาปฏิบัติการทางการพยาบาล จำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่าที่สภาวิชาชีพกำหนด โดย ๑ หน่วยกิต ต้องจัดการเรียนการสอนไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมง ทั้งนี้ ไม่นับรวมวิชาปฏิบัติการทางการพยาบาล ในห้องปฏิบัติการพยาบาลเสมือนจริง

รายวิชาการพยาบาลมารดาและทารก การผดุงครรภ์ และการวางแผนครอบครัว ทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติมีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต โดยให้มีวิชาภาคปฏิบัติ ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

๗.๓ หมวดวิชาเลือกเสรี

วิชาเลือกเสรี หมายถึงรายวิชาที่มุ่งให้ผู้เรียน มีความรู้ความเข้าใจตามที่ตนเองสนใจ โดยเปิดโอกาส ให้เลือกเรียนรายวิชาในสาขาหรือคณะอื่นที่จะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ หรือทักษะที่หลากหลาย จำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

๘. เนื้อหาสาระสำคัญของสาขา

เนื้อหาสาระสำคัญของหมวดวิชาเฉพาะ ประกอบด้วยกลุ่มพื้นฐานวิชาชีพ และกลุ่มวิชาชีพการพยาบาล กลุ่มพื้นฐานวิชาชีพ หมายถึง รายวิชาที่สัมพันธ์กับวิชาชีพ และเป็นพื้นฐานในการเรียนวิชาชีพ ได้แก่ เนื้อหาสาระด้านชีวเคมี กายวิภาคศาสตร์ สรีรวิทยา ประสาทวิทยา จุลชีววิทยา พยาธิวิทยา เภสัชวิทยา ชีวสถิติ จิตวิทยาพัฒนาการตามวัย โภชนศาสตร์ และระบาดวิทยา

กลุ่มวิชาชีพ หมายถึง รายวิชาที่จำเป็นต่อการประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ที่มีเนื้อหาสาระครอบคลุมการสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การบำบัดการพยาบาล และการฟื้นฟูสภาพ ตลอดจนการดูแลระดับประคอง การดูแลในภาวะเฉียบพลัน วิกฤติและเรื้อรัง ทั้งในการพยาบาลผู้ใหญ่ และผู้สูงอายุ การพยาบาลเด็กและวัยรุ่น การพยาบาลจิตเวชและสุขภาพจิต การพยาบาลอนามัยชุมชน การรักษาโรคเบื้องต้น การพยาบาลมารดาและทารก และการผดุงครรภ์ การบริหารการพยาบาล การประเมิน ภาวะสุขภาพ มโนคติและทฤษฎีทางการพยาบาล สารสนเทศทางการพยาบาล การวิจัยทางการพยาบาล กฎหมายและจรรยาบรรณวิชาชีพ

การบรรจุเนื้อหาสาระสำคัญดังกล่าว ทั้งกลุ่มพื้นฐานวิชาชีพและกลุ่มวิชาชีพ สถาบันการศึกษา อาจบูรณาการเนื้อหาสาระในรายวิชา หรือบรรจุเป็นรายวิชาเฉพาะก็ได้ แต่หลักสูตรต้องมีเนื้อหาสาระ ครอบคลุมตามที่กำหนดเป็นอย่างน้อย มีสัดส่วนเนื้อหาที่เหมาะสม และสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่กระจาย ความรับผิดชอบในแต่ละรายวิชา

๙. กลยุทธ์การสอนและการประเมินผลการเรียนรู้

๙.๑ กลยุทธ์การสอน

การจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และชี้แนะตนเองในการเรียนรู้ โดยให้ผู้เรียน มีส่วนร่วมตลอดกระบวนการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นรูปธรรม กลยุทธ์การเรียนการสอนจะต้องสอดคล้อง (Align) กับผลการเรียนรู้ที่กำหนดในรายวิชาและใช้วิธีการเรียนการสอนที่หลากหลายอย่างเหมาะสม

๙.๒ กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลต้องสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่กำหนดในรายวิชา โดยต้องดำเนินการ อย่างเป็นระบบ เพื่อให้สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้อย่างถูกต้อง

๑๐. การทวนสอบผลสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้

สถาบันการศึกษาต้องกำหนดให้มีระบบและกลไกการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ เพื่อยืนยันว่า นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาทุกคนมีผลการเรียนรู้ทุกด้าน ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรและมาตรฐานคุณวุฒิ สาขาพยาบาลศาสตร์ เป็นอย่างน้อย โดยดำเนินการทั้งการทวนสอบระดับรายวิชาและระดับหลักสูตร และกำหนดให้เป็นส่วนหนึ่งของการประกันคุณภาพภายใน

๑๐.๑ การทวนสอบผลสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ระดับรายวิชา

สถาบันการศึกษาจะต้องดำเนินการทวนสอบในระดับรายวิชา ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยสถาบันศึกษากำหนดระบบและกลไกในการดำเนินงานเกี่ยวกับการทวนสอบเพื่อยืนยันว่า นักศึกษา มีผลสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ตามผลการเรียนรู้ที่กำหนดหรือที่คาดหวัง และให้สถาบันศึกษาระบุระบบและ กลไกการทวนสอบไว้ในหลักสูตร

๑๐.๒ การทวนสอบผลสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ระดับหลักสูตร

ดำเนินการตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ ครอบคลุมผลการเรียนรู้ทุกด้านตามที่กำหนด ในหลักสูตรอย่างเป็นระบบเพื่อประเมินความสำเร็จของการผลิตบัณฑิต และเป็นการพิสูจน์ว่าผู้สำเร็จการศึกษา มีผลการเรียนรู้ไม่น้อยกว่าที่กำหนดในหลักสูตร โดยมีการประเมินจากหลายแหล่งและครอบคลุมผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียทุกกลุ่ม ทั้งนี้ให้สถาบันศึกษากำหนดระบบและกลไกในการดำเนินงานไว้ในหลักสูตร

๑๑. คุณสมบัติผู้เข้าศึกษาและการเทียบโอนผลการเรียนรู้

๑๑.๑ คุณสมบัติผู้เข้าศึกษา

๑๑.๑.๑ สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ เน้นวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์

๑๑.๑.๒ มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ ไม่เจ็บป่วย หรือเป็นโรคติดต่อร้ายแรง หรือมีความผิดปกติที่เป็นอุปสรรคต่อการศึกษา และ

๑๑.๑.๓ มีคุณสมบัติอื่นๆ ตามที่สถาบันการศึกษากำหนด

๑๑.๒ การเทียบโอนผลการเรียนรู้

ให้เป็นไปตามข้อบังคับของแต่ละสถาบัน

๑๒. คณาจารย์ และบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน

อาจารย์ประจำหลักสูตร ต้องมีจำนวนและคุณวุฒิตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี ฉบับที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ฉบับที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน

๑๒.๑ คุณสมบัติอาจารย์ประจำหลักสูตร ต้องมีคุณสมบัติเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี ฉบับที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบันและประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ฉบับที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน รวมถึงมาตรฐานวิชาชีพการพยาบาล โดยมีคุณสมบัติ ดังนี้

๑๒.๑.๑ เป็นอาจารย์ประจำ

๑๒.๑.๒ มีคุณวุฒิขั้นต่ำ ปริญญาโททางการพยาบาลหรือสาขาที่สัมพันธ์กัน โดยต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ และมีประสบการณ์ปฏิบัติการพยาบาลไม่ต่ำกว่า ๒ ปี

๑๒.๑.๓ มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ชั้นหนึ่ง หรือมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลชั้นหนึ่งที่เป็นปัจจุบัน สำหรับอาจารย์ที่สอนด้านการพยาบาลมารดาและทารก และการผดุงครรภ์ จะต้อง มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ชั้นหนึ่ง ที่เป็นปัจจุบัน

๑๒.๑.๔ มีประสบการณ์การสอนทางการพยาบาลในสถาบันการศึกษาทางการพยาบาลมาแล้ว ไม่น้อยกว่า ๑ ปี

๑๒.๑.๕ ต้องมีผลงานวิชาการของตนเองที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๑ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

๑๒.๒ คุณสมบัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีคุณวุฒิและคุณสมบัติ เช่นเดียวกับอาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย ๕ คน ครบทั้ง ๕ สาขาวิชาหลัก ได้แก่ การพยาบาลผู้ใหญ่หรือผู้สูงอายุ การพยาบาลเด็ก การพยาบาลจิตเวชและสุขภาพจิต การพยาบาลชุมชน และ การพยาบาลมารดาและทารก หรือการผดุงครรภ์

ทั้งนี้ ให้มีประสบการณ์การสอนทางการพยาบาลในสถาบันการศึกษาทางการพยาบาลอย่างต่อเนื่อง ไม่น้อยกว่า ๒ ปี ในกรณีที่อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรสำเร็จปริญญาโทสาขาอื่นนอกจาก ๕ สาขาหลัก ต้องมีประสบการณ์การสอนในสาขาที่รับผิดชอบในสถาบันการศึกษาทางการพยาบาลอย่างต่อเนื่อง ไม่น้อยกว่า ๕ ปี

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีภาระหน้าที่ในการบริหารและพัฒนาการเรียนการสอน ตั้งแต่ การวางแผน การควบคุมคุณภาพ การติดตามประเมินผล และการปรับปรุงหรือพัฒนาหลักสูตร หลักสูตรต้องมีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอยู่ประจำหลักสูตร ตลอดระยะเวลาดำเนินการหลักสูตร

๑๒.๓ คุณสมบัติอาจารย์ผู้สอน อาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษที่มีคุณวุฒิขั้นต่ำ ปริญญาโททางการพยาบาล หรือสาขาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน หรือมีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ในสาขาพยาบาลศาสตร์เป็นอย่างต่ำ สำหรับอาจารย์พิเศษวิชาปฏิบัติการพยาบาลต้องมีคุณสมบัติตามที่สภาการพยาบาลกำหนด

๑๒.๔ คุณสมบัติอาจารย์พิเศษ ต้องมีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๖ ปี ทั้งนี้ อาจารย์พิเศษต้องมีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น

ในรายวิชาศึกษาทั่วไปและรายวิชาพื้นฐานวิชาชีพที่สถาบันการศึกษาเฉพาะทาง ไม่สามารถจัดการเรียนการสอนได้เอง ต้องเชิญอาจารย์พิเศษภายนอกสถาบันมาสอนเป็นส่วนใหญ่ จึงอนุโลมให้อาจารย์พิเศษสอนได้มากกว่าร้อยละ ๕๐ ทั้งนี้ อาจารย์ผู้สอนต้องมีคุณวุฒิตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี ฉบับที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน

๑๒.๕ อัตราส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษา ให้เป็นไปตามเกณฑ์สภาการพยาบาล

๑๒.๕.๑ อัตราส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษา

อัตราส่วนของอาจารย์ประจำหลักสูตร ต่อ นักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าไม่เกิน ๑ : ๖ กรณีสถาบันการศึกษาใหม่ ให้นับต่อหัวนักศึกษา โดยมีอัตราส่วนของอาจารย์ประจำหลักสูตร ต่อ หัวนักศึกษาไม่เกิน ๑ : ๘

๑๒.๕.๒ การฝึกปฏิบัติทางการพยาบาลในแต่ละหอผู้ป่วยหรือในชุมชน อัตราส่วนของอาจารย์ต่อ นักศึกษาไม่มากกว่า ๑ : ๘

อัตราส่วนพยาบาลประจำการที่ทำหน้าที่ผู้สอนภาคปฏิบัติ ที่ปฏิบัติงานประจำในขณะที่สอนภาคปฏิบัติ ต่อ นักศึกษาไม่เกิน ๑ : ๔

๑๒.๖ บุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน

จัดให้มีบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอนหรือผู้ช่วยสอนในห้องปฏิบัติการพยาบาลในจำนวนที่เหมาะสมกับจำนวนผู้เรียน และมีบุคลากรสนับสนุนการบริหารงานของสถาบันการศึกษา ทั้งในแง่เงิน การเงิน และบริการโสตทัศนูปกรณ์เป็นอย่างน้อย

๑๓. ทรัพยากรการเรียนการสอน และการจัดการ

๑๓.๑ ทรัพยากรการเรียนการสอน

๑๓.๑.๑ มีอาคารเรียนและห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนการสอน รวมถึงห้องเรียนกลุ่มย่อยอย่างพอเพียง

๑๓.๑.๒ มีห้องทำงานที่เหมาะสมและเอื้อต่อการทำงานของอาจารย์และบุคลากร

๑๓.๑.๓ มีสถานที่ทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษา

๑๓.๑.๔ มีห้องปฏิบัติการ ทางวิทยาศาสตร์ และวิทยาศาสตร์สุขภาพที่เหมาะสมและมีอุปกรณ์เพียงพอ

๑๓.๑.๕ มีห้องปฏิบัติการพยาบาลทุกสาขาวิชา ในการฝึกทักษะหรือเป็นห้องปฏิบัติการพยาบาลที่สามารถใช้ได้ทุกสาขาวิชาทางการพยาบาล ในการฝึกทักษะและมีอุปกรณ์ที่ทันสมัยเพียงพอและพร้อมใช้ โดยมีหุ่นฝึกทักษะการพยาบาลพื้นฐาน หุ่นฝึกทักษะการฟื้นคืนชีพ หุ่นทำคลอด และอุปกรณ์ฝึกทักษะอื่นๆ ครบถ้วนเพียงพอ ตามทักษะการพยาบาลในรายวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

๑๓.๑.๖ มีห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์และมีคอมพิวเตอร์ที่สามารถสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตในจำนวนที่เพียงพอกับการเรียนของนักศึกษา

๑๓.๑.๗ มีห้องเรียนและอุปกรณ์โสตที่เพียงพอและเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และรายวิชา

๑๓.๑.๘ มีห้องสมุดที่มีตำราหลักทางการพยาบาล ที่ทันสมัยครบทุกสาขาวิชา ตามที่ปรากฏในทุกรายวิชาเป็นอย่างน้อย และมีหนังสือทางการพยาบาลและวิทยาศาสตร์สุขภาพในจำนวนที่เพียงพอต่อการศึกษาค้นคว้าและอ้างอิงทางวิชาการของนักศึกษาและอาจารย์ หรือสามารถสืบค้นได้จากระบบฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ โดยนักศึกษาต้องสามารถเข้าถึงระบบการสืบค้นได้ทุกโอกาส

๑๓.๑.๙ มีวารสารทางการพยาบาลทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษครบทุกสาขาวิชาหลักทางการพยาบาล ที่เป็นปัจจุบันโดยมีการรับต่อเนื่อง หรือมีฐานข้อมูลวารสารพยาบาลอิเล็กทรอนิกส์โดยนักศึกษาสามารถเข้าถึงระบบการสืบค้นได้อย่างสะดวกและทุกโอกาส

๑๓.๑.๑๐ มีแหล่งฝึกปฏิบัติการพยาบาล ครอบคลุมการบริการสุขภาพทุกระดับ ทุกสาขาวิชาทางการพยาบาล อย่างครบถ้วน สอดคล้องตามที่กำหนดในผลการเรียนรู้ของรายวิชาต่างๆ

๑๓.๑.๑๑ มีระบบและมาตรการรักษาความปลอดภัยสำหรับนักศึกษา และอาจารย์ เพื่อป้องกันอันตรายที่อาจเกิดระหว่างการฝึกปฏิบัติงานของนักศึกษา ระหว่างการเดินทางไปและกลับจากการฝึกปฏิบัติงานในแหล่งฝึกปฏิบัติการพยาบาล

๑๓.๒ การจัดการ

๑๓.๒.๑ มีผู้รับผิดชอบในการบริหารจัดการทรัพยากรการศึกษาโดยเฉพาะ

๑๓.๒.๒ มีการวางแผนความต้องการทรัพยากรการศึกษาทุกประเภทอย่างต่อเนื่อง

๑๓.๒.๓ มีทรัพยากรการศึกษาทุกประเภทจำนวนเพียงพอ และอยู่ในสภาพพร้อมใช้ตลอดเวลา

๑๓.๒.๔ มีการประเมินคุณภาพ และ ปริมาณของทรัพยากรทุกประเภทรวมทั้งแหล่งฝึกปฏิบัติการพยาบาลอย่างต่อเนื่องอย่างน้อยทุกภาคการศึกษา

๑๓.๒.๕ มีการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์เพื่อการปรับปรุงคุณภาพภายหลังการสิ้นสุดการเรียนการสอน

๑๔. แนวทางการพัฒนาคณาจารย์

๑๔.๑ เพิ่มพูนทักษะการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง เพื่อสนับสนุนความสำเร็จของมาตรฐานผลการเรียนรู้ในทุกด้าน

๑๔.๒ พัฒนาความเชี่ยวชาญการปฏิบัติการพยาบาลเฉพาะสาขาให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ

๑๔.๓ พัฒนาทักษะการเขียนตำรา หนังสือ การวิจัย และการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานในวารสารทางวิชาการระดับชาติ และนานาชาติ

๑๔.๔ พัฒนาคุณวุฒิให้สูงขึ้น

๑๔.๕ พัฒนาเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ หรือระบบเทียบเคียง

๑๔.๖ พัฒนาตนเองทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

๑๔.๗ เพิ่มพูน และพัฒนาทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ

สำหรับอาจารย์ใหม่จะต้องมีการพัฒนาสู่บทบาทการเป็นอาจารย์ โดยการปฐมนิเทศ เข้าสู่บทบาทการเป็นอาจารย์และการทำหน้าที่ของอาจารย์ในสถาบันการศึกษา เพื่อให้อาจารย์ใหม่มีความรู้และทักษะการจัดการเรียน

การสอนและการประเมินผลที่ทันสมัยสอดคล้องกับผลการเรียนรู้และกลยุทธ์การสอนที่กำหนดในหลักสูตร อาจารย์ใหม่ต้องได้รับการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนการสอนทางการพยาบาลอย่างเป็นระบบ มีการพัฒนาความเชี่ยวชาญด้านทักษะการปฏิบัติการพยาบาล รวมถึงการพัฒนาบทบาทและจรรยาบรรณอาจารย์ผ่านระบบพี่เลี้ยง หรือระบบที่สถาบันกำหนดอย่างเป็นรูปธรรม

๑๕. การประกันคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

สถาบันการศึกษา สาขาพยาบาลศาสตร์ ต้องสามารถประกันคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนที่จะทำให้บัณฑิตมีคุณภาพอย่างน้อยตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ โดยมีองค์ประกอบในการประกันคุณภาพอย่างน้อย ๖ ด้าน คือ

- ๑) การกำกับมาตรฐาน
- ๒) บัณฑิต
- ๓) นักศึกษา
- ๔) อาจารย์
- ๕) หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน
- ๖) สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

๑๕.๑ ดัชนีบ่งชี้ผลการดำเนินงานหลักของหลักสูตร

สถาบันการศึกษาสามารถกำหนดดัชนีบ่งชี้ผลการดำเนินงานหลักที่แสดงคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนที่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของหลักสูตรในหมวดที่ ๑ - ๖ ดังนี้

๑. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผนติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร
๒. มีรายละเอียดของหลักสูตร (มคอ.๒) ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และสอดคล้องกับ มคอ.๑ ทุกประเด็นเป็นอย่างดี
๓. มีการจัดทำ มคอ.๓ และ มคอ.๔ ที่สอดคล้องกับ มคอ.๒ ให้แล้วเสร็จทุกรายวิชาก่อนเปิดทำการสอนทุกภาคการศึกษา
๔. มีการจัดทำ มคอ.๕ หรือ มคอ.๖ ภายใน ๓๐ วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้สมบูรณ์ทุกรายวิชา
๕. มีการจัดทำ มคอ.๗ ภายในกำหนดเวลา ๖๐ วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา
๖. มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาตามผลการเรียนรู้ที่กำหนดใน มคอ.๓ และ มคอ.๔ อย่างน้อยร้อยละ ๒๕ ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา
๗. มีการพัฒนาหรือปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผล การเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.๗ ปีที่ผ่านมา
๘. อาจารย์ประจำหลักสูตรทุกคนมีคุณสมบัติครบตามกำหนดในมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์เป็นอย่างดี
๙. อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคนได้รับการปฐมนิเทศ คำแนะนำ หรือการอบรมด้านการจัดการเรียน การสอน
๑๐. อาจารย์ประจำหลักสูตรทุกคนได้รับการพัฒนาในด้านวิชาการ การจัดการเรียนการสอน และวิชาชีพทุกปีไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมง ต่อปีการศึกษา

๑๑. บุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน ได้รับการพัฒนาตรงตามงานที่รับผิดชอบทุกคน ในแต่ละปี

๑๒. ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้ายหรือบัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตรเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕.๐

๑๓. ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕.๐

สถาบันการศึกษาอาจกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมตามเอกลักษณ์ของสถาบันตนเอง และสถาบันการศึกษา ต้องกำหนดตัวบ่งชี้ในแต่ละปีให้เหมาะสมกับการดำเนินการหลักสูตรของสถาบัน

๑๕.๒ การประเมินผล

สถาบันการศึกษาที่จะได้รับการรับรองมาตรฐานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ต้องมีผลการประเมินบรรลุตามเป้าหมายตัวบ่งชี้ตามเกณฑ์ที่กำหนดอยู่ใน เกณฑ์ดีต่อเนื่อง ๒ ปีการศึกษา จึงจะขอรับการประเมินเพื่อเผยแพร่หลักสูตรจากสำนักงานคณะกรรมการ อุดมศึกษา ทั้งนี้ เกณฑ์การประเมินผ่านในระดับดี ต้องมีการดำเนินงานครบตามข้อ ๑ - ๑๐ และอย่างน้อย ร้อยละ ๘๐ ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานรวมทั้งระบุไว้ในแต่ละปี

๑๖. การนำมาตรฐานคุณวุฒิสาขาพยาบาลศาสตร์สู่การปฏิบัติ

สถาบันการศึกษาที่ประสงค์จะเปิดสอนหรือปรับปรุงหลักสูตรสาขาพยาบาลศาสตร์ควรดำเนินการ ดังนี้

๑๖.๑ พิจารณาความพร้อมและศักยภาพของสถาบันในการบริหารจัดการหลักสูตรในหัวข้อต่างๆ ที่กำหนดในมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์

๑๖.๒ แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ ตามมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วยกรรมการอย่างน้อย ๕ คน โดยมีอาจารย์ผู้รับผิดชอบ หลักสูตรอย่างน้อย ๒ คน ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญในสาขาพยาบาลศาสตร์ ซึ่งเป็นบุคคลภายนอก อย่างน้อย ๒ คน และผู้แทนสภาการพยาบาลอย่างน้อย ๑ คน เพื่อดำเนินการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้อง กับมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ ฉบับที่เป็นปัจจุบัน

๑๖.๓ ดำเนินการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรโดยมีหัวข้อของหลักสูตร อย่างน้อยตามที่กำหนดไว้ใน แบบ มคอ.๒ โดยกำหนดผลการเรียนรู้ ที่สอดคล้องหรือเทียบเคียงตามที่กำหนดในมาตรฐานคุณวุฒิระดับ ปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ เป็นหลัก สถาบันอาจเพิ่มเติมผลการเรียนรู้เฉพาะของหลักสูตร ให้เป็นไป ตามปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสถาบัน

๑๖.๔ ก่อนเปิดดำเนินการสอน ผู้สอนหรือผู้รับผิดชอบรายวิชาจัดทำรายละเอียดของรายวิชา (มคอ.๓) และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (มคอ.๔) ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร โดยมีหัวข้อ ตามแบบ มคอ.๓ และแบบ มคอ.๔ ที่สถาบันกำหนด

๑๖.๕ เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน การประเมินผล และการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ของแต่ละ รายวิชาในแต่ละภาคการศึกษาแล้ว ให้อาจารย์ผู้สอนหรือผู้รับผิดชอบรายวิชาจัดทำรายงานผลการดำเนินงาน ของรายวิชา และผลการดำเนินงานประสบการณ์ภาคสนาม ตามแบบ มคอ.๕ และ มคอ.๖ ที่สถาบันกำหนด เมื่อสิ้นสุดปีการศึกษา อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จัดทำ มคอ.๗ ตามแบบที่สถาบันกำหนด

๑๗. การเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิฯ ซึ่งบันทึกในฐานข้อมูลหลักสูตรเพื่อการเผยแพร่ (Thai Qualifications Register: TQR)

การเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ให้เป็นไปตามการกำหนดของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพยาบาลศาสตร์

พ.ศ. ๒๕๖๐

ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดให้จัดทำมาตรฐานคุณวุฒิสถาหรือสาขาวิชา เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษานำไปจัดทำหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรและจัดการเรียนการสอน เพื่อให้คุณภาพของบัณฑิตในสาขาหรือสาขาวิชาของแต่ละระดับคุณวุฒิมีมาตรฐานใกล้เคียงกัน จึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์ ให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติดังกล่าว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพยาบาลศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๕

ข้อ ๒ การจัดการศึกษาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพยาบาลศาสตร์ ต้องมีมาตรฐานไม่ต่ำกว่า “มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพยาบาลศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๓ การจัดทำหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพยาบาลศาสตร์ ต้องมุ่งให้เกิดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิต โดยมีหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และองค์ประกอบอื่น ๆ ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพยาบาลศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่แนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๔ สถาบันอุดมศึกษาใดจัดการศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพยาบาลศาสตร์ อยู่ในวันที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับต้องปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตามประกาศนี้ ภายในปีการศึกษา ๒๕๖๑

ข้อ ๕ ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ข้างต้นได้ หรือมีความจำเป็นต้องปฏิบัติ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่จะพิจารณา และให้ถือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการการอุดมศึกษานั้นเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐

ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา
สาขาพยาบาลศาสตร์

เอกสารแนบท้าย

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพยาบาลศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพยาบาลศาสตร์

๑. ชื่อสาขา และสาขาวิชา

ชื่อสาขา

พยาบาลศาสตร์ (Nursing Science)

ชื่อสาขาวิชา

๑.๑ ปริญญาโท

- ๑.๑.๑ การพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ/การพยาบาลผู้ใหญ่/การพยาบาลผู้สูงอายุ
- ๑.๑.๒ การพยาบาลจิตเวชและสุขภาพจิต
- ๑.๑.๓ การพยาบาลเด็ก
- ๑.๑.๔ การพยาบาลเวชปฏิบัติผู้สูงอายุ
- ๑.๑.๕ การพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน
- ๑.๑.๖ การพยาบาลเวชปฏิบัติอาชีวอนามัย
- ๑.๑.๗ การผดุงครรภ์
- ๑.๑.๘ การพยาบาลผู้ป่วยโรคติดเชื้อและการควบคุมการติดเชื้อ
- ๑.๑.๙ การพยาบาลด้านการให้ยาระงับความรู้สึก
- ๑.๑.๑๐ การบริหารทางการพยาบาล/การจัดการทางการพยาบาล
- ๑.๑.๑๑ การพยาบาลสาขาอื่น ๆ

๑.๒ ปริญญาเอก

พยาบาลศาสตร์
(Nursing Science)

๒. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา

๒.๑ ปริญญาโท

ภาษาไทย: พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (.....)
พย.ม. (.....)

ภาษาอังกฤษ: Master of Nursing Science (.....)
M.N.S. (.....)

๒.๒ ปริญญาเอก

ภาษาไทย: ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (พยาบาลศาสตร์)
ปร.ด. (พยาบาลศาสตร์)
พยาบาลศาสตรดุษฎีบัณฑิต
พย.ด.

ภาษาอังกฤษ: Doctor of Philosophy (Nursing Science)
Ph.D. (Nursing Science)
Doctor of Nursing Science
D.N.S.

๓. ลักษณะของสาขา

สาขาพยาบาลศาสตร์ เป็นศาสตร์ของการปฏิบัติกับชีวิตและสุขภาพของมนุษย์ทุกวัย ทั้งบุคคล ครอบครัว กลุ่มคน และชุมชน ในทุกภาวะสุขภาพ โดยบูรณาการความรู้เชิงประจักษ์จากศาสตร์ทางการพยาบาล ศาสตร์ทางการแพทย์ ศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง งานวิจัย จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ ศิลปะ การพยาบาล กฎหมาย และประสบการณ์บนพื้นฐานของสัมพันธภาพที่เอื้ออาทร เพื่อการสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันความเจ็บป่วยและการบาดเจ็บ การฟื้นฟูสภาพ การดูแลรักษาพยาบาลผู้เจ็บป่วย และผู้พิการ ตลอดจนผู้ที่อยู่ในวาระสุดท้ายของชีวิต การพยาบาลยังรวมถึงการปกป้องสิทธิประโยชน์ของผู้ป่วยหรือผู้รับบริการ และการสร้างสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัย การให้ความรู้และคำปรึกษาแก่ผู้ป่วยและประชาชน การเสริมสร้างพลังเพื่อให้ผู้ป่วย ครอบครัว และชุมชนสามารถดูแลตนเองและพึ่งพากันเอง รวมทั้งสามารถปรับตัวอยู่กับภาวะเจ็บป่วยและข้อจำกัดได้อย่างมีคุณภาพชีวิตที่ดีที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

การศึกษาพยาบาลในระดับบัณฑิตศึกษามุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้เรียนรู้ด้วยตนเองตลอดชีวิต สามารถติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยีที่ทันสมัยอยู่เสมอ เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง สร้างวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศบนพื้นฐานของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถทำวิจัยเพื่อปรับปรุงคุณภาพการพยาบาล และ/หรือสร้างองค์ความรู้ใหม่ หรือสร้างนวัตกรรมทางการพยาบาล

๔. คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

๔.๑ ปริญญาโท

๔.๑.๑ มีคุณธรรมจริยธรรม มีทักษะการตัดสินใจเชิงจริยธรรม มีความไวเชิงวัฒนธรรม ในการปฏิบัติการพยาบาล จริยธรรมการวิจัย รวมทั้งจริยธรรมเชิงวิชาการ

๔.๑.๒ มีความรอบรู้อย่างลึกซึ้งในเนื้อหาสาระของศาสตร์การพยาบาล กระบวนการวิจัย และสถิติ และแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติการพยาบาลเฉพาะสาขาวิชาหรือการบริหารจัดการ

๔.๑.๓ สามารถบูรณาการศาสตร์การพยาบาล ศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง และหลักฐานเชิงประจักษ์ ในการปฏิบัติการพยาบาลเฉพาะสาขาวิชา หรือการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพภายใต้ จรรยาบรรณวิชาชีพและกฎหมาย

๔.๑.๔ พัฒนาตนเองและแสวงหาความรู้อย่างเข้มข้นและต่อเนื่อง

๔.๑.๕ มีภาวะผู้นำ สามารถบริหารจัดการและทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางสร้างสรรค์ รวมทั้งสนับสนุนผู้อื่นให้มีการพัฒนาทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

๔.๑.๖ มีความสามารถในการทำวิจัยหรือโครงการเพื่อพัฒนาคุณภาพการพยาบาล ในสาขาวิชา ตลอดจนเผยแพร่ผลงานอย่างมีมาตรฐาน

๔.๑.๗ มีความสามารถในการคิดเชิงวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ และสร้างสรรค์รูปแบบ/ นวัตกรรม/วิธีแก้ไขปัญหาการพยาบาลที่ซับซ้อนในสาขาวิชา

๔.๑.๘ มีทักษะในการทำงานเป็นทีมกับทีมสุขภาพและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขปัญหาสุขภาพ ของผู้ป่วย/ผู้รับบริการ

๔.๑.๙ มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ทักษะการสื่อสาร และการจัดการสารสนเทศ เพื่อนำไปใช้ในการวิจัย ปรับปรุงคุณภาพและระบบการพยาบาล

๔.๒ ปริญญาเอก

๔.๒.๑ สามารถกำหนดปัญหาการวิจัยที่สอดคล้องกับปัญหา/สถานการณ์ด้านสุขภาพหรือการพยาบาลโดยใช้กระบวนการวิเคราะห์อย่างมีวิจารณ์ญาณ

๔.๒.๒ สามารถวิจัยสร้างความรู้ใหม่ พัฒนาระบบบริการพยาบาลและสุขภาพ และเผยแพร่ผลงานวิจัยและนวัตกรรมทางการพยาบาลในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับ

๔.๒.๓ สังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยเพื่อพัฒนานวัตกรรมทางการพยาบาลและการบริการสุขภาพ ที่เพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรสุขภาพและเพิ่มคุณภาพการบริการ

๔.๒.๔ มีภาวะผู้นำด้านวิชาการและวิชาชีพ สามารถชี้้นำความถูกต้องและนำการเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพและวิชาชีพการพยาบาล

๔.๒.๕ มีคุณธรรมจริยธรรม และสามารถจัดการปัญหาจริยธรรมที่ซับซ้อนทั้งในด้านวิชาการและวิชาชีพ

๔.๒.๖ มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ทักษะการสื่อสาร และการจัดการสารสนเทศ เพื่อนำไปใช้ในการวิจัย ปรับปรุงคุณภาพและระบบการพยาบาล

๔.๒.๗ มีส่วนร่วมในการเป็นสมาชิกองค์กรวิชาชีพและพัฒนาวิชาชีพ

๕. มาตรฐานผลการเรียนรู้

๕.๑ ปริญญาโท

มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาโทสาขาพยาบาลศาสตร์ ใช้ผลการเรียนรู้เป็นฐานในการดำเนินการหลักสูตรสาขาพยาบาลศาสตร์ จึงได้กำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ระดับปริญญาโทไว้ ๕ ด้าน ซึ่งสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติและคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาพยาบาลศาสตร์ โดยรายละเอียดแต่ละด้านมีดังนี้

๕.๑.๑ ด้านคุณธรรมจริยธรรม

แสดงพฤติกรรมที่สะท้อนถึงควมมีคุณธรรม จริยธรรมการวิจัย จริยธรรมเชิงวิชาการ สามารถวิเคราะห์และตัดสินใจบนพื้นฐานของคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณ และมาตรฐานวิชาชีพ ในการดูแลผู้ป่วยหรือผู้รับบริการ ให้คำปรึกษาและชี้แนะทางกฎหมายและจริยธรรมที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ พึงทักษ์สิทธิเพื่อประโยชน์ของผู้ป่วยหรือผู้รับบริการ

๕.๑.๒ ด้านความรู้

อธิบายและวิเคราะห์อย่างลึกซึ้งในศาสตร์การพยาบาลและศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการพยาบาลเฉพาะสาขาวิชา รวมทั้งกระบวนการวิจัยและสถิติ

๕.๑.๓ ด้านทักษะทางปัญญา

สามารถคิดเชิงวิเคราะห์อย่างเป็นระบบร่วมกับบูรณาการศาสตร์ทางการพยาบาล ศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หลักฐานเชิงประจักษ์ ประสบการณ์ และเทคโนโลยีที่ทันสมัย ในการดูแลผู้ป่วยหรือผู้รับบริการที่มีปัญหาซับซ้อนหรือปัญหาที่คาดการณ์ว่าจะเกิดขึ้น เลือกใช้เครื่องมือในการประเมินผลลัพธ์ทางการพยาบาลที่เหมาะสม สามารถจัดการผลลัพธ์ทางการพยาบาลและระบบสุขภาพ พัฒนาศักยภาพผู้ป่วยหรือผู้รับบริการและครอบครัวให้สามารถประเมินและจัดการปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นพี่เลี้ยงหรือต้นแบบในการปฏิบัติ ประยุกต์หลักการด้านคุณภาพและความปลอดภัย มาใช้ในการดูแลผู้ป่วยหรือผู้รับบริการที่อยู่ในความรับผิดชอบ สามารถวิเคราะห์และประยุกต์ภูมิปัญญา

ท้องถิ่นและการดูแลสุขภาพทางเลือกรวมมาใช้ และสามารถทำวิจัย/โครงการ/สร้างนวัตกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพการพยาบาล

๕.๑.๔ ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

แสดงภาวะผู้นำ สามารถริเริ่มการเปลี่ยนแปลง ทำงานร่วมกับทีมสุขภาพและผู้ที่เกี่ยวข้อง มีความไวเชิงวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีต่อผู้ป่วยหรือผู้รับบริการ มีความรับผิดชอบในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองรวมทั้งวิชาชีพและสังคมได้อย่างต่อเนื่อง มีความภาคภูมิใจและสร้างคุณค่าของวิชาชีพ สร้างวัฒนธรรมในการทำงานที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศ

๕.๑.๕ ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

มีทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูล และวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือ เพื่อนำไปปรับปรุงคุณภาพการพยาบาล วิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล เพื่อการติดตามเฝ้าระวังและการจัดการกับความเสี่ยง สามารถติดต่อสื่อสารกับผู้ป่วย/ผู้รับบริการ/ทีมพยาบาลและทีมสหสาขาวิชาชีพ เผยแพร่ผลงานและแลกเปลี่ยนความรู้ใหม่ๆ ทั้งในและนอกองค์กรอย่างมีมาตรฐาน

ทั้งนี้ การกำหนดผลการเรียนรู้จะต้องสอดคล้องกับปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสถาบัน

๕.๒ ปริญญาเอก

มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาเอกสาขาพยาบาลศาสตร์ ใช้ผลการเรียนรู้เป็นฐานในการดำเนินการหลักสูตรสาขาพยาบาลศาสตร์ จึงได้กำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ระดับปริญญาเอกไว้ ๕ ด้าน ซึ่งสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาพยาบาลศาสตร์ โดยรายละเอียดแต่ละด้าน มีดังนี้

๕.๒.๑ ด้านคุณธรรมจริยธรรม

แสดงพฤติกรรมที่สะท้อนถึงความมีจริยธรรม จรรยาบรรณ ทั้งในด้านวิชาการและวิชาชีพ สามารถวิเคราะห์ประเด็นจริยธรรมที่ซับซ้อนทางการพยาบาล ระบบบริการสุขภาพ และวิจัย รวมทั้งตัดสินใจโดยใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม เป็นผู้นำทางจริยธรรม (ethical leadership) เป็นแบบอย่างในการประพฤติปฏิบัติตามหลักจริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ และคำนึงถึงสิทธิของผู้ป่วย/ผู้รับบริการ ทำหน้าที่แทนวิชาชีพและองค์กรวิชาชีพ (professional advocacy) ให้วิชาชีพได้รับความน่าเชื่อถือ ศรัทธา และไว้วางใจจากประชาชน

๕.๒.๒ ด้านความรู้

อธิบายและวิเคราะห์อย่างลึกซึ้งในปรัชญา ศาสตร์ทางการพยาบาลและศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง และกลวิธีในการพัฒนาศาสตร์ทางการพยาบาล รวมทั้งกระบวนการวิจัยและสถิติขั้นสูง

๕.๒.๓ ด้านทักษะทางปัญญา

สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ และบูรณาการความรู้เชิงลึกของศาสตร์ทางการพยาบาลและศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อออกแบบงานวิจัยที่ตอบสนองปัญหาและความต้องการด้านสุขภาพของประชาชนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม สามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่/นวัตกรรมทางการพยาบาลและสุขภาพเพื่อพัฒนาคุณภาพการพยาบาลและปรับปรุงผลลัพธ์ทางการพยาบาล สามารถถ่ายทอดองค์ความรู้จากงานวิจัยและนวัตกรรมด้านการพยาบาลและสุขภาพเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและการเปลี่ยนแปลงนโยบายด้านสุขภาพ

๕.๒.๔ ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

เป็นผู้นำในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ร่วมกับทีม นำการเปลี่ยนแปลงเพื่อพัฒนาคุณภาพการพยาบาล ระบบบริการพยาบาลและระบบสุขภาพ เป็นผู้นำร่วมกับเครือข่ายในวิชาชีพและสหสาขาวิชาชีพ เพื่อจัดการปัญหาสุขภาพของประชาชนด้วยองค์ความรู้ด้านวิชาการและวิจัย สนับสนุนและเป็นพี่เลี้ยง ให้ผู้อื่นในการพัฒนางานวิจัย/นวัตกรรมทางการพยาบาลและสุขภาพ สามารถชี้แนะความถูกต้องด้านสุขภาพให้กับสังคมและพิทักษ์สิทธิเพื่อประโยชน์ให้กับผู้ป่วย/ผู้รับบริการ

๕.๒.๕ ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

มีทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและสารสนเทศในการสืบค้น คัดกรอง และใช้สถิติในการวิเคราะห์/แปลผลข้อมูลที่ซับซ้อนด้านสุขภาพอย่างมีประสิทธิภาพ สื่อสารข้อมูลที่ซับซ้อนได้เหมาะสมกับกลุ่มบุคคลต่างๆ ในวงวิชาการ วิชาชีพ และสังคม เผยแพร่และแลกเปลี่ยนความรู้กับเครือข่ายทีมสุขภาพและผู้ป่วย/ผู้รับบริการ นำเสนองานทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดยผ่านสิ่งพิมพ์ทางวิชาการและวิชาชีพที่มีมาตรฐานทั้งระดับชาติและนานาชาติ

ทั้งนี้ การกำหนดผลการเรียนรู้จะต้องสอดคล้องกับปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสถาบัน

ผลการเรียนรู้ที่กำหนดในมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพยาบาลศาสตร์ เป็นหลักหรือแนวทางในการกำหนดผลการเรียนรู้ระดับหลักสูตร (มคอ.๒) ซึ่งแต่ละสถาบันการศึกษาจะกำหนดผลการเรียนรู้ระดับหลักสูตรอย่างสอดคล้องกับปรัชญา และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และกระจายความรับผิดชอบผลการเรียนรู้ระดับหลักสูตร (มคอ.๒) สู่รายวิชาต่างๆ (มคอ.๓)

เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการศึกษาภายในสถาบัน และเป็นการรองรับการประเมินตามมาตรฐานสากลต่อไป สถาบันศึกษามีทางเลือกในการกำหนดผลการเรียนรู้และการกระจายความรับผิดชอบผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชาได้ตามแนวทางต่อไปนี้

แนวทางที่ ๑ กำหนดผลการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และที่อ้างอิงเชื่อมโยงได้กับผลการเรียนรู้อย่างน้อย ๕ ด้าน ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพยาบาลศาสตร์ และนำผลการเรียนรู้นี้ไปจัดทำแผนกระจายความรับผิดชอบกับรายวิชาต่างๆ ในหลักสูตรโดยตรง หรือ

แนวทางที่ ๒ กำหนดผลการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และนำผลการเรียนรู้นี้ไปจัดทำแผนกระจายความรับผิดชอบกับรายวิชาต่างๆ และต้องมีการชี้แจงหรือจัดทำตารางเพิ่มเติมเพื่อให้เห็นว่า ผลการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้นนั้น มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงหรืออ้างอิงได้กับผลการเรียนรู้อย่างน้อย ๕ ด้าน ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพยาบาลศาสตร์

๖. องค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

สภาการพยาบาล

๗. ระบบการจัดการศึกษาและโครงสร้างหลักสูตร

๗.๑ ระบบการจัดการศึกษา

ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ฉบับที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน

๗.๒ โครงสร้างหลักสูตร ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ฉบับที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน

๗.๒.๑ ปริญญาโท ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต โดยแบ่งการศึกษาเป็น ๒ แผน คือ

แผน ก เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัย โดยมีการทำวิทยานิพนธ์ และศึกษารายวิชาเพิ่มเติม มีโครงสร้างหลักสูตร ดังนี้

แผน ก แบบ ก ๒ ทำวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต และศึกษางานรายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต ประกอบด้วย

๑) วิชาแกน จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๙ หน่วยกิต

๒) วิชาเฉพาะสาขา จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

(ให้มีวิชาภาคปฏิบัติไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต โดยกำหนดให้ระยะเวลาฝึกไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต ในระบบทวิภาค)

๓) วิชาเลือก จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต

๔) วิทยานิพนธ์ จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

แผน ข เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการศึกษารายวิชา โดยเพิ่มเติมรายวิชาทางการพยาบาลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติสำหรับผู้ปฏิบัติการพยาบาลที่ต้องการพัฒนาตนเองให้มีสมรรถนะทางการพยาบาลเฉพาะสาขาวิชา มีโครงสร้างหลักสูตร ดังนี้

๑) วิชาแกน จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๙ หน่วยกิต

๒) วิชาเฉพาะสาขา จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๑๘ หน่วยกิต

(ให้มีวิชาภาคปฏิบัติไม่น้อยกว่า ๙ หน่วยกิต โดยกำหนดให้ระยะเวลาฝึกไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตในระบบทวิภาค)

๓) วิชาเลือก จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต

๔) การค้นคว้าอิสระ จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

๗.๒.๒ ปริญญาเอก

แบ่งการศึกษาเป็น ๒ แบบ โดยเน้นการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง คือ

๑) หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาพยาบาลศาสตร์ มีสัดส่วนจำนวนหน่วยกิตขั้นต่ำของแต่ละหมวดวิชาในระบบทวิภาค ดังนี้

แบบ ๑ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัย (แบบ ๑.๑) โดยทำวิทยานิพนธ์ที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ โดยมีจำนวนหน่วยกิตวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิตในระบบทวิภาค สถาบันการศึกษาอาจกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติมเพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามที่สถาบันการศึกษา กำหนด โดยไม่นับหน่วยกิต ผู้เข้าศึกษาในโปรแกรมนี้ต้องมีวุฒิการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาโท

แบบ ๒ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยและศึกษารายวิชาเพิ่มเติม

แบบ ๒.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท จะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต และเรียนรายวิชา จำนวนไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

แบบ ๒.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรี จะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต และเรียนรายวิชา จำนวนไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

ทั้งนี้ วิทยานิพนธ์ตามแบบ ๒.๑ และแบบ ๒.๒ จะต้องมีมาตรฐานและคุณภาพเดียวกัน

๒) หลักสูตรพยาบาลศาสตรดุษฎีบัณฑิต

แบบ ๒ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการพยาบาลและระบบสุขภาพ และศึกษารายวิชาเพิ่มเติม

แบบ ๒.๑ คือ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโทจะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต และเรียนรายวิชา จำนวนไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

สำหรับระบบอื่นของการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ฉบับที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน

๘. เนื้อหาสาระสำคัญของหลักสูตร

๘.๑ ปริญญาโท

๘.๑.๑ วิชาแกน ควรประกอบด้วยเนื้อหาต่อไปนี้

นโยบายและระบบสุขภาพ ปัจจัยที่กระทบกับระบบสุขภาพ การพัฒนาภาวะผู้นำ และการจัดการทางการพยาบาล กฎหมายและจริยธรรม การวิจัยและการใช้ผลการวิจัย สถิติ ทฤษฎี และแนวคิดทางการพยาบาล

๘.๑.๒ วิชาเฉพาะสาขา ประกอบด้วยเนื้อหาอย่างน้อยต่อไปนี้

การประเมินภาวะสุขภาพขั้นสูงที่สอดคล้องกับผู้ป่วย/ผู้รับบริการในสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพที่เกี่ยวข้องกับการพยาบาลเฉพาะสาขา วิชาการพยาบาลเฉพาะสาขา วิชาการปฏิบัติการพยาบาลเฉพาะสาขา ทั้งนี้ หากเป็นหลักสูตร แผน ข วิชาการพยาบาลเฉพาะสาขา ต้องมีจำนวนหน่วยกิตทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติมากกว่าการศึกษารายวิชาการพยาบาล ในหลักสูตร แผน ก แบบ ก ๒ สำหรับสาขาวิชาการบริหารทางการพยาบาล/การจัดการทางการพยาบาล ให้มีเนื้อหาอย่างน้อยต่อไปนี้ การพัฒนาข้อเสนอเชิงนโยบายด้านสุขภาพ เศรษฐศาสตร์สาธารณสุข การเงินการคลังด้านสุขภาพ องค์กรสุขภาพและองค์กรพยาบาล การจัดการคุณภาพการพยาบาล การบริหารทรัพยากรมนุษย์ทางสุขภาพ และการพยาบาลสารสนเทศทางสุขภาพ ปฏิบัติการบริหารองค์กรทางสุขภาพ และการพยาบาล ทั้งนี้ หากเป็นหลักสูตรแผน ข ให้มีการสัมมนาการบริหารการพยาบาล

๘.๑.๓ วิชาเลือก เลือกจากเนื้อหาต่อไปนี้

แนวคิดทฤษฎีและการพัฒนาบทบาทของผู้ปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูง หรือการสอนทางการพยาบาล หรือการบริหารการพยาบาล หรืออื่นๆ ที่เป็นจุดเน้นของหลักสูตร หรืออัตลักษณ์ที่สถาบันอุดมศึกษากำหนด

สำหรับการบริหารทางการพยาบาล/การจัดการทางการพยาบาล ให้เลือกการพยาบาลในคลินิกเฉพาะสาขาวิชาที่เลือกสรร

๘.๑.๔ วิทยานิพนธ์ เป็นการวิจัยในเรื่องที่ตรงกับการพยาบาลเฉพาะสาขาวิชาที่กำหนด ในหลักสูตร เพื่อการพัฒนาคุณภาพของการปฏิบัติการพยาบาลโดยใช้กระบวนการวิจัยที่เชื่อถือได้ ผลการวิจัยสามารถตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ หรือระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการหรือนำเสนอต่อที่ประชุมวิชาการ โดยบทความที่นำเสนอฉบับสมบูรณ์ (full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมทางวิชาการ (proceedings)

สำหรับการค้นคว้าอิสระ เป็นการทำโครงการเพื่อพัฒนาคุณภาพการพยาบาล โดยใช้กระบวนการที่เชื่อถือได้ เช่น การทบทวนวรรณกรรมอย่างเป็นระบบ การพัฒนาแนวปฏิบัติใหม่ทางคลินิก การศึกษาความเป็นไปได้ในการนำแนวปฏิบัติทางคลินิกที่พัฒนาใหม่ไปใช้อย่างเป็นระบบ การสร้างสื่อการสอนสำหรับผู้ป่วยและทดลองปฏิบัติอย่างมีมาตรฐาน หรือการทำกรณีศึกษาขององค์กรสุขภาพ/ผู้ป่วยที่มีปัญหาสุขภาพซับซ้อน เพื่อความรู้ใหม่ หรือเพื่อแก้ไขปัญหาทางการพยาบาล เป็นต้น และได้รับการเผยแพร่ ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่สามารถสืบค้นได้

๘.๒ ปริญญาเอก

๘.๒.๑ วิชาแกน

๑) **หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาพยาบาลศาสตร์** ประกอบด้วยเนื้อหาน้อยต่อต่อไปนี้

ปรัชญาวิทยาศาสตร์และปรัชญาพยาบาลศาสตร์ การพัฒนาศาสตร์การพยาบาล วิธีวิทยาการวิจัยขั้นสูง สถิติขั้นสูง (เชิงปริมาณและ/หรือเชิงคุณภาพขึ้นอยู่กับจุดเน้นของสถาบันการศึกษา) ระบบสุขภาพและการพัฒนาวิชาชีพ/นโยบายและระบบสุขภาพ/ภาวะผู้นำ

๒) **หลักสูตรพยาบาลศาสตรดุษฎีบัณฑิต** ประกอบด้วยเนื้อหาน้อยต่อต่อไปนี้
ความรู้ทางการพยาบาลและวิทยาศาสตร์สุขภาพ การสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัย และการปฏิบัติการพยาบาลที่ลุ่มลึก การประเมินผลลัพธ์ วิธีวิทยาการวิจัยขั้นสูง ระบบสุขภาพ และการพัฒนาวิชาชีพ/นโยบายและระบบสุขภาพ/ภาวะผู้นำ

๘.๒.๒ วิชาเลือก

นักศึกษาสามารถเลือกเรียนในเนื้อหาสาระของรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ทั้งในกลุ่มเนื้อหาและระเบียบวิธีวิจัย โดยคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

๘.๒.๓ วิทยานิพนธ์

๑) เป็นวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพสูงและก่อให้เกิดความรู้ใหม่และเกิดความก้าวหน้าต่อวิชาชีพการพยาบาล

๒) มีระเบียบวิธีวิจัยที่ถูกต้องและเป็นไปตามหลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ผลการวิจัยเชื่อถือได้

๓) ใช้ภาษาเชิงวิชาการที่ถูกต้องเหมาะสม

๔) มีการอ้างอิงอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการและหลักจริยธรรม

๕) มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หรือนานาชาติ ตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๘.๒.๔ การเพิ่มพูนประสบการณ์วิจัย/ประสบการณ์ในระบบพยาบาลหรือระบบสุขภาพ

๑) หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

ให้สถาบันการศึกษากำหนดกิจกรรมการเพิ่มพูนประสบการณ์การวิจัยให้เหมาะสมกับผู้เข้าศึกษา และแผนการศึกษา ทั้งนี้ต้องไม่ต่ำกว่า ๒๔๐ ชั่วโมง สำหรับแบบ ๑.๑ และไม่ต่ำกว่า ๑๘๐ ชั่วโมง สำหรับแบบ ๒.๑ และแบบ ๒.๒

๒) หลักสูตรพยาบาลศาสตรดุษฎีบัณฑิต

ให้สถาบันการศึกษากำหนดกิจกรรมการเพิ่มพูนประสบการณ์ในระบบพยาบาล หรือระบบสุขภาพ ไม่ต่ำกว่า ๑๘๐ ชั่วโมง

๙. กลยุทธ์การสอนและการประเมินผลการเรียนรู้

๙.๑ กลยุทธ์การสอน

๙.๑.๑ ปริญญาโท

จัดการเรียนการสอนโดยเน้นการเรียนรู้ในผู้ใหญ่ โดยให้ผู้เรียนมีการชี้นำ กำกับ การเรียนรู้ และศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และมุ่งมั่นในผลสำเร็จการเรียนรู้ตลอดกระบวนการเรียน การสอน ส่งเสริมวิธีการเรียนการสอนที่หลากหลาย เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน จัดให้ผู้เรียนบูรณาการ ประสบการณ์ แนวคิดทฤษฎีทางการพยาบาล ศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง หลักฐานเชิงประจักษ์ เทคโนโลยีสารสนเทศ และระบบ Digital ในการให้บริการในสถานการณ์จริงแก่ผู้ป่วย/ผู้รับบริการที่มีปัญหาสุขภาพซับซ้อน หรือปัญหาสุขภาพที่สำคัญของชุมชนรวมถึงการนิเทศบุคลากรทางการพยาบาล ทั้งนี้ กลยุทธ์การเรียน การสอนจะต้องสอดคล้องกับผลการเรียนรู้รายวิชาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

๙.๑.๒ ปริญญาเอก

จัดการเรียนการสอน โดยเน้นให้ผู้เรียนมีการชี้นำ การควบคุมตนเอง และการสังเคราะห์ ความรู้ โดยมุ่งมั่นในผลสำเร็จตลอดกระบวนการเรียนการสอน มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและ ระบบ Digital ในการสืบค้นความรู้ต่างๆ ที่ทันสมัย เน้นวิธีการเรียนการสอนแบบสัมมนา การศึกษาและ วิจัยอย่างเป็นอิสระ เพื่อที่จะก้าวไปสู่การเป็นนักวิจัยและนักวิชาการที่มีคุณภาพระดับสากล ทั้งนี้กลยุทธ์การเรียนการสอนจะต้องสอดคล้องกับผลการเรียนรู้รายวิชา

๙.๒ กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ ยึดผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนา ผลการเรียนรู้เป็นสำคัญ ใช้วิธีการประเมินเชิงพัฒนา โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมิน ให้โอกาสได้สะท้อนคิดจากการเรียนรู้ และการพัฒนาของตนเอง ผลการเรียนรู้สู่การพัฒนาความก้าวหน้า ในด้านวิชาการและการวิจัย เพื่อให้มั่นใจว่าผู้เรียนบรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามที่มุ่งหวัง

๑๐. การทวนสอบผลสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

สถาบันการศึกษาต้องกำหนดให้มีระบบและกลไกการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ ของนักศึกษา เพื่อยืนยันว่าผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาทุกคนมีผลการเรียนรู้ครบทุกด้านตามที่กำหนด ไว้ในมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพยาบาลศาสตร์เป็นอย่างน้อย โดยจัดทำ การทวนสอบ ผลสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาทั้งในระดับรายวิชา และระดับหลักสูตร เมื่อได้ดำเนินการทวนสอบ ผลสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาแล้วให้จัดทำรายงานผลการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ ของนักศึกษา เพื่อเป็นหลักฐานการบรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้และจัดทำแผนการปรับปรุงการประเมิน ผลสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้

๑๑. คุณสมบัติผู้เข้าศึกษา การเทียบโอนความรู้ หรือประสบการณ์ และการสำเร็จการศึกษา

๑๑.๑ คุณสมบัติผู้เข้าศึกษา

๑๑.๑.๑ ระดับปริญญาโท

๑) สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีสาขาพยาบาลศาสตร์ จากสถาบันการศึกษาที่สภาการพยาบาลให้การรับรอง

๒) กรณีผู้เข้าศึกษาไม่มีสัญชาติไทย ผู้เข้าศึกษาต้องสำเร็จการศึกษาหลักสูตรปริญญาตรีสาขาพยาบาลศาสตร์ หรือเทียบเท่า และได้รับอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลโดยสภาวิชาชีพ หรือองค์กรที่รับผิดชอบในประเทศของผู้สมัคร กรณีไม่มีระบบการให้ใบอนุญาตฯ ต้องมีใบรับรองการขึ้นทะเบียนในประเทศของผู้สมัคร หรือรับรองโดยหน่วยงานกำกับดูแลวิชาชีพการพยาบาล (Nursing Regulatory Authority) ในประเทศของผู้สมัคร

๓) มีประสบการณ์การปฏิบัติวิชาชีพการพยาบาลอย่างน้อย ๑ ปี

๔) มีคุณสมบัติอื่นเพิ่มเติมตามที่สถาบันการศึกษากำหนด

๑๑.๑.๒ ระดับปริญญาเอก

๑) สำเร็จการศึกษาจากสถาบันการศึกษาที่สภาการพยาบาลให้การรับรองหลักสูตรในระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ หรือเทียบเท่า และมีผลการเรียนดีมาก หรือ

๒) สำเร็จการศึกษาจากสถาบันการศึกษาที่สภาการพยาบาลให้การรับรองหลักสูตรในระดับปริญญาโท สาขาพยาบาลศาสตร์ หรือเทียบเท่า และ

๓) มีผลการสอบภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่สถาบันการศึกษากำหนด

๔) กรณีผู้เข้าศึกษาไม่มีสัญชาติไทย ผู้เข้าศึกษาต้องสำเร็จการศึกษาหลักสูตรปริญญาโท สาขาพยาบาลศาสตร์ หรือเทียบเท่า และได้รับอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลโดยสภาวิชาชีพ หรือองค์กรที่รับผิดชอบในประเทศของผู้สมัคร กรณีไม่มีระบบการให้ใบอนุญาตฯ ต้องมีใบรับรองการขึ้นทะเบียนในประเทศของผู้สมัคร หรือรับรองโดยหน่วยงานกำกับดูแลวิชาชีพการพยาบาล (Nursing Regulatory Authority) ในประเทศของผู้สมัคร

๕) มีคุณสมบัติอื่นเพิ่มเติมตามที่สถาบันการศึกษากำหนด

๑๑.๒ การเทียบโอนความรู้หรือประสบการณ์ สถาบันการศึกษาอาจยกเว้นหรือเทียบโอนหน่วยกิตรายวิชา หรือวิทยานิพนธ์จากหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ให้กับนักศึกษาที่มีความรู้ความสามารถ ที่สามารถวัดมาตรฐานได้ ทั้งนี้ นักศึกษาต้องศึกษาให้ครบตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร และเป็นไปตามหลักเกณฑ์การเทียบโอนผลการเรียนระดับปริญญาเข้าสู่การศึกษาในระบบ และแนวปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการเทียบโอนของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๑๑.๓ การสำเร็จการศึกษา

๑๑.๓.๑ ปริญญาโท

ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ฉบับที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน ดังนี้

๑) แผน ก

(๑) ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตรโดยจะต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า พร้อมทั้ง

(๒) เสนอวิทยานิพนธ์และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย โดยคณะกรรมการที่สถาบันการศึกษานั้นแต่งตั้ง และต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้

(๓) ผลงานวิทยานิพนธ์ หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ ต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือระดับนานาชาติที่มีคุณภาพ ตามประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ หรือ

(๔) นำเสนอต่อที่ประชุมทางวิชาการ โดยบทความที่นำเสนอฉบับสมบูรณ์ (full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมทางวิชาการ (proceedings) ดังกล่าว

๒) แผน ข

(๑) ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยจะต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนน หรือเทียบเท่า และ

(๒) สอบผ่านการสอบประมวลความรู้ (comprehensive examination) ด้วยข้อเขียนและ/หรือปากเปล่าในสาขาวิชานั้น พร้อมทั้ง

(๓) เสนอรายงานการค้นคว้าอิสระและสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย โดยคณะกรรมการที่สถาบันการศึกษานั้นแต่งตั้ง โดยเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ และรายงานการค้นคว้าอิสระหรือส่วนหนึ่งของรายงานการค้นคว้าอิสระต้องได้รับการเผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่สืบค้นได้

๑๑.๓.๒ ปริญญาเอก

ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ฉบับที่มีผลบังคับใช้ ในปัจจุบัน ดังนี้

๑) แบบ ๑.๑

(๑) สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ (qualifying examination) เพื่อเป็นผู้มีสิทธิขอทำวิทยานิพนธ์ พร้อมทั้ง

(๒) เสนอวิทยานิพนธ์ และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย โดยคณะกรรมการที่สถาบันการศึกษานั้นแต่งตั้ง ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกสถาบัน และต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ และ

(๓) ผลงานวิทยานิพนธ์ หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ ต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ หรือระดับนานาชาติที่มีคุณภาพ ตามประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๒ เรื่อง

๒) แบบ ๒

(๑) ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตรโดยจะต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนน หรือเทียบเท่า และ

(๒) สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ (qualifying examination) เพื่อเป็นผู้มีสิทธิขอทำวิทยานิพนธ์ พร้อมทั้ง

(๓) เสนอวิทยานิพนธ์ และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย โดยคณะกรรมการที่สถาบันการศึกษานั้นแต่งตั้ง ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกสถาบัน และต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ และ

(๔) ผลงานวิทยานิพนธ์ หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ ต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ที่มีคุณภาพ

ตามประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

๑๒. คณาจารย์ และบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน

อาจารย์ประจำ หมายถึง บุคคลที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ในสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรนั้น ที่มีหน้าที่รับผิดชอบตามพันธกิจของการอุดมศึกษา และปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา

๑๒.๑ คุณสมบัติอาจารย์ผู้สอน

๑๒.๑.๑ ระดับปริญญาโท

๑) อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตร ต้อง

(๑) เป็นอาจารย์ประจำ หรืออาจารย์พิเศษ
 (๒) อาจารย์ประจำ ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ชั้นหนึ่งหรือการพยาบาลชั้นหนึ่ง ที่เป็นปัจจุบัน สำหรับอาจารย์ผู้สอนรายวิชาการผดุงครรภ์ ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ชั้นหนึ่ง

(๓) มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทสาขาพยาบาลศาสตร์ หรือเทียบเท่า หรือที่สัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตร และ

(๔) มีประสบการณ์ด้านการสอน และ

(๕) มีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการ อย่างน้อย ๑ รายการ ในรอบ ๕ ปี ย้อนหลัง สำหรับอาจารย์ที่สอนรายวิชาการพยาบาลเฉพาะสาขาวิชา ต้องมีประสบการณ์สอนทางคลินิกหรือปฏิบัติการพยาบาลทางคลินิกในสาขาวิชานั้น ไม่น้อยกว่า ๒ ปี

ทั้งนี้ อาจารย์พิเศษ ต้องมีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น

๒) อาจารย์ประจำหลักสูตร ต้อง

(๑) เป็นอาจารย์ประจำ

(๒) มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ชั้นหนึ่งหรือ การพยาบาลชั้นหนึ่ง ที่เป็นปัจจุบัน

(๓) มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโท สาขาพยาบาลศาสตร์ หรือเทียบเท่า หรือที่สัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตร และ

(๔) มีผลงานทางวิชาการ ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัยของตนเอง

๓) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ต้อง

- (๑) เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร
- (๒) มีจำนวนอย่างน้อย ๓ คน
- (๓) มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ชั้นหนึ่ง หรือการพยาบาลชั้นหนึ่ง ที่เป็นปัจจุบัน
- (๔) มีคุณวุฒิปริญญาเอก สาขาพยาบาลศาสตร์ หรือเทียบเท่า หรือที่สัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตร หรือ
- (๕) มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโท สาขาพยาบาลศาสตร์ หรือเทียบเท่า หรือที่สัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตร และมีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ในสาขาพยาบาลศาสตร์ และ
- (๖) มีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัยของตนเอง

กรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสาขาวิชาที่ไม่สามารถสรรหาอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรครบตามจำนวน หรือมีจำนวนนักศึกษาน้อยกว่า ๑๐ คน สถาบันการศึกษาต้องเสนอจำนวนและคุณวุฒิของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีนั้น ให้คณะกรรมการการอุดมศึกษาพิจารณาเป็นรายกรณี

๔) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก/การค้นคว้าอิสระ ต้อง

- (๑) เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร
- (๒) มีคุณวุฒิปริญญาเอก สาขาพยาบาลศาสตร์ หรือเทียบเท่า หรือที่สัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตร หรือ
- (๓) มีคุณวุฒิปริญญาโท สาขาพยาบาลศาสตร์ หรือเทียบเท่า หรือที่สัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตร และมีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ในสาขาพยาบาลศาสตร์ และ
- (๔) มีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

๕) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

- (๑) เป็นอาจารย์ประจำที่มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
- (๒) กรณีที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้
 - (๒.๑) มีคุณวุฒิปริญญาเอก หรือเทียบเท่า และ
 - (๒.๒) มีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติ ไม่น้อยกว่า ๑๐ เรื่อง หรือนานาชาติ ไม่น้อยกว่า ๕ เรื่อง ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ หรือ
 - (๒.๓) เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้น แต่ต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภาสถาบันการศึกษาแห่งนั้น และแจ้งคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบ

๖) อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ ประกอบด้วย อาจารย์ประจำหลักสูตร และผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน รวมไม่น้อยกว่า ๓ คน ทั้งนี้ ประธานกรรมการสอบ ต้องไม่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก หรืออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม โดยอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ต้องมีคุณวุฒิ คุณสมบัตินี้ และผลงานทางวิชาการ ดังนี้

(๑) กรณีเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร ต้อง

(๑.๑) มีคุณวุฒิปริญญาเอก หรือเทียบเท่า หรือ

(๑.๒) มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่า ที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์

และ

(๑.๓) มีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

(๒) กรณีเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน ต้อง

(๒.๑) มีคุณวุฒิปริญญาเอก หรือเทียบเท่า และ

(๒.๒) มีผลงานทางวิชาการ ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติ ไม่น้อยกว่า ๑๐ เรื่อง หรือนานาชาติ ไม่น้อยกว่า ๕ เรื่อง ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ หรือ

(๒.๓) เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้น แต่ต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภาสถาบันการศึกษาแห่งนั้น และแจ้งคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบ

๑๒.๑.๒ ระดับปริญญาเอก

๑) อาจารย์ผู้สอน

(๑) เป็นอาจารย์ประจำ หรืออาจารย์พิเศษ

(๒) อาจารย์ประจำ ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ชั้นหนึ่งหรือการพยาบาลชั้นหนึ่ง ที่เป็นปัจจุบัน

(๓) มีคุณวุฒิปริญญาเอก สาขาพยาบาลศาสตร์ หรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ในสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กับหลักสูตร หรือสัมพันธ์กับรายวิชาที่สอน

(๔) มีประสบการณ์ด้านการสอน และ

(๕) มีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการ อย่างน้อย ๑ รายการในรอบ ๕ ปี ย้อนหลัง

ในกรณีรายวิชาที่สอนไม่ใช่วิชาในสาขาวิชาของหลักสูตร อนุมัติให้อาจารย์ที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า ที่มีตำแหน่งทางวิชาการต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ทำหน้าที่อาจารย์ผู้สอนได้

ทั้งนี้ อาจารย์พิเศษต้องมีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น

๒) อาจารย์ประจำหลักสูตร

- (๑) เป็นอาจารย์ประจำ
- (๒) มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ชั้นหนึ่งหรือการพยาบาลชั้นหนึ่ง ที่เป็นปัจจุบัน
- (๓) มีคุณวุฒิปริญญาเอก สาขาพยาบาลศาสตร์ หรือเทียบเท่า หรือที่สัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตร หรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ
- (๔) มีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัยของตนเอง

๓) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

- (๑) เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร
- (๒) มีจำนวนอย่างน้อย ๓ คน
- (๓) มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ชั้นหนึ่งหรือการพยาบาลชั้นหนึ่ง ที่เป็นปัจจุบัน
- (๔) มีคุณวุฒิปริญญาเอก สาขาพยาบาลศาสตร์ หรือเทียบเท่า หรือที่สัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตร หรือชั้นต่ำปริญญาโทสาขาพยาบาลศาสตร์หรือเทียบเท่า ที่มีตำแหน่งศาสตราจารย์ และ
- (๕) มีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัยของตนเอง

กรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับหลักสูตรที่ไม่สามารถสรรหาอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรครบตามจำนวน หรือมีจำนวนนักศึกษาน้อยกว่า ๑๐ คน สถาบันการศึกษาต้องเสนอจำนวนและคุณวุฒิของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีนั้นให้คณะกรรมการการอุดมศึกษาพิจารณาเป็นรายกรณี

๔) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

- (๑) เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร
- (๒) มีคุณวุฒิปริญญาเอก สาขาพยาบาลศาสตร์ หรือเทียบเท่า หรือที่สัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตร หรือ
- (๓) มีคุณวุฒิปริญญาโท สาขาพยาบาลศาสตร์ หรือเทียบเท่า หรือที่สัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตร และมีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ในสาขาพยาบาลศาสตร์ และ
- (๔) มีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการ ต้องเป็นผลงานวิจัยของตนเอง

๕) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

- (๑) เป็นอาจารย์ประจำที่มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
- (๒) กรณีที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้
- (๒.๑) มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และ
- (๒.๒) มีผลงานทางวิชาการ ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๕ เรื่อง หรือ
- (๒.๓) เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้น จะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงมากเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์โดยผ่านความเห็นชอบจากสภาสถาบันการศึกษาแห่งนั้น และแจ้งคณะกรรมการการอุดมศึกษาทราบ

๖) อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์

ประกอบด้วย อาจารย์ประจำหลักสูตร และผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน รวมไม่น้อยกว่า ๕ คน ทั้งนี้ ประธานกรรมการสอบต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก โดยอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องมีคุณวุฒิ คุณสมบัติ และผลงานทางวิชาการ ดังนี้

(๑) กรณีเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร ต้อง

- (๑.๑) มีคุณวุฒิปริญญาเอก หรือเทียบเท่า หรือ
- (๑.๒) มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่า ที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ
- (๑.๓) มีผลงานทางวิชาการ ที่ไม่ใช่ว่าส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัยของตนเอง

(๒) กรณีเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน ต้อง

- (๒.๑) มีคุณวุฒิปริญญาเอก หรือเทียบเท่า และ
- (๒.๒) มีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๕ เรื่อง หรือ
- (๒.๓) เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้นแต่ต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงมากเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์โดยผ่านความเห็นชอบจากสภาสถาบันการศึกษาแห่งนั้น และแจ้งคณะกรรมการการอุดมศึกษาทราบ

๑๒.๒ ภาระงานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ

ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ฉบับที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน

๑๒.๓ บุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน

บุคลากรสนับสนุนการบริหารงานของหลักสูตร ทั้งในงานบริหาร การเงิน และการบริการ โสตทัศนูปกรณ์ ให้มีจำนวนเพียงพอต่อปริมาณงาน

๑๓. ทรัพยากรการเรียนการสอนและการจัดการ

๑๓.๑ ทรัพยากรการเรียนการสอน

๑๓.๑.๑ มีอาคารเรียนและห้องเรียนที่เหมาะสมกับการเรียนระดับบัณฑิตศึกษา มีอุปกรณ์โสตที่เพียงพอและพร้อมใช้

๑๓.๑.๒ มีห้องทำงานหรือห้องศึกษาสำหรับผู้เรียนอย่างเหมาะสม เป็นสัดส่วน และเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา

๑๓.๑.๓ มีห้องทำงานอาจารย์ที่เหมาะสม เป็นสัดส่วน และเอื้อต่อการทำงานและให้การปรึกษาแก่ผู้เรียน

๑๓.๑.๔ มีห้องปฏิบัติการพยาบาลเฉพาะสาขาวิชาตามหลักสูตร และมีอุปกรณ์เพียงพอ ในการฝึกทักษะขั้นสูง

๑๓.๑.๕ มีคอมพิวเตอร์จำนวนที่เพียงพอ และทันสมัยสำหรับผู้เรียนทุกคน เพื่อการค้นคว้า โดยเฉพาะ

๑๓.๑.๖ มีห้องสมุดที่มีตำรา และหนังสือที่ทันสมัย ทางการพยาบาล วิทยาศาสตร์สุขภาพ และสาขาอื่นที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร หรือมีอิเล็กทรอนิกส์ วารสารวิชาชีพการพยาบาล ทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ

๑๓.๑.๗ มีฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ วารสารทางวิทยาศาสตร์สุขภาพและการพยาบาล และฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์วิทยานิพนธ์ ทั้งในและต่างประเทศที่ทันสมัยอย่างเพียงพอ และสามารถสืบค้นได้ตลอดเวลา

๑๓.๑.๘ มีแหล่งฝึกวิชาปฏิบัติการพยาบาลสำหรับผู้เรียนปริญญาโทตรงตามสาขาวิชา และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง และมีจำนวนผู้ป่วย/ผู้รับบริการเพียงพอสำหรับการฝึกปฏิบัติ

๑๓.๒ การจัดการ

๑๓.๒.๑ มีผู้รับผิดชอบในการบริหารจัดการทรัพยากรการเรียนการสอนโดยเฉพาะ

๑๓.๒.๒ มีการวางแผนความต้องการทรัพยากรการเรียนการสอนทุกประเภทอย่างต่อเนื่อง

๑๓.๒.๓ มีการจัดเตรียมทรัพยากรทุกประเภทให้เพียงพอและอยู่ในสภาพพร้อมใช้งานตลอดเวลา

๑๓.๒.๔ มีการประเมินคุณภาพของทรัพยากรทุกประเภท รวมทั้งแหล่งฝึก อย่างน้อย ทุกภาคการศึกษา

๑๓.๒.๕ มีการประเมินความพึงพอใจของอาจารย์และผู้เรียนเกี่ยวกับทรัพยากรการเรียนการสอนภายหลังสิ้นสุดภาคการศึกษา

๑๔. แนวทางการพัฒนาคณาจารย์

๑๔.๑ พัฒนาศักยภาพอาจารย์ด้านการวิจัยและการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานในวารสารทางวิชาการ ระดับชาติและนานาชาติ

๑๔.๒ พัฒนาคุณวุฒิการศึกษาและพัฒนาเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น

๑๔.๓ พัฒนาให้อาจารย์มีความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูงและได้รับวุฒิบัตร ผู้มีความรู้ความชำนาญเฉพาะทางจากสภาการพยาบาล และมีความรู้ทันสมัยอยู่เสมอ

๑๔.๔ จัดสรรทุนวิจัยเพื่อให้อาจารย์ทำการวิจัยและการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานในวารสารทางวิชาการระดับชาติและนานาชาติอย่างเพียงพอ หรือตามที่กำหนดในการประกันคุณภาพภายใน โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นอย่างน้อย

๑๔.๕ เพิ่มพูนทักษะการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลระดับบัณฑิตศึกษา รวมทั้งการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อสนับสนุนความสำเร็จของผลการเรียนรู้

๑๔.๖ ส่งเสริมให้อาจารย์เข้าร่วมประชุมสัมมนาวิชาการ เสนอผลงานวิจัยในที่ประชุม ทั้งระดับชาติและนานาชาติ และตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยอย่างต่อเนื่อง

๑๕. การประกันคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

สถาบันการศึกษาต้องสามารถประกันคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนที่จะทำให้บัณฑิตมีคุณภาพอย่างน้อยตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพยาบาลศาสตร์ โดยมีองค์ประกอบในการประกันคุณภาพอย่างน้อย ๖ ด้าน คือ

๑. การกำกับมาตรฐาน
๒. บัณฑิต
๓. นักศึกษา
๔. คณาจารย์
๕. หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน
๖. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

๑๕.๑ ดัชนีบ่งชี้ผลการดำเนินงานหลัก

สถาบันการศึกษาสามารถกำหนดดัชนีบ่งชี้ผลการดำเนินงานหลักที่แสดงคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนที่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของหลักสูตรในหมวดที่ ๑ - ๖ ดังนี้

๑. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตามและทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร

๒. มีรายละเอียดของหลักสูตร (มคอ.๒) ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ และสอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพยาบาลศาสตร์

๓. มีรายละเอียดของรายวิชาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ตามเจตนารมณ์ของการจัดทำ มคอ.๓ และ มคอ.๔ ก่อนเปิดสอนในภาคการศึกษานั้น

๔. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชาภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ตามเจตนารมณ์ของการจัดทำ มคอ.๕ และ มคอ.๖ ภายใน ๓๐ วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้สมบูรณ์ทุกรายวิชา

๕. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามเจตนารมณ์ของการจัดทำ มคอ.๗ หรือตามระบบประกันคุณภาพของสถาบันการศึกษาภายใน ๖๐ วันหลังสิ้นสุดปีการศึกษา

๖. มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอนหรือ การประเมินผลการเรียนรู้จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.๗ หรือในรายงานตามระบบประกันคุณภาพของสถาบันการศึกษาปีที่แล้ว

๗. มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ ที่กำหนดใน มคอ.๓ และ มคอ.๔ (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ ๒๕ ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา และนำผลการทวนสอบไปปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล

๘. มีระบบ กลไก และการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพในการให้คำปรึกษาการทำวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ของผู้เรียน เพื่อให้สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด

๙. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตรมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลังโดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

๑๐. อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน

๑๑. อาจารย์ประจำหลักสูตรได้รับการพัฒนาในด้านวิชาการและวิจัยไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมง/ปีการศึกษา

๑๒. จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ต่อปี

๑๓. ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนทุกชั้นปีที่มีต่อหลักสูตร และคุณภาพการสอนและการให้การปรึกษาวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ของอาจารย์พยาบาลเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕.๐๐

๑๔. อัตราส่วนอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ต่อผู้เรียนเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๘

๑๕. ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้มหาบัณฑิต และ/หรือ ดุษฎีบัณฑิตที่มีต่อมหาบัณฑิต และ/หรือดุษฎีบัณฑิต เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕.๐๐

ทั้งนี้ สถาบันสามารถกำหนดตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานหลักสูตรเพิ่มเติมได้มากกว่าที่กำหนดไว้

๑๕.๒ การประเมินผล

ผลการประเมินต้องอยู่ในระดับดี เป็นเวลาต่อเนื่อง ๒ ปีการศึกษา โดยต้องมีผลการดำเนินการในข้อ ๑ - ๕ และมีผลการดำเนินการผ่านไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของตัวบ่งชี้รวมที่กำหนดในแต่ละปี จึงจะขอรับการประเมินเพื่อเผยแพร่หลักสูตรจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๑๖. การนำมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพยาบาลศาสตร์สู่การปฏิบัติ

สถาบันการศึกษาที่จะเปิดสอนหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา จะต้องเป็นสถาบันการศึกษา การพยาบาลที่สามารถให้ปริญญาบัตรระดับบัณฑิตศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์ ได้ และมีประสบการณ์ในการจัดการศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์ในระดับปริญญาตรี สถาบันการศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาทางการพยาบาลเป็นครั้งแรกต้องเป็นสถาบันการศึกษาที่ได้รับการรับรองจากสภาการพยาบาลแล้ว การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์ จะต้องเปิดดำเนินการเฉพาะในสถานที่ตั้งเท่านั้น แนวทางในการดำเนินการเปิดสอนหลักสูตรใหม่ หรือการปรับปรุงหลักสูตรมีดังนี้

๑๖.๑ พิจารณาความพร้อมและศักยภาพของสถาบันทั้งในระยะสั้นและระยะยาวในการบริหารจัดการการศึกษาตามหลักสูตร เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพยาบาลศาสตร์

๑๖.๒ สถาบันแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาโท และปริญญาเอก สาขาพยาบาลศาสตร์ให้มีองค์ประกอบตามที่กำหนดโดยคณะกรรมการการอุดมศึกษาและหรือสถาบันการศึกษา

๑๖.๓ ดำเนินการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรโดยพิจารณาโครงสร้างหลักสูตร เนื้อหาสาระสำคัญ และผลการเรียนรู้ ตามที่กำหนดในมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพยาบาลศาสตร์ เป็นหลัก สถาบันอาจเพิ่มเติมผลการเรียนรู้เฉพาะของหลักสูตร ให้เป็นไปตามปรัชญา วัตถุประสงค์ของหลักสูตร คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่กำหนดโดยสถาบัน และอัตลักษณ์ของสถาบันซึ่งแตกต่างจาก

สถาบันอื่น จากนั้นจัดทำเอกสารรายละเอียดหลักสูตร โดยใช้หัวข้อและรายละเอียดตามที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดเป็นแนวทาง

๑๖.๔ กระจายความรับผิดชอบต่อผลการเรียนรู้ด้านต่างๆ สู่วิชาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติกำหนดกลยุทธ์การสอนและกลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ ในระดับหลักสูตร รายวิชาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติแล้วจัดทำรายละเอียดรายวิชา ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยใช้หัวข้อและรายละเอียดตามที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดเป็นแนวทาง

๑๖.๕ เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนแต่ละภาคการศึกษา อาจารย์ผู้สอนจัดทำรายงานการจัดการเรียนการสอนพร้อมปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะการปรับปรุงรายวิชาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติที่รับผิดชอบเสนอต่ออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จัดให้มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาประจำภาคการศึกษาหรือประจำปีตามที่สถาบันการศึกษากำหนด เมื่อสิ้นปีการศึกษาให้รวบรวมข้อมูลจากรายงานของอาจารย์ผู้สอนและการทวนสอบ จัดทำรายงานในภาพรวมประจำปี อาจารย์ประจำหลักสูตรร่วมกันวิเคราะห์ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอน

๑๖.๖ เมื่อครบรอบหลักสูตร แต่ละสถาบันจัดการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของหลักสูตรที่มีผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิฯ ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร นำผลการประเมินมาวิเคราะห์/ทบทวนเพื่อใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรต่อไป

กรณีมีข้อตกลงร่วมผลิตกับสถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานอื่นที่ไม่ใช่สถาบันการศึกษา

๑. การตกลงร่วมผลิต หมายถึง การทำข้อตกลงร่วมมืออย่างเป็นทางการระหว่างสถาบันการศึกษากับองค์กรภายนอกในการพัฒนาและบริหารหลักสูตร โดยผ่านความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย และคณะกรรมการระดับนโยบายขององค์กรภายนอกนั้นๆ องค์กรภายนอกต้องเป็นสถาบันการศึกษาในหรือต่างประเทศที่ได้รับการรับรองจากหน่วยงานที่รับผิดชอบการศึกษาของประเทศนั้น หรือเป็นหน่วยราชการระดับกรมหรือเทียบเท่า หรือหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือบริษัทเอกชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเท่านั้น หากเป็นบริษัทเอกชนที่ไม่ได้อยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ให้เสนอคณะกรรมการการอุดมศึกษาพิจารณาเป็นรายกรณี โดยต้องแสดงศักยภาพและความพร้อมในการร่วมผลิตบัณฑิตของบริษัทดังกล่าว

๒. ภายใต้อข้อตกลงดังกล่าว บุคลากรที่มาจากองค์กรที่มีความร่วมมือนั้น สามารถทำหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำและอาจารย์ประจำหลักสูตรได้ บุคลากรที่มาจากองค์กรที่มีความร่วมมือเพื่อทำหน้าที่อาจารย์ประจำ อาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ต้องมีคุณวุฒิและคุณสมบัติตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับนั้นๆ และต้องเป็นผู้มีความเข้าใจทักษะการจัดการเรียนการสอน การวัดประเมินผล ให้สอดคล้องกับปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและมาตรฐานผลการเรียนรู้ของหลักสูตรนั้นๆ ตามแนวทางของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

แนวทางการเปิดสอนหลักสูตรปริญญาเอก

การเปิดสอนหลักสูตรปริญญาเอก (แบบ ๑.๑) ซึ่งเป็นแผนการศึกษาแบบทำวิทยานิพนธ์อย่างเดียว ให้สถาบันการศึกษาคำนี้ถึงเรื่องดังต่อไปนี้

๑. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ต้องมีผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับสากล และเป็นผลงานที่ชี้ชัดได้ว่าสามารถที่จะสนับสนุนการวิจัยในสาขาวิชาที่เปิดสอนได้

๒. สถาบันการศึกษาที่จะเปิดสอนต้องมีหลักสูตรที่ดี มีมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาเชื่อถือได้ และมีทรัพยากรสนับสนุนอย่างเพียงพอ

๓. สถาบันการศึกษาที่จะเปิดสอนต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกพร้อมที่จะรองรับ และสนับสนุนงานวิจัยของผู้เรียน

๔. สถาบันการศึกษาที่จะเปิดสอนควรมีเครือข่ายความร่วมมือสนับสนุน

๕. สถาบันการศึกษาที่จะเปิดสอนควรพร้อมที่จะร่วมมือกับสถาบันการศึกษาอื่นๆ ได้

๑๗. การเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิฯ ซึ่งบันทึกในฐานข้อมูลหลักสูตรเพื่อการเผยแพร่ (Thai Qualifications Register: TQR)

การเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ให้เป็นไปตามการกำหนดของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

พ.ศ. ๒๕๖๐

ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดให้จัดทำมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชาเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษานำไปจัดทำหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนเพื่อให้คุณภาพของบัณฑิตในสาขาหรือสาขาวิชาของแต่ละระดับคุณวุฒิมีมาตรฐานใกล้เคียงกัน จึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาดังกล่าว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ การอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การจัดการศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ต้องมีมาตรฐาน ไม่ต่ำกว่า “มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ การจัดทำหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ต้องมุ่งให้เกิดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิต โดยมีหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนและองค์ประกอบอื่น ๆ ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่แนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๓ สถาบันอุดมศึกษาใดจัดการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ อยู่ในวันที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับ ต้องปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตามประกาศนี้ ภายในปีการศึกษา ๒๕๖๒

ข้อ ๔ ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ข้างต้นได้ หรือมีความจำเป็นต้องปฏิบัติ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่จะพิจารณา และให้ถือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการการอุดมศึกษานั้นเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ พ.ศ. ๒๕๖๐

เอกสารแนบท้าย

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

๑. ชื่อสาขาวิชา สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

๒. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา

ภาษาไทย :	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) ศศ.บ. (ภาษาอังกฤษ)
ภาษาอังกฤษ :	Bachelor of Arts (English) B.A. (English)
ภาษาไทย :	อักษรศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ)* อ.บ. (ภาษาอังกฤษ)
ภาษาอังกฤษ :	Bachelor of Arts (English) B.A. (English)

*หมายเหตุ สถาบันอุดมศึกษาที่มีการตราพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยปริญญาในสาขาวิชา และอักษรย่อ สำหรับสาขาวิชาไว้แล้ว ให้ใช้ชื่อปริญญาตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกานั้น ในกรณีที่ปริญญาได้ยังมีได้กำหนดชื่อปริญญาไว้ในพระราชกฤษฎีกา หรือสถาบันอุดมศึกษาใดไม่มีการตราพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยปริญญาในสาขาวิชา และอักษรย่อสำหรับสาขาวิชา ให้ใช้ชื่อปริญญาตามหลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญาที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน

๓. ลักษณะของสาขา/สาขาวิชา

ภาษาอังกฤษเป็นศาสตร์ที่มีความหลากหลายและมีความสำคัญมากในโลกปัจจุบันที่มีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสารทั้งในงานราชการและสาขาวิชาอาชีพต่าง ๆ ตลอดจนจนการสื่อสารทั่วไป การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกให้สมฤทธิ์ผลต้องอาศัยพื้นฐานดังต่อไปนี้

- วิชาด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ให้ผู้เรียนเรียนรู้ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาอังกฤษที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ มีความรู้ในทักษะทั้ง ๔ ด้านนี้อย่างเพียงพอที่จะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้กับสาขาวิชาด้านภาษาศาสตร์ภาษาอังกฤษ วรรณคดีภาษาอังกฤษ และการแปล
- วิชาด้านภาษาศาสตร์ภาษาอังกฤษ ให้ผู้เรียนมีความรู้ด้านสัทศาสตร์ (Phonetics) สัทวิทยา (Phonology) วิทยาหน่วยคำ (Morphology) วากยสัมพันธ์ (Syntax) และอรรถศาสตร์ (Semantics) ภาษาอังกฤษ
- วิชาด้านวรรณคดีอังกฤษ ให้ผู้เรียนอ่านและวิเคราะห์โครงสร้างและตีความหมายวรรณกรรมภาษาอังกฤษ มีความรู้ด้านแนวโน้ม/กระบวนการ/ประเด็นสำคัญในวรรณกรรมภาษาอังกฤษ
- วิชาด้านการแปล ให้ผู้เรียนแปลข้อความและตัวบทประเภทต่าง ๆ จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย และจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ จากขั้นพื้นฐานไปสู่ระดับที่ซับซ้อนโดยใช้ความรู้ความสามารถจากการเรียนภาษาและโครงสร้างภาษาทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

อย่างไรก็ตาม ในกรณีหลักสูตรของสถาบันบางแห่งมุ่งเน้นผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ด้านอื่น นอกเหนือจากภาษาอังกฤษ ก็สามารถเปิดหลักสูตรในลักษณะเอกคู่ได้ เช่น ภาษาอังกฤษและภาษาจีน ภาษาอังกฤษและประวัติศาสตร์ เป็นต้น

๔. คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

๔.๑ มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรับผิดชอบต่อตนเอง มีจิตสาธารณะในการนำความรู้ด้านภาษาอังกฤษ ไปใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและสังคม

๔.๒ มีความรู้ ความสามารถในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และสามารถใช้อังกฤษในการติดต่อสื่อสารได้อย่างบรรลุวัตถุประสงค์

๔.๓ มีความสามารถคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ บูรณาการความรู้ทางด้านภาษาศาสตร์ภาษาอังกฤษ วรรณคดีอังกฤษและอเมริกันและวรรณคดีที่ประพันธ์หรือแปลเป็นภาษาอังกฤษ การแปลข้อความและตัวบท ประเภทต่าง ๆ จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย และจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ตลอดจนการแปลตัวบท ที่ใช้คำศัพท์เฉพาะด้าน

๔.๔ มีความสามารถคิดและวิเคราะห์ โครงสร้างและเนื้อหาภาษาอังกฤษ รวมถึงแยกแยะประเภท ของข้อมูลภาษาอังกฤษที่นำเสนอผ่านสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศประเภทต่าง ๆ

๔.๕ มีความสามารถในการประมวลทักษะและองค์ความรู้ด้านภาษาอังกฤษมาใช้ในการทำงาน ของตนเองและการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีภาวะผู้นำ เข้าใจบทบาทของตนเอง และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ปรับตัวให้เข้ากับความหลากหลายในสถานที่ทำงานและสังคม

๔.๖ มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาสมรรถนะและความรู้ทางภาษาอังกฤษ ในการสืบค้นข้อมูลและองค์ความรู้ที่ทันสมัยเพื่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

๕. มาตรฐานผลการเรียนรู้

๕.๑ ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- ๑) สามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างถูกต้องและลุล่วงตามเวลาที่กำหนด
- ๒) สามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายโดยไม่ละเมิดจรรยาบรรณทางวิชาการ
- ๓) สามารถนำองค์ความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษมาประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์
แก่ตนเองและสังคม

๕.๒ ด้านความรู้

๑) สามารถฟังและพูดโต้ตอบด้วยภาษาอังกฤษในหัวข้อด้านวิชาการ สังคมและวิชาชีพได้ สรุปลักษณะและประเด็นสำคัญจากสิ่งที่ฟังได้ถูกต้อง สามารถแยกแยะประเภทของข้อมูลทีอ่านในสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อออนไลน์ และสามารถนำเสนอรายงานทั้งในรูปปากเปล่าและการเขียนอย่างถูกต้องครบถ้วน ทั้งนี้ เทียบเท่าระดับ C1 (Proficient User) ตามมาตรฐานสากล Common European Framework of Reference for Languages: learning, teaching, assessment (CEFR)

๒) สามารถประยุกต์ใช้องค์ความรู้ภาษาศาสตร์ภาษาอังกฤษด้านต่างๆ เช่น การออกเสียง ภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์และสัทวิทยาภาษาอังกฤษ สามารถวิเคราะห์ความหมายและที่มาของคำตามหลักวิทยาหน่วยคำภาษาอังกฤษ สามารถวิเคราะห์โครงสร้างและความหมายของวลีและประโยคตามหลักวากยสัมพันธ์ภาษาอังกฤษ ตลอดจนสามารถวิเคราะห์วิวัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงของภาษาอังกฤษ รวมถึงนานาชาติภาษาอังกฤษโลก (World Englishes)

๓) สามารถอ่าน ตีความ วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณกรรมประเภทร้อยแก้ว ร้อยกรอง และบทละครอังกฤษและอเมริกันและที่ประพันธ์หรือแปลเป็นภาษาอังกฤษ โดยการอิงทฤษฎีวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อเข้าใจความสำคัญของปัจเจกชน สังคมและวัฒนธรรม อันจะนำไปสู่การอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

๔) สามารถแปลข้อความและตัวบทประเภทต่าง ๆ จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยและภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ เช่น ตัวบทประเภทให้ข้อมูล (ข่าวและสารคดี) แสดงความรู้สึก (นวนิยาย) โน้มน้าว (สุนทรพจน์และคำปราศรัย) ตลอดจนการแปลตัวบทที่ใช้คำศัพท์เฉพาะสาขาวิชาให้ถูกต้อง ครบถ้วนและสละสลวย อันเป็นผลมาจากความเข้าใจภาษาและโครงสร้างของทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

๕.๓ ด้านทักษะทางปัญญา

๑) สามารถใช้ภาษาอังกฤษที่ได้จากการประมวลผลการเรียนรู้ทั้งหมดเพื่อใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒) สามารถประยุกต์ใช้องค์ความรู้ภาษาอังกฤษในการคิดวิเคราะห์วิจารณ์อย่างมีเหตุผลและสามารถแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ

๕.๔ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

๑) สามารถประยุกต์ใช้องค์ความรู้ด้านภาษาอังกฤษในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีภาวะผู้นำ เข้าใจบทบาทของตนเองและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ปรับตัวให้เข้ากับ ความหลากหลายในสถานที่ทำงานและสังคม

๒) สามารถประมวลทักษะและองค์ความรู้ด้านภาษาอังกฤษเพื่อนำมาใช้ในการทำงานของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๕ ด้านทักษะการคิดวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

๑) สามารถแยกแยะประเภทของข้อมูลภาษาอังกฤษที่ใช้ในสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อออนไลน์ สามารถนำเสนอรายงานในที่ประชุมโดยใช้สื่อเทคโนโลยี

๒) สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบันมาใช้เพื่อพัฒนากระบวนการทำงานด้านภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน (Digital Literacy)

๖. องค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)

-

๗. โครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างหลักสูตรสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งประกอบด้วยหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะ หมวดวิชาเลือกเสรี และ/หรือวิชาประสบการณ์ภาคสนาม โดยมีสัดส่วนจำนวนหน่วยกิตในแต่ละหมวดและหน่วยกิตรวมทั้งหลักสูตรเป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี ฉบับที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ฉบับที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน

ในส่วนของหมวดวิชาเฉพาะ มีการจัดกลุ่มรายวิชาดังรายละเอียดต่อไปนี้

(๑) **วิชาแกน** จำนวนไม่น้อยกว่า ๑๕ หน่วยกิต เป็นกลุ่มรายวิชาด้านทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาอังกฤษ รายวิชาด้านวรรณคดีภาษาอังกฤษเบื้องต้น และรายวิชาภาษาศาสตร์ภาษาอังกฤษเบื้องต้น

(๒) **วิชาเฉพาะด้าน** แบ่งเป็นหมวดย่อยได้ดังนี้

ก. **วิชาทักษะภาษา** เป็นกลุ่มรายวิชาด้านทักษะภาษาอังกฤษในระดับสูงขึ้นจากวิชาแกนเป็นวิชาบังคับไม่น้อยกว่า ๒๑ หน่วยกิต

ข. **วิชาภาษาศาสตร์** เป็นกลุ่มรายวิชาด้านภาษาศาสตร์ภาษาอังกฤษ เน้นให้ผู้เรียนเรียนรายวิชาทางด้านภาษาศาสตร์ภาษาอังกฤษ ทั้งทฤษฎีและภาษาศาสตร์ประยุกต์ เป็นวิชาบังคับไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

ค. **วิชาวรรณคดี** เป็นกลุ่มรายวิชาด้านวรรณคดี เน้นให้ผู้เรียนสามารถอ่าน ตีความ วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณกรรมภาษาอังกฤษได้ เป็นวิชาบังคับไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

ง. **วิชาแปล** เป็นกลุ่มรายวิชาทักษะด้านการแปล เน้นให้ผู้เรียนสามารถแปลข้อความและตัวบทประเภทต่าง ๆ จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย และภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ จากขั้นพื้นฐานไปสู่ระดับที่ซับซ้อนได้ถูกต้อง ครบถ้วน และสละสลวย โดยใช้ความเข้าใจภาษาและโครงสร้างทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เป็นวิชาบังคับไม่น้อยกว่า ๙ หน่วยกิต

(๓) **วิชาเลือก** เป็นกลุ่มวิชาที่เปิดกว้างให้แต่ละหลักสูตรสามารถนำเสนอจุดเด่นของหลักสูตรว่าต้องการเน้นหรือเสริมความรู้ในเรื่องใดเป็นพิเศษ โดยสามารถเพิ่มเติมวิชาบังคับหรือวิชาเลือกในหมวดต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้น เมื่อรวมกับวิชาแกนและวิชาเฉพาะด้านแล้วมีจำนวนไม่ต่ำกว่า ๘๙ หน่วยกิต

โครงสร้างหลักสูตรสามารถสรุปเป็นตารางได้ ดังนี้

โครงสร้างหลักสูตร	จำนวนหน่วยกิต
๑. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	ไม่น้อยกว่า ๓๐
๒. หมวดวิชาเฉพาะ	ไม่น้อยกว่า ๘๙
- วิชาแกน	ไม่น้อยกว่า ๑๕
- วิชาเฉพาะด้าน	
ทักษะภาษา	ไม่น้อยกว่า ๒๑
ภาษาศาสตร์	ไม่น้อยกว่า ๑๒
วรรณคดี	ไม่น้อยกว่า ๑๒
การแปล	ไม่น้อยกว่า ๙
- วิชาเลือก	ไม่น้อยกว่า ๑๕
วิชาเอกอื่น	
๓. หมวดวิชาเลือกเสรี	ไม่น้อยกว่า ๖
	ไม่น้อยกว่า ๑๒๖

หมายเหตุ แต่ละสถาบันสามารถจัดสรรวิชาที่ต้องการเน้นในกลุ่มวิชาแกน วิชาเฉพาะด้านและวิชาเลือกมากกว่าที่กำหนดในมาตรฐานหลักสูตรนี้ได้ หรืออาจกำหนดกลุ่มวิชาเพิ่มเพื่อให้เหมาะสมกับอัตลักษณ์และพันธกิจของแต่ละสถาบัน

ผลลัพธ์การเรียนรู้ในแต่ละชั้นปี

ชั้นปีที่ ๑

ทักษะการฟังและการพูด

สามารถสื่อสารโดยฟัง จับประเด็นหลัก และโต้ตอบเกี่ยวกับเรื่องรอบตัวและเรื่องที่ตนสนใจ

ทักษะการอ่านและการเขียน

สามารถอ่านจับใจความตัวบทที่มีเนื้อหาไม่ซับซ้อน สามารถเขียนอนุচ্ছেท (paragraph) ที่มีองค์ประกอบครบถ้วนในรูปแบบต่าง ๆ ในหัวข้อที่เกี่ยวกับเรื่องรอบตัวและเรื่องที่ตนสนใจโดยใช้ภาษาที่ถูกต้อง

ชั้นปีที่ ๒

ทักษะการฟังและการพูด

สามารถสื่อสารโดยฟัง จับประเด็นหลัก และโต้ตอบเกี่ยวกับหัวข้อเชิงวิชาการ

ทักษะการอ่านและการเขียน

สามารถอ่านจับใจความตัวบทที่มีเนื้อหาซับซ้อน สามารถเขียนเรียงความที่มีองค์ประกอบครบถ้วนในรูปแบบต่างๆ ในหัวข้อเชิงวิชาการโดยใช้ภาษาที่ถูกต้อง

ด้านสัทศาสตร์และสัทวิทยาภาษาอังกฤษเบื้องต้น

สามารถอ่านและออกเสียงสัทอักษร (phonetic symbols) ภาษาอังกฤษได้ในระดับคำ โดยศึกษาทฤษฎีและฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการทางภาษา สามารถลงเสียงหนักในระดับคำ (word stress) และใช้ทำนองเสียงแบบต่าง ๆ (intonations) ในระดับประโยคปกติ (normal intonation)

ด้านวิทยาหน่วยคำภาษาอังกฤษ

สามารถวิเคราะห์องค์ประกอบของคำในภาษาอังกฤษและระบุที่มาและความหมายของคำได้ โดยหลักทางด้านวิทยาหน่วยคำ

ด้านวากยสัมพันธ์ภาษาอังกฤษเบื้องต้น

สามารถวิเคราะห์โครงสร้างและความหมายของวลีและประโยคที่ไม่ซับซ้อนในภาษาอังกฤษ โดยใช้ทฤษฎีทางด้านวากยสัมพันธ์

ทั้งนี้ ผู้เรียนต้องสามารถอธิบายความหมายและใช้ศัพท์ทางด้านภาษาศาสตร์ภาษาอังกฤษ ได้อย่างถูกต้อง

ด้านวรรณคดีอังกฤษและอเมริกัน

สามารถอธิบายองค์ประกอบทางวรรณกรรมภาษาอังกฤษ โดยอ่าน ตีความ วิเคราะห์งานประพันธ์ร้อยแก้ว บันเทิงคดี กวีนิพนธ์และบทละคร และสามารถอธิบายความหมายและใช้ศัพท์ทางด้านวรรณคดีได้อย่างถูกต้อง

ด้านการแปล

สามารถแปลประโยคและตัวบทประเภทให้ข้อมูลและข่าวสารจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย และจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์ใช้หลักการแปลและภาษาที่เหมาะสมกับตัวบท เพื่อให้ได้ใจความถูกต้องและครบถ้วน

ชั้นปีที่ ๓ทักษะการฟังและการพูด

สามารถสื่อสารโดยฟัง จับประเด็นหลัก และโต้ตอบเกี่ยวกับหัวข้อเชิงโต้แย้ง

ทักษะการอ่านและการเขียน

สามารถอ่านจับใจความตัวบทที่มีเนื้อหาซับซ้อน สามารถเขียนเรียงความที่มีองค์ประกอบครบถ้วนในรูปแบบต่าง ๆ ในหัวข้อเชิงโต้แย้งโดยใช้ภาษาที่ถูกต้องสละสลวย

ด้านสัทศาสตร์และสัทวิทยาภาษาอังกฤษระดับสูง

สามารถอ่านและออกเสียงสัทอักษรภาษาอังกฤษได้ในระดับประโยค สามารถใช้สัทอักษรในการถ่ายเสียง สามารถลงเสียงหนักในประโยคแบบเน้นและเปรียบเทียบ (emphatic and contrastive stress) ได้ถูกต้อง โดยศึกษาทฤษฎีและฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการทางภาษา

ด้านวากยสัมพันธ์ภาษาอังกฤษระดับสูง

สามารถวิเคราะห์โครงสร้างและความหมายของประโยคที่ซับซ้อนมากขึ้นในภาษาอังกฤษ โดยใช้ทฤษฎีทางด้านวากยสัมพันธ์

ด้านวรรณคดีอังกฤษและอเมริกัน

สามารถอธิบายแนวโน้ม ลักษณะงานประพันธ์ วัฒนธรรมและสังคม ในวรรณคดีอังกฤษและอเมริกันในสมัยต่าง ๆ โดยศึกษาตัวบทที่คัดสรร

ด้านการแปล

สามารถแปลตัวบทประเภทแสดงความรู้สึก อาทิ ตัวบทคัดสรรจากนวนิยายจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย และจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์ใช้หลักการแปลและภาษาที่เหมาะสมกับตัวบทแต่ละประเภท

ชั้นปีที่ ๔ทักษะการฟังและการพูด

สามารถฟัง สรุปใจความสำคัญ สามารถแยกแยะประเภทของข้อมูลในสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อออนไลน์ และนำเสนองานในหัวข้อต่าง ๆ อาทิ การพูดในที่สาธารณะ การนำเสนอรายงานในที่ประชุม โดยใช้สื่อเทคโนโลยี

ทักษะการอ่านและการเขียน

สามารถแยกแยะประเภทของข้อมูลในสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อออนไลน์ สามารถเขียนรายงานเชิงวิจัยได้อย่างถูกต้องครบถ้วนตามหลักการเขียนงานวิจัย

ด้านภาษาศาสตร์

สามารถวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นประเด็นต่าง ๆ ในรายวิชาเลือกทางภาษาศาสตร์ภาษาอังกฤษ อาทิ วิวัฒนาการภาษาอังกฤษ วาทกรรมวิเคราะห์ (Discourse Analysis) อรรถศาสตร์ วจนปฏิบัติศาสตร์ (Pragmatics) สามารถค้นคว้า วิเคราะห์ข้อมูลทางภาษาศาสตร์ภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนสนใจจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อออนไลน์ที่มีความน่าเชื่อถือทางวิชาการ และสามารถนำเสนองาน โดยใช้สื่อเทคโนโลยี

ด้านวรรณคดีอังกฤษและอเมริกัน

สามารถวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นประเด็นต่าง ๆ ในรายวิชาเลือกทางวรรณคดี โดยอ่านตีความ วิเคราะห์และเขียนวิจารณ์งานประพันธ์ร้อยแก้ว บันเทิงคดี กวีนิพนธ์และบทละคร อาทิ เชกสเปียร์ วรรณกรรมร่วมสมัยที่ประพันธ์เป็นภาษาอังกฤษ วรรณกรรมกับสิ่งแวดล้อม วรรณกรรมเด็ก สามารถค้นคว้า

วิเคราะห์ข้อมูลทางวรรณคดีที่ผู้เรียนสนใจจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อออนไลน์ที่มีความน่าเชื่อถือทางวิชาการ และสามารถนำเสนองานโดยใช้สื่อเทคโนโลยี

ด้านการแปล

สามารถแปลตัวบทประเภทโน้มน้าว ตัวบทคัดสรรจากสุนทรพจน์ คำปราศรัยและตัวบทในหัวเรื่องเฉพาะสาขาวิชา อาทิ เศรษฐกิจ ธุรกิจ กฎหมาย จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยและจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษโดยประยุกต์ใช้หลักการแปลและภาษาที่เหมาะสมกับตัวบทแต่ละประเภท สามารถค้นคว้า วิเคราะห์ข้อมูลทางด้านการแปลศัพท์สำนวน วิวัฒนาการของคำศัพท์และการใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อออนไลน์ที่มีความน่าเชื่อถือทางวิชาการ และนำมาใช้ในการแปลได้อย่างเหมาะสมกับตัวบท ตลอดจนสามารถเลือกระดับภาษาให้เหมาะสมกับผู้รับสาร

๘. เนื้อหาสาระสำคัญของสาขา/สาขาวิชา

เนื้อหาสาระสำคัญของสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยองค์ความรู้ด้านต่าง ๆ จำแนกตามกลุ่มรายวิชาได้ดังนี้

๘.๑ กลุ่มวิชาแกน

เป็นกลุ่มวิชาด้านทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ รายวิชาภาษาศาสตร์ ภาษาอังกฤษเบื้องต้น รายวิชาด้านวรรณคดีภาษาอังกฤษเบื้องต้น และรายวิชาด้านการแปลเบื้องต้น โดยมีรายละเอียดดังนี้

๘.๑.๑ กลุ่มวิชาด้านทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ

เป็นกลุ่มวิชาที่ครอบคลุมทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ ได้แก่ การฟังเพื่อจับประเด็นหลัก การพูดและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องรอบตัว เรื่องที่ตนสนใจ และหัวข้อเชิงวิชาการ การอ่านจับใจความตัวบทที่มีเนื้อหาไม่ซับซ้อน การเขียนอนุเฉทที่มีองค์ประกอบครบถ้วนในรูปแบบต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องรอบตัวและเรื่องที่ตนสนใจโดยใช้ภาษาที่ถูกต้อง

๘.๑.๒ กลุ่มวิชาด้านภาษาศาสตร์ภาษาอังกฤษเบื้องต้น

เป็นกลุ่มวิชาที่ครอบคลุมองค์ความรู้ด้านภาษาศาสตร์ภาษาอังกฤษเบื้องต้น ได้แก่ การอ่านและออกเสียงสัทอักษรภาษาอังกฤษในระดับคำ การลงเสียงหนักของพยางค์ในระดับคำ ตลอดจนการใช้ทำนองเสียงแบบต่าง ๆ ในระดับประโยคปกติ การศึกษาและวิเคราะห์องค์ประกอบของคำในภาษาอังกฤษและระบุที่มาและความหมายของคำได้โดยหลักทางด้านวิททยาหน่วยคำ การวิเคราะห์โครงสร้างและความหมายของประโยคที่ไม่ซับซ้อนในภาษาอังกฤษโดยใช้ทฤษฎีทางด้านวากยสัมพันธ์ การอธิบายความหมายและใช้ศัพท์ทางด้านภาษาศาสตร์ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง

๘.๑.๓ กลุ่มวิชาด้านวรรณคดีอังกฤษและอเมริกันเบื้องต้น

เป็นกลุ่มวิชาที่ครอบคลุมองค์ความรู้ด้านวรรณคดีอังกฤษและอเมริกันเบื้องต้น ได้แก่ การอธิบายองค์ประกอบทางวรรณกรรมของวรรณคดี การอ่าน ตีความ วิเคราะห์งานประพันธ์ร้อยแก้ว บันเทิงคดี กวีนิพนธ์และบทละคร การอธิบายความหมายและใช้ศัพท์ทางด้านวรรณคดีได้อย่างถูกต้อง

๘.๑.๔ กลุ่มวิชาด้านความรู้ด้านการแปลเบื้องต้น

เป็นกลุ่มวิชาที่ครอบคลุมองค์ความรู้ด้านการแปลเบื้องต้น ได้แก่ การแปลประโยคและตัวบทประเภทให้ข้อมูล อาทิ ข่าวประเภทต่าง ๆ และสารคดี จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย และจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์ใช้หลักการแปลและภาษาที่เหมาะสมกับตัวบท เพื่อให้ได้ใจความถูกต้องและครบถ้วน

๘.๒ กลุ่มรายวิชาเฉพาะด้าน

๘.๒.๑ กลุ่มวิชาด้านทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ

เป็นกลุ่มวิชาที่ครอบคลุมทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ ได้แก่ การฟังและจับใจความเนื้อหาในหัวข้อเชิงโต้แย้ง และการพูดแสดงความคิดเห็นในหัวข้อดังกล่าว และการพูดในที่สาธารณะ การอ่านข้อมูลในสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อออนไลน์เพื่อแยกแยะและนำเสนอรายงานโดยใช้สื่อเทคโนโลยี การเขียนเรียงความในรูปแบบต่าง ๆ ที่มีองค์ประกอบครบถ้วนในหัวข้อเชิงวิชาการโดยใช้ภาษาที่ถูกต้อง การเขียนรายงานเชิงวิจัย

๘.๒.๒ กลุ่มรายวิชาบังคับด้านภาษาศาสตร์

เป็นกลุ่มวิชาที่ครอบคลุมองค์ความรู้ด้านภาษาศาสตร์ภาษาอังกฤษ ได้แก่ การอ่านและออกเสียงสัทอักษรภาษาอังกฤษในระดับประโยค การใช้สัทอักษรในการถ่ายเสียง การลงเสียงหนักในประโยคแบบเน้นและเปรียบเทียบได้ถูกต้อง การวิเคราะห์โครงสร้างและความหมายของประโยคที่ซับซ้อนมากขึ้นในภาษาอังกฤษ โดยใช้ทฤษฎีทางวากยสัมพันธ์ การค้นคว้า วิเคราะห์ข้อมูลทางภาษาศาสตร์ภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนสนใจจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อออนไลน์ที่มีความน่าเชื่อถือทางวิชาการ การนำเสนองานโดยใช้สื่อเทคโนโลยี

๘.๒.๓ กลุ่มรายวิชาบังคับด้านวรรณคดี

เป็นกลุ่มวิชาที่ครอบคลุมองค์ความรู้ด้านวรรณคดีอังกฤษและอเมริกัน ได้แก่ การอธิบายแนวโน้ม ลักษณะงานประพันธ์ วัฒนธรรมและสังคมในวรรณคดีอังกฤษและอเมริกัน ในสมัยต่าง ๆ จากตัวบทที่คัดสรร การค้นคว้า วิเคราะห์ข้อมูลทางวรรณคดีที่ผู้เรียนสนใจจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อออนไลน์ที่มีความน่าเชื่อถือทางวิชาการ การนำเสนองานโดยใช้สื่อเทคโนโลยี

๘.๒.๔ กลุ่มรายวิชาบังคับด้านการแปล

เป็นกลุ่มวิชาที่ครอบคลุมองค์ความรู้ด้านการแปล ได้แก่ การแปลตัวบทประเภทแสดงความรู้สึก อาทิ ตัวบทคัดสรรจากนวนิยาย การแปลตัวบทประเภทแสดงความคิดเห็นและโน้มน้าว อาทิ ตัวบทคัดสรรจากสุนทรพจน์ คำปราศรัย และตัวบทในหัวเรื่องเฉพาะสาขาวิชา อาทิ เศรษฐกิจ ธุรกิจ กฎหมายจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย และจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์ใช้หลักการแปลและภาษาที่เหมาะสมกับตัวบทแต่ละประเภท โดยพิจารณาประเด็นทางวัฒนธรรมของตัวบทต้นฉบับ การค้นคว้า วิเคราะห์ข้อมูลทางด้านการแปลศัพท์สำนวน วิวัฒนาการของคำศัพท์และการใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อออนไลน์ที่มีความน่าเชื่อถือทางวิชาการ และการเลือกระดับภาษาให้เหมาะสมกับผู้รับสาร

๙. กลยุทธ์การสอนและการประเมินผลการเรียนรู้

๙.๑ กลยุทธ์การสอน

๙.๑.๑ กลยุทธ์การสอนระดับหลักสูตร

การจัดลำดับการเรียนรู้รายวิชามีความเหมาะสมกับหลักสูตรและมีความสอดคล้องต่อเนื่องจากง่ายไปสู่ยาก เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะและความรู้ด้านภาษาอังกฤษตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

๙.๑.๒ กลยุทธ์การสอนระดับรายวิชา

การเรียนการสอนเน้นการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษทั้งในและนอกชั้นเรียน มีการบรรยาย ฝึกปฏิบัติ อภิปราย วิเคราะห์ สังเคราะห์และสร้างสรรค์ความรู้ทั้งด้านทฤษฎีและเนื้อหา รวมทั้งสอดแทรกเนื้อหาหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม มีการใช้นวัตกรรมในการพัฒนาและเสริมการเรียนการสอน ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมและเรียนรู้ด้วยตนเองได้

กล่าวได้ว่า รูปแบบและวิธีการเรียนการสอนมีหลายรูปแบบ โดยที่ผู้สอนต้องพิจารณาบริบทของผู้เรียนและรายวิชาโดยที่อาจจะเลือกใช้แนวทางการสอนให้เหมาะสมจากรูปแบบการสอนดังต่อไปนี้

การบรรยาย การอภิปราย (Lecture, Discussion)

การสอนแบบสัมมนา (Seminar)

การใช้กรณีศึกษา (Case Study)

ภาคสนาม (Field Teaching)

การศึกษาดูงาน / การไปทัศนศึกษา (Study Visit / Field Trip)

การฝึกปฏิบัติ (Practice)

การฝึกงาน (รวมถึงการฝึกสอน) Job Training (Including Coaching)

การสอนโดยใช้วิจัยเป็นฐาน (Research - Based Instruction)

การศึกษาค้นคว้าโดยอิสระ (Independent Study)

การระดมสมอง (Brain Storming)

การสรุปประเด็นสำคัญ หรือการนำเสนอผลของการสืบค้นที่ได้รับมอบหมาย (Summarization or Presentation of Assignment)

การนำเครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบันมาใช้ในกิจกรรมต่างๆ

๙.๒ กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้

หลักสูตรที่เปิดดำเนินการต้องมีกลยุทธ์การประเมินผลและทวนสอบว่าเกิดผลการเรียนรู้ครบตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ โดยระบุเป็นลายลักษณ์อักษรในเอกสารรายละเอียดของหลักสูตรและรายวิชา โดยใช้วิธีการประเมินหลากหลายวิธี ซึ่งมีทั้งแบบอิงเกณฑ์และแบบอิงกลุ่ม ในการกำหนดเกณฑ์การวัดผลแต่ละรายวิชาต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้และวิธีการสอนของแต่ละรายวิชา รวมทั้งพัฒนาการของผู้เรียน

วิธีการวัดและประเมินผลมาตรฐานการเรียนรู้

๑) ด้านคุณธรรมจริยธรรม

ใช้การสังเกตพฤติกรรม การประเมินตนเอง การประเมินโดยเพื่อนร่วมชั้นเรียน หรือกลุ่มงาน การสอบข้อเขียน การประเมินผลงานที่มอบหมายโดยผู้สอน การประเมินผลงานโดยใช้โปรแกรมออนไลน์ที่ใช้ตรวจสอบการคัดลอกผลงานการเขียนทางวิชาการ

๒) ด้านความรู้

ใช้การสอบข้อเขียน การสอบปากเปล่า การสอบปฏิบัติ การเขียนรายงานและนำเสนอปากเปล่า การสังเกตจากการให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น

๓) ด้านทักษะทางปัญญา

ใช้การระดมสมอง การสรุปประเด็นสำคัญ การทำรายงาน การนำเสนอผลของการสืบค้นที่ได้รับมอบหมาย การสัมมนา

๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

ใช้การสังเกตพฤติกรรม การประเมินโดยเพื่อนร่วมงานกลุ่มที่ได้รับมอบหมายและผู้สอน

๕) ด้านทักษะการคิดวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ใช้การมอบหมายงานที่เน้นให้ผู้เรียนประมวลความรู้ ในชั้นเรียนและค้นคว้าเพิ่มเติมจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อออนไลน์ที่มีความน่าเชื่อถือทางวิชาการ (Digital Literacy)

๑๐. การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้

สถาบันต้องกำหนดระบบและกลไกในการทวนสอบเพื่อยืนยันว่านักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาทุกคนมีผลการเรียนรู้ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และตามระบบประกันคุณภาพของสถาบันนั้น ๆ

๑๐.๑ การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ขณะที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่

๑๐.๑.๑ การทวนสอบในระดับรายวิชา

๑๐.๑.๑.๑ ผู้สอนประเมินการสอนของตนเองว่าเป็นไปตามแผนการสอน

๑๐.๑.๑.๒ ผู้สอนประเมินผลการเรียนของผู้เรียนว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์

การเรียนรู้เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้ในประมวลรายวิชา

๑๐.๑.๑.๓ ผู้เรียนทำการประเมินการสอนของผู้สอนในระบบการประเมินออนไลน์

ของแต่ละสถาบัน

๑๐.๑.๑.๔ มีกระบวนการทวนสอบการให้คะแนนจากกระดาษคำตอบ และ

งานที่ได้รับมอบหมายระหว่างภาคการศึกษา คะแนนการสอบไล่ และผลการเรียนที่ผู้เรียนได้รับ

๑๐.๑.๒ การทวนสอบในระดับหลักสูตร

มีการประเมิน ตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรในระบบประกันคุณภาพ จากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทั้งในและนอกสถาบัน

๑๐.๒ การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้หลังจากนักศึกษาสำเร็จการศึกษา

๑๐.๒.๑ การสำรวจภาวะการมีงานทำของบัณฑิตหลังสำเร็จการศึกษา ควรเน้นการทำวิจัยเชิงสัมฤทธิ์ในการประกอบอาชีพของบัณฑิตอย่างต่อเนื่องและนำผลการวิจัยมาปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน และหลักสูตรแบบครบวงจร รวมทั้งการประเมินคุณภาพ

๑๐.๒.๒ การสำรวจจากผู้ประกอบการและผู้ประเมินภายนอกเพื่อประเมินความพึงพอใจ เกี่ยวกับทักษะการทำงานของบัณฑิต ระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ จรรยาบรรณ จิตสำนึกและความรับผิดชอบ ต่อสังคม

๑๐.๒.๓ การสำรวจความคิดเห็นของบัณฑิตในด้านความพร้อมและความรู้จากสิ่งที่เรียน ในการทำงาน และ/หรือการศึกษาต่อ

๑๑. คุณสมบัติผู้เข้าศึกษาและการเทียบโอนผลการเรียนรู้

๑๑.๑ คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

ผู้เข้าศึกษาต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า และผ่านการคัดเลือกตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและ/หรือ เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับ การคัดเลือกซึ่งสถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้กำหนด

๑๑.๒ การเทียบโอนผลการเรียนรู้

การเทียบโอนผลการเรียนรู้ในสาขาวิชาระหว่างสถาบันสามารถกระทำได้ โดยให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ และขอแนะนำเกี่ยวกับ แนวปฏิบัติที่ดีในการเทียบโอนผลการเรียนระดับปริญญา ตามประกาศ/ข้อบังคับ/ระเบียบที่เกี่ยวข้องของกระทรวงศึกษาธิการ หรือตามข้อบังคับของแต่ละสถาบัน อุดมศึกษาที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน

๑๒. คณาจารย์ และบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน

อาจารย์ประจำหลักสูตร ต้องมีจำนวนและคุณวุฒิตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี ฉบับที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ฉบับที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน

๑๒.๑ คุณสมบัติอาจารย์ประจำหลักสูตร ต้องมีคุณสมบัติเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี ฉบับที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบันและประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ฉบับที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน

๑๒.๒ คุณสมบัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีคุณวุฒิและคุณสมบัติ เช่นเดียวกับอาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย ๕ คน มีภาระหน้าที่ในการบริหารและพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน ตั้งแต่การวางแผน การควบคุมคุณภาพ การติดตามประเมินผล และการปรับปรุงหรือพัฒนาหลักสูตร หลักสูตรต้องมีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอยู่ประจำหลักสูตร ตลอดระยะเวลาดำเนินการหลักสูตร

๑๒.๓ คุณสมบัติอาจารย์ผู้สอน อาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษที่มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือมีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน

๑๒.๔ คุณสมบัติอาจารย์พิเศษ ต้องมีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๖ ปี ทั้งนี้ อาจารย์พิเศษต้องมีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น

๑๒.๕ อัตราสอนอาจารย์ต่อนักศึกษา ให้เป็นไปตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๑๒.๖ บุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน

ควรมีจำนวนและคุณวุฒิการศึกษา รวมทั้งคุณสมบัติอื่นทั้งในด้านความรู้ ความสามารถ และทักษะเฉพาะด้านที่เหมาะสม ตรงกับความต้องการและความจำเป็นของการจัดการศึกษา

๑๓. ทรัพยากรการเรียนการสอนและการจัดการ

สถาบันควรสนับสนุนและจัดการทรัพยากรเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรีสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ดังนี้

๑๓.๑ มีห้องเรียน โสตทัศนูปกรณ์ สื่อการสอนที่ทันสมัย มีความเพียงพอ และอยู่ในสภาพพร้อมใช้ที่เอื้อต่อการปฏิบัติงานการสอนและการทบทวนความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑๓.๒ มีห้องสมุด ฐานข้อมูล แหล่งรวบรวมความรู้อื่น พร้อมกับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการสืบค้นความรู้ ที่มีการพัฒนาปรับปรุง และติดตามให้เป็นปัจจุบันอย่างต่อเนื่อง ตรงกับความต้องการในการใช้ประโยชน์ในปริมาณที่เหมาะสมเพียงพอกับจำนวนนักศึกษา

๑๓.๓ มีสถานที่ อุปกรณ์ สื่อการสอน ที่เอื้อต่อการเรียนรู้นอกเวลาเรียน

๑๓.๔ จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในสถานศึกษาให้ถูกสุขลักษณะและมีความปลอดภัย การเตรียมความพร้อมด้านทรัพยากรสนับสนุนการเรียนการสอนตามหลักสูตร ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี ที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบันเกี่ยวกับการประกันคุณภาพของหลักสูตร ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวปฏิบัติตามเกณฑ์การขอเปิดและดำเนินการหลักสูตรระดับปริญญาในระบบการศึกษาทางไกล ที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษาเกี่ยวกับมาตรฐานด้านพันธกิจของการบริหารอุดมศึกษา มาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้

๑๔. แนวทางการพัฒนาอาจารย์

สถาบันควรจัดให้มีระบบและกลไกในการพัฒนาอาจารย์ให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพันธกิจที่กำหนดไว้ในมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ดังนี้

๑๔.๑ การเตรียมความพร้อมสำหรับอาจารย์ที่รับเข้าใหม่

๑๔.๑.๑ การจัดประชุมหรือจัดอบรมอาจารย์ เพื่อให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา เป้าหมายของหลักสูตร และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

๑๔.๑.๒ การจัดหาคู่มือการปฏิบัติงานอาจารย์ เพื่อให้เข้าใจระเบียบของสถาบัน การจัดทำหลักสูตรประมวลการสอน และการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

๑๔.๑.๓ มีระบบพี่เลี้ยงเพื่อให้คำแนะนำด้านการสอน และการวัดและประเมินผล

๑๔.๒ การพัฒนาทักษะการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล

๑๔.๒.๑ เพิ่มพูนทักษะการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และทักษะการวัดและการประเมินผลที่เหมาะสม

๑๔.๒.๒ การพัฒนาทักษะการใช้สื่อต่าง ๆ เทคโนโลยี และนวัตกรรมการศึกษา

๑๔.๒.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์ทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

๑๔.๓ การพัฒนาและส่งเสริมทักษะทางวิชาการแก่อาจารย์

๑๔.๓.๑ การเพิ่มคุณวุฒิให้ถึงระดับปริญญาเอกตรงตามสาขาวิชา หรือสาขาวิชาที่มีความสัมพันธ์กับวิชาภาษาอังกฤษ โดยมีการวิจัยวิทยานิพนธ์

๑๔.๓.๒ การพัฒนาระบบสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัย การเข้าร่วมประชุมทางวิชาการ เพื่อการเพิ่มพูนความรู้ในสาขาวิชาและในการวิจัย

๑๔.๓.๓ มีระบบการพัฒนาคุณาจารย์ให้เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการตามหลักเกณฑ์และวิธีการของกระทรวงศึกษาธิการ

๑๕. การประกันคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

๑๕.๑ สถาบันอุดมศึกษาที่จัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ต้องสามารถประกันคุณภาพหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ โดยเสนอแนะตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานซึ่งสามารถใช้เป็นแนวทางในการติดตาม ประเมิน และรายงานคุณภาพของหลักสูตรดังนี้

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน
๑. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร
๒. มีรายละเอียดครอบคลุมหัวข้อตาม มคอ.๒ ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ หรือ มาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชา (ถ้ามี)

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน

๓. มีรายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ให้ครอบคลุมหัวข้อตาม มคอ.๓ และ มคอ.๔ อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา
๔. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) มีรายละเอียดครอบคลุมหัวข้อตาม มคอ.๕ และ มคอ.๖ ภายใน ๓๐ วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา
๕. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรที่มีรายละเอียดครอบคลุมหัวข้อตาม มคอ.๗ ภายใน ๖๐ วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา
๖. มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่มีรายละเอียดครอบคลุมหัวข้อตาม มคอ.๓ และ มคอ.๔ (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ ๒๕ ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา
๗. มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.๗ ปีที่แล้ว
๘. อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคนได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน
๙. อาจารย์ประจำหลักสูตรทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
๑๐. จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ต่อปี
๑๑. ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตรเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕.๐
๑๒. ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕.๐
๑๓. ผลการสอบภาษาอังกฤษในระดับชั้นปีสุดท้ายของนักศึกษาต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานสากลของระดับปริญญาตรี เทียบเท่าระดับ C1 (Proficient User) ตามมาตรฐานสากล Common European Framework of Reference for Languages: learning, teaching, assessment (CEFR)

หรือ สถาบันอุดมศึกษาสามารถกำหนดตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิได้เอง ซึ่งแต่ละหลักสูตรมีอิสระในการกำหนดตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ใช้ในการติดตาม ประเมิน และรายงานคุณภาพของหลักสูตรประจำปีที่ระบุไว้ในหมวดที่ ๑ - ๖ ของแต่ละหลักสูตร ตามบริบทและวัตถุประสงค์ในการผลิตบัณฑิต

๑๕.๒ สถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติม ให้สอดคล้องกับพันธกิจและวัตถุประสงค์ของสถาบัน หรือกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานที่สูงขึ้น เพื่อการยกระดับมาตรฐานของตนเอง โดยกำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร สถาบันอุดมศึกษาที่จะได้รับการรับรองมาตรฐานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ต้องมีผลการดำเนินการบรรลุตามเป้าหมายตัวบ่งชี้ทั้งหมดอยู่ในเกณฑ์ดี

ต่อเนื่อง ๒ ปีการศึกษาเพื่อติดตามการดำเนินการตาม TQF ต่อไป ทั้งนี้ เกณฑ์การประเมินผ่าน คือ มีการดำเนินงานตามข้อ ๑ - ๕ และอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี

๑๖. การนำมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สู่การปฏิบัติ

ระบุกระบวนการที่สถาบันอุดมศึกษานำมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สู่การพัฒนาหลักสูตรใหม่หรือหลักสูตรปรับปรุง ดังนี้

๑๖.๑ ให้สถาบันอุดมศึกษาพิจารณาความพร้อมและศักยภาพในการบริหารจัดการศึกษา ตามหลักสูตร ในหัวข้อต่าง ๆ ที่กำหนดในมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

๑๖.๒ แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วยกรรมการอย่างน้อย ๕ คน โดยมีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อย ๒ คน ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกอย่างน้อย ๒ คน เพื่อดำเนินการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ โดยมีหัวข้อของหลักสูตรอย่างน้อยตามที่กำหนดไว้ใน มคอ.๒ (รายละเอียดของหลักสูตร)

๑๖.๓ การพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษตามข้อ ๑๖.๒ นั้น ในหัวข้อมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง นอกจากมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ แล้ว สถาบันอุดมศึกษาอาจเพิ่มเติมมาตรฐานผลการเรียนรู้ ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาต้องการให้บัณฑิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษของตนมีคุณลักษณะเด่น หรือพิเศษกว่าบัณฑิตในระดับคุณวุฒิและสาขาวิชาเดียวกันของสถาบันอื่น ๆ เพื่อให้เป็นไปตามปรัชญาและปณิธานของสถาบันฯ และเป็นที่น่าสนใจของบุคคลที่จะเลือกเรียน หลักสูตรของสถาบันฯ หรือผู้ที่สนใจจะรับบัณฑิตเขาทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษา โดยให้แสดงแผนที่การกระจายความรับผิดชอบต่อมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping) เพื่อให้เห็นว่าแต่ละรายวิชาในหลักสูตร มีความรับผิดชอบหลัก หรือความรับผิดชอบรองต่อมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านใดบ้าง

๑๖.๔ จัดทำรายละเอียดของรายวิชา รายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร โดยมีหัวข้ออย่างน้อยตาม มคอ.๓ (รายละเอียดของรายวิชา) และ มคอ.๔ (รายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม) ตามลำดับ พร้อมทั้งแสดงให้เห็นว่าแต่ละรายวิชาจะทำให้เกิดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในเรื่องใดบ้าง สถาบันฯ ต้องมอบหมายให้ภาควิชา/สาขาวิชาจัดทำรายละเอียดของรายวิชาทุกรายวิชา รวมทั้งรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนามให้เสร็จเรียบร้อยก่อนการเปิดสอน

๑๖.๕ สถาบันอุดมศึกษาต้องเสนอสภาสถาบันฯ อนุมัติรายละเอียดของหลักสูตร ซึ่งใดจัดทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์แล้วก่อนเปิดสอน โดยสภาสถาบันฯ ควรกำหนดระบบและกลไกของการจัดทำและอนุมัติรายละเอียดของหลักสูตร รายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนามให้ชัดเจน

๑๖.๖ สถาบันอุดมศึกษาต้องเสนอรายละเอียดของหลักสูตร ซึ่งสภาสถาบันอุดมศึกษาอนุมัติ ให้เปิดสอนแล้วเสนอสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่สภาสถาบันฯ อนุมัติ

๑๖.๗ เมื่อสภาสถาบันอุดมศึกษาอนุมัติตามข้อ ๑๖.๕ แล้ว ให้มอบหมายอาจารย์ผู้สอนแต่ละรายวิชา ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามกลยุทธ์การสอนและการประเมินผลที่กำหนดไว้ในรายละเอียด ของหลักสูตร รายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม ให้บรรลุมาตรฐาน ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของสาขา/สาขาวิชา

๑๖.๘ เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน การประเมินผลและการทวนสอบผลการเรียนรู้แต่ละรายวิชาและ ประสบการณ์ภาคสนามในแต่ละภาคการศึกษาแล้ว ให้อาจารย์ผู้สอนจัดทำรายงานผลการดำเนินการ ของรายวิชาซึ่งรวมถึงการประเมินผลและการทวนสอบผลการเรียนในรายวิชาที่ตนรับผิดชอบ พร้อมปัญหา /อุปสรรคและข้อเสนอแนะ โดยมีหัวข้ออย่างน้อยตาม มคอ.๕ (รายงานผลการดำเนินการของรายวิชา) และ มคอ.๖ (รายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม) ให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรประมวล /วิเคราะห์ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินการ และจัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ในภาพรวม ประจำปีการศึกษาเมื่อสิ้นปีการศึกษา โดยมีหัวข้ออย่างน้อยตาม มคอ.๗ (รายงานผลการดำเนินการ ของหลักสูตร) เพื่อใช้ในการพิจารณาปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรการสอน กลยุทธ์การประเมินผล และแก้ไขปัญหา อุปสรรคที่เกิดขึ้น และหากจำเป็นจะต้องปรับปรุงหลักสูตรหรือการจัดการเรียนการสอนก็สามารถทำได้

๑๖.๙ เมื่อครบรอบหลักสูตร ให้จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร โดยมีหัวข้ออย่างน้อย ตาม มคอ.๗ (รายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร) เช่นเดียวกับการรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ในแต่ละปีการศึกษา และวิเคราะห์ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบริหารจัดการหลักสูตรในภาพรวม ว่าบัณฑิตบรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามที่คาดหวังไว้หรือไม่ รวมทั้งให้นำผลการวิเคราะห์มาปรับปรุงและ พัฒนาหลักสูตร และ/หรือการดำเนินการของหลักสูตรต่อไป

๑๗. การเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิฯ ซึ่งบันทึก ในฐานข้อมูลหลักสูตรเพื่อการเผยแพร่ (Thai Qualifications Register : TQR)

การเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ให้เป็นไปตามการกำหนดของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาแพทยศาสตร์

พ.ศ. ๒๕๖๑

ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดให้จัดทำมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชา เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษานำไปจัดทำหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรและจัดการเรียนการสอน เพื่อให้คุณภาพของบัณฑิตในสาขาหรือสาขาวิชาของแต่ละระดับคุณวุฒิมีมาตรฐานใกล้เคียงกัน จึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาแพทยศาสตร์ ให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาดังกล่าว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การจัดการศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิชาแพทยศาสตร์ ต้องมีมาตรฐานไม่ต่ำกว่า “มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาแพทยศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ การจัดทำหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิชาแพทยศาสตร์ ต้องมุ่งให้เกิดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิต โดยมีหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนและองค์ประกอบอื่น ๆ ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาแพทยศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่แนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๓ สถาบันอุดมศึกษาใดจัดการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิชาแพทยศาสตร์ อยู่ในวันที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับ ต้องปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตามประกาศนี้ ภายในปีการศึกษา ๒๕๖๒

ข้อ ๔ ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ข้างต้นได้ หรือมีความจำเป็นต้องปฏิบัติ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่จะพิจารณา และให้ถือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการการอุดมศึกษานั้นเป็นที่สิ้นสุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาแพทยศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๖๑

เอกสารแนบท้าย
ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาแพทยศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาแพทยศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๖๑

๑. ชื่อสาขา

แพทยศาสตร์

Medicine

๒. ชื่อปริญญา

ภาษาไทย แพทยศาสตรบัณฑิต

พ.บ.

ภาษาอังกฤษ Doctor of Medicine

M.D.

๓. ลักษณะของสาขาวิชา

สาขาวิชาแพทยศาสตร์เป็นสาขาของวิทยาศาสตร์สุขภาพที่เกี่ยวกับการนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์มาใช้ในการบริหารเวชกรรม ซึ่งครอบคลุมการดูแลสุขภาพของมนุษย์เพื่อการสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การตรวจวินิจฉัย การบำบัดโรคและความเจ็บป่วย และการฟื้นฟูสมรรถภาพตามเกณฑ์มาตรฐานผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมของแพทยสภา

๔. คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต มีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตบัณฑิตแพทย์ที่มีคุณลักษณะ ดังนี้

- (๑) ประพฤติตนอย่างมีจริยธรรมเหมาะสมกับความเป็นแพทย์
- (๒) ประยุกต์ความรู้ในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อการวินิจฉัย ดูแลรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ป่วยอย่างเป็นองค์รวม สมเหตุสมผลและปลอดภัย
- (๓) สร้างเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค ในระดับครอบครัว ชุมชน และประชาชน
- (๔) สื่อสารและสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้ป่วย ญาติ และประชาชน
- (๕) สื่อสารและปฏิบัติงานร่วมกับแพทย์และบุคลากรในระบบสุขภาพ
- (๖) พัฒนาความรู้ความสามารถและพฤติกรรมในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมของตนเองอย่างต่อเนื่อง

๕. มาตรฐานผลการเรียนรู้

สาขาวิชาแพทยศาสตร์ กำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ ๖ ด้าน ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เกณฑ์มาตรฐานผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรมของแพทยสภา และคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชา ดังนี้

๕.๑ คุณธรรม จริยธรรม

- ๕.๑.๑ ประพฤติตนอย่างมีจริยธรรมเหมาะสมกับความเป็นแพทย์
- ๕.๑.๒ ตัดสินใจโดยใช้เหตุผลตามหลักเวชจริยศาสตร์

๕.๒ ความรู้

- ๕.๒.๑ มีความรู้ทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ รวมทั้งการแพทย์แผนไทย การแพทย์ทางเลือก และเทคโนโลยีทางการแพทย์
- ๕.๒.๒ คิดเชิงวิพากษ์ ระเบียบวิธีวิจัย ชีวสถิติ และเวชศาสตร์เชิงประจักษ์
- ๕.๒.๓ มีความรู้ทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพเวชกรรม
- ๕.๒.๔ เข้าใจหลักการบริหารเวชกรรมแบบองค์รวม
- ๕.๒.๕ เข้าใจระบบสุขภาพของประเทศไทย
- ๕.๒.๖ เข้าใจหลักการพื้นฐานด้านระบบคุณภาพโรงพยาบาล และความปลอดภัยของผู้ป่วย

๕.๓ ทักษะทางปัญญา

- ๕.๓.๑ วินิจฉัยและการวินิจฉัยแยกโรคอย่างเป็นระบบ
- ๕.๓.๒ ตัดสินใจเลือกการตรวจทางห้องปฏิบัติการ การตรวจทางรังสีวิทยา และการตรวจพิเศษอื่นอย่างสมเหตุผล และการแปลผลการตรวจตามเกณฑ์วิชาชีพที่เกี่ยวข้อง
- ๕.๓.๓ ตัดสินใจเลือกแนวทางการบริหารและการใช้ยาอย่างสมเหตุผล โดยยึดคนเป็นศูนย์กลาง (people-centered health care)
- ๕.๓.๔ ประเมินคุณค่าบทความและแหล่งเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์การแพทย์

๕.๔ ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- ๕.๔.๑ ความสัมพันธ์แบบมีส่วนร่วมระหว่างบุคคล
 - (๑) สร้างสัมพันธภาพกับผู้ป่วย ญาติ และประชาชน
 - (๒) ปฏิบัติงานร่วมกับแพทย์และบุคลากรในระบบสุขภาพ
 - (๓) แสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในสถานการณ์ที่เหมาะสม

๕.๔.๒ ความรับผิดชอบ

- (๑) แสดงความรับผิดชอบต่อผู้ป่วยและงานที่ได้รับมอบหมาย
- (๒) แสดงความรับผิดชอบในการเรียนรู้

๕.๕ ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

๕.๕.๑ ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข

- (๑) เลือกและประยุกต์ใช้สถิติทางวิทยาศาสตร์การแพทย์

๕.๕.๒ การสื่อสาร

- (๑) ให้ข้อมูลด้านสุขภาพและคำปรึกษาแก่ผู้ป่วย ญาติ และประชาชน
- (๒) บันทึกเวชระเบียนและจัดทำเอกสารทางการแพทย์

๕.๕.๓ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- (๑) สืบค้นข้อมูลทางการแพทย์
- (๒) ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการนำเสนอข้อมูลอย่างเหมาะสมกับวิชาชีพ

๕.๖ ทักษะพิสัยเฉพาะวิชาชีพ

๕.๖.๑ สัมภาษณ์ประวัติและตรวจร่างกาย

๕.๖.๒ ตรวจทางห้องปฏิบัติการ

๕.๖.๓ ทำหัตถการทางการแพทย์

๖. องค์การวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

แพทยสภา

๗. โครงสร้างหลักสูตร

๗.๑ จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๑๙๒ หน่วยกิต และไม่เกิน ๒๖๓ หน่วยกิต

๗.๒ รายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต

๗.๓ รายวิชาในหมวดวิชาเฉพาะ ไม่น้อยกว่า ๑๕๖ หน่วยกิต

๗.๓.๑ กลุ่มวิชาเฉพาะทางการแพทย์ ไม่น้อยกว่า ๑๔๔ หน่วยกิต โดยให้มีการฝึกปฏิบัติงานทางคลินิกไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐

๗.๓.๒ กลุ่มวิชาเฉพาะที่ส่งเสริมสมรรถนะที่เป็นจุดเน้นของสถาบันหรือส่งเสริมศักยภาพตามความสนใจของผู้เรียน ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

๗.๔ รายวิชาในหมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

หมายเหตุ: หน่วยกิตที่กำหนดข้างต้นเป็นหน่วยกิตของการจัดการศึกษาระบบทวิภาค

๘. เนื้อหาสาระสำคัญของสาขาวิชา

เนื้อหาสาระสำคัญของสาขาวิชาแพทยศาสตร์ ประกอบด้วย

- (๑) โครงสร้าง หน้าที่ และกลไกการทำงานของร่างกายและจิตใจของมนุษย์ในภาวะปกติ
- (๒) สาเหตุ พยาธิกำเนิด พยาธิสภาพ พยาธิสรีรวิทยาของโรค อากาการ และอาการแสดงที่พบในภาวะผิดปกติของร่างกายและจิตใจของมนุษย์
- (๓) การสัมภาษณ์ประวัติ การตรวจร่างกาย การวินิจฉัยโรคและภาวะผิดปกติ การส่งตรวจทางห้องปฏิบัติการและรังสีวิทยา การบริหารผู้ป่วย การใช้ยา การทำหัตถการ และการฟื้นฟูสมรรถภาพ
- (๔) การป้องกันโรคและการสร้างเสริมสุขภาพทั้งในระดับปัจเจกบุคคล ครอบครัว ชุมชน และประชาชน
- (๕) หลักเวชจริยศาสตร์ ความเป็นวิชาชีพแพทย์ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพเวชกรรม
- (๖) หลักการคิดเชิงวิพากษ์ ระเบียบวิธีวิจัย ชีวสถิติ และเวชศาสตร์เชิงประจักษ์
- (๗) ระบบสุขภาพ ระบบคุณภาพโรงพยาบาล และความปลอดภัยของผู้ป่วย
- (๘) การสื่อสารและสร้างสัมพันธภาพกับบุคคลอื่นในระบบสุขภาพ
- (๙) เทคโนโลยีทางการแพทย์ที่สำคัญต่อระบบสุขภาพของประเทศ
- (๑๐) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูลและการนำเสนอข้อมูลอย่างเหมาะสมกับวิชาชีพ

ทั้งนี้ เนื้อหาต้องสอดคล้องกับเกณฑ์ความรู้ความสามารถในการประเมินเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมของแพทยสภา

๙. กลยุทธ์การสอนและการประเมินผลการเรียนรู้

๙.๑ กลยุทธ์การสอน

การจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาแพทยศาสตร์ พึงใช้หลักการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (student-centered learning) การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ (integrated learning) การศึกษาที่เน้นปัญหาเป็นฐาน (problem-based education) การเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีเสริม (technology-enhanced learning) การจัดการศึกษาโดยคำนึงถึงศักยภาพและความสนใจที่แตกต่างกันของผู้เรียน (personalized education) การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีการวางแผนอย่างเป็นระบบ (systematic learning) ส่งเสริมการเรียนรู้แบบสหวิชาชีพ (interprofessional education) การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน (community-based education) การจัดประสบการณ์คลินิกตั้งแต่ช่วงต้นของหลักสูตร (early clinical exposure) การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง (practice-based learning) และให้ผู้เรียนรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง (active learning) โดยเลือกใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย อาทิ

๙.๑.๑ คุณธรรม จริยธรรม

- การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีของครูต้นแบบ (role model)
- การบรรยายแบบมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน (interactive lecture)
- การอภิปรายกลุ่ม (group discussion)
- การเรียนข้างเตียง (bedside learning)
- การฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จำลอง (practice in simulated setting)
- การฝึกปฏิบัติกับผู้ป่วยจริงภายใต้การดูแลของอาจารย์ (practice under supervision)
- การฝึกปฏิบัติการบริหารผู้ป่วยในฐานะส่วนหนึ่งของทีม (practice in patient care team)
- การฝึกปฏิบัติในชุมชน (practice in community)
- การเรียนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (problem-based learning)
- การเรียนแบบใช้ทีมเป็นฐาน (team-based learning)
- การสะท้อนคิดทบทวนประสบการณ์ (reflection)

๙.๑.๒ ความรู้

- การบรรยายแบบมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน (interactive lecture)
- การสอนแบบบรรยาย (lecture)
- การอภิปรายกลุ่ม (group discussion)
- การเรียนแบบใช้โครงการเป็นฐาน (project-based learning)
- การเรียนในห้องปฏิบัติการ (laboratory study)
- ห้องเรียนกลับทาง (flipped classroom)
- การเรียนแบบใช้ทีมเป็นฐาน (team-based learning)
- การเรียนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (problem-based learning)
- การเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีเสริม (technology-enhanced learning)
- การเรียนรู้ด้วยตนเอง (self-directed learning)

๙.๑.๓ ทักษะทางปัญญา

- การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีของครูต้นแบบ (role model)
- การบรรยายแบบมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน (interactive lecture)
- การอภิปรายกลุ่ม (group discussion)
- การเรียนข้างเตียง (bedside learning)

- การฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จำลอง (practice in simulated setting)
- การฝึกปฏิบัติกับผู้ป่วยจริงภายใต้การดูแลของอาจารย์ (practice under supervision)
- การฝึกปฏิบัติการบริหารผู้ป่วยในฐานะส่วนหนึ่งของทีม (practice in patient care team)
- การฝึกปฏิบัติในชุมชน (practice in community)
- การเรียนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (problem-based learning)
- การเรียนแบบใช้ทีมเป็นฐาน (team-based learning)
- การฝึกเขียนรายงานผู้ป่วย (written case report)
- การใช้แฟ้มสะสมงาน (portfolio)
- การเรียนแบบใช้โครงการเป็นฐาน (project-based learning)
- การเรียนรู้จากการทำงานวิจัย (research-based learning)
- การสะท้อนคิดทบทวนประสบการณ์ (reflection)

๙.๑.๔ ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- การสอนสาธิต (demonstration)
- การฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จำลอง (practice in simulated setting)
- การฝึกปฏิบัติกับผู้ป่วยจริงภายใต้การดูแลของอาจารย์ (practice under supervision)
- การฝึกปฏิบัติการบริหารผู้ป่วยในฐานะส่วนหนึ่งของทีม (practice in patient care team)
- การเรียนข้างเตียง (bedside learning)
- การอภิปรายกลุ่ม (group discussion)
- การเรียนแบบใช้ทีมเป็นฐาน (team-based learning)
- การเรียนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (problem-based learning)
- การใช้แฟ้มสะสมงาน (portfolio)
- การเรียนรู้จากกิจกรรมเสริมหลักสูตร (extracurricular activities)

๙.๑.๕ ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- การเรียนรู้จากการทำงานวิจัย (research-based learning)
- การบรรยายแบบมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน (interactive lecture)
- ห้องเรียนกลับทาง (flipped classroom)
- การเรียนในห้องปฏิบัติการ (laboratory study)

- การอภิปรายกลุ่ม (group discussion)
- การเรียนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (problem-based learning)
- การเรียนแบบใช้ทีมเป็นฐาน (team-based learning)
- การเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีเสริม (technology-enhanced learning)
- การฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จำลอง (practice in simulated setting)
- การฝึกปฏิบัติกับผู้ป่วยจริงภายใต้การดูแลของอาจารย์ (practice under supervision)
- การฝึกปฏิบัติการบริหารผู้ป่วยในฐานะส่วนหนึ่งของทีม (practice in patient care team)
- การฝึกปฏิบัติในชุมชน (practice in community)

๙.๑.๖ ทักษะพิสัยเฉพาะวิชาชีพ

- การเรียนในห้องปฏิบัติการ (laboratory study)
- การเรียนข้างเตียง (bedside learning)
- การฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จำลอง (practice in simulated setting)
- การฝึกปฏิบัติกับผู้ป่วยจริงภายใต้การดูแลของอาจารย์ (practice under supervision)
- การฝึกปฏิบัติการบริหารผู้ป่วยในฐานะส่วนหนึ่งของทีมแพทย์ (practice in patient care team)
- การฝึกปฏิบัติในชุมชน (practice in community)
- การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีของครูต้นแบบ (role model)

๙.๒ กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้

การประเมินผลการเรียนรู้ในสาขาวิชาแพทยศาสตร์พึงดำเนินการอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เชื่อมั่นได้ว่าบัณฑิตบรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้อย่างครบถ้วน มีการประเมินผลความก้าวหน้าของผู้เรียนและให้ข้อมูลป้อนกลับ (formative assessment and feedback) ร่วมไปกับการประเมินผลเพื่อตัดสินผลการศึกษา (summative assessment) มีการประเมินติดตามความก้าวหน้าไปสู่มาตรฐานผลการเรียนรู้เป็นระยะๆ โดยให้ครอบคลุมทั้งการประเมินความรู้ การประเมินการประยุกต์ใช้ความรู้ การประเมินพฤติกรรมในสถานการณ์จำลอง การประเมินพฤติกรรมในการเรียนและการปฏิบัติงาน และการประเมินผลงานของนักศึกษา โดยเลือกใช้วิธีและเครื่องมือประเมินผลต่างๆ อย่างเหมาะสม อาทิ

๙.๒.๑ คุณธรรม จริยธรรม

๙.๒.๑.๑ การประพฤติตนอย่างมีจริยธรรมเหมาะสมกับความเป็นแพทย์

- การประเมินการปฏิบัติงานทางคลินิก (clinical performance assessment)
- การประเมินโดยผู้ร่วมงานและผู้เกี่ยวข้อง (multisource feedback)
- การประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมงาน (portfolio assessment)
- การรายงานทบทวนประสบการณ์ (reflective report)
- การประเมินโดยเพื่อน (peer assessment)

๙.๒.๑.๒ การให้เหตุผลและตัดสินใจ โดยใช้หลักเวชจริยศาสตร์

- ข้อสอบชนิดเลือกคำตอบ (selected response questions)
- ข้อสอบชนิดสร้างคำตอบ (constructed response questions)
- การสอบรายสั้นหรือรายยาว (short case/long case examination)
- การประเมินการปฏิบัติงานทางคลินิก (clinical performance assessment)
- การประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมงาน (portfolio assessment)
- การรายงานทบทวนประสบการณ์ (reflective report)

๙.๒.๒ ความรู้

- ข้อสอบชนิดเลือกคำตอบ (selected response questions)
- ข้อสอบชนิดสร้างคำตอบ (constructed response questions)

๙.๒.๓ ทักษะทางปัญญา

- ข้อสอบชนิดเลือกคำตอบ (selected response questions)
- ข้อสอบชนิดสร้างคำตอบ (constructed response questions)
- การสอบรายสั้นและรายยาว (short case/long case examination)
- Mini-clinical evaluation exercise (Mini-CEX)
- Case-based discussion (CbD)
- การประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมงาน (portfolio assessment)
- การประเมินโดยผู้ร่วมงานและผู้เกี่ยวข้อง (multisource feedback)
- การประเมินการปฏิบัติงานทางคลินิก (clinical performance assessment)

๙.๒.๔ ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- การใช้สมุดบันทึกเหตุการณ์ (logbook)
- การประเมินโดยเพื่อน (peer assessment)
- การประเมินโดยผู้ร่วมงานและผู้เกี่ยวข้อง (multisource feedback)
- การประเมินการปฏิบัติงานทางคลินิก (clinical performance assessment)
- การประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมงาน (portfolio assessment)
- การรายงานทบทวนประสบการณ์ (reflective report)
- การประเมินตนเอง (self assessment)

๙.๒.๕ ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ**๙.๒.๕.๑ ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข**

- ข้อสอบชนิดเลือกคำตอบ (selected response questions)
- ข้อสอบชนิดสร้างคำตอบ (constructed response questions)
- การรายงานทบทวนประสบการณ์ (reflective report)
- การประเมินงานที่ได้รับมอบหมาย (evaluation of work assignment)

๙.๒.๕.๒ การสื่อสาร

- การสอบทักษะทางคลินิกกรายสถานี (objective structured clinical examination: OSCE)
- การสอบรายสั้นหรือรายยาว (short case/long case examination)
- Mini-clinical evaluation exercise (Mini-CEX)
- การประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมงาน (portfolio assessment)
- การรายงานทบทวนประสบการณ์ (reflective report)
- การประเมินงานที่ได้รับมอบหมาย (evaluation of work assignment)
- การประเมินโดยเพื่อน (peer assessment)
- การประเมินโดยผู้ร่วมงานและผู้เกี่ยวข้อง (multisource feedback)
- การประเมินการปฏิบัติงานทางคลินิก (clinical performance assessment)

๙.๒.๕.๓ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- การสอบทักษะทางคลินิกกรายสถานี (objective structured clinical examination: OSCE)
- การประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมงาน (portfolio assessment)

- การประเมินงานที่ได้รับมอบหมาย (evaluation of work assignment)
- การรายงานทบทวนประสบการณ์ (reflective report)
- การประเมินโดยเพื่อน (peer assessment)
- การนำเสนอผลงาน (presentation)

๙.๒.๖ ทักษะพิเศษเฉพาะวิชาชีพ

- การสอบทักษะทางคลินิกที่สถานี่ (objective structured clinical examination : OSCE)
- การสอบรายสั้นและรายยาว (short case/long case examination)
- Mini-clinical evaluation exercise (Mini-CEX)
- Direct observation of procedural skills (DOPS)
- การใช้สมุดบันทึกเหตุการณ์ (logbook)
- การประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมงาน (portfolio assessment)
- การรายงานทบทวนประสบการณ์ (reflective report)
- การประเมินโดยผู้ร่วมงานและผู้เกี่ยวข้อง (multisource feedback)
- การประเมินการปฏิบัติงานทางคลินิก (clinical performance assessment)

๑๐. การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ (verification of the learning outcomes)

สถาบันพึงกำหนดให้มีระบบและกลไกการทวนสอบเพื่อยืนยันว่านักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาทุกคนมีผลการเรียนรู้ทุกด้านตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานคุณวุฒิสาขาวิชาแพทยศาสตร์ โดยดำเนินการทวนสอบทั้งระดับรายวิชาและระดับหลักสูตร และพึงกำหนดให้การทวนสอบเป็นส่วนหนึ่งของการประกันคุณภาพ

๑๐.๑ การทวนสอบระดับรายวิชา

- (๑) สถาบันพึงมีระบบและกลไกในการทวนสอบของแต่ละรายวิชา และมีการรายงานผลการทวนสอบอย่างเป็นระบบ

๑๐.๒ การทวนสอบระดับหลักสูตร

- (๑) สถาบันพึงมีระบบและกลไกในการทวนสอบระดับหลักสูตรและมีการรายงานผลการทวนสอบต่อมหาวิทยาลัยอย่างสม่ำเสมอ
- (๒) สถาบันพึงจัดให้มีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทั้งภายในและภายนอกสถาบันอุดมศึกษาทำการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ในระดับหลักสูตรตามรอบเวลาที่กำหนด

- (ก) สถาบันพึงทำการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินผู้เรียนของสถาบันเทียบกับผลการประเมินและรับรองความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมของแพทยสภาเป็นประจำทุกปี
- (ข) สถาบันพึงทำการวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลของการประกอบวิชาชีพตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิตอย่างต่อเนื่อง และนำผลที่ได้มาปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนและหลักสูตรแบบครบวงจร เช่น
- ข้อมูลป้อนกลับจากบัณฑิต ซึ่งครอบคลุมถึงความพร้อมในการปฏิบัติงานในวิชาชีพ
 - สภาพปัญหาที่บัณฑิตประสบในการประกอบวิชาชีพ และข้อเสนอแนะจากบัณฑิต
 - ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต
 - ความพึงพอใจของสถาบันการศึกษาที่รับบัณฑิตของสถาบันไปศึกษาต่อ

๑๑. คุณสมบัติผู้เข้าศึกษาและการเทียบโอนผลการเรียนรู้

๑๑.๑ คุณสมบัติผู้เข้าศึกษา

- ผู้เข้าศึกษาในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตต้องมีคุณสมบัติดังนี้
- สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๖ หรือเทียบเท่าขึ้นไป
 - ผ่านการคัดเลือกตามข้อบังคับ และ/หรือระเบียบของสถาบันอุดมศึกษา

๑๑.๒ การเทียบโอนหน่วยกิตและผลการเรียนรู้

ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการและข้อบังคับ/ระเบียบ/ประกาศของสถาบันอุดมศึกษา โดยที่นักศึกษาได้ประโยชน์ มีมาตรฐานผลการเรียนรู้เช่นเดียวกันกับนักศึกษาที่เรียนตามระบบปกติ ภายใต้ความเป็นธรรมต่อทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

๑๒. คณาจารย์และบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน

๑๒.๑ จำนวนอาจารย์ประจำ

อาจารย์ประจำ หมายถึง อาจารย์ประจำจากสถาบันหลักและจากสถาบันร่วมผลิต

ให้ใช้อัตราส่วน อาจารย์ประจำ : นักศึกษา = ๑ : ๔ เป็นเกณฑ์เฉลี่ยสำหรับจำนวนอาจารย์และนักศึกษาทุกชั้นปีตลอดหลักสูตร สำหรับการเรียนการสอนบางส่วนของหลักสูตรหรือบางรายวิชา ซึ่งต้องการการสอนและการควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด จะต้องจัดให้มีจำนวนอาจารย์ผู้สอนเพียงพอต่อการเรียนการสอนในส่วนนั้นๆ เช่น การสอนในสาขาวิชาคลินิกหลัก (อายุรศาสตร์ ศัลยศาสตร์ สูติศาสตร์-นรีเวชวิทยา และกุมารเวชศาสตร์) พึงจัดให้มีอาจารย์ประจำ : นักศึกษา ไม่ต่ำกว่า ๑ : ๒ สำหรับโรงพยาบาลคณะแพทยศาสตร์ และ ๑ : ๑ สำหรับโรงพยาบาลที่ไม่ใช่โรงพยาบาลคณะแพทยศาสตร์ ต่อการหมุนเวียนขณะนั้น เฉพาะชั้นปีที่ ๔ และปีที่ ๕

ให้มีอาจารย์ประจำรายวิชาอย่างน้อย ๒ คนต่อรายวิชา เพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการเรียนการสอน กำหนดหัวข้อ รายละเอียดของเนื้อหา วิธีการสอน และการประเมินผล ทั้งนี้ ให้อาจารย์ประจำเป็นอาจารย์ประจำรายวิชาได้เพียง ๑ รายวิชา ณ เวลานั้นๆ

๑๒.๒ คุณวุฒิอาจารย์

ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี

๑๒.๓ บุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน

สถาบันการศึกษาจะต้องจัดให้มีบุคลากรทางการศึกษา (ได้แก่ บุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอนหรือผู้ช่วยสอน และบุคลากรสนับสนุนบริการโสตทัศนูปกรณ์) อย่างน้อย ๓ คน และอัตราส่วนบุคลากรทางการศึกษา : นักศึกษาในหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๑ : ๒๐ เพื่อสนับสนุนการบริหารหลักสูตรให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

สถาบันการศึกษาต้องมีบุคลากรผู้ทำหน้าที่สนับสนุนการเรียนการสอนซึ่งมีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่าในสาขาวิชาทางการศึกษา (เช่น ศึกษาศาสตร์บัณฑิต ครุศาสตร์บัณฑิต) ไม่น้อยกว่า ๑ คนต่อหลักสูตร

๑๓. ทรัพยากรการเรียนการสอนและการจัดการ

๑๓.๑ ทรัพยากรการเรียนการสอน

๑๓.๑.๑ มีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกายภาพ ได้แก่ ห้องบรรยาย ห้องเรียนกลุ่มย่อย ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด อุปกรณ์ทางเทคโนโลยีสารสนเทศ และอุปกรณ์นันทนาการ อย่างเพียงพอ กับจำนวนอาจารย์และนักศึกษา เพื่อให้มั่นใจได้ว่าหลักสูตรมีการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม และมีการพัฒนาสภาพแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยควรได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอ เพิ่มเติมสิ่งอำนวยความสะดวกให้สอดคล้องกับพัฒนาการทางการศึกษา มีระบบและมาตรการรักษาความปลอดภัยสำหรับนักศึกษาและอาจารย์ เพื่อป้องกันอันตรายที่อาจเกิดระหว่างการฝึกปฏิบัติงานของนักศึกษา รวมไปถึงระหว่างการเดินทางไปและกลับจากแหล่งฝึกปฏิบัติ

๑๓.๑.๒ ทรัพยากรเพื่อการฝึกปฏิบัติทางคลินิก มีการจัดประสบการณ์ทางคลินิกอย่างเหมาะสมและมีทรัพยากรที่จำเป็นในการสอน รวมทั้งมีผู้ป่วยและอุปกรณ์การฝึกปฏิบัติทางคลินิกอย่างเพียงพอ

โดยสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการฝึกปฏิบัติทางคลินิกหมายความรวมถึง โรงพยาบาลหรือสถานฝึกปฏิบัติทางคลินิก ที่มีการรักษาแบบผสมผสานทั้งระดับปฐมภูมิ ทุติยภูมิ และตติยภูมิ มีการรักษาผู้ป่วยฉุกเฉิน คลินิกตรวจโรค ศูนย์บริการปฐมภูมิ ศูนย์บริการสาธารณสุข สถานบริการสาธารณสุขชุมชนอื่นๆ และห้องปฏิบัติการฝึกทักษะ ทั้งนี้ ควรได้รับการประเมินและพัฒนาอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้มีความเหมาะสมและมีคุณภาพสอดคล้องกับหลักสูตร

โรงพยาบาลหรือสถานฝึกปฏิบัติทางคลินิก มี ๓ ลักษณะ ได้แก่ โรงพยาบาลหลัก หรือสถานฝึกปฏิบัติทางคลินิกหลัก (teaching hospital) โรงพยาบาลสมทบหรือสถานฝึกปฏิบัติทางคลินิกสมทบ (affiliated hospital) และโรงพยาบาลชุมชนหรือสถานฝึกปฏิบัติงานชุมชน (community hospital) แต่ละสถานฝึกปฏิบัติฯ จะต้องมีบุคลากร ทรัพยากร คุณภาพ และจำนวนผู้ป่วยแต่ละลักษณะต่อนักศึกษา ตามข้อกำหนดของแพทยสภา

๑๓.๑.๓ เมื่อผ่านการฝึกปฏิบัติงานในสถานฝึกปฏิบัติฯ ทั้งสามระดับดังกล่าวข้างต้นแล้ว นักศึกษาต้องได้รับประสบการณ์ทางคลินิกภายใต้การดูแลของอาจารย์ตามเกณฑ์ ดังนี้

๑๓.๑.๓.๑ นักศึกษาชั้นปีที่ ๔ และปีที่ ๕ แต่ละคนต้องมีโอกาสตรวจผู้ป่วยนอกด้วยตนเองอย่างน้อย ๑๐๐ ราย และตรวจรับผู้ป่วยในรายใหม่อย่างน้อย ๖๐ ราย

๑๓.๑.๓.๒ นักศึกษาชั้นปีที่ ๖ แต่ละคนต้องมีประสบการณ์ตรวจรักษาผู้ป่วยนอกด้วยตนเองอย่างน้อยปีละ ๒๐๐ ราย และได้เป็นนักศึกษาเจ้าของไข้ผู้ป่วยในเมื่อปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยเฉลี่ยวันละ ๕-๑๐ ราย

๑๓.๑.๓.๓ นักศึกษาชั้นปีที่ ๖ ต้องได้อยู่เวรนอกเวลาราชการเฉลี่ย ๕-๑๐ วันต่อเดือน

๑๓.๑.๓.๔ สำหรับการทำให้ผลการต่างๆ นั้นสถาบันต้องจัดให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติกับผู้ป่วยจริงหรือสถานการณ์จำลอง (simulation) ตามเกณฑ์ความรู้ความสามารถในการประเมินเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมของแพทยสภา

๑๓.๑.๔ เทคโนโลยีสารสนเทศ สถาบันต้องจัดให้มีระบบเครือข่ายสารสนเทศที่สามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้และประสานกับบริการของห้องสมุดของสถาบัน และสามารถเข้าถึงระบบเวชระเบียนอย่างมีประสิทธิภาพภายใต้กรอบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ต้องนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศดังกล่าวมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน

๑๓.๑.๕ การวิจัย สถาบันต้องจัดให้มีระบบอำนวยความสะดวกเพื่อให้บุคลากรทุกระดับและนักศึกษาสามารถทำวิจัยที่สอดคล้องกับพันธกิจของสถาบัน

๑๓.๑.๖ ผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษา มีแหล่งทรัพยากรบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญทางการศึกษาในการวางแผนด้านแพทยศาสตรศึกษา

๑๓.๑.๗ การแลกเปลี่ยนทางการศึกษา สถาบันควรจัดให้มีความร่วมมือประสานงานร่วมกับสถาบันการศึกษาอื่น เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาและบุคลากรทุกระดับ

๑๓.๒ การจัดการ

- ๑๓.๒.๑ มีผู้รับผิดชอบในการบริหารจัดการทรัพยากรการเรียนการสอนโดยเฉพาะ
- ๑๓.๒.๒ มีการวางแผนด้านทรัพยากรการเรียนการสอนทุกประเภทอย่างต่อเนื่อง
- ๑๓.๒.๓ จัดให้มีทรัพยากรการเรียนการสอนทุกประเภทจำนวนเพียงพอ และอยู่ในสภาพพร้อมใช้เพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์ทางการศึกษา
- ๑๓.๒.๔ มีการประเมินคุณภาพและปริมาณของทรัพยากรการเรียนการสอนทุกประเภทอย่างต่อเนื่อง
- ๑๓.๒.๕ มีการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์ เพื่อการปรับปรุงคุณภาพทรัพยากรการเรียนการสอนภายหลังสิ้นสุดการเรียน

๑๔. แนวทางการพัฒนาอาจารย์**๑๔.๑ การพัฒนาอาจารย์ใหม่**

- ๑๔.๑.๑ ต้องมีการปฐมนิเทศอาจารย์ใหม่ให้รู้จักสถาบัน ระบบการบริหารการศึกษาของสถาบัน เข้าใจพันธกิจขององค์กรและปรัชญาของหลักสูตร
- ๑๔.๑.๒ ต้องมีการฝึกอบรมเพื่อให้อาจารย์ใหม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องแพทยศาสตรศึกษา การใช้กลยุทธ์ต่างๆ ในการสอน การประเมินผลนักศึกษา และการประกันคุณภาพการศึกษา

๑๔.๒ การพัฒนาอาจารย์ปัจจุบัน

- ๑๔.๒.๑ ส่งเสริมให้อาจารย์ได้เพิ่มพูนความรู้ทางแพทยศาสตรศึกษาอย่างต่อเนื่อง
- ๑๔.๒.๒ ส่งเสริมให้อาจารย์ได้พัฒนาตนเองทางวิชาการและวิชาชีพ

๑๕. การประกันคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

สถาบันต้องประกันคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนตามที่แพทยสภากำหนด เพื่อให้มั่นใจได้ว่าบัณฑิตมีคุณภาพอย่างน้อยตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาแพทยศาสตร์ โดยมีตัวบ่งชี้หลัก ดังนี้

- ๑๕.๑ มีการประชุมกรรมการบริหารหลักสูตร ซึ่งได้รับมอบอำนาจ หน้าที่ และความรับผิดชอบ ในการวางแผนและดำเนินการหลักสูตร เพื่อให้เชื่อมั่นได้ว่าบัณฑิตจะบรรลุผลลัพธ์ทางการศึกษา ที่พึงประสงค์ ทั้งนี้ ให้มีผู้แทนของอาจารย์และนักศึกษาร่วมเป็นกรรมการด้วย โดยมีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ มีส่วนร่วม
- ๑๕.๒ มีรายละเอียดของหลักสูตรที่เป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาแพทยศาสตร์ ตามแบบ มคอ. ๒

๑๕.๓ มีรายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมตาม มคอ. ๓ และ มคอ. ๔ ก่อนการเปิดหลักสูตรครบทุกรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป และกลุ่มวิชาเฉพาะทางการแพทย์

๑๕.๔ จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม ซึ่งมีรายละเอียดครอบคลุมตาม มคอ. ๕ และ มคอ. ๖ ให้ครบทุกรายวิชาภายใน ๓๐ วันหลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอน หรือตามที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

๑๕.๕ จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรตามแบบ มคอ. ๗ ภายใน ๖๐ วันหลังสิ้นสุดปีการศึกษา หรือตามที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

๑๕.๖ มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดใน มคอ.๓ และ มคอ. ๔ อย่างน้อยร้อยละ ๒๕ ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา หรือตามที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

๑๕.๗ มีระบบและกลไกการอุทธรณ์ผลการประเมินนักศึกษา และประกาศให้นักศึกษาทราบโดยทั่วกัน

๑๕.๘ มีการพัฒนาหรือปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ. ๗ ปีการศึกษาที่ผ่านมา

๑๕.๙ อาจารย์ใหม่ทุกคนต้องได้รับการปฐมนิเทศภายในระยะเวลา ๑ ปี และผ่านการฝึกอบรมด้านแพทยศาสตรศึกษา กลยุทธ์การสอน การประเมินผล และการประกันคุณภาพ ภายในระยะเวลา ๒ ปี หลังจากเริ่มปฏิบัติหน้าที่อาจารย์

๑๕.๑๐ อาจารย์ประจำทุกคนต้องได้รับการพัฒนาในด้านวิชาการและวิชาชีพไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมงต่อปี

๑๕.๑๑ อาจารย์ประจำทุกคนต้องได้รับการพัฒนาในด้านแพทยศาสตรศึกษาไม่น้อยกว่า ๕ ชั่วโมงต่อปี

๑๕.๑๒ บุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอนทุกคนต้องได้รับการพัฒนาตรงตามงานที่รับผิดชอบไม่น้อยกว่า ๑๐ ชั่วโมงต่อปี

๑๕.๑๓ ผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรและความพึงพอใจโดยนักศึกษาปีสุดท้าย หรือบัณฑิตใหม่ได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ ๓.๕๑ ขึ้นไป จากคะแนนเต็ม ๕.๐๐ (เมื่อ ๑ หมายถึงควรปรับปรุงอย่างยิ่ง และ ๕ หมายถึงดีมาก)

๑๕.๑๔ ผลการประเมินคุณภาพและความพึงพอใจบัณฑิตใหม่ (สำเร็จการศึกษาไม่เกิน ๓ ปี) โดยผู้ใช้บัณฑิตได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ ๓.๕๑ ขึ้นไป จากคะแนนเต็ม ๕.๐๐ (เมื่อ ๑ หมายถึงควรปรับปรุงอย่างยิ่ง และ ๕ หมายถึงดีมาก)

๑๕.๑๕ มีการติดตามอัตราการคงอยู่ในหลักสูตร และการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษา ในหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ และจัดระบบและกลไกเพื่อค้นหาสาเหตุของการไม่สำเร็จการศึกษาและ แก้ปัญหาที่พบ

๑๕.๑๖ มีการจัดระบบและกลไกในการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา

๑๕.๑๗ มีระบบและกลไกในการติดตามสัมฤทธิ์ผลของนักศึกษาเมื่อเปรียบเทียบกับมาตรฐานผลการเรียนรู้ อย่างต่อเนื่องตลอดหลักสูตร

๑๖. การนำมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาแพทยศาสตร์ สู่การปฏิบัติ

สถาบันที่ประสงค์จะเปิดสอน หรือปรับปรุงหลักสูตรสาขาวิชาแพทยศาสตร์ ควรดำเนินการ ดังนี้

๑๖.๑ พิจารณาความพร้อมและศักยภาพของสถาบันในการบริหารจัดการการศึกษา ตามหลักสูตรในหัวข้อต่างๆ ที่กำหนดในมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาแพทยศาสตร์

๑๖.๒ แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชา แพทยศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วยกรรมการอย่างน้อย ๕ คน โดยมีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อย ๒ คน ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาแพทยศาสตร์ ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกอย่างน้อย ๒ คน และผู้แทน แพทยสภาอย่างน้อย ๑ คน เพื่อดำเนินการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาแพทยศาสตร์

๑๖.๓ ดำเนินการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรโดยใช้ผลการเรียนรู้ตามที่กำหนดในมาตรฐาน คุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาแพทยศาสตร์ เป็นหลักในการออกแบบโครงสร้างหลักสูตร การประเมินผล การจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ และกำหนดเนื้อหาสาระของรายวิชา และสถาบันอาจเพิ่มเติมผลการเรียนรู้ เฉพาะของหลักสูตรให้เป็นไปตามปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ที่แตกต่างจากสถาบันอื่น โดยให้แสดงแผนที่มีการกระจายความรับผิดชอบต่อมาตรฐานผลการเรียนรู้ จากหลักสูตรสู่รายวิชา เพื่อให้เห็นว่าแต่ละรายวิชาในหลักสูตรมีความรับผิดชอบหลักหรือความรับผิดชอบรอง ต่อมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านใด

๑๖.๔ จัดทำรายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนามตามที่ กำหนดไว้ในหลักสูตร โดยมีเนื้อหาอย่างน้อยตามแบบ มคอ. ๓ (รายละเอียดของรายวิชา) และแบบ มคอ. ๔ (รายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม) ตามลำดับ พร้อมแสดงให้เห็นว่าแต่ละรายวิชาจะทำให้เกิดผลการ เรียนรู้ที่คาดหวังในเรื่องใด สถาบันต้องจัดทำรายละเอียดของรายวิชาและรายละเอียดของประสบการณ์ ภาคสนามในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปและกลุ่มวิชาเฉพาะทางการแพทย์ครบทุกรายวิชาก่อนการเปิดหลักสูตร สำหรับรายวิชาอื่นให้เสร็จสมบูรณ์ก่อนการเปิดสอน

๑๖.๕ สถาบันต้องเสนอสภาสถาบันอนุมัติรายละเอียดของหลักสูตร ซึ่งได้จัดทำอย่างถูกต้อง สมบูรณ์แล้วก่อนเปิดสอน โดยสภาสถาบันควรกำหนดระบบและกลไกของการจัดทำและอนุมัติรายละเอียด ของหลักสูตร รายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนามให้ชัดเจน

๑๖.๖ สถาบันต้องเสนอรายละเอียดของหลักสูตรซึ่งสภาสถาบันอนุมัติให้เปิดสอนแล้ว ให้แพทย์สภาให้ความเห็นชอบ และส่งรายละเอียดของหลักสูตรให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา รับทราบภายใน ๓๐ วัน นับแต่สภาสถาบันอนุมัติ

๑๖.๗ เมื่อสภาสถาบันอนุมัติตามข้อ ๑๖.๕ แล้ว ให้มอบหมายอาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชา ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามกลยุทธ์การสอนและการประเมินผลที่กำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร รายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนามให้บรรลุมาตรฐาน ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

๑๖.๘ เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน การประเมินผล และการทวนสอบผลการเรียนรู้ของแต่ละ รายวิชาและประสบการณ์ภาคสนามในแต่ละภาคการศึกษา หรือปีการศึกษาแล้ว ให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบ รายวิชาจัดทำรายงานผลการดำเนินงานของรายวิชา ซึ่งรวมถึงการประเมินผล และการทวนสอบผลการเรียนรู้ ในรายวิชาที่ตนรับผิดชอบพร้อมปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ โดยมีเนื้อหาครอบคลุมตามแบบ มคอ.๕ หรือ มคอ.๖

๑๖.๙ เมื่อสิ้นสุดปีการศึกษา ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตรจัดทำรายงานผลการดำเนินการ ของหลักสูตร โดยมีหัวข้อและรายละเอียดอย่างน้อยตามแบบ มคอ. ๗ (รายงานผลการดำเนินการ ของหลักสูตร)

๑๗. การเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิฯ ซึ่งบันทึก ในฐานข้อมูลหลักสูตรเพื่อการเผยแพร่ (Thai Qualification Register : TQR)

การเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ให้เป็นไปตามการกำหนดของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและที่แก้ไขเพิ่มเติม

.....

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชานิติศาสตร์

พ.ศ. ๒๕๖๑

ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดให้จัดทำมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชา เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษานำไปจัดทำหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรและจัดการเรียนการสอน เพื่อให้คุณภาพของบัณฑิตในสาขาหรือสาขาวิชาของแต่ละระดับคุณวุฒิมีมาตรฐานใกล้เคียงกัน จึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชานิติศาสตร์ ให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติดังกล่าว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การจัดการศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิชานิติศาสตร์ ต้องมีมาตรฐานไม่ต่ำกว่า “มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชานิติศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ การจัดทำหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิชานิติศาสตร์ ต้องมุ่งให้เกิดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิต โดยมีหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และองค์ประกอบอื่น ๆ ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชานิติศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่แนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๓ สถาบันอุดมศึกษาใดจัดการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิชานิติศาสตร์ อยู่ในวันที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับ ต้องปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตามประกาศนี้ ภายในปีการศึกษา ๒๕๖๓

ข้อ ๔ ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ข้างต้นได้ หรือมีความจำเป็นต้องปฏิบัติ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่จะพิจารณา และให้ถือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการการอุดมศึกษานั้นเป็นที่สิ้นสุด

ประกาศ ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑

ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชานิติศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๖๑

เอกสารแนบท้าย

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชานิติศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชานิติศาสตร์

๑. ชื่อ สาขาวิชา สาขาวิชานิติศาสตร์

๒. ชื่อปริญญา และสาขาวิชา

ภาษาไทย นิติศาสตรบัณฑิต (น.บ.)

ภาษาอังกฤษ Bachelor of Laws (LL.B.)

๓. ลักษณะของสาขาวิชา

การศึกษานิติศาสตร์ในเชิงอุดมคติและเป็นแนวปฏิบัติของมหาวิทยาลัยในต่างประเทศจะครอบคลุมการศึกษาใน ๓ มิติ ได้แก่ (๑) ความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ของหลักกฎหมาย หรือที่เรียกว่าวิชานิติศาสตร์เชิงข้อเท็จจริง (๒) หลักกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน (กฎหมายบ้านเมือง : Positive law) หรือวิชานิติศาสตร์โดยแท้ และ (๓) การตั้งคำถามเกี่ยวกับภารกิจหลักของกฎหมาย อันได้แก่ การรักษาความสงบเรียบร้อย ศีลธรรมอันดี และความเป็นธรรมในสังคม หรือเรียกว่าวิชานิติศาสตร์เชิงคุณค่า อย่างไรก็ตามด้วยข้อจำกัดนานับประการ เนื้อหาการสอนวิชานิติศาสตร์ในระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ทั้งของรัฐและเอกชนจึงถูกมุ่งเน้นไปที่การศึกษาหลักกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในสังคมปัจจุบัน หรือกฎหมายบ้านเมืองหรือมิติของวิชานิติศาสตร์โดยแท้ดังที่กล่าวถึงข้างต้น โดยมีเป้าหมายเพื่อทำความเข้าใจในเนื้อหาและสามารถปรับใช้กฎหมายกับข้อเท็จจริงในสังคมในฐานะเป็นกฎเกณฑ์แบบแผน (Norm) ของสังคมซึ่งใช้เป็นมาตรฐานที่จะใช้ตัดสินว่าการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งถูกหรือผิด อย่างไรก็ตาม กฎหมายไม่ได้เกิดขึ้นอย่างโดดเดี่ยวโดยปราศจากบริบท หากแต่เกิดขึ้นจากประวัติศาสตร์ สภาพทางการเมือง สังคม เศรษฐกิจ และความคิดทางปรัชญา กฎหมาย จึงเป็นสิ่งที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามความเปลี่ยนแปลงของบริบทแวดล้อมดังกล่าว การศึกษานิติศาสตร์เพื่อให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหากฎหมายอย่างถ่องแท้ นักศึกษากฎหมายต้องเป็นผู้มีความรู้เบื้องต้นในศาสตร์ด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นในด้านประวัติศาสตร์ ปรัชญา ทฤษฎีการเมือง เศรษฐศาสตร์ สังคมวิทยา รวมถึงความรู้ความสามารถและทักษะด้านภาษา อย่างเพียงพอที่จะบูรณาการกับวิชานิติศาสตร์ได้ ทั้งนี้เพื่อที่จะสามารถปรับใช้กฎหมายได้อย่างถูกต้อง

ส่วนการศึกษานิติศาสตร์ในเชิงคุณค่าซึ่งต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจในความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ ปรัชญา และแนวความคิดเกี่ยวกับภารกิจของนิติศาสตร์ซึ่งมุ่งเน้นในการอำนวยการรักษาความสงบเรียบร้อย และการพิทักษ์รักษาศีลธรรมอันดีของสังคม ยังไม่ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมให้เกิดดอกออกผลอย่างเต็มที่ในสังคมไทย ดังนั้น ผลผลิตของบัณฑิตระดับปริญญาตรีทางนิติศาสตร์ของสังคมไทยส่วนใหญ่จึงเป็น “นักเทคนิค” ทางกฎหมาย ที่อาจสามารถปรับใช้หลักกฎหมายที่มีอยู่กับข้อเท็จจริงรายคดีที่เกิดขึ้น แต่ยังคงขาดทักษะในการแยกแยะวิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ เพื่อให้กฎหมายสามารถสร้างความเป็นธรรมและความสงบเรียบร้อยให้เกิดขึ้นในสังคมไทย และยังขาดศักยภาพที่จะเป็น “วิศวกรสังคม” ด้วยเหตุที่วิชานิติศาสตร์เป็นศาสตร์ที่มีมิติในเชิงคุณค่าประกอบอยู่ด้วย บัณฑิตทางกฎหมายจึงไม่เพียงจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ในกฎหมายที่สำคัญและปรับใช้กฎหมายให้ถูกต้องครบถ้วนเท่านั้น แต่ยังจะต้องเป็นผู้ที่ถึงพร้อมในทางจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาชีพ มีความหนักแน่นมั่นคงในหลักการแห่งความยุติธรรมหลักนิติธรรม มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม และมีความรับผิดชอบในวิชาชีพแห่งกฎหมายด้วย

นอกจากนี้ การศึกษาวิชานิติศาสตร์แต่เพียงกฎหมายที่มีผลใช้อยู่ในปัจจุบันหรือการศึกษาแต่เพียงเนื้อหาของกฎหมายซึ่งเปรียบเสมือนร่างกาย แต่ขาดซึ่งจิตวิญญาณของกฎหมาย (Spirit) ก็ไม่อาจเรียกได้ว่าเป็นการศึกษาวิชานิติศาสตร์ที่สมบูรณ์ได้ ด้วยเหตุนี้ การศึกษาความคิด วิธีคิด วิธีการ และทัศนคติของนักกฎหมายที่มีต่อระบบกฎหมาย รวมทั้งวิธีใช้และตีความกฎหมาย วิธีแบ่งแยกหมวดหมู่ของกฎหมาย วิธีค้นพบกฎหมาย ตลอดจนวิธีเสริมกฎหมายให้สมบูรณ์ อันเป็นวิธีการทำให้กฎหมายเจริญงอกงามขึ้นตามความเปลี่ยนแปลงของสังคมแต่ละยุคสมัย ซึ่งรวมเรียกว่า “นิติวิธี” (Juristic method) นับว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน ยิ่งไปกว่านั้น หากพิจารณาจากความเปลี่ยนแปลงของกฎหมายในยุคสมัยปัจจุบันที่มีกฎหมายพิเศษใหม่ ๆ เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา อันมีผลให้กฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีจำนวนมากและไม่สามารถที่จะศึกษาเรียนรู้ได้อย่างครบถ้วนทุกฉบับในระดับปริญญาตรี การศึกษาวิธีคิดในทางกฎหมายหรือนิติวิธีก็ย่อมมีความสำคัญมากยิ่งขึ้น เพราะนิติวิธีจะเป็นฐานสำคัญที่จะทำให้นักศึกษาสามารถต่อยอดการเรียนรู้และทำความเข้าใจกฎหมายใหม่ที่เปลี่ยนแปลงไป การศึกษาในระดับสูงขึ้นไป รวมถึงการต่อยอดนำไปใช้เพื่อประกอบวิชาชีพกฎหมายต่อไป

การศึกษาวิชานิติศาสตร์ในมหาวิทยาลัยจะเป็นการศึกษาในเชิงวิชาการและเน้นการศึกษาในเชิงทฤษฎี แต่ลักษณะเฉพาะประการหนึ่งของวิชานิติศาสตร์คือมีความเป็นวิชาชีพอยู่ในเนื้อหาวิชาโดยธรรมชาติ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วจะมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในการจัดการศึกษาที่ชัดเจนระหว่างมหาวิทยาลัยและองค์กรวิชาชีพ โดยมหาวิทยาลัยจะรับภาระหน้าที่ในการศึกษากฎหมายในเชิงวิชาการ ส่วนการศึกษากฎหมายเพื่อประกอบวิชาชีพทางกฎหมายจะเป็นภาระความรับผิดชอบขององค์กรวิชาชีพภายหลังจากผู้ศึกษากฎหมายสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีแล้ว ซึ่งเป็นการศึกษาที่เน้นทักษะที่จำเป็นสำหรับประกอบวิชาชีพยิ่งกว่าเนื้อหาในเชิงทฤษฎี อย่างไรก็ตาม การแบ่งแยกอย่างเด็ดขาดดังกล่าวอาจจะไม่สอดคล้องกับสภาวะความเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน ซึ่งอาชีพที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายไม่ได้จำกัดอยู่เพียงทนายความ อัยการ และผู้พิพากษา ซึ่งเป็นวิชาชีพทางกฎหมายที่สำคัญอีกต่อไป หากแต่ในภาคธุรกิจเอกชนก็มีความต้องการผู้มีความรู้ทางกฎหมายและทักษะในการประกอบวิชาชีพอย่างเพียงพออีกด้วย การจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยจึงต้องมีความยืดหยุ่นมากยิ่งขึ้น โดยจะยังคงเน้นการศึกษาในเชิงทฤษฎีหรือวิชาการ และจะต้องเสริมทักษะในทางปฏิบัติที่จำเป็นสำหรับการประกอบวิชาชีพกฎหมายให้นักศึกษาเพื่อให้นักศึกษาสามารถต่อยอดเรียนรู้ได้ด้วยตนเองต่อไปในภาคหน้า

ในปัจจุบันกฎหมายเข้ามามีบทบาทเพิ่มขึ้นในสังคมไทย ทั้งในแง่ของการเกิดขึ้นขององค์กรภาครัฐและการตรวจสอบการทำงานขององค์กรภาครัฐโดยประชาชน จนส่งผลให้สังคมเกิดความคาดหวังและความคาดหวังต่อบทบาทของนักกฎหมายทั้งในแง่ของวิชาความรู้ ทักษะ และคุณธรรมในระดับที่สูงมากอย่างเด่นชัดในรอบกว่าสิบปีที่ผ่านมา นอกจากนี้ พัฒนาการทางเศรษฐกิจและสังคมที่สำคัญอันได้แก่ การพัฒนาของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระแสโลกาภิวัตน์ นวัตกรรมใหม่ ๆ ของภาคธุรกิจเอกชน รวมไปถึงการรวมกลุ่มเศรษฐกิจต่าง ๆ ก็ล้วนเป็นปัจจัยสภาพแวดล้อมสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อหลากหลายต่างกันต่อการประกอบวิชาชีพกฎหมาย ที่ประชุมคณบดีคณะนิติศาสตร์และบรรดาผู้บริหารการเรียนการสอนสาขาวิชานิติศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาได้ตระหนักถึงสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปเช่นนี้มาโดยตลอด จึงเห็นควรที่จะได้มีการปรับปรุงหลักสูตรนิติศาสตร์บัณฑิตให้สามารถรองรับสภาพแวดล้อมดังกล่าวโดยจัดโครงสร้างของหลักสูตรให้กระชับ ยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง พร้อมทั้งจะตอบสนองการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ และมีมาตรฐานที่ยอมรับความหลากหลายในทางเนื้อหา เพื่อที่จะสามารถผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรีทางกฎหมายให้เป็นผู้มีความรู้พื้นฐานทางนิติศาสตร์เฉพาะแต่ที่สำคัญจำเป็น เปิดทางเลือก

ให้ศึกษาความรู้เฉพาะทางในกฎหมายเฉพาะด้านตามความถนัดหรือสนใจ อันจะเอื้ออำนวยสอดคล้องกับความหลากหลายของพัฒนาการทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองที่ดำเนินไปอยู่ในสังคมของไทย กับให้มีทักษะที่สำคัญจำเป็นเพื่อการประกอบวิชาชีพทางกฎหมายหรืออาชีพที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายและมีทักษะในการศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองต่อไปในภายภาคหน้า ขณะเดียวกัน ในส่วนของความคาดหวังที่มีต่อคุณธรรมของนักกฎหมาย จะต้องมีการปลูกฝัง อบรม บ่มเพาะให้บัณฑิตทางกฎหมายประพฤติตนอยู่ในกรอบจริยธรรม จรรยาบรรณ มีความหนักแน่น มั่นคงในหลักการแห่งความยุติธรรม หลักนิติธรรม กับมีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม และมีความรับผิดชอบต่อวิชาชีพนักกฎหมายให้มากยิ่งขึ้น

๔. คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

(๑) มีความรู้ทั้งในภาพรวมและเชิงลึกในบรรดากฎหมายพื้นฐานที่จำเป็นและมีความสำคัญสำหรับการนำไปปรับใช้กับกฎหมายอื่น ๆ เพื่อศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไป หรือค้นคว้าวิจัย หรือในการประกอบวิชาชีพ

(๒) สามารถใช้กฎหมายอย่างถูกต้องครบถ้วนตามหลักวิชาการ มีนิติทัศนะ คุณธรรมและจริยธรรม

(๓) มีทักษะในการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงปัญหาข้อกฎหมายอย่างมีความเชื่อมโยงหรือบูรณาการกับศาสตร์อื่น และสามารถหาข้อยุติหรือเสนอทางเลือกโดยคำนึงถึงหลักความยุติธรรมและหลักนิติธรรม

(๔) มีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างเกื้อกูล และเป็นกัลยาณมิตร มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อชุมชน ท้องถิ่น สังคม และประเทศชาติ รวมไปถึงมีจิตใจให้ความใส่ใจแก่บุคคลหรือสังคมที่เดือดร้อนหรือด้อยโอกาส

(๕) มีทักษะในการใช้เทคโนโลยี การใช้ภาษาไทย และการใช้ภาษาต่างประเทศที่จำเป็นในการประกอบวิชาชีพกฎหมายหรืออาชีพอื่นตามควรแก่กรณี

๕. มาตรฐานผลการเรียนรู้

จากคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชานิติศาสตร์ การจัดทำหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล จะต้องสอดคล้องกับเนื้อหาสาระการเรียนรู้อย่างน้อย ๕ ด้านดังนี้

๕.๑ มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรมและจริยธรรม

(๑) ตระหนักรู้ เข้าใจ และยึดมั่นในหลักความยุติธรรม หลักนิติธรรม มีความประพฤติที่สอดคล้องกับหลักคุณธรรมและจริยธรรมของนักกฎหมาย

(๒) มีความซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม และมีความตื่นตัวต่อปัญหากฎหมายที่เกิดขึ้นในท้องถิ่น สังคม และประเทศชาติ

๕.๒ มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านความรู้

(๑) มีความรู้ความเข้าใจในกฎหมายพื้นฐานและกฎหมายเฉพาะทั้งในแง่ทฤษฎี หลักการแนวคิด บทบัญญัติของกฎหมาย และแนวคำพิพากษาหรือคำวินิจฉัยขององค์กรตุลาการ

(๒) สามารถนำความรู้ความเข้าใจ ในทฤษฎี หลักการ แนวคิด บทบัญญัติของกฎหมายไปปรับใช้กับปัญหาข้อเท็จจริง หรือค้นคว้าในระดับสูงขึ้นไป หรือวิจัยอย่างมีนิติทัศนะควบคู่กับคุณธรรม และสามารถบูรณาการเชื่อมโยงกับศาสตร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องได้

๕.๓ มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

(๑) มีความสามารถในการค้นหาหรือได้มาซึ่งข้อเท็จจริง รวมตลอดไปถึงการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสรุปข้อเท็จจริงที่ได้มา อันเป็นทักษะที่สำคัญของการปฏิบัติงานด้านกฎหมาย

(๒) มีความสามารถในการใช้และการตีความกฎหมาย การเทียบเคียงและการค้นหา หลักเกณฑ์ที่เหมาะสมเพื่อนำมาปรับใช้กับข้อเท็จจริงหรือปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นอย่างถูกต้องและเป็นธรรมแก่กรณี ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงหลักความยุติธรรมและหลักนิติธรรม

(๓) มีความสามารถในการค้นหาหรือได้มาซึ่งข้อมูลต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเอกสาร ตัวเลข หรือ จำนวน ข้อมูลสถิติ ตลอดจนการทำความเข้าใจ เชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล วิเคราะห์ สังเคราะห์ สรุปและแปลผลข้อมูลที่ได้มาเหล่านั้น

(๔) มีความสามารถในการวิพากษ์ วิจารณ์ สนับสนุน โต้แย้ง รับฟังความเห็นจากบุคคลอื่น อันเป็นทักษะที่สำคัญของการปฏิบัติงานด้านกฎหมาย เพื่อนำไปสู่ข้อยุติและการเสนอทางออก หรือทางเลือก ได้อย่างรอบด้านและเป็นกัลยาณมิตร

(๕) ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีความใฝ่รู้ ติดตามการเปลี่ยนแปลง ทางกฎหมาย สังคม เศรษฐกิจ การเมือง เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

๕.๔ มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

(๑) มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

(๒) รับฟังความเห็นของผู้อื่นอย่างใส่ใจและให้เกียรติแก่กัน และยอมรับความแตกต่าง ของความเห็น

(๓) มีความสามารถในการปรับตัวในสังคมที่มีความหลากหลาย มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ สามารถควบคุมอารมณ์และมีความอดทน

(๔) ใช้สิทธิเสรีภาพโดยไม่กระทบผู้อื่น และมีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อประพฤติดตนเป็นพลเมืองดี ของสังคม

๕.๕ มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี

(๑) มีความสามารถในการใช้ภาษาเขียนในทางกฎหมาย

(๒) มีความสามารถในการสื่อสารและการนำเสนอ ตลอดจนการตั้งคำถาม หรือการ ตอบคำถามที่ชัดเจนทำให้บุคคลอื่นเข้าใจได้ง่าย

(๓) มีทักษะในการใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศที่เหมาะสมแก่กรณี

(๔) มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศต่าง ๆ ทั้งในด้านการศึกษา การค้นคว้า การสื่อสารระหว่างบุคคล และในการประกอบวิชาชีพหรืออาชีพ ได้อย่างเหมาะสมแก่กรณี

(๕) มีทักษะในการค้นหา ทำความเข้าใจ และนำไปใช้ซึ่งข้อมูลที่เป็นตัวเลข หรือจำนวน สถิติต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการใช้กฎหมาย การปรับปรุงพัฒนากฎหมาย และกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้อง

อนึ่ง มาตรฐานผลการเรียนรู้ข้างต้นเป็นมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชานิติศาสตร์ สถาบันอุดมศึกษาอาจเพิ่มเติมมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้อง กับนโยบายการศึกษา เอกลักษณ์และหรืออัตลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษา

๖. องค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

ไม่มี

๗. โครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างของหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิชานิติศาสตร์ ประกอบด้วย หมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะ และหมวดวิชาเลือกเสรี โดยมีจำนวนหน่วยกิตในแต่ละหมวดและหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี ที่มีผลใช้บังคับในปัจจุบัน ดังนี้

หน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๑๒๐ หน่วยกิต แบ่งเป็น ๓ หมวดวิชา

๗.๑ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต

๗.๒ หมวดวิชาเฉพาะ ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๘๔ หน่วยกิต

ประกอบด้วย กลุ่มวิชาแกน (วิชาบังคับทางกฎหมาย) กับกลุ่มวิชาเฉพาะด้าน (วิชาเลือกทางกฎหมาย) ที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจทั้งในกฎหมายพื้นฐานที่สำคัญและจำเป็น กับมีความรู้ความเข้าใจลุ่มลึกในกฎหมายเฉพาะด้านตามความสนใจหรือถนัด และมีทักษะที่จะสามารถออกไปปฏิบัติงานวิชาชีพกฎหมาย หรืออาชีพอื่นที่ใช้กฎหมายได้ การจัดการหลักสูตรในหมวดวิชาเฉพาะกำหนดไว้ ดังนี้

(๑) กลุ่มวิชาแกน หมายถึงวิชาที่เป็นความรู้ในกฎหมายที่จำเป็นและมีความสำคัญ ซึ่งต้องศึกษาเพื่อเป็นพื้นฐานความรู้ทั้งสำหรับการศึกษาวินิจฉัยและสำหรับการประกอบวิชาชีพ หรืออาชีพ มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๖๖ หน่วยกิต

สำหรับองค์ความรู้ด้านกระบวนการยุติธรรมนั้น เป็นองค์ความรู้ที่ถูกบรรจุไว้ในกลุ่มวิชาแกน (วิชาบังคับ) โดยจะกระจายไปใน ๓ กลุ่มวิชาด้วยกันคือ กลุ่มวิชาหลักทั่วไปแห่งกฎหมาย กลุ่มวิชากฎหมายมหาชน และกลุ่มวิชากฎหมายวิธีสบัญญัติ

(๒) กลุ่มวิชาเฉพาะด้าน หมายถึงวิชาเลือกที่เป็นความรู้ในกฎหมายเฉพาะเรื่อง ได้แก่ วิชาต่อเนื่องจากวิชาบังคับ วิชาที่เป็นความรู้ขั้นสูงขึ้นไป วิชาเฉพาะด้านอันเป็นเอกเทศ วิชาสัมมนาในปัญหาทางกฎหมายด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะในทางทฤษฎีหรือภาคปฏิบัติ วิชาที่ส่งเสริมด้านทักษะในการปฏิบัติงาน การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ สหกิจศึกษา หรือการค้นคว้าทำวิจัย/โครงการ เป็นต้น โดยอาจจัดวิชาเหล่านี้เป็นกลุ่มให้เลือกตามเนื้อหาสาระของวิชา หรือจัดเป็นกลุ่มวิชาเพื่อการประกอบวิชาชีพด้านหนึ่งด้านใดก็ได้ มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

๗.๓ หมวดวิชาเลือกเสรี ให้นักศึกษาเลือกจากบรรดาวิชาใด ๆ ที่เปิดสอนในสถาบันมีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

๗.๔ หมวดวิชาโทในสาขาวิชาอื่น/วิชาสาขาอื่น ในส่วนดังกล่าวนี้ไม่เป็นหมวดที่บังคับให้ต้องมีในหลักสูตร หากสถาบันประสงค์จะให้ผู้เรียนในหลักสูตรของตนมีความรู้หรือทักษะเพิ่มเติมในสาขาวิชาอื่น ก็อาจกำหนดให้ผู้เรียนศึกษาวินิจฉัยในสาขาวิชาอื่นเป็นวิชาโท หรือให้นักศึกษาศึกษาวินิจฉัยสาขาอื่น ๆ ตามความสนใจหรือความถนัดของแต่ละบุคคล^๑ จำนวนหน่วยกิตในหมวดนี้ให้เป็นไปตามเกณฑ์ของแต่ละสถาบัน

^๑ กล่าวคือ นักศึกษาไม่จำเป็นต้องศึกษาเฉพาะแต่กลุ่มวิชาในสาขาใดสาขาหนึ่งให้เป็นวิชาโทเท่านั้น

โครงสร้างหลักสูตร	จำนวนหน่วยกิต
๑. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	ไม่น้อยกว่า ๓๐
๒. หมวดวิชาเฉพาะ (วิชากฎหมาย)	
<u>ส่วนที่ ๑</u> วิชาแกนหรือวิชาบังคับ	ไม่น้อยกว่า ๖๖
<u>ส่วนที่ ๒</u> วิชาเฉพาะด้านหรือวิชาเลือกทางกฎหมาย	ไม่น้อยกว่า ๑๒
<u>ทั้งนี้</u> รวมทั้งหมวดต้องไม่น้อยกว่า	๘๔
๓. หมวดวิชาเลือกเสรี	ไม่น้อยกว่า ๖
๔. หมวดวิชาโท/วิชาสาขาอื่น (ถ้ามี)	ตามเกณฑ์แต่ละสถาบัน
จำนวนรวมทั้งหมดไม่น้อยกว่า	๑๒๐

๘. เนื้อหาสาระสำคัญของสาขาวิชา

การกำหนดเนื้อหาสาระสำคัญของหมวดวิชาเฉพาะนั้น พิจารณาจากผลการศึกษาวิจัยการศึกษา กฎหมายในต่างประเทศ ผลการประชุมสัมมนาด้านการพัฒนาการเรียนการสอนที่จัดโดยคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย การประชุมร่วมกันระหว่างคณบดี/ประธานสาขาวิชา/หัวหน้าภาควิชา/หัวหน้าสาขาวิชานิติศาสตร์ ในหลายครั้ง การรับฟังความเห็นจากองค์กรวิชาชีพ หน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาคเอกชน ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในการรับบัณฑิตไปปฏิบัติงาน ตลอดจนผู้บริหารหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ประจำหลักสูตร ซึ่งได้สะท้อนให้เห็นแนวทางที่เหมาะสมในการกำหนดเนื้อหาสาระสำคัญของสาขาวิชานิติศาสตร์ไว้ดังนี้

๘.๑ กลุ่มวิชาแกน (วิชาบังคับทางกฎหมาย) ประกอบด้วยกลุ่มวิชาที่สำคัญดังต่อไปนี้

(๑) กลุ่มวิชาหลักทั่วไปแห่งกฎหมาย ในส่วนของกลุ่มวิชานี้จะเกี่ยวข้องกับหลักการทั่วไป แห่งกฎหมาย ระบบกฎหมาย หลักแนวคิดทฤษฎีในทางปรัชญาแห่งกฎหมาย ประวัติศาสตร์ของข้อความคิด และสถาบันทางกฎหมาย และหลักจริยธรรมจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพนักกฎหมาย วิชาเหล่านี้มีเนื้อหาสาระที่จะเป็นพื้นฐานแก่การศึกษากฎหมาย การใช้และการตีความกฎหมาย การทำความเข้าใจเหตุผลและหลักปรัชญาที่อยู่เบื้องหลังของกฎเกณฑ์ต่าง ๆ รวมตลอดถึงความเข้าใจในกรอบของการประกอบวิชาชีพ การดำรงตน และบทบาทของนักกฎหมายในสังคม จากเนื้อหาที่ค่อนข้างกว้างขวาง จึงจะกำหนดให้ศึกษาเป็นวิชาบังคับในสัดส่วนจำนวนไม่น้อยกว่า ๙ หน่วยกิต

(๒) กลุ่มวิชากฎหมายแพ่ง กฎหมายแพ่งเป็นกฎหมายพื้นฐานที่มีความเกี่ยวข้องพันกับการดำเนินชีวิตโดยทั่วไปของบุคคลทุกคนในสังคมเริ่มตั้งแต่ถือกำเนิดไปจนถึงแก่ความตาย การถือครองทรัพย์สิน การได้มาหรือเปลี่ยนแปลงซึ่งสิทธิในทรัพย์สิน การประกอบอาชีพ การประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ความสัมพันธ์ในครอบครัว การจัดการทรัพย์สินเมื่อถึงแก่ความตาย เป็นกลุ่มวิชาที่มีเนื้อหาสาระจำนวนมากทั้งที่ปรากฏในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์อันถือเป็นกฎหมายทั่วไปของกฎหมายเอกชน และยังปรากฏในพระราชบัญญัติอื่น ๆ ที่ถือเป็นกฎหมายพิเศษอีกเป็นจำนวนมาก การศึกษากฎหมายเอกชน

ในฐานะที่เป็นวิชาบังคับที่ต้องศึกษาจึงไม่อาจกระทำได้ทั้งหมด สมควรที่จะกำหนดให้ศึกษาแต่เฉพาะวิชาที่มีเนื้อหาสาระอันเป็นหลักพื้นฐานสำคัญในสัดส่วนจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๕ หน่วยกิต

(๓) กลุ่มวิชากฎหมายอาญา กฎหมายอาญาเป็นกฎหมายพื้นฐานที่มีความสำคัญในการควบคุมความประพฤติหรือพฤติกรรมทั่ว ๆ ไปของบุคคลในสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข ในกฎหมายนี้จะกำหนดว่าการกระทำใดเป็นสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ หากฝ่าฝืนจะได้รับโทษในลักษณะต่าง ๆ กันไปตามความร้ายแรงของการกระทำ ทั้งนี้ เพื่อแก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมของผู้ฝ่าฝืนให้สามารถกลับคืนมาอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างสงบสุข กฎหมายอาญาก็เช่นเดียวกับกฎหมายแพ่งที่มีทั้งปรากฏในประมวลกฎหมายอาญาและในพระราชบัญญัติอื่น ๆ อีกเป็นจำนวนมาก การศึกษากฎหมายอาญาในฐานะที่เป็นวิชาบังคับจึงกำหนดให้ศึกษาเฉพาะในส่วนของประมวลกฎหมายอาญาเป็นสำคัญ โดยกำหนดให้มีสัดส่วนจำนวนไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

(๔) กลุ่มวิชากฎหมายมหาชน กฎหมายมหาชนเป็นกฎหมายพื้นฐานที่มีความสำคัญในฐานะที่วางกลไกการจัดโครงสร้างของรัฐ การจัดสรรอำนาจอธิปไตย การกำหนดองค์กรผู้ใช้อำนาจและกำหนดกรอบการใช้อำนาจ สิทธิมนุษยชน และการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนที่เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย การจัดองค์กรและการบริหารองค์กรฝ่ายปกครอง การใช้อำนาจและกรอบการใช้อำนาจขององค์กรฝ่ายปกครอง รวมตลอดไปถึงกลไกการระงับข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายซึ่งมีลักษณะพิเศษต่างไปจากข้อพิพาทตามกฎหมายอื่น โดยเหตุที่กฎหมายมหาชนมีเนื้อหาสาระครอบคลุมตั้งแต่กฎหมายรัฐธรรมนูญ กฎหมายปกครอง ไปจนถึงศาลรัฐธรรมนูญและศาลปกครอง การศึกษากฎหมายมหาชนในฐานะที่เป็นวิชาบังคับจึงกำหนดให้ศึกษาเฉพาะส่วนที่เป็นพื้นฐานสำคัญ โดยกำหนดให้มีสัดส่วนจำนวนไม่น้อยกว่า ๘ หน่วยกิต

(๕) กลุ่มวิชากฎหมายพาณิชย์และธุรกิจ นอกเหนือไปจากหลักทั่วไปแห่งสัญญาที่กำหนดให้เป็นวิชาบังคับต้องศึกษาในส่วนของกลุ่มกฎหมายแพ่งแล้ว ยังมีสัญญาบางประเภทที่มีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตทั่วไปของบุคคลและการประกอบธุรกิจการค้า สมควรที่จะกำหนดให้เป็นวิชาบังคับต้องศึกษาในสัดส่วนจำนวนไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

(๖) กลุ่มวิชากฎหมายวิธีสบัญญัติ กฎหมายวิธีสบัญญัติเป็นกลไกในการใช้บังคับกฎหมายและเพื่อการระงับข้อพิพาท หากปราศจากกลไกเหล่านี้จะทำให้บรรดาสีทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบของบุคคลตามกฎหมายขาดความแน่นอนชัดเจนในการใช้บังคับ ซึ่งหลักกฎหมายวิธีพิจารณาความในกฎหมายแต่ละสาขาจะมีหลักการที่แตกต่างกัน จึงควรกำหนดให้เรียนทั้งระบบศาลแต่ละสาขากับหลักกฎหมายวิธีพิจารณาทางกฎหมายเอกชน กฎหมายอาญา และกฎหมายมหาชน รวมไปถึงการค้นหาข้อเท็จจริงเพื่อให้ได้มาซึ่งพยานหลักฐาน ซึ่งล้วนแต่เป็นพื้นฐานสำคัญ จึงสมควรที่จะต้องกำหนดให้เป็นวิชาบังคับในสัดส่วนจำนวนไม่น้อยกว่า ๘ หน่วยกิต

(๗) กลุ่มวิชากฎหมายระหว่างประเทศ เป็นการศึกษากฎหมายระหว่างประเทศในสองมิติ กล่าวคือ การศึกษานิติสัมพันธ์ระหว่างเอกชนที่มีองค์ประกอบระหว่างประเทศ การกำหนดเขตอำนาจศาล การเลือกใช้กฎหมายต่อนิติสัมพันธ์ดังกล่าว รวมถึงการยอมรับและการบังคับตามคำชี้ขาดของศาลต่างประเทศ กับในอีกมิติหนึ่งเป็นการศึกษานิติสัมพันธ์ระหว่างรัฐในทางระหว่างประเทศ พันธกรณีของรัฐในกฎหมายระหว่างประเทศ โดยให้มีสัดส่วนจำนวนไม่น้อยกว่า ๕ หน่วยกิต

(๘) กลุ่มวิชากฎหมายเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม การพัฒนาชุมชน หรือวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นอกเหนือไปจาก ๗ กลุ่มวิชาข้างต้น จะยังคงมีเนื้อหาสาระของสาขาวิชาอีกบางส่วนที่สถาบันแต่ละแห่งเห็นสมควรกำหนดให้ผู้เรียนศึกษาเป็นวิชาบังคับ ทั้งในแง่เนื้อหาที่เป็นพื้นฐานจำเป็นแก่การศึกษาวิชาอื่น ๆ สูงขึ้นไป หรือจำเป็นต่อการประกอบวิชาชีพหรืออาชีพในอนาคต หรือเป็นวิชา

นิติศาสตร์ที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับสาขาวิชาอื่นไม่ว่าจะเป็นด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี หรือเป็นวิชาเฉพาะที่สถาบันมุ่งหวังให้เป็นอัตลักษณ์ของหลักสูตร โดยในส่วนนี้ให้มีสัดส่วนจำนวนไม่น้อยกว่า ๙ หน่วยกิต

อนึ่ง สำหรับวิชาที่สถาบันเห็นควรกำหนดขึ้นโดยเฉพาะตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร หรืออัตลักษณ์ของสถาบันนั้น ให้สถาบันกำหนดขึ้นตามที่พิจารณาเห็นสมควร

๘.๒ กลุ่มวิชาเฉพาะด้าน (วิชาเลือกทางกฎหมาย) โดยเหตุที่ปัจจุบันมีกฎหมายใหม่ ๆ ถูกบัญญัติให้มีผลใช้บังคับเป็นจำนวนมาก มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชานิติศาสตร์ฉบับนี้จึงเห็นว่าการให้ผู้เรียนศึกษาวิชาบังคับในสัดส่วนมากกว่าสองในสามดังที่ผ่านมา ทำให้ผู้เรียนต้องศึกษาในวิชาที่อาจไม่ได้ถูกนำไปใช้ประโยชน์ หรือมีโอกาสใช้น้อยมากสำหรับบัณฑิตแต่ละรายและทำให้ขาดโอกาสที่จะศึกษาวิชาความรู้ใหม่ ๆ จึงมีความจำเป็นที่จะให้มีวิชาบังคับในสัดส่วนที่ลดลงจากเดิม เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ศึกษาวิชากฎหมายอื่น ๆ ที่มีอยู่มากมายให้มากขึ้นตามความสนใจและความถนัดของตน และเพื่อให้การเลือกศึกษาวิชาเลือกทางกฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพทั้งแก่ผู้เรียนและสถาบันผู้จัดการเรียนการสอน สถาบันอาจจะจัดกลุ่มวิชาเลือกให้เป็นกิจจะลักษณะหรือรูปธรรมตามเนื้อหาสาระ หรือตามแนวทางการประกอบอาชีพ หรือวิชาชีพ หรืออาจปล่อยให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจโดยไม่จัดเป็นกลุ่มก็ได้ โดยให้มีสัดส่วนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

อย่างไรก็ดี หากจะแบ่งวิชาเลือกทางกฎหมายเป็นกลุ่ม ๆ สถาบันอาจจัดกลุ่มในแนวทางตามตัวอย่างต่อไปนี้

- (๑) กลุ่มวิชาชีพในกระบวนการยุติธรรม
- (๒) กลุ่มวิชากฎหมายธุรกิจ
- (๓) กลุ่มวิชากฎหมายมหาชน
- (๔) กลุ่มวิชากฎหมายระหว่างประเทศและธุรกิจระหว่างประเทศ
- (๕) กลุ่มวิชากฎหมายสังคมและสวัสดิการ

๘.๓ ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาสาระสำคัญของสาขาวิชา กับมาตรฐานผลการเรียนรู้

ในการจัดการเรียนการสอนแก่ผู้เรียนในสาขาวิชานิติศาสตร์ชั้นปริญญาตรีนั้น ในแต่ละวิชาไม่ว่าจะเป็นวิชาบังคับหรือวิชาเลือก โดยทั่วไปจะเป็นการเรียนรู้ในกฎเกณฑ์ที่ปรากฏทั้งในรูปของบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ทฤษฎี หลักการและแนวคิดที่อยู่เบื้องหลังกฎเกณฑ์ทั้งหลาย การแปลความ การตีความ การใช้กฎหมาย ในความเป็นจริงผ่านตำรา งานวิจัย คำพิพากษาหรือคำวินิจฉัยขององค์กรตุลาการหรือองค์กรอื่น ๆ ซึ่งอาจแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์กับมาตรฐานผลการเรียนรู้ทั้ง ๕ ด้าน ดังนี้

(๑) มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ในส่วนนี้ นอกเหนือจากการจัดให้มีวิชาหลัก วิชาชีพ และจริยธรรมของนักกฎหมายขึ้นเป็นวิชาบังคับโดยเฉพาะเจาะจงเพื่ออบรมเพาะปลูกฝังแนวคิดแก่ผู้เรียนแล้ว ในการบรรยายการสอนในชั้นเรียนจะมีการสอดแทรกข้อคิดเห็นด้านหลักเหตุผล ความยุติธรรม ความเป็นธรรม เมื่อได้มีการศึกษาบทบัญญัติ แนวคิด และคำวินิจฉัยทางกฎหมายในแต่ละส่วนของเนื้อหา เพราะในการอธิบายทำความเข้าใจในหลักกฎหมาย การแปลความ และการปรับใช้ ย่อมแสดงให้เห็นอยู่ในตัวถึงความเป็นเหตุเป็นผลที่ยุติธรรมในการนำกฎหมายไปปรับใช้ การที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ในลักษณะเช่นนี้ ตลอดระยะเวลาที่ศึกษาเล่าเรียน ย่อมก่อให้เกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง จนนำไปสู่การปฏิบัติตนอย่างเป็นนิสัย เพื่อไปประกอบอาชีพ ซึ่งถือว่าเป็นการปลูกฝังที่ดำเนินไปอย่างเป็นลำดับนับตั้งแต่เข้าเรียนจนสำเร็จการศึกษา

นอกจากนี้ การจัดให้มีวิชาทักษะในการปฏิบัติงานด้านกฎหมาย การฝึกงาน สหกิจศึกษา จะช่วยให้ผู้เรียนได้พบสถานการณ์จริงในวิชาชีพหรือการประกอบอาชีพ ซึ่งจะทำให้หลักคุณธรรมและจริยธรรมที่ได้รับการปลูกฝังมาตั้งแต่ต้นได้รับการเปรียบเทียบให้เห็นจริงจัง อันจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจในรูปธรรมของหลักคุณธรรมและจริยธรรมด้วยตนเอง และนำไปปรับใช้เพื่อดำรงตนในอนาคต

(๒) มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านความรู้ในการเรียนการสอนแต่ละรายวิชาไม่ว่าในวิชาบังคับหรือวิชาเลือกทางกฎหมาย ผู้เรียนจะได้รับความรู้ทั้งจากบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ทฤษฎี หลักการและแนวคิดที่อยู่เบื้องหลังกฎเกณฑ์ทั้งหลาย การแปลความการตีความ การใช้กฎหมายในความเป็นจริงผ่านตำรา งานวิจัย คำพิพากษาหรือคำวินิจฉัยขององค์กรตุลาการหรือองค์กรอื่น ๆ เพื่อนำไปปรับใช้กับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในการประกอบวิชาชีพหรืออาชีพได้อย่างถูกต้อง และยังเป็นพื้นฐานให้แก่การไปศึกษาชั้นสูงที่ลุ่มลึกขึ้นในระดับบัณฑิตศึกษา นอกจากนี้ จะยังได้รับทราบถึงปัญหาในการปรับใช้กฎหมาย ความไม่เหมาะสม หรือความล้าสมัยของบทบัญญัติบางส่วน หรือผลกระทบที่จะเกิดจากการใช้บังคับกฎหมาย หรือการมีช่องโหว่ที่ยังไม่มีกฎหมายบัญญัติ จากอาจารย์ผู้สอนอันจะทำให้ผู้เรียนมีมุมมองในเชิงวิเคราะห์ วิพากษ์ วิจัยที่จะนำไปใช้ในการประกอบอาชีพในอนาคตต่อไปด้วย

(๓) มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา ในการประกอบวิชาชีพกฎหมาย หรืออาชีพที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายนั้น การแสวงหาหรือค้นหาเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงเป็นเรื่องที่สำคัญในเบื้องต้นก่อนที่จะนำไปสู่กระบวนการค้นหาหลักกฎหมายที่ถูกต้องเหมาะสมมาปรับใช้แก่ข้อเท็จจริงหรือข้อพิพาทแห่งคดีในการเรียนการสอนวิชากฎหมายจะละเว้นในเรื่องของข้อเท็จจริงไม่ได้ ไม่ว่าจะเป็ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในแต่ละคดี หรือข้อเท็จจริงที่สมมุติขึ้นเพื่อใช้ในการเรียนการสอน ล้วนจะถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือให้เกิดความเข้าใจในบทบัญญัติแห่งกฎหมาย การปรับใช้และการตีความ ผู้เรียนจะถูกฝึกฝนทักษะต่าง ๆ เกี่ยวกับการค้นหา วิเคราะห์ สรุปข้อเท็จจริง จากนั้นจึงจะค้นหากฎหมายหรือหลักเกณฑ์ มาวิเคราะห์เพื่อปรับใช้หรือเทียบเคียงใช้ให้ถูกต้องตามที่ได้ศึกษามา รวมไปถึงการค้นหาข้อมูลด้านอื่น ๆ ประกอบ เพื่อทำความเข้าใจกับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในบริบทต่าง ๆ ซึ่งในกระบวนการเหล่านี้จะมีการวิพากษ์วิจารณ์การโต้แย้ง ทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายอยู่เกือบตลอดในแทบทุกวิชาตลอดการศึกษาในหลักสูตร และโดยเหตุที่กฎหมายมีการปรับปรุงแก้ไขหรือบัญญัติขึ้นใหม่อยู่ตลอดเวลาตามพัฒนาการของสังคมการเมืองและเศรษฐกิจ การปรับใช้กฎหมายโดยไม่ตระหนักถึงเปลี่ยนแปลงของกฎหมายและสังคม เป็นความรับผิดชอบอันสำคัญที่ผู้เรียนจะได้รับการบอกเล่าและฝึกฝนอยู่ตลอดเวลาในห้องเรียน

(๔) มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ทักษะในการทำงานเป็นทีม การรับฟังความเห็นของผู้อื่น การปรับตัว ความอดทน ล้วนเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นในการประกอบวิชาชีพหรืออาชีพที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย ผู้เรียนจะได้ฝึกฝนทักษะเหล่านี้ทั้งในวิชาทักษะปฏิบัติงานทางกฎหมายและในการฝึกงาน รวมไปถึงการฝึกฝนในชั้นเรียนในวิชาของชั้นปีที่สูงขึ้นที่เป็นวิชาสัมมนาในปัญหากฎหมายด้านต่าง ๆ และวิชาเลือกเฉพาะทางที่มีชั้นเรียนขนาดเล็กซึ่งจะมีวิธีจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายมากกว่าการบรรยาย

(๕) มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี การเขียนเป็นทักษะที่สำคัญของนักกฎหมายซึ่งนักศึกษาจะฝึกฝนผ่านการเรียนการทำงานและการสอบในเกือบทุกรายวิชาในหลักสูตร ส่วนการสื่อสารด้านการฟัง การพูด การซักถาม การแสดงความคิดเห็น และการนำเสนอ รวมไปถึงการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อค้นหาคำพิพากษา/คำวินิจฉัย และข้อมูลอื่น ๆ ล้วนเป็นทักษะที่สำคัญของนักกฎหมายเช่นกัน ทักษะเหล่านี้จะถูกฝึกฝนในชั้นเรียนเช่นเดียวกัน

นอกเหนือไปจากทักษะการใช้ภาษาไทยซึ่งเป็นคุณลักษณะที่ขาดไม่ได้แล้ว ทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ ก็เป็นส่วนสำคัญที่อาจจะมีในบางกลุ่มวิชาเลือก อาทิ วิชาภาษาอังกฤษทางกฎหมายเป็นส่วนสำคัญที่จำเป็นต้องศึกษา ในขณะที่ภาษาต่างประเทศอื่นผู้เรียนอาจศึกษาได้ในคณะอื่นที่เปิดสอนในสถาบันของตน หรือสถาบันภายนอก

๙. กลยุทธ์การสอนและการประเมินผลการเรียนรู้

๙.๑ กลยุทธ์การสอน สำหรับแนวทางที่สถาบันใช้ในการประสาทความรู้ตามกลุ่มสาระวิชาแก่ผู้เรียน เพื่อให้บัณฑิตสาขาวิชานิติศาสตร์มีความรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชานิติศาสตร์ รวมถึงคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งมีความสำคัญในการปฏิบัติงานนั้น อาจแบ่งได้เป็น ๒ ระดับ คือ กลยุทธ์การสอนระดับหลักสูตร และกลยุทธ์การสอนระดับรายวิชา

(๑) กลยุทธ์การสอนระดับหลักสูตร ในระดับหลักสูตรจะมีการจัดลำดับของรายวิชาก่อนหลัง ทั้งในแง่ของรายวิชาและในแง่ของชั้นปีของผู้เรียน ผสมผสานกันไปในลักษณะของแผนการศึกษาตลอดระยะเวลา ๔ ปี ให้ผู้เรียนทราบล่วงหน้าไว้ในหลักสูตรของสถาบัน โดยวิชาเฉพาะที่เป็นวิชาบังคับ จะกำหนดให้ศึกษาวิชาที่เป็นพื้นฐานหลักเสียก่อนในเบื้องต้นตั้งแต่ชั้นปีที่ ๑ และชั้นปีที่ ๒ จากนั้นจึงกำหนดให้ศึกษาวิชาบังคับที่มีเนื้อหาสืบเนื่อง หรือวิชาบังคับที่ต้องใช้ความรู้พื้นฐาน ในชั้นปีที่ ๒ และชั้นปีที่ ๓ ต่อไป สถาบันควรที่จะกำหนดในแผนให้ศึกษาเสร็จสิ้นภายในชั้นปีที่ ๓ เพื่อที่ผู้เรียนจะได้เริ่มศึกษาวิชาเฉพาะที่เป็นวิชาเลือกในชั้นปีที่ ๓ สำหรับการเตรียมพร้อมเพื่อไปฝึกงานหาประสบการณ์ในช่วงภาคฤดูร้อนของชั้นปีที่ ๓ หรือในชั้นปีที่ ๔ และเมื่อได้ไปฝึกงานหาประสบการณ์แล้ว ผู้เรียนจะได้มีโอกาสศึกษาวิชาเลือกที่เหมาะสม หรือมีความถนัดในชั้นปีที่ ๔ ต่อไป การกำหนดแผนการศึกษาเป็นลำดับเช่นนี้จะดำเนินไปอย่างสอดคล้องกับการพัฒนาความรู้ความถนัดหรือความสนใจของผู้เรียนที่จะค่อย ๆ คลี่คลายตัวให้เกิดความชัดเจนเมื่อศึกษาไปได้ระยะหนึ่ง ดีกว่าที่จะปล่อยให้ศึกษาวิชาเลือกไปอย่างไม่มีทิศทาง

ในส่วนของวิชาเลือกนั้น สถาบันควรจะได้กำหนดวิชาเลือกให้เป็นกลุ่มวิชาตามเนื้อหาสาขาวิชาย่อย หรือตามแนวทางการประกอบวิชาชีพ หรือตามแนวการศึกษาต่อหลังปริญญาเพื่อให้องค์ความรู้ในวิชาเลือกที่ผู้เรียนได้รับมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างกันเป็นระบบ แต่ก็มิได้ปิดโอกาสหากผู้เรียนประสงค์จะเลือกเรียนตามความสนใจที่หลากหลายของตนเอง

เกี่ยวกับการฝึกงานเพื่อฝึกฝนทักษะหรือหาประสบการณ์จากการทำงานหรือสหกิจศึกษานั้น สถาบันควรพิจารณาความพร้อมทั้งในส่วนของสถาบันและผู้เรียนว่า จะจัดให้เป็นการลงทะเบียนศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร หรือเป็นประสบการณ์ที่เลือกไปดำเนินการนอกหลักสูตร และไม่ว่าจะดำเนินการอย่างไร สถาบันควรพิจารณาดำเนินการประสานงานสนับสนุนให้แก่ผู้เรียนในการนี้ด้วย

สำหรับสถาบันการศึกษาที่กำหนดให้การเพิ่มพูนทักษะการทำวิจัยของนักศึกษาเป็นนโยบายในการจัดการศึกษาเพื่อให้นักศึกษาสามารถต่อยอดการศึกษาในระดับสูงต่อไปได้นั้น ก็อาจพิจารณากำหนดให้มีรายวิชาว่าด้วยระเบียบวิธีวิจัยทางนิติศาสตร์เป็นรายวิชาเลือกหรือรายวิชาบังคับก็ได้ อีกทั้งสถาบันการศึกษาอาจกำหนดให้การทำสารนิพนธ์ระดับปริญญาตรีเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับปริญญาตรีทางนิติศาสตร์ด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับนโยบายและความพร้อมของสถาบันการศึกษา

(๒) กลยุทธ์การสอนระดับรายวิชา ในระดับรายวิชานั้น สถาบันจะต้องจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้และมีทักษะตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนด โดยจะต้องพิจารณาเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของรายวิชาประกอบเป็นสำคัญ อาทิ ในรายวิชาที่เป็นวิชาบังคับในกฎหมายพื้นฐานที่สำคัญ ซึ่งมักเป็นชั้นเรียนขนาดใหญ่ อาจใช้การสอนแบบบรรยายและอภิปราย (Lecture and discussion method)

เป็นหลักร่วมกับการสอนแบบเน้นกรณีปัญหา (Problem – based method) ในขณะที่รายวิชาที่เป็นวิชาเลือก ซึ่งอาจจะมิขนาดชั้นเรียนเล็กและมุ่งให้ผู้เรียนศึกษาตามความสนใจ อาจจัดการเรียนการสอนหลายแบบ ประกอบกัน ไม่ว่าจะเป็นการเรียนการสอนเชิงสัมมนา การสอนแบบเน้นกรณีปัญหา ประกอบกับการสอนแบบเน้นการแสวงความรู้ด้วยตนเอง (Self-study method) การสอนแบบมุ่งเน้นการคิดวิเคราะห์ (Criticality-based method) หรือในกรณีของรายวิชาที่มุ่งเน้นทักษะของผู้เรียน อาจจัดการเรียนการสอนแบบเน้นสมรรถนะ (Competency – based method) การสอนแบบมุ่งเน้นการสร้างผลผลิต (Productivity-based method) การสอนแบบสาธิต (Demonstration method) การสอนแบบใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation method) การสอนกฎหมายเชิงคลินิก (Clinical legal education) เป็นต้น

นอกจากนี้ การสื่อสารความคิด ความเข้าใจ การโต้เถียงวิพากษ์วิจารณ์ รวมไปถึงการรับฟังผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นการสื่อด้วยเอกสารหรือการเขียน หรือด้วยวาจาในรูปของการโต้เถียง การอภิปราย การนำเสนอ หรือการประชุม ล้วนเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งของนักกฎหมาย ผู้สอนในแต่ละรายวิชาควรที่จะได้จัดให้นักศึกษามีการฝึกฝนทักษะเหล่านี้ประกอบไปด้วย อันจะทำให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะเหล่านี้ไปตลอดจนจบการศึกษา และมีทักษะเหล่านี้ติดตัวออกไปประกอบอาชีพการงานได้เป็นอย่างดี

๙.๒ การประเมินผลการเรียนรู้ หมายถึง การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งต้องวัดและประเมินผลการเรียนรู้ให้ครบตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ของหลักสูตรทั้ง ๕ ด้าน เทคนิคหรือวิธีการ สามารถทำได้หลายรูปแบบ เช่น การสอบข้อเขียน ซึ่งอาจจะเป็นการสอบปลายภาคแต่เพียงอย่างเดียว หรืออาจจะประกอบด้วยการสอบกลางภาคและการสอบปลายภาค รวมถึงการกำหนดให้มีการทดสอบย่อยก็ได้ การมอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองแล้วนำเสนอต่อผู้สอนและเพื่อนร่วมห้อง การนำเสนอเป็นรายงาน การอภิปราย การวัดผลจากพฤติกรรมในห้องเรียน การวัดผลการเรียนรู้ในแต่ละด้านจะต้องเลือกใช้เทคนิคหรือวิธีการวัดผลที่เหมาะสม เพื่อให้การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้อง เทียบตรง และเป็นไปตามที่คาดหวัง

เกณฑ์การวัดและการประเมินผลต้องเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี ของกระทรวงศึกษาธิการ โดยสถาบันเป็นผู้กำหนดเกณฑ์การวัดผลและเกณฑ์ขั้นต่ำของแต่ละรายวิชา อย่างสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้และวิธีการสอนของแต่ละรายวิชา รวมทั้งพัฒนาการของผู้เรียน

ตัวอย่างวิธีการวัดและประเมินผล ได้แก่

(๑) ด้านคุณธรรม จริยธรรม ใช้การสังเกตพฤติกรรม การประเมินตนเอง การประเมินโดยเพื่อนร่วมชั้นเรียน หรือกลุ่มงาน การสอบข้อเขียน การประเมินผลงานที่มอบหมาย

(๒) ด้านความรู้ ใช้การสอบข้อเขียน การสอบปากเปล่า การสอบปฏิบัติ การเขียนรายงาน และนำเสนอด้วยวาจา

(๓) ด้านทักษะทางปัญญา ใช้การสอบข้อเขียน การสอบปากเปล่า การสอบปฏิบัติ การเขียนรายงาน การวิจัยและนำเสนอด้วยวาจา การสังเกตการณ์ให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น การมอบหมายงานที่ต้องกระตุ้นให้เกิดการประมวลความรู้ของผู้เรียน

(๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ใช้การสังเกตพฤติกรรม การประเมินตนเอง การประเมินโดยเพื่อนร่วมชั้นเรียนหรือกลุ่มงาน การประเมินผลงานที่มอบหมาย และการนำเสนอ

(๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ใช้การสอบข้อเขียน การสอบปากเปล่า การสอบปฏิบัติ การสังเกตจากการให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น ใช้การประเมินผลงานที่มอบหมายและการนำเสนอ

๑๐. การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้

สถาบันต้องกำหนดระบบและกลไกในการทวนสอบยืนยันว่าผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาทุกคนมีผลการเรียนรู้ทั้ง ๕ ด้าน ตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชานิติศาสตร์

๑๐.๑ การทวนสอบขณะที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่ แยกเป็นการทวนสอบในระดับรายวิชา โดยให้ผู้เรียนประเมินผลการเรียนการสอนกับการทวนสอบในระดับหลักสูตร และควรจัดให้มีระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันเพื่อทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ และรายงานผล

๑๐.๒ การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ภายหลังผู้เรียนสำเร็จการศึกษา ในส่วนนี้ สถาบันต้องสำรวจหรือวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพของบัณฑิตอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำผลมาปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนและหลักสูตรแบบครบวงจร รวมทั้งการประเมินคุณภาพของหลักสูตรและหน่วยงานโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียไม่ว่าจะเป็นคณาจารย์ ผู้เรียน บัณฑิต ผู้ใช้บัณฑิต และผู้ประเมินภายนอก

๑๑. คุณสมบัติผู้เข้าศึกษาและการเทียบโอนผลการเรียนรู้

๑๑.๑ คุณสมบัติผู้เข้าศึกษา ผู้เข้าศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชานิติศาสตร์ ต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า

๑๑.๒ การเทียบโอนผลการเรียนรู้ ให้เป็นไปตามข้อบังคับว่าด้วยการศึกษาาระดับปริญญาตรีที่กำหนดโดยสภาสถาบันภายใต้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๑๒. คณาจารย์และบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน

๑๒.๑ คุณวุฒิของคณาจารย์ คุณวุฒิของอาจารย์ผู้สอน อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี ที่มีผลใช้บังคับในปัจจุบัน

๑๒.๒ บุคลากรสนับสนุน สถาบันควรมีบุคลากรสนับสนุนที่มีคุณวุฒิและมีความรู้ความสามารถทักษะด้านต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับความจำเป็นและความต้องการของการจัดการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ

๑๓. ทรัพยากรการเรียนการสอนและการจัดการ

สถาบันควรสนับสนุนและจัดทรัพยากรเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุผลตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชานิติศาสตร์ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ตามศักยภาพของแต่ละสถาบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) การจัดให้มีห้องสมุด ตำรามาตรฐาน วารสารทางวิชาการสาขาวิชานิติศาสตร์และสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้อง คำพิพากษา คำวินิจฉัย และฐานข้อมูลทางกฎหมายที่สำคัญอย่างพอเพียง โดยให้คำนึงถึงขนาดและศักยภาพของแต่ละสถาบัน

(๒) การจัดให้มีเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ในการเรียนการสอน การฝึกทักษะต่าง ๆ และการค้นคว้าหาข้อมูล

(๓) การจัดให้มีห้องเรียนที่มีโสตทัศนูปกรณ์ สื่อการสอนที่ทันสมัย ตลอดจนสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมแก่การเรียนรู้ในขนาดที่หลากหลายสอดคล้องกับลักษณะรายวิชาต่าง ๆ และมีจำนวนที่เพียงพอ

(๔) การประสานงานกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น หรือหน่วยงานอื่นเพื่อจัดให้มีทรัพยากรทางการเรียนการสอนร่วมกันเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนและคณาจารย์

๑๔. แนวทางการพัฒนาอาจารย์

สถาบันควรจัดให้มีกลไกและระบบในการพัฒนาอาจารย์ให้มีความรู้ความสามารถและศักยภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของคณาจารย์อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ ตามศักยภาพและความจำเป็นของแต่ละสถาบัน ตัวอย่างของกลไกและระบบดังกล่าวอาจประกอบด้วย

(๑) การปฐมนิเทศอาจารย์ใหม่ (ถ้ามี)^๖

(๒) การอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน การพัฒนางานวิชาการ การวัดและประเมินผล และการวิจัย

(๓) ระบบการพัฒนาความรู้และศักยภาพของอาจารย์อย่างต่อเนื่อง ทั้งในเรื่องของการสนับสนุนการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไป และการให้ทุนไปศึกษาอบรมระยะสั้นเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ หรือวิชาชีพ

(๔) การสร้างระบบสนับสนุนให้ผลิตผลงานทางวิชาการ การให้ทุนสนับสนุนการวิจัย การจัดให้มีช่องทางการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ อาทิเช่น การจัดสัมมนาทางวิชาการ การประชุมทางวิชาการ การจัดทำวารสารทางวิชาการ

(๕) การจัดทำความตกลงกับสถาบันอุดมศึกษาอื่นหรือหน่วยงานอื่น เพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลหรือทรัพยากรสนับสนุนการเรียนการสอน การแลกเปลี่ยนคณาจารย์ การร่วมมือในการเรียนการสอน หรือการทำวิจัยร่วมกัน และการจัดกิจกรรมทางวิชาการร่วมกัน

๑๕. การประกันคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

สถาบันที่จัดการเรียนการสอนสาขาวิชานิติศาสตร์ต้องสามารถประกันคุณภาพหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชานิติศาสตร์ โดยกำหนดตัวบ่งชี้หลักและเป้าหมายผลการดำเนินงานทั่วไป ตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบัน และอย่างน้อยต้องมีตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

(๑) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร

(๒) มีรายละเอียดของหลักสูตรตาม มคอ.๒ ที่สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชานิติศาสตร์

(๓) มีการจัดทำรายละเอียดของรายวิชา และประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตาม มคอ. ๓ และ มคอ.๔ อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา

(๔) มีการจัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตาม มคอ.๕ และ มคอ.๖ ภายใน ๓๐ วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา

^๖ หมายความว่าไม่ได้เป็นการบังคับที่ต้องดำเนินการทุกปี หากในบางปีไม่มีกรับอาจารย์ใหม่เข้าปฏิบัติงาน ก็ไม่มีเหตุอันใดต้องจัดให้มีการปฐมนิเทศ

(๕) มีการจัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตาม มคอ.๗ หรือเกณฑ์มาตรฐานอื่น ภายใน ๖๐ วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา

(๖) มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดใน มคอ.๓ และ มคอ.๔ (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ ๒๕ ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา

(๗) มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผล การเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.๗ หรือเกณฑ์มาตรฐานอื่น ของปีการศึกษา ที่ผ่านมา

(๘) อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน

(๙) อาจารย์ประจำหลักสูตรทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อย ปีการศึกษาละหนึ่งครั้ง

(๑๐) จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือ วิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ต่อปีการศึกษา

(๑๑) ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕.๐

(๑๒) ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕.๐

หรือ สถาบันอุดมศึกษาสามารถกำหนดตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ได้เอง ซึ่งแต่ละหลักสูตรมีอิสระในการกำหนดตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ใช้ในการติดตาม ประเมิน และ รายงานคุณภาพของหลักสูตรประจำปีที่ระบุไว้ในหมวดที่ ๑ - ๖ ของแต่ละหลักสูตร ตามบริบทและ วัตถุประสงค์ในการผลิตบัณฑิต

สถาบันที่เปิดการเรียนการสอนอาจกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมเพื่อให้สอดคล้องกับพันธกิจและ วัตถุประสงค์ของสถาบัน หรือกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานที่สูงขึ้น เพื่อยกระดับมาตรฐานของตนเอง โดยกำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร

สถาบันที่จะได้รับการรับรองมาตรฐานหลักสูตรตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชานิติศาสตร์ ต้องมีผลการดำเนินการบรรลุตามเป้าหมาย ตัวบ่งชี้ที่ ๑ - ๕ และมีผลการดำเนินการ บรรลุตามเป้าหมายตัวบ่งชี้อย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ของทั้งหมด อยู่ในเกณฑ์ดีต่อเนื่อง ๒ ปีการศึกษาก่อนการรับรอง

๑๖. การนำมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชานิติศาสตร์ สู่การปฏิบัติ

ระบุกระบวนการที่สถาบันอุดมศึกษานำมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชานิติศาสตร์ สู่การพัฒนา หลักสูตรใหม่หรือหลักสูตรปรับปรุง ดังนี้

๑๖.๑ ให้สถาบันอุดมศึกษาพิจารณาความพร้อมและศักยภาพในการบริหารจัดการศึกษา ตามหลักสูตรในหัวข้อต่าง ๆ ที่กำหนดในมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชานิติศาสตร์

๑๖.๒ แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิชานิติศาสตร์ ตามมาตรฐาน คุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชานิติศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วยกรรมการอย่างน้อย ๕ คน โดยมีอาจารย์ ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อย ๒ คน ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชานิติศาสตร์ ซึ่งเป็นบุคคล ภายนอกอย่างน้อย ๒ คน เพื่อดำเนินการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี

สาขาวิชานิติศาสตร์ โดยมีหัวข้อของหลักสูตรอย่างน้อยตามที่กำหนดไว้ใน มคอ.๒ (รายละเอียดของหลักสูตร)

๑๖.๓ การพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิชานิติศาสตร์ตามข้อ ๑๖.๒ นั้น ในหัวข้อมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง นอกจากมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชานิติศาสตร์ แล้ว สถาบันอุดมศึกษาอาจเพิ่มเติมมาตรฐานผลการเรียนรู้ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาต้องการให้บัณฑิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชานิติศาสตร์ของตนมีคุณลักษณะเด่น หรือพิเศษกว่าบัณฑิตในระดับคุณวุฒิและสาขาวิชาเดียวกันของสถาบันอื่น ๆ เพื่อให้เป็นไปตามปรัชญาและพันธกิจของสถาบันฯ และเป็นที่น่าสนใจของบุคคลที่จะเลือกเรียนหลักสูตรของสถาบันฯ หรือผู้ที่สนใจจะรับบัณฑิตเขาทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษา โดยให้แสดงแผนที่การกระจายความรับผิดชอบต่อมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรรายวิชา (Curriculum Mapping) เพื่อให้เห็นว่าแต่ละรายวิชาในหลักสูตรมีความรับผิดชอบหลัก หรือความรับผิดชอบรองต่อมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านใดบ้าง

๑๖.๔ จัดทำรายละเอียดของรายวิชา รายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร โดยมีหัวข้ออย่างน้อยตาม มคอ.๓ (รายละเอียดของรายวิชา) และ มคอ.๔ (รายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม) ตามลำดับ พร้อมทั้งแสดงให้เห็นว่าแต่ละรายวิชาจะทำให้เกิดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในเรื่องใดบ้าง สถาบันฯ ต้องมอบหมายให้ภาควิชา/สาขาวิชาจัดทำรายละเอียดของรายวิชาทุกรายวิชา รวมทั้งรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนามให้เสร็จเรียบร้อยก่อนการเปิดสอน

๑๖.๕ สถาบันอุดมศึกษาต้องเสนอสภาสถาบันฯ อนุมัติรายละเอียดของหลักสูตร ซึ่งได้จัดทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์แล้วก่อนเปิดสอน โดยสภาสถาบันฯ ควรกำหนดระบบและกลไกของการจัดทำและอนุมัติรายละเอียดของหลักสูตร รายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนามให้ชัดเจน

๑๖.๖ สถาบันอุดมศึกษาต้องเสนอรายละเอียดของหลักสูตร ซึ่งสภาสถาบันอุดมศึกษาอนุมัติให้เปิดสอนแล้วเสนอสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่สภาสถาบันฯ อนุมัติ

๑๖.๗ เมื่อสภาสถาบันอุดมศึกษาอนุมัติตามข้อ ๑๖.๕ แล้ว ให้มอบหมายอาจารย์ผู้สอนแต่ละรายวิชาดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามกลยุทธ์การสอนและการประเมินผลที่กำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร รายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม ให้บรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของสาขา/สาขาวิชา

๑๖.๘ เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน การประเมินผลและการทวนสอบผลการเรียนรู้แต่ละรายวิชาและประสบการณ์ภาคสนามในแต่ละภาคการศึกษาแล้ว ให้อาจารย์ผู้สอนจัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชาซึ่งรวมถึงการประเมินผลและการทวนสอบผลการเรียนในรายวิชาที่ตนรับผิดชอบ พร้อมปัญหา/อุปสรรคและข้อเสนอแนะ โดยมีหัวข้ออย่างน้อยตาม มคอ.๕ (รายงานผลการดำเนินการของรายวิชา) และ มคอ.๖ (รายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม) ให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรประมวล/วิเคราะห์ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินการ และจัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรในภาพรวม ประจำปีการศึกษาเมื่อสิ้นปีการศึกษา โดยมีหัวข้ออย่างน้อยตาม มคอ.๗ (รายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร) เพื่อใช้ในการพิจารณาปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร กลยุทธ์การสอน กลยุทธ์การประเมินผล และแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น และหากจำเป็นจะต้องปรับปรุงหลักสูตรหรือการจัดการเรียนการสอนก็สามารถทำได้

๑๖.๙ เมื่อครบรอบหลักสูตร ให้จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร โดยมีหัวข้ออย่างน้อย ตาม มคอ.๗ (รายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร) เช่นเดียวกับการรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรในแต่ละปีการศึกษา และวิเคราะห์ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบริหารจัดการหลักสูตร ในภาพรวมว่าบัณฑิตบรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามที่คาดหวังไว้หรือไม่ รวมทั้งให้นำผลการวิเคราะห์ มาปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร และ/หรือการดำเนินการของหลักสูตรต่อไป

**๑๗. การเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิฯ ซึ่งบันทึก
ในฐานข้อมูลหลักสูตรเพื่อการเผยแพร่ (Thai Qualifications Register : TQR)**

การเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ให้เป็นไปตามการกำหนดของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรสี่ปี)

พ.ศ. ๒๕๖๒

ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดให้จัดทำมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชาเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษานำไปจัดทำหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนเพื่อให้คุณภาพของบัณฑิตในสาขาหรือสาขาวิชาของแต่ละระดับคุณวุฒิมีมาตรฐานใกล้เคียงกัน จึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรสี่ปี) ให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาดังกล่าว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การจัดการศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรสี่ปี) ต้องมีมาตรฐานไม่ต่ำกว่า “มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรสี่ปี) พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ การจัดทำหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรสี่ปี) ต้องมุ่งให้เกิดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิต โดยมีหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนและองค์ประกอบอื่น ๆ ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรสี่ปี) พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่แนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๓ ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ข้างต้นได้ หรือมีความจำเป็นต้องปฏิบัติ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่จะพิจารณา และให้ถือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการการอุดมศึกษานั้นเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๒

ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี
สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรสี่ปี)

พ.ศ. ๒๕๖๒

เอกสารแนบท้าย

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์
(หลักสูตรสี่ปี) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรสี่ปี)

๑. ชื่อสาขา สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์

สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ มีหลายกลุ่มสาขาวิชา ซึ่งแต่ละกลุ่มสาขาวิชายังมีสาขาวิชา (วิชาเอก วิชาโท) อีกหลายสาขาวิชามากน้อยเป็นไปตามขอบข่ายของศาสตร์แต่ละกลุ่มสาขาวิชาและหลักสูตร การศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับการศึกษาอาชีวศึกษารวมถึงการศึกษานอกระบบและการศึกษา ตามอัธยาศัย ซึ่งสถาบันการศึกษาสามารถจัดทำรายละเอียดหลักสูตรและมาตรฐานผลการเรียนรู้ ตลอดจน จัดการศึกษาเป็นสาขาวิชา (วิชาเอก วิชาโท) ได้อย่างอิสระ สอดคล้องกับมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ใน มคอ.๑ ตามบริบทและศักยภาพของสถาบัน กลุ่มสาขาวิชาต่างๆ มีดังต่อไปนี้

- ๑.๑ กลุ่มสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย
- ๑.๒ กลุ่มสาขาวิชาการศึกษา
- ๑.๓ กลุ่มสาขาวิชาภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ
- ๑.๔ กลุ่มสาขาวิชาคณิตศาสตร์
- ๑.๕ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- ๑.๖ กลุ่มสาขาวิชาสังคมศึกษา
- ๑.๗ กลุ่มสาขาวิชาสุขศึกษา พลศึกษา และนันทนาการ
- ๑.๘ กลุ่มสาขาวิชาศิลปศึกษา ดนตรีศึกษาและนาฏศิลป์ศึกษา
- ๑.๙ กลุ่มสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว
- ๑.๑๐ กลุ่มสาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
- ๑.๑๑ กลุ่มสาขาวิชาการวัดและประเมินทางการศึกษา
- ๑.๑๒ กลุ่มสาขาวิชาการศึกษาพิเศษ
- ๑.๑๓ กลุ่มสาขาวิชาการศึกษาตลอดชีวิตและการศึกษาเพื่อชุมชน
- ๑.๑๔ กลุ่มสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศึกษา
- ๑.๑๕ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาการอาชีพ
- ๑.๑๖ กลุ่มสาขาวิชาทางการศึกษาอื่นๆ ที่อาจมีการจัดทำมาตรฐานคุณวุฒิวิชาเอกอื่นๆ เพิ่มเติมในอนาคต

รายละเอียด กลุ่มสาขาวิชา ตัวอย่างสาขาวิชาและตัวอย่าง/ข้อเสนอสาระความรู้สาขาวิชา
ดูที่เอกสารแนบท้าย มคอ.๑ สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์

๒. ชื่อปริญญาและวิชาเอก

การระบุชื่อปริญญาให้เป็นไปตาม "ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญา พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๓ สถาบันอุดมศึกษาที่มีการตราพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยปริญญาในสาขาวิชาและอักษรย่อ สำหรับสาขาวิชาไว้แล้ว ให้ใช้ชื่อปริญญาตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกานั้น ในกรณีที่ปริญญาใดยังมิได้ กำหนดชื่อไว้ในพระราชกฤษฎีกาหรือสถาบันอุดมศึกษาใดไม่มีการตราพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยปริญญา ในสาขาวิชาและอักษรย่อสำหรับสาขาวิชาให้ใช้ชื่อปริญญาตามหลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญา พ.ศ. ๒๕๕๙

๓. ลักษณะของสาขา

สาขาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์เป็นศาสตร์ที่ว่าด้วยการเตรียมความพร้อมและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาก่อนประจำการและส่งเสริมการพัฒนาครูประจำการและนอกประจำการให้มีความรู้และมีสมรรถนะทางวิชาชีพ เป็นผู้ยึดมั่นในค่านิยม อุดมการณ์ มีจิตวิญญาณความเป็นครู และสมรรถนะทางวิชาชีพครู ประกอบกับรัฐได้กำหนดยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี โดยเน้นเป้าหมายการสร้างกำลังคนที่มีคุณภาพ เป็นคนเก่งและคนดี มีขีดความสามารถในการแข่งขันและความสามารถในการสร้างนวัตกรรม การปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรสาขาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ในเอกสารฉบับนี้ จึงมุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพการผลิตบัณฑิตครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูงมีบทบาทในการสร้างครูที่มีคุณภาพที่นำไปสู่การสร้างกำลังคนที่มีคุณภาพและตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ

ด้วยการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เป็นพลวัต และความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัลซึ่งกระทบต่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ของมนุษย์ ตลอดจนพัฒนาการของวิทยาการใหม่ที่เป็นศาสตร์บูรณาการ และข้ามวัฒนธรรม เป้าหมายของการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ครั้งนี้จึงมุ่งเน้นที่การสร้างหลักสูตรให้มีความทันสมัย ตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ และการเรียนรู้ในโลกดิจิทัล ลักษณะของหลักสูตรครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ (มคอ. ๑) ฉบับนี้ จึงจัดทำขึ้นโดยอิงงานวิจัยในอดีตที่พบว่ามีความซ้ำซ้อนของโครงสร้างรายวิชา รวมทั้งอิงงานวิจัยจากบทเรียนการผลิตครูของประเทศต่างๆ ในสากลที่มีความก้าวหน้าในการผลิตบัณฑิตวิชาชีพครู ตลอดจนการระดมความคิดและประสบการณ์ของผู้เกี่ยวข้องในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศ การจัดทำหลักสูตรวิชาชีพครู (มคอ. ๑) นี้อยู่ภายใต้หลักการสำคัญหลายประการ ได้แก่ ๑) แนวคิดของการจัดทำหลักสูตรวิชาชีพครูเป็นหลักสูตรบูรณาการ และเป็นหลักสูตรอิงสมรรถนะมากกว่าหลักสูตรอิงเนื้อหา เน้นสมรรถนะการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการวิจัยเพื่อพัฒนานวัตกรรมการพัฒนาผู้เรียน ๒) การกำหนดโครงสร้างหลักสูตรมีความยืดหยุ่น และตอบสนองความต้องการของการใช้ครูในโลกปัจจุบันและอนาคต รวมทั้งความต้องการของผู้เรียน ๓) การกำหนดโครงสร้างหลักสูตร ได้ให้สถาบันผลิตครูมีอิสระในการสร้างหลักสูตรผลิตครูที่เหมาะสมกับอัตลักษณ์และสภาพบริบทเชิงพื้นที่ของสถานศึกษา โดยยึดผลลัพธ์การเรียนรู้ซึ่งกำหนดขึ้นสำหรับแต่ละกลุ่มสาขาเป็นเป้าหมายร่วม ตลอดจนกำหนดโครงสร้างหลักสูตรให้มีความยืดหยุ่นและสะท้อนอัตลักษณ์ของผู้เรียน ๔) การส่งเสริมการจัดทำหลักสูตรรายวิชาที่ทันสมัยตามสากล มีการจัดการเรียนการสอนที่ใช้สื่อเทคโนโลยีซึ่งสอดคล้องกับการเรียนรู้ในโลกดิจิทัล ๕) การส่งเสริมการบริหารจัดการหลักสูตร การเรียนการสอน การปฏิบัติการสอนที่ทำให้ผู้เรียนมีสมรรถนะทางวิชาชีพครู มีจิตวิญญาณและอุดมการณ์ความเป็นครู และคุณสมบัติที่สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพครู และ ๖) การส่งเสริมการวางระบบการประกันคุณภาพหลักสูตรที่เข้มข้นเพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะตามเป้าหมายของหลักสูตร

๔. คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

๔.๑ มีค่านิยมร่วม ตระหนักและยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการทำงาน of ครู การพัฒนาความรู้ลึกถึงตัวตนความเป็นครูและมีเจตคติต่อวิชาชีพครูที่เข้มแข็ง มีจิตบริการต่อวิชาชีพครูและชุมชน

๔.๒ เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม ยึดมั่นในวิชาชีพครู มีจิตวิญญาณครูและยึดมั่นในจรรยาบรรณของวิชาชีพครู ปฏิบัติหน้าที่ตามอุดมการณ์ความเป็นครูด้วยความรัก ศรัทธา ซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบต่อวิชาชีพ อุทิศตนและทุ่มเทในการเอาใจใส่ สร้างแรงบันดาลใจ พัฒนาการเรียนรู้และผลประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน มีความพอเพียงและประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีทั้งทางด้านวิชาการและวิชาชีพ

๔.๓ เป็นผู้เรียนรู้และฉลาดรู้ และมีปัญญา เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดขั้นสูง มีความรอบรู้ด้านการเงิน สุขภาพ สนุทริยภาพ วัฒนธรรม รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและของโลก การสร้างสัมมาชีพและความมั่นคงในคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม มีความเพียร มุ่งมั่นมานะ บากบั่น ใฝ่เรียนรู้ มีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต และพัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลที่เรียนรู้และรอบรู้ ทันสมัยทันต่อการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

๔.๔ เป็นผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม เป็นผู้ที่มีทักษะศตวรรษที่ ๒๑ มีความสามารถคิดวิเคราะห์ การคิดขั้นสูง มีความฉลาดดิจิทัล ทักษะการทำงานเป็นทีม มีทักษะข้ามวัฒนธรรม รู้เท่าทันสื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่ การเปลี่ยนแปลงของสังคมและของโลก มีส่วนร่วมในการพัฒนาความก้าวหน้าให้กับวิชาชีพครู สามารถแสวงหาความรู้ พัฒนาความรู้ งานวิจัย และสร้างนวัตกรรม เพื่อพัฒนา ตนเองผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพตามความแตกต่างระหว่างบุคคล

๔.๕ เป็นผู้มีความสามารถสูงในการจัดการเรียนรู้ เป็นผู้มีความสามารถในการจัดเนื้อหาสาระ ออกแบบกิจกรรม วางแผนและจัดการเรียนรู้ ถ่ายทอดความรู้ สร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความสุขในการเรียน โดยใช้ศาสตร์การสอน รวมถึงวิธีการใช้เทคนิค วิธีการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย สื่อ แหล่งเรียนรู้ ชุมชน ภูมิปัญญาในชุมชนที่เหมาะสมกับสาระวิชาและผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน สามารถบูรณาการความรู้ข้ามศาสตร์ ข้ามวัฒนธรรม และการวิจัย สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการศาสตร์การสอน ความรู้ เนื้อหาสาระ และเทคโนโลยี (TPCK) เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ตลอดจนนำไปใช้ในการ แก้ไขปัญหา พัฒนาตนเอง ผู้เรียนและสังคม

๔.๖ เป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง และใส่ใจสังคม มีความรักชาติ รักท้องถิ่น มีจิตสำนึกไทยและจิตสำนึกสากล รู้คุณค่าและมีส่วนร่วมในการพัฒนา อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยและท้องถิ่น มีจิตอาสา และดำเนินชีวิตตามวิถีประชาธิปไตย มีความยุติธรรมและมีความกล้าหาญทางจริยธรรม ยึดมั่นในความถูกต้อง รู้ถูก รู้ผิด รู้ชอบ ชั่ว ดี กล้าปฏิเสธและต่อต้านการกระทำที่ไม่ถูกต้อง เคารพสิทธิ เสรีภาพ และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีจิตสำนึกเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก

รวมทั้งมีคุณลักษณะเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพครูตามที่คุรุสภากำหนด

๕. มาตรฐานผลการเรียนรู้

๕.๑ ด้านคุณธรรม จริยธรรม

๕.๑.๑ รัก ศรัทธาและภูมิใจในวิชาชีพครู มีจิตวิญญาณและอุดมการณ์ความเป็นครู และปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู

๕.๑.๒ มีจิตอาสา จิตสาธารณะ อดทนอดกลั้น มีความเสียสละ รับผิดชอบและซื่อสัตย์ ต่องานที่ได้รับมอบหมายทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ และสามารถพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ ครอบครัว สังคมและประเทศชาติ และเสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืน

๕.๑.๓ มีค่านิยมและคุณลักษณะเป็นประชาธิปไตย คือ การเคารพสิทธิ และให้เกียรติคนอื่น มีความสามัคคีและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ใช้เหตุผลและปัญญาในการดำเนินชีวิตและการตัดสินใจ

๕.๑.๔ มีความกล้าหาญและแสดงออกทางคุณธรรมจริยธรรม สามารถวินิจฉัย จัดการและคิดแก้ปัญหาทางคุณธรรมจริยธรรมด้วยความถูกต้องเหมาะสมกับสังคม การทำงานและสภาพแวดล้อม โดยอาศัยหลักการ เหตุผลและใช้ดุลยพินิจทางค่านิยม บรรทัดฐานทางสังคม ความรู้สึกของผู้อื่นและประโยชน์ของสังคมส่วนรวม มีจิตสำนึกในการธำรงความโปร่งใสของสังคมและประเทศชาติ ต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน และความไม่ถูกต้อง ไม่ใช่ข้อมูลบิดเบือน หรือการลอกเลียนผลงาน

๕.๒ ด้านความรู้

๕.๒.๑ มีความรอบรู้ในหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เนื้อหาสาระด้านวิชาชีพของครู อาทิ ค่านิยมของครู คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณ จิตวิญญาณครู ปรัชญาความเป็นครู จิตวิทยาสำหรับครู จิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการเรียนรู้เพื่อจัดการเรียนรู้และช่วยเหลือ แก้ไขปัญหา ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน หลักสูตรและวิทยาการการจัดการเรียนรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารการศึกษา และการเรียนรู้ การวัดประเมินการศึกษาและการเรียนรู้ การวิจัยและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียน และภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับครู ทักษะการนิเทศและการสอนงาน ทักษะเทคโนโลยีและดิจิทัล ทักษะการทำงานวิจัยและวัดประเมิน ทักษะการร่วมมือสร้างสรรค์ และทักษะศตวรรษที่ ๒๑ มีความรู้ ความเข้าใจในการบูรณาการความรู้กับการปฏิบัติจริงและการบูรณาการข้ามศาสตร์ อาทิ การบูรณาการการสอน (Technological Pedagogical Content Knowledge: TPCK) การสอนแบบบูรณาการความรู้ทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี กระบวนการทางวิศวกรรมและคณิตศาสตร์ (Science Technology Engineering and Mathematics Education: STEM Education) ชุมชนแห่งการเรียนรู้ (Professional Learning Community: PLC) และมีความรู้ในการประยุกต์ใช้

๕.๒.๒ มีความรอบรู้ในหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เนื้อหาวิชาที่สอน สามารถวิเคราะห์ความรู้ และเนื้อหาวิชาที่สอนอย่างลึกซึ้ง สามารถติดตามความก้าวหน้าด้านวิทยาการและนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาผู้เรียน โดยมีผลลัพธ์การเรียนรู้และเนื้อหาสาระด้านมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านความรู้ของแต่ละสาขาวิชาตามเอกสารแนบท้าย

๕.๒.๓ มีความรู้ เข้าใจชีวิต เข้าใจชุมชน เข้าใจโลกและการอยู่ร่วมกันบนพื้นฐานความแตกต่างทางวัฒนธรรม สามารถเผชิญและเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม และสามารถนำแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตและพัฒนาตน พัฒนางานและพัฒนาผู้เรียน

๕.๒.๔ มีความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามมาตรฐาน

๕.๒.๕ ตระหนักรู้ เห็นคุณค่าและความสำคัญของศาสตร์พระราชาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาตน พัฒนาผู้เรียน พัฒนางานและพัฒนาชุมชน

๕.๓ ด้านทักษะทางปัญญา

๕.๓.๑ คิด ค้นหา วิเคราะห์ข้อเท็จจริง และประเมินข้อมูล สื่อ สารสนเทศจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายอย่างรู้เท่าทัน เป็นพลเมืองตื่นรู้ มีสำนึกสากล สามารถเผชิญและก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงในโลกยุคดิจิทัล เทคโนโลยีข้ามแพลตฟอร์ม (Platform) และโลกอนาคต นำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน และวินิจฉัยแก้ปัญหาและพัฒนางานได้อย่างสร้างสรรค์ โดยคำนึงถึงความรู้ หลักการทางทฤษฎี ประสบการณ์ ภาคปฏิบัติ ค่านิยม แนวคิด นโยบายและยุทธศาสตร์ชาติ บรรทัดฐานทางสังคมและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น

๕.๓.๒ สามารถคิดริเริ่มและพัฒนางานอย่างสร้างสรรค์

๕.๓.๓ สร้างและประยุกต์ใช้ความรู้จากการทำวิจัยและสร้างหรือร่วมสร้างนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนและพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้สร้างหรือร่วมสร้างนวัตกรรม รวมทั้งการถ่ายทอดความรู้แก่ชุมชนและสังคม

๕.๔ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

๕.๔.๑ เข้าใจและใส่ใจอารมณ์ความรู้สึกของผู้อื่น มีความคิดเชิงบวก มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ และทางสังคม

๕.๔.๒ ทำงานร่วมกับผู้อื่น ทำงานเป็นทีม เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้เรียน ผู้ร่วมงาน ผู้ปกครองและคนในชุมชน มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม

๕.๔.๓ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ต่อตนเอง ต่อผู้เรียน ต่อผู้ร่วมงาน และต่อส่วนรวม สามารถช่วยเหลือและแก้ปัญหาตนเอง กลุ่มและระหว่างกลุ่มได้อย่างสร้างสรรค์

๕.๔.๔ มีภาวะผู้นำทางวิชาการและวิชาชีพ มีความเข้มแข็งและกล้าหาญทางจริยธรรม สามารถชี้แนะและถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชนและสังคมอย่างสร้างสรรค์

๕.๕ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี

๕.๕.๑ มีทักษะการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติ การสังเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อเข้าใจองค์ความรู้ หรือประเด็นปัญหาทางการศึกษาได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง

๕.๕.๒ สื่อสารกับผู้เรียน พ่อแม่ผู้ปกครอง บุคคลในชุมชนและสังคม และผู้เกี่ยวข้องกลุ่มต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยสามารถเลือกใช้การสื่อสารทางวาจา การเขียน หรือการนำเสนอด้วยรูปแบบต่างๆ โดยใช้เทคโนโลยีการสื่อสารหรือนวัตกรรมต่างๆ ที่เหมาะสม

๕.๕.๓ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูลหรือความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถใช้โปรแกรมสำเร็จรูปที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ การทำงาน การประชุม การจัดการและสืบค้นข้อมูลและสารสนเทศ รับและส่งข้อมูลและสารสนเทศโดยใช้ดุลยพินิจที่ดี ในการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลและสารสนเทศ อีกทั้งตระหนักถึงการละเมิดลิขสิทธิ์และการลอกเลียนผลงาน

๕.๖ ด้านวิวิธนาการจัดการเรียนรู้

๕.๖.๑ สามารถเลือกใช้ปรัชญาตามความเชื่อในการสร้างหลักสูตรรายวิชา การออกแบบ เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อและเทคโนโลยีการสื่อสาร การวัดและประเมินผู้เรียน การบริหารจัดการชั้นเรียน การจัดการเรียนโดยใช้แหล่งการเรียนรู้ในโรงเรียนและนอกโรงเรียน แหล่งการเรียนรู้แบบเปิด ได้อย่างเหมาะสมกับสภาพบริบทที่ต่างกันของผู้เรียนและพื้นที่

๕.๖.๒ สามารถในการนำความรู้ทางจิตวิทยาไปใช้ในการวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล ออกแบบกิจกรรม การจัดเนื้อหาสาระ การบริหารจัดการ และกลไกการช่วยเหลือ แก้ไขและส่งเสริมพัฒนา ผู้เรียนที่ตอบสนองความต้องการ ความสนใจ ความถนัด และศักยภาพของผู้เรียนที่มีความแตกต่างระหว่าง บุคคล ทั้งผู้เรียนปกติและผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ หรือผู้เรียนที่มีข้อจำกัดทางกาย

๕.๖.๓ จัดกิจกรรมและออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ เรียนรู้ ผ่านการลงมือปฏิบัติและการทำงานในสถานการณ์จริง ส่งเสริมการพัฒนาการคิด การทำงาน การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น โดยบูรณาการการทำงานกับการเรียนรู้และ คุณธรรมจริยธรรม สามารถประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกัน แก้ไขปัญหา และพัฒนา ด้วยความความซื่อสัตย์ สุจริต มีวินัยและรับผิดชอบต่อผู้เรียนโดยยึดผู้เรียนสำคัญที่สุด

๕.๖.๔ สร้างบรรยากาศ และจัดสภาพแวดล้อม สื่อการเรียน แหล่งวิทยาการ เทคโนโลยี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาทั้งในและนอกสถานศึกษาเพื่อการเรียนรู้ มีความสามารถในการประสานงานและ

สร้างความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่ออำนวยความสะดวกและร่วมมือกันพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้ มีปัญญา รู้คิดและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่องให้เต็มตามศักยภาพ

๕.๖.๕ สามารถจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนมีทักษะศตวรรษที่ ๒๑ เช่น ทักษะการเรียนรู้ ทักษะการรู้เรื่อง ทักษะการคิด ทักษะชีวิต ทักษะการทำงานแบบร่วมมือ ทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ทักษะเทคโนโลยี และการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และสามารถนำทักษะเหล่านี้มาใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน และการพัฒนาตนเอง

๖. องค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

ครูสภา

๗. โครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างของหลักสูตร ประกอบด้วยหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะด้าน (วิชาชีพครูและวิชาเอก) และหมวดวิชาเลือกเสรี มีจำนวนหน่วยกิตแต่ละหมวดและหน่วยกิตรวมทั้งหลักสูตร ดังนี้

๑. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ให้เรียนไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต

๒. หมวดวิชาเฉพาะด้าน ประกอบด้วย ๒ ส่วนคือ

๒.๑ วิชาชีพครู ไม่น้อยกว่า ๓๔ หน่วยกิต

๒.๑.๑ เรียนทั้งภาค ทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ไม่น้อยกว่า ๒๒ หน่วยกิต

๒.๑.๒ การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑ ปี โดยมีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

๒.๒ วิชาเอก และวิชาเอก – โท มีดังนี้

๒.๒.๑ วิชาเอก แบ่งเป็น ๒ แบบ ดังนี้

๑) วิชาเอกเดี่ยว ให้เรียนไม่น้อยกว่า ๔๐ หน่วยกิต และให้ผู้เรียนเลือกเรียนในรายวิชาที่เสริมสร้างสมรรถนะและศักยภาพความลุ่มลึกในวิชาเอกอีกไม่น้อยกว่า ๒๐ หน่วยกิต รวมกันไม่น้อยกว่า ๖๐ หน่วยกิต

๒) วิชาเอกคู่ ให้เรียนไม่น้อยกว่าวิชาเอกละ ๔๐ หน่วยกิต (รวมแล้วไม่น้อยกว่า ๘๐ หน่วยกิต)

๒.๒.๒ วิชาเอก-โท กำหนดจำนวนหน่วยกิตให้เรียน ดังนี้

๑) วิชาเอก ให้เรียนไม่น้อยกว่า ๔๐ หน่วยกิต

๒) วิชาโท ให้เรียนไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต

๓. หมวดวิชาเลือกเสรี ให้เลือกเรียนไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

หน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรโปรแกรมวิชาเอกเดี่ยว วิชาเอกคู่และวิชาเอก-โท มีดังนี้

๑. โปรแกรมวิชาเอกเดี่ยว หน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๑๓๐ หน่วยกิต

๒. โปรแกรมวิชาเอกคู่ หน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๑๕๐ หน่วยกิต

๓. โปรแกรมวิชาเอก-โท หน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๑๔๐ หน่วยกิต

หมายเหตุ : การจัดการเรียนการสอนวิชาเอกเดี่ยวที่เตรียมผู้จะไปเป็นครูระดับมัธยมศึกษาต้องเรียนวิชาเอกจากคณะที่เปิดสอนสาขาวิชานั้น หรือสอนโดยคณาจารย์ในคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรืออย่างน้อยดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการในสาขาวิชานั้น เพื่อสร้างความเข้มแข็งเชิงเนื้อหาสาระวิชาแก่นิสิต/นักศึกษา และสามารถศึกษาต่อในสาขาวิชาเอกเพื่อเพิ่มพูนคุณวุฒิต่อไป

๘. เนื้อหาสาระสำคัญของสาขาวิชา

การกำหนดเนื้อหาสาระสำคัญของสาขาวิชาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ต้องให้ความสำคัญกับการออกแบบหลักสูตรซึ่งประกอบด้วยกลุ่มวิชาครู วิชาในสาขาวิชาเอก/โท และมีการออกแบบหลักสูตรที่เน้นภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ผู้รับผิดชอบในการออกแบบสาระของหลักสูตรต้องมีการศึกษาการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาครูจากบทเรียนที่ผ่านมาของประเทศและบทเรียนจากประเทศที่มีความก้าวหน้าในการผลิตครู หลักสูตรผลิตครูต้องมีจุดเน้นที่การพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ในวิชาเอก/โทที่ทันสมัย และมีทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อให้ก้าวทันวิทยาการที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว รวมทั้งมีทักษะการสะท้อนคิด (reflection skills) ที่เป็นสมรรถนะสำคัญในการสร้างประสิทธิผลของการทำงานโดยใช้ชุมชนทางวิชาชีพครูในโลกการทำงานจริง นอกจากนี้การหล่อหลอมจิตวิญญาณความเป็นครู แนวคิดสำคัญในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนมีความยืดหยุ่น ปรับตัว สามารถทำงานได้ในทุกสภาพบริบทของผู้เรียนและพื้นที่ การบริหารจัดการเรียนการสอนในรายวิชาต่างๆ จึงต้องอิงการทำงานแบบร่วมมือและความรับผิดชอบร่วมกันของผู้รับผิดชอบหลักสูตรและผู้สอนให้มีมีเอกภาพ และมีเป้าหมายร่วม

๘.๑ กลุ่มวิชาแกนหรือวิชาชีพครูบังคับ

ผลลัพธ์ของการเรียนรู้

ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในแนวคิดปรัชญาศึกษา จิตวิทยาการศึกษา ศาสตร์การสอน ความรู้ตามกรอบ TPCK แนวคิด STEM ความรอบรู้ด้านดิจิทัล ทักษะวิจัย สามารถบูรณาการศาสตร์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กับวิชาชีพครูมาใช้ในการออกแบบหลักสูตรรายวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อเทคโนโลยี การวัดและประเมินการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับลักษณะธรรมชาติและสภาพบริบทของผู้เรียนที่แตกต่างกัน

กลุ่มวิชาแกนหรือวิชาชีพครูบังคับมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

- ๑) ค่านิยม อุดมการณ์ และจิตวิญญาณความเป็นครู คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพครู
- ๒) ปรัชญาการศึกษา
- ๓) จิตวิทยาสำหรับครูเพื่อจัดการเรียนรู้และช่วยเหลือ แก้ไขปัญหา ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน
- ๔) หลักสูตรและวิทยาการจัดการจัดการเรียนรู้
- ๕) นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารการศึกษาและการเรียนรู้
- ๖) การวัดและประเมินการศึกษาและการเรียนรู้
- ๗) การวิจัยและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียน
- ๘) ภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับครู

๘.๒ การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา

การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑ ปี

๘.๓ กิจกรรมเสริมความเป็นครู

ให้สถาบันการศึกษากำหนดกิจกรรมเสริมความเป็นครูในแต่ละปี โดยอาจจัดกิจกรรม/ โครงการ เป็นการเฉพาะหรืออาจบริหารจัดการให้บูรณาการกับการเรียนการสอนในรายวิชาต่างๆ เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะความเป็นครูและเสริมสร้างความเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง ปีละไม่น้อยกว่าสองกิจกรรม อาทิ

- ๑) กิจกรรมเสริมสร้างความศรัทธา ความมุ่งมั่นและรักในอาชีพครู
- ๒) กิจกรรมจิตอาสาและ/หรือจิตสาธารณะ/การบำเพ็ญประโยชน์แก่ชุมชนและสังคม

- ๓) กิจกรรมส่งเสริมความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ และความเป็นไทย
- ๔) กิจกรรมตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและ/หรือศาสตร์พระราชา
- ๕) กิจกรรมลูกเสือ/เนตรนารี/ยุวกาชาด
- ๖) กิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค และเพศศึกษา
- ๗) กิจกรรมส่งเสริมวิถีชีวิตประชาธิปไตย รวมถึงการเลือกตั้ง
- ๘) กิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรม ศิลปะ ดนตรี นาฏศิลป์
- ๙) กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ กีฬาและนันทนาการ
- ๑๐) กิจกรรมทางวิชาการ
- ๑๑) กิจกรรมอื่นๆ ที่สถานศึกษาเห็นสมควร

๘.๔ สาขาวิชาเฉพาะ

สาขาวิชาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ มีหลายกลุ่มสาขาวิชา ซึ่งแต่ละกลุ่มสาขาวิชายังมีสาขาวิชา (วิชาเอก วิชาโท) อีกหลายสาขาวิชามากน้อยเป็นไปตามขอบข่ายของศาสตร์แต่ละกลุ่มสาขาวิชา และหลักสูตรการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับการศึกษาอาชีวศึกษารวมถึงการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ซึ่งสถาบันการศึกษาสามารถจัดทำรายละเอียดหลักสูตรและมาตรฐานผลการเรียนรู้ ตลอดจนจัดการศึกษาเป็นสาขาวิชา (วิชาเอก วิชาโท) ได้อย่างอิสระ สอดคล้องกับมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ใน มคอ.๑ ตามบริบทและศักยภาพของสถาบัน รายละเอียดสาขาวิชา ตัวอย่างสาขาวิชาและตัวอย่าง/ข้อเสนอสาระความรู้สาขาวิชา คู่มือเอกสารแนบท้าย มคอ.๑ สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรสี่ปี)

๘.๕ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมายถึง หมวดวิชาที่เสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ให้มีความรอบรู้ อย่างกว้างขวาง เข้าใจ และเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรม และธรรมชาติ ใส่ใจต่อความเปลี่ยนแปลงของสรรพสิ่ง พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณธรรม พร้อมให้ความช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ และเป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและสังคมโลก

ในการจัดการศึกษาหมวดวิชาศึกษาทั่วไปให้ดำเนินการตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๙.๑ ทั้งนี้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป โดยให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต

๙. กลยุทธ์การสอนและการประเมินผลการเรียนรู้

๙.๑ กลยุทธ์การสอน เป็นกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ การถ่ายทอดความรู้ การสร้างแรงบันดาลใจ และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้ โดยใช้ศาสตร์การสอน รวมถึงการใช้เทคนิค วิธีการจัดการเรียนรู้ และสื่อเทคโนโลยี และรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้อย่างหลากหลาย เหมาะสมกับสาระวิชาและผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ บูรณาการความรู้ข้ามศาสตร์ ข้ามวัฒนธรรม และนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการศาสตร์การสอน ความรู้ เนื้อหาสาระ และเทคโนโลยี ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิทั้ง ๖ ด้านคือ ๑) ด้านคุณธรรม จริยธรรม ๒) ด้านความรู้ ๓) ด้านทักษะทางปัญญา ๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี และ ๖) ด้านวิวิธวิทยาการจัดการเรียนรู้ อาทิ

- (๑) การเรียนรู้จากกรณีศึกษา
- (๒) การเรียนรู้จากกระบวนการกระจำง่าค่านิยม
- (๓) การเรียนรู้โดยบูรณาการการปฏิบัติงานจริงในสถานศึกษา
- (๔) การบรรยายเชิงปฏิสัมพันธ์
- (๕) การเรียนรู้แบบร่วมมือ
- (๖) การเรียนรู้โดยใช้การสืบสอบ
- (๗) การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีสรสรสร้างนิยม (Constructivism)
- (๘) การเรียนรู้แบบผสมผสาน โดยบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัล
- (๙) การเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน
- (๑๐) การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์/ปรากฏการณ์/ฉากทัศน์เป็นพื้นฐาน
- (๑๑) การเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน
- (๑๒) การเรียนรู้โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน
- (๑๓) การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
- (๑๔) การเรียนรู้เชิงผลิตภาพ
- (๑๕) การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง
- (๑๖) การเรียนรู้โดยวิธีโสเครติส
- (๑๗) Team-based Learning
- (๑๘) Workplace-based Learning
- (๑๙) MOOC (Massive Open Online Course)

๙.๒ กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ การออกแบบวิธีการวัดและประเมินโดยใช้แนวคิดการประเมินตามสภาพจริง วิธีการที่หลากหลาย สอดคล้องกับเนื้อหา กิจกรรม และบริบทรายวิชา มีเป้าหมายของการวัดและประเมินเพื่อใช้ในการปรับปรุงพัฒนาผู้เรียน การเรียนการสอน และการตัดสินผลการเรียน ใช้การวัดและประเมินเป็นกลไกหรือเครื่องมือที่ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองเป็น ทำให้ผู้เรียนรู้จักตนเอง และมีข้อมูลสารสนเทศในการปรับปรุงพัฒนาตนเองทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ และทำให้ผู้เกี่ยวข้องในหลักสูตรมีข้อมูลสารสนเทศในการเตรียมความพร้อมและส่งเสริมพัฒนาให้ผู้เรียนในการประกอบอาชีพเมื่อสำเร็จการศึกษา โดยมีกลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิทั้ง ๖ ด้านคือ ๑) ด้านคุณธรรม จริยธรรม ๒) ด้านความรู้ ๓) ด้านทักษะทางปัญญา ๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และเทคโนโลยี และ ๖) ด้านวิวิทย์วิทยาการจัดการเรียนรู้ อาทิ

- (๑) การสังเกต เช่น พฤติกรรมการเรียน การทำงานตามสภาพจริง การปฏิบัติตามสภาพจริง หรือหรือในห้องปฏิบัติการ การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมความเป็นครู ฯลฯ
- (๒) การประเมินโดยเพื่อน พ่อแม่ผู้ปกครอง
- (๓) การประเมินกรณีศึกษา
- (๔) การใช้แบบวัดทางจิตวิทยา เช่น แบบวัดคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยม อุดมการณ์ จิตวิญญาณ ความเป็นครู ทักษะการเรียนรู้ ความรอบรู้ด้านต่างๆ ทักษะดิจิทัล ฯลฯ

- (๕) การทดสอบความรู้ เช่น การทดสอบความรู้ในเนื้อหารายวิชาที่เน้นทฤษฎี
- (๖) การวัดผลภาคปฏิบัติ/ทักษะการปฏิบัติ เช่น การนำเสนองาน โครงงาน รายงานการศึกษา ค้นคว้า การวิจัยในชั้นเรียน การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา ฯลฯ
- (๗) การวิเคราะห์แบบวิภาควิธี

๑๐. การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้

ให้มีการทวนสอบผลการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรและรายวิชา

๑๐.๑ มีคณะกรรมการตรวจสอบรายละเอียดของรายวิชา รายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม และกิจกรรมเสริมความเป็นครูตลอดหลักสูตร รวมทั้งการกำกับให้สอดคล้องกับมาตรฐานผลการเรียนรู้ของหลักสูตร

๑๐.๒ มีการทวนสอบผลการเรียนรู้ของรายวิชา

๑๐.๓ สถานศึกษาที่รับนิสิต/นักศึกษาไปปฏิบัติการสอนในสาขาวิชาเฉพาะด้านหรือวิชาเอก มีการประเมินนิสิต/นักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ และสถาบันควรมีการทวนสอบการประเมินผลการปฏิบัติการสอนของแต่ละสถานศึกษาตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขตามที่คุรุสภากำหนด

๑๑. คุณสมบัติผู้เข้าศึกษา การเทียบโอนผลการเรียนรู้ ระบบและกลไกการผลิต

๑๑.๑ ผู้เข้าศึกษาต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า มีค่านิยมเจตคติที่ดีและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับวิชาชีพครู สอบผ่านข้อสอบวัดคุณลักษณะความเป็นครู และผ่านเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและ/หรือเป็นไปตามระเบียบข้อบังคับการคัดเลือกซึ่งสถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้กำหนด

๑๑.๒ การเทียบโอนผลการเรียนรู้

การเทียบโอนผลการเรียนรู้ในสาขาวิชาในสถาบันและระหว่างสถาบันสามารถกระทำได้ โดยให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ และข้อแนะนำเกี่ยวกับแนวปฏิบัติที่ดีในการเทียบโอนผลการเรียนระดับปริญญาตามประกาศ/ข้อบังคับ/ระเบียบที่เกี่ยวข้องของกระทรวงศึกษาธิการหรือตามข้อบังคับของแต่ละสถาบันอุดมศึกษา

๑๑.๓ มีกลไกและระบบการผลิต คัดกรองและพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครูให้ได้ผู้มีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง

๑๒. คณาจารย์และบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน

๑๒.๑ **คุณวุฒิของคณาจารย์** คุณวุฒิของอาจารย์ผู้สอน อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์พิเศษให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรีที่มีผลใช้บังคับในปัจจุบัน

นอกจากนี้อาจารย์ผู้สอนรายวิชาซึ่งครูยังจะต้องมีคุณสมบัติเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

๑) ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรบัณฑิตทางการศึกษาอย่างน้อยระดับใดระดับหนึ่ง คือ ปริญญาตรี ประกาศนียบัตรบัณฑิต ปริญญาโท ปริญญาเอก หรือต้องผ่านการอบรมและผ่านการประเมินศาสตร์วิชาชีพครูตามที่กำหนด ได้แก่ คุณธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพครู ความรู้และทักษะด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ จิตวิทยาพัฒนาการและการแนะแนว สื่อเทคโนโลยีและการวัดและประเมินเพื่อการจัดการเรียนรู้ ความรู้ตามกรอบ TPCK แนวคิด STEM กระบวนการ PLC ทักษะการนิเทศและการสอนงาน ทักษะทางเทคโนโลยี และสื่อดิจิทัล ทักษะการทำงานวิจัยและวัดประเมิน ทักษะการร่วมมือสร้างสรรค์ รวมแล้วไม่น้อยกว่า ๖๐ ชั่วโมง และ

๒) มีประสบการณ์การสอนระดับอุดมศึกษาไม่น้อยกว่า ๑ ปี และกรณีที่มีผู้สอนมีประสบการณ์น้อยกว่า ๑ ปี ให้มีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของรายวิชาโดยมีการสอนร่วมกับผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนตั้งแต่ ๓ ปีขึ้นไป และ

๓) ผู้สอนที่รับผิดชอบรายวิชา จะต้องมีความรู้หรือสัมพันธ์กับรายวิชาที่สอนและมีผลงานทางวิชาการที่เกี่ยวข้องโดยตรงหรือสัมพันธ์กับรายวิชาที่สอน เช่น ตำรา หนังสือ งานวิจัย นวัตกรรม ผลงานสร้างสรรค์ อย่างน้อย ๑ ชิ้นงาน ที่มีการเผยแพร่ลักษณะใดลักษณะหนึ่ง กรณีบทความอย่างน้อย ๓ บทความภายใน ๕ ปีย้อนหลัง และ

๔) มีประสบการณ์การสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและ/หรืออาชีวศึกษาอย่างน้อย ๑ ปี กรณีที่ยังไม่มีประสบการณ์การสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและ/หรืออาชีวศึกษาจะต้องมีประสบการณ์การสอนอย่างน้อย ๑ ปี ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและ/หรืออาชีวศึกษาภายใน ๓ ปีการศึกษา ทั้งนี้ให้นับรวมการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในระหว่างการศึกษาดูด้วย

หมายเหตุ กรณีผู้สอนวิชาชีพครูที่ปฏิบัติการสอนมาก่อน มคอ. ๑ นี้ใช้บังคับ ให้ยกเว้นเกณฑ์คุณสมบัติผู้สอนวิชาชีพครูข้อ ๒ - ๔

๑๒.๒ **บุคลากรสนับสนุน** สถาบันควรมีบุคลากรสนับสนุนที่มีความรู้ความสามารถทักษะด้านต่างๆ ที่เหมาะสมกับความจำเป็นและความต้องการของการจัดการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ

๑๓. แนวทางการพัฒนาคณาจารย์

๑๓.๑ คณาจารย์ใหม่

๑) การปฐมนิเทศ

๒) การฝึกอบรมคณาจารย์ใหม่ที่ไม่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูด้านศาสตร์วิชาชีพครู การจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล

๓) การพัฒนาด้านการวิจัย ควรมีการจัดเงินทุนสำหรับนักวิจัยหน้าใหม่เพื่อผลิตผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ หรือการเข้าร่วมเป็นคณะผู้วิจัยร่วมกับนักวิจัยอาวุโส

๔) การจัดให้เป็นผู้สอนร่วมกับอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในรายวิชาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับคุณวุฒิและการแต่งตั้งอาจารย์พี่เลี้ยงเพื่อให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาในการปฏิบัติงานทางวิชาการ

๑๓.๒ คณาจารย์ประจำการ

๑) การพัฒนาด้านการเรียนการสอน เช่น การอบรมความรู้จากหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอก รวมทั้งการประชุมสัมมนาวิชาการต่างๆ ศึกษาดูงานทั้งใน ประเทศและต่างประเทศ ส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมชุมชน

๒) การพัฒนาด้านวิชาการ ส่งเสริมการจัดทำผลงานเพื่อพัฒนาเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ ส่งเสริมให้คณาจารย์ไปศึกษาต่อ

๓) การพัฒนาด้านการวิจัยและสร้างนวัตกรรม การจัดเงินทุนเพื่อผลิตผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพเพื่อให้มีผลงานตีพิมพ์ในระดับชาติและนานาชาติ

๔) การพัฒนาทักษะทางภาษาไทย ภาษาอังกฤษ/ภาษาต่างประเทศ

๑๔. สถาบันผลิตและพัฒนาครู ทรัพยากรการเรียนการสอนและการจัดการ

๑๔.๑ สถาบันผลิตและพัฒนาครูหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีบทบาทหน้าที่หลักในการผลิตครู ต้องมีความพร้อมและมีความเชี่ยวชาญในการผลิตครู

๑๔.๒ หน่วยงานที่เป็นสถาบันการผลิตและพัฒนาครูต้องกำหนดปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ มีแผนกลยุทธ์และมีบทบาท หน้าที่โดยตรงในการผลิตและพัฒนาครูเป็นภารกิจหลัก

๑๔.๓ กรณีมีหน่วยงานอื่นที่ไม่ได้ทำหน้าที่โดยตรงในการผลิตและพัฒนาครูเป็นภารกิจหลัก เปิดสอน หลักสูตรสาขาวิชาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษา ก่อนที่ มคอ.๑ ฉบับนี้ประกาศใช้ให้ สามารถดำเนินการต่อไปได้ โดยให้สถาบันผลิตและพัฒนาครูที่มีหน้าที่โดยตรงในการผลิตและพัฒนาครู เป็นภารกิจหลักเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนรายวิชาวิชาชีพครู

๑๔.๔ สถาบันผลิตและพัฒนาครูต้องมีทรัพยากรเพียงพอและทันสมัย เพื่อให้การจัดการเรียนการสอน มีประสิทธิภาพ บรรลุผลตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์และ ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ดังนี้

๑) ห้องเรียนที่มีสื่อการเรียนการสอนเหมาะสม ทันสมัย ได้แก่ คอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์ ในการนำเสนอหน้าชั้นเรียน

๒) ห้องปฏิบัติการ อาทิ ห้องปฏิบัติการสอนจุลภาค (Micro-Teaching) ห้องปฏิบัติการผลิต สื่อการสอน ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ห้องปฏิบัติการภาษา ห้องปฏิบัติการดนตรีและนาฏศิลป์ ห้องปฏิบัติการศิลปะ ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ รวมทั้งห้องปฏิบัติการอื่นๆ ที่จำเป็นตามหลักสูตรวิชาเอก ที่เปิดสอน

๓) การเรียนการสอนและการนิเทศแบบออนไลน์และออฟไลน์

๔) ห้องสมุด ที่ประกอบไปด้วยสื่อต่างๆ เช่น ตำราเรียน หนังสือ วารสาร โสตทัศนวัสดุ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ วิทยานิพนธ์ ฐานข้อมูลข่าวสารการศึกษา ฐานข้อมูลวารสารทางการศึกษา เป็นต้น โดยสื่อต่างๆ มีความทันสมัย มีจำนวนเพียงพอตามวิชาเอกที่เปิดสอน

๕) มีความร่วมมืออย่างใกล้ชิดและเป็นระบบระหว่างหน่วยงานที่เป็นสถาบันผลิตและพัฒนา ครูกับสถานศึกษาที่เป็นแหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพและปฏิบัติการสอนโดยมีอาจารย์นิเทศก์ ครูพี่เลี้ยงและ/หรือ ผู้สอนงานที่มีคุณภาพ เป็นสถานศึกษาที่มีมาตรฐานและมีคุณภาพในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพและปฏิบัติการ สอนให้เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพครูโดยร่วมมือกันบูรณาการความรู้และเนื้อหาสาระกับประสบการณ์ การทำงานในสถานศึกษา (Work Integrated Learning: WIL) อย่างหลากหลาย

๖) มีและจัดแหล่งเรียนรู้ในชุมชน ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และปราชญ์ชาวบ้าน

๗) ทรัพยากรอื่นๆ ที่จำเป็นสำหรับการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ

๑๔.๕ สถาบันผลิตและพัฒนาครูมีกลไก ระบบการผลิต การคัดกรองและพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพ ครู/อาจารย์ให้ได้ผู้มีจิตวิญญาณของความเป็นครู และมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานอย่างแท้จริง รวมทั้งมีกลไกสร้างระบบคุณธรรมในการบริหารงานบุคคลของ ผู้ประกอบวิชาชีพครู/อาจารย์

๑๕. การประกันคุณภาพและการประเมินคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

การประกันคุณภาพการศึกษาให้เป็นหน้าที่ของสถาบันการศึกษา ต้องกำหนดมาตรฐานการศึกษา ที่สอดคล้องกับกฎกระทรวงและประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ ที่มีระบบการประกันคุณภาพ ๓ ระดับ คือ ระดับสถาบันการศึกษา ระดับหน่วยงาน และระดับหลักสูตร ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษาและ มาตรฐานวิชาชีพครู โดยให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพหลักสูตร การประกันผลลัพธ์ด้านผู้เรียน

การประกันคุณภาพอาจารย์ การประกันคุณภาพการจัดการเรียนรู้ สื่อ ทรัพยากร และการประกันคุณภาพสถานศึกษาที่เป็นหน่วยปฏิบัติการสอนของผู้เรียน

ทั้งนี้ ให้แต่ละหลักสูตรมีอิสระในการกำหนดตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิที่ใช้ในการติดตาม ประเมินและรายงานคุณภาพของหลักสูตรในแต่ละปีซึ่งระบุไว้ในหมวด ๑-๖ ของแต่ละหลักสูตรตามบริบทและวัตถุประสงค์ในการผลิตบัณฑิต โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบันหรืออาจใช้ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดเป็นตัวอย่าง

สถาบันสามารถกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมตามจุดเน้นได้ และมีการประเมินผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ต้องมีผลการดำเนินการบรรลุตามเป้าหมายตัวบ่งชี้ทั้งหมดอยู่ในเกณฑ์ดีต่อเนื่อง ๒ ปีการศึกษาเพื่อติดตามการดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติต่อไป

เพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐบาลในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียน ให้สถาบันกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำของทักษะภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละกลุ่มสาขาวิชา และบริบทของสถาบัน รวมทั้งสอดคล้องกับความต้องการของการใช้ครูของประเทศ

ให้สถาบันจัดทำแผนระยะสั้นและระยะยาวในการยกระดับคุณภาพภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำตามที่สถาบันกำหนด และกำหนดอัตราส่วนร้อยละของผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาซึ่งมีทักษะภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำตามที่แต่ละหลักสูตรกำหนด เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล หากผลการประเมินความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนพบว่าอัตราส่วนร้อยละของผู้เรียนมีทักษะภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำที่สถาบันกำหนด ให้สถาบันรายงานกระบวนการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนตามแนวทางที่เหมาะสม

ในปีที่ ๕ ของวงรอบการใช้หลักสูตร ให้สถาบัน/หลักสูตรทบทวนการปรับเกณฑ์ขั้นต่ำของภาษาอังกฤษให้สูงขึ้นกว่าเดิม และ**ควรเป็นเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำตามนโยบายของรัฐบาล** รวมทั้งกำหนดอัตราส่วนร้อยละของผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาซึ่งมีทักษะภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำตามที่**หลักสูตรกำหนด** เพื่อใช้ในการกำกับ ติดตาม และส่งเสริมให้บัณฑิตที่ประกอบวิชาชีพครูมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ในการปฏิบัติงานจริง

ให้สถาบันกำหนดเป้าหมายระยะยาว โดยระบุระยะเวลา (จำนวนปี) ที่ผู้สำเร็จการศึกษาทุกคนมีทักษะภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำตามนโยบายของรัฐบาล

๑๖. การนำมาตรฐานคุณวุฒิสาขาสู่การปฏิบัติ

การจัดการศึกษาให้ผู้เรียนที่ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ควรให้ความสำคัญกับการกำหนดปรัชญาการศึกษาที่เป็นฐานการจัดการเรียนรู้ เช่น ปรัชญาการศึกษาแบบพิพัฒนาการนิยม (progressivism) แบบปฏิรูปนิยม (re-constructionism) และอัตถิภาวนิยม (existentialism) ซึ่งต้องเหมาะสมกับคุณลักษณะที่ต้องการพัฒนาตัวอย่างแนวคิดปรัชญาสำหรับการจัดการศึกษา มีดังนี้

๑๖.๑ การจัดทำรายละเอียดของหลักสูตร (Program Specifications)

๑) สถาบันอุดมศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร อย่างน้อย ๕ คน ซึ่งประกอบด้วยคณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อย ๒ คน ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญในสาขาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกอย่างน้อย ๒ คน ผู้แทนองค์กรวิชาชีพร่วมเป็นกรรมการด้วยอย่างน้อย ๑ คน เพื่อดำเนินการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิ โดยมีหัวข้อของหลักสูตรอย่างน้อยตามที่กำหนดไว้ในแบบ มคอ. ๒ (รายละเอียดของหลักสูตร)

๒) การพัฒนาหลักสูตร ตามข้อ ๑) นั้น ในหัวข้อผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง นอกจากมาตรฐาน ผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในมาตรฐานคุณวุฒิ นั้นแล้ว สถาบันฯ อาจเพิ่มเติมผลการเรียนรู้ซึ่งสถาบันฯ ต้องการ ให้บัณฑิตสาขาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ มีคุณลักษณะเด่นหรือพิเศษกว่าบัณฑิตระดับคุณวุฒิเดียวกันของ สถาบันฯ อื่นๆ เพื่อให้เป็นไปตามปรัชญาและปณิธานของสถาบันฯ และเป็นที่น่าสนใจของบุคคลที่จะเลือกเรียน หลักสูตรของสถาบันฯ หรือผู้ใช้บัณฑิตสนใจที่จะรับบัณฑิตเข้าทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษา โดยให้แสดงแผนที่ การกระจายความรับผิดชอบต่อผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping) เพื่อให้เห็นว่า แต่ละรายวิชาในหลักสูตรมีความรับผิดชอบหลักหรือความรับผิดชอบรองต่อมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านใด ทั้งนี้ ต้องจัดให้มีการวิพากษ์หลักสูตรโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

๑๖.๒ การจัดทำรายละเอียดของรายวิชา (Course Specification) และรายละเอียดของ ประสบการณ์ ภาคนาม (Field Experience Specification)

สถาบันอุดมศึกษาต้องมอบหมายให้คณาจารย์ผู้สอนรับผิดชอบในการจัดทำรายละเอียดของ รายวิชาทุกรายวิชาในหลักสูตร และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคนาม โดยมีหัวข้ออย่างน้อยตาม มคอ.๓ รายละเอียดของรายวิชา และ มคอ.๔ รายละเอียดของประสบการณ์ภาคนาม

๑๖.๓ การขออนุมัติหลักสูตรต่อสภาสถาบันอุดมศึกษา

สถาบันอุดมศึกษาต้องเสนอสภาสถาบันอุดมศึกษาอนุมัติหลักสูตร ซึ่งได้จัดทำอย่างถูกต้อง สมบูรณ์แล้วก่อนเปิดสอน โดยสภาสถาบันฯ ควรกำหนดระบบและกลไกของการจัดทำและอนุมัติรายละเอียด ของหลักสูตร รายละเอียดของรายวิชาและรายละเอียดประสบการณ์ภาคนามหรือฝึกงานให้ชัดเจน

๑๖.๔ การเสนอหลักสูตรต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

สถาบันอุดมศึกษาต้องเสนอหลักสูตรซึ่งสภาสถาบันอุดมศึกษาอนุมัติให้เปิดสอนแล้ว ให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบภายใน ๓๐ วัน นับแต่สภาสถาบันฯ อนุมัติ

๑๖.๕ การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

๑) สถาบันอุดมศึกษาต้องพัฒนาอาจารย์ทั้งด้านวิชาการ ทักษะภาษาทั้งภาษาไทยและ ภาษาอังกฤษ และวิธีการสอนที่มุ่งเน้นการพัฒนามาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิตอย่างน้อยตามที่กรอบมาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติกำหนดอย่างต่อเนื่อง โดยมีการประกาศหลักเกณฑ์การพัฒนาอาจารย์ อย่างชัดเจน

๒) สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดสรรทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอนและการวิจัยให้เพียงพอ ที่จะจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ รวมทั้งอาจประสานกับสถาบันอุดมศึกษาและ/หรือหน่วยงานอื่นเพื่อใช้ ทรัพยากรร่วมกันในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ

๓) สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดให้มีการประเมินผลการเรียนรู้ของนิสิต/นักศึกษาที่ครอบคลุม มาตรฐานผลการเรียนรู้ในทุกๆ ด้านตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตรนั้นๆ

๔) สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดทำแผนระยะสั้นและระยะยาวในการส่งเสริมพัฒนาทักษะ ภาษาไทยและอังกฤษของผู้สอนและผู้เรียนที่เหมาะสมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล และเพื่อใช้ในการกำกับ ติดตาม ประเมิน และส่งเสริมอาจารย์และนิสิต/นักศึกษาให้สามารถสื่อสารได้ในโลก ปัจจุบันและอนาคต

๕) สำหรับการจัดการเรียนการสอนในวิชาเอกเดี่ยว ให้หลักสูตรจัดทำรายวิชาบังคับสำหรับ กลุ่มวิชาเอกจำนวน ๔๐ หน่วยกิต และจัดทำกลุ่มรายวิชาให้ผู้เรียนเลือกเรียนหรือให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียน ได้อย่างอิสระทั้งจากในหน่วยงาน ในสถาบันหรือนอกสถาบันตามความสนใจ อีกจำนวนไม่น้อยกว่า ๒๐ หน่วยกิต

ทั้งนี้ การเลือกเรียนรายวิชาเลือกต้องผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร เพื่อให้รายวิชาที่เลือกเรียนช่วยเสริมสร้างสมรรถนะและศักยภาพความลุ่มลึกในวิชาเอกอย่างแท้จริง

๖) ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สถาบันอุดมศึกษาควรให้นิสิต/นักศึกษา ได้มีโอกาสฝึกประสบการณ์วิชาชีพเป็นประจำทุกปี ตั้งแต่ระยะแรกๆที่เข้ามาศึกษาเพื่อให้รู้จักวิชาชีพ และสร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู และเพิ่มระดับความเข้มข้นของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพให้มากขึ้นตามลำดับจนถึงปีสุดท้าย ควรจัดประสบการณ์ฝึกปฏิบัติงานในหน้าที่ครูในสถานศึกษาตลอดภาคการศึกษา โดยเฉพาะแต่ประสบการณ์ด้านการสอนเท่านั้น ทั้งนี้ สถาบันควรมีความร่วมมือกับสถานศึกษาที่เป็นหน่วยปฏิบัติการสอนทำแผนการปฏิบัติการสอนของนิสิต/นักศึกษา เพื่อที่บัณฑิตครูจะสามารถทำหน้าที่ครูได้ทันทีเมื่อเข้าไปประกอบอาชีพครูในสถานศึกษา

๑๖.๖ การจัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา (Course Report) รายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (Field Experience Report) และรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร (Program Report)

๑) เมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนการสอนของแต่ละภาคการศึกษา/ปีการศึกษา และประสบการณ์ภาคสนามในแต่ละภาคการศึกษา ให้ผู้สอนแต่ละรายวิชาจัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชาที่สอน การประเมินผล และการทวนสอบผลการเรียนรู้ในรายวิชาที่ตนรับผิดชอบพร้อมปัญหา/อุปสรรคและข้อเสนอแนะให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรประมวล/วิเคราะห์ ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงานและจัดทำรายงานประจำภาคการศึกษาของแต่ละภาคการศึกษา โดยมีหัวข้ออย่างน้อยตาม มคอ.๕ (รายงานผลการดำเนินการของรายวิชา) และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนามตาม มคอ.๖ และเมื่อสิ้นสุดปีการศึกษา ให้จัดทำรายงานในภาพรวมประจำปีการศึกษา เพื่อใช้ในการปรับปรุงและพัฒนากลยุทธ์การสอน กลยุทธ์การประเมินผลและแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นและหากจำเป็นจะต้องปรับปรุงหลักสูตรหรือการจัดการเรียนการสอนก็สามารถทำได้ โดยมีหัวข้ออย่างน้อยตาม มคอ.๗ (รายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร)

๒) การพัฒนาหลักสูตร ให้ทุกหลักสูตรพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย โดยมีการประเมินและรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรทุกปีการศึกษา เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรเป็นระยะๆ อย่างน้อยตามรอบระยะเวลาของหลักสูตร

๑๗. การเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งบันทึกในฐานข้อมูลหลักสูตรเพื่อการเผยแพร่ (Thai Qualifications Register : TQR)

การเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ให้เป็นไปตามการกำหนดของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และที่แก้ไขเพิ่มเติม

เอกสารแนบท้าย มคอ.๑ สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรสี่ปี)

กลุ่มสาขาวิชา ตัวอย่างสาขาวิชาและตัวอย่าง/ข้อเสนอสาระความรู้สาขาวิชา

สาขาวิชาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ มีหลายกลุ่มสาขาวิชา ซึ่งแต่ละกลุ่มสาขาวิชายังมีสาขาวิชา (วิชาเอก วิชาโท) อีกหลายสาขาวิชามากน้อยเป็นไปตามขอบข่ายของศาสตร์แต่ละกลุ่มสาขาวิชาและหลักสูตร การศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับการศึกษาอาชีวศึกษารวมถึงการศึกษานอกระบบและการศึกษา ตามอัธยาศัย ซึ่งสถาบันการศึกษาสามารถจัดทำรายละเอียดหลักสูตรและมาตรฐานผลการเรียนรู้ ตลอดจน จัดการศึกษาเป็นสาขาวิชา(วิชาเอก วิชาโท)ได้อย่างอิสระ สอดคล้องกับมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ใน มคอ.๑ ตามบริบทและศักยภาพของสถาบัน กลุ่มสาขาวิชาต่างๆ มีดังต่อไปนี้

กลุ่มสาขาวิชาต่างๆ มีดังนี้

๑. กลุ่มสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย
๒. กลุ่มสาขาวิชาการศึกษาประถมศึกษา
๓. กลุ่มสาขาวิชาภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ
๔. กลุ่มสาขาวิชาคณิตศาสตร์
๕. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๖. กลุ่มสาขาวิชาสังคมศึกษา
๗. กลุ่มสาขาวิชาสุขศึกษา พลศึกษา และนันทนาการ
๘. กลุ่มสาขาวิชาศิลปศึกษา ดนตรีศึกษาและนาฏศิลป์ศึกษา
๙. กลุ่มสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว
๑๐. กลุ่มสาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
๑๑. กลุ่มสาขาวิชาการวัดและประเมินทางการศึกษา
๑๒. กลุ่มสาขาวิชาการศึกษาพิเศษ
๑๓. กลุ่มสาขาวิชาการศึกษาตลอดชีวิตและการศึกษาเพื่อชุมชน
๑๔. กลุ่มสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศึกษา
๑๕. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาการอาชีพ
๑๖. กลุ่มสาขาวิชาอื่นๆ ที่อาจเกิดขึ้นภายหลัง

ตัวอย่างสาขาวิชาและตัวอย่าง/ข้อเสนอสาระความรู้สาขาวิชา ดังนี้

๑. ผลลัพธ์การเรียนรู้และตัวอย่างสาขาวิชา/ข้อเสนอสาระความรู้กลุ่มสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

ผลลัพธ์การเรียนรู้

ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในแนวคิด ปรัชญาการศึกษาและจิตวิทยาเพื่อพัฒนาเด็กเล็ก การจัดการ ประสพการณ์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา การวิจัยและ พัฒนานวัตกรรม รวมทั้งสื่อเทคโนโลยีและการวัดประเมินผลเพื่อการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย โภชนาการและ การจัดการโภชนาการสำหรับเด็ก ความร่วมมือกับครอบครัว ชุมชนและผู้ปกครอง เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการรอบด้าน และสมดุล สนใจเรียนรู้และกำกับตัวเองให้ทำสิ่งต่างๆ ที่เหมาะสมตามช่วงวัยได้สำเร็จ

ตัวอย่างสาขาวิชา

● สาขาวิชาการศึกษาระดับปฐมวัย

ตัวอย่าง/ข้อเสนอสาระความรู้ อาทิ

- ๑) ปรัชญา ทฤษฎี หลักการการศึกษาปฐมวัย
- ๒) จิตวิทยาเด็กปฐมวัย จิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการเรียนรู้เด็กปฐมวัย
- ๓) การพัฒนาหลักสูตรและวิทยาการการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาเด็กเล็ก
- ๔) การพัฒนาความคิดสำหรับเด็กปฐมวัย
- ๕) การจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาร่างกาย อารมณ์และสังคม การจัดระบบนิเวศน์ของการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย
- ๖) โภชนาการและการจัดโภชนาการสำหรับเด็ก
- ๗) การจัดการศึกษาสำหรับเด็กกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ การศึกษาพิเศษสำหรับเด็กปฐมวัย
- ๘) เทคโนโลยีและการวัดและประเมินผลสำหรับเด็กปฐมวัย และเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการศึกษาปฐมวัย
- ๙) งานวิจัยและนวัตกรรมทางเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัย
- ๑๐) ความร่วมมือกับครอบครัว ชุมชน และสังคมในการพัฒนาเด็กปฐมวัย
- ๑๑) การบริหาร การนิเทศและการประกันคุณภาพการศึกษาการศึกษาปฐมวัย

๒. ผลลัพธ์การเรียนรู้และตัวอย่างสาขาวิชา/ข้อเสนอสาระความรู้กลุ่มสาขาวิชาการประถมศึกษา

ผลลัพธ์การเรียนรู้

ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในปรัชญา แนวคิด ทฤษฎีการประถมศึกษา พัฒนาการเรียนรู้ของเด็กวัยประถมศึกษา มีความรู้พื้นฐานสำหรับการสอนเด็กวัยประถมศึกษาและสามารถบูรณาการการจัดการเรียนรู้และการประเมินผลการเรียนรู้ระดับประถมศึกษา เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนประถมศึกษาค้นพบศักยภาพของตนเองและเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพ รวมทั้งการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนระดับประถมศึกษาให้รักและรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ การทำงานร่วมกับผู้อื่น มีทักษะสมรรถนะทางภาษา การคำนวณ เทคโนโลยีดิจิทัล ความคิดสร้างสรรค์ ภาษาอังกฤษและการสื่อสาร เป็นผู้มีเหตุผล มีนิสัยและสุขภาพที่ดี แยกแยะผิดถูก ปฏิบัติตนตามสิทธิและหน้าที่ของตนโดยไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น เป็นสมาชิกที่ดีของกลุ่ม มีจิตอาสา รักท้องถิ่นและประเทศ มีสุทธยภาพในความงามรอบตัว มีความสามารถในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และแก้ปัญหาผู้เรียนระดับประถมศึกษา รวมทั้งทำวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนระดับประถมศึกษาให้สามารถเป็นผู้ร่วมสร้างนวัตกรรม

ตัวอย่างสาขาวิชา

● สาขาวิชาการประถมศึกษา

ตัวอย่าง/ข้อเสนอสาระความรู้ อาทิ

- ๑) ปรัชญา หลักการ แนวคิด ทฤษฎี การประถมศึกษา และการศึกษาค้นคว้า
- ๒) พัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กวัยประถมศึกษาและการวิเคราะห์ผู้เรียน
- ๓) ภาษาไทยสำหรับครู
- ๔) ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับครู
- ๕) คณิตศาสตร์สำหรับครูประถมศึกษา

- ๖) วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสำหรับครูประถมศึกษา
- ๗) สังคมศึกษา ประวัติศาสตร์ และภูมิปัญญาไทยสำหรับครูประถมศึกษา
- ๘) ศิลปะ ดนตรี กีฬา และกิจกรรมเข้าจังหวะสำหรับครูประถมศึกษา
- ๙) การศึกษาพิเศษสำหรับเด็ก
- ๑๐) หลักสูตรและวิทยาการการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาเด็กระดับประถมศึกษา
- ๑๑) การจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาค่านิยมและคุณธรรม จริยธรรม
- ๑๒) การจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาการรู้หนังสือสำหรับผู้เริ่มเรียน
- ๑๓) การจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา (การฟัง พูด อ่านและเขียน)
- ๑๔) การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการและสเต็มศึกษา (การจัดการประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อพัฒนา ด้านตัวเลข คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี)
- ๑๕) การจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะสังคมและประสบการณ์ชีวิต
- ๑๖) การจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาสุขภาพ ร่างกาย ดนตรี กีฬาและศิลปะ และวัฒนธรรม
- ๑๗) ละคร วรรณกรรมและการสร้างสรรค์วรรณกรรมสำหรับเด็ก
- ๑๘) สื่อ เทคโนโลยี แหล่งเรียนรู้ ระดับประถมศึกษา
- ๑๙) การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนและการมีส่วนร่วมกับผู้ปกครองในการพัฒนาเด็ก

๓. ผลลัพธ์การเรียนรู้และตัวอย่างสาขาวิชา/ข้อเสนอสาระความรู้กลุ่มสาขาวิชาวิชาภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ

ตัวอย่างสาขาวิชา

● สาขาวิชาภาษาไทย

ผลลัพธ์การเรียนรู้

ผู้เรียนมีความรู้และทักษะทางภาษาไทย สามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้ความรู้ความเข้าใจ โครงสร้างภาษาไทยและเลือกใช้วิธี/รูปแบบการสอนภาษาแบบต่างๆ ที่เน้นทักษะสัมพันธ์และวรรณคดี/ วรรณกรรมเป็นฐาน เพื่อพัฒนาการรู้หนังสือและวิจรรณญาณในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนได้ การผลิตและใช้สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ การวิจัยเพื่อแก้ปัญหาพัฒนาผู้เรียน และการประเมินผลการเรียนรู้ภาษาไทย สามารถทำวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ภาษาไทย และพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเป็นผู้ร่วมสร้างนวัตกรรมทางภาษาไทย

ตัวอย่าง/ข้อเสนอสาระความรู้ อาทิ

๑) หลักภาษา

- (๑.๑) ลักษณะและโครงสร้างของภาษาไทยตามแนวภาษาศาสตร์
- (๑.๒) ระบบเสียง ระบบคำ ประโยค
- (๑.๓) อรรถศาสตร์
- (๑.๔) ฉันทลักษณ์
- (๑.๕) ลักษณะโครงสร้างของภาษาต่างประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับภาษาไทย เช่น ภาษาบาลี สันสกฤต เขมร ฯลฯ
- (๑.๖) วิวัฒนาการภาษาไทย

- ๒) วรรณคดี วรรณกรรมและวัฒนธรรมไทย
- (๒.๑) วรรณคดีไทยสมัยต่างๆ วรรณกรรมปัจจุบัน วรรณกรรมท้องถิ่น วรรณกรรมทางการศึกษา วรรณกรรมทางศาสนา บทละครไทย ฯลฯ
- (๒.๒) วิถีชีวิตไทย คุณธรรม จริยธรรม ความเชื่อ ภูมิปัญญาไทย วัฒนธรรมกับภาษา และวรรณคดี
- ๓) ทักษะการใช้ภาษา
- (๓.๑) หลักเกณฑ์และลักษณะการใช้ภาษาไทย ปัญหา และการแก้ปัญหาการใช้ภาษาไทย
- (๓.๒) ทักษะ ศิลปะและวัฒนธรรมในการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน
- (๓.๓) พลังภาษา (ศิลปะการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ) เช่น การพูดในโอกาสต่างๆ การใช้ภาษาโน้มน้าวใจ การพูดเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ ฯลฯ
- (๓.๔) ร้อยแก้วและร้อยกรองเพื่อสร้างสุนทรีย์ภาพทางภาษา
- (๓.๕) การเขียนเรียงความ บทความ ย่อความ การแต่งคำประพันธ์ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ การเขียนเชิงวิชาการ การเขียนหนังสือราชการ
- (๓.๖) ทักษะการคิดและการใช้ภาษาอย่างมีวิจารณญาณ การใช้ภาษาในชีวิตประจำวันและทักษะการใช้ภาษาผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์
- (๓.๗) การใช้ภาษาเพื่อวิชาการและวิชาชีพ
- ๔) ทักษะการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย
- (๔.๑) การจัดการเรียนรู้หลักภาษาไทย
- (๔.๒) การจัดการเรียนรู้ทักษะการใช้ภาษาไทย
- (๔.๓) การจัดการเรียนรู้วรรณคดีและวรรณกรรมไทย

● สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ

ผลลัพธ์การเรียนรู้

ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานทางภาษาศาสตร์ มีทักษะทางภาษา วัฒนธรรม วรรณคดี การแปลภาษาต่างประเทศสามารถออกแบบและจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยใช้ความรู้ความเข้าใจโครงสร้างภาษาต่างประเทศและเลือกใช้วิธี/รูปแบบการสอนภาษาแบบต่าง ๆ ที่เน้นทักษะสัมพันธ์ เพื่อพัฒนาการรู้หนังสือและวิจารณญาณในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนได้ การผลิตและใช้สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ การวิจัยเพื่อแก้ปัญหาพัฒนาผู้เรียนและการประเมินผลการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สามารถทำวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเป็นผู้ร่วมสร้างนวัตกรรมทางภาษาต่างประเทศ

ตัวอย่าง/ข้อเสนอสาระความรู้ อาทิ

- ๑) ทักษะการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
- (๑.๑) การจัดการเรียนรู้หลักภาษาต่างประเทศ
- (๑.๒) การจัดการเรียนรู้ทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ
- (๑.๓) การจัดการเรียนรู้วรรณคดีและวรรณกรรมต่างประเทศ

- ๒) ภาษาศาสตร์เพื่อการสอนภาษาต่างประเทศ
- (๒.๑) แนวคิดพื้นฐานทางภาษาศาสตร์ ได้แก่ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับภาษา (Language) โดยเฉพาะคุณสมบัติของภาษา วัจนภาษา ระบบหน่วยเสียง (Phonological System) ระบบหน่วยคำ (Morphological System) วากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ (Syntactic and Semantic System)
- (๒.๒) แนวคิดพื้นฐานทางภาษาศาสตร์ประยุกต์
- (๒.๓) พื้นฐานการศึกษาภาษาต่างประเทศด้วยวิธีการทางภาษาศาสตร์
- ๓) วัฒนธรรม
- (๓.๑) วัฒนธรรมของภาษาเป้าหมาย (Target Culture)
- (๓.๒) วัฒนธรรมไทย (Thai Culture)
- (๓.๓) วัฒนธรรมนานาชาติ (International Culture)
- ๔) วรรณคดี
- (๔.๑) วรรณคดีภาษาต่างประเทศเบื้องต้นในยุคสมัยต่างๆ จนถึงร่วมสมัย
- (๔.๒) องค์ประกอบของวรรณศิลป์ ร้อยแก้ว ร้อยกรองภาษาต่างประเทศ
- ๕) การแปลภาษาต่างประเทศ

๔. ผลลัพธ์การเรียนรู้และตัวอย่างสาขาวิชา/ข้อเสนอสาระความรู้กลุ่มสาขาวิชาคณิตศาสตร์

ผลลัพธ์การเรียนรู้

ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เนื้อหาสาระคณิตศาสตร์และโครงสร้างนามธรรม ที่ถูกกำหนดขึ้นผ่านทางกลุ่มของสัจพจน์ซึ่งมีการให้เหตุผลที่แน่นอนโดยใช้ตรรกศาสตร์สัญลักษณ์และสัญลักษณ์ คณิตศาสตร์ รูปแบบและโครงสร้าง การเปลี่ยนแปลงและปริภูมิมีองค์ความรู้ที่เป็นสากลเทียบเท่านานาชาติ สามารถเชื่อมโยงองค์ความรู้ทางคณิตศาสตร์กับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเข้าด้วยกันอีกทั้งเชื่อมโยงความรู้ และกระบวนการเรียนรู้โดยให้เรียนรู้ผ่านการปฏิบัติที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาความคิด สามารถออกแบบและ จัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ การผลิตและใช้สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ การวิจัย เพื่อแก้ปัญหาพัฒนาผู้เรียนและการประเมินผลการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สามารถทำวิจัยและพัฒนานวัตกรรม เพื่อพัฒนาการเรียนรู้คณิตศาสตร์และพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเป็นผู้ร่วมสร้างนวัตกรรมทางคณิตศาสตร์

ตัวอย่างสาขาวิชา (วิชาเอก)

● สาขาวิชาคณิตศาสตร์

ตัวอย่าง/ข้อเสนอสาระความรู้ อาทิ

- ๑) จำนวนและการดำเนินการ
- ๒) การวัด
- ๓) เรขาคณิต
- ๔) พีชคณิต
- ๕) สถิติและความน่าจะเป็น
- ๖) แคลคูลัส
- ๗) ความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงของเนื้อหาคณิตศาสตร์

๕. ผลลัพธ์การเรียนรู้และตัวอย่างสาขาวิชา/ข้อเสนอสาระความรู้กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ผลลัพธ์การเรียนรู้

ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เนื้อหาสาระวิทยาศาสตร์ อันได้แก่ วิทยาศาสตร์ทั่วไป ฟิสิกส์ เคมี ชีววิทยา และเทคโนโลยี ผู้เรียนมีองค์ความรู้ที่เป็นสากลเทียบเท่านานาชาติ สามารถติดตามและรู้เท่าทันความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี สามารถเชื่อมโยงองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์กับเทคโนโลยีและศาสตร์อื่นเข้าด้วยกัน อีกทั้งเชื่อมโยงความรู้และกระบวนการเรียนรู้โดยให้เรียนรู้ผ่านการปฏิบัติที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาความคิด สามารถออกแบบและจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ สามารถบูรณาการข้ามศาสตร์ การผลิตและใช้สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย การจัดสภาพแวดล้อมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ การวิจัยเพื่อแก้ปัญหา พัฒนาผู้เรียนและการประเมินผลการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ สามารถทำวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อิวิทยาศาสตร์ และพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเป็นผู้ร่วมสร้างนวัตกรรมทางวิทยาศาสตร์

ตัวอย่างสาขาวิชา

● สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป

ตัวอย่าง/ข้อเสนอสาระความรู้ อาทิ

๑) วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์พื้นฐาน

(๑.๑) คณิตศาสตร์

(๑.๒) ฟิสิกส์

(๑.๓) เคมี

(๑.๔) ชีววิทยา

๒) วิทยาศาสตร์ทั่วไป

(๒.๑) วิทยาศาสตร์โลก

(๒.๒) วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม

(๒.๓) ดาราศาสตร์

(๒.๔) ไฟฟ้าและพลังงาน

(๒.๕) วิทยาการสมัยใหม่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ทั่วไป

● สาขาวิชาฟิสิกส์

ตัวอย่าง/ข้อเสนอสาระความรู้ อาทิ

๑) วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์พื้นฐาน

๒) ความรู้เฉพาะสาขาฟิสิกส์

(๒.๑) คณิตศาสตร์ที่จำเป็นสำหรับฟิสิกส์

(๒.๒) กลศาสตร์

(๒.๓) อุณหพลศาสตร์

(๒.๔) คลื่น

(๒.๕) พลังงาน

(๒.๖) ไฟฟ้า แม่เหล็ก อิเล็กทรอนิกส์

(๒.๗) ฟิสิกส์ยุคใหม่

(๒.๘) วิทยาการสมัยใหม่เกี่ยวกับฟิสิกส์

- สาขาวิชาเคมี

ตัวอย่าง/ข้อเสนอสาระความรู้ อาทิ

- ๑) วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์พื้นฐาน
- ๒) ความรู้เฉพาะสาขาเคมี
 - (๒.๑) เคมีอินทรีย์
 - (๒.๒) เคมีอนินทรีย์
 - (๒.๓) เคมีวิเคราะห์
 - (๒.๔) วิทยาการสมัยใหม่เกี่ยวกับเคมี

- สาขาวิชาชีววิทยา

ตัวอย่าง/ข้อเสนอสาระความรู้ อาทิ

- ๑) วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์พื้นฐาน
- ๒) ความรู้เฉพาะสาขาชีววิทยา
 - (๒.๑) พืชศาสตร์
 - (๒.๒) พันธุศาสตร์
 - (๒.๓) จุลชีววิทยา
 - (๒.๔) สัตววิทยา
 - (๒.๕) นิเวศวิทยา
 - (๒.๖) วิทยาการสมัยใหม่เกี่ยวกับชีววิทยา

- สาขาวิชาเทคโนโลยี

ตัวอย่าง/ข้อเสนอสาระความรู้ อาทิ

- ๑) วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์พื้นฐาน
- ๒) ความรู้เฉพาะสาขาเทคโนโลยี
 - (๒.๑) พื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีดิจิทัล
 - (๒.๒) หลักการคิดเชิงคำนวณ การแก้ปัญหาโดยใช้แนวคิดเชิงคำนวณ ฟังก์ชัน
 - (๒.๓) การออกแบบ เทคโนโลยี การวางแผน และการดำเนินการ และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างปลอดภัย
 - (๒.๔) การใช้อินเทอร์เน็ต ซอฟต์แวร์และการพัฒนาแอปพลิเคชัน การเขียนโปรแกรม
 - (๒.๕) เครื่องมือทางฮาร์ดแวร์ การใช้งานโปรแกรมไมโครคอนโทรลเลอร์ และสมองกล
 - (๒.๖) การสืบค้น การรวบรวม การวิเคราะห์ การประมวลผล การเลือกใช้แหล่งข้อมูล ประเมินและนำเสนอข้อมูลสารสนเทศ
 - (๒.๗) ออกแบบ พัฒนาระบบสารสนเทศ การออกแบบและพัฒนานวัตกรรม การพัฒนาโครงการ
 - (๒.๘) การนำแนวคิดเชิงคำนวณไปพัฒนาโครงการที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน ธุรกิจและบริการ
 - (๒.๙) การเพิ่มมูลค่าให้บริการหรือผลิตภัณฑ์
 - (๒.๑๐) วิทยาการสมัยใหม่เกี่ยวกับเทคโนโลยี การรู้เท่าทัน
 - (๒.๑๑) กฎหมายคอมพิวเตอร์และการใช้ลิขสิทธิ์ของผู้อื่นโดยชอบธรรม

๖. ผลลัพธ์การเรียนรู้และตัวอย่างสาขาวิชา/ข้อเสนอสาระความรู้กลุ่มสาขาวิชาสังคมศึกษา

ผลลัพธ์การเรียนรู้

ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เนื้อหาสาระสังคมศึกษา ความรู้ ความเข้าใจ ในการดำรงชีวิต ทั้งในฐานะปัจเจกบุคคลและการอยู่ร่วมกันในสังคม เข้าใจถึงการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลง ตามยุคสมัย กาลเวลา ตามเหตุปัจจัยต่างๆ ทำให้เกิดความเข้าใจในตนเองและผู้อื่น มีความอดทน อดกลั้น ยอมรับในความแตกต่าง รู้จักการสร้างสมานฉันท์ มีจิตสำนึกร่วมที่ดีและมีทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับชาติ บ้านเมือง มีคุณธรรม จริยธรรม การปฏิบัติตนตามหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ การปรับตัวตามสภาพแวดล้อม การจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด และเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง สามารถออกแบบและจัดการเรียนรู้สังคมศึกษา สามารถบูรณาการการจัดการเรียนรู้ การผลิตและใช้สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย การจัดการสภาพแวดล้อมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ การวิจัยเพื่อแก้ปัญหา พัฒนาผู้เรียนและการประเมินผลการเรียนรู้ สามารถทำวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และ พัฒนาผู้เรียนให้สามารถเป็นผู้ร่วมสร้างนวัตกรรมทางสังคมศึกษา สามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในการดำเนิน ชีวิตอย่างมีคุณภาพและร่วมสร้างสังคมที่มั่นคงและยั่งยืนอย่างสร้างสรรค์ ตลอดจนเป็นพลเมืองดีของ ประเทศชาติและสังคมโลก

ตัวอย่างสาขาวิชา

● สาขาวิชาสังคมศึกษา

ตัวอย่าง/ข้อเสนอสาระความรู้ อาทิ

- ๑) ปรัชญา ความเชื่อ และศาสนา
 - (๑.๑) ประวัติของพระพุทธเจ้าและศาสดาแห่งศาสนาอื่นๆ
 - (๑.๒) หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาและศาสนาอื่นๆ
 - (๑.๓) การเผยแพร่พระพุทธศาสนาและศาสนาอื่นๆ
 - (๑.๔) พุทธจริยศาสตร์และจริยศาสตร์แห่งศาสนาอื่นๆ
 - (๑.๕) ศาสนาเปรียบเทียบหรือศาสนาสากล
- ๒) ประวัติศาสตร์
 - (๒.๑) ประวัติศาสตร์ไทย
 - (๒.๒) ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น
 - (๒.๓) ประวัติศาสตร์สากล
 - (๒.๔) วิธีการทางประวัติศาสตร์
- ๓) ภูมิศาสตร์ สิ่งแวดล้อม และประชากร
 - (๓.๑) ภูมิศาสตร์ประเทศไทย
 - (๓.๒) ภูมิศาสตร์กายภาพ
 - (๓.๓) ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์/แผนที่
 - (๓.๔) สิ่งแวดล้อมและประชากร
- ๔) รัฐศาสตร์และนิติศาสตร์
 - (๔.๑) ความรู้พื้นฐานทางรัฐศาสตร์
 - (๔.๒) ความรู้พื้นฐานทางกฎหมายทั่วไป
 - (๔.๓) การเมืองการปกครองไทย

- ๕) สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา
 - (๕.๑) ความรู้พื้นฐานทางสังคมวิทยา
 - (๕.๒) การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมในยุคดิจิทัล
 - (๕.๓) พัฒนาการของสังคมสมัยใหม่/ยุคดิจิทัล
- ๖) เศรษฐศาสตร์
 - (๖.๑) ความรู้พื้นฐานทางเศรษฐศาสตร์
 - (๖.๒) เศรษฐกิจไทยและเศรษฐกิจโลก

๗. ผลลัพธ์การเรียนรู้และตัวอย่างสาขาวิชา/ข้อเสนอสาระความรู้กลุ่มสาขาวิชาสุขศึกษา พลศึกษา และนันทนาการ

ผลลัพธ์การเรียนรู้

ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เนื้อหาสาระวิชาสุขศึกษา พลศึกษาและนันทนาการ มีพัฒนาการทางกายและทางจิต มีความรู้ ทักษะ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยม และการปฏิบัติและพฤติกรรมเกี่ยวกับสุขภาพ การสร้างเสริมสุขภาพองค์รวม การออกกำลังกายและปฏิบัติกิจกรรมในเวลาว่างเพื่อการเสริมสร้างสุขภาพ สามารถออกแบบและจัดการเรียนรู้ สร้างสรรค์นวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน ให้เป็นผู้ที่มีสุขภาพกาย สุขภาพจิตที่ดี มีคุณภาพ เหมาะสม สอดคล้องและตอบสนองความสนใจและความแตกต่างของผู้เรียน โดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ตลอดจนข้อมูลสารสนเทศได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียนทุกช่วงวัย ผู้เรียนมีความตระหนักรู้ มีเจตคติที่ดีต่อการดูแลสุขภาพ มีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพจนเป็น กิจนิสัย มีสุขภาพที่ดีทั้งด้านร่างกายและจิตใจ แข็งแรง สมบูรณ์

ตัวอย่างสาขาวิชา

● สาขาวิชาสุขศึกษา

ตัวอย่าง/ข้อเสนอสาระความรู้

- ๑) การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์
 - (๑.๑) ปัจจัยที่มีผลต่อการเจริญเติบโต
 - (๑.๒) การทำงานของระบบต่างๆของร่างกายและความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน
 - (๑.๓) การปฏิบัติตนเพื่อให้อายุยืนยาวและมีพัฒนาการที่สมวัย
 - (๑.๔) การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ
- ๒) เพศศึกษา
 - (๒.๑) อารมณ์ความรู้สึกทางเพศ
 - (๒.๒) สุขปฏิบัติทางเพศ
 - (๒.๓) การสร้างและการรักษาสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น
 - (๒.๔) การตั้งครรภ์และการป้องกัน
- ๓) โรค โรคติดต่อและการป้องกันโรค
- ๔) อาหาร ยาและการบริการสุขภาพ
 - (๔.๑) ยารักษาโรค
 - (๔.๒) สารเสพติด
 - (๔.๓) ความรุนแรง อันตรายจากการใช้ยาและสารเสพติด
 - (๔.๔) ผลิตภัณฑ์และบริการสุขภาพและการเลือกบริโภค

- ๕) สวัสดิศึกษา
 - (๕.๑) อุบัติเหตุ
 - (๕.๒) ความปลอดภัยในชีวิต และการสร้างเสริมทักษะความปลอดภัยในชีวิต
 - (๕.๓) การปฐมพยาบาล
 - (๕.๔) การป้องกันตนเองจากพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ
 - (๕.๕) ความปลอดภัยและการดูแลความปลอดภัยในสถานศึกษาและชุมชน
- ๖) การดูแลสุขภาพตนเอง ครอบครัวและชุมชน
 - (๖.๑) การเตรียมพร้อมเพื่อเข้าสู่สังคมสูงวัยและการดูแล
- ๗) โครงการสุขศึกษาและโครงการสุขภาพในโรงเรียนและชุมชน

● สาขาวิชาพลศึกษา

เป็นการศึกษาเพื่อพัฒนากาย ใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ความมีน้ำใจนักกีฬา โดยใช้กีฬา และออกกำลังการเป็นเครื่องมือในการพัฒนา

ตัวอย่าง/ข้อเสนอสาระความรู้ อาทิ

- ๑) ประวัติ ปรัชญา หลักการ การเล่นกีฬาและออกกำลังกาย
- ๒) การออกแบบโปรแกรม การฝึกกีฬา ไทยและ/หรือกีฬาสากล
- ๓) ระบบการทำงานของร่างกายที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวร่างกาย
- ๔) วิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหวร่างกาย และการพัฒนาประสิทธิภาพการเคลื่อนไหวร่างกาย การออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา
- ๕) การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายและทักษะการเล่นกีฬา
- ๖) การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา การปฏิบัติตามกฎ กติกา ระเบียบ และข้อตกลงในการเข้าร่วมและการประยุกต์ใช้
- ๗) ความปลอดภัยและอุบัติเหตุจากการเล่นกีฬาและการป้องกันและหลีกเลี่ยง
- ๘) การส่งเสริมการออกกำลังกายและการเสริมสร้างศักยภาพการเล่นกีฬา
 - (๘.๑) การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาสำหรับผู้เรียน
 - (๘.๒) การจัดโครงการแข่งขันกีฬาภายในและระหว่างโรงเรียน
 - (๘.๓) การจัดโครงการ กิจกรรมส่งเสริมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาแก่ผู้เรียน ทั้งที่ปกติและมีความบกพร่องทางด้านร่างกาย
 - (๘.๔) โครงการเสริมสร้างและทดสอบสมรรถภาพทางกาย

● สาขาวิชานันทนาการศึกษา

ตัวอย่าง/ข้อเสนอสาระความรู้ อาทิ

- ๑) แนวคิด ทฤษฎีและหลักการ ทางนันทนาการและการประยุกต์ใช้ในการจัดการศึกษา
- ๒) การทำงานของระบบต่างๆของร่างกายและความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน
- ๓) การเล่น การพักผ่อนหย่อนใจ เวลาว่างและการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
- ๔) กิจกรรมนันทนาการประเภทต่างๆ สำหรับคนวัยต่างๆ และการประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง และการทำงาน
- ๕) ผู้นำนันทนาการและการบริหาร จัดการนันทนาการ
- ๖) นันทนาการกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต

- ๗) สุขภาพกายและสุขภาพจิต และนันทนาการเพื่อสุขภาพ
- ๘) นันทนาการในชุมชน ภูมิปัญญา วัฒนธรรม บริบทชุมชน ความเป็นไทย และการอนุรักษ์แหล่งนันทนาการในชุมชนอย่างยั่งยืน
- ๙) ความปลอดภัยในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ
- ๑๐) นันทนาการในโรงเรียน
 - (๑๐.๑) การออกแบบกิจกรรมนันทนาการในหลักสูตร เสริมหลักสูตร นอกหลักสูตร เพื่อพัฒนาผู้เรียน
 - (๑๐.๒) โครงการและกิจกรรมนันทนาการในโรงเรียน

๘. ผลลัพธ์การเรียนรู้และตัวอย่างสาขาวิชา/ข้อเสนอสาระความรู้กลุ่มสาขาวิชาศิลปศึกษา ดนตรีศึกษา และนาฏศิลป์ศึกษา

ผลลัพธ์การเรียนรู้

ผู้เรียนมีความรอบรู้ในหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เนื้อหาวิชาชีพทางด้าน ศิลปะ ดนตรี นาฏศิลป์ มีสุนทรียภาพ สามารถวิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์งาน ออกแบบและสร้างสรรค์และแสดงผลงานศิลปะ ดนตรี นาฏศิลป์ สามารถออกแบบและจัดการเรียนรู้ โดยบูรณาการการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาขาและบูรณาการข้ามศาสตร์ข้ามวัฒนธรรม การผลิตและใช้สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย การจัดสภาพแวดล้อมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ด้านศิลปะ ดนตรี นาฏศิลป์ มีความเข้าใจเกี่ยวกับงานวิจัย งานสร้างสรรค์ และงานนวัตกรรม สุนัตศิลป์ การวิจัยเพื่อแก้ปัญหาพัฒนาผู้เรียนและการประเมินผลการเรียนรู้ สามารถทำวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเป็นผู้ร่วมสร้างนวัตกรรม ตลอดจนถึงติดตามความก้าวหน้าทางด้านศิลปะ ดนตรี นาฏศิลป์ สามารถวิเคราะห์ความรู้ เนื้อหาวิชาที่สอนอย่างลึกซึ้ง สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาผู้เรียน และการปฏิบัติงานวิชาชีพอย่างลึกซึ้ง

ตัวอย่างสาขาวิชา

● สาขาวิชาศิลปะ

ตัวอย่าง/ข้อเสนอสาระความรู้ อาทิ

- ๑) ทฤษฎีและวิธีวิทยาทางศิลปวัฒนธรรม
- ๒) ประวัติศาสตร์ศิลปะ ความสัมพันธ์ของทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม
- ๓) หลักการ รูปแบบ องค์ประกอบศิลป์ ทัศนธาตุ
- ๔) ศิลปวัฒนธรรมอาเซียน
- ๕) ศิลปะไทย ศิลปะร่วมสมัยและเทคโนโลยี
- ๖) จิตรกรรม
- ๗) ประติมากรรม
- ๘) ภาพพิมพ์
- ๙) สื่อวัสดุศิลปะและกลวิธีสร้างสรรค์ทางจิตรกรรม
- ๑๐) การออกแบบและการเขียนแบบ
- ๑๑) คอมพิวเตอร์อาร์ต จิตรกรรมร่วมสมัยกับสื่อดิจิทัล
- ๑๒) ปฏิบัติการสร้างสรรคศิลปะจินตทัศน์ ทักษะพื้นฐาน ทักษะศิลปะ ที่เป็นแบบแผนพื้นบ้านพื้นเมืองและสากลนิยม
- ๑๓) สร้างและนำเสนอผลงานทางทัศนศิลป์

- ๑๔) การใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ เทคนิค วิธีการของศิลปินในการสร้างงานทัศนศิลป์
- ๑๕) หลักการวิจารณ์ วิเคราะห์ วิพากษ์งานศิลปะ กฎเกณฑ์ด้านศิลปะ
- ๑๖) ทัศนศิลป์ นิพนธ์

- สาขาวิชาดนตรี

- ตัวอย่าง/ข้อเสนอสาระความรู้ อาทิ

- ๑) สุนทรียศาสตร์กับดนตรีศึกษา
- ๒) ทฤษฎีดนตรี
- ๓) ประวัติ ปรัชญา ดนตรี
 - (๓.๑) ดนตรีในยุคต่างๆ
 - (๓.๒) ความสัมพันธ์ของดนตรี ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม
- ๔) ดนตรีระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา
- ๕) การจัดการเรียนรู้ดนตรี
- ๖) จิตวิทยาการจัดการเรียนรู้ดนตรี
- ๗) เทคโนโลยีในดนตรีศึกษา
- ๘) ทักษะดนตรี
 - (๘.๑) การอ่านออกเสียงโน้ตและพัฒนาโสตประสาท
 - (๘.๒) การขับร้องและการขับร้องประสานเสียง
 - (๘.๓) การบรรเลงและการแสดงและการถ่ายทอดความรู้สู่ทางดนตรี
- ๙) หลักการวิจารณ์ วิเคราะห์ วิพากษ์ กฎเกณฑ์ด้านดนตรี
- ๑๐) การซ่อมแซมและบำรุงรักษาเครื่องดนตรี

- สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา

- ตัวอย่าง/ข้อเสนอสาระความรู้ อาทิ

- ๑) ประวัติ แนวคิด ทฤษฎีการสอนนาฏศิลป์
- ๒) พื้นฐานการเคลื่อนไหวทางนาฏศิลป์
- ๓) นาฏศิลป์ไทยสำหรับครู
- ๔) นาฏศิลป์ไทยพื้นบ้านสำหรับครู
- ๕) นาฏศิลป์ร่วมสมัย
- ๖) ดนตรีสำหรับครูนาฏศิลป์
- ๗) ทฤษฎี หลักการและการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์
- ๘) การจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเฉพาะ
- ๙) สื่อและนวัตกรรมการสอนศิลปะการแสดงสำหรับครู
- ๑๐) นาฏศิลป์อาเซียน
- ๑๑) การสร้างผลงานนาฏศิลป์
- ๑๒) การเขียนบทละครเบื้องต้น
- ๑๓) การออกแบบเพื่อศิลปะการแสดง ภูมิปัญญาไทยกับศิลปะการแสดง
- ๑๔) การสร้างสรรค์งานนาฏศิลป์
- ๑๕) สุนทรียและการวิจารณ์งานศิลปะการแสดง
- ๑๖) การวิจัยทางการสอนนาฏศิลป์ไทย

๙. ผลลัพธ์การเรียนรู้และตัวอย่างสาขาวิชา/ข้อเสนอสาระความรู้กลุ่มสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว

ผลลัพธ์การเรียนรู้

ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในด้านจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว เนื้อหาวิชาธรรมชาติของผู้เรียนและความแตกต่างของบุคคล เป็นผู้ที่มีวุฒิภาวะทางอารมณ์และสังคม มีมนุษยสัมพันธ์ สามารถวิเคราะห์ผู้เรียนและมีความพร้อมในการช่วยเหลือ แก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคลด้วยความเต็มใจ สามารถบริหารและจัดบริการแนะแนวและกิจกรรมแนะแนวในสถานศึกษา การให้บริการด้านการปรึกษาเชิงจิตวิทยาอย่างเป็นระบบ โดยใช้เครื่องมือทางจิตวิทยาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสุขและประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการดำรงชีวิต สามารถออกแบบและจัดการเรียนรู้ การผลิตและใช้สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย การจัดสภาพแวดล้อมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ การประเมินผลการเรียนรู้ สามารถทำวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเพื่อช่วยเหลือ แก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน และพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเป็นผู้ร่วมสร้างนวัตกรรม

ตัวอย่างสาขาวิชา

● สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว

ตัวอย่าง/ข้อเสนอสาระความรู้ อาทิต

๑) จิตวิทยา

- (๑.๑) จิตวิทยาทั่วไป
- (๑.๒) จิตวิทยาครอบครัว
- (๑.๓) จิตวิทยาพัฒนาการ
- (๑.๔) จิตวิทยาสังคม

๒) จิตวิทยาการศึกษา

- (๒.๑) จิตวิทยาการเรียนรู้
- (๒.๒) การปรับพฤติกรรมเบื้องต้น

๓) การแนะแนว

- (๓.๑) หลักการแนะแนวเบื้องต้นการ
- (๓.๒) การแนะแนวการศึกษา การแนะแนวอาชีพ การแนะแนวส่วนบุคคล
- (๓.๓) การจัดบริการแนะแนว
- (๓.๔) การจัดกิจกรรมแนะแนว และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในสถานศึกษาโดยบูรณาการหลักการด้านจิตวิทยาแบบองค์รวม
- (๓.๕) การเก็บข้อมูลเป็นรายบุคคล
- (๓.๖) การจัดบริการสนเทศ
- (๓.๗) การจัดบริการวางตัวบุคคล
- (๓.๘) กระบวนการกลุ่ม
- (๓.๙) อาชีพศึกษาและพัฒนาการทางอาชีพ

๔) จิตวิทยาการให้การปรึกษา

- (๔.๑) ทฤษฎี หลักการการให้การปรึกษา
- (๔.๒) คุณสมบัติผู้ให้การปรึกษา

(๔.๓) การให้คำปรึกษาเบื้องต้น เป้าหมายของการให้การปรึกษา กระบวนการให้การปรึกษา เทคนิคการให้การปรึกษา ฝึกปฏิบัติการให้การปรึกษา

๕) การติดตามและประเมินผลการให้บริการทางจิตวิทยา การแนะแนวและให้คำปรึกษา

๑๐. ผลลัพธ์การเรียนรู้และตัวอย่างสาขาวิชา/ข้อเสนอสาระความรู้กลุ่มสาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

ผลลัพธ์การเรียนรู้

ผู้เรียนมีความรอบรู้ในแนวคิด หลักการ พัฒนาการ ทฤษฎี และวิทยวิธีด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินความรู้ด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา อย่างลึกซึ้ง สามารถติดตามความก้าวหน้าด้านวิทยาการเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา รู้เท่าทันและนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาผู้เรียน สามารถจัดระบบ วิเคราะห์และกำหนดพฤติกรรมครูและนักเรียน ออกแบบวิธีการและเทคนิคการศึกษา การสื่อสาร การจัดสภาพแวดล้อม การบริหารและการจัดการ และการประเมินเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา เพื่อออกแบบและจัดการเรียนรู้ การผลิตและใช้เทคโนโลยีทันสมัย พัฒนาการเรียนรู้ การประเมินผลการเรียนรู้ สามารถทำวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ และพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเป็นผู้ร่วมสร้างนวัตกรรม

ตัวอย่างสาขาวิชา

● สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

ตัวอย่าง/ข้อเสนอสาระความรู้ อาทิ

- ๑) การจัดระบบการศึกษา (Systems Approach in Education)
 - (๑.๑) ระบบและการจัดระบบการศึกษา
 - (๑.๒) วิธีการจัดระบบ และการออกแบบระบบการเรียนการสอนใหม่
 - (๑.๓) การประยุกต์ระบบการเรียนการสอนในสถานศึกษา
 - (๑.๔) การออกแบบระบบการสอน และการออกแบบการสอนให้สอดคล้องกับบริบทไทย
 - (๑.๕) การศึกษาค้นคว้าวิจัยด้านระบบและการจัดระบบ
 - (๑.๖) การออกแบบระบบการสอนประจำตัวครู (Teacher's Personal Instructional System-TPIS) การกำหนดองค์ประกอบ ขั้นตอน และแบบจำลองระบบ ประจำตัวครู (ไม่ใช่แผนการสอน)
- ๒) การวิเคราะห์และกำหนดพฤติกรรม (Behavioral Performance Analytics)
 - (๒.๑) การประยุกต์หลักการทฤษฎีจิตวิทยาในการเรียนการสอน
 - (๒.๒) การวิเคราะห์และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมครูอาจารย์และผู้เรียน
 - (๒.๓) การพัฒนาโมเดลพฤติกรรมสำหรับครูอาจารย์และผู้เรียน
 - (๒.๔) การศึกษาค้นคว้าวิจัยนวัตกรรมโมเดลพฤติกรรมใหม่สำหรับครูอาจารย์ในสถานศึกษา
- ๓) วิทยวิธีและเทคนิค (Methods and Techniques)
 - (๓.๑) วิธีการและเทคนิคสำหรับการศึกษา การเผยแพร่และฝึกอบรม
 - (๓.๒) การศึกษานวัตกรรมด้านวิธีการและเทคนิคใหม่
 - (๓.๓) การสำรวจและการใช้วิธีการสอนแบบดั้งเดิมและวิธีการสอนใหม่
 - (๓.๔) วิธีการสอนแบบเผชิญหน้า
 - (๓.๕) วิธีการเรียนทางอิเล็กทรอนิกส์ในรูปแบบต่างๆ

- (๓.๖) การศึกษาวิจัยและการประยุกต์วิธีการสอนแบบใหม่
- (๓.๗) ระบบการสอนสมัยใหม่
- (๓.๘) ระบบการสอนแบบอิงประสบการณ์
- (๓.๙) ระบบการสอนแบบอิงสมรรถนะ
- (๓.๑๐) ระบบการสอนแบบศูนย์การเรียน
- (๓.๑๑) การสอนแบบมีส่วนร่วม
- ๔) การสื่อสารการศึกษา (Educational Communications)
 - (๔.๑) การสื่อสารพื้นฐานเพื่อการศึกษา (Basic Educational Communication) หรือ สื่อการศึกษา (Educational Media)
 - สื่อโสตทัศน์ (Audio-visual Media)
 - ภาพชุด ภาพเคลื่อนไหว (Stills and Moving Images)
 - สไลด์คอมพิวเตอร์ (Computer Slides: PowerPoint presentation)
 - โปสเตอร์ และป้ายโฆษณา (Posters and Billboards)
 - นิทรรศการ (Exhibitions and Expositions)
 - การจัดแสดง (Event Organizing)
 - (๔.๒) สื่อสารมวลชนเพื่อการศึกษา (Educational Mass Communication) อาจประกอบด้วยสาระวิชาดังนี้
 - สื่อพิมพ์การศึกษา
 - วิทยุกระจายเสียงการศึกษา
 - วิทยุโทรทัศน์การศึกษา
 - ภาพยนตร์การศึกษา
 - (๔.๓) คอมพิวเตอร์ศึกษา
 - การสอนคอมพิวเตอร์
 - บทเรียนคอมพิวเตอร์ศึกษา
 - บทเรียนดิจิทัลออนไลน์และออฟไลน์ผ่าน OER, MOOC
 - การศึกษาบนฝ่ามือ (On Palm Education : OPE Model)
 - ระบบสอนเสริมอัจฉริยะ (AI-Tutorial System)
 - (๔.๔) เทคโนโลยีสารสนเทศการศึกษา
 - การจัดระบบข้อมูลและสารสนเทศ
 - การพัฒนาระบบจัดการจัดหา จัดเก็บและให้บริการสืบค้นข้อมูล เครือข่ายบริการศูนย์ความรู้อัจฉริยะสำหรับศูนย์ความรู้
 - (๔.๕) เทคโนโลยีการศึกษาภาคพื้นภาพ (Ubiquitous Educational Technology)
 - การเรียนทางอิเล็กทรอนิกส์ (E-Learning)
 - การเรียนทางคอมพิวเตอร์พกพา (Mobile Learning)
 - เทคโนโลยีการศึกษาทางไกล (Distance Educational Technology)

(๔.๖) สื่อสารพื้นฐานเพื่อการศึกษา เพื่อถ่ายทอดความรู้ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณี ดังนี้

- นาฏศิลป์เพื่อการศึกษา
- การแสดงละคร ลิเก หมอลำเพื่อการศึกษา
- ดนตรีพื้นเมือง และเพลงเพื่อการศึกษา
- การศึกษาค้นคว้าวิจัยพัฒนาสื่อสารพื้นฐานเพื่อการศึกษา
- การใช้นวัตกรรมการสื่อสารการศึกษาพื้นฐานที่เหมาะสมกับครูอาจารย์และผู้เรียน ในบริบทไทยและวิถีไทย

๕) การจัดสภาพแวดล้อมการศึกษา (Educational Environment)

(๕.๑) การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

- การจัดสภาพแวดล้อมห้องเรียนและห้องปฏิบัติการ
- อุทยานการศึกษา
- พิพิธภัณฑ์การศึกษา พิพิธภัณฑ์โรงเรียน พิพิธภัณฑ์ในชุมชน พิพิธภัณฑ์ชีวิต (Life Museum) ของครูอาจารย์และผู้เรียน

(๕.๒) การจัดสภาพแวดล้อมทางจิตภาพ

- การพัฒนาบรรยากาศการเรียนการสอน
- การพัฒนาแบบจำลองการพัฒนาจิตวิญญาณครู
- การจัดสภาพแวดล้อมทางสังคมภาพ
- มนุษย์สัมพันธ์การอยู่ร่วมกันในสังคมเทคโนโลยีการสื่อสาร
- การพัฒนาสภาพแวดล้อมการศึกษาตามวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี วิถี ศาสนาและความเชื่อ

(๕.๓) การจัดสภาพแวดล้อมเสมือนจริง (Virtual Learning Environment)

- การจัดการเรียนการสอนเสมือนจริงผ่านอิเล็กทรอนิกส์แบบออนไลน์ผ่านไวไฟ
- และออฟไลน์ผ่านคอมพิวเตอร์พกพา แท็บเล็ต และมือถืออัจฉริยะ
- การจัดโรงเรียนอัจฉริยะ ห้องเรียนอัจฉริยะ และอุปกรณ์อัจฉริยะ อาทิ กระดานอัจฉริยะและโต๊ะอัจฉริยะ
- การพัฒนาสถานจำลองเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และการฝึกทักษะการสอน แบบจุลภาค
- การจัดงานนิทรรศการการประชุมวิชาการ (Academic Conferences)
- การจัดสัมมนาและการจัดแสดงทางการศึกษา (Educational Meeting, Incentives, Conferencing and Exhibitions: MICE)
- การศึกษาค้นคว้าวิจัยและพัฒนาวัตกรรมการจัดสภาพแวดล้อมการศึกษา

๖) การบริหารและการจัดการเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา (Administration and Management of Educational Technology and Communication)

- การบริหารและการจัดการเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา รูปแบบการบริหารและการจัดการ เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาแนวตั้งเดิม และการบริหารจัดการแนววิทยาศาสตร์ แบบพหุผู้นำ

- แบบจำลองการบริหารและการจัดการแบบไทยและแบบสากล อาทิ POSCoRB Model, POSDCARE Model, CASPERLA Model เน้นการประยุกต์
 - ภาวะผู้นำด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
 - การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการบริหารและการจัดการเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
- ๗) การประเมินเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา (Assessment of Educational Technology and Communication)
- การวัดและการประเมินประสิทธิภาพการเรียนการสอน
 - การประเมินและทดสอบประสิทธิภาพเครื่องมือและวิธีการเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา (บทเรียน ชุดการสอน สื่อการสอน และบทเรียนสื่อประสม)
 - การพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินโครงการการศึกษาและการประเมินโครงการเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
 - ภาวะผู้นำด้านการพัฒนานวัตกรรมการประเมินการศึกษา
 - การวิจัย พัฒนาและใช้นวัตกรรมด้านการประเมินเทคโนโลยีและสื่อสาร

๑๑. ผลลัพธ์การเรียนรู้และตัวอย่างสาขาวิชา/ข้อเสนอสาระความรู้กลุ่มสาขาวิชาการวัดและประเมินทางการศึกษา

ผลลัพธ์การเรียนรู้

ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในแนวคิดหลักการวัดและประเมินสำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ เข้าใจและรู้จักใช้การวัดและประเมินเพื่อเป้าหมายที่หลากหลาย เช่น การประเมินผลของการเรียนรู้ การประเมินเพื่อการเรียนรู้ การประเมินในฐานะการเรียนรู้ การประเมินเพื่อการพัฒนา การประเมินเพื่อสรุปผลการเรียนรู้ การประเมินเพื่อวินิจฉัย การวัดแบบอิงเกณฑ์ อิงกลุ่ม และอิงตนเอง สามารถออกแบบ สร้าง และเลือกใช้วิธีการและเครื่องมือวัดและประเมินทั้งที่เป็นเครื่องมือแบบดั้งเดิม/แอนะล็อก และเครื่องมือดิจิทัล หรือแอปพลิเคชันด้านการวัดและประเมินแบบต่างๆ ที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ การจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ สิ่งที่ต้องการประเมิน สามารถวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือวัดและประเมินตามทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม และทฤษฎีการทดสอบแนวใหม่ สามารถวิเคราะห์ข้อมูลจากการวัดและประเมินเพื่อให้ข้อมูลป้อนกลับที่เป็นประโยชน์ และใช้เป็นประเด็นวิจัยในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนได้ ออกแบบและเลือกวิธีการวัดและประเมินได้เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้ทั้งในชั้นเรียน นอกชั้นเรียน หรือการศึกษาทางไกล มีสมรรถนะในการวิจัยในบริบทการศึกษาที่เป็นสังคมยุคดิจิทัล

ตัวอย่างสาขาวิชา

● สาขาวิชาการวัดและประเมินทางการศึกษา

ตัวอย่าง/ข้อเสนอสาระความรู้ อาทิ

- ๑) หลักการและเทคนิคการวัดและประเมินผลการศึกษา
- ๒) เป้าหมายของการประเมินผลการเรียนรู้ (เช่น การประเมินผลของการเรียนรู้ (assessment of learning) การประเมินเพื่อการเรียนรู้ (assessment for learning) การประเมินในฐานะการเรียนรู้ (assessment as learning) การประเมินเพื่อการพัฒนา (formative assessment) การประเมินเพื่อสรุปผลการเรียนรู้ (summative assessment) การประเมินเพื่อวินิจฉัย (diagnostic assessment) การวัดแบบอิงเกณฑ์ อิงกลุ่ม และอิงตนเอง (criterion-, norm-, self-referenced assessment) ฯลฯ

- ๓) ประเภทของเครื่องมือวัดผล การประเมินพุทธิพิสัย การประเมินจิตพิสัย การประเมินภาคปฏิบัติ การประเมินตามสภาพจริง และการประเมินจากแฟ้มสะสมงาน
- ๔) การสร้างและการใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม/แอนะล็อก (เช่น paper-based test) และเครื่องมือดิจิทัล เช่น computer-based assessment, e-portfolio, ClassDojo, Kahoot!, Plicker หรือแอปพลิเคชันด้านการวัดและประเมินอื่นๆ)
- ๕) การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือรายข้อ (ความยาก-อำนาจจำแนก)
- ๖) ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม และการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือทั้งฉบับ (ความตรง)
- ๗) การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือทั้งฉบับ (ความเที่ยง)
- ๘) คลังข้อสอบ
- ๙) การตัดสินผลการเรียนรู้ การรายงานผลการเรียนรู้ การให้ข้อมูลป้อนกลับที่เป็นประโยชน์ (productive feedback)

● สาขาวิชาการประเมินและประกันคุณภาพทางการศึกษา

ตัวอย่าง/ข้อเสนอสาระความรู้ อาทิ

- ๑) แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานเกี่ยวกับการประเมินทางการศึกษา การประกันคุณภาพการศึกษา การประเมินหลักสูตรและการประเมินโครงการทางการศึกษาและการประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเพื่อพัฒนาชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ
- ๒) การประเมินประกันทางการศึกษาระดับภายในหน่วยงาน ระดับชาติ และระดับนานาชาติ
- ๓) นโยบายเกี่ยวกับการประเมินทางการศึกษา การประเมินเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาขององค์กรหรือสถาบันการศึกษา

● สาขาวิชาการวิจัยทางการศึกษา

ตัวอย่าง/ข้อเสนอสาระความรู้ อาทิ

- ๑) แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัยทางการศึกษา ประเภทของการวิจัย การออกแบบการวิจัย สถิติเพื่อการวิจัยทางการศึกษา
- ๒) เทคโนโลยีในการวิจัยทางการศึกษา
- ๓) สมรรถนะการวิจัยในบริบทการศึกษาสมัยใหม่ในโลกยุคดิจิทัล
- ๔) แนวโน้มและนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยทางการศึกษา การวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้แก้ปัญหา และพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนรู้ของครู คุณภาพการศึกษาขององค์กรหรือสถาบันการศึกษา
- ๕) มีความรู้ ความเข้าใจในการบูรณาการความรู้การวิจัย การเรียนการสอนกับเทคโนโลยีสมัยใหม่และการบูรณาการข้ามศาสตร์
- ๖) การวิเคราะห์และใช้ข้อมูลสถิติสารสนเทศเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน/พัฒนาโรงเรียน การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน การวิจัยวิจัยสถาบัน

๑๒. ผลลัพธ์การเรียนรู้และตัวอย่างสาขาวิชา/ข้อเสนอสาระความรู้กลุ่มสาขาวิชาการศึกษาพิเศษ

ผลลัพธ์การเรียนรู้

ผู้เรียนมีความรู้ในหลักการ แนวคิด ทฤษฎีการศึกษาพิเศษ เนื้อหาวิชาธรรมชาติของผู้เรียนและความแตกต่างของผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เป็นผู้มีความรู้ภาวะทางอารมณ์และสังคม มีมนุษยสัมพันธ์ มีความเมตตา กรุณา มีความสามารถวิเคราะห์และคัดกรองผู้เรียน มีความพร้อมในการช่วยเหลือ แก้ปัญหา และพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคลด้วยความเต็มใจและเห็นอกเห็นใจ สามารถบริหารและจัดการการศึกษาและให้บริการทางการศึกษาพิเศษ โดยใช้เครื่องมือทางการศึกษาพิเศษเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสุขและประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และการดำรงชีวิต สามารถออกแบบและจัดการเรียนรู้ การผลิตและใช้สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย การจัดสภาพแวดล้อมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ การประเมินผลการเรียนรู้ สามารถทำวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเพื่อช่วยเหลือ แก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเป็นผู้ร่วมสร้างนวัตกรรม

ตัวอย่างสาขาวิชา

● สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ

ตัวอย่าง/ข้อเสนอสาระความรู้

๑) ความรู้พื้นฐาน

- (๑.๑) มโนทัศน์เกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ ปรัชญา ทฤษฎีพื้นฐาน กฎหมาย นโยบาย หลักการ การศึกษาพิเศษ การจัดการศึกษาเรียนรวม การให้การช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม (Early Intervention)
- (๑.๒) จิตวิทยาประยุกต์สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ
- (๑.๓) บทบาทครอบครัว องค์กรและหน่วยงานต่างๆ ชุมชน ค่านิยมและวัฒนธรรม การมีส่วนร่วมและรับผิดชอบร่วม

๒) ประเภทและลักษณะของผู้เรียนที่มีความจำเป็นพิเศษ

- (๒.๑) พัฒนาการปกติและพัฒนาการล่าช้าในเด็ก
- (๒.๒) ความเหมือนและความแตกต่างของบุคคลและผลกระทบต่อการจัดการศึกษา
- (๒.๓) ประเภท ลักษณะ สาเหตุความพิการ และการช่วยเหลือทางการศึกษา
- (๒.๔) ระบบครอบครัวและบทบาทของครอบครัวร่วมกับครูและนักสหวิชาชีพในการส่งเสริมพัฒนาการ

๓) หลักสูตร การสอน และการเรียนรู้

- (๓.๑) การคัดกรอง ประเมิน เทคนิค วิธีการ และการนำไปใช้ในการจัดทำแผนการให้บริการช่วยเหลือเฉพาะครอบครัว (Individualize Family Service Plan : IFSP) แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualize Education Program : IEP) แผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individualize Implementation Plan : IIP) และแผนการเปลี่ยนผ่าน (Individualize Transition Plan : ITP)
- (๓.๒) การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนที่ใช้การวิจัยเป็นฐานหรือวิทยาการวิจัยทางการศึกษาพิเศษ
- (๓.๓) การสร้าง/การพัฒนาหลักสูตรอิงหลักสูตรแกนกลางและหลักสูตรเพื่อการดำรงชีวิต (Expanded or Functional Curriculum)

- (๓.๔) การวางแผนและบริหารจัดการการเรียนการสอนเป็นรายบุคคลเชิงบูรณาการ
- (๓.๕) การสอน เทคนิคการสอน การอำนวยความสะดวก การประเมินและเลือกใช้เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาตามหลักการ การออกแบบการเรียนรู้เพื่อคนทั้งมวล (Universal Design : UD)
- (๓.๖) การส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ทางสังคม การจัดการพฤติกรรม และการเสริมแรง
- (๓.๗) การจัดสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ให้เหมาะสม การจัดการชั้นเรียน และการปรับตัว
- (๓.๘) เจตคติ บุคลิกภาพและทักษะทางสังคมของครู
- (๓.๙) การเตรียมพร้อมในวิกฤตการณ์ฉุกเฉิน
- ๔) การสื่อสาร
 - (๔.๑) การสื่อสารที่มีผลต่อการจัดการเรียนการสอนและพัฒนาการ
 - (๔.๒) ยุทธวิธีต่างๆ ในการช่วยเหลือในการสื่อสาร
- ๕) ความร่วมมือ ประกอบด้วย รูปแบบและยุทธศาสตร์ในการให้คำปรึกษาและสร้างความร่วมมือ ระหว่างโรงเรียน ครอบครัว ชุมชน และนักสหวิชาชีพ เพื่อการจัดการศึกษา และการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการโดยชุมชน (Community-based Rehabilitation: CBR)
- ๖) ความรับผิดชอบในวิชาชีพครูการศึกษาพิเศษ
 - (๖.๑) ทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาบุคคลและสังคมเชิงจริยธรรม
 - (๖.๒) วัฒนธรรมส่วนบุคคล ความลำเอียง และความแตกต่างทางแนวคิดที่มีผลต่อการทำงาน
 - (๖.๓) ต้นแบบครูที่ดี และแนวทางในการพัฒนาจริยธรรมและความเชื่อของครูการศึกษาพิเศษ

๑๓. ผลลัพธ์การเรียนรู้และตัวอย่างสาขาวิชา/ข้อเสนอสาระความรู้กลุ่มสาขาวิชาการศึกษาตลอดชีวิต และการศึกษาเพื่อชุมชน

ผลลัพธ์การเรียนรู้

ผู้เรียนมีความรอบรู้ในหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เนื้อหาสาระเกี่ยวกับการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัยและการศึกษาเพื่อชุมชน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การจัดการความรู้ท้องถิ่น แบบมีส่วนร่วม การจัดการเรียนรู้สำหรับคนทุกช่วงวัย จริยธรรมและค่านิยมของคนในชุมชน สามารถบูรณาการ ขอบข่ายสาระความรู้ การรู้เท่าทันและใช้สื่อเทคโนโลยีสื่อสารสังคม สามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้และการบูรณาการการเรียนรู้กับการทำงานของเด็ก เยาวชน ผู้ใหญ่ วัยทำงานและผู้สูงอายุ สามารถจัดกิจกรรม เพื่อเสริมสร้างศักยภาพตนเองของคนทุกช่วงวัยเพื่อให้เป็นพลเมืองที่เข้มแข็งในสังคม การจัดสภาพแวดล้อม เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ การผลิตและใช้สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย การประเมินผลการเรียนรู้ สามารถทำวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเพื่อพัฒนาชุมชนและผู้เรียนทุกช่วงวัย และพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้และเป็นผู้ร่วมสร้างนวัตกรรม

ตัวอย่างสาขาวิชา

● สาขาวิชาการศึกษาตลอดชีวิต

ตัวอย่าง/ข้อเสนอสาระความรู้

- ๑) การศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัยและการศึกษาตลอดชีวิต
- ๒) หน่วยงานและองค์กรการศึกษา และการบริหาร การบริการการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยและการศึกษาตลอดชีวิตของรัฐ เอกชน
- ๓) การศึกษาและจิตวิทยาการเรียนรู้ผู้ใหญ่

- ๔) การศึกษาและการเรียนรู้สำหรับผู้สูงอายุ
- ๕) การวิจัยการศึกษาผู้ใหญ่ การศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย
- ๖) สื่อและเทคโนโลยีการเรียนรู้สำหรับผู้สูงอายุ
- ๗) การวัดและการประเมินการเรียนรู้
- ๘) ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาตลอดชีวิต
- ๙) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การฝึกอบรม นันทนาการในการฝึกอบรม
- ๑๐) การศึกษานอกระบบสำหรับกลุ่มเป้าหมายพิเศษ
- ๑๑) การจัดการความรู้ท้องถิ่นอย่างมีส่วนร่วม
- ๑๒) การพัฒนาแหล่งเรียนรู้จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบอย่างยั่งยืน
- ๑๓) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อการศึกษาตลอดชีวิต

● สาขาวิชาการศึกษาเพื่อชุมชน

ตัวอย่าง/ข้อเสนอสาระความรู้

- ๑) การจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาชุมชน
- ๒) จริยธรรมและค่านิยมของคนในชุมชน
- ๓) การจัดการศึกษาระหว่างวัฒนธรรม สังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมอาเซียน
- ๔) แหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาในชุมชน
- ๕) การจัดการทรัพยากรการศึกษาเพื่อพัฒนาชุมชน การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ จัดกิจกรรมและทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อจัดการเรียนรู้และการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ๖) การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เพื่อการเรียนรู้
- ๗) เกษตรทฤษฎีใหม่ การจัดการพื้นที่เพื่อการเกษตร
- ๘) ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและปรัชญาร่วมสมัย
- ๙) สื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาชุมชน
- ๑๐) การวิจัยเพื่อพัฒนาชุมชน
- ๑๑) การถอดบทเรียนชุมชน
- ๑๒) ชุมชนแห่งการเรียนรู้ การจัดการความรู้ท้องถิ่นอย่างมีส่วนร่วม

๑๔. ผลลัพธ์การเรียนรู้และตัวอย่างสาขาวิชา/ข้อเสนอสาระความรู้กลุ่มสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศึกษา

ผลลัพธ์การเรียนรู้

ผู้เรียนมีความรอบรู้ในหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เนื้อหา แนวโน้มของวิชาชีพบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวข้องกับห้องสมุดและศูนย์สารสนเทศ นโยบายสารสนเทศแห่งชาติ ระบบสารสนเทศ บทบาทของสารสนเทศที่มีต่อสังคม องค์กรที่เกี่ยวข้องกับห้องสมุดและศูนย์สารสนเทศ มีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาวิชาสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ มีความรู้ความสามารถในการบริหารและการบริการห้องสมุดโรงเรียนในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้สมัยใหม่ สามารถออกแบบและจัดการเรียนรู้ การผลิตและใช้สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย การจัดสภาพแวดล้อมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ การประเมินผล การเรียนรู้ สามารถทำวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเพื่อช่วยเหลือ แก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน และพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเป็นผู้ร่วมสร้างนวัตกรรม

ตัวอย่างสาขาวิชา

● สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศึกษา

ตัวอย่าง/ข้อเสนอสาระความรู้

- ๑) การบริหารห้องสมุดโรงเรียนสมัยใหม่ การกำหนดกลยุทธ์การบริหารห้องสมุดโรงเรียนให้สอดคล้องกับแผนและนโยบายการพัฒนาการศึกษาของชาติและของโรงเรียน รวมทั้งแนวโน้มและทิศทางการพัฒนาสมรรถนะของนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- ๒) การกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ และการออกแบบการจัดการเรียนการสอนรายวิชาที่เชื่อมโยงกับบทบาทของห้องสมุดในการส่งเสริมและพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน
- ๓) การวิเคราะห์ความต้องการของนักเรียนและครู ในการใช้ห้องสมุดเพื่อการศึกษา ค้นคว้า และพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน รวมถึงการวิจัยเพื่อพัฒนาการดำเนินงานและการบริการของห้องสมุด
- ๔) การรวบรวม จัดทำ จัดระบบ และจัดบริการทรัพยากรสารสนเทศทั้งภายในและภายนอกห้องสมุด ที่ตรงกับความต้องการของครูและนักเรียน และสร้างกลไกการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากระบบได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีดิจิทัล
- ๕) การจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องสมุด ให้เป็นแหล่งส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันของนักเรียน ทั้งที่เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนรายวิชาตามหลักสูตร และการส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักเรียน
- ๖) การสอนและการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการรู้สารสนเทศและทักษะการเรียนรู้ รวมทั้งการร่วมมือกับครูผู้สอนในการบูรณาการการพัฒนาทักษะการรู้สารสนเทศในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาต่างๆ
- ๗) ความร่วมมือและการสร้างเครือข่ายภายในและชุมชน การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านและถ่ายทอดองค์ความรู้ ส่งเสริมการใช้ห้องสมุดแก่ผู้เรียน ครู อาจารย์ ในโรงเรียนและชุมชน
- ๘) วิจัย ออกแบบการวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์และสารเทศศาสตร์ การวิจัยพัฒนานวัตกรรมสื่อการเรียนรู้และบทเรียนออนไลน์ การทบทวนวรรณกรรม การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา สถิติ การเขียนอ้างอิง และเขียนรายงานการวิจัย

๑๕. ผลลัพธ์การเรียนรู้และตัวอย่างสาขาวิชา/ข้อเสนอสาระความรู้กลุ่มสาขาวิชาวิทยาการอาชีพ

ตัวอย่างสาขาวิชา

● สาขาวิชาเกษตรกรรมศึกษา

ผลลัพธ์การเรียนรู้

ผู้เรียนมีความรอบรู้ในหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เนื้อหาเกษตรกรรมศึกษา ครอบคลุมทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ ทั้งด้านพืช สัตว์ อุตสาหกรรมเกษตร การเพาะเลี้ยง และการแปรรูป การบริหารจัดการและการบริการทางการเกษตร การใช้เครื่องมือที่เกี่ยวข้องกับงานเกษตรกรรม การออกแบบ การพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือนวัตกรรมต่างๆ การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อให้ทันกับเหตุการณ์และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงจากแหล่งสารสนเทศต่างๆ การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรักในอาชีพเกษตรกรรม มีกิจนิสัยในการทำงาน และจรรยาบรรณในอาชีพ สามารถออกแบบและจัดการเรียนรู้เกษตรกรรมศึกษา การผลิตและใช้สื่อเทคโนโลยีเกษตรกรรมศึกษา ที่ทันสมัย การจัดสภาพแวดล้อมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้เกษตรกรรมศึกษา การประเมินผลการเรียนรู้สามารถทำวิจัยและพัฒนานวัตกรรมด้านเกษตรกรรมศึกษา และพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเป็นผู้ร่วมสร้างนวัตกรรมเกษตรกรรมศึกษา

ตัวอย่าง/ข้อเสนอสาระความรู้ อาทิ

- ๑) แนวคิด ทฤษฎีและทักษะการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องเกษตรกรรม ทั้งด้านพืช สัตว์
- ๒) อุตสาหกรรมเกษตร การเพาะเลี้ยง และการแปรรูป
- ๓) การบริหารจัดการและการบริการทางการเกษตร
- ๔) การใช้เครื่องมือที่เกี่ยวข้องกับงานเกษตรกรรม การออกแบบ
- ๕) การพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือนวัตกรรมทางการเกษตร

● สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา

ผลลัพธ์การเรียนรู้

ผู้เรียนมีความรอบรู้ในหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เนื้อหาคหกรรมศาสตร์ครอบคลุมทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ ทั้งด้านคหกรรม การใช้เครื่องมือที่เกี่ยวข้องกับงานคหกรรม การออกแบบ การพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือนวัตกรรมต่างๆ การบริหารจัดการและการบริการทางการคหกรรม การพัฒนาอาชีพและเสริมสร้างคุณภาพชีวิต หลักการงานอาชีพ อาชีพทางคหกรรมศาสตร์ การตลาด การเป็นผู้ประกอบการ สามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ โดยบูรณาการศาสตร์การสอนในการจัดการเรียนรู้ มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ ความมั่นคงของสถาบันครอบครัว และสังคม การบูรณาการจัดการเรียนรู้ร่วมกับวิชาชีพอื่นที่เกี่ยวข้องกับ คหกรรม สามารถออกแบบและจัดการเรียนรู้คหกรรมศาสตร์ศึกษา การผลิตและใช้สื่อเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ศึกษาที่ทันสมัย การจัดสภาพแวดล้อมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้คหกรรมศาสตร์ศึกษา การประเมินผลการเรียนรู้ และพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยทันกับเหตุการณ์ มีกิจนิสัยในการทำงาน เกิดความรักในอาชีพคหกรรม มีจรรยาบรรณในอาชีพ และร่วมมือกับสถานศึกษาหรือสถานประกอบการหรือหน่วยงาน หรือองค์กรภายนอกในการพัฒนาหลักสูตรและจัดการศึกษาแบบร่วมมือกัน สามารถทำวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมด้านคหกรรมศาสตร์ศึกษา และพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเป็นผู้ร่วมสร้างนวัตกรรมคหกรรมศาสตร์ศึกษา สามารถพัฒนาตนเองให้มีคุณลักษณะของผู้ใฝ่รู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรักในอาชีพคหกรรมศาสตร์ และมีทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑

ตัวอย่าง/ข้อเสนอสาระความรู้

- ๑) ปรัชญา แนวคิด และหลักการทางด้านคหกรรมศาสตร์
- ๒) ขอบเขตและแนวคิดสำคัญของวิชาคหกรรมศาสตร์
- ๓) บทบาทและความสำคัญของคหกรรมศาสตร์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต
- ๔) หลักการงานอาชีพการวิเคราะห์งานอาชีพ แนวโน้มของงานอาชีพคหกรรมศาสตร์
- ๕) การตลาด การจัดการและการเป็นผู้ประกอบการ จรรยาบรรณวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

● สาขาวิชาพาณิชยศาสตร์ศึกษาและธุรกิจศึกษา

ผลลัพธ์การเรียนรู้

ผู้เรียนมีความรอบรู้ในหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เนื้อหา พาณิชยศาสตร์ศึกษาและธุรกิจศึกษา ครอบคลุมทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ เนื้อหาสาระครอบคลุมทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ ด้านการควบคุม การตรวจสอบ การบริหารจัดการ การบริการ การตลาด การเป็นผู้ประกอบการ และการบัญชี การใช้เครื่องมือที่เกี่ยวข้อง สามารถออกแบบและจัดการเรียนรู้ พาณิชยศาสตร์ศึกษาและธุรกิจศึกษา การผลิตและใช้สื่อเทคโนโลยี พาณิชยศาสตร์ศึกษาและธุรกิจศึกษาที่ทันสมัย การจัดสภาพแวดล้อมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้พาณิชยศาสตร์ศึกษา และธุรกิจศึกษา การประเมินผลการเรียนรู้ และพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยทันกับเหตุการณ์ มีกิจนิสัยในการทำงาน เกิดความรักในอาชีพพาณิชยศาสตร์ศึกษาและ

ธุรกิจศึกษา มีจรรยาบรรณในอาชีพ และร่วมมือกับสถานศึกษาหรือสถานประกอบการหรือหน่วยงาน หรือองค์กรภายนอกในการพัฒนาหลักสูตรและจัดการศึกษาแบบร่วมมือกัน สามารถทำวิจัยและพัฒนานวัตกรรมด้านพาณิชยศาสตร์ศึกษาและธุรกิจศึกษา และพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเป็นผู้ร่วมสร้างนวัตกรรมพาณิชยศาสตร์ศึกษาและธุรกิจศึกษา

ตัวอย่าง/ข้อเสนอสาระความรู้

- ๑) หลักการ แนวคิด ทฤษฎี เนื้อหาวิชาทางด้านพาณิชยศาสตร์ศึกษาและธุรกิจศึกษา
- ๒) ธุรกิจการเงินและการบัญชี
- ๓) เศรษฐศาสตร์
- ๔) การขายและการตลาด
- ๕) การจัดการและการเป็นผู้ประกอบการ
- ๖) การอาชีวศึกษาและการงานอาชีพ

● สาขาวิชาอาชีวศึกษาและการงานอาชีพพื้นฐานอาชีพ

ผลลัพธ์การเรียนรู้

ผู้เรียนมีความรอบรู้ในหลักการ แนวคิดทฤษฎีเนื้อหาเกี่ยวกับอาชีวศึกษาและการงานพื้นฐานอาชีพ โดยมีเนื้อหาที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตและครอบครัว ทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต การรู้เท่าทัน การเปลี่ยนแปลง การนำความรู้เกี่ยวกับการดำรงชีวิต อาชีพ มาใช้ประโยชน์ในการทำงานอย่างสร้างสรรค์ และทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ สามารถออกแบบการเรียนรู้โดยบูรณาการศาสตร์การสอนในการจัดการเรียนรู้ มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ ความมั่นคงของสถาบันครอบครัวและสังคม การบูรณาการการจัดการเรียนรู้ร่วมกับวิชาชีพอื่นที่เกี่ยวข้องกับอาชีวศึกษาและการงานพื้นฐานอาชีพ สามารถออกแบบและจัดการเรียนรู้ อาชีวศึกษาและการงานพื้นฐานอาชีพ การผลิตและใช้สื่อเทคโนโลยีเกี่ยวกับอาชีวศึกษาและการงานพื้นฐานอาชีพที่ทันสมัย การจัดสภาพแวดล้อมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อาชีวศึกษาและการงานพื้นฐานอาชีพ การประเมินผล การเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยทันกับเหตุการณ์ มีกิจนิสัยการทำงาน เกิดความรักในอาชีพทางด้านอาชีวศึกษาและการงานพื้นฐานอาชีพ มีจรรยาบรรณในอาชีพและร่วมมือกับสถานศึกษาหรือสถานประกอบการหรือหน่วยงาน หรือองค์กรภายนอกในการพัฒนาหลักสูตรและจัดการศึกษาแบบร่วมมือกัน สามารถทำวิจัยและพัฒนาวัตกรรมการงานด้านอาชีวศึกษาและการงานพื้นฐานอาชีพ และพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเป็นผู้ร่วมสร้างนวัตกรรมด้านอาชีวศึกษาและการงานพื้นฐานอาชีพ สามารถพัฒนาตนเองให้มีคุณลักษณะของผู้ใฝ่รู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรักในอาชีพทางด้านอาชีวศึกษาและการงานพื้นฐานอาชีพและมีทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑

ตัวอย่าง/ข้อเสนอแนะสาระความรู้

- ๑) หลักการอาชีวศึกษาและการงานพื้นฐานอาชีพ
- ๒) งานช่างสำหรับครู อาทิ งานไม้ งานไฟฟ้า งานโลหะ งานเครื่องยนต์ และงานอุตสาหกรรมประดิษฐ์ เป็นต้น
- ๓) บทบาทและความสำคัญของอาชีวศึกษาและการงานพื้นฐานอาชีพในการพัฒนาคุณภาพชีวิต
- ๔) แนวโน้มของงานอาชีพทางด้านอาชีวศึกษาและการงานพื้นฐานอาชีพ
- ๕) จรรยาบรรณวิชาชีพทางด้านอาชีวศึกษาและการงานพื้นฐานอาชีพ

๑๖. กลุ่มสาขาวิชาอื่นๆ ที่อาจเกิดขึ้นภายหลัง

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรม (หลักสูตรสี่ปี)

พ.ศ. ๒๕๖๒

ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดให้จัดทำมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชาเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษานำไปจัดทำหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนเพื่อให้คุณภาพของบัณฑิตในสาขาหรือสาขาวิชาของแต่ละระดับคุณวุฒิมีมาตรฐานใกล้เคียงกัน จึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรม (หลักสูตรสี่ปี) ให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา ดังกล่าว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การจัดการศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรม (หลักสูตรสี่ปี) ต้องมีมาตรฐานไม่ต่ำกว่า “มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรม (หลักสูตรสี่ปี) พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ การจัดทำหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรม (หลักสูตรสี่ปี) ต้องมุ่งให้เกิดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิต โดยมีหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน และองค์ประกอบอื่น ๆ ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรม (หลักสูตรสี่ปี) พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่แนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๓ ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ข้างต้นได้ หรือมีความจำเป็นต้องปฏิบัติ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่จะพิจารณา และให้ถือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการการอุดมศึกษานั้นเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๒

ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี
สาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรม (หลักสูตรสี่ปี)

พ.ศ. ๒๕๖๒

เอกสารแนบท้าย
ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรม
(หลักสูตรสี่ปี) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรม (หลักสูตรสี่ปี)

๑. ชื่อสาขา สาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีหลายกลุ่มสาขาวิชา ซึ่งแต่ละกลุ่มสาขาวิชายังมีสาขาวิชา อีกรหลายสาขาวิชามากน้อยเป็นไปตามขอบข่ายของศาสตร์แต่ละกลุ่มสาขาวิชาและหลักสูตรการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับการศึกษาอาชีวศึกษารวมถึงการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ซึ่งสถาบันการศึกษาสามารถจัดทำรายละเอียดหลักสูตรและมาตรฐานผลการเรียนรู้ ตลอดจนจัดการศึกษาเป็นสาขาวิชาได้อย่างอิสระ สอดคล้องกับมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ใน มคอ.๑ ตามบริบทและศักยภาพของสถาบัน กลุ่มสาขาวิชาต่างๆ มีดังต่อไปนี้

- ๑.๑ กลุ่มสาขาวิชาไฟฟ้า
- ๑.๒ กลุ่มสาขาวิชาคอมพิวเตอร์
- ๑.๓ กลุ่มสาขาวิชาเครื่องกล
- ๑.๔ กลุ่มสาขาวิชาโยธา
- ๑.๕ กลุ่มสาขาวิชาการควบคุมอัตโนมัติและแมคคาทรอนิกส์
- ๑.๖ กลุ่มสาขาวิชาอุตสาหกรรม
- ๑.๗ กลุ่มสาขาวิชาโลจิสติกส์
- ๑.๘ กลุ่มสาขาวิชาเหมืองแร่
- ๑.๙ กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรมและการออกแบบ
- ๑.๑๐ กลุ่มสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร
- ๑.๑๑ กลุ่มสาขาวิชาอุตสาหกรรมศิลป์
- ๑.๑๒ กลุ่มสาขาวิชาหรือสาขาวิชาเฉพาะอื่นๆ ที่อาจเพิ่มเติมในอนาคต

๒. ชื่อปริญญาและสาขาวิชาเอก

การระบุชื่อปริญญาให้เป็นไปตาม "ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญา พ.ศ. ๒๕๕๙" ข้อ ๓ สถาบันอุดมศึกษาที่มีการตราพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยปริญญาในสาขาวิชาและอักษรย่อสำหรับสาขาวิชาไว้แล้ว ให้ใช้ชื่อปริญญาตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกานั้น ในกรณีที่ปริญญาใด ยังมิได้กำหนดชื่อไว้ในพระราชกฤษฎีกาหรือสถาบันอุดมศึกษาใดไม่มีการตราพระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยปริญญาในสาขาวิชาและอักษรย่อสำหรับสาขาวิชาให้ใช้ชื่อปริญญาตามหลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญา พ.ศ. ๒๕๕๙

๓. ลักษณะของสาขา

สาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรมที่ว่าด้วยการเตรียมความพร้อมและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาก่อนประจำการในสถานศึกษาและหรือสถานประกอบการและส่งเสริมการพัฒนาครูประจำการและนอกประจำการให้มีความรู้และมีสมรรถนะทางวิชาชีพ เป็นผู้ยึดมั่นในค่านิยม อุดมการณ์ มีจิตวิญญาณความเป็นครู และสมรรถนะทางวิชาชีพครู ประกอบกับรัฐได้กำหนดยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี โดยเน้นเป้าหมายการสร้างกำลังคนที่มีคุณภาพ เป็นคนเก่งและคนดี มีขีดความสามารถในการแข่งขันและความสามารถในการสร้างนวัตกรรม

การปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรสาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรมในเอกสารฉบับนี้ จึงมุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพการผลิตบัณฑิตครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูงมีบทบาทในการสร้างครูที่มีคุณภาพที่นำไปสู่การสร้างกำลังคนที่มีคุณภาพและตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ

ด้วยการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เป็นพลวัต และความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัลซึ่งกระทบต่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ของมนุษย์ ตลอดจนพัฒนาการของวิทยาการใหม่ที่เป็นศาสตร์บูรณาการ และข้ามวัฒนธรรม เป้าหมายของการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมครั้งนี้จึงมุ่งเน้นที่การสร้างหลักสูตรให้มีความทันสมัย ตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ และการเรียนรู้ในโลกดิจิทัล ลักษณะของหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม (มคอ.๑) ฉบับนี้จึงจัดทำขึ้นโดยอิงงานวิจัยในอดีตที่พบว่ามีความซ้ำซ้อนของโครงสร้างรายวิชา รวมทั้งงานวิจัยจากบทเรียนการผลิตครูของประเทศต่างๆ ในสากลที่มีความก้าวหน้าในการผลิตบัณฑิตวิชาชีพครู ตลอดจนการระดมความคิดและประสบการณ์ของผู้เกี่ยวข้องในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศ การจัดทำหลักสูตรวิชาชีพครู (มคอ.๑) นี้อยู่ภายใต้หลักการสำคัญหลายประการ ได้แก่ ๑) แนวคิดของการจัดทำหลักสูตรวิชาชีพครูเป็นหลักสูตรบูรณาการ และเป็นหลักสูตรอิงสมรรถนะมากกว่าหลักสูตรอิงเนื้อหา เน้นสมรรถนะการเรียนรู้ด้วยตนเอง สมรรถนะวิชาชีพของสาขาวิชา และการวิจัยเพื่อพัฒนานวัตกรรมพัฒนาผู้เรียน ๒) การกำหนดโครงสร้างหลักสูตรมีความยืดหยุ่น และตอบสนองความต้องการของการใช้ครูในโลกปัจจุบันและอนาคต รวมทั้งความต้องการของผู้เรียนและสถานประกอบการ ๓) การกำหนดโครงสร้างหลักสูตรได้ให้สถาบันผลิตครูมีอิสระในการสร้างหลักสูตรผลิตครูที่เหมาะสมกับอัตลักษณ์และสภาพบริบทเชิงพื้นที่ของตนเอง โดยยึดผลลัพธ์การเรียนรู้ซึ่งกำหนดขึ้นสำหรับแต่ละกลุ่มสาขาเป็นเป้าหมายร่วม ๔) การส่งเสริมการจัดทำหลักสูตรรายวิชาที่ทันสมัยตามสากล มีการจัดการเรียนการสอนที่ใช้สื่อ เทคโนโลยีซึ่งสอดคล้องกับการเรียนรู้ในโลกดิจิทัล ๕) การส่งเสริมการบริหารจัดการหลักสูตร การเรียนการสอน การฝึกปฏิบัติงานในสถานประกอบการ การปฏิบัติการสอนที่ทำให้ผู้เรียนมีสมรรถนะทางวิชาชีพครูและวิชาชีพในสาขาที่เกี่ยวข้อง มีจิตวิญญาณและอุดมการณ์ความเป็นครู และคุณสมบัติที่สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพครู และ ๖) การส่งเสริมการวางระบบการประกันคุณภาพหลักสูตรที่เข้มข้นเพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะตามเป้าหมายของหลักสูตร

๔. คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

สาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตบัณฑิตทางด้านครุศาสตร์อุตสาหกรรม ที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังนี้

๔.๑ มีค่านิยมร่วม ได้แก่ ตระหนักและยึดการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีเอกลักษณ์ของการเป็นครูผู้ประกอบวิชาชีพชั้นสูง และมีจิตบริการต่อวิชาชีพครูและชุมชน รวมทั้งสถานประกอบการ

๔.๒ เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตวิญญาณและยึดมั่นในจรรยาบรรณของวิชาชีพครู ปฏิบัติหน้าที่ตามอุดมการณ์ความเป็นครูด้วยความรัก ศรัทธา ซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบต่อวิชาชีพ เอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริมให้กำลังใจแก่ศิษย์ อุตสาหะและทุ่มเทในการพัฒนาการเรียนรู้อันดีและผลประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีทั้งทางด้านวิชาการและวิชาชีพ

๔.๓ เป็นผู้เรียนรู้และฉลาดรู้ และมีปัญญา และมีปัญญา เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดขั้นสูง มีความรอบรู้ด้านการเงิน สุขภาพ สุนทรียภาพ วัฒนธรรม รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและของโลก การสร้างสัมมาชีพและความมั่นคงในคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม มีความเพียร

มุ่งมั่น มานะ บากบั่น ใฝ่เรียนรู้ มีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต และพัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลที่เรียนรู้และรอบรู้ ทันสมัย ทันต่อการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

๔.๔ เป็นผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม เป็นผู้ที่มีทักษะศตวรรษที่ ๒๑ มีความฉลาดดิจิทัล ทักษะการทำงาน เป็นทีม มีทักษะข้ามวัฒนธรรม รู้เท่าทันสื่อ เทคโนโลยี สารสนเทศสมัยใหม่ มีส่วนร่วมในการพัฒนาความก้าวหน้า ให้กับวิชาชีพครู สามารถแสวงหาความรู้ พัฒนาความรู้ งานวิจัย และสร้างนวัตกรรม เพื่อพัฒนา ตนเอง ผู้เรียน ให้เต็มตามศักยภาพตามความแตกต่างระหว่างบุคคล

๔.๕ เป็นผู้มีความสามารถสูงในการจัดการเรียนรู้ เป็นผู้มีความสามารถในการจัดเนื้อหาสาระ ออกแบบ กิจกรรม วางแผนและจัดการเรียนรู้ ถ่ายทอดความรู้ สร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความสุขในการเรียน โดยใช้ศาสตร์การสอน เทคนิค วิธีการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย สื่อ แหล่งเรียนรู้ ชุมชน ภูมิปัญญาในชุมชนที่เหมาะสมกับสาระวิชาและผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน สามารถบูรณาการ ความรู้ข้ามศาสตร์ ข้ามวัฒนธรรม และการวิจัย สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ศาสตร์การสอน ความรู้ เนื้อหาสาระ และเทคโนโลยี (TPCK) เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ตลอดจนนำไปใช้ในการแก้ไขปัญหา พัฒนาตนเอง ผู้เรียนและสังคม

๔.๖ เป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง และใส่ใจสังคม มีความรักชาติ รักท้องถิ่น มีจิตสำนึกไทยและจิตสำนึกสากล รู้คุณค่าและมีส่วนร่วมในการพัฒนา อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยและท้องถิ่น มีจิตอาสา และ ดำเนินชีวิตตามวิถีประชาธิปไตย มีความยุติธรรมและมีความกล้าหาญทางจริยธรรม ยึดมั่นในความถูกต้อง รู้ถูก รู้ผิด รู้ชอบ ชั่ว ดี กล้าปฏิเสธและต่อต้านการกระทำที่ไม่ถูกต้อง เคารพสิทธิ เสรีภาพ และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีจิตสำนึกเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก

รวมทั้งมีคุณลักษณะเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพครูตามที่คุรุสภากำหนด

๕. มาตรฐานผลการเรียนรู้

๕.๑ ด้านคุณธรรม จริยธรรม

๕.๑.๑ แสดงออกซึ่งความรักและศรัทธาและภูมิใจในวิชาชีพครูและจิตวิญญาณความเป็นครู และ ปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู

๕.๑.๒ มีจิตอาสา จิตสาธารณะ อดทนอดกลั้น มีความเสียสละ รับผิดชอบและซื่อสัตย์ต่องานที่ได้รับ มอบหมายทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ และสามารถพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี แก่ศิษย์ ครอบครัว สังคมและประเทศชาติ และเสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืน

๕.๑.๓ มีค่านิยมและคุณลักษณะเป็นประชาธิปไตย คือ การเคารพสิทธิ และให้เกียรติคนอื่น มีความ สามัคคีและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และใช้เหตุผลและปัญญาในการดำเนินชีวิตและการตัดสินใจ

๕.๑.๔ มีความกล้าหาญและแสดงออกทางคุณธรรมจริยธรรม สามารถวินิจฉัย จัดการและคิด แก้ปัญหาทางคุณธรรมจริยธรรมด้วยความถูกต้องเหมาะสมกับสังคม การทำงานและสภาพแวดล้อม โดยอาศัยหลักการ เหตุผลและใช้ดุลยพินิจทางค่านิยม บรรทัดฐานทางสังคม ความรู้สึกของผู้อื่นและประโยชน์ของสังคมส่วนรวม มีจิตสำนึกในการธำรงความโปร่งใสของสังคมและประเทศชาติ ต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันและความไม่ถูกต้อง ไม่ใช่ข้อมูลบิดเบือน หรือการลอกเลียนผลงาน

๕.๒ ด้านความรู้

๕.๒.๑ มีความรอบรู้ในหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เนื้อหาสาระด้านวิชาชีพของครู อาทิ ค่านิยมของครู คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณ จิตวิญญาณครู ปรัชญาความเป็นครู จิตวิทยาสำหรับครู จิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการเรียนรู้เพื่อจัดการเรียนรู้และช่วยเหลือ แก้ไขปัญหา ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน หลักสูตรและวิทยาการ การจัดการเรียนรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารการศึกษาและการเรียนรู้ การวัดประเมิน การศึกษาและการเรียนรู้ การวิจัยและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียน และภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับครู ทักษะการนิเทศและการสอนงาน ทักษะเทคโนโลยีและดิจิทัล ทักษะการทำงานวิจัยและวัดประเมิน ทักษะการร่วมมือสร้างสรรค์ และทักษะศตวรรษที่ ๒๑ มีความรู้ ความเข้าใจในการบูรณาการความรู้กับการปฏิบัติจริงและการบูรณาการข้ามศาสตร์ อาทิ การบูรณาการการสอน (Technological Pedagogical Content Knowledge: TPCK) การสอนแบบบูรณาการความรู้ทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์ (Science Technology Engineering and Mathematics Education: STEM Education) ชุมชนแห่งการเรียนรู้ (Professional Learning Community: PLC) และมีความรู้ในการประยุกต์ใช้

๕.๒.๒ มีความรู้และเนื้อหาในวิชาชีพ ด้านหลักการ แนวคิด ทฤษฎีและทักษะการปฏิบัติ อย่างลึกซึ้ง ถ่องแท้ รวมทั้งบริบทของอุตสาหกรรม มาตรฐานอุตสาหกรรมและ/หรือมาตรฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในสาขาวิชา เฉพาะต่างๆ มีความสามารถในการใช้เครื่องมือ การซ่อมแซม การบำรุงรักษา การสร้าง การพัฒนากระบวนการ ขั้นตอนในการทำงาน โดยคำนึงถึงผลดีและผลเสีย ความปลอดภัยของอุปกรณ์ ผลิตภัณฑ์และชีวิตและทรัพย์สินของผู้ปฏิบัติงานและผู้บริโภค สามารถติดตามความก้าวหน้าด้านวิทยาการที่เกี่ยวข้องและนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม โดยมีผลลัพธ์การเรียนรู้และเนื้อหาสาระด้านมาตรฐานผลการเรียนรู้ ด้านความรู้ของแต่ละสาขาวิชาตามเอกสารแนบท้าย

๕.๒.๓ เข้าใจชุมชน เข้าใจชีวิต มีความรู้ บริบทอุตสาหกรรม สถานประกอบการ เข้าใจโลก และการอยู่ร่วมกันบนพื้นฐานความแตกต่างทางวัฒนธรรม สามารถเผชิญและเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม และสามารถนำแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตและพัฒนาตน พัฒนางาน และพัฒนาผู้เรียน

๕.๒.๔ มีความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ตามมาตรฐาน

๕.๒.๕ ตระหนักรู้ เห็นคุณค่าและความสำคัญของศาสตร์พระราชาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาตน พัฒนาผู้เรียน พัฒนางานและพัฒนาชุมชน

๕.๓ ด้านทักษะทางปัญญา

๕.๓.๑ สามารถคิด ค้นหา วิเคราะห์ข้อเท็จจริง และประเมินข้อมูล สื่อ สารสนเทศ จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายอย่างรู้เท่าทัน เป็นพลเมืองตื่นรู้ มีสำนึกสากล สามารถเผชิญและก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงในโลก ยุคดิจิทัล เทคโนโลยีข้ามแพลตฟอร์มและโลกอนาคต นำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน และวินิจฉัยแก้ปัญหาและพัฒนางานได้อย่างสร้างสรรค์ โดยคำนึงถึงความรู้ หลักการทางทฤษฎี ประสบการณ์ภาคปฏิบัติ ค่านิยม แนวคิด นโยบายและยุทธศาสตร์ชาติ บรรทัดฐานทางสังคมและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น

๕.๓.๒ สามารถคิดริเริ่มและพัฒนางานอย่างสร้างสรรค์

๕.๓.๓ สร้างและประยุกต์ใช้ความรู้จากการทำวิจัยและสร้างหรือร่วมสร้าง ผลิตภัณฑ์ หรือผลิตภัณฑ์ หรือนวัตกรรม เพื่อพัฒนาตนเอง พัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนและพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้สร้างหรือร่วมสร้าง นวัตกรรม รวมทั้งการถ่ายทอดความรู้แก่ชุมชน สถานประกอบการและสังคม

๕.๔ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

๕.๔.๑ ได้รับความรู้สึกของผู้อื่น เข้าใจผู้อื่น มีความคิดเชิงบวก มีวุฒิภาวะทางอารมณ์และทางสังคม

๕.๔.๒ ทำงานร่วมกับผู้อื่น ทำงานเป็นทีม เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้เรียน ผู้ร่วมงาน ผู้ปกครอง คนในชุมชน และผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบการ มีสำนึกรับผิดชอบต่อส่วนรวมทั้งด้าน เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความภาคภูมิใจและเห็นคุณค่าในตนเอง ในวิชาชีพ เคารพในเกียรติและศักดิ์ศรีของผู้อื่น และความเป็นมนุษย์

๕.๔.๓ มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ ต่อตนเอง ต่อผู้เรียน ต่อผู้ร่วมงาน และต่อส่วนรวม สามารถ ช่วยเหลือและแก้ปัญหาตนเอง กลุ่มและระหว่างกลุ่มได้อย่างสร้างสรรค์

๕.๔.๔ มีภาวะผู้นำทางวิชาการและวิชาชีพ มีความเข้มแข็งและกล้าหาญทางจริยธรรม สามารถชี้แนะ และถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชนและสังคมอย่างสร้างสรรค์

๕.๕ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

๕.๕.๑ วิเคราะห์เชิงตัวเลข สำหรับข้อมูลและสารสนเทศ ทั้งที่เป็นตัวเลขเชิงสถิติ หรือคณิตศาสตร์ เพื่อเข้าใจองค์ความรู้ หรือประเด็นปัญหาได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง

๕.๕.๒ สื่อสารกับผู้เรียน บุคคลและกลุ่มต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพด้วยวิธีการหลากหลาย ทั้งการพูด การเขียน และการนำเสนอด้วยรูปแบบต่างๆ โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสม

๕.๕.๓ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ซอฟต์แวร์หรือโปรแกรมสำเร็จรูปหรือแอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์ม รวมทั้งอุปกรณ์สนับสนุนที่ทันสมัย จำเป็นสำหรับการจัดการเรียนรู้ การวิจัย การทำงาน และการประชุม รวมทั้ง สามารถติดตามความก้าวหน้า การจัดการและสืบค้นข้อมูลและสารสนเทศ รับและส่งข้อมูลและสารสนเทศ โดยใช้ดุลยพินิจที่ดีในการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลและสารสนเทศ อีกทั้งตระหนักถึงการละเมิดลิขสิทธิ์ และการลอกเลียนผลงาน

๕.๖ ด้านวิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้

๕.๖.๑ มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ และสอนงาน ด้วยรูปแบบ วิธีการที่หลากหลาย โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง สามารถออกแบบและสร้างหลักสูตรรายวิชาในชั้นเรียน หรือหลักสูตรฝึกอบรม วางแผนและออกแบบเนื้อหาสาระและกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ บริหารจัดการชั้นเรียน และ/หรือ สถานประกอบการ ใช้สื่อและเทคโนโลยี วัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างเหมาะสมและสร้างสรรค์

๕.๖.๒ มีความรู้ความเข้าใจ สามารถวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคลและจัดการเรียนรู้ หรือสอนงาน ได้อย่างหลากหลายเพื่อพัฒนาผู้เรียนตามความแตกต่างระหว่างบุคคล ทั้งผู้เรียนปกติหรือที่มีความต้องการจำเป็น พิเศษ หรือต่างวัฒนธรรม

๕.๖.๓ จัดกิจกรรมและออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ เรียนรู้ ผ่านการลงมือปฏิบัติและการทำงานในสถานการณ์จริงที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาการคิด การทำงาน การจัดการ

การเผชิญสถานการณ์ ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น โดยบูรณาการการทำงานกับการเรียนรู้และคุณธรรม จริยธรรม สามารถประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกัน แก้ไขปัญหา และพัฒนา

๕.๖.๔ สร้างบรรยากาศ และจัดสภาพแวดล้อม สื่อการเรียน แหล่งวิทยาการ เทคโนโลยี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาทั้งในและนอกสถานศึกษาเพื่อการเรียนรู้ มีความสามารถในการประสานงานและสร้างความร่วมมือ กับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่ออำนวยความสะดวกและร่วมมือกันพัฒนาผู้เรียน ให้มีความรอบรู้ มีปัญญารู้คิดและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่องให้เต็มตามศักยภาพ

๕.๖.๕ สามารถจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนมีทักษะศตวรรษที่ ๒๑ และเทคโนโลยี มาใช้ในการ จัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนและพัฒนาตนเอง เช่น ทักษะการเรียนรู้ (Learning Skills) ทักษะการรู้เรื่อง (Literacy Skills) และทักษะชีวิต (Life Skills) ทักษะการทำงานแบบร่วมมือ และดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง

๖. องค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

คุรุสภา

๗. โครงสร้างหลักสูตร

๗.๑ แผนการเรียนของหลักสูตร

โครงสร้างของหลักสูตร ประกอบด้วยหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะด้าน (วิชาชีพครูและ วิชาเอก) และหมวดวิชาเลือกเสรี โดยจำนวนหน่วยกิตของแต่ละหมวดรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๑๓๐ หน่วยกิต และมีจำนวนหน่วยกิตแต่ละหมวดทั้งหลักสูตรดังนี้

๑. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	ให้เรียนไม่น้อยกว่า	๓๐	หน่วยกิต
๒. หมวดวิชาเฉพาะด้าน	ให้เรียนไม่น้อยกว่า	๙๔	หน่วยกิต
ประกอบด้วย ๒ ส่วน ดังนี้			

๒.๑ วิชาชีพครู ให้เรียนไม่น้อยกว่า ๓๔ หน่วยกิต

๒.๑.๑ ให้การเรียนทุกรายวิชา มีการเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ไม่น้อยกว่า ๒๒ หน่วยกิต

๒.๑.๒ การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑ ปี โดยมี จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

๒.๒ วิชาชีพเฉพาะสาขา ให้เรียนไม่น้อยกว่า ๖๐ หน่วยกิต

ให้มีการฝึกปฏิบัติวิชาชีพเฉพาะสาขา ในสถานประกอบการ ไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต (หรือไม่น้อยกว่า ๒๘๐ ชั่วโมง)

๓. หมวดวิชาเลือกเสรี ให้เรียนไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

๗.๒ แผนการเรียนของหลักสูตร (ต่อเนื่อง)

โครงสร้างของหลักสูตร (ต่อเนื่อง) ประกอบด้วย หมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะด้าน (วิชาชีพครูและวิชาชีพเฉพาะสาขา) และหมวดวิชาเลือกเสรี โดยจำนวนหน่วยกิตของแต่ละหมวดรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๙๑ หน่วยกิต และมีจำนวนหน่วยกิตแต่ละหมวดทั้งหลักสูตรดังนี้

๑. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ให้เรียนไม่น้อยกว่า ๑๘ หน่วยกิต

๒. หมวดวิชาเฉพาะด้าน ให้เรียนไม่น้อยกว่า ๖๗ หน่วยกิต

ประกอบด้วย ๒ ส่วน ดังนี้

๒.๑ วิชาชีพรุ ให้เรียนไม่น้อยกว่า ๓๔ หน่วยกิต

๒.๑.๑ ให้การเรียนทุกรายวิชา มีการเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ไม่น้อยกว่า ๒๒ หน่วยกิต

๒.๑.๒ ให้มีการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑ ปี โดยมี จำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

๒.๒ วิชาชีพนอกสาขา ให้เรียนไม่น้อยกว่า ๓๓ หน่วยกิต

ให้มีการฝึกปฏิบัติวิชาชีพนอกสาขา ในสถานประกอบการไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต (หรือไม่น้อยกว่า ๒๘๐ ชั่วโมง)

๓. หมวดวิชาเลือกเสรี ให้เรียนไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

๘. เนื้อหาสาระสำคัญของสาขาวิชา

การกำหนดเนื้อหาสาระสำคัญของสาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม ให้ความสำคัญกับการออกแบบ หลักสูตรซึ่งประกอบด้วยกลุ่มวิชาครุ กลุ่มวิชาเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชา และมีการออกแบบหลักสูตรที่เน้น ภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ผู้รับผิดชอบในการออกแบบสาระของหลักสูตรต้องมีการศึกษาการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนา ครูจากบทเรียนที่ผ่านมาของประเทศและบทเรียนจากประเทศที่มีความก้าวหน้าในการผลิตครู หลักสูตรผลิตครู ต้องมีจุดเน้นที่การพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ในวิชาชีพที่ทันสมัย และมีทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อให้ก้าวทัน วิทยาการที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีไหวพริบปฏิภาณในการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งมีทักษะ การสะท้อนคิด (Reflection Skills) ที่เป็นสมรรถนะสำคัญในการสร้างประสิทธิผลของการทำงาน โดยใช้ชุมชน ทางวิชาชีพครูและวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาในโลกการทำงานจริง นอกจากการหล่อหลอมจิตวิญญาณ ความเป็นครูและความเป็นผู้ชำนาญในงานที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชา แนวคิดสำคัญในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ ที่ทำให้ผู้เรียนมีความยืดหยุ่น ปรับตัว สามารถทำงานได้ในทุกสภาพบริบทของผู้เรียนและพื้นที่ การบริหารจัดการเรียนรู้ ในรายวิชาต่างๆ จึงต้องอิงการทำงานแบบร่วมมือและความรับผิดชอบร่วมกันของผู้รับผิดชอบหลักสูตรและผู้สอน ให้มีเอกภาพ และมีเป้าหมายร่วม

๘.๑ กลุ่มวิชาแกนหรือวิชาชีพครูบังคับ

ผลลัพธ์ของการเรียนรู้

ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในแนวคิดปรัชญาศึกษา จิตวิทยาการศึกษา ศาสตร์การสอน ความรู้ ตามกรอบ TPACK แนวคิด STEM ความรอบรู้ด้านดิจิทัล ทักษะวิจัย สามารถบูรณาการศาสตร์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ วิชาชีพครูมาใช้ในการออกแบบหลักสูตรรายวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อเทคโนโลยี การวัดและประเมิน การเรียนการสอนได้เหมาะสมกับลักษณะธรรมชาติและสภาพบริบทของผู้เรียนที่แตกต่างกัน

กลุ่มวิชาแกนหรือวิชาชีพครูบังคับมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

๑) ค่านิยม อุดมการณ์ และจิตวิญญาณความเป็นครู คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพครู

๒) ปรัชญาการศึกษา

- ๓) จิตวิทยาสำหรับครูเพื่อจัดการเรียนรู้และช่วยเหลือ แก้ไขปัญหา ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน
- ๔) หลักสูตรและวิทยาการการจัดการเรียนรู้
- ๕) นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารการศึกษาและการเรียนรู้
- ๖) การวัดและประเมินการศึกษาและการเรียนรู้
- ๗) การวิจัยและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียน
- ๘) ภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับครู

๘.๒. การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา

การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑ ปี

๘.๓. กิจกรรมเสริมความเป็นครู

ให้สถาบันการศึกษากำหนดกิจกรรมเสริมความเป็นครูในแต่ละปี โดยอาจจัดกิจกรรม/โครงการ เป็นการเฉพาะหรืออาจบริหารจัดการให้บูรณาการกับการเรียนรู้ในรายวิชาต่างๆ เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะ ความเป็นครูและเสริมสร้างความเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง ปีละไม่น้อยกว่าสองกิจกรรม อาทิ

- ๑) กิจกรรมเสริมสร้างความศรัทธา ความมุ่งมั่นและรักในอาชีพเป็นครู
- ๒) กิจกรรมจิตอาสาและ/หรือจิตสาธารณะ/การบำเพ็ญประโยชน์แก่ชุมชนและสังคม
- ๓) กิจกรรมส่งเสริมความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ และความเป็นไทย
- ๔) กิจกรรมตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและ/หรือศาสตร์พระราชา
- ๕) กิจกรรมลูกเสือ/เนตรนารี/ยุวกาชาด
- ๖) กิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค และเพศศึกษา
- ๗) กิจกรรมส่งเสริมวิถีชีวิตประชาธิปไตย รวมถึงการเลือกตั้ง
- ๘) กิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรม ศิลปะ ดนตรี นาฏศิลป์
- ๙) กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ กีฬาและนันทนาการ
- ๑๐) กิจกรรมทางวิชาการ
- ๑๑) กิจกรรมอื่นๆ ที่สถานศึกษาเห็นสมควร

๘.๔. กลุ่มสาขาวิชาเฉพาะ

สาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีหลายกลุ่มสาขาวิชา ซึ่งแต่ละกลุ่มสาขาวิชายังมีสาขาวิชาอีกหลาย สาขาวิชาน้อยเป็นไปตามขอบข่ายของศาสตร์แต่ละกลุ่มสาขาวิชา และหลักสูตรการศึกษาระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ระดับการศึกษาอาชีวศึกษารวมถึงการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ซึ่งสถาบันการศึกษา สามารถจัดทำรายละเอียดหลักสูตรและมาตรฐานผลการเรียนรู้ ตลอดจนจัดการศึกษาเป็นสาขาวิชาได้อย่างอิสระ สอดคล้องกับมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ใน มคอ.๑ ตามบริบทและศักยภาพของสถาบัน รายละเอียด สาขาวิชา ตัวอย่างสาขาวิชาและตัวอย่าง/ข้อเสนอสาระความรู้สาขาวิชา ดูที่เอกสารแนบท้าย มคอ.๑ สาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรม

๘.๕. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมายถึง หมวดวิชาที่เสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ให้มีความรอบรู้ อย่างกว้างขวาง เข้าใจ และเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรม และธรรมชาติ ใส่ใจต่อความเปลี่ยนแปลง ของสรรพสิ่ง พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณธรรม พร้อมให้ความช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ และเป็น พลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและสังคมโลก

ในการจัดการศึกษาหมวดวิชาศึกษาทั่วไปให้ดำเนินการตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๙.๑ ทั้งนี้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหมวดวิชา ศึกษาทั่วไป โดยให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต

๙. กลยุทธ์การสอนและการประเมินผลการเรียนรู้

๙.๑ กลยุทธ์การสอน เป็นกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ การถ่ายทอดความรู้ การสร้างแรงบันดาลใจและ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้ โดยใช้ศาสตร์การสอน รวมถึงการใช้เทคนิค วิธีการจัดการเรียนรู้ และสื่อเทคโนโลยี และรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้อย่างหลากหลาย เหมาะสมกับสาระวิชาและผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ บูรณาการความรู้ข้ามศาสตร์ ข้ามวัฒนธรรม และนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ แบบบูรณาการศาสตร์การสอน ความรู้ เนื้อหาสาระ และเทคโนโลยี ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ให้เกิดผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิทั้ง ๖ ด้านคือ ๑) ด้านคุณธรรม จริยธรรม ๒) ด้านความรู้ ๓) ด้านทักษะ ทางปัญญา ๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี และ ๖) ด้านวิวิธนาการจัดการเรียนรู้ อาทิ

- (๑) การเรียนรู้จากกรณีศึกษา
- (๒) การเรียนรู้จากกระบวนการกระจำจ่านิยม
- (๓) การเรียนรู้โดยบูรณาการการปฏิบัติงานจริงในสถานศึกษา
- (๔) การบรรยายเชิงปฏิสัมพันธ์
- (๕) การเรียนรู้แบบร่วมมือ
- (๖) การเรียนรู้โดยใช้การสืบสอบ
- (๗) การการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีสร้างนิยม (Constructivism)
- (๘) การเรียนรู้แบบผสมผสาน โดยบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัล
- (๙) การเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน
- (๑๐) การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์/ปรากฏการณ์/ฉากทัศน์เป็นพื้นฐาน
- (๑๑) การเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน
- (๑๒) การเรียนรู้โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน
- (๑๓) การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
- (๑๔) การเรียนรู้เชิงผลิตภาพ
- (๑๕) การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง
- (๑๖) การเรียนรู้โดยวิธีโสเครติส
- (๑๗) Team-based Learning
- (๑๘) Workplace-based Learning

(๑๙) MOOC (Massive Open Online Course)

(๒๐) การเรียนรู้แบบโต้ตอบ (Interactive learning) โดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งการจำลองการทำงานแบบเสมือนจริงด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ อาทิ เทคโนโลยีความเป็นจริงเสมือน(Virtual Reality) หรือเทคโนโลยีการรวมสภาพแวดล้อมจริงกับวัตถุเสมือน(Augmented Reality)

๙.๒ กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ การออกแบบวิธีการวัดและประเมินโดยใช้แนวคิดการประเมินตามสภาพจริง วิธีการที่หลากหลาย สอดคล้องกับเนื้อหา กิจกรรม และบริบทรายวิชา มีเป้าหมายของการวัดและประเมินเพื่อใช้ในการปรับปรุงพัฒนาผู้เรียน การเรียนการสอน และการตัดสินใจผลการเรียน ใช้การวัดและประเมินเป็นกลไกหรือเครื่องมือที่ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองเป็น ทำให้ผู้เรียนรู้จักตนเอง และมีข้อมูลสารสนเทศในการปรับปรุงพัฒนาตนเองทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ และทำให้ผู้เกี่ยวข้องในหลักสูตรมีข้อมูลสารสนเทศในการเตรียมความพร้อมและส่งเสริมพัฒนาให้ผู้เรียนในการประกอบอาชีพเมื่อสำเร็จการศึกษา โดยมีกลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิทั้ง ๖ ด้านคือ ๑) ด้านคุณธรรม จริยธรรม ๒) ด้านความรู้ ๓) ด้านทักษะทางปัญญา ๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี และ ๖) ด้านวิวิธนาการจัดการเรียนรู้ อาทิ

- (๑) การสังเกต เช่น พฤติกรรมการเรียน การทำงานตามสภาพจริง การปฏิบัติตามสภาพจริงหรือในห้องปฏิบัติการ การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมความเป็นครู ฯลฯ
- (๒) การประเมินโดยเพื่อน พ่อแม่ผู้ปกครอง
- (๓) การประเมินกรณีศึกษา
- (๔) การใช้แบบวัดทางจิตวิทยา เช่น แบบวัดคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยม อุดมการณ์ จิตวิญญาณ ความเป็นครู ทักษะการเรียนรู้ ความรอบรู้ด้านต่างๆ ทักษะดิจิทัล ฯลฯ
- (๕) การทดสอบความรู้ เช่น การทดสอบความรู้ในเนื้อหาวิชาที่เน้นทฤษฎี
- (๖) การวัดผลภาคปฏิบัติ/ทักษะการปฏิบัติ เช่น การนำเสนองาน โครงการ รายงานการศึกษาค้นคว้า การวิจัยในชั้นเรียน การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา ฯลฯ
- (๗) การวิเคราะห์แบบวิภาษวิธี

๑๐. การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้

ให้มีการทวนสอบผลการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรและรายวิชา

๑๐.๑ มีคณะกรรมการตรวจสอบรายละเอียดของรายวิชา รายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม และกิจกรรมเสริมความเป็นครูตลอดหลักสูตร รวมทั้งการกำกับให้สอดคล้องกับมาตรฐานผลการเรียนรู้ของหลักสูตร

๑๐.๒ มีการทวนสอบผลการเรียนรู้ของรายวิชา

๑๐.๓ สถานศึกษาที่รับนิสิต/นักศึกษาไปปฏิบัติการสอนในสาขาวิชาเฉพาะด้านหรือวิชาเอกมีการประเมินนิสิต/นักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ และสถาบันควรมีการทวนสอบการประเมินผลการปฏิบัติการสอนของแต่ละสถานศึกษาตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขตามที่คุรุสภากำหนด

๑๑. คุณสมบัติผู้เข้าศึกษา การเทียบโอนผลการเรียนรู้ ระบบและกลไกการผลิต

๑๑.๑ ผู้เข้าศึกษาในหลักสูตร ต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า มีค่านิยมเจตคติ ที่ดีและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับวิชาชีพครู สอบผ่านการสอบวัดคุณลักษณะความเป็นครู และผ่านเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและ/หรือเป็นไปตามระเบียบข้อบังคับการคัดเลือก ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้กำหนด

๑๑.๒ กรณีหลักสูตร (ต่อเนื่อง) ผู้เข้าศึกษาต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หรือเทียบเท่า มีค่านิยมเจตคติ ที่ดีและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับวิชาชีพครู สอบผ่านการสอบวัดคุณลักษณะ ความเป็นครู และผ่านเกณฑ์/หรือเป็นไปตามระเบียบข้อบังคับการคัดเลือก ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้กำหนด

๑๑.๓ การเทียบโอนผลการเรียนรู้

การเทียบโอนผลการเรียนรู้ในสาขาวิชาในสถาบันและระหว่างสถาบัน สามารถกระทำได้โดยให้ เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ และข้อแนะนำเกี่ยวกับแนวปฏิบัติที่ดีในการเทียบโอนผลการเรียนระดับ ปริญญาตามประกาศ/ข้อบังคับ/ระเบียบที่เกี่ยวข้องของกระทรวงศึกษาธิการ หรือตามข้อบังคับของแต่ละ สถาบันอุดมศึกษา

๑๑.๔ มีกลไกและระบบการผลิต คัดกรองและพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครูให้เป็นผู้มีจิตวิญญาณ ของความเป็นครู มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง

๑๒. คณาจารย์และบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน

๑๒.๑ คุณสมบัติของคณาจารย์ คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบ หลักสูตร และอาจารย์พิเศษให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับ ปริญญาตรีที่มีผลใช้บังคับในปัจจุบัน นอกจากนี้อาจารย์ผู้สอนรายวิชาชีพครูยังจะต้องมีคุณสมบัติเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

๑) ได้รับความรู้หรือประกาศนียบัตรบัณฑิตทางการศึกษาอย่างน้อยระดับใดระดับหนึ่ง หรือต้อง ผ่านการอบรมและผ่านการประเมินความรู้ความสามารถในศาสตร์การสอน สาระเนื้อหาสำคัญ ศาสตร์วิชาชีพครู ตามกำหนดได้แก่ ความรู้และทักษะด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ จิตวิทยาพัฒนาการและการแนะแนว ผู้เรียน สื่อเทคโนโลยีและการวัดและประเมินเพื่อการจัดการเรียนรู้ ความรู้ตามกรอบ TPACK แนวคิด STEM แนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ทักษะการนิเทศและการสอนงาน ทักษะทางเทคโนโลยีและสื่อดิจิทัล ทักษะการทำงานวิจัยและวัดประเมิน ทักษะการร่วมมือสร้างสรรค์ รวมแล้วไม่น้อยกว่า ๖๐ ชั่วโมง และ

๒) มีประสบการณ์การสอนระดับอุดมศึกษาไม่น้อยกว่า ๑ ปี และกรณีที่ผู้สอนมีประสบการณ์น้อยกว่า ๑ ปี ให้มีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของรายวิชาโดยมีการสอนร่วมกับผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนตั้งแต่ ๓ ปีขึ้นไป และ

๓) ผู้สอนที่รับผิดชอบรายวิชาจะต้องมีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับรายวิชาที่สอนและมีผลงาน ทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้องสัมพันธ์ที่มีการเผยแพร่ลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เช่น ตำรา หนังสือ งานวิจัย อย่างน้อย ๑ ชิ้นงาน กรณีบทความอย่างน้อย ๓ บทความ ภายใน ๕ ปีย้อนหลัง และ

๔) มีประสบการณ์การสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและ/หรืออาชีวศึกษาอย่างน้อย ๑ ปี กรณี ที่ยังไม่มีประสบการณ์การสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและ/หรืออาชีวศึกษาจะต้องมีประสบการณ์การสอน อย่างน้อย ๑ ปี ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและ/หรืออาชีวศึกษา ภายใน ๓ ปีการศึกษา

หมายเหตุ กรณีผู้สอนวิชาชีพครูที่ปฏิบัติการสอนมาก่อน มคอ. ๑ นี้ใช้บังคับ ให้ยกเว้นเกณฑ์คุณสมบัติผู้สอนวิชาชีพครูข้อ ๒ – ๔

๑๒.๒ บุคลากรสนับสนุน สถาบันควรมีบุคลากรสนับสนุนที่มีคุณวุฒิและมีความรู้ความสามารถ ทักษะด้านต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับความจำเป็นและความต้องการของการจัดการเรียนรู้อย่างเพียงพอ

๑๓. แนวทางการพัฒนาคณาจารย์

๑๓.๑ คณาจารย์ใหม่

๑) การปฐมนิเทศ

๒) การฝึกอบรมคณาจารย์ใหม่ที่ไม่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูด้านศาสตร์วิชาชีพครู การจัดการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล

๓) การพัฒนาด้านการวิจัย ควรมีการจัดเงินทุนสำหรับนักวิจัยหน้าใหม่เพื่อผลิตผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ หรือการเข้าร่วมเป็นคณะผู้วิจัยร่วมกับนักวิจัยอาวุโส

๑๓.๒ คณาจารย์ประจำการ

๑) การพัฒนาด้านการเรียนการสอน เช่น การอบรมความรู้จากหน่วยงานภายในและ หน่วยงานภายนอก รวมทั้งการประชุมสัมมนาวิชาการต่างๆ ศึกษาดูงานทั้งใน ประเทศและต่างประเทศส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมชุมชน และสถานประกอบการ

๒) การพัฒนาด้านวิชาการ ส่งเสริมการจัดทำผลงานเพื่อพัฒนาเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ ส่งเสริมให้คณาจารย์ไปศึกษาต่อ

๓) การพัฒนาด้านการวิจัยและสร้างนวัตกรรม การจัดเงินทุนเพื่อผลิตผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพเพื่อให้มีผลงานตีพิมพ์ในระดับชาติและนานาชาติ

๑๔. สถาบันผลิตและพัฒนาครู ทรัพยากรการเรียนรู้และการจัดการ

๑๔.๑ สถาบันผลิตและพัฒนาครูหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีบทบาทหน้าที่หลักในการผลิตครู ต้องมีความพร้อมและมีความเชี่ยวชาญในการผลิตครู

๑๔.๒ หน่วยงานที่เป็นสถาบันการผลิตและพัฒนาครูต้องกำหนดปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ มีแผนกลยุทธ์ และ มีบทบาท หน้าที่โดยตรงในการผลิตและพัฒนาครูเป็นภารกิจหลัก

๑๔.๓ กรณีมีหน่วยงานอื่นที่ไม่ได้ทำหน้าที่โดยตรงในการผลิตและพัฒนาครูเป็นภารกิจหลัก เปิดสอนหลักสูตรสาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม ในสถาบันอุดมศึกษา ก่อนที่ มคอ. ๑ ฉบับนี้ประกาศใช้ให้สามารถดำเนินการต่อไปได้ โดยให้สถาบันผลิตและพัฒนาครูที่มีหน้าที่โดยตรงในการผลิตและพัฒนาครูเป็นภารกิจหลัก เป็นผู้รับผิดชอบหลักในการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้รายวิชาชีพครู

๑๔.๔ สถาบันผลิตและพัฒนาครูมีทรัพยากรเพียงพอและทันสมัย เพื่อให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ บรรลุผลตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรมและตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ดังนี้

๑) ห้องเรียนที่มีสื่อการเรียนการสอนเหมาะสม ทันสมัย ได้แก่ คอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์ในการนำเสนอหน้าชั้นเรียน

๒) ห้องปฏิบัติการ ได้แก่ ห้องปฏิบัติการสอนจุลภาค (Micro-Teaching) ห้องปฏิบัติการผลิตสื่อการสอน ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ห้องปฏิบัติการภาษา ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ รวมทั้งห้องปฏิบัติการที่จำเป็นตามหลักสูตร สาขาวิชาเฉพาะที่เปิดสอน

๓) การเรียนรู้และการนิเทศแบบออนไลน์และออฟไลน์

๔) ห้องสมุด ที่ประกอบไปด้วยสื่อต่างๆ เช่น ตำราเรียน หนังสือ วารสาร โสตทัศนวัสดุ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ วิทยานิพนธ์ ฐานข้อมูลข่าวการศึกษา ฐานข้อมูลวารสารทางการศึกษา เป็นต้น โดยสื่อต่างๆ มีความทันสมัย มีจำนวนเพียงพอตามวิชาเอกที่เปิดสอน

๕) มีความร่วมมืออย่างใกล้ชิด และเป็นระบบระหว่างหน่วยงานที่เป็นสถาบันผลิตและพัฒนาครู กับสถานศึกษาที่เป็นแหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพและปฏิบัติการสอนโดยมีอาจารย์นิเทศก์ ครูพี่เลี้ยงและ/หรือผู้สอนงานที่มีคุณภาพ เป็นสถานศึกษาที่มีมาตรฐานและมีคุณภาพในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพและปฏิบัติการสอนให้เป็นที่ไปตามมาตรฐานวิชาชีพครูโดยร่วมมือกันบูรณาการความรู้และเนื้อหาสาระกับประสบการณ์การทำงานในสถานศึกษาอย่างหลากหลาย (Work Integrated Learning: WIL)

๖) แหล่งเรียนรู้ในชุมชน สถานประกอบการ ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และปราชญ์ชาวบ้าน

๗) ทรัพยากรอื่นๆ ที่จำเป็นสำหรับการจัดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ

๑๔.๕ สถาบันผลิตและพัฒนาครูมีกลไก ระบบการผลิต การคัดกรองและพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครู/อาจารย์ให้ได้ผู้มีจิตวิญญาณของความเป็นครู และมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานอย่างแท้จริง รวมทั้งมีกลไกสร้างระบบคุณธรรมในการบริหารงานบุคคลของ ผู้ประกอบวิชาชีพครู/อาจารย์

๑๕. การประกันคุณภาพและการประเมินคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

การประกันคุณภาพการศึกษาให้เป็นหน้าที่ของสถาบันการศึกษา ต้องกำหนดมาตรฐานการศึกษาที่สอดคล้องกับกฎกระทรวงและประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ ที่มีระบบการประกันคุณภาพ ๓ ระดับ คือ ระดับสถาบันการศึกษา ระดับหน่วยงาน และระดับหลักสูตร ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษาและมาตรฐานวิชาชีพครู โดยให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพหลักสูตร การประกันผลลัพธ์ด้านผู้เรียน การประกันคุณภาพอาจารย์ การประกันคุณภาพการจัดการเรียนรู้ สื่อ ทรัพยากร และการประกันคุณภาพสถานศึกษาที่เป็นหน่วยปฏิบัติการสอนของผู้เรียน

ทั้งนี้ ให้แต่ละหลักสูตรมีอิสระในการกำหนดตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิที่ใช้ในการติดตาม ประเมินและรายงานคุณภาพของหลักสูตรในแต่ละปีซึ่งระบุไว้ในหมวด ๑ ของแต่ละหลักสูตรตามบริบทและวัตถุประสงค์ในการผลิตบัณฑิต โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบันหรืออาจใช้ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดเป็นตัวอย่าง

สถาบันสามารถกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมตามจุดเน้นได้ และมีการประเมินผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ต้องมีผลการดำเนินการบรรลุตามเป้าหมายตัวบ่งชี้ทั้งหมดอยู่ในเกณฑ์ดีต่อเนื่อง ๒ ปีการศึกษาเพื่อติดตามการดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติต่อไป

เพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐบาลในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียน ให้สถาบันกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำของทักษะภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละกลุ่มสาขาวิชา และบริบทของสถาบัน รวมทั้งสอดคล้องกับความต้องการของการใช้ครูของประเทศ

ให้สถาบันจัดทำแผนระยะสั้นและระยะยาวในการยกระดับคุณภาพภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำตามที่สถาบันกำหนด และกำหนดอัตราส่วนร้อยละของผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาซึ่งมีทักษะภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำตามที่แต่ละหลักสูตรกำหนด เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล หากผลการประเมินความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนพบว่าอัตราส่วนร้อยละของผู้เรียนมีทักษะภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำที่สถาบันกำหนด ให้สถาบันรายงานกระบวนการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนตามแนวทางที่เหมาะสม

ในปีที่ ๕ ของวงรอบการใช้หลักสูตร ให้สถาบัน/หลักสูตรทบทวนการปรับเกณฑ์ขั้นต่ำของภาษาอังกฤษให้สูงขึ้นกว่าเดิม และ **ควรเป็นเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำตามนโยบายของรัฐบาล** รวมทั้งกำหนดอัตราส่วนร้อยละของผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาซึ่งมีทักษะภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำตามที่**หลักสูตรกำหนด** เพื่อใช้ในการกำกับ ติดตาม และส่งเสริมให้บัณฑิตที่ประกอบวิชาชีพครูมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ในการปฏิบัติงานจริง

ให้สถาบันกำหนดเป้าหมายระยะยาว โดยระบุระยะเวลา (จำนวนปี) ที่ผู้สำเร็จการศึกษาทุกคนมีทักษะภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำตามนโยบายของรัฐบาล

๑๖. การนำมาตรฐานคุณวุฒิสาขาสู่การปฏิบัติ

การจัดการศึกษาให้ผู้เรียนที่ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ควรให้ความสำคัญกับการกำหนดปรัชญาการศึกษาที่เป็นฐานการจัดการเรียนรู้ เช่น ปรัชญาการศึกษาแบบพิพัฒนาการนิยม (Progressivism) แบบปฏิรูปนิยม (Reconstructionism) และอัตถิภาวนิยม (Existentialism) ซึ่งต้องเหมาะสมกับคุณลักษณะที่ต้องการพัฒนาตัวอย่างแนวคิดปรัชญาสำหรับการจัดการศึกษามีดังนี้

๑๖.๑ การจัดทำรายละเอียดของหลักสูตร (Program Specifications)

๑) สถาบันอุดมศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร อย่างน้อย ๕ คน ซึ่งประกอบด้วยคณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อย ๒ คน ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญในสาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรม ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกอย่างน้อย ๒ คน ผู้แทนองค์กรวิชาชีพพร้อมเป็นกรรมการด้วยอย่างน้อย ๑ คน เพื่อดำเนินการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิ โดยมีหัวข้อของหลักสูตรอย่างน้อยตามที่กำหนดไว้ในแบบ มคอ.๒ (รายละเอียดของหลักสูตร)

๒) การพัฒนาหลักสูตร ตามข้อ ๑) นั้น ในหัวข้อผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง นอกจากมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในมาตรฐานคุณวุฒินั้นแล้ว สถาบันอาจเพิ่มเติมผลการเรียนรู้ซึ่งสถาบันต้องการให้บัณฑิตสาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีคุณลักษณะเด่นหรือพิเศษกว่าบัณฑิตระดับคุณวุฒิเดียวกันของสถาบันอื่นๆ เพื่อให้เป็นไปตามปรัชญาและปณิธานของสถาบัน และเป็นที่สนใจของบุคคลที่จะเลือกเรียนหลักสูตรของสถาบัน หรือผู้ใช้บัณฑิตสนใจที่จะรับบัณฑิตเข้าทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษา โดยให้แสดงแผนที่การกระจายความรับผิดชอบต่อผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping) เพื่อให้เห็นว่าแต่ละรายวิชาในหลักสูตรมีความรับผิดชอบหลักหรือความรับผิดชอบรองต่อมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านใด ทั้งนี้ ต้องจัดให้มีการวิพากษ์หลักสูตรโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

๑๖.๒ การจัดทำรายละเอียดของรายวิชา(Course Specification) และรายละเอียดของ ประสบการณ์ภาคสนาม (Field Experience Specification)

สถาบันอุดมศึกษาต้องมอบหมายให้คณาจารย์ผู้สอนรับผิดชอบในการจัดทำรายละเอียดของรายวิชาทุกรายวิชาในหลักสูตร และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม โดยมีหัวข้ออย่างน้อยตาม มคอ.๓ รายละเอียดของรายวิชา และ มคอ.๔ รายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม

๑๖.๓ การขออนุมัติหลักสูตรต่อสภาสถาบันอุดมศึกษา

สถาบันอุดมศึกษาต้องเสนอสภาสถาบันอุดมศึกษาอนุมัติหลักสูตร ซึ่งได้จัดทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์แล้วก่อนเปิดสอน โดยสภาสถาบันควรกำหนดระบบและกลไกของการจัดทำและอนุมัติรายละเอียดของหลักสูตร รายละเอียดของรายวิชาและรายละเอียดประสบการณ์ภาคสนามหรือฝึกงานให้ชัดเจน

๑๖.๔ การเสนอหลักสูตรต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

สถาบันอุดมศึกษาต้องเสนอหลักสูตรซึ่งสภาสถาบันอุดมศึกษาอนุมัติให้เปิดสอนแล้วให้ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบภายใน ๓๐ วัน นับแต่สภาสถาบันอนุมัติ

๑๖.๕ การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

๑) สถาบันอุดมศึกษาต้องพัฒนาอาจารย์ทั้งด้านวิชาการและวิธีการสอนที่มุ่งเน้นการพัฒนา มาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิตอย่างน้อยตามที่กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติกำหนดอย่างต่อเนื่อง โดยมีการประกาศหลักเกณฑ์การพัฒนาอาจารย์อย่างชัดเจน

๒) สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดสรรทรัพยากรเพื่อการเรียนรู้และการวิจัยให้เพียงพอที่จะจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ รวมทั้งอาจประสานกับสถาบันอุดมศึกษาและ/หรือหน่วยงานอื่นเพื่อใช้ทรัพยากรร่วมกัน ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ

๓) สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดให้มีการประเมินผลการเรียนรู้ของนิสิต/นักศึกษาที่ครอบคลุม มาตรฐานผลการเรียนรู้ในทุกๆ ด้านตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตรนั้นๆ

๔) สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดทำแผนระยะสั้นและระยะยาวในการส่งเสริมพัฒนาทักษะภาษาไทย และอังกฤษของผู้สอนและผู้เรียนที่เหมาะสมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล และเพื่อใช้ในการกำกับ ติดตาม ประเมิน และส่งเสริมอาจารย์และนิสิต/นักศึกษาให้สามารถสื่อสารได้ในโลกปัจจุบันและอนาคต

๕) ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สถาบันอุดมศึกษาควรให้นิสิต/นักศึกษา ได้มีโอกาสฝึกประสบการณ์วิชาชีพเป็นประจำทุกปี ตั้งแต่ระยะแรกๆ ที่เข้ามาศึกษาเพื่อให้รู้จักวิชาชีพ และสร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู และเพิ่มระดับความเข้มข้นของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพให้มากขึ้นตามลำดับจนถึงปีสุดท้าย ควรจัดประสบการณ์ฝึกปฏิบัติงานในหน้าที่ครูในสถานศึกษาตลอดภาคการศึกษา ไม่เฉพาะแต่ประสบการณ์ด้านการสอนเท่านั้น ทั้งนี้ สถาบันควรมีความร่วมมือกับสถานศึกษาที่เป็นหน่วยปฏิบัติการสอนทำแผนการปฏิบัติการสอนของนิสิต/นักศึกษาเพื่อที่บัณฑิตครูจะสามารถทำหน้าที่ครูได้ทันทีเมื่อเข้าไปประกอบอาชีพครูในสถานศึกษา

๑๖.๖ การจัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา (Course Report) รายงานผลการดำเนินการของ ประสบการณ์ภาคสนาม (Field Experience Report) (ถ้ามี) และรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร (Program Report)

๑) เมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้ของแต่ละภาคการศึกษา/ปีการศึกษา เมื่อสิ้นสุดการเรียนรู้ การประเมินผลและการทวนสอบผลการเรียนรู้ของแต่ละรายวิชาและประสบการณ์ ภาคสนามในแต่ละภาคการศึกษาให้ผู้สอนจัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชาที่สอน การประเมินผล และการทวนสอบ ผลการเรียนรู้ในรายวิชาที่ตนรับผิดชอบพร้อมปัญหา/อุปสรรคและข้อเสนอแนะให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ประมวล/วิเคราะห์ ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงานและจัดทำรายงาน ประจำปีภาคการศึกษาของแต่ละภาคการศึกษา โดยมีหัวข้ออย่างน้อยตาม มคอ.๕ (รายงานผลการดำเนินการของรายวิชา) และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนามตาม มคอ.๖ และเมื่อสิ้นสุดปีการศึกษาให้จัดทำรายงานในภาพรวมประจำปีการศึกษา เพื่อใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรการสอน กลยุทธ์การประเมินผลและแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นและหากจำเป็นจะต้องปรับปรุงหลักสูตรหรือการจัดการเรียนรู้ก็สามารถทำได้ โดยมีหัวข้ออย่างน้อยตาม มคอ.๗ (รายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร)

๒) การพัฒนาหลักสูตร ให้ทุกหลักสูตรพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย โดยมีการประเมินและรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรทุกปีการศึกษา เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรเป็นระยะๆ อย่างน้อยตามรอบระยะเวลาของหลักสูตร

๑๗. การเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งบันทึกในฐานข้อมูลหลักสูตรเพื่อการเผยแพร่ (Thai Qualifications Register : TQR)

การเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ให้เป็นไปตามการกำหนดของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และที่แก้ไขเพิ่มเติม

เอกสารแนบท้าย มคอ.๑ สาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรม (หลักสูตรสี่ปี)

กลุ่มสาขาวิชาต่างๆ และรายละเอียดผลลัพธ์การเรียนรู้ และตัวอย่าง/ข้อเสนอสาระความรู้กลุ่มสาขาวิชา

สาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีกลุ่มสาขาวิชาอย่างหลากหลาย และภายใต้กลุ่มสาขาวิชาเฉพาะ บางกลุ่มยังมีสาขาวิชาย่อยอย่างหลากหลายด้วย อันเป็นไปตามหลักสูตรการศึกษาระดับการศึกษาอาชีวศึกษาและระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมถึงการศึกษาตามอัธยาศัย จึงมีกลุ่มสาขาวิชาและสาขาวิชาย่อยต่างๆ ที่สถาบันการศึกษาสามารถจัดโปรแกรมต่างๆ ให้ผู้เรียนเลือกเรียนได้อย่างหลากหลายตามความเชี่ยวชาญและศักยภาพของแต่ละสถาบันการศึกษา ดังนี้

สาระเชิงเปและมาตรฐานผลการเรียนรู้กลุ่มสาขาวิชาต่างๆ ดังนี้

- ๑) กลุ่มสาขาวิชาไฟฟ้า
- ๒) กลุ่มสาขาวิชาคอมพิวเตอร์
- ๓) กลุ่มสาขาวิชาเครื่องกล
- ๔) กลุ่มสาขาวิชาโยธา
- ๕) กลุ่มสาขาวิชาการควบคุมอัตโนมัติและแมคคาทรอนิกส์
- ๖) กลุ่มสาขาวิชาอุตสาหกรรม
- ๗) กลุ่มสาขาวิชาโลจิสติกส์
- ๘) กลุ่มสาขาวิชาเหมืองแร่
- ๙) กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรมและการออกแบบ
- ๑๐) กลุ่มสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร
- ๑๑) กลุ่มสาขาวิชาอุตสาหกรรมศิลป์
- ๑๒) กลุ่มสาขาอื่นๆ ที่อาจเกิดขึ้นภายหลัง

๑. กลุ่มสาขาวิชาไฟฟ้า

(๑.๑) สาขาวิชาไฟฟ้า

ผลลัพธ์การเรียนรู้

ผู้เรียนสามารถแสดงออกถึงความรู้ ความเข้าใจ สามารถอธิบายความรู้ทางด้านไฟฟ้าขั้นสูง สามารถคำนวณ ออกแบบและวิเคราะห์ วงจรและระบบด้านไฟฟ้า เพื่อแก้ปัญหาทางานที่เกี่ยวข้องด้านไฟฟ้า สามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาและการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรในสถานประกอบการ ให้มีความสามารถในการใช้อุปกรณ์ เครื่องมือ และเทคโนโลยีสมัยใหม่ รวมทั้งการติดตั้งระบบไฟฟ้า การควบคุมเครื่องจักรอุตสาหกรรม เพื่อสร้างผลงาน พัฒนาองค์ความรู้และแก้ปัญหาทางานด้านไฟฟ้า มีความสามารถในการเลือกใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ สื่อการสอนและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายและทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่เน้นทฤษฎีและปฏิบัติ เพื่อจัดการเรียนรู้และปฏิบัติงานในสถานศึกษาและสถานประกอบการ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะในสาขาอาชีพและทักษะตามมาตรฐานอาชีพ

ตัวอย่าง/ข้อเสนอแนะสาระความรู้ อาทิ

- พื้นฐานทางวิศวกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
- ด้านการวัด เครื่องมือวัด และวิศวกรรมระบบควบคุม
- เครื่องจักรกลไฟฟ้า
- การวิเคราะห์และการออกแบบระบบไฟฟ้า
- การแปลงรูปพลังงานและการขับเคลื่อน
- ระบบไฟฟ้ากำลัง วิศวกรรมไฟฟ้าแรงสูง และมาตรฐานการติดตั้งทางไฟฟ้า
- วิทยาการหรือเทคโนโลยีสมัยใหม่ด้านวิศวกรรมไฟฟ้าและการศึกษา
- มาตรฐานอุตสาหกรรมหรือมาตรฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๑.๒) สาขาวิชาไฟฟ้าสื่อสารหรือโทรคมนาคม**ผลลัพธ์การเรียนรู้**

ผู้เรียนสามารถแสดงออกถึงความรู้ ความเข้าใจ สามารถอธิบายความรู้ทางด้านไฟฟ้าสื่อสารหรือโทรคมนาคมขั้นสูง สามารถคำนวณ ออกแบบและวิเคราะห์ เพื่อแก้ปัญหาทางด้านไฟฟ้าสื่อสารหรือโทรคมนาคม สามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาและการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรในสถานประกอบการ ให้มีความสามารถในการใช้เครื่องมือ การติดตั้งระบบ และการสร้าง การควบคุมอุปกรณ์และระบบไฟฟ้าสื่อสารหรือโทรคมนาคมที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างผลงาน พัฒนาองค์ความรู้และแก้ปัญหาทางด้านไฟฟ้าสื่อสารหรือโทรคมนาคม มีความสามารถในการเลือกใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ สื่อการสอนและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย และทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่เน้นทฤษฎีและปฏิบัติ เพื่อจัดการเรียนรู้และปฏิบัติงานในสถานศึกษา และสถานประกอบการ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะในสาขาอาชีพและทักษะตามมาตรฐานอาชีพ

ตัวอย่าง/ข้อเสนอแนะสาระความรู้ อาทิ

- ทฤษฎีการสื่อสาร
- ระบบสื่อสารแอนะล็อกและดิจิทัล
- การประมวลผลสัญญาณ
- วิศวกรรมสายอากาศ
- อุปกรณ์สื่อสารและการส่งสัญญาณ
- ระบบไฟฟ้าสื่อสารและเครือข่าย
- วิทยาการหรือเทคโนโลยีสมัยใหม่ด้านวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสารหรือวิศวกรรมโทรคมนาคมและการศึกษา
- มาตรฐานอุตสาหกรรมหรือมาตรฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๑.๓) สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์**ผลลัพธ์การเรียนรู้**

ผู้เรียนสามารถแสดงออกถึงความรู้ ความเข้าใจ สามารถอธิบายความรู้ทางด้านอิเล็กทรอนิกส์ขั้นสูง สามารถคำนวณ ออกแบบและวิเคราะห์ เพื่อแก้ปัญหาทางด้านอิเล็กทรอนิกส์ สามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาและการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรในสถานประกอบการ ให้มีความสามารถในการใช้เครื่องมือ

การติดตั้งระบบ รวมทั้งการสร้างอุปกรณ์ วงจรและการควบคุมระบบด้านอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อสร้างผลงาน พัฒนาองค์ความรู้และแก้ปัญหาทางด้านอิเล็กทรอนิกส์ มีความสามารถในการเลือกใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ สื่อการสอนและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายและทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่เน้น ทฤษฎีและปฏิบัติ เพื่อจัดการเรียนรู้และปฏิบัติงานในสถานศึกษาและสถานประกอบการ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะในสาขาอาชีพและทักษะตามมาตรฐานอาชีพ

ตัวอย่าง/ข้อเสนอแนะสาระความรู้ อาทิต

- พื้นฐานทางวิศวกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
- วงจรไฟฟ้าและวงจรอิเล็กทรอนิกส์
- การประมวลสัญญาณ
- การออกแบบวงจรและระบบอิเล็กทรอนิกส์
- วงจรรวม
- ระบบสมองกลฝังตัวและการประยุกต์ใช้งาน
- วิทยาการหรือเทคโนโลยีสมัยใหม่ด้านวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และการศึกษา
- มาตรฐานอุตสาหกรรมหรือมาตรฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๑.๔) สาขาวิชาการระบบวัดคุม/ระบบอัตโนมัติ

ผลลัพธ์การเรียนรู้

ผู้เรียนสามารถแสดงออกถึงความรู้ ความเข้าใจ สามารถอธิบายความรู้ทางด้านระบบวัดคุม/ระบบอัตโนมัติขั้นสูง สามารถคำนวณ ออกแบบและวิเคราะห์ทางระบบวัดคุม/ระบบอัตโนมัติเพื่อแก้ปัญหาทางด้านอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง สามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาและการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรในสถานประกอบการ มีความสามารถในการใช้อุปกรณ์ เซนเซอร์ ทรานสดิวเซอร์ เครื่องมือเกี่ยวกับการควบคุมระบบวัดคุม/ระบบอัตโนมัติ เพื่อการสร้างผลงาน พัฒนางค์ความรู้และแก้ปัญหาทางด้านระบบวัดคุม/ระบบอัตโนมัติ มีความสามารถในการเลือกใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ สื่อการสอนและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายและทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่เน้น ทฤษฎีและปฏิบัติ เพื่อจัดการเรียนรู้และปฏิบัติงานในสถานศึกษาและสถานประกอบการ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะในสาขาอาชีพและทักษะตามมาตรฐานอาชีพ

ตัวอย่าง/ข้อเสนอแนะสาระความรู้ อาทิต

- พื้นฐานทางวิศวกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
- การวัดและเครื่องมือ
- ระบบและการควบคุม
- หุ่นยนต์/ปัญญาประดิษฐ์
- ระบบสารสนเทศในอุตสาหกรรม
- บริหารและจัดการระบบควบคุมในอุตสาหกรรม
- วิทยาการหรือเทคโนโลยีสมัยใหม่ด้านระบบวัดคุม/วิศวกรรมอัตโนมัติและการศึกษา
- มาตรฐานอุตสาหกรรมหรือมาตรฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง

๒. กลุ่มสาขาวิชาคอมพิวเตอร์

ผลลัพธ์การเรียนรู้

ผู้เรียนสามารถแสดงออกถึงความรู้ ความเข้าใจ สามารถอธิบายความรู้ทางด้านคอมพิวเตอร์ขั้นสูง ทั้งฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ การรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับระบบและข้อมูล ออกแบบและวิเคราะห์ระบบงาน ด้านคอมพิวเตอร์เพื่อแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้อง สามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาและการฝึกอบรม เพื่อพัฒนาบุคลากรในสถานประกอบการ มีความสามารถในการใช้งานและการสร้างฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ รวมทั้งเครื่องมือที่เกี่ยวข้องของวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ เพื่อการสร้างผลงาน พัฒนาองค์ความรู้และแก้ปัญหาทางด้านคอมพิวเตอร์ มีความสามารถในการเลือกใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ สื่อการสอนและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ ที่หลากหลายและทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่เน้นทฤษฎีและปฏิบัติ เพื่อจัดการเรียนรู้และปฏิบัติงาน ในสถานศึกษาและสถานประกอบการ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะในสาขาอาชีพและทักษะตามมาตรฐานอาชีพ

ตัวอย่าง/ข้อเสนอแนะสาระความรู้ อาทิต

- พื้นฐานทางวิศวกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
- พื้นฐานทางวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ ด้านฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์
- การเขียนโปรแกรม
- ระบบฐานข้อมูล
- เครือข่ายข้อมูล
- ระบบสมองกลฝังตัว
- ปัญญาประดิษฐ์
- การเรียนรู้เชิงลึก (Deep Learning)
- การรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับระบบและข้อมูล
- การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีทางด้านวิศวกรรมคอมพิวเตอร์และการศึกษา
- วิทยาการหรือเทคโนโลยีสมัยใหม่ด้านวิศวกรรมคอมพิวเตอร์และการศึกษา
- มาตรฐานอุตสาหกรรมหรือมาตรฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง

๓. กลุ่มสาขาวิชาเครื่องกล

ผลลัพธ์การเรียนรู้

ผู้เรียนสามารถแสดงออกถึงความรู้ ความเข้าใจ สามารถอธิบายความรู้ทางด้านเครื่องกลขั้นสูง สามารถคำนวณ ออกแบบและวิเคราะห์ทางเครื่องกลเพื่อแก้ปัญหาทางด้านอุตสาหกรรมเครื่องกล สามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาและการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรในสถานประกอบการ มีความสามารถในการใช้เครื่องมือและควบคุมเครื่องจักรอุตสาหกรรมเพื่อสร้างผลงาน พัฒนาองค์ความรู้และแก้ปัญหาทางด้านอุตสาหกรรมเครื่องกล มีความสามารถในการเลือกใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ สื่อการสอนและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายและทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่เน้นทฤษฎีและปฏิบัติ เพื่อจัดการเรียนรู้และปฏิบัติงานในสถานศึกษาและสถานประกอบการ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะในสาขาอาชีพและทักษะตามมาตรฐานอาชีพ

ตัวอย่าง/ข้อเสนอแนะสาระความรู้ อาทิ

- ความรู้พื้นฐานทางวิศวกรรมเครื่องกล
- การออกแบบเชิงกล
- อุณหศาสตร์และของไหล
- ระบบพลศาสตร์และการควบคุม
- การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีทางด้านวิศวกรรมเครื่องกลเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมทางด้านเครื่องกลและการศึกษา
- วิทยาการหรือเทคโนโลยีสมัยใหม่เกี่ยวกับวิศวกรรมเครื่องกล
- มาตรฐานอุตสาหกรรมหรือมาตรฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง

๔. กลุ่มสาขาวิชาโยธา**ผลลัพธ์การเรียนรู้**

ผู้เรียนสามารถแสดงออกถึงความรู้ ความเข้าใจ สามารถอธิบายความรู้ทางด้านโยธาและการศึกษาขั้นสูง สามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับโยธาเพื่อการสอนและการฝึกอบรมในธุรกิจอุตสาหกรรมก่อสร้างได้ มีทักษะในการใช้เครื่องมือทางด้านโยธาเพื่อทำงานและการแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับงานด้านโยธา เลือกใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ สื่อการสอนและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายและทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่เน้นทฤษฎีและปฏิบัติ เพื่อจัดการเรียนรู้และปฏิบัติงานในสถานศึกษาและสถานประกอบการสำหรับพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะในสาขาอาชีพและทักษะตามมาตรฐานอาชีพ

ตัวอย่าง/ข้อเสนอแนะสาระความรู้ อาทิ

- ความรู้พื้นฐานทางวิศวกรรมโยธา
- วิศวกรรมโครงสร้าง และวัสดุ
- วิศวกรรมปฐพี และชลศาสตร์
- วิศวกรรมสำรวจ และการจัดการงานก่อสร้าง
- โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการบริหารจัดการและวิเคราะห์งานทางด้านวิศวกรรมโยธา
- การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีทางด้านวิศวกรรมโยธาเพื่อการพัฒนาธุรกิจและอุตสาหกรรมการก่อสร้าง
- วิทยาการหรือเทคโนโลยีสมัยใหม่เกี่ยวกับวิศวกรรมโยธาและการศึกษา
- มาตรฐานอุตสาหกรรมหรือมาตรฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง

๕. กลุ่มสาขาวิชาการควบคุมอัตโนมัติและแมคคาทรอนิกส์**(๕.๑) สาขาวิชาการควบคุมอัตโนมัติ****ผลลัพธ์การเรียนรู้**

ผู้เรียนสามารถแสดงออกถึงความรู้ ความเข้าใจ สามารถอธิบายทางด้านไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่จำเป็นสำหรับการวัดและควบคุม ระบบอัตโนมัติและสารสนเทศในอุตสาหกรรมเพื่อพัฒนาระบบการควบคุมอัตโนมัติในอุตสาหกรรม มีทักษะในการออกแบบ สร้าง/พัฒนา การใช้เครื่องมือและควบคุมระบบควบคุมอัตโนมัติที่ใช้ในการสนับสนุนอุตสาหกรรม มีความสามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ

การควบคุมอัตโนมัติ เลือกใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ สื่อการสอนและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย และทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่เน้นทฤษฎีและปฏิบัติ เพื่อจัดการเรียนรู้และปฏิบัติงานในสถานศึกษา และสถานประกอบการตามความต้องการของภาคอุตสาหกรรม เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะในสาขาอาชีพ และทักษะตามมาตรฐานอาชีพ

ตัวอย่าง/ข้อเสนอแนะสาระความรู้ อาท

- พื้นฐานทางไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
- การวัดและเครื่องมือ
- ระบบและการควบคุม
- หุ่นยนต์/ปัญญาประดิษฐ์
- ระบบสารสนเทศในอุตสาหกรรม
- บริหารและจัดการระบบควบคุมในอุตสาหกรรม
- การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีทางด้านวิศวกรรมการควบคุมสำหรับพัฒนาระบบอัตโนมัติตามความต้องการของภาคอุตสาหกรรม
- วิทยาการหรือเทคโนโลยีสมัยใหม่ด้านวิศวกรรมการควบคุมอัตโนมัติและการศึกษา
- มาตรฐานอุตสาหกรรมหรือมาตรฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๕.๒) สาขาวิชาวิศวกรรมแมคคาทรอนิกส์

ผลลัพธ์การเรียนรู้

ผู้เรียนสามารถแสดงออกถึงความรู้ ความเข้าใจ สามารถอธิบายเกี่ยวกับระบบขับเคลื่อน ระบบควบคุม ระบบสมองกลฝังตัวและปัญญาประดิษฐ์ ระบบการวัดและตรวจสอบสำหรับการพัฒนาทางด้านแมคคาทรอนิกส์ มีความสามารถและทักษะในการออกแบบ สร้าง การเลือกใช้เครื่องมือ การแก้ปัญหาและพัฒนาระบบแมคคาทรอนิกส์ อุตสาหกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรม มีทักษะในการจัดการเรียนรู้โดยใช้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแมคคาทรอนิกส์ เลือกใช้ รูปแบบการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ สื่อการสอนและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายและทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ที่เน้นทฤษฎีและปฏิบัติ เพื่อจัดการเรียนรู้และปฏิบัติงานในสถานศึกษาและสถานประกอบการ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะในสาขาอาชีพและทักษะตามมาตรฐานอาชีพ

ตัวอย่าง/ข้อเสนอแนะสาระความรู้ อาท

- พื้นฐานทางไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
- กลศาสตร์และเครื่องจักรกล
- หุ่นยนต์
- ระบบอัตโนมัติและคอมพิวเตอร์
- แมคคาทรอนิกส์ประยุกต์
- ระบบสมองกลฝังตัวและปัญญาประดิษฐ์
- การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีทางด้านวิศวกรรมแมคคาทรอนิกส์และการศึกษา
- วิทยาการหรือเทคโนโลยีสมัยใหม่เกี่ยวกับวิศวกรรมอุตสาหกรรมและการศึกษา
- มาตรฐานอุตสาหกรรมหรือมาตรฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง

๖. กลุ่มสาขาวิชาอุตสาหกรรม

ผลลัพธ์การเรียนรู้

ผู้เรียนสามารถแสดงออกถึงความรู้ ความเข้าใจ สามารถอธิบายเกี่ยวกับกระบวนการผลิต กระบวนการจัดการทางอุตสาหกรรมเพื่อการผลิตผลิตภัณฑ์ได้ตามมาตรฐานของอุตสาหกรรม บริหารจัดการและควบคุมคุณภาพการผลิตทางอุตสาหกรรม การออกแบบกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอุตสาหกรรม มีทักษะในการแก้ปัญหาทางอุตสาหกรรมการผลิต การใช้เครื่องมือทางด้านอุตสาหกรรมเพื่อควบคุมกระบวนการผลิตได้อย่างมีคุณภาพ การเลือกใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ สื่อการสอนและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายและทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ที่เน้นทฤษฎีและปฏิบัติ เพื่อจัดการเรียนรู้และปฏิบัติงานในสถานศึกษาและสถานประกอบการ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะในสาขาอาชีพและทักษะตามมาตรฐานอาชีพ

ตัวอย่าง/ข้อเสนอแนะสาระความรู้ อาทิ

- ความรู้พื้นฐานทางวิศวกรรมอุตสาหกรรม
- ความรู้ด้านวัสดุและกระบวนการผลิต
- ระบบงานและความปลอดภัย
- ระบบคุณภาพ
- เศรษฐศาสตร์และการเงิน
- การจัดการการผลิตและดำเนินการ
- การบูรณาการวิธีการทางวิศวกรรมอุตสาหกรรม
- โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับวิศวกรรมอุตสาหกรรม
- การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีทางด้านวิศวกรรมอุตสาหกรรมเพื่อพัฒนาระบบการผลิตของภาคอุตสาหกรรม
- วิทยาการหรือเทคโนโลยีสมัยใหม่เกี่ยวกับวิศวกรรมอุตสาหกรรมและการศึกษา
- มาตรฐานอุตสาหกรรมหรือมาตรฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง

๗. กลุ่มสาขาวิชาโลจิสติกส์

ผลลัพธ์การเรียนรู้

ผู้เรียนมีความรู้ เข้าใจและสามารถออกแบบการเรียนรู้โดยใช้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโลจิสติกส์ การใช้เครื่องมือที่เกี่ยวข้องกับงานด้านโลจิสติกส์อย่างเหมาะสม รวมทั้งมีทักษะการแก้ปัญหา การประเมินผล และเลือกวิธีแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม ทั้งด้านเทคนิคและเชิงเศรษฐกิจ สามารถประยุกต์เทคโนโลยีด้านโลจิสติกส์และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องภายใต้บริบทที่มีความซับซ้อนสูง เลือกใช้รูปแบบการเรียนรู้ และสื่อการสอน/เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายและทันสมัย โดยเน้นทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ เพื่อประยุกต์ใช้กับการจัดการเรียนรู้และการปฏิบัติงานในสถานศึกษาและ/หรือสถานประกอบการ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะในสาขาอาชีพและทักษะในศตวรรษที่ ๒๑

ตัวอย่าง/ข้อเสนอแนะสาระความรู้ อาทิ

- ความรู้พื้นฐานทางด้านวิศวกรรมโลจิสติกส์พื้นฐาน
- การจัดการโลจิสติกส์
- การออกแบบระบบโลจิสติกส์
- การจัดการโซ่อุปทานเชิงวิศวกรรม
- วิทยาการหรือเทคโนโลยีสมัยใหม่เกี่ยวกับวิศวกรรมโลจิสติกส์และการศึกษา
- มาตรฐานอุตสาหกรรมหรือมาตรฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง

๘. กลุ่มสาขาวิชาเหมืองแร่**ผลลัพธ์การเรียนรู้**

ผู้เรียนสามารถแสดงออกถึงความรู้ ความเข้าใจ สามารถอธิบายเกี่ยวกับเหมืองแร่การใช้เครื่องมือที่เกี่ยวข้องกับงานด้านเหมืองแร่อย่างเหมาะสม รวมทั้งมีทักษะการแก้ปัญหา การประเมินผล และเลือกวิธีแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม ทั้งด้านเทคนิคและเชิงเศรษฐกิจ สามารถประยุกต์เทคโนโลยีด้านเหมืองแร่และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องภายใต้บริบทที่มีความซับซ้อนสูง เลือกใช้รูปแบบการเรียนรู้ และสื่อการสอน/เทคโนโลยี เพื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายและทันสมัย โดยเน้นทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ เพื่อประยุกต์ใช้กับการจัดการเรียนรู้และการปฏิบัติงานในสถานศึกษาและ/หรือสถานประกอบการ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะในสาขาอาชีพ

ตัวอย่าง/ข้อเสนอแนะสาระความรู้ อาทิ

- ความรู้พื้นฐานทางด้านวิศวกรรมเหมืองแร่
- การทำเหมืองและออกแบบเหมืองแร่
- การแต่งแร่
- วิศวกรรมวัสดุระเบิด
- ศิลาภศาสตร์และศิลาวิศวกรรม
- การบริหารและเศรษฐศาสตร์เหมืองแร่
- วิทยาการเหมืองแร่สมัยใหม่
- วิทยาการหรือเทคโนโลยีสมัยใหม่เกี่ยวกับเหมืองแร่และการศึกษา
- มาตรฐานอุตสาหกรรมหรือมาตรฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง

๙. กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรมและการออกแบบ**ผลลัพธ์การเรียนรู้**

ผู้เรียนสามารถแสดงออกถึงความรู้ ความเข้าใจ สามารถอธิบายเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมและการออกแบบ การใช้เครื่องมือที่เกี่ยวข้องกับงานด้านสถาปัตยกรรมและการออกแบบ อย่างเหมาะสม รวมทั้งมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความละเอียด รอบคอบ ช่างสังเกต และประณีต มีทักษะการแก้ปัญหา การประเมินผล และเลือกวิธีแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม ทั้งด้านเทคนิคและเชิงเศรษฐกิจ สามารถประยุกต์เทคโนโลยีด้านสถาปัตยกรรมและการออกแบบและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องภายใต้บริบทที่มีความซับซ้อนสูง เลือกใช้รูปแบบการเรียนรู้ และสื่อการสอน/เทคโนโลยี

เพื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายและทันสมัย โดยเน้นทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ เพื่อประยุกต์ใช้กับการจัดการเรียนรู้ และการปฏิบัติงานในสถานศึกษาและ/หรือสถานประกอบการ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะในสาขาอาชีพ

ตัวอย่าง/ข้อเสนอแนะสาระความรู้ อาทิ

- ความรู้พื้นฐานทางสถาปัตยกรรมและการออกแบบ
- หลักการ แนวคิด ทฤษฎีและปฏิบัติ งานตัวอย่าง
- ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทางสถาปัตยกรรมและการออกแบบ ที่ทันสมัย
- สถาปัตยกรรม
- การออกแบบสภาพแวดล้อมภายใน
- วิทยาการหรือเทคโนโลยีสมัยใหม่เกี่ยวกับสถาปัตยกรรมและการออกแบบและการศึกษา
- มาตรฐานอุตสาหกรรมหรือมาตรฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง

๑๐. กลุ่มสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร

ผลลัพธ์การเรียนรู้

ผู้เรียนสามารถแสดงออกถึงความรู้ ความเข้าใจ สามารถอธิบายเกี่ยวกับเทคโนโลยีการเกษตรทั้งด้านเทคโนโลยีการผลิตพืช เทคโนโลยีการผลิตสัตว์ ทั้งการเพาะเลี้ยง การใช้เครื่องมือที่เกี่ยวข้องกับงานด้านการเกษตร การบริหารจัดการและการบริการทางการเกษตร การแปรรูป การพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือนวัตกรรมทางการเกษตร และด้านอุตสาหกรรมเกษตร เลือกใช้ รูปแบบการเรียนรู้ และสื่อการสอน/เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย และทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ที่เน้นทฤษฎีและปฏิบัติ เพื่อจัดการเรียนรู้และปฏิบัติงานในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษา ชุมชน และสถานประกอบการ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะในสาขาอาชีพ

ตัวอย่าง/ข้อเสนอแนะสาระความรู้ อาทิ

- ความรู้พื้นฐานทางด้านเทคโนโลยีการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร
- เทคโนโลยีการผลิตพืช
- เทคโนโลยีการผลิตสัตว์
- เทคโนโลยีการเกษตรสมัยใหม่
- อุตสาหกรรมเกษตร
- การเพาะเลี้ยง และการแปรรูป
- การบริหารจัดการและการบริการทางการเกษตร
- การใช้เครื่องมือที่เกี่ยวข้องกับงานเกษตรกรรม
- การออกแบบ การพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือนวัตกรรมทางการเกษตรและการศึกษา
- มาตรฐานอุตสาหกรรมหรือมาตรฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

๑๑. กลุ่มสาขาวิชาอุตสาหกรรมศิลป์

ผลลัพธ์การเรียนรู้

ผู้เรียนมีความรอบรู้ในหลักการ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับช่างอุตสาหกรรมศิลป์ โดยมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตด้านการใช้งาน การบำรุงรักษา การแก้ไขปัญหาพื้นฐาน และความปลอดภัย

ในการใช้งานเครื่องมือช่าง มีจรรยาบรรณในวิชาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ สามารถวิเคราะห์และแก้ไขปัญหา ด้านช่างอุตสาหกรรมศิลป์ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง การนำความรู้เกี่ยวกับการดำรงชีวิตและอาชีพมาใช้ประโยชน์ ในการทำงานอย่างสร้างสรรค์ มีทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ สามารถออกแบบการเรียนรู้ด้านช่าง อุตสาหกรรมศิลป์โดยบูรณาการศาสตร์การสอนและสามารถบูรณาการจัดการเรียนรู้ร่วมกับวิชาชีพอื่นที่เกี่ยวข้อง กับอุตสาหกรรมศิลป์ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีที่ทันสมัย และทันต่อเหตุการณ์ มีกิจนิสัยการทำงาน เกิดความรักในอาชีพทางด้านอุตสาหกรรมศิลป์ และร่วมมือกับ สถานศึกษาหรือสถานประกอบการหรือหน่วยงานหรือองค์กรภายนอกในการพัฒนาหลักสูตรและจัดการศึกษา แบบร่วมมือกัน สามารถทำวิจัยและพัฒนานวัตกรรมด้านอุตสาหกรรมศิลป์ และพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเป็นผู้ร่วม สร้างนวัตกรรมด้านอุตสาหกรรมศิลป์ สามารถพัฒนาตนเองให้มีคุณลักษณะของผู้ใฝ่เรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียน เกิดความรักในอาชีพทางด้านอุตสาหกรรมศิลป์

ตัวอย่าง/ข้อเสนอสาระความรู้

- แนวคิด ทฤษฎีและทักษะการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับช่างอุตสาหกรรมศิลป์
- งานช่างสำหรับครูอุตสาหกรรมศิลป์ อาทิ งานไม้ งานไฟฟ้า งานโลหะ งานเครื่องยนต์ และงานอุตสาหกรรมประดิษฐ์ เป็นต้น
- บทบาทและความสำคัญของช่างอุตสาหกรรมศิลป์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต
- แนวโน้มของเทคโนโลยีด้านงานช่างอุตสาหกรรมศิลป์และวิชาชีพอื่นที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมศิลป์ และการศึกษา
- จรรยาบรรณวิชาชีพทางด้านช่างอุตสาหกรรมศิลป์

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี

พ.ศ. ๒๕๖๒

ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดให้จัดทำมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชา เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษา นำไปจัดทำหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรและจัดการเรียนการสอน เพื่อให้คุณภาพของบัณฑิตในสาขา หรือสาขาวิชาของแต่ละระดับคุณวุฒิมีมาตรฐานใกล้เคียงกัน จึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี ให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ดังกล่าว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ การอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี พ.ศ. ๒๕๕๓

ข้อ ๒ การจัดการศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี ต้องมีมาตรฐาน ไม่ต่ำกว่า “มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๓ การจัดทำหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี ต้องมุ่งให้เกิดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิต โดยมีหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และองค์ประกอบอื่น ๆ ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่แนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๔ สถาบันอุดมศึกษาใดจัดการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี อยู่ในวันที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับ ต้องปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตามประกาศนี้ ภายในปีการศึกษา ๒๕๖๔

ข้อ ๕ ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ข้างต้นได้ หรือมีความจำเป็นต้องปฏิบัติ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่จะพิจารณา และให้ถือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการการอุดมศึกษานั้นเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๒

ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี
พ.ศ. ๒๕๖๒

เอกสารแนบท้าย
ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี

๑. ชื่อสาขาวิชา

สาขาวิชา การบัญชี

๒. ชื่อปริญญา

ชื่อเต็มภาษาไทย บัญชีบัณฑิต
บริหารธุรกิจบัณฑิต (การบัญชี)

ชื่อย่อภาษาไทย บช.บ.
บธ.บ. (การบัญชี)

ชื่อเต็มภาษาอังกฤษ Bachelor of Accountancy หรือ Bachelor of Accounting
Bachelor of Business Administration (Accounting)

ชื่อย่อภาษาอังกฤษ B. Acc.
B.B.A. (Accounting)

หมายเหตุ การกำหนดชื่อคุณวุฒิและปริญญาตรีทางการบัญชี ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญาที่ใช้ในปัจจุบัน

๓. ลักษณะของสาขาวิชาการบัญชี

สาขาวิชาการบัญชี มีลักษณะความเป็นศาสตร์และศิลป์อยู่ด้วยกัน เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีสารสนเทศ เนื่องจากวิชาชีพบัญชีมีบทบาทในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ และสร้างความเชื่อมั่นให้กับสังคม ซึ่งมีผลกระทบต่อการจัดทำและใช้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจที่มีอยู่ในระบบเศรษฐกิจอย่างจำกัดทั้งในระดับจุลภาคและมหภาค การศึกษาในสาขาวิชาการบัญชีจะต้องมุ่งเน้นผลการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับวิชาชีพบัญชีซึ่งปัจจุบันได้เปลี่ยนเป็นแบบ Learning Outcomes Based การจัดทำหลักสูตรของแต่ละสถาบันต้องมีอัตลักษณ์ที่จะเป็นจุดเน้นของสถาบัน ซึ่งจะแสดงให้เห็นความสอดคล้องกับที่ระบุในโครงสร้างหลักสูตร โดยให้สถาบันต้องจัดรายวิชาเพิ่มตามอัตลักษณ์ ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

สาระรายวิชาและการออกแบบหลักสูตรจำเป็นต้องครอบคลุมเนื้อหาความรู้ทั้งทางการบัญชีและความรู้ในศาสตร์อื่นที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การเงินและการบริหาร การกำกับดูแล การบริหารความเสี่ยง กฎหมาย สภาพแวดล้อมทางธุรกิจและองค์การ และเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งการนำความรู้ในแต่ละศาสตร์มาบูรณาการ และประยุกต์ในการพัฒนาวิชาการและวิชาชีพบัญชี โดยสถาบันควรสนับสนุนให้มีการฝึกปฏิบัติ และนับเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการศึกษาในสาขาวิชาการบัญชีที่จะช่วยให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรอบรู้เพียงพอที่จะประกอบวิชาชีพบัญชีได้อย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพบัญชีและพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ การออกแบบหลักสูตรควรต้องสะท้อนให้เห็นถึงอัตลักษณ์ของสถาบัน

๔. คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

- ๔.๑ มีคุณธรรมจริยธรรม ยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพ มีความรับผิดชอบต่อตนเอง วิชาชีพ และสังคม
- ๔.๒ มีความรอบรู้ในศาสตร์ทางการบัญชีและศาสตร์อื่นที่เกี่ยวข้อง สามารถบูรณาการและประยุกต์ความรู้ได้อย่างเหมาะสม และมีทัศนคติที่ดีต่อการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง
- ๔.๓ มีทักษะทางวิชาชีพบัญชี สามารถใช้ดุลยพินิจเยี่ยงผู้ประกอบการวิชาชีพ และมีคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ
- ๔.๔ มีความคิดสร้างสรรค์และความรับผิดชอบในงานที่ทำร่วมกับผู้อื่น รวมถึงสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น ร่วมมือร่วมพลังเพื่อสร้างสรรค์การพัฒนาวิชาชีพการบัญชี
- ๔.๕ มีความสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย และสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สถาบันอาจเพิ่มเติมคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการศึกษา เอกลักษณ์และ/หรืออัตลักษณ์ของสถาบัน

๕. มาตรฐานผลลัพธ์การเรียนรู้

จากคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ในสาขาวิชาการบัญชีที่กล่าวมาแล้ว การออกแบบหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล ต้องจัดให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระการเรียนรู้ เพื่อให้ได้มาตรฐานผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติที่ใช้ในปัจจุบัน อย่างน้อย ๕ ด้าน ดังนี้

๕.๑ คุณธรรม จริยธรรม

- ๕.๑.๑ มีความรู้และความเข้าใจในหลักจริยธรรมพื้นฐานทางวิชาชีพบัญชี
- ๕.๑.๒ สามารถประยุกต์หลักจริยธรรมพื้นฐานทางวิชาชีพในการแก้ไขปัญหาในทางปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม
- ๕.๑.๓ แสดงออกถึงความเป็นคนซื่อสัตย์ สุจริต เทียงธรรม ระมัดระวังรอบคอบในการทำงาน และมีความรับผิดชอบต่อตนเอง วิชาชีพ และสังคม

๕.๒ ความรู้

- ๕.๒.๑ มีความรู้และความเข้าใจในสาระสำคัญของศาสตร์ทางการบัญชีเพียงพอที่จะประยุกต์ในการจัดทำและนำเสนอสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้
- ๕.๒.๒ มีความรู้และความเข้าใจในศาสตร์อื่นที่เกี่ยวข้อง เพียงพอที่จะประยุกต์ในการประกอบวิชาชีพบัญชี
- ๕.๒.๓ มีความสามารถในการประยุกต์หลักคณิตศาสตร์และสถิติในการประกอบวิชาชีพบัญชี

๕.๓ ทักษะทางปัญญา

- ๕.๓.๑ มีความสามารถในการสืบค้นและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการที่ถูกต้องและเหมาะสมกับปัญหา
- ๕.๓.๒ มีความสามารถในการเรียนรู้และติดตามการเปลี่ยนแปลงในศาสตร์ทางการบัญชีและศาสตร์อื่นที่เกี่ยวข้อง และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและของโลก
- ๕.๓.๓ มีความสามารถในการใช้ดุลยพินิจในการระบุปัญหาในการปฏิบัติทางบัญชีในเรื่องที่มีความสำคัญต่อองค์กร และสามารถแสดงความคิดเห็นหรือเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหา

๕.๔ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

๕.๔.๑ มีทัศนคติที่ดีต่อการทำงานเป็นทีม มีความรับผิดชอบในการทำงานของตนเองร่วมกับผู้อื่น และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์และวัฒนธรรมขององค์กร

๕.๔.๒ มีหลักคิดและวิธีการปฏิบัติงานที่เป็นระบบ มีความรับผิดชอบในการทำงานให้สำเร็จตามเป้าหมายภายในระยะเวลาที่กำหนด

๕.๕ การวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

๕.๕.๑ มีความสามารถในการวิเคราะห์เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ รวมทั้งการใช้ความรู้ความสามารถเชิงเทคนิคในการวางแผนงาน การควบคุม การประเมินผล และการรายงานผล ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยคำนึงถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการตัดสินใจ

๕.๕.๒ มีความสามารถในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งการพูดและการเขียน โดยเลือกใช้รูปแบบการนำเสนอที่เหมาะสมกับสถานการณ์

๕.๕.๓ มีความสามารถในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการบัญชีโดยเฉพาะเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีในปัจจุบัน เพื่อพัฒนากระบวนการทำงานด้านวิชาชีพบัญชีให้มีประสิทธิภาพ

๖. องค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์ เป็นองค์กรวิชาชีพที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๗

ดังนั้น สถาบันที่เปิดดำเนินการสอนหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี ควรดำเนินการให้มีหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์ ข้อกำหนด แนวทางปฏิบัติ ตามประกาศของสภาวิชาชีพบัญชี และหน่วยงานกำกับดูแลผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชี เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถประกอบวิชาชีพบัญชีได้ตามกฎหมาย และสามารถพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตามหลักการคุณค่าแห่งวิชาชีพ

๗. โครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างของหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี ต้องสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี ของกระทรวงศึกษาธิการ แบบวิชาการ ที่มุ่งผลิตบัณฑิตที่มีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ เน้นความรู้และทักษะด้านวิชาการ สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะ หมวดวิชาเลือกเสรี โดยมีสัดส่วนจำนวนหน่วยกิตในแต่ละหมวดและหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรเป็นไปตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการและสภาวิชาชีพบัญชี

๗.๑ โครงสร้างหลักสูตรสาขาวิชาการบัญชี (๔ ปี)

หน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๑๒๐ หน่วยกิต แบ่งเป็น ๓ หมวดวิชา

๑. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	จำนวนหน่วยกิตรวม	ไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต
๒. หมวดวิชาเฉพาะ	จำนวนหน่วยกิตรวม	ไม่น้อยกว่า ๗๒ หน่วยกิต
๓. หมวดวิชาเลือกเสรี	จำนวนหน่วยกิตรวม	ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

สถาบันจะต้องจัดรายวิชาเพิ่มในหมวดวิชาเฉพาะ ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต เพื่อให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๑๒๐ หน่วยกิต ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และอัตลักษณ์ของสถาบัน โดยจัดให้มีโครงสร้างหลักสูตรที่มีเนื้อหาสาระวิชาในหมวดวิชาเฉพาะตรงตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี และตามประกาศของสภาวิชาชีพบัญชี ทั้งนี้หากสถาบันประสงค์จะพัฒนาหลักสูตรโดยมุ่งเน้นเป็นหลักสูตรแบบวิชาชีพ สามารถทำได้โดยมีโครงสร้างหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการที่ใช้ในปัจจุบัน (โดยต้องเรียนวิชาทางปฏิบัติการตามที่มาตรฐานวิชาชีพกำหนด หากไม่มีมาตรฐานวิชาชีพกำหนดต้องเรียนวิชาทางปฏิบัติการไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต และทางทฤษฎีไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต)

๗.๒ โครงสร้างหลักสูตรสาขาวิชาการบัญชี (ต่อเนื่อง)

เป็นหลักสูตรแบบวิชาชีพ ที่มุ่งผลิตบัณฑิตให้มีความรอบรู้ ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เน้นความรู้ สมรรถนะและทักษะด้านวิชาชีพตามข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพ หรือมีสมรรถนะและทักษะด้านการปฏิบัติเชิงเทคนิคในศาสตร์สาขาวิชานั้นๆ โดยผ่านการฝึกงานในสถานประกอบการ หรือสหกิจศึกษา มีจำนวนหน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๗๒ หน่วยกิต แบ่งเป็น ๓ หมวดวิชา

๑. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวนหน่วยกิตรวม ไม่น้อยกว่า ๑๘ หน่วยกิต

การจัดวิชาศึกษาทั่วไปสำหรับหลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี (ต่อเนื่อง) อาจได้รับการยกเว้นรายวิชาศึกษาทั่วไปที่ได้ศึกษามาแล้วในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรือระดับอนุปริญญา ในสาขาวิชาการบัญชี ทั้งนี้ จำนวนหน่วยกิตของรายวิชาที่ได้รับการยกเว้นดังกล่าว เมื่อนับรวมกับรายวิชาที่จะศึกษาเพิ่มเติมในหลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ต้องไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต)

๒. หมวดวิชาเฉพาะ จำนวนหน่วยกิตรวม ไม่น้อยกว่า ๔๒ หน่วยกิต

(โดยต้องเรียนวิชาทางปฏิบัติการไม่น้อยกว่า ๑๘ หน่วยกิต และทางทฤษฎีไม่น้อยกว่า ๑๘ หน่วยกิต)

๒.๑ วิชาเฉพาะพื้นฐาน ไม่น้อยกว่า ๑๘ หน่วยกิต

๒.๒ วิชาเฉพาะด้าน ไม่น้อยกว่า ๒๑ หน่วยกิต

๒.๓. วิชาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ/วิชาบูรณาการการเรียนรู้ร่วมการทำงาน ไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต

๓. หมวดวิชาเลือกเสรี จำนวนหน่วยกิตรวม ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

โดยจัดให้มีโครงสร้างหลักสูตรที่มีเนื้อหาสาระวิชาในหมวดวิชาเฉพาะตรงตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี และตามประกาศของสภาวิชาชีพบัญชี

อนึ่ง สถาบันอาจยกเว้นหรือเทียบโอนหน่วยกิตรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะ และหมวดวิชาเลือกเสรี ให้กับนักศึกษาที่มีความรู้ความสามารถ ที่สามารถวัดมาตรฐานได้ ทั้งนี้ นักศึกษาต้องศึกษาให้ครบตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร และเป็นไปตามหลักเกณฑ์การเทียบโอนผลการเรียนระดับปริญญาเข้าสู่การศึกษาในระบบ และแนวปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการเทียบโอน ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๗.๓ เนื้อหาสาระผลลัพธ์การเรียนรู้

สถาบันควรกำหนดเนื้อหาสาระผลลัพธ์การเรียนรู้ให้ครอบคลุมความรู้ความสามารถเชิงเทคนิค ทักษะทางวิชาชีพ และค่านิยม จริยธรรมและทัศนคติทางวิชาชีพตามมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับวิชาชีพบัญชีที่ใช้ในปัจจุบัน และประกาศสภาวิชาชีพบัญชี รวมถึงจัดให้มีระบบและกลไกการติดตาม

และประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพนักศึกษาอย่างต่อเนื่องและเป็นไปตามวัตถุประสงค์การผลิตบัณฑิตของหลักสูตร และอัตลักษณ์ของสถาบัน

๘. เนื้อหาสาระสำคัญของสาขาวิชา

การกำหนดเนื้อหาสาระสำคัญของหมวดวิชาเฉพาะ พิจารณาจากเนื้อหาสาระสำคัญที่สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ด้านความรู้ความสามารถเชิงเทคนิค ตามที่ระบุไว้ในมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ดังนี้

๘.๑ ความรู้ด้านการบัญชี การเงิน และด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

๘.๑.๑ การบัญชีการเงินและการรายงานทางการเงิน

หลักการบัญชี มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (IFRSs) หรือมาตรฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับรายการค้าและเหตุการณ์ต่างๆ นโยบายการบัญชีที่ใช้จัดทำงบการเงิน การจัดทำงบการเงิน การจัดทำงบการเงินรวมตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศหรือมาตรฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง การตีความงบการเงินและการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้อง การตีความของรายงานต่างๆ ซึ่งรวมถึงข้อมูลที่ไม่ใช่ข้อมูลทางการเงิน เช่น รายงานความยั่งยืนและรายงานฉบับบูรณาการ

๘.๑.๒ การบัญชีบริหาร

เทคนิคต่างๆ เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจด้านการบริหาร เทคนิคเชิงปริมาณในการวิเคราะห์พฤติกรรมต้นทุนและตัวผลักดันต้นทุน ต้นทุนผลิตภัณฑ์ การวิเคราะห์ผลต่าง การบริหารสินค้าคงเหลือ การจัดทำงบประมาณและการพยากรณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินและข้อมูลที่ไม่ใช่ข้อมูลทางการเงิน เพื่อนำเสนอข้อมูลและจัดทำรายงานสนับสนุนการตัดสินใจ ซึ่งรวมถึงการรายงานต่างๆ ที่มุ่งเน้นการวางแผนและการจัดทำงบประมาณ การบริหารต้นทุน การควบคุมคุณภาพ การวัดผลการปฏิบัติงาน และการเทียบเคียงสมรรถนะกับเกณฑ์มาตรฐาน การประเมินผลการปฏิบัติงานของผลิตภัณฑ์และส่วนงานธุรกิจ

๘.๑.๓ การเงินและการบริหารการเงิน

แหล่งเงินทุนสำหรับองค์กร การจัดหาเงินทุนจากธนาคาร เครื่องมือทางการเงิน ตลาดหุ้นกู้ ตลาดหุ้นทุนและตลาดพันธบัตรรัฐบาล การวิเคราะห์ความต้องการด้านกระแสเงินสดและเงินทุนหมุนเวียนขององค์กร การวิเคราะห์ฐานะการเงินในปัจจุบันและในอนาคตขององค์กรโดยใช้เทคนิคต่างๆ ซึ่งรวมถึงการวิเคราะห์อัตราส่วน การวิเคราะห์แนวโน้มและการวิเคราะห์กระแสเงินสด การคำนวณต้นทุนเงินทุนขององค์กร เทคนิคการจัดทำงบประมาณการลงทุน วิธีการประเมินมูลค่าด้วยวิธีรายได้ วิธีสินทรัพย์ และวิธีมูลค่าตลาดที่ใช้สำหรับการตัดสินใจลงทุน การวางแผนธุรกิจและการบริหารการเงินในระยะยาว

๘.๑.๔ การภาษีอากร

ข้อกำหนดและระเบียบวิธีปฏิบัติตามระบบการจัดเก็บภาษีอากรของประเทศ การคำนวณภาษีทางตรงและทางอ้อมสำหรับบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล ประเด็นภาษีอากรที่สัมพันธ์กับรายการค้าระหว่างประเทศ

๘.๑.๕ การสอบบัญชีและการให้ความเชื่อมั่น

วัตถุประสงค์และขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบงบการเงิน มาตรฐานการสอบบัญชีที่เกี่ยวข้อง (เช่น มาตรฐานการสอบบัญชีระหว่างประเทศ เป็นต้น) กฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบงบการเงิน การประเมินความเสี่ยงของข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญต่องบการเงินและ

การพิจารณาถึงผลกระทบต่อกลยุทธ์การตรวจสอบ วิธีเชิงปริมาณที่ใช้ในงานตรวจสอบ รายงานผู้สอบบัญชี ซึ่งรวมถึงองค์ประกอบสำคัญของงานให้ความเชื่อมั่นและมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

๘.๑.๖ การกำกับดูแล การบริหารความเสี่ยง และการควบคุมภายใน

หลักการการกำกับดูแลที่ดี สิทธิและความรับผิดชอบของผู้เป็นเจ้าของ นักลงทุน และผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแล บทบาทของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในข้อกำหนดด้านการกำกับดูแล การเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส องค์ประกอบของกรอบแนวคิดในการกำกับดูแลองค์กร ความเสี่ยงและโอกาสขององค์กร กรอบแนวคิดในการบริหารความเสี่ยง องค์ประกอบของการควบคุมภายใน

๘.๑.๗ กฎหมายและข้อบังคับทางธุรกิจ

กฎหมายและข้อบังคับทางธุรกิจ กฎหมายและข้อบังคับทางธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี

๘.๒ ความรู้เกี่ยวกับองค์กร และธุรกิจ

๘.๒.๑ สภาพแวดล้อมทางธุรกิจและองค์กร

สภาพแวดล้อมที่องค์กรดำเนินงาน แรงผลักดันหลักด้านเศรษฐกิจ ด้านกฎหมาย ด้านการเมือง ด้านสังคม ด้านเทคนิค ด้านการต่างประเทศ และด้านวัฒนธรรม ลักษณะของสภาพแวดล้อมโลกที่ส่งผลกระทบต่อการค้าและการเงินระหว่างประเทศ ลักษณะสำคัญของโลกาภิวัตน์ บทบาทของธุรกิจข้ามชาติ การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ และตลาดเกิดใหม่

๘.๒.๒ เศรษฐศาสตร์

หลักการพื้นฐานของเศรษฐศาสตร์จุลภาคและเศรษฐศาสตร์มหภาค ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงในดัชนีชี้วัดด้านเศรษฐศาสตร์มหภาคต่อกิจกรรมทางธุรกิจ โครงสร้างตลาดประเภทต่างๆ ซึ่งรวมถึงการแข่งขันสมบูรณ์ การแข่งขันแบบผูกขาด การผูกขาด และการมีผู้ขายน้อยราย

๘.๒.๓ กลยุทธ์ธุรกิจและการจัดการ

วิธีการออกแบบและจัดรูปแบบองค์กร วัตถุประสงค์และความสำคัญของหน้าที่ และการดำเนินงานประเภทต่างๆ ภายในองค์กร ปัจจัยภายนอกและภายในที่อาจมีอิทธิพลต่อกลยุทธ์ขององค์กร กระบวนการที่ใช้ในการดำเนินกลยุทธ์ขององค์กร ทฤษฎีพฤติกรรมองค์กรเพื่อยกระดับผลการปฏิบัติงานของบุคคล ทีมงาน และองค์กร

๘.๓ เทคโนโลยีสารสนเทศ

การประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศทางการบัญชี การควบคุมภายในที่เกี่ยวข้องกับระบบสารสนเทศ ซึ่งรวมถึงการควบคุมทั่วไปและการควบคุมระบบงาน การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจ

๙. กลยุทธ์การสอนและการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้

เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในคุณภาพของบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชีแก่สังคม และได้มาตรฐานผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ตามที่กำหนดในมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี สถาบันจำเป็นต้องกำหนดกลยุทธ์การสอน และกลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติ ดังนี้

๙.๑ กลยุทธ์การสอน

แนวทางที่สถาบันใช้ในการประสาทความรู้ตามกลุ่มสาระวิชาให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้บัณฑิตมีความรู้ตามมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับวิชาชีพบัญชีและอื่นๆตามที่สภาวิชาชีพบัญชี รวมถึงผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรครบถ้วนทั้ง ๕ ด้าน และไม่ต่ำกว่ามาตรฐานผลลัพธ์การเรียนรู้ตามเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี สถาบันควรได้พิจารณาถึงลำดับการจัดรายวิชาในหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนที่กำหนดให้มีการประเมินและติดตามผล สำหรับกลยุทธ์การสอนระดับรายวิชา หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของรายวิชาตามหลักสูตร ที่มุ่งให้ผู้เรียนมีผลลัพธ์การเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของรายวิชา ควรเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Student Centered) โดยมุ่งเน้นการสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียนด้วยการตั้งคำถาม การให้คิดวิเคราะห์ เพื่อการค้นหาคำตอบที่ผู้เรียนต้องการเรียนรู้ และจำเป็นต่อการศึกษาคำความรู้ที่ทันสมัยด้วยตนเองเป็นหลัก มีการใช้สื่อและเทคโนโลยี หรือนวัตกรรมในการเรียนการสอน ผู้เรียนและผู้สอนมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน สถาบันสามารถเลือกใช้กลยุทธ์การสอน ต่อไปนี้

- 1) การสอนแบบเน้นสมรรถนะ (Competency Based) ได้แก่ การบรรยายและการฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ การฝึกประสบการณ์ทางวิชาชีพในสถานประกอบการ หรือ สหกิจศึกษา
- 2) การสอนแบบเน้นกรณีปัญหา (Problem Based) มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้วิธีการแก้ไขปัญหามากกว่าการจำเนื้อหาข้อเท็จจริง ส่งเสริมการทำงานเป็นกลุ่มและทักษะทางสังคม
- 3) การสอนแบบเน้นการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง (Self-Study) ได้แก่ การสอนแบบสืบค้น การค้นพบ การเรียนแบบแก้ปัญหา การเรียนรู้เชิงประสบการณ์ ซึ่งใช้ในการเรียนเป็นรายบุคคล หรือเป็นกระบวนการกลุ่ม

สถาบันอาจกำหนดกลยุทธ์ที่ใช้ในการสอนเพิ่มเติมเพื่อให้สอดคล้องกับเป้าประสงค์ของพันธกิจในการผลิตบัณฑิต ความเป็นเอกลักษณ์และหรืออัตลักษณ์ของสถาบัน

๙.๒ กลยุทธ์การประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้

สถาบันเป็นผู้กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผล และเกณฑ์ขั้นต่ำของแต่ละรายวิชา ซึ่งต้องเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี กระทรวงศึกษาธิการ โดยมีทั้งแบบอิงเกณฑ์ และแบบอิงกลุ่ม เกณฑ์การวัดและประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้แต่ละรายวิชาต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์รายวิชาและกลยุทธ์การสอนที่ใช้ ซึ่งต้องวัดและประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ให้ครบตามมาตรฐานผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรทั้ง ๕ ด้านตามที่กำหนดในรายวิชา โดยต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สามารถวัดและประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ได้อย่างถูกต้องตรงประเด็น

มีการใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย และนำผลการประเมินมาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน สถาบันสามารถเลือกใช้วิธีการประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ ได้โดยการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน ให้ผู้เรียนประเมินตนเอง การประเมินโดยเพื่อนร่วมชั้นเรียนหรือกลุ่มงาน การสอบข้อเขียน การสอบภาคปฏิบัติ การสอบปากเปล่า การเขียนรายงานและนำเสนอด้วยวาจา หรือ การประเมินผลงานที่มอบหมาย

ตัวอย่างวิธีการวัดและประเมินผล ได้แก่

๙.๒.๑ ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ใช้การสังเกตพฤติกรรม การประเมินตนเอง การประเมินโดยเพื่อนร่วมชั้นเรียนหรือกลุ่มงาน การสอบข้อเขียน การประเมินผลผลงานที่มอบหมาย หรือการพิจารณาจาก portfolios

๙.๒.๒ ด้านความรู้ ใช้การสอบข้อเขียน การสอบปากเปล่า การสอบปฏิบัติ หรือการเขียนรายงาน และนำเสนอด้วยวาจา

๙.๒.๓ ด้านทักษะทางปัญญา ใช้การสอบข้อเขียน การสอบปากเปล่า การสอบปฏิบัติ การเขียนรายงานและนำเสนอด้วยวาจา การสังเกตการณ์จากการให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น หรือการมอบหมายงานที่ต้องกระตุ้นให้เกิดการประมวลความรู้ของผู้เรียน

๙.๒.๔ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ใช้การสังเกตพฤติกรรม การประเมินตนเอง การประเมินโดยเพื่อนร่วมชั้นเรียน หรือกลุ่มงาน หรือการประเมินผลผลงานที่มอบหมาย และการนำเสนอ

๙.๒.๕ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ใช้การสอบข้อเขียน การสอบปากเปล่า การสอบปฏิบัติ การสังเกตการณ์จากการให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น หรือใช้การประเมินผลผลงานที่มอบหมายและการนำเสนอ

๑๐. การทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้

สถาบันต้องกำหนดให้มีระบบและกลไกการทวนสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้เพื่อยืนยันว่าผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาทุกคนมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของหลักสูตรครบถ้วนทั้ง ๕ ด้านและไม่ต่ำกว่ามาตรฐานผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ตามเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี โดยกำหนดให้เป็นส่วนหนึ่งของการประกันคุณภาพภายใน สถาบันควรต้องระบุระบบและกลไกการทวนสอบไว้ในหลักสูตร ทั้งการทวนสอบระดับรายวิชาและระดับหลักสูตร

๑๐.๑ การทวนสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ระดับรายวิชา

สถาบันจะต้องดำเนินการทวนสอบในระดับรายวิชาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยสถาบันควรต้องกำหนดระบบและกลไกในการดำเนินการทวนสอบเพื่อยืนยันว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของรายวิชาตามที่กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของหลักสูตร

๑๐.๒ การทวนสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร

สถาบันจะต้องดำเนินการตรวจสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ในระดับหลักสูตรให้ครอบคลุมทุกด้านตามที่กำหนดในหลักสูตรอย่างเป็นระบบ เพื่อพิสูจน์ยืนยันว่าผู้สำเร็จการศึกษามีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ไม่น้อยกว่ามาตรฐานผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่กำหนดในหลักสูตร โดยมีการประเมินจากหลายแหล่งและครอบคลุมผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม ถือเป็น การประเมินความสำเร็จของการผลิตบัณฑิต

๑๑. คุณสมบัติผู้เข้าศึกษาและการเทียบโอนผลการเรียน

๑๑.๑ คุณสมบัติผู้เข้าศึกษา

ผู้เข้าศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาการบัญชี ต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า หรือ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ และมีคุณสมบัติอื่นๆ ตามประกาศของสถาบัน โดยผ่านการคัดเลือกตามหลักเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และ/หรือ การรับตรงของสถาบัน

๑๑.๒ การเทียบโอนผลการเรียน

สถาบันสามารถดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนให้กับผู้ที่มีคุณสมบัติเข้าศึกษาได้ตามหลักเกณฑ์การเทียบโอนผลการเรียนระดับปริญญาเข้าสู่อการศึกษาระบบ และข้อแนะนำเกี่ยวกับแนวปฏิบัติที่ดีในการเทียบโอนผลการเรียนระดับปริญญา ตามประกาศ/ข้อบังคับ/ระเบียบ ที่เกี่ยวข้องของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และของสถาบัน ที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน

๑๒. คณาจารย์และบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน

คณาจารย์และบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องของกระทรวงศึกษาธิการ และประกาศสภาวิชาชีพบัญชี (ถ้ามี) ฉบับที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน

๑๓. ทรัพยากรการเรียนการสอนและการจัดการ

สถาบัน ควรสนับสนุนและจัดทรัพยากรเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุผลตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี ดังนี้

๑๓.๑ มีห้องเรียน โสตทัศนูปกรณ์ สื่อการสอน ที่ทันสมัย มีความเพียงพอ และอยู่ในสภาพพร้อมใช้ ที่เอื้อต่อการปฏิบัติงานการสอนและการทบทวนความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑๓.๒ มีห้องปฏิบัติการสารสนเทศทางการบัญชี หรือ ห้องปฏิบัติการวิชาชีพบัญชี เพื่อใช้ในการฝึกทักษะการปฏิบัติทางการบัญชี ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร

๑๓.๓ มีห้องสมุด ฐานข้อมูล แหล่งรวบรวมความรู้อื่น พร้อมกับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการสืบค้นความรู้ ที่มีการพัฒนาปรับปรุง และติดตามให้เป็นปัจจุบันอย่างต่อเนื่อง ตรงกับความต้องการในการใช้ประโยชน์ในปริมาณที่เหมาะสมเพียงพอกับจำนวนนักศึกษา

๑๓.๔ มีสถานที่ อุปกรณ์ สื่อการสอน ที่เอื้อต่อการเรียนรู้นอกเวลาเรียน

๑๓.๕ จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในสถานศึกษาให้ถูกสุขลักษณะ และมีความปลอดภัย การเตรียมความพร้อมสนับสนุนการเรียนการสอนตามหลักสูตร ให้เป็นไปตาม

๑) ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี ที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบันเกี่ยวกับการประกันคุณภาพของหลักสูตร

๒) ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวปฏิบัติตามเกณฑ์การขอเปิดและดำเนินการหลักสูตรระดับปริญญาในระบบการศึกษาทางไกล ที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน

๓) ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา เกี่ยวกับมาตรฐานด้านพันธกิจของการบริหารอุดมศึกษา มาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมนานาชาติและสังคมแห่งการเรียนรู้

๑๔. แนวทางการพัฒนาคณาจารย์

สถาบัน ควรจัดให้มีระบบและกลไกในการพัฒนาอาจารย์ ให้สามารถบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพันธกิจ ที่กำหนดไว้ในมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี ดังนี้

๑๔.๑ จัดให้มีการปฐมนิเทศอาจารย์ใหม่ เพื่อให้รับทราบถึงนโยบาย ปรัชญา ปณิธาน ของสถาบัน หลักสูตรและวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา ระเบียบปฏิบัติ แนวทางการพัฒนาศักยภาพทางด้านวิชาการ และวิชาชีพบัญชี รวมทั้งการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ

๑๔.๒ จัดให้มีการอบรมเกี่ยวกับกลยุทธ์และวิธีการสอน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้การวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนและการสอน การวิจัยองค์ความรู้ และการวิจัยสถาบัน

๑๔.๓ จัดให้มีระบบการพัฒนาอาจารย์อย่างต่อเนื่อง โดยมีแผนงานการพัฒนาอาจารย์ที่ชัดเจน มีการติดตามและประเมินผล รวมทั้งการนำผลไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนาต่อไป

๑๔.๔ มีกลไกส่งเสริม สนับสนุน และจูงใจ ให้อาจารย์สามารถสร้างผลงานวิชาการ การวิจัย และงานสร้างสรรค์ ที่มีคุณภาพสามารถเผยแพร่ได้ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ

๑๔.๕ จัดให้มีการจัดการความรู้เพื่อให้เป็นแหล่งความรู้ เผยแพร่ความรู้ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

๑๕. การประกันคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

สถาบันสามารถประกันคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี ซึ่งแต่ละหลักสูตรมีอิสระในการกำหนดตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ใช้ในการติดตาม ประเมิน และรายงานคุณภาพของหลักสูตรประจำปีที่จะระบุไว้ในหมวดที่ ๑ - ๖ ของแต่ละหลักสูตร ตามบริบทและวัตถุประสงค์ในการผลิตบัณฑิต หรือใช้ตัวบ่งชี้ต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย

๑๕.๑ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร

๑๕.๒ มีรายละเอียดของหลักสูตร (มคอ.๒) สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี

๑๕.๓ มีการจัดทำรายละเอียดของรายวิชา (มคอ.๓) และประสบการณ์ภาคสนาม (มคอ.๔) (ถ้ามี) ตามเจตนารมณ์ที่ควรคำนึงถึงในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา ก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา ให้ครบทุกรายวิชา

๑๕.๔ มีการจัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา (มคอ.๕) และประสบการณ์ภาคสนาม (มคอ.๖) (ถ้ามี) ตามเจตนารมณ์ที่ควรคำนึงถึงในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา ภายใน ๓๐ วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา

๑๕.๕ มีการจัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร (มคอ.๗) ภายใน ๖๐ วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา

๑๕.๖ มีการทวนสอบผลลัพธ์การเรียนรู้ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดใน มคอ.๓ และ มคอ.๔ (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ ๒๕ ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา

๑๕.๗ มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.๗ ปีที่แล้ว

๑๕.๘ อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน

๑๕.๙ อาจารย์ประจำหลักสูตรทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

๑๕.๑๐ จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ต่อปี

๑๕.๑๑ ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตรเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕.๐

๑๕.๑๒ ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕.๐ หลักสูตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานหลักสูตร ต่อเนื่อง ๒ ปีการศึกษา จึงจะขอรับการประเมินเพื่อขอเผยแพร่หลักสูตรจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ทั้งนี้เกณฑ์การประเมินผ่านในระดับดี คือ มีการดำเนินงานตามข้อ ๑-๕ และอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้แต่ละปีการศึกษา

๑๖. การนำมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี สู่การปฏิบัติ

สถาบันประสงค์จะเปิดสอนหรือปรับปรุงหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี ควรดำเนินการ ดังนี้

๑๖.๑ พิจารณาความพร้อมและศักยภาพในการบริหารจัดการศึกษาตามหลักสูตรในหัวข้อต่างๆ ที่กำหนดในมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี

๑๖.๒ แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี ซึ่งประกอบด้วยกรรมการอย่างน้อย ๕ คน โดยมีกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร อย่างน้อย ๒ คน กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาการบัญชีจากบุคคลภายนอก อย่างน้อย ๒ คนและผู้แทนที่ได้รับการแต่งตั้งจากสภาวิชาชีพบัญชีอย่างน้อย ๑ คน เพื่อดำเนินการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี โดยมีหัวข้อของหลักสูตร อย่างน้อยตามที่กำหนดไว้ใน มคอ.๒ รายละเอียดของหลักสูตร

๑๖.๓ การพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี ตามข้อ ๑๖.๒ นั้น ในหัวข้อมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง นอกจากมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชีแล้ว สถาบันอุดมศึกษาอาจเพิ่มเติมมาตรฐานผลการเรียนรู้ซึ่งสถาบันต้องการให้บัณฑิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี ของสถาบันมีคุณลักษณะเด่นหรือพิเศษกว่าบัณฑิตในระดับคุณวุฒิและสาขาวิชาเดียวกันของสถาบันอื่นๆ เพื่อให้เป็นไปตามปรัชญาและปณิธานของสถาบัน และเป็นที่น่าสนใจของบุคคลที่จะเลือกเรียนหลักสูตรของสถาบัน หรือผู้ที่สนใจจะรับบัณฑิตเข้าทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษา โดยให้แสดงแผนการกระจายความรับผิดชอบต่อมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping) เพื่อให้เห็นว่าแต่ละรายวิชาในหลักสูตรมีความรับผิดชอบหลักหรือความรับผิดชอบรองต่อมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านใด

๑๖.๔ จัดทำรายละเอียดของรายวิชา รายละเอียดของการฝึกประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร โดยมีหัวข้อตามเจตนารมณ์ที่ควรคำนึงถึงในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาตาม มคอ.๓ (รายละเอียดของรายวิชา) และ มคอ.๔ (รายละเอียดของการฝึกประสบการณ์ภาคสนาม) ตามลำดับ พร้อมทั้งแสดงให้เห็นถึงผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของรายวิชาต่างๆ อย่างชัดเจน

๑๖.๕ สถาบันต้องเสนอหลักสูตรและรายละเอียดของหลักสูตรต่อสภาสถาบันเพื่อขออนุมัติเปิดดำเนินการสอน โดยสภาสถาบันควรกำหนดระบบและกลไกของการจัดทำและอนุมัติหลักสูตร รายละเอียดของหลักสูตร และรายละเอียดของการฝึกประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ให้ชัดเจน

๑๖.๖ สถาบันต้องเสนอรายละเอียดของหลักสูตร ซึ่งสภาสถาบันอนุมัติให้เปิดสอนแล้วให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบภายใน ๓๐ วัน นับแต่สภาสถาบันอนุมัติ

๑๖.๗ เมื่อสภาสถาบันอนุมัติตามข้อ ๑๖.๕ แล้วให้มอบหมายอาจารย์ผู้สอนแต่ละรายวิชาดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามกลยุทธ์การสอนและการประเมินผลที่กำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร รายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ให้บรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของสาขาวิชาการบัญชี

๑๖.๘. เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน การประเมินผล และการทวนสอบผลการเรียนรู้ของแต่ละรายวิชา และการฝึกประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ในแต่ละภาคการศึกษาแล้ว ให้อาจารย์ผู้สอนจัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา ซึ่งรวมถึงการประเมินผล และการทวนสอบผลการเรียนในรายวิชาที่ตนรับผิดชอบ พร้อมปัญหา/อุปสรรคและข้อเสนอแนะ โดยมีหัวข้อตามเจตนารมณ์ที่ควรคำนึงถึงในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาตาม มคอ.๕ (รายงานผลการดำเนินการของรายวิชา) และ มคอ.๖ (รายงานผลการดำเนินการของการฝึกประสบการณ์ภาคสนาม) (ถ้ามี) ให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรประมวล/วิเคราะห์ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินการ และจัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรในภาพรวมประจำปีการศึกษาเมื่อสิ้นปีการศึกษาตาม มคอ.๗ (รายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร) เพื่อใช้ในการพิจารณาปรับปรุงและพัฒนากลยุทธ์การสอน กลยุทธ์การประเมินผลและแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น และหากจำเป็นจะต้องปรับปรุงหลักสูตรหรือการจัดการเรียนการสอนก็สามารถกระทำได้

๑๖.๙. เมื่อครบรอบหลักสูตร ให้จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตาม มคอ.๗ (รายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร) เช่นเดียวกับการรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรในแต่ละปีการศึกษา และวิเคราะห์ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบริหารจัดการหลักสูตรในภาพรวม ว่าบัณฑิตบรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามที่คาดหวังไว้หรือไม่ รวมทั้งให้นำผลการวิเคราะห์มาปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรและ/หรือการดำเนินการของหลักสูตรต่อไป

๑๗. การเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี ซึ่งบันทึกในฐานข้อมูลหลักสูตรเพื่อการเผยแพร่ (Thai Qualifications Register: TQR)

การเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ให้เป็นไปตามการกำหนดของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา
เรื่อง นโยบายการเตรียมบุคลากรก่อนเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม

ด้วยคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๐ ได้มีมติเห็นชอบแนวทางการเตรียมบุคลากรก่อนเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมและการพัฒนาบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม เพื่อเป็นการพัฒนาแนวทางการดำเนินงานการพัฒนากระบวนการหรือกลไกคัดเลือกและสรรหาบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมและการพัฒนาความรู้ ความสามารถ คุณธรรมและจิตสำนึกที่ดีในการให้บริการของบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม ให้มีความชัดเจนและเป็นรูปธรรมมากขึ้น

เพื่อดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ คณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๑/๑๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๑ จึงออกประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง นโยบายการเตรียมบุคลากรก่อนเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้สถาบันอุดมศึกษาพิจารณาดำเนินโครงการหรือจัดทำหลักสูตรการศึกษาเพื่อเผยแพร่ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้แก่เยาวชน นักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไป เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง

ข้อ ๒ ให้สถาบันอุดมศึกษาที่มีการเรียนการสอนสาขาวิชา นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ และสังคมศาสตร์ หรือสาขาวิชาที่มีการผลิตบัณฑิตเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม พิจารณาพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนโดยบรรจุหัวข้อวิชาที่เป็นองค์ความรู้ด้านกระบวนการยุติธรรมไว้ในหมวดวิชาบังคับ

ข้อ ๓ เมื่อสถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินการตามข้อ ๑ หรือ ๒ ให้แจ้งผลการดำเนินงานให้คณะกรรมการการอุดมศึกษาทราบภายใน ๓๐ วัน นับจากสภาสถาบันอุดมศึกษาได้มีมติให้ความเห็นชอบ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑

(ศาสตราจารย์วิชัย รุ่งตระกูล)

รองประธานกรรมการ

ปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการการอุดมศึกษา

ประกาศกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

เรื่อง แนวทางการดำเนินงานระบบคลังหน่วยกิตระดับอุดมศึกษา

พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่ปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อม อีกทั้งเทคโนโลยีมีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ในโลกได้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามบริบทต่าง ๆ โดยเฉพาะในด้านการศึกษามีการพัฒนาระบบการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เอื้อต่อการเรียนรู้อย่างหลากหลาย ประกอบกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘ กำหนดให้การจัดการศึกษายึดหลักการศึกษาลดชีวิตสำหรับประชาชน และมาตรา ๑๕ ระบุให้การจัดการศึกษามี ๓ รูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย และให้ผู้เรียนสามารถสะสมผลการเรียนไว้ในระหว่างรูปแบบเดียวกันหรือต่างรูปแบบได้ จึงสมควรกำหนดแนวทางการดำเนินงานระบบคลังหน่วยกิตในระดับอุดมศึกษาที่เน้นสมรรถนะและความสามารถ เป็นการเชื่อมโยงทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับมาตรา ๖ วรรคสอง มาตรา ๒๑ (๕) และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม โดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๒ จึงออกประกาศไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ประกาศฉบับนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เรื่อง แนวทางการดำเนินงานระบบคลังหน่วยกิตระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับนับแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“ระบบคลังหน่วยกิต” หมายถึง ระบบและกลไกในการเทียบโอนความรู้ความสามารถ และหรือสมรรถนะที่ได้จากการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย และจากประสบการณ์บุคคล มาเก็บสะสมไว้ในคลังหน่วยกิตของสถาบันอุดมศึกษา

“คลังหน่วยกิต” หมายถึง ระบบทะเบียนสะสมหน่วยกิตสำหรับผู้เรียนที่เข้าศึกษา รายวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรระยะสั้น หลักสูตรฝึกอบรม หรือหลักสูตรระยะยาวในระดับอนุปริญญา หรือปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาที่จัดไว้สำหรับการจัดการศึกษา และที่ได้จากการเทียบโอนในระบบคลังหน่วยกิต โดยจัดให้มีหลักฐานการสะสมหน่วยกิต อาทิ สมุดสะสมหน่วยกิต แฟ้มสะสมงานแบบอิเล็กทรอนิกส์ออนไลน์ และฝากในคลังหน่วยกิตของสถาบันอุดมศึกษา

“การศึกษาในระบบ” หมายถึง การศึกษาที่กำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน โดยได้รับประกาศนียบัตร ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา ปริญญา หรือคุณวุฒิทางการศึกษาอื่น ๆ ซึ่งสถาบันอุดมศึกษายอมรับ

“การศึกษานอกระบบ” หมายถึง การศึกษาที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม

“การศึกษาตามอัธยาศัย” หมายถึง การศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ตามความสนใจ ศักยภาพ ความพร้อม และโอกาส โดยศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สังคม สภาพแวดล้อม สื่อหรือแหล่งความรู้อื่น ๆ

“ประสบการณ์บุคคล” หมายถึง ความสามารถและหรือสมรรถนะของบุคคลที่สั่งสมไว้จากการศึกษาด้วยตนเอง ประสบการณ์จากการทำงาน การฝึกอบรมที่สถานประกอบการจัดขึ้น การฝึกอบรมจากการปฏิบัติงาน การฝึกอาชีพ การสัมมนาและการประชุมเชิงปฏิบัติการ

“ผลการเรียน” หมายถึง ความรู้ ทักษะ และเจตคติที่เกิดจากการศึกษาในระบบซึ่งสามารถแสดงในรูปของคะแนนตัวอักษร หรือแต่มีระดับคะแนนที่นำมาคิดคะแนนผลการเรียนหรือคำนวณแต่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมได้

“ผลลัพธ์การเรียนรู้” หมายถึง ความรู้ ทักษะ และเจตคติ ที่เกิดจากการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย และประสบการณ์บุคคลที่สั่งสมไว้ ที่เทียบได้ตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ของแต่ละระดับคุณวุฒิตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งสามารถวัดและประเมินได้โดยวิธีการต่าง ๆ

“การเทียบโอนผลลัพธ์การเรียนรู้” หมายถึง ความสามารถและหรือสมรรถนะที่ได้จากการศึกษาทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย จากสถาบันเดียวกันหรือจากสถาบันอื่น ๆ ในระดับการศึกษาที่เทียบเท่ากับระดับการศึกษาที่ผู้เรียนประสงค์จะเข้าศึกษามาเทียบกับรายวิชาในหลักสูตรเพื่อให้ได้หน่วยกิต ตามหลักเกณฑ์การเทียบโอนผลการเรียนระดับปริญญาเข้าสู่การศึกษาในระบบ

“การเทียบโอนประสบการณ์” หมายถึง การนำผลลัพธ์การเรียนรู้มาขอเทียบกับเนื้อหาสาระสำคัญของรายวิชาต่าง ๆ ของการเรียนในระบบตามหลักสูตรเพื่อให้ได้หน่วยกิต โดยผู้เรียนสามารถแสดงได้ว่า มีความรู้ ทักษะ และเจตคติของตนเอง พร้อมทั้งมีหลักฐานซึ่งแสดงว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ตรงตามวัตถุประสงค์ หรือผลลัพธ์การเรียนรู้ ที่กำหนดในรายวิชาหรือกลุ่มรายวิชาของหลักสูตรที่ผู้เรียนศึกษาอยู่หรือประสงค์จะศึกษา ซึ่งควรได้รับการประเมินผลการเรียนรู้เพื่อเทียบโอนประสบการณ์ที่มีเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตและไม่ต้องศึกษาซ้ำในเนื้อหาสาระที่ผู้เรียน มีความรู้

ทักษะมาก่อนแล้ว ทั้งนี้ การเทียบโอนประสบการณ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การเทียบโอนผลการเรียนระดับปริญญาเข้าสู่การศึกษาในระบบ และข้อแนะนำเกี่ยวกับแนวปฏิบัติที่ดีในการเทียบโอนผลการเรียนระดับปริญญา

ข้อ ๔ การดำเนินงานระบบคลังหน่วยกิตในระดับอุดมศึกษาตามประกาศฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

(๑) ส่งเสริม สนับสนุน ให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยไม่กำหนดอายุ เชื่อมโยงทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

(๒) ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถสะสมผลการเรียนและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ได้รับจากการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย และจากประสบการณ์บุคคลไว้ในคลังหน่วยกิต

ข้อ ๕ ระบบคลังหน่วยกิต มีหลักการ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้เรียนสามารถนำผลการเรียน และผลลัพธ์การเรียนรู้ ความสามารถและหรือสมรรถนะมาเทียบหน่วยกิตและสะสมในคลังหน่วยกิตได้ตามหลักเกณฑ์การเทียบโอนผลการเรียนระดับปริญญาเข้าสู่การศึกษาในระบบ

(๒) ผู้เรียนสามารถสะสมผลการเรียนและผลลัพธ์การเรียนรู้ ความสามารถและหรือสมรรถนะในคลังหน่วยกิตได้โดยไม่จำกัดอายุและคุณวุฒิของผู้เรียน ระยะเวลาในการสะสมหน่วยกิต และระยะเวลาในการเรียน ทั้งนี้ การสะสมผลการเรียนและผลลัพธ์การเรียนรู้ในคลังหน่วยกิต องค์ความรู้ของแต่ละศาสตร์อาจจะมีลักษณะเฉพาะที่ขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่กำหนดในตัวเอง ซึ่งขึ้นอยู่กับบริบทของศาสตร์นั้น ๆ ที่อาจจะต้องมีระยะเวลาเป็นตัวกำหนดในการปรับเปลี่ยนองค์ความรู้

(๓) ผู้ที่ต้องการพัฒนาความรู้และสมรรถนะเฉพาะทางหรือต้องการเปลี่ยนอาชีพสามารถรับการฝึกอบรมจากหน่วยงานและเป็นหลักสูตรที่ได้รับการรับรองโดยหน่วยงานที่เป็นที่ยอมรับในวิชาชีพนั้น จะถือว่าหลักสูตรนั้นได้รับการรับรอง แต่ในกรณีที่หลักสูตรยังไม่ได้ได้รับการรับรองจะต้องนำผลลัพธ์การเรียนรู้มาเทียบอีกครั้งหนึ่งเพื่อสะสมหน่วยกิตในคลังหน่วยกิต

(๔) ผู้เรียนสามารถลงทะเบียนเรียนและสะสมหน่วยกิตได้ตลอดชีวิต โดยไม่มีเงื่อนไขของระยะเวลาในการสะสมและระยะเวลาในการศึกษา

(๕) ผู้เรียนสามารถลงทะเบียนเรียนและสะสมหน่วยกิตในสถาบันอุดมศึกษามากกว่า ๑ แห่งได้

ข้อ ๖ การสะสมหน่วยกิตในคลังหน่วยกิตตามประกาศฉบับนี้ ให้สามารถสะสมได้ทั้งผลการเรียนจากการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย และจากประสบการณ์บุคคล โดยสามารถดำเนินการในรูปแบบต่าง ๆ ดังนี้

(๑) การเรียนรายวิชา/หลักสูตรต่าง ๆ ที่จัดการเรียนการสอนโดยสถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับการรับทราบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจตามกฎหมายรับรอง

(๒) การฝึกอบรมของหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน หรือสถาบันทางการศึกษาอื่น ๆ ที่ผ่านการประเมินโดยสถาบันอุดมศึกษาว่า เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานการจัดการศึกษาที่กำหนด

(๓) การเทียบโอนประสบการณ์ที่ได้จากการศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย และประสบการณ์บุคคล

ข้อ ๗ สถาบันอุดมศึกษาที่ประสงค์จะเปิดดำเนินการหลักสูตรในระบบคลังหน่วยกิต โดยเฉพาะในระดับอนุปริญญา และปริญญาตรี ให้กระทำได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบันอุดมศึกษา โดยให้อธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาที่จะดำเนินงานในระบบคลังหน่วยกิต เสนอขอความเห็นชอบจากสภาสถาบันอุดมศึกษาและแจ้งคณะกรรมการการอุดมศึกษาพิจารณา รับทราบการจัดการเรียนการสอนระบบคลังหน่วยกิตระดับอุดมศึกษาตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องเป็นหลักสูตรในสาขาวิชาที่คณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบการเปิดดำเนินการ หลักสูตรแล้ว

(๒) กรณีเป็นหลักสูตรที่มีองค์วิชาชีพ ต้องเป็นหลักสูตรที่องค์วิชาชีพนั้น ๆ ให้การรับรองแล้ว และหากนำมาดำเนินงานในระบบคลังหน่วยกิตต้องแจ้งให้องค์วิชาชีพรับทราบอีกครั้งหนึ่ง

(๓) สถาบันอุดมศึกษาต้องมีระเบียบ ข้อบังคับในการเทียบโอนผลการเรียน และผลลัพธ์ การเรียนรู้ที่รวมถึงการเทียบโอนประสบการณ์ รวมทั้งมีหลักเกณฑ์ กลไก และวิธีการในการประเมินผล การเรียน ผลลัพธ์การเรียนรู้ และประสบการณ์บุคคลของผู้เรียนที่ชัดเจน และสอดคล้อง ตามหลักเกณฑ์การเทียบโอน ผลการเรียนระดับปริญญาเข้าสู่อการศึกษาระบบ

(๔) สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดให้มีบุคลากร/หน่วยงานรับผิดชอบเฉพาะสำหรับการดำเนินงาน ในระบบคลังหน่วยกิต เพื่อทำหน้าที่ให้คำแนะนำปรึกษาแก่ผู้เรียน และดำเนินการให้มีการสะสมหน่วยกิต ตามที่กำหนด

(๕) การดำเนินการหลักสูตรต้องมีการชำระไว้ซึ่งคุณภาพมาตรฐาน และมีการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

ข้อ ๘ ผู้เรียนในระบบคลังหน่วยกิตต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) ต้องการเพิ่มพูนความรู้ โดยเข้าศึกษาในรายวิชาต่าง ๆ หรือหลักสูตรระยะสั้น ในระดับประกาศนียบัตร วุฒิบัตร สัมฤทธิบัตร ที่ต่ำกว่าระดับอนุปริญญาต้องมีคุณสมบัติตามที่ สถาบันอุดมศึกษากำหนด

(๒) ในกรณีผู้ที่จะเข้าสู่อการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือปริญญาตรี ในระบบคลังหน่วยกิต จะต้องมีสมรรถนะที่แสดงถึงองค์ความรู้ที่สามารถเทียบได้กับองค์ความรู้ในระดับชั้นของอนุปริญญา หรือปริญญาตรีในศาสตร์นั้น ๆ ซึ่งเป็นองค์ความรู้ที่สามารถวัดและประเมินผลได้

ข้อ ๙ ระบบคลังหน่วยกิตในระดับอุดมศึกษามีวิธีดำเนินการและเงื่อนไข ดังนี้

(๑) สถาบันอุดมศึกษาต้องเป็นผู้ดำเนินการหลักสูตรในระบบคลังหน่วยกิตทั้งระบบ ตั้งแต่การรับเข้าศึกษา ให้คำแนะนำปรึกษา การลงทะเบียน การประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ การเทียบโอนผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ การเทียบโอนประสบการณ์ การสะสมหน่วยกิต การวัดและประเมินผล และการให้ปริญญา โดยคำนึงถึงผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่เหมาะสม

(๒) การจัดการเรียนการสอนในรายวิชา/หลักสูตรระยะสั้นสำหรับผู้เรียนที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้แต่ไม่ต้องการคุณวุฒิการศึกษาทั้งในระดับอนุปริญญาหรือปริญญาตรี สถาบันอุดมศึกษาควรจัดทำรายวิชา/หลักสูตรระยะสั้นให้อิงสมรรถนะหรือผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ โดยมีจำนวนชั่วโมงในการเรียนที่สามารถเทียบเป็นหน่วยกิตได้ และมีระบบการวัดและประเมินผลที่ชัดเจน เพื่อประโยชน์ในการเทียบโอนผลสัมฤทธิ์ การเรียนรู้ และการเทียบโอนประสบการณ์ในการสะสมหน่วยกิต

(๓) การดำเนินการหลักสูตรระดับอนุปริญญาหรือปริญญาตรี ให้สถาบันอุดมศึกษาอาจเลือกจัดหลักสูตรที่จะใช้จัดการเรียนการสอนในระบบคลังหน่วยกิต ได้หลายแบบ ดังนี้

(ก) หลักสูตรเดิมที่สถาบันอุดมศึกษาใช้จัดการเรียนการสอนอยู่แล้ว โดยปรับปรุงเพิ่มระบบการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถสะสมหน่วยกิตได้ นอกเหนือจากการเรียนการสอนในระบบชั้นเรียนปกติ โดยหลักสูตรที่สถาบันอุดมศึกษานำมาจัดการเรียนการสอนในระบบคลังหน่วยกิต ต้องมีผลการประกันคุณภาพภายในระดับดีขึ้นไป

(ข) หลักสูตรที่ร่วมกันพัฒนาขึ้นใหม่ กรณีสถาบันอุดมศึกษาจัดการเรียนการสอนร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถลงทะเบียนเรียนได้ในสถาบันอุดมศึกษาหลายแห่ง อาจร่วมกันพัฒนาหลักสูตรขึ้นใหม่ ทั้งนี้ ต้องจัดทำบันทึกข้อตกลงร่วมกันโดยได้รับอนุมัติจากสภาสถาบันอุดมศึกษา และให้สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการคัดเลือกสาขาวิชาที่เหมาะสมพัฒนาหลักสูตร และกำหนดระบบ การวัดและประเมินผลในระบบคลังหน่วยกิตร่วมกัน

(ค) หลักสูตรใหม่ สถาบันอุดมศึกษาอาจพัฒนาหลักสูตรใหม่ที่ใช้เฉพาะในระบบคลังหน่วยกิต โดยต้องแสดงเงื่อนไขให้ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในประกาศฯ ทั้งนี้ คณะกรรมการการอุดมศึกษาอาจกำหนดให้มีการตรวจสอบศักยภาพความพร้อมในการดำเนินงาน และหากมีประเด็นอื่นที่นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ อาจต้องนำเสนอคณะกรรมการการอุดมศึกษาพิจารณา

ข้อ ๑๐ การลงทะเบียนเรียนและการสะสมหน่วยกิต มีหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังนี้

(๑) ผู้เรียนสามารถลงทะเบียนเรียนและสะสมหน่วยกิตในสถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งได้

(๒) การสะสมหน่วยกิตจากการลงทะเบียนเรียน ให้ผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนในสถาบันอุดมศึกษาสามารถสะสมหน่วยกิตไว้ในคลังหน่วยกิตของสถาบันอุดมศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนได้

สำหรับการลงทะเบียนเรียนระหว่างสถาบันอุดมศึกษาที่มีบันทึกข้อตกลงร่วมกัน ให้สถาบันอุดมศึกษายอมรับผลการเรียนของสถาบันอุดมศึกษาที่มีบันทึกข้อตกลงร่วมกันทุกสถาบันที่ร่วมลงนามข้อตกลงร่วมกันทั้งหมด และให้สะสมหน่วยกิตไว้ในคลังหน่วยกิตได้

(๓) การสะสมหน่วยกิตที่ได้จากการเทียบโอนประสบการณ์ สถาบันอุดมศึกษา ต้องดำเนินการประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้จากการศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย และประสบการณ์บุคคล โดยให้สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีระบบและกลไกในการประเมิน ซึ่งการประเมินต้องมีหลักเกณฑ์และวิธีการที่ชัดเจน สมเหตุสมผล เชื่อถือได้ มีความโปร่งใส และมีมาตรฐานเดียวกัน ทั้งนี้ ต้องปฏิบัติให้สอดคล้องตามหลักเกณฑ์การเทียบโอนผลการเรียนระดับปริญญาเข้าสู่วิทยาลัย ในระบบ และข้อแนะนำเกี่ยวกับแนวปฏิบัติที่ดีในการเทียบโอนผลการเรียนระดับปริญญา ซึ่งผู้เรียนสามารถยื่นขอเทียบโอนประสบการณ์ในสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งได้

การสะสมหน่วยกิตที่ได้จากการเทียบโอนผลการเรียน กรณีผู้เรียนลงทะเบียนเรียนและสะสมหน่วยกิตในสถาบันอุดมศึกษาหลายแห่ง ผู้เรียนสามารถยื่นขอเทียบโอนผลการเรียนในสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งได้

ทั้งนี้ สถาบันอุดมศึกษาต้องดำเนินการประเมินผลการเรียน ผลลัพธ์การเรียนรู้จากประสบการณ์ และสะสมหน่วยกิตให้แก่ผู้เรียน

ข้อ ๑๑ การวัดและการประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนต้องมีมาตรฐานเทียบได้กับหลักสูตรในสาขาหรือกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติกับผู้เรียนในระบบชั้นเรียนปกติ

ข้อ ๑๒ การบันทึกผลการเรียน และผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนในคลังหน่วยกิต ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) กรณีที่ผู้เรียนได้รับหน่วยกิตจากการเทียบโอนประสบการณ์ ให้บันทึกตามวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ โดยไม่ให้ระดับคะแนนตัวอักษรหรือแต่มีระดับคะแนน และไม่มีการนำมาคิดคะแนนผลการเรียน หรือคำนวณแต่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม

(๒) กรณีผู้เรียนได้รับหน่วยกิตจากการลงทะเบียนเรียนในรายวิชาหรือกลุ่มรายวิชาต่าง ๆ ของสถาบันอุดมศึกษา หรือจากสถาบันอุดมศึกษาที่มีบันทึกข้อตกลงร่วมกัน ให้บันทึกผลการเรียนตามระดับคะแนนตัวอักษรหรือแต่มีระดับคะแนนที่สอบได้และสามารถนำมาคิดคะแนนเฉลี่ยสะสมได้

(๓) กรณีผู้เรียนได้รับหน่วยกิตจากการลงทะเบียนเรียนในสถาบันอุดมศึกษาหลายแห่ง และนำผลการเรียนไปเทียบโอนเพื่อสะสมหน่วยกิต ให้สถาบันอุดมศึกษาผู้ประเมินบันทึกผลการประเมินเป็นตัวอักษร และไม่มีการนำมาคิดคะแนนผลการเรียน หรือคำนวณแต่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม

ข้อ ๑๓ การให้คุณวุฒิและปริญญา มีดังนี้

(๑) กรณีผู้เรียนที่เข้าศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ในรายวิชาต่าง ๆ หลักสูตรระยะสั้น หรือหลักสูตรฝึกอบรม สามารถได้รับประกาศนียบัตร วุฒิบัตร หรือสัมฤทธิ์บัตรแล้วแต่กรณีตามที่สถาบันอุดมศึกษากำหนด

(๒) กรณีผู้เรียนที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับอนุปริญญา หรือปริญญาตรี จะได้รับคุณวุฒิดังกล่าวจากสถาบันอุดมศึกษาที่ผู้เรียนสมัครเข้าศึกษา ตามเงื่อนไข ดังนี้

(ก) ผู้เรียนจะสำเร็จการศึกษาได้เมื่อเรียนและสะสมหน่วยกิตได้ครบตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในหลักสูตร มีผลการเรียนและค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมตามที่สถาบันอุดมศึกษากำหนด

(ข) สถาบันอุดมศึกษาที่จะเป็นผู้ให้ปริญญาจะเป็นผู้คิดค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมให้แก่ผู้เรียนเพื่อสำเร็จการศึกษา โดยผู้เรียนต้องลงทะเบียนเรียนในหมวดวิชาเฉพาะไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๔ ของจำนวนหน่วยกิตรวม ของหลักสูตรในสถาบันอุดมศึกษาที่จะเป็นผู้ให้ปริญญา

(ค) ผู้เรียนที่เรียนในระบบคลังหน่วยกิต ไม่มีสิทธิ์ได้รับเกียรติคุณ

(ง) การให้อนุปริญญา หรือปริญญาตรีแก่ผู้เรียนในระบบคลังหน่วยกิต ต้องระบุว่าสำเร็จการศึกษาในระบบคลังหน่วยกิตไว้ในใบแสดงผลการเรียนด้วย

ข้อ ๑๔ ให้สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดให้มีฐานข้อมูลทะเบียนรายบุคคลในระบบคลังหน่วยกิต เพื่อเป็นคลังหน่วยกิตสำหรับบันทึกผลการเรียนและการสะสมหน่วยกิตของผู้เรียนที่พร้อมรับการตรวจสอบ และต้องรายงานผลให้คณะกรรมการการอุดมศึกษาทราบทุกสิ้นปีการศึกษา โดยสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมต้องพัฒนาฐานข้อมูลกลางที่เชื่อมโยงกับฐานข้อมูลของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษา สามารถรายงานผลในระบบออนไลน์ได้

ข้อ ๑๕ ให้สถาบันอุดมศึกษาต้องดำเนินการให้ทุกหลักสูตรกำหนดระบบประกันคุณภาพของหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับการจัดการศึกษาในระบบคลังหน่วยกิต ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยมีองค์ประกอบในการประกันคุณภาพอย่างน้อย ๖ ด้าน ดังนี้

- (๑) องค์ประกอบที่ ๑ การกำกับมาตรฐาน
- (๒) องค์ประกอบที่ ๒ บัณฑิต
- (๓) องค์ประกอบที่ ๓ นักศึกษา
- (๔) องค์ประกอบที่ ๔ อาจารย์
- (๕) องค์ประกอบที่ ๕ หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน
- (๖) องค์ประกอบที่ ๖ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

การประกันคุณภาพการศึกษาต้องมีการกระทำอย่างต่อเนื่อง มีการรายงานต่อสภาสถาบันอุดมศึกษา และแจ้งต่อสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เพื่อนำผลการประกันคุณภาพมาใช้ในการปรับปรุงคุณภาพและมาตรฐานการดำเนินงานในระบบคลังหน่วยกิตให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

ข้อ ๑๖ คณะกรรมการการอุดมศึกษาอาจดำเนินการให้มีการกำกับดูแล ติดตาม และประเมินผล การดำเนินงานในระบบคลังหน่วยกิตของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้การดำเนินงานในระบบคลังหน่วยกิตเป็นไปอย่างมีคุณภาพและมาตรฐานตามเจตนารมณ์และแนวปฏิบัติของประกาศนี้

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามแนวปฏิบัติดังกล่าวได้ หรือมีความจำเป็นต้องปฏิบัติ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่จะพิจารณา และให้ถือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการการอุดมศึกษานั้นเป็นที่สิ้นสุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒

สุวิทย์ เมษินทรีย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

กฎกระทรวง

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๙

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ข้อ ๓ ผู้ใดประสงค์จะขอรับใบอนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้ยื่นคำขอต่อสำนักงาน พร้อมทั้งโครงการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ตามมาตรา ๑๑ สาขาวิชาที่จะเปิดสอน และเอกสารและหลักฐานตามที่กำหนดไว้ในแบบ รกอ. ๐๑ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๔ โครงการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามข้อ ๓ ต้องแสดงความพร้อมและศักยภาพให้เห็นถึงความสามารถในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ และแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยต้องประกอบด้วย

(๑) รายงานการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๒) แผนงานจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ข้อ ๕ รายงานการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามข้อ ๔ (๑) ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้จัดทำรายงานต้องเป็นผู้ซึ่งมีรายชื่ออยู่ในบัญชีที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๒) รายงานต้องเป็นไปตามระเบียบวิธีวิจัย

(๓) รายงานต้องมีเนื้อหา ดังต่อไปนี้

(ก) มีการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ด้านการตลาด ซึ่งประกอบด้วย ข้อมูลจำนวนผู้มีโอกาสเข้าเรียนในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ขอจัดตั้ง ข้อมูลตลาดแรงงานที่จะรองรับผู้สำเร็จการศึกษา ข้อมูลของสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่เปิดสอนในสาขาวิชาเดียวกันกับสาขาวิชาที่จะเปิดสอนในพื้นที่จังหวัด กลุ่มจังหวัด และประเทศ และกลยุทธ์ของโครงการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(ข) มีการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ด้านการดำเนินการ ซึ่งประกอบด้วย ข้อมูลด้านกายภาพ ข้อมูลด้านวิชาการ ข้อมูลด้านการเงิน และข้อมูลด้านการบริหารจัดการ

(ค) มีการสรุปผลการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(ง) เนื้อหาอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

รายละเอียดในการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ตาม (ก) และ (ข) ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ข้อ ๖ แผนงานจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามข้อ ๔ (๒) ต้องมีเนื้อหา ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อและประเภท

(๒) ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์

(๓) ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์

(๔) โครงสร้างการบริหาร

(๕) รายละเอียดเกี่ยวกับที่ดินที่จะใช้เป็นที่จัดตั้งตามมาตรา ๑๒

(๖) แผนการดำเนินงานภายในระยะเวลาห้าปีนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต ซึ่งประกอบด้วย แผนด้านกายภาพ แผนด้านวิชาการ แผนด้านการเงิน และแผนด้านการบริหารจัดการ

(๗) เนื้อหาอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

รายละเอียดการจัดทำแผนการดำเนินงานตาม (๖) ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ข้อ ๗ ชื่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่จะขอจัดตั้งตามข้อ ๖ (๑) ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๒) ไม่ฟ้องหรือมุ่งหมายให้คล้ายกับพระปรมาภิไธย พระนามของพระราชินี หรือพระบรมวงศานุวงศ์ เว้นแต่จะได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ใช้เป็นชื่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๓) ไม่ฟ้องหรือมุ่งหมายให้คล้ายกับราชทินนาม เว้นแต่เป็นราชทินนามของตน ของบุพการี หรือของผู้สืบสันดาน และได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ใช้เป็นชื่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๔) ไม่ฟ้องหรือมุ่งหมายให้คล้ายกับชื่อสกุลหรือชื่ออื่นใดที่ได้รับพระราชทานจากพระมหากษัตริย์ เว้นแต่จะได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ใช้เป็นชื่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๕) ไม่เหมือนหรือคล้ายกับชื่อสถาบันอุดมศึกษาอื่น หรือหน่วยงานของรัฐ

(๖) ไม่เป็นชื่อที่อาจก่อให้เกิดความสำคัญผิดว่ารัฐบาล หน่วยงานของรัฐของไทยหรือของต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศเป็นเจ้าของหรือผู้ดำเนินการ

(๗) ไม่มีลักษณะเป็นการโฆษณาที่เกินจริง

(๘) ไม่ขัดต่อแนวนโยบายแห่งรัฐ

(๙) ไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

ข้อ ๘ ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่จะขอจัดตั้งตามข้อ ๖ (๒) ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่เหมือนหรือมุ่งหมายให้คล้ายกับพระปรมาภิไธยย่อ พระราชลัญจกร พระบรมราชสัญลักษณ์ ตราแผ่นดิน ตราจักรี ตราเครื่องราชอิสริยาภรณ์ รวมถึงตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์อื่น ในทำนองเดียวกัน

(๒) ไม่เหมือนหรือคล้ายกับตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษาอื่น หรือหน่วยงานของรัฐ

(๓) ไม่ขัดต่อแนวนโยบายแห่งรัฐ

(๔) ไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

ข้อ ๙ เมื่อสำนักงานได้รับคำขอ โครงการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สาขาวิชาที่จะเปิดสอน พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานตามที่กำหนด ในข้อ ๓ แล้ว ให้สำนักงานตรวจสอบความถูกต้องของคำขอและความครบถ้วนของเอกสาร และหลักฐาน พร้อมทั้งให้ออกใบรับคำขอให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตไว้เป็นหลักฐาน

กรณีที่คำขอถูกต้อง และเอกสารและหลักฐานครบถ้วนแล้ว ให้สำนักงานเสนอคำขอ โครงการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สาขาวิชาที่จะเปิดสอน และเอกสารและหลักฐานให้คณะกรรมการเพื่อพิจารณา

กรณีที่คำขอไม่ถูกต้อง หรือเอกสารหรือหลักฐานไม่ครบถ้วน ให้สำนักงานแจ้งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบทันทีหรือภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำขอเพื่อให้ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการแก้ไขคำขอ ให้ถูกต้องหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนด ในการแจ้งดังกล่าว ให้สำนักงานทำเป็นหนังสือและระบุนายการในคำขอที่ไม่ถูกต้อง หรือเอกสารหรือหลักฐานที่ยังไม่ครบถ้วน พร้อมทั้งบันทึกการแจ้งดังกล่าวไว้ หากผู้ขอรับใบอนุญาตไม่แก้ไขคำขอให้ถูกต้องหรือไม่จัดส่งเอกสาร หรือหลักฐานเพิ่มเติมให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้สำนักงานคืนคำขอ และเอกสาร และหลักฐานให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาต พร้อมทั้งแจ้งเป็นหนังสือถึงเหตุแห่งการคืนคำขอและสิทธิในการอุทธรณ์ ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบด้วย

ข้อ ๑๐ กรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่าคำขอ โครงการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สาขาวิชาที่จะเปิดสอน และเอกสารและหลักฐานเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ ข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ และข้อ ๘ ให้สำนักงานแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบ เพื่อให้ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินงานตามแผนงานจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พร้อมทั้งรายงานผลการดำเนินงานตามแผนงานดังกล่าวต่อสำนักงานเพื่อเสนอให้คณะกรรมการทราบทุกสามเดือน

กรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่าคำขอ โครงการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สาขาวิชาที่จะเปิดสอน หรือเอกสารหรือหลักฐานไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ ข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ หรือข้อ ๘ ให้สำนักงานแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังกล่าวภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งเป็นหนังสือ และให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตได้ปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาดังกล่าว และคณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่าการปรับปรุงแก้ไขเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแล้ว ให้สำนักงานแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบ เพื่อให้ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินงานตามแผนงานจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พร้อมทั้งรายงานผลการดำเนินงานตามแผนงานดังกล่าวต่อสำนักงานเพื่อเสนอให้คณะกรรมการทราบทุกสามเดือน

(๒) กรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตได้ปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาดังกล่าวแล้ว แต่คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่าการปรับปรุงแก้ไขไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ให้คณะกรรมการให้คำแนะนำรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาไม่อนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๓) กรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ประสงค์ที่จะให้คณะกรรมการพิจารณาต่อไป และให้สำนักงานคืนคำขอ โครงการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สาขาวิชาที่จะเปิดสอน และเอกสารและหลักฐานให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาต พร้อมทั้งแจ้งเป็นหนังสือถึงเหตุแห่งการคืนคำขอและสิทธิในการอุทธรณ์ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบ รวมทั้งรายงานให้คณะกรรมการทราบด้วย

กรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่าคำขอ โครงการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สาขาวิชาที่จะเปิดสอน หรือเอกสารหรือหลักฐานไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ ข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ หรือข้อ ๘ ในสาระสำคัญและผู้ขอรับใบอนุญาตไม่อาจปรับปรุงแก้ไขได้ภายในสี่สิบห้าวัน ให้คณะกรรมการให้คำแนะนำรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาไม่อนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ข้อ ๑๑ กรณีที่คณะกรรมการพิจารณาผลการดำเนินงานตามแผนงานจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแล้ว เห็นว่าผู้ขอรับใบอนุญาตได้ดำเนินงานเป็นไปตามแผนงานที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบ ให้คณะกรรมการให้คำแนะนำรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

กรณีที่คณะกรรมการพิจารณาผลการดำเนินงานตามแผนงานจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแล้ว เห็นว่าผู้ขอรับใบอนุญาตไม่สามารถดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนงานที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบได้ ให้คณะกรรมการแจ้งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด หากผู้ขอรับใบอนุญาตปรับปรุงแก้ไขให้เป็นไปตามแผนงานดังกล่าวได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้คณะกรรมการให้คำแนะนำรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

กรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตไม่สามารถดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนงานจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบได้ เนื่องจากมีเหตุสุดวิสัย หรือเหตุอันมิใช่ความผิดของผู้ขอรับใบอนุญาต หรือเป็นการแก้ไขที่ไม่กระทบต่อสาระสำคัญของแผนงาน ผู้ขอรับใบอนุญาตอาจเสนอขอปรับปรุงแก้ไข แผนงานดังกล่าวต่อคณะกรรมการ หากคณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นชอบให้ปรับปรุงแก้ไขได้ ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตเสนอแผนงานให้คณะกรรมการพิจารณาให้ความเห็นชอบใหม่ โดยในการพิจารณา ของคณะกรรมการให้นำข้อ ๑๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

กรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตไม่สามารถปรับปรุงแก้ไขให้เป็นไปตามแผนงานตามวรรคสอง หรือวรรคสามภายในระยะเวลาที่กำหนดได้ คณะกรรมการอาจให้คำแนะนำรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา ไม่อนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หรือคณะกรรมการอาจแจ้งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการ ปรับปรุงแก้ไขข้อใดข้อหนึ่งภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยระยะเวลาในการปรับปรุงแก้ไขดังกล่าวรวมแล้ว ต้องไม่เกินสองปีนับแต่วันที่ผู้ขอรับใบอนุญาตได้รับแจ้งเป็นหนังสือว่าคณะกรรมการให้ความเห็นชอบ แผนงานตามข้อ ๑๐

ข้อ ๑๒ ให้สำนักงานมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาของรัฐมนตรียังผู้ขอรับใบอนุญาตทราบ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รัฐมนตรีมีคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามข้อ ๑๐ หรือข้อ ๑๑

ในกรณีที่คำสั่งตามวรรคหนึ่งเป็นคำสั่งที่อาจฟ้องต่อศาลปกครองได้ ให้ระบุวิธีการยื่นคำฟ้อง และระยะเวลาสำหรับยื่นคำฟ้องไว้ในคำสั่งดังกล่าวด้วย

ข้อ ๑๓ ใบอนุญาตให้เป็นไปตามแบบ รกอ. ๐๒ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๑๔ กรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดเสียหายในสาระสำคัญ ให้ผู้รับ ใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต่อสำนักงานพร้อมด้วยเอกสาร หรือหลักฐานตามที่กำหนดไว้ในแบบ รกอ. ๐๒/๑ ท้ายกฎกระทรวงนี้

เมื่อสำนักงานตรวจสอบแล้วว่าใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดเสียหายในสาระสำคัญจริง ให้สำนักงานออกใบแทนใบอนุญาตให้แก่ผู้รับใบอนุญาต

การออกใบแทนใบอนุญาตให้ใช้แบบใบอนุญาตตามแบบ รกอ. ๐๒ และระบุคำว่า “ใบแทน” ด้วยตัวอักษรสีแดงที่กึ่งกลางส่วนบนด้านหน้าของใบอนุญาต และระบุวัน เดือน ปีที่ออกใบแทน ใบอนุญาต พร้อมทั้งลงลายมือชื่อผู้ออกใบแทนใบอนุญาตกำกับไว้ด้วย ทั้งนี้ ให้สำนักงานบันทึก การออกใบแทนใบอนุญาตไว้ในระบบทะเบียนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนด้วย

ข้อ ๑๕ บรรดาคำขอที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับและยังอยู่ระหว่างการพิจารณา ให้พิจารณาดำเนินการตามกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอรับใบอนุญาต และการออกใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๙ จนกว่าจะแล้วเสร็จ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

เลขรับที่
วันที่
(สำหรับเจ้าหน้าที่)

คำขอรับใบอนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

เขียนที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑. รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ขอรับใบอนุญาต

๑.๑ กรณีเป็นบุคคลธรรมดา

ชื่อ - สกุล สัญชาติ

เกิดวันที่ เดือน พ.ศ. อายุ ปี

อยู่บ้านเลขที่ หมู่ที่ ตรอก/ซอย ถนน

ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด

โทรศัพท์ โทรสาร อีเมล

อาชีพ คุณวุฒิ

ชื่อสำนักงาน

ตั้งอยู่เลขที่ หมู่ที่ ตรอก/ซอย ถนน

ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด

โทรศัพท์ โทรสาร อีเมล

ชื่อ - สกุล บิดา สัญชาติ

ชื่อ - สกุล มารดา สัญชาติ

ชื่อ - สกุล คู่สมรส สัญชาติ

สกุลเดิมก่อนสมรส สัญชาติเดิมก่อนสมรส

ขอรับรองว่าผู้ขอรับใบอนุญาต

(๑) ไม่เป็น เป็น บุคคลล้มละลาย

(๒) ไม่เคยเป็น เคยเป็น บุคคลล้มละลายทุจริต

เมื่อ

พ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลายทุจริตเมื่อ

(๓) ไม่เป็น เป็น คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) ไม่เคย เคย ถูกเพิกถอนใบอนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

เมื่อ

๑.๒ กรณีเป็นนิติบุคคล

ชื่อ ประเภท

ตามกฎหมายของประเทศ จดทะเบียนเมื่อ

เลขทะเบียน

สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่เลขที่ หมู่ที่ ตรอก/ซอย

ถนน ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต

จังหวัด โทรศัพท์

โทรสาร อีเมล

โดยมี เป็นผู้มีอำนาจในการยื่นคำขอ
รับใบอนุญาตแทนนิติบุคคล

ขอรับรองว่าผู้ขอรับใบอนุญาต

(๑) มีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบกิจการทางการศึกษา

(๒) ไม่เป็น เป็น บุคคลล้มละลาย

(๓) ไม่เคยเป็น เคยเป็น บุคคลล้มละลายทุจริต

เมื่อ

พ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลายทุจริตเมื่อ

(๔) ไม่เคย เคย ถูกเพิกถอนใบอนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

เมื่อ

๒. มีความประสงค์ขอรับใบอนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ประเภท ชื่อ

โดยจะจัดตั้งขึ้น ณ เลขที่ หมู่ที่ ตรอก/ซอย

ถนน ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต

จังหวัด โทรศัพท์ โทรสาร

อีเมล

๓. พร้อมกับคำขอนี้ ได้แนบเอกสารและหลักฐานต่าง ๆ มาด้วยแล้ว ดังต่อไปนี้

๓.๑ กรณีเป็นบุคคลธรรมดา

(๑) โครงการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งประกอบด้วย รายงานการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และแผนงานจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน ๕ ชุด

(๒) ข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามมาตรา ๑๑ จำนวน ๒ ชุด

(๓) สาขาวิชาที่จะเปิดสอน

(๔) หลักสูตรการศึกษาตามแผนงานจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในระยะเวลาหนึ่งปีแรกที่เปิดการเรียนการสอน

(๕) เอกสารหรือหลักฐานแสดงการได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาต ในกรณีที่ตั้งสถาบันอุดมศึกษาเป็นชื่อที่ได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาต

(๖) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านของผู้ขอรับใบอนุญาต

(๗) รูปถ่ายของผู้ขอรับใบอนุญาตครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๕ x ๖ เซนติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน จำนวน ๓ รูป

(๘) เอกสารแสดงฐานะทางการเงินของผู้ขอรับใบอนุญาต

(๙) สำเนาหนังสือสำคัญแสดงการเป็นผู้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินที่จะใช้เป็นที่จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หรือหลักฐานแสดงให้เห็นว่าเมื่อได้รับใบอนุญาตแล้วจะสามารถโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้ หรือสามารถโอนสิทธิตามสัญญาเช่าที่ดินจากราชการหรือหน่วยงานของรัฐให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้ตามมาตรา ๑๒

(๑๐) เอกสารแสดงราคาประเมินทุนทรัพย์ของที่ดินของทางราชการ

(๑๑) ผังแม่บทพร้อมสำเนาใบอนุญาตประกอบวิชาชีพของผู้ออกแบบผังแม่บท

(๑๒) แบบแปลนอาคารและสิ่งปลูกสร้างพร้อมสำเนาใบอนุญาตประกอบวิชาชีพของผู้ออกแบบแปลนอาคารและสิ่งปลูกสร้าง

(๑๓) เอกสารแสดงราคาประเมินอาคารและสิ่งปลูกสร้าง หากเป็นอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างใหม่ให้ใช้ราคาก่อสร้างตามความเป็นจริง หรือหากมีความจำเป็นอาจใช้ราคาประเมินของบริษัทประเมินราคาทรัพย์สินที่มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ กรณีเป็นอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างเดิมให้ใช้ราคาประเมินไม่เกินสองปีของบริษัทประเมินราคาทรัพย์สินที่มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(๑๔) สำเนาใบรับรองการก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือเคลื่อนย้ายอาคาร ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร สำหรับอาคารที่ใช้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ถ้ามี)

(๑๕) สำเนาใบอนุญาตเปลี่ยนการใช้อาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร สำหรับอาคารที่ใช้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ถ้ามี)

(๑๖) เอกสารแสดงการตรวจสอบอาคารและอุปกรณ์ของอาคารจากผู้ตรวจสอบที่ขึ้นทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร (ถ้ามี)

(๑๗) รายชื่อบุคคลซึ่งประสงค์จะแนะนำให้รัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นนายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๒๘ (๑) และ (๓) รวมทั้งหนังสือแสดงความยินยอม ประวัติโดยย่อ สำเนาทะเบียนบ้าน และรูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๕ x ๖ เซนติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน จำนวนคนละ ๓ รูป

(๑๘) เอกสารหรือหลักฐานอื่น (ถ้ามี)

.....

.....

.....

๓.๒ กรณีเป็นนิติบุคคล

(๑) โครงการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งประกอบด้วย รายงานการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และแผนงานจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน ๕ ชุด

(๒) ข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามมาตรา ๑๑ จำนวน ๒ ชุด

(๓) สาขาวิชาที่จะเปิดสอน

(๔) หลักสูตรการศึกษาตามแผนงานจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในระยะเวลาหนึ่งปีแรกที่เปิดการเรียนการสอน

(๕) เอกสารหรือหลักฐานแสดงการได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาต ในกรณีที่ตั้งสถาบันอุดมศึกษาเป็นชื่อที่ได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาต

(๖) สำเนาใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนของนิติบุคคล

(๗) หนังสือรับรองจากนายทะเบียนนิติบุคคลซึ่งออกให้ไม่เกินหกเดือนเกี่ยวกับ

(ก) ชื่อนิติบุคคล

(ข) รายชื่อกรรมการ

(ค) อำนาจของกรรมการ

(ง) จำนวนทุนที่เรียกชำระแล้วหรือทรัพย์สินของมูลนิธิในกรณีของผู้ขอรับ

ใบอนุญาตเป็นมูลนิธิ

(จ) ที่ตั้งสำนักงานใหญ่

(ฉ) วัตถุประสงค์

(๘) มติที่ประชุมกรรมการนิติบุคคลที่เห็นชอบให้ขออนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา

เอกชน

(๙) หนังสือแสดงว่าเป็นผู้ได้รับมอบอำนาจให้กระทำการแทนนิติบุคคลซึ่งรับรองโดยผู้มีอำนาจลงนามและประทับตรานิติบุคคล (ถ้ามี) พร้อมติดอากรแสตมป์

(๑๐) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านของผู้ได้รับมอบอำนาจให้กระทำการแทนนิติบุคคล

(๑๑) รูปถ่ายของผู้ได้รับมอบอำนาจให้กระทำการแทนนิติบุคคลครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๕ x ๖ เซนติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน จำนวน ๓ รูป

(๑๒) เอกสารแสดงฐานะทางการเงินของผู้ขอรับใบอนุญาต

(๑๓) สำเนาหนังสือสำคัญแสดงการเป็นผู้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินที่จะใช้เป็นที่จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หรือหลักฐานแสดงให้เห็นว่าเมื่อได้รับใบอนุญาตแล้วจะสามารถโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้ หรือสามารถโอนสิทธิตามสัญญาเช่าที่ดินจากราชการหรือหน่วยงานของรัฐให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้ตามมาตรา ๑๒

(๑๔) เอกสารแสดงราคาประเมินทุนทรัพย์ของที่ดินของทางราชการ

(๑๕) ผังแม่บทพร้อมสำเนาใบอนุญาตประกอบวิชาชีพของผู้ออกแบบผังแม่บท

(๑๖) แบบแปลนอาคารและสิ่งปลูกสร้างพร้อมสำเนาใบอนุญาตประกอบวิชาชีพของผู้ออกแบบแปลนอาคารและสิ่งปลูกสร้าง

(๑๗) เอกสารแสดงราคาประเมินอาคารและสิ่งปลูกสร้าง หากเป็นอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างใหม่ให้ใช้ราคาก่อสร้างตามความเป็นจริง หรือหากมีความจำเป็นอาจใช้ราคาประเมินของบริษัทประเมินราคาทรัพย์สินที่มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ กรณีเป็นอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างเดิมให้ใช้ราคาประเมินไม่เกินสองปีของบริษัทประเมินราคาทรัพย์สินที่มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(๑๘) สำเนาใบรับรองการก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือเคลื่อนย้ายอาคาร ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร สำหรับอาคารที่ใช้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ถ้ามี)

(๑๙) สำเนาใบอนุญาตเปลี่ยนการใช้อาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร สำหรับอาคารที่ใช้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ถ้ามี)

(๒๐) เอกสารแสดงการตรวจสอบอาคารและอุปกรณ์ของอาคารจากผู้ตรวจสอบที่ขึ้นทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร (ถ้ามี)

(๒๑) รายชื่อบุคคลซึ่งประสงค์จะแนะนำให้รัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นนายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๒๘ (๑) และ (๓) รวมทั้งหนังสือแสดงความยินยอม ประวัติโดยย่อ สำเนาทะเบียนบ้าน และรูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๕ x ๖ เซนติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน จำนวนคนละ ๓ รูป

(๒๒) เอกสารหรือหลักฐานอื่น (ถ้ามี)

.....
.....
.....

๔. ข้าพเจ้าขอรับรองว่า รายละเอียดที่ระบุในคำขอรับใบอนุญาต พร้อมเอกสารและหลักฐานต่าง ๆ ที่ได้ยื่น ถูกต้องตรงตามความเป็นจริงทุกประการ และหากมีกรณีที่สำเนาใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนของนิติบุคคล หนังสือรับรองจากนายทะเบียนนิติบุคคล หรือหนังสือแสดงว่าเป็นผู้ได้รับมอบอำนาจให้กระทำการแทนนิติบุคคลผู้ขอรับใบอนุญาต ได้มีการเปลี่ยนแปลงข้อความเป็นอย่างอื่นเมื่อใด จะได้แจ้งการเปลี่ยนแปลงนั้นมาด้วย

๕. ข้าพเจ้าได้ทราบแล้วว่า เมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาต พร้อมเอกสารและหลักฐานครบถ้วนแล้ว จึงจะเริ่มดำเนินการพิจารณาคำขอรับใบอนุญาต

(ลายมือชื่อ) ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาต
()

(ตราครุฑ)

ใบอนุญาต
จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษา
เอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษา
อนุญาตให้

.....
(ชื่อผู้รับใบอนุญาต)

อยู่บ้านเลขที่ หมู่ที่ ตรอก/ซอย ถนน

ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด

จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนประเภท

ชื่อ

ตั้งอยู่เลขที่ หมู่ที่ ตรอก/ซอย ถนน

ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด

ให้ไว้ ณ วันที่ เดือน พ.ศ.

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ประทับตรากระทรวงศึกษาธิการ

เลขรับที่ วันที่ (สำหรับเจ้าหน้าที่)
--

คำขอรับใบแทนใบอนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

เขียนที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑. ชื่อผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

อยู่บ้านเลขที่ หมู่ที่ ตรอก/ซอย ถนน

ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด

โทรศัพท์ โทรสาร อีเมล

ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ชื่อ

ตามใบอนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เลขที่ ให้ไว้ ณ วันที่

ตั้งอยู่เลขที่ หมู่ที่ ตรอก/ซอย ถนน

ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด

โทรศัพท์ โทรสาร อีเมล

๒. มีความประสงค์จะขอรับใบแทนใบอนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเนื่องจาก

ใบอนุญาตสูญหาย ใบอนุญาตถูกทำลาย ใบอนุญาตชำรุดเสียหายในสาระสำคัญ

๓. พร้อมกับคำขอนี้ ได้แนบเอกสารหรือหลักฐานต่าง ๆ มาด้วยแล้ว ดังต่อไปนี้

๓.๑ กรณีเป็นบุคคลธรรมดา

(๑) หลักฐานการรับแจ้งความว่าใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย

(๒) ใบอนุญาตที่ถูกทำลายหรือชำรุดเสียหายในสาระสำคัญ (ถ้ามี)

(๓) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้รับใบอนุญาต

(๔) สำเนาคำสั่งโอนใบอนุญาต (ถ้ามี)

(๕) เอกสารหรือหลักฐานอื่น (ถ้ามี)

.....

.....

๓.๒ กรณีเป็นนิติบุคคล

- (๑) หลักฐานการรับแจ้งความว่าใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย
- (๒) ใบอนุญาตที่ถูกทำลายหรือชำรุดเสียหายในสาระสำคัญ (ถ้ามี)
- (๓) หนังสือรับรองจากนายทะเบียนนิติบุคคลซึ่งออกให้ไม่เกินหกเดือน
- (๔) หนังสือแสดงว่าเป็นผู้ได้รับมอบอำนาจให้กระทำการแทนนิติบุคคล

ซึ่งรับรองโดยผู้มีอำนาจลงนามและประทับตรานิติบุคคล (ถ้ามี) พร้อมติดอากรแสตมป์

- (๕) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ได้รับมอบอำนาจให้กระทำการแทนนิติบุคคล
- (๖) สำเนาคำสั่งโอนใบอนุญาต (ถ้ามี)
- (๗) เอกสารหรือหลักฐานอื่น (ถ้ามี)

.....
.....

๔. ข้าพเจ้าขอรับรองว่า รายละเอียดที่ระบุในคำขอรับใบแทนใบอนุญาต พร้อมเอกสาร และหลักฐานต่าง ๆ ที่ได้ยื่น ถูกต้องตรงตามความเป็นจริงทุกประการ

๕. ข้าพเจ้าได้ทราบแล้วว่า เมื่อได้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต พร้อมเอกสารและหลักฐาน ครบถ้วนแล้ว จึงจะเริ่มดำเนินการพิจารณาคำขอรับใบแทนใบอนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(ลายมือชื่อ) ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต

()

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามกฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๙ มีการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ไม่ชัดเจน ไม่มีการกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อแสดงความพร้อมและศักยภาพของผู้ขอรับใบอนุญาตที่มีประสิทธิภาพเพียงพอ ทำให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่จัดตั้งขึ้นในช่วงเวลาที่ผ่านมามีปัญหาเกี่ยวกับความไม่พร้อมในการจัดการศึกษา ซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพและมาตรฐานในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเสียใหม่ เพื่อให้การจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีคุณภาพและมีมาตรฐานสามารถตอบสนองต่อการผลิตบัณฑิตตามความต้องการและทิศทางในการพัฒนาประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เปลี่ยนชื่อหรือเปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุญาตและการอนุญาตให้เปลี่ยนชื่อหรือเปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

หมวด ๑

การเปลี่ยนชื่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ข้อ ๓ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดประสงค์จะเปลี่ยนชื่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้อธิการบดียื่นคำขอต่อสำนักงาน พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานตามที่กำหนดไว้ในแบบ รกอ. ๐๗ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๔ การเปลี่ยนชื่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) มีการเปลี่ยนวัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการให้แก่ไขวัตถุประสงค์ในข้อกำหนดแล้ว

(๒) ได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบันและผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๓) ชื่อที่จะเปลี่ยนต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับชื่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่จะขอจัดตั้งตามกฎกระทรวงว่าด้วยการขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ข้อ ๕ เมื่อสำนักงานได้รับคำขอ พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานแล้ว ให้สำนักงานตรวจสอบความถูกต้องของคำขอและความครบถ้วนของเอกสารและหลักฐาน พร้อมทั้งให้ออกใบรับคำขอให้แก่ผู้ยื่นคำขอไว้เป็นหลักฐาน

กรณีที่คำขอถูกต้อง และเอกสารและหลักฐานครบถ้วนแล้ว ให้สำนักงานเสนอคำขอและเอกสารและหลักฐานให้คณะกรรมการเพื่อพิจารณา

กรณีที่คำขอไม่ถูกต้อง หรือเอกสารหรือหลักฐานไม่ครบถ้วน ให้สำนักงานแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบทันทีหรือภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำขอเพื่อให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการแก้ไขคำขอให้ถูกต้องหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนด ในการแจ้งดังกล่าวให้สำนักงานทำเป็นหนังสือและบรรยายการในคำขอที่ไม่ถูกต้อง หรือเอกสารหรือหลักฐานที่ยังไม่ครบถ้วน พร้อมทั้งบันทึกการแจ้งดังกล่าวไว้ หากผู้ยื่นคำขอไม่แก้ไขคำขอให้ถูกต้องหรือไม่จัดส่งเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้สำนักงานคืนคำขอ และเอกสารและหลักฐานให้แก่ผู้ยื่นคำขอ พร้อมทั้งแจ้งเป็นหนังสือถึงเหตุแห่งการคืนคำขอและสิทธิในการอุทธรณ์ให้ผู้ยื่นคำขอทราบด้วย

ข้อ ๖ กรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่าคำขอ และเอกสารและหลักฐาน เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามข้อ ๔ ให้คณะกรรมการให้คำแนะนำรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุญาตให้เปลี่ยนชื่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

กรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่าคำขอ หรือเอกสารหรือหลักฐาน ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามข้อ ๔ ให้สำนักงานแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังกล่าวภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่รับแจ้งเป็นหนังสือและให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่ผู้ยื่นคำขอได้ปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาดังกล่าว และคณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่าการปรับปรุงแก้ไขเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแล้ว ให้คณะกรรมการให้คำแนะนำรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุญาตให้เปลี่ยนชื่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๒) กรณีที่ผู้ยื่นคำขอได้ปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาดังกล่าว แต่คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่าการปรับปรุงแก้ไขไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ให้คณะกรรมการให้คำแนะนำรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาไม่อนุญาตให้เปลี่ยนชื่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๓) กรณีที่ผู้ยื่นคำขอไม่ปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอไม่ประสงค์ที่จะให้คณะกรรมการพิจารณาต่อไป และให้สำนักงานคืนคำขอ และเอกสารและหลักฐานให้แก่ผู้ยื่นคำขอ พร้อมทั้งแจ้งเป็นหนังสือถึงเหตุแห่งการคืนคำขอและสิทธิในการอุทธรณ์ให้ผู้ยื่นคำขอทราบรวมทั้งรายงานให้คณะกรรมการทราบด้วย

หมวด ๒

การเปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ข้อ ๗ การเปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะเปลี่ยนจากวิทยาลัยเป็นสถาบันหรือมหาวิทยาลัย หรือจากสถาบันเป็นวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย หรือจากมหาวิทยาลัยเป็นวิทยาลัยหรือสถาบันก็ได้ โดยการเปลี่ยนประเภทจะต้องมีลักษณะสอดคล้องกับประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดลักษณะของมหาวิทยาลัย สถาบัน และวิทยาลัยของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และมีที่ดินตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดลักษณะและเนื้อที่ที่ดิน ที่จะใช้เป็นที่จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ข้อ ๘ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดประสงค์จะเปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้อธิการบดียื่นคำขอต่อสำนักงาน พร้อมด้วยแผนงานเปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและเอกสารและหลักฐานตามที่กำหนดไว้ในแบบ รกอ. ๐๙ ทำयกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๙ การเปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

- (๑) ได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบันและผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
- (๒) ได้จัดการศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีการศึกษา และมีผู้สำเร็จการศึกษาแล้ว
- (๓) ได้รับการรับรองวิทยฐานะในทุกชั้นปริญญาและทุกสาขาวิชาที่จัดการศึกษา
- (๔) ได้ดำเนินการตามข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแล้ว
- (๕) ได้แสดงผลการประเมินจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ที่ประเมินมาแล้วไม่เกินห้าปีนับถึงวันที่ยื่นคำขอ
- (๖) ได้แสดงผลการประเมินคุณภาพภายในทุกหลักสูตรที่จัดการศึกษาย้อนหลังสามปีติดต่อกันนับถึงวันที่ยื่นคำขอ
- (๗) กรณีที่มีการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง จะต้องเป็นไปตามมาตรฐานการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งในทุกหลักสูตรที่จัดการศึกษา
- (๘) ที่ดินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องเป็นไปตามมาตรา ๑๒ โดยมีลักษณะและเนื้อที่ตามประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่จะขอเปลี่ยนประเภทตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดลักษณะและเนื้อที่ที่ดิน ที่จะใช้เป็นที่จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
- (๙) ได้จัดทำแผนงานเปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๑๐
- (๑๐) ได้จัดทำร่างข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่จะขอเปลี่ยนประเภท โดยอย่างน้อยต้องมีรายการเป็นไปตามมาตรา ๑๑ วรรคสอง
- (๑๑) ต้องมีผลงานวิจัยในนามของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นที่มีคุณภาพและมาตรฐานเป็นที่ยอมรับได้ตามหลักวิชาการด้านการวิจัยในหลักสูตรที่เปิดสอน และต้องได้รับการตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูลที่คณะกรรมการกำหนด สำหรับหลักสูตรระดับปริญญาตรีต้องมีผลงานวิจัยไม่น้อยกว่าหลักสูตรละห้าเรื่อง สำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาต้องมีผลงานวิจัยไม่น้อยกว่าหลักสูตรละเก้าเรื่อง ภายในห้าปีย้อนหลังนับถึงวันที่ยื่นคำขอ

ข้อ ๑๐ แผนงานเปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามข้อ ๘ ต้องมีเนื้อหา ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อและประเภท

(๒) ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์

(๓) ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์

(๔) โครงสร้างการบริหาร

(๕) รายละเอียดเกี่ยวกับที่ดินที่จะใช้เป็นที่ตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่จะขอเปลี่ยนประเภท

(๖) ผลการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ผ่านมาย้อนหลังไม่น้อยกว่าสามปี นับถึงวันที่ยื่นคำขอ ซึ่งประกอบด้วย การดำเนินงานด้านกายภาพ ด้านวิชาการ ด้านการเงิน และด้านบริหารจัดการ

(๗) แผนการดำเนินงานระยะเวลาไม่น้อยกว่าห้าปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนประเภท ซึ่งประกอบด้วย แผนด้านกายภาพ แผนด้านวิชาการ แผนด้านการเงิน และแผนด้านบริหารจัดการ

(๘) เนื้อหาอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

รายละเอียดการจัดทำผลการดำเนินงานตาม (๖) และแผนการดำเนินงานตาม (๗) ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ข้อ ๑๑ เมื่อสำนักงานได้รับคำขอ แผนงานเปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานตามที่กำหนดในข้อ ๘ แล้ว ให้สำนักงานตรวจสอบความถูกต้องของคำขอ และความครบถ้วนของเอกสารและหลักฐาน พร้อมทั้งให้ออกใบรับคำขอให้แก่ผู้ยื่นคำขอไว้เป็นหลักฐาน กรณีที่คำขอถูกต้อง และเอกสารและหลักฐานครบถ้วนแล้ว ให้สำนักงานเสนอคำขอ แผนงาน เปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และเอกสารและหลักฐานให้คณะกรรมการเพื่อพิจารณา

กรณีที่คำขอไม่ถูกต้อง หรือเอกสารหรือหลักฐานไม่ครบถ้วน ให้สำนักงานแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอ ทราบทันทีหรือภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำขอเพื่อให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการแก้ไขคำขอให้ถูกต้อง หรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนด ในการแจ้งดังกล่าว ให้สำนักงานทำเป็นหนังสือและระบุงการในคำขอที่ไม่ถูกต้อง หรือเอกสารหรือหลักฐานที่ยังไม่ครบถ้วน พร้อมทั้งบันทึกการแจ้งดังกล่าวไว้ หากผู้ยื่นคำขอไม่แก้ไขคำขอให้ถูกต้องหรือไม่จัดส่งเอกสาร หรือหลักฐานเพิ่มเติมให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้สำนักงานคืนคำขอ และเอกสาร และหลักฐานให้แก่ผู้ยื่นคำขอ พร้อมทั้งแจ้งเป็นหนังสือถึงเหตุแห่งการคืนคำขอและสิทธิในการอุทธรณ์ ให้ผู้ยื่นคำขอทราบด้วย

ข้อ ๑๒ กรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่าคำขอ แผนงานเปลี่ยนประเภท สถาบันอุดมศึกษาเอกชน และเอกสารและหลักฐานเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามข้อ ๗ ข้อ ๘ และข้อ ๑๐ ให้คณะกรรมการให้คำแนะนำรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุญาตให้เปลี่ยนประเภท สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

กรณีที่คุณคณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่าคำขอ แผนงานเปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หรือเอกสารหรือหลักฐานไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามข้อ ๗ ข้อ ๘ หรือข้อ ๑๐ ให้สำนักงานแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังกล่าวภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่รับแจ้งเป็นหนังสือ และให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่ผู้ยื่นคำขอได้ปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาดังกล่าว และคณะกรรมการพิจารณาแล้ว เห็นว่าการปรับปรุงแก้ไขเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแล้ว ให้คณะกรรมการให้คำแนะนำรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาอนุญาตให้เปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๒) กรณีที่ผู้ยื่นคำขอได้ปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาดังกล่าว แต่คณะกรรมการพิจารณา แล้วเห็นว่าการปรับปรุงแก้ไขไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ให้คณะกรรมการให้คำแนะนำรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาไม่อนุญาตให้เปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๓) กรณีที่ผู้ยื่นคำขอไม่ปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอ ไม่ประสงค์ที่จะให้คณะกรรมการพิจารณาต่อไป และให้สำนักงานคืนคำขอ แผนงานเปลี่ยนประเภท สถาบันอุดมศึกษาเอกชน และเอกสารและหลักฐานให้แก่ผู้ยื่นคำขอ พร้อมทั้งแจ้งเป็นหนังสือถึงเหตุ แห่งการคืนคำขอและสิทธิในการอุทธรณ์ให้ผู้ยื่นคำขอทราบ รวมทั้งรายงานให้คณะกรรมการทราบด้วย

กรณีที่คุณคณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่าคำขอ แผนงานเปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หรือเอกสารหรือหลักฐานไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามข้อ ๗ ข้อ ๘ หรือข้อ ๑๐ ในสาระสำคัญและผู้ยื่นคำขอไม่อาจปรับปรุงแก้ไขได้ภายในสี่สิบห้าวัน ให้คณะกรรมการให้คำแนะนำรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาไม่อนุญาตให้เปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ข้อ ๑๓ ให้สำนักงานมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาของรัฐมนตรีให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายใน เจ็ดวันนับแต่วันที่รัฐมนตรีมีคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้เปลี่ยนชื่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามข้อ ๖ หรือให้เปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามข้อ ๑๒

ในกรณีที่คำสั่งตามวรรคหนึ่งเป็นคำสั่งที่อาจฟ้องต่อศาลปกครองได้ ให้ระบุวิธีการยื่นคำฟ้อง และระยะเวลาสำหรับยื่นคำฟ้องไว้ในคำสั่งดังกล่าวด้วย

ข้อ ๑๔ บรรดาคำขอที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับและยังอยู่ระหว่างการพิจารณา ให้พิจารณาดำเนินการตามกฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอ อนุญาตและการอนุญาตให้เปลี่ยนชื่อหรือเปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๒ จนกว่าจะแล้วเสร็จ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

เลขรับที่ วันที่ (สำหรับเจ้าหน้าที่)
--

คำขออนุญาตเปลี่ยนชื่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

เขียนที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑. รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ขออนุญาต

ข้าพเจ้า ตำแหน่งอธิการบดี

มหาวิทยาลัย/สถาบัน/วิทยาลัย ตั้งอยู่เลขที่

หมู่ที่ ตรอก/ซอย ถนน

ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด

โทรศัพท์ โทรสาร อีเมล

๒. มีความประสงค์ขออนุญาตเปลี่ยนชื่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

จาก

เป็น

เนื่องจากการเปลี่ยนวัตถุประสงค์จาก

เป็น โดยได้รับความเห็นชอบ

จากคณะกรรมการให้แก้ไขวัตถุประสงค์แล้ว เมื่อวันที่

๓. พร้อมกับคำขอนี้ ได้แนบเอกสารและหลักฐานต่าง ๆ มาด้วยแล้ว ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาใบอนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๒) สำเนาคำสั่งโอนใบอนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ถ้ามี)

(๓) สำเนาใบอนุญาตให้เปลี่ยนชื่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หรือสำเนาหนังสืออนุญาตให้เปลี่ยนชื่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ถ้ามี)

(๔) สำเนาใบอนุญาตให้เปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หรือสำเนาหนังสืออนุญาตให้เปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ถ้ามี)

(๕) มติที่ประชุมสภาสถาบันที่เห็นชอบให้เปลี่ยนชื่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

- (๖) หนังสือยินยอมจากผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
 - (๗) ข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนฉบับที่ใช้อยู่ในวันที่ยื่นคำขอ
 - (๘) เอกสารหรือหลักฐานแสดงการได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาต
ในกรณีที่ชื่อสถาบันอุดมศึกษาเป็นชื่อที่ได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาต
 - (๙) เอกสารหรือหลักฐานอื่น (ถ้ามี)
-
-
-

๔. ข้าพเจ้าขอรับรองว่า รายละเอียดที่ระบุในคำขออนุญาต พร้อมเอกสาร
และหลักฐานต่าง ๆ ที่ได้ยื่น ถูกต้องตรงตามความเป็นจริงทุกประการ

๕. ข้าพเจ้าจะดำเนินการเปลี่ยนชื่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและแก้ไขเพิ่มเติม
ข้อกำหนดในส่วนที่เกี่ยวข้องภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนชื่อสถาบันอุดมศึกษา
เอกชน และจะแสดงหลักฐานต่อสำนักงานว่าได้เริ่มดำเนินการตามนั้นแล้ว

(ลายมือชื่อ) ผู้ยื่นคำขออนุญาต
(.....)
อธิการบดี

เลขรับที่ วันที่ (สำหรับเจ้าหน้าที่)
--

คำขออนุญาตเปลี่ยนแปลงสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

เขียนที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑. รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ขออนุญาต

ข้าพเจ้า ตำแหน่งอธิการบดี

มหาวิทยาลัย/สถาบัน/วิทยาลัย

ตั้งอยู่เลขที่ หมู่ที่ ตรอก/ซอย

ถนน ตำบล/แขวง

อำเภอ/เขต จังหวัด

โทรศัพท์ โทรสาร อีเมล

๒. มีความประสงค์จะขออนุญาตเปลี่ยนแปลงสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

จาก มหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัย

เป็น มหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัย

๓. พร้อมกับคำขอนี้ ได้แนบเอกสารและหลักฐานต่าง ๆ มาด้วยแล้ว ดังต่อไปนี้

(๑) แผนงานเปลี่ยนแปลงสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน ๕ ชุด

(๒) สำเนาใบอนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๓) สำเนาคำสั่งโอนใบอนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ถ้ามี)

(๔) สำเนาใบอนุญาตให้เปลี่ยนชื่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หรือสำเนาหนังสือ

อนุญาตให้เปลี่ยนชื่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ถ้ามี)

(๕) สำเนาใบอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หรือสำเนา

หนังสืออนุญาตให้เปลี่ยนแปลงประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ถ้ามี)

(๖) สำเนาหนังสือรับทราบการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง หรือสำเนาหนังสือ

อนุญาตให้จัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง (ถ้ามี)

(๗) มติที่ประชุมสภาสถาบันที่เห็นชอบให้เปลี่ยนแปลงประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๘) หนังสือยินยอมจากผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๙) ข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนฉบับที่ใช้อยู่ในวันที่ยื่นคำขอ
จำนวน ๒ ชุด

(๑๐) สำเนาหนังสือรับทราบหลักสูตรจากสำนักงานทุกหลักสูตร

(๑๑) สำเนาใบรับรองวิทยฐานะสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๑๒) สำเนาหนังสือสำคัญแสดงการเป็นผู้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินที่จะใช้เป็นที่ตั้ง
สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่จะขอเปลี่ยนแปลง หรือหลักฐานแสดงให้เห็นว่าเมื่อได้รับอนุญาต
ให้เปลี่ยนแปลงแล้วจะสามารถโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้
หรือสามารถโอนสิทธิตามสัญญาเช่าที่ดินจากส่วนราชการ หรือหน่วยงานของรัฐให้แก่สถาบัน
อุดมศึกษาเอกชนได้ตามมาตรา ๑๒ โดยมีลักษณะและเนื้อที่ตามประเภทของสถาบันอุดมศึกษา
เอกชนที่จะขอเปลี่ยนแปลงตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดลักษณะและเนื้อที่
ที่ดิน ที่จะใช้เป็นที่จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ในกรณีสถานที่ตั้งหลักและสถานที่จัดหาเพิ่มเติมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ที่ขอเปลี่ยนแปลงที่ไม่ได้ติดต่อกันเป็นผืนเดียวกันต้องแสดงแผนการใช้พื้นที่และแผนการเชื่อมโยง
สถานที่ที่ไม่เป็นอุปสรรคต่อการจัดการศึกษา

(๑๓) เอกสารแสดงราคาประเมินทุนทรัพย์ของที่ดินของทางราชการ

(๑๔) ผังแม่บทพร้อมสำเนาใบอนุญาตประกอบวิชาชีพของผู้ออกแบบผังแม่บท

(๑๕) แบบแปลนอาคารและสิ่งปลูกสร้างพร้อมสำเนาใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ
ของผู้ออกแบบแปลนอาคารและสิ่งปลูกสร้าง

(๑๖) เอกสารแสดงราคาประเมินอาคารและสิ่งปลูกสร้าง หากเป็นอาคาร
หรือสิ่งปลูกสร้างใหม่ให้ใช้ราคาก่อสร้างตามความเป็นจริง หรือหากมีความจำเป็นอาจใช้ราคาประเมิน
ของบริษัทประเมินราคาทรัพย์สินที่มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์
และตลาดหลักทรัพย์ กรณีเป็นอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างเดิมให้ใช้ราคาประเมินไม่เกินสองปีของ
บริษัทประเมินราคาทรัพย์สินที่มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์
และตลาดหลักทรัพย์

(๑๗) สำเนาใบรับรองการก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือเคลื่อนย้ายอาคาร
ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร สำหรับอาคารที่ใช้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ถ้ามี)

(๑๘) สำเนาใบอนุญาตเปลี่ยนการใช้อาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุม
อาคาร สำหรับอาคารที่ใช้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ถ้ามี)

(๑๙) เอกสารแสดงการตรวจสอบอาคารและอุปกรณ์ของอาคารจากผู้ตรวจสอบ
ที่ขึ้นทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร (ถ้ามี)

(๒๐) ผลการประเมินจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ
การศึกษา (องค์การมหาชน)

(๒๑) ผลการประเมินคุณภาพภายในทุกหลักสูตร

(๒๒) ร่างข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่จะขอเปลี่ยนแปลง

จำนวน ๒ ชุด

(๒๓) หลักฐานการตีพิมพ์ผลงานวิจัยในนามของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น
โดยตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูลที่คณะกรรมการกำหนด สำหรับหลักสูตรระดับ

ปริญญาตรีต้องมีผลงานวิจัยไม่น้อยกว่าหลักสูตรละห้าเรื่อง สำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา
ต้องมีผลงานวิจัยไม่น้อยกว่าหลักสูตรละเก้าเรื่อง ภายในห้าปีย้อนหลังนับถึงวันที่ยื่นคำขอ

๔. ข้าพเจ้าขอรับรองว่า รายละเอียดที่ระบุในคำขออนุญาต พร้อมเอกสาร
และหลักฐานต่าง ๆ ที่ได้ยื่น ถูกต้องตรงตามความเป็นจริงทุกประการ

(ลายมือชื่อ) ผู้ยื่นคำขออนุญาต

()

อธิการบดี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่การขออนุญาตและการอนุญาตให้เปลี่ยนชื่อและเปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุญาตและการอนุญาตให้เปลี่ยนชื่อหรือเปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๒ มีการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ยังไม่ชัดเจน โดยเฉพาะกรณีการเปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีการเปลี่ยนประเภทมีการจัดการศึกษาไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ในการกำหนดประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเปลี่ยนชื่อและเปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเสียใหม่ เพื่อให้การเปลี่ยนชื่อและเปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นไปโดยถูกต้อง เหมาะสม และสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของการจัดประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา

เรื่อง รายละเอียดในการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ตามข้อ ๕ (ก) (ข) และ (ง)
และรายละเอียดการจัดทำแผนการดำเนินงานตามข้อ ๖ (บ)

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๕ วรรคสอง และข้อ ๖ วรรคสอง ของกฎกระทรวงการขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๑ คณะกรรมการการอุดมศึกษา จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง รายละเอียดในการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ตามข้อ ๕ (ก) (ข) และ (ง) และรายละเอียดการจัดทำแผนการดำเนินงานตามข้อ ๖ (บ)”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ด้านการตลาด ต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) ข้อมูลจำนวนผู้มีโอกาสเข้าเรียน โดยต้องแสดง

(ก) การศึกษาวิเคราะห์สถิติและจำนวนกลุ่มเป้าหมายในจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่อยู่ใกล้เคียง

(ข) การศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างประชากรและการย้ายถิ่นในระดับมหภาคและระดับท้องถิ่น

(ค) การศึกษาวิเคราะห์จำนวนและรายละเอียดของผู้ประสงค์จะเข้าศึกษาในแต่ละสาขาวิชา ทั้งนี้ กรณีที่เป็นการจัดการศึกษาหลักสูตรนานาชาติ จะต้องมีการศึกษาวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของผู้ประสงค์จะเข้าศึกษาที่เป็นชาวต่างชาติประกอบด้วย

(๒) ข้อมูลตลาดแรงงานที่จะรองรับผู้สำเร็จการศึกษา

(๓) ข้อมูลของสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่เปิดสอนในสาขาวิชาเดียวกับสาขาวิชาที่จะเปิดสอนในพื้นที่จังหวัด กลุ่มจังหวัด และประเทศ โดยต้องแสดง

(ก) การวิเคราะห์การแข่งขัน

(ข) การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของจังหวัดที่ขอจัดตั้ง

(๔) ข้อมูลกลยุทธ์ของโครงการจัดตั้ง โดยต้องแสดง

(ก) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ทั้งปัจจัยภายในและภายนอกสถาบัน (SWOT)

(ข) การกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจน

(ค) กระบวนการในการได้มาซึ่งจำนวนนักศึกษาตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

(ง) กระบวนการทางการตลาดที่เหมาะสมสำหรับเป้าหมายที่กำหนดไว้

(จ) การวิเคราะห์คู่แข่งชั้น

ข้อ ๔ การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ด้านการดำเนินการ ต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) ข้อมูลด้านกายภาพ โดยต้องแสดง

(ก) อาคารและสิ่งปลูกสร้าง

(ข) ห้องเรียน และห้องปฏิบัติการต่าง ๆ

(ค) พื้นที่สำหรับใช้จัดกิจกรรม

- (ง) จำนวนห้องพักของอาจารย์
- (จ) ระบบสาธารณูปโภค
- (ฉ) ระบบป้องกันอัคคีภัย หรือภัยพิบัติอื่น (ถ้ามี)
- (ช) ระบบการจัดการเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของอาคาร
- (ซ) ระบบการคมนาคม
- (ฌ) แผนแม่บทโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล
- (ญ) รายการครุภัณฑ์สำนักงาน ครุภัณฑ์การศึกษา ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ และครุภัณฑ์ดิจิทัล
- (๒) ข้อมูลด้านวิชาการ โดยต้องแสดง
 - (ก) ความพร้อมด้านวิชาการ
 - (ข) ความพร้อมด้านการจัดหาอาจารย์
 - (ค) ความพร้อมด้านการจัดทำหลักสูตร
 - (ง) แผนรับนักศึกษาและการผลิตบัณฑิต
 - (จ) ห้องสมุด
 - (ฉ) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
 - (ช) การประเมินผลการเรียนรู้
 - (ซ) การวิจัย การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และการสร้างสรรค์

นวัตกรรม

- (ฌ) การประกันคุณภาพการศึกษา
- (๓) ข้อมูลด้านการเงิน โดยต้องแสดง
 - (ก) สินทรัพย์และเงินลงทุน
 - (ข) งบการเงิน
 - (ค) การประมาณงบการเงิน และการประมาณการลงทุน รายได้ ค่าใช้จ่าย เงินเดือน งบประมาณพัฒนาอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน งบประมาณการวิจัย งบประมาณการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา งบประมาณสนับสนุนการบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม งบประมาณครุภัณฑ์ กระแสเงินสด ผลตอบแทนโครงการ ระยะเวลาคืนทุน มูลค่าปัจจุบันสุทธิ อัตราผลตอบแทนของโครงการ

- (ง) แผนสำรองกรณีสถานการณ์ที่มีนักศึกษาต่ำกว่าเป้าหมาย
- (๔) ข้อมูลด้านการบริหารจัดการ โดยต้องแสดง
 - (ก) แผนการบริหารจัดการเชิงกระบวนการ
 - (ข) ผลผลิต (Output) ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ
 - (ค) ระบบและกลไกในการบริหารจัดการ
 - (ง) ระบบและกลไกการบริหารงานบุคคล

ข้อ ๕ แผนการดำเนินงานภายในกำหนดระยะเวลาห้าปีนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต
ด้านกายภาพ ต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

- (๑) การพัฒนาและใช้ประโยชน์พื้นที่
- (๒) ผังแม่บทการก่อสร้างและการพัฒนาพื้นที่

- (๓) การก่อสร้างอาคารและสิ่งปลูกสร้าง โดยต้องแสดง
 - (ก) ชื่ออาคารและสิ่งปลูกสร้าง
 - (ข) พื้นที่รวมของอาคารและความจุ (คน)
 - (ค) วัตถุประสงค์การใช้งานโดยสังเขป
 - (ง) แบบแปลนอาคารและสิ่งปลูกสร้าง
 - (จ) ภาพจำลอง หรือภาพถ่ายอาคารจริง
 - (ฉ) แบบแปลนแสดงการจัดครุภัณฑ์ประจำอาคาร
 - (ช) งบประมาณที่ใช้ในการก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคาร
 - (ซ) ระยะเวลาการก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคาร
- (๔) การพัฒนาระบบสาธารณูปโภค
- (๕) การจัดการเกี่ยวกับการป้องกันอัคคีภัย หรือภัยพิบัติอื่น (ถ้ามี)
- (๖) การจัดการเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของอาคาร
- (๗) การจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้ทุพพลภาพหรือผู้พิการ
- (๘) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล

ข้อ ๖ แผนการดำเนินงานภายในกำหนดระยะเวลาห้าปี นับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต
ด้านวิชาการ ต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

- (๑) การจัดการศึกษาตามหลักสูตรและสาขาวิชา
- (๒) การพัฒนาอาจารย์ประจำ
- (๓) การพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุน
- (๔) การรับนักศึกษา
- (๕) การวิจัย
- (๖) การพัฒนาห้องสมุด
- (๗) การบริหารจัดการครุภัณฑ์สำนักงาน ครุภัณฑ์การศึกษา ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ และ
ครุภัณฑ์ดิจิทัล

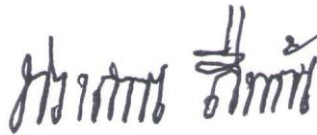
- (๘) การบริการวิชาการแก่สังคม
 - (๙) การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
 - (๑๐) ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา
- รายละเอียดตามวรรคหนึ่ง ต้องระบุงบประมาณที่จะใช้ในการดำเนินงานประกอบด้วย

ข้อ ๗ แผนการดำเนินงานภายในกำหนดระยะเวลาห้าปี นับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต
ด้านการเงิน ต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

- (๑) การจัดสรรทุนเป็นกองทุนประเภทต่าง ๆ
- (๒) งบแสดงฐานะการเงิน งบรายได้ค่าใช้จ่ายและงบแสดงการเปลี่ยนแปลงทุนสะสม
งบกระแสเงินสด และหมายเหตุประกอบงบการเงิน ซึ่งต้องได้รับการสอบทานจากผู้สอบบัญชีรับอนุญาต
- (๓) การประเมินราคาที่ดินของทางราชการ
- (๔) การประเมินราคาอาคารและสิ่งปลูกสร้าง
- (๕) การประเมินราคาสินทรัพย์ประเภทอื่น ๆ

ข้อ ๘ แผนการดำเนินงานภายในกำหนดระยะเวลาห้าปี นับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต
ด้านการบริหารจัดการ ต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการตามข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
และความสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการอุดมศึกษา

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓

(ศาสตราจารย์ประสาธ สืบคำ)

ประธานกรรมการการอุดมศึกษา
ปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการการอุดมศึกษา

ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา

เรื่อง รายละเอียดการจัดทำผลการดำเนินงานตามข้อ ๑๐ (๖) และแผนการดำเนินงานตามข้อ ๑๐ (๗)

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๐ วรรคสอง ของกฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตให้เปลี่ยนชื่อหรือเปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๑ คณะกรรมการการอุดมศึกษา จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง รายละเอียดการจัดทำผลการดำเนินงานตามข้อ ๑๐ (๖) และแผนการดำเนินงานตามข้อ ๑๐ (๗)”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ผลการดำเนินงานด้านกายภาพของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ผ่านมาย้อนหลังไม่น้อยกว่าสามปีนับถึงวันที่ยื่นคำขอ ต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

- (๑) ที่ตั้งและบริเวณ
- (๒) อาคารและสิ่งปลูกสร้าง
- (๓) พื้นที่รวมของอาคารและความจุ (คน)
- (๔) พื้นที่สำหรับใช้จัดกิจกรรมอื่น
- (๕) ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการต่าง ๆ
- (๖) จำนวนห้องพักของอาจารย์
- (๗) ระบบสาธารณูปโภค
- (๘) ระบบป้องกันอัคคีภัย หรือภัยพิบัติอื่น (ถ้ามี)
- (๙) ระบบการจัดการเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของอาคาร
- (๑๐) ระบบการคมนาคม
- (๑๑) สิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้ทุพพลภาพหรือผู้พิการ
- (๑๒) โครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล
- (๑๓) รายการครุภัณฑ์สำนักงาน ครุภัณฑ์การศึกษา ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ และครุภัณฑ์

ดิจิทัล

ข้อ ๔ ผลการดำเนินงานด้านวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ผ่านมาย้อนหลังไม่น้อยกว่าสามปีนับถึงวันที่ยื่นคำขอ ต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

- (๑) การจัดการศึกษาตามหลักสูตรและสาขาวิชา
- (๒) อาจารย์ประจำ อาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร
- (๓) บุคลากรสายสนับสนุน
- (๔) นักศึกษา และสัดส่วนอาจารย์ประจำต่อนักศึกษา
- (๕) ผู้สำเร็จการศึกษา
- (๖) การวิจัย

(๗) ห้องสมุด โดยต้องแสดง

(ก) บุคลากรประจำห้องสมุด

(ข) ทรัพยากรสารสนเทศของห้องสมุดและงบประมาณ โดยจำแนกตามประเภท เช่น หนังสือภาษาไทยและต่างประเทศ วารสารภาษาไทยและต่างประเทศ หนังสือและวารสารอิเล็กทรอนิกส์ ฐานข้อมูลในการสืบค้นทั้งในและต่างประเทศ เป็นต้น

(ค) ระบบเครือข่ายห้องสมุด วัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์

(ง) การบริหารจัดการระบบสารสนเทศ

(๘) รายการครุภัณฑ์สำนักงาน ครุภัณฑ์การศึกษา ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ และครุภัณฑ์ดิจิทัล ประจำห้องเรียนและห้องปฏิบัติการต่าง ๆ

(๙) งบประมาณการจัดซื้อและการบำรุงรักษาครุภัณฑ์สำนักงาน ครุภัณฑ์การศึกษา ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ และครุภัณฑ์ดิจิทัลประจำห้องเรียนและห้องปฏิบัติการต่าง ๆ

(๑๐) การบริการวิชาการแก่สังคม

(๑๑) การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

(๑๒) การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

(๑๓) การประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอก

ข้อ ๕ ผลการดำเนินงานด้านการเงินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ผ่านมาย้อนหลังไม่น้อยกว่าสามปีนับแต่วันที่ยื่นคำขอ ต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) รายงานการจัดสรรทุนเป็นกองทุนประเภทต่าง ๆ

(๒) รายงานทางการเงินประจำปี ประกอบด้วย งบแสดงฐานะการเงิน งบรายได้ค่าใช้จ่ายและงบแสดงการเปลี่ยนแปลงทุนสะสม งบกระแสเงินสด และหมายเหตุประกอบงบการเงิน ซึ่งต้องได้รับการสอบทานจากผู้สอบบัญชีรับอนุญาต

ข้อ ๖ ผลการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ผ่านมาย้อนหลังไม่น้อยกว่าสามปีนับแต่วันที่ยื่นคำขอ ต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการตามข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและความสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการอุดมศึกษา

ข้อ ๗ แผนการดำเนินงานระยะเวลาไม่น้อยกว่าห้าปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงด้านกายภาพ ต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) การพัฒนาและใช้ประโยชน์พื้นที่

(๒) ผังแม่บทการก่อสร้างและการพัฒนาพื้นที่

(๓) การก่อสร้างอาคารและสิ่งปลูกสร้าง โดยต้องแสดง

(ก) ชื่ออาคารและสิ่งปลูกสร้าง

(ข) พื้นที่รวมของอาคารและความจุ (คน)

(ค) วัตถุประสงค์การใช้งานโดยสังเขป

(ง) แบบแปลนอาคารและสิ่งปลูกสร้าง

(จ) ภาพจำลอง หรือภาพถ่ายอาคารจริง

(ฉ) แบบแปลนแสดงการจัดครุภัณฑ์ประจำอาคาร

- (ข) งบประมาณที่ใช้ในการก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคาร
- (ค) ระยะเวลาการก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคาร
- (๔) การพัฒนาระบบสาธารณูปโภค
- (๕) การจัดการเกี่ยวกับการป้องกันอัคคีภัย หรือภัยพิบัติอื่น (ถ้ามี)
- (๖) การจัดการเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของอาคาร
- (๗) การจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้ทุพพลภาพหรือผู้พิการ
- (๘) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล

ข้อ ๘ แผนการดำเนินงานระยะเวลาไม่น้อยกว่าห้าปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงประเภทด้านวิชาการ ต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

- (๑) การจัดการศึกษาตามหลักสูตรและสาขาวิชา
- (๒) การพัฒนาอาจารย์ประจำ
- (๓) การพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุน
- (๔) การรับนักศึกษา
- (๕) การวิจัย
- (๖) การพัฒนาห้องสมุด
- (๗) การบริหารจัดการครุภัณฑ์สำนักงาน ครุภัณฑ์การศึกษา ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ และครุภัณฑ์ดิจิทัล
- (๘) การบริการวิชาการแก่สังคม
- (๙) การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
- (๑๐) ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา

รายละเอียดตามวรรคหนึ่ง ต้องระบุงบประมาณที่จะใช้ในการดำเนินงานประกอบด้วย

ข้อ ๙ แผนการดำเนินงานระยะเวลาไม่น้อยกว่าห้าปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงประเภทด้านการเงิน ต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

- (๑) การจัดสรรทุนเป็นกองทุนประเภทต่าง ๆ
- (๒) งบแสดงฐานะการเงิน งบรายได้ค่าใช้จ่ายและงบแสดงการเปลี่ยนแปลงทุนสะสมงบกระแสเงินสด และหมายเหตุประกอบงบการเงิน ซึ่งต้องได้รับการสอบทานจากผู้สอบบัญชีรับอนุญาต
- (๓) การประเมินราคาที่ดินของทางราชการ
- (๔) การประเมินราคาอาคารและสิ่งปลูกสร้าง
- (๕) การประเมินราคาสินทรัพย์ประเภทอื่น ๆ

ข้อ ๑๐ แผนการดำเนินงานระยะเวลาไม่น้อยกว่าห้าปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงประเภทด้านการบริหารจัดการ ต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับ การดำเนินการตามข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและความสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการอุดมศึกษา

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓

(ศาสตราจารย์ประสาท สืบคำ)

ประธานกรรมการการอุดมศึกษา

ปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการการอุดมศึกษา

ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ว่าด้วย มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๐

เพื่อให้หลักเกณฑ์การแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ เป็นช่องทางในการพัฒนาคุณภาพวิชาการและนวัตกรรมของประเทศ รวมทั้งครอบคลุมผลงานที่คณาจารย์ได้นำความรู้ ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาของตนมาใช้ในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชน สังคม หรือประเทศ ตลอดจนผลักดันให้สถาบันอุดมศึกษาไทยก้าวสู่ความเป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำระดับนานาชาติ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และเพื่อให้การดำเนินการพิจารณาแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเป็นมาตรฐานเดียวกัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔(๔) มาตรา ๓๖ และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงกำหนดมาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการออกข้อบังคับ ทั้งนี้ สภาสถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อให้สอดคล้องและเหมาะสมกับพันธกิจและนโยบายการพัฒนาอาจารย์ของแต่ละสถาบันอุดมศึกษาได้ แต่ต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานกลางที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ดังนี้

๑.๑ ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย การกำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาของคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการประจำสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๗

๑.๒ ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย การกำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาของคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการประจำสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙

๑.๓ ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐

๑.๔ ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒

๑.๕ ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๖

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปี นับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้สภาสถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่ในการพัฒนาคณาจารย์ให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น

ข้อ ๔ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วยมาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๕ ให้เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษารักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้
ในกรณีที่เกิดปัญหาจากการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้คณะกรรมการเป็นผู้วินิจฉัยและให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการถือเป็นที่สุด

ข้อ ๖ ในระเบียบนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

“คณาจารย์” หมายความว่า ศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ อาจารย์ และอาจารย์พิเศษ ซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการสอนและวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

“คณาจารย์ประจำ” หมายความว่า ผู้ที่ปฏิบัติงานประจำทำหน้าที่ด้านการสอน การวิจัยและการให้บริการทางวิชาการของสถาบัน

“คณาจารย์พิเศษ” หมายความว่า ผู้ที่ปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่ทำหน้าที่ด้านการสอนและการวิจัย แต่ไม่ได้อยู่ประจำที่สถาบัน

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแต่ละแห่ง ตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

“ตำแหน่งทางวิชาการ” หมายความว่า ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ รวมถึงผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์พิเศษ และศาสตราจารย์พิเศษด้วย

ข้อ ๗ ให้สภาสถาบันแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ ประกอบด้วย

๗.๑ ประธานกรรมการ ซึ่งต้องเป็นกรรมการสภาสถาบันประเภทผู้ทรงคุณวุฒิ
ที่ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์

๗.๒ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งต้องเป็นบุคคลที่มีใบบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษานั้น ๆ โดยคัดสรรจากบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งครอบคลุมคณะหรือสาขาวิชาที่มีการจัดการเรียนการสอนในสถาบันนั้น ๆ จำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน

หมวด ๑

การแต่งตั้งคณาจารย์ประจำให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ข้อ ๘ การพิจารณาแต่งตั้งคณาจารย์ประจำให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ให้พิจารณาจากคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง ผลการสอน ผลงานทางวิชาการ และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ตามที่กำหนดในระเบียบและเอกสารแนบท้ายนี้

การพิจารณาแต่งตั้งในวรรคแรกกระทำได้ ๒ วิธี คือ การแต่งตั้งโดยวิธีปกติ และการแต่งตั้งโดยวิธีพิเศษ

ข้อ ๙ การแต่งตั้งคณาจารย์ประจำผู้ใดให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการโดยวิธีปกติให้ดำเนินการ ดังนี้

๙.๑ การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์

๙.๑.๑ คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

ในกรณีที่สามารถศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ผู้นั้นต้องดำรงตำแหน่งอาจารย์ และทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าหกปี หรือ

ในกรณีที่สามารถศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า ผู้นั้นต้องดำรงตำแหน่งอาจารย์ และทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปี หรือ

ในกรณีที่สามารถศึกษาระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า ผู้นั้นต้องดำรงตำแหน่งอาจารย์ และทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี และพ้นระยะทดลองการปฏิบัติงานที่กำหนดโดยสถาบันนั้น ๆ

ในกรณีที่ผู้ขอดำรงตำแหน่งทางวิชาการเคยได้รับแต่งตั้งเป็นอาจารย์ประจำและทำการสอนประจำวิชาใดวิชาหนึ่งในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐหรือเอกชนแห่งอื่นอยู่ เมื่อได้รับแต่งตั้งให้เป็นอาจารย์ประจำในสถาบันที่จะแต่งตั้งให้เป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ จะนับระยะเวลาระหว่างเป็นอาจารย์ประจำในสถาบันอุดมศึกษาอื่นนั้น รวมเป็นระยะเวลาปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งในการพิจารณาแต่งตั้งตำแหน่งทางวิชาการโดยคำนวณเวลาทำการสอนดังกล่าวให้เต็มเวลาก็ได้

ในกรณีที่ผู้ขอดำรงตำแหน่งทางวิชาการเคยได้รับแต่งตั้งเป็นอาจารย์พิเศษในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐหรือเอกชน และได้สอนประจำวิชาใดวิชาหนึ่ง ซึ่งเทียบค่าได้ไม่น้อยกว่าสามหน่วยกิตระบบทวิภาค หรือปฏิบัติงานด้านวิชาชีพที่ใช้ความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เสนอขอตำแหน่งมาแล้ว อาจนับระยะเวลาระหว่างเป็นอาจารย์พิเศษในภาคการศึกษาที่สอนหรือปฏิบัติงานด้านวิชาชีพนั้นมารวมคำนวณเวลาในการสอนให้สามในสี่ส่วนของเวลาที่ทำการสอน

ในกรณีที่อาจารย์ผู้ใดได้รับวุฒิเพิ่ม ให้นับระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอาจารย์ก่อนได้รับวุฒิเพิ่มขึ้นและเวลาที่ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอาจารย์หลังจากได้รับวุฒิเพิ่มขึ้นรวมกัน เพื่อขอแต่งตั้งตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ได้ตามอัตราส่วนของระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

๙.๑.๒ ผลการสอน ต้องประเมินคุณภาพการสอนของผู้ขอที่ครอบคลุมข้อมูล ที่จำเป็นทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะความสามารถในการถ่ายทอดความรู้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการ เรียนรู้ และสามารถประเมินการเรียนรู้ได้ผลถูกต้องที่สุด แต่สภาสถาบันอาจกำหนดให้สูงขึ้น ตามระดับตำแหน่งที่ประเมินได้

ผู้ขอต้องมีชั่วโมงสอนประจำวิชาใดวิชาหนึ่งที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ของสถาบัน ซึ่งเทียบค่าได้ไม่น้อยกว่าสามหน่วยกิตระบบทวิภาค และมีความชำนาญในการสอน จะต้องเสนอเอกสารหลักฐานที่ใช้ในการประเมินผลการสอนที่ผลิตขึ้นตามภาระงานสอน สำหรับกรณีนี้ ที่ผู้ขอได้ทำการสอนหลายวิชาหรือสอนวิชาที่มีผู้สอนร่วมกันหลายคน จะต้องเสนอเอกสารหลักฐาน ที่ใช้ในการประเมินผลการสอน ในทุกวิชาหรือทุกหัวข้อที่ผู้ขอเป็นผู้สอน แล้วแต่กรณี ซึ่งรวมกันได้ ไม่น้อยกว่าสามหน่วยกิตระบบทวิภาค และมีความภาคภูมิใจการอ้างอิงแหล่งที่มาและได้ใช้ประกอบการ สอนมาแล้ว โดยผ่านการประเมินจากคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของสภาสถาบันตามข้อ ๕ แนวทางการประเมินผลการสอน ในเอกสารแนบท้าย

๙.๑.๓ ผลงานทางวิชาการต้องประกอบด้วยผลงานซึ่งมีคุณภาพดี และมีปริมาณอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

- (๑) ผลงานวิจัย ๒ เรื่อง หรือ
- (๒) ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น
๑ รายการ หรือ
- (๓) ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง และผลงานวิชาการรับใช้สังคม ๑ เรื่อง หรือ
- (๔) ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง และตำราหรือหนังสือ ๑ เล่ม

สำหรับการเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการสาขาวิชาทาง สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์นั้น ผู้ขออาจใช้ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น หรือผลงานวิชาการรับใช้สังคม หรือบทความทางวิชาการซึ่งมีคุณภาพดีมาก แทนงานวิจัย ตาม (๒) – (๔) ได้

การนำงานวิจัยหรืองานใด ๆ ที่ทำเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา เพื่อรับปริญญา ประกาศนียบัตร หรือเพื่อสำเร็จการศึกษา มาเสนอเป็นผลงานทางวิชาการ ตามข้อนี้ จะกระทำมิได้ เว้นแต่ผู้ขอได้แสดงหลักฐานว่าได้ทำการศึกษาหรือวิจัยเพิ่มเติมขยายผลต่อจากเรื่องเดิม จนปรากฏความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างเห็นได้ชัด ในกรณีเช่นนี้ให้พิจารณาเฉพาะผลการศึกษา หรือวิจัยที่เพิ่มขึ้นจากเดิมเท่านั้น

ทั้งนี้ ผลงานทางวิชาการทุกประเภทต้องได้รับการเผยแพร่ตาม หลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด พร้อมแสดงหลักฐานว่าการเผยแพร่นั้นได้ผ่านการประเมินคุณภาพ โดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบันตามเอกสารแนบท้าย

๙.๑.๔ จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการในการพิจารณากำหนดตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ต้องคำนึงถึงจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ดังนี้

(๑) ต้องมีความซื่อสัตย์ทางวิชาการ ไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็น ผลงานของตนและไม่ลอกเลียนผลงานของผู้อื่น ไม่นำผลงานของตนเองในเรื่องเดียวกันไปเผยแพร่ ในวารสารวิชาการมากกว่าหนึ่งฉบับ รวมถึงไม่คัดลอกข้อความใด ๆ จากผลงานเดิมของตน โดยไม่อ้างอิงผลงานเดิมตามหลักวิชาการ ทั้งนี้ ในลักษณะที่จะทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นผลงานใหม่

(๒) ต้องอ้างอิงบุคคลหรือแหล่งที่มาของข้อมูลที่นำมาใช้ในผลงาน ทางวิชาการของตนเองเพื่อแสดงหลักฐานของการค้นคว้า

(๓) ต้องไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ทางวิชาการจนละเลยหรือละเมิดสิทธิ ส่วนบุคคลของผู้อื่นหรือสิทธิมนุษยชน

(๔) ผลงานทางวิชาการต้องได้มาจากการศึกษาโดยใช้หลักวิชาการ เป็นเกณฑ์ ปราศจากอคติ และเสนอผลงานตามความเป็นจริง ไม่จงใจเบี่ยงเบนผลการศึกษาหรือวิจัย โดยหวังผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น และเสนอผลงานตามความเป็นจริง ไม่ขยายข้อค้นพบ โดยปราศจากการตรวจสอบยืนยันในทางวิชาการ

(๕) ต้องนำผลงานไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบธรรมและชอบด้วยกฎหมาย

(๖) หากผลงานทางวิชาการมีการใช้ข้อมูลจากการทำการวิจัยในคน หรือสัตว์ ผู้ขอตำแหน่งจะต้องยื่นหลักฐานแสดงการอนุญาตจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยของ สถาบันที่มีการดำเนินการ

๙.๒ การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์

๙.๒.๑ คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง ผู้ขอต้องดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ และปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

๙.๒.๒ ผลการสอบ ให้นำความในข้อ ๙.๑.๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ต้องมีความชำนาญพิเศษในการสอน

๙.๒.๓ ผลงานทางวิชาการ ผู้ขออาจเสนอผลงานทางวิชาการ ได้ ๒ วิธี ดังนี้
วิธีที่ ๑ ผลงานทางวิชาการต้องประกอบด้วยผลงานซึ่งมีคุณภาพดี และมีปริมาณอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(๑) ผลงานวิจัย ๒ เรื่อง หรือ

(๒) ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ๑ รายการ หรือ

(๓) ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง และผลงานวิชาการรับใช้สังคม ๑ เรื่อง

และ

(๔) ตำรา หรือ หนังสือ ๑ เล่ม

วิธีที่ ๒ ผลงานทางวิชาการต้องประกอบด้วยผลงานซึ่งมีคุณภาพ และมีปริมาณอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

- (๑) ผลงานวิจัยอย่างน้อย ๓ เรื่อง ซึ่งมีคุณภาพดีมาก
อย่างน้อย ๒ เรื่อง และมีคุณภาพดี ๑ เรื่อง หรือ
- (๒) ผลงานวิจัยซึ่งมีคุณภาพดีมาก อย่างน้อย ๒ เรื่อง
และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นซึ่งมีคุณภาพดี หรือ
- (๓) ผลงานวิจัยซึ่งมีคุณภาพดีมาก อย่างน้อย ๒ เรื่อง
และผลงานวิชาการรับใช้สังคมซึ่งมีคุณภาพดี

สำหรับการเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการสาขาวิชาทาง สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ โดยวิธีที่ ๒ นั้น ผู้ขออาจใช้ตำราหรือหนังสือซึ่งมีคุณภาพดีมาก อย่างน้อย ๒ เล่ม และมีคุณภาพดี ๑ เล่ม แทนผลงานตาม (๑) – (๓) ได้

การนำงานวิจัยหรืองานใด ๆ ที่ทำเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา เพื่อรับปริญญา ประกาศนียบัตร หรือเพื่อสำเร็จการศึกษา มาเสนอเป็นผลงานทางวิชาการ ตามข้อนี้ จะกระทำมิได้ เว้นแต่ผู้ขอได้แสดงหลักฐานว่าได้ทำการศึกษาหรือวิจัยเพิ่มเติมขยายผลต่อจากเรื่องเดิม จนปรากฏความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างเห็นได้ชัด ในกรณีเช่นนี้ให้พิจารณาเฉพาะผลการศึกษา หรือวิจัยที่เพิ่มขึ้นจากเดิมเท่านั้น

ทั้งนี้ ผลงานทางวิชาการทุกประเภทต้องเป็นผลงานหลังจากได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเดิม และต้องได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่ คณะกรรมการกำหนด พร้อมแสดงหลักฐานว่าการเผยแพร่นั้นได้ผ่านการประเมินคุณภาพโดย คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจาก หลากหลายสถาบัน ตามเอกสารแนบท้าย

๙.๒.๔ จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการในการพิจารณา กำหนดตำแหน่ง รองศาสตราจารย์ต้องคำนึงถึงจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๙.๑.๔

๙.๓ การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์

๙.๓.๑ คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง ผู้ขอต้องดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

๙.๓.๒ ผลการสอน ผู้ขอต้องมีชั่วโมงสอนประจำวิชาหนึ่งวิชาใดที่กำหนดไว้ใน หลักสูตรของสถาบัน

๙.๓.๓ ผลงานทางวิชาการ ผู้ขออาจเสนอผลงานทางวิชาการได้ ๒ วิธี ดังนี้
วิธีที่ ๑ ผลงานทางวิชาการต้องประกอบด้วยผลงานซึ่งมีคุณภาพดีมาก และมีปริมาณอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

- (๑) ผลงานวิจัย ๕ เรื่อง ซึ่งต้องได้รับการเผยแพร่ในวารสารวิชาการ
ที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่คณะกรรมการกำหนด หรือ

- (๒) ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง ซึ่งต้องได้รับการเผยแพร่ในวารสารวิชาการ ที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่คณะกรรมการกำหนด และ ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นซึ่งต้องได้รับการเผยแพร่ในระดับ นานาชาติตามที่คณะกรรมการกำหนด หรือผลงานวิชาการรับใช้สังคม รวมกันทั้งหมดอย่างน้อย ๕ เรื่อง

และ

- (๓) ตำรา หรือ หนังสือ ๑ เล่ม

วิธีที่ ๒ ผลงานทางวิชาการต้องประกอบด้วยผลงานซึ่งมีคุณภาพดีเด่น และมีปริมาณอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

- (๑) ผลงานวิจัย ๕ เรื่อง ซึ่งต้องได้รับการเผยแพร่ในวารสารวิชาการ ที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่คณะกรรมการกำหนด หรือ
- (๒) ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง ซึ่งต้องได้รับการเผยแพร่ในวารสารวิชาการ ที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่คณะกรรมการกำหนด และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นซึ่งต้องได้รับการเผยแพร่ ในระดับนานาชาติตามที่คณะกรรมการกำหนด หรือผลงานวิชาการ รับใช้สังคม รวมกันทั้งหมดอย่างน้อย ๕ เรื่อง

สำหรับการเสนอขอ กำหนดตำแหน่งทางวิชาการ สาขาวิชาทาง สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์นั้น ผู้ขออาจเสนอผลงานทางวิชาการได้ ๒ วิธี ดังนี้

วิธีที่ ๑ ผลงานทางวิชาการต้องประกอบด้วยผลงานซึ่งมีคุณภาพดีมาก และมีปริมาณอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

- (๑) ผลงานวิจัย ๒ เรื่อง ซึ่งต้องได้รับการเผยแพร่ในวารสารวิชาการ ที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่คณะกรรมการกำหนด หรือฐานข้อมูล TCI กลุ่ม ๑ หรือ
- (๒) ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง ซึ่งต้องได้รับการเผยแพร่ในวารสารวิชาการ ที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่คณะกรรมการกำหนด หรือ ฐานข้อมูล TCI กลุ่ม ๑ และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น หรือ ผลงานวิชาการรับใช้สังคม รวมกันทั้งหมดอย่างน้อย ๒ เรื่อง

และ

- (๓) ตำรา หรือ หนังสือ ๒ เล่ม

วิธีที่ ๒ ผลงานทางวิชาการต้องประกอบด้วยผลงานซึ่งมีคุณภาพดีเด่น และมีปริมาณอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

- (๑) ผลงานวิจัย ๓ เรื่อง ซึ่งต้องได้รับการเผยแพร่ในวารสารวิชาการ ที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่คณะกรรมการกำหนด หรือ ฐานข้อมูล TCI กลุ่ม ๑ หรือ

- (๒) ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง ซึ่งต้องได้รับการเผยแพร่ในวารสารวิชาการ ที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่คณะกรรมการกำหนด หรือ ฐานข้อมูล TCI กลุ่ม ๑ หรือ ตำราหรือหนังสือ ๑ เล่ม และผลงาน ทางวิชาการในลักษณะอื่น หรือผลงานวิชาการรับใช้สังคม รวมกันทั้งหมดอย่างน้อย ๓ เรื่อง หรือ
- (๓) ตำรา หรือ หนังสือ ๓ เล่ม

การนำงานวิจัยหรืองานใด ๆ ที่ทำเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา เพื่อรับปริญญา ประกาศนียบัตร หรือเพื่อสำเร็จการศึกษา มาเสนอเป็นผลงานทางวิชาการ ตามข้อนี้ จะกระทำมิได้ เว้นแต่ผู้ขอได้แสดงหลักฐานว่าได้ทำการศึกษาหรือวิจัยเพิ่มเติมขยายผลต่อจากเรื่องเดิม จนปรากฏความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างเห็นได้ชัด ในกรณีเช่นนี้ให้พิจารณาเฉพาะผลการศึกษา หรือวิจัยที่เพิ่มขึ้นจากเดิมเท่านั้น

ทั้งนี้ ผลงานทางวิชาการทุกประเภทต้องเป็นผลงานหลังจากได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเดิม และต้องได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ กำหนด พร้อมแสดงหลักฐานว่าการเผยแพร่นั้นได้ผ่านการประเมินคุณภาพโดยคณะกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลาย สถาบันตามเอกสารแนบท้าย

๙.๓.๔ จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการในการพิจารณากำหนดตำแหน่ง ศาสตราจารย์ต้องคำนึงถึงจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๙.๑.๔

ข้อ ๑๐ วิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ประจำให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ โดยวิธีปกติให้ดำเนินการ ดังนี้

๑๐.๑ การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ และรองศาสตราจารย์

๑๐.๑.๑ ให้คณะวิชาเสนอชื่อผู้มีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์ต่อคณะกรรมการ พิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ ตามแบบคำขอรับการพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการที่ คณะกรรมการกำหนด พร้อมด้วยผลงานทางวิชาการตามเอกสารแนบท้าย

๑๐.๑.๒ ให้คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการประเมินผลการสอน โดยอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อประเมินผลการสอนได้ตามความเหมาะสม

๑๐.๑.๓ ให้คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ แต่งตั้งคณะกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ในสาขาวิชานั้นๆ ซึ่งมีองค์ประกอบ ดังนี้

- (๑) ประธานกรรมการ ซึ่งต้องแต่งตั้งจากกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ
- (๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนสามถึงห้าคน

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและ จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ต้องคัดสรรจากบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะกรรมการ กำหนดสำหรับสาขาวิชาที่เสนอขอ หรือมีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวข้องกับผลงานที่เสนอขอ

โดยต้องเป็นบุคคลที่มีใช้บุคลากรของสถาบันที่ผู้ขอสังกัดและไม่ได้อยู่ในบังคับบัญชาของสถาบันนั้น รวมทั้งมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าตำแหน่งที่เสนอขอ และกำหนดให้ต้องมีการประชุม คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ โดยมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด และให้การดำเนินการอยู่ในชั้นความลับทุกชั้นตอน

ในกรณีที่มีเหตุผลหรือความจำเป็นที่สถาบันไม่สามารถแต่งตั้ง ผู้ทรงคุณวุฒิ จากบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะกรรมการกำหนดได้ ให้ขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการ เป็นราย ๆ ไป

ทั้งนี้ เกณฑ์การตัดสินของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

ในกรณีการพิจารณาผลงานทางวิชาการของ คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และรองศาสตราจารย์ ที่มีผลการประเมินเป็นเอกฉันท์ว่าคุณภาพของผลงานทางวิชาการของผู้ขอกำหนดตำแหน่งอยู่ในเกณฑ์หรือไม่อยู่ในเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดนั้น สภาสถาบันอาจกำหนดยกเว้นการประชุมไว้ในข้อบังคับของสภาสถาบัน โดยให้ถือเอา ผลการประเมินดังกล่าวเป็นผลการพิจารณาของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมิน ผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการก็ได้

ในกรณีที่ผู้ขอเสนอผลงานวิชาการรับใช้สังคม สภาสถาบันอาจกำหนดไว้ใน ข้อบังคับของสภาสถาบัน ให้แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิในชุมชนหรือผู้ที่ปฏิบัติงานร่วมกับชุมชนที่มีความรู้ หรือความเชี่ยวชาญเกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เสนอขอ ทำหน้าที่เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคแรก เพิ่มเติมได้ไม่เกินสองคน โดยจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อนดำเนินการแต่งตั้ง

๑๐.๑.๔ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการพิจารณาความเห็น ของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามข้อ ๑๐.๑.๓ แล้ว ให้นำเสนอต่อสภาสถาบันพิจารณาอนุมัติและ ให้อธิการบดีออกคำสั่งแต่งตั้ง และแจ้งให้คณะกรรมการทราบภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ออกคำสั่ง แต่งตั้ง พร้อมเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณา กำหนดตำแหน่งทางวิชาการตามที่คณะกรรมการ กำหนด ทั้งนี้คณะกรรมการจะพิจารณาการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในประกาศนี้ รวมทั้งสาระและความถูกต้องเหมาะสมของการพิจารณาอนุมัติ และแจ้งผลการพิจารณาให้สภาสถาบัน ทราบต่อไป และให้สภาสถาบันปฏิบัติตามนั้น

คำสั่งแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการต้องระบุสาขาวิชาของตำแหน่ง ทางวิชาการที่แสดงให้เห็นถึงความเชี่ยวชาญของผู้ขอด้วย

๑๐.๒ การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์

๑๐.๒.๑ ให้นำความในข้อ ๑๐.๑.๑ และ ๑๐.๑.๓ มาใช้บังคับกับการแต่งตั้งตามข้อนี้ด้วยโดยอนุโลม แต่ต้องจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ โดยมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด

๑๐.๒.๒ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการพิจารณาความเห็นของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ให้นำเสนอต่อสภาสถาบันพิจารณา

๑๐.๒.๓ เมื่อสภาสถาบันพิจารณาอนุมัติแล้ว ให้เสนอคณะกรรมการให้ความเห็นเพื่อเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเพื่อนำเสนอนายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง พร้อมเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๑๑ การแต่งตั้งอาจารย์ประจำให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการโดยวิธีพิเศษ

สถาบันอาจเสนอแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือรองศาสตราจารย์ ซึ่งมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งที่ต่างไปจากที่กำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นก็ได้ เช่น การเสนอแต่งตั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งยังไม่ครบระยะเวลาที่กำหนดให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ หรือการเสนอแต่งตั้งอาจารย์ประจำให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์โดยที่ผู้นั้นมิได้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์มาก่อน

การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการโดยวิธีพิเศษ ให้ดำเนินการดังนี้

๑๑.๑ การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ โดยวิธีพิเศษ

ให้เสนอผลงานทางวิชาการและให้ดำเนินการตามวิธีการเช่นเดียวกับการแต่งตั้งตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์โดยวิธีปกติโดยอนุโลม โดยให้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนอย่างน้อยห้าคน พิจารณาผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ โดยการตัดสินของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก ทั้งนี้ ผลงานทางวิชาการต้องมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก

๑๑.๒ การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ โดยวิธีพิเศษ

ให้เสนอผลงานทางวิชาการได้เฉพาะวิธีที่ ๑ เท่านั้น และให้ดำเนินการตามวิธีการเช่นเดียวกับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์โดยวิธีปกติโดยอนุโลม โดยให้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนอย่างน้อยห้าคน พิจารณาผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ โดยการตัดสินของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก ทั้งนี้ ผลงานทางวิชาการ ต้องมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก

๑๑.๓ การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ โดยวิธีพิเศษ

ให้เสนอผลงานทางวิชาการได้เฉพาะวิธีที่ ๑ เท่านั้น และให้ดำเนินการตามวิธีการเช่นเดียวกับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์โดยวิธีปกติโดยอนุโลม โดยให้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนอย่างน้อยห้าคน พิจารณาผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ โดยการตัดสินของที่ประชุมต้องได้รับคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสี่ในห้าเสียง ทั้งนี้ ผลงานทางวิชาการต้องมีคุณภาพอยู่ในระดับดีเด่น

หมวด ๒

การแต่งตั้งคณาจารย์พิเศษให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ข้อ ๑๒ การพิจารณาแต่งตั้งคณาจารย์พิเศษให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์พิเศษ และศาสตราจารย์พิเศษ ให้พิจารณาจากคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง ผลการสอน ผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ตามที่กำหนดในระเบียบ และเอกสารแนบท้ายนี้

การพิจารณาแต่งตั้งในวรรคแรกกระทำได้ ๒ วิธี คือ การแต่งตั้งโดยวิธีปกติ และการแต่งตั้งโดยวิธีพิเศษ

ข้อ ๑๓ การแต่งตั้งคณาจารย์พิเศษผู้ใดให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการโดยวิธีปกติ ให้ดำเนินการดังนี้

๑๓.๑ การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ

๑๓.๑.๑ คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

ในกรณีที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ผู้นั้นต้องดำรงตำแหน่งอาจารย์พิเศษ และทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าหกปี หรือ

ในกรณีที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า ผู้นั้นต้องดำรงตำแหน่งอาจารย์พิเศษ และทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปี หรือ

ในกรณีที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า ผู้นั้นต้องดำรงตำแหน่งอาจารย์พิเศษ และทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี และพ้นระยะทดลองการปฏิบัติงานที่กำหนดโดยสถาบันนั้น ๆ

ทั้งนี้ ต้องทำการสอน ร่วมทำการสอนหรือควบคุมการปฏิบัติงานของ นักศึกษาในวิชาตามหลักสูตรของสถาบันในขณะที่แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

๑๓.๑.๒ ผลการสอน ต้องประเมินคุณภาพการสอนของผู้ขอที่ครอบคลุมข้อมูล ที่จำเป็นทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะความสามารถในการถ่ายทอดความรู้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ และสามารถประเมินการเรียนรู้ได้ผลถูกต้องที่สุด แต่สภาสถาบันอาจกำหนดให้สูงขึ้นตามระดับ ตำแหน่งที่ประเมินได้

ผู้ขอต้องมีชั่วโมงสอนประจำวิชาใดวิชาหนึ่งในหมวดวิชาเฉพาะของ สาขาวิชาที่ขอแต่งตั้งตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของสถาบัน ซึ่งเทียบค่าได้ไม่น้อยกว่าสามหน่วยกิต ระบบทวิภาค และมีความชำนาญในการสอนจะต้องเสนอเอกสารหลักฐานที่ใช้ในการประเมินผล การสอนที่ผลิตขึ้นตามภาระงานสอน สำหรับกรณีและผู้ขอได้ทำการสอนหลายวิชาหรือสอนวิชาที่มี ผู้สอนร่วมกันหลายคน จะต้องเสนอเอกสารหลักฐานที่ใช้ในการประเมินผลการสอน ในทุกวิชาหรือ ทุกหัวข้อที่ผู้ขอเป็นผู้สอน แล้วแต่กรณี ซึ่งรวมกันได้ไม่น้อยกว่าสามหน่วยกิตระบบทวิภาค และมีคุณภาพดีมีการอ้างอิงแหล่งที่มาและได้ใช้ประกอบการสอนมาแล้ว โดยผ่านการประเมินจาก

คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของ สภาสถาบันตามข้อ ๕ แนวทางการประเมินผลการสอนในเอกสารแนบท้าย

๑๓.๑.๓ ผลงานทางวิชาการต้องประกอบด้วยผลงานซึ่งมีคุณภาพดี และมีปริมาณอย่างน้อยดังต่อไปนี้

- (๑) ผลงานวิจัย ๒ เรื่อง หรือ
- (๒) ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ๑ รายการ หรือ
- (๓) ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง และผลงานวิชาการรับใช้สังคม ๑ เรื่อง หรือ
- (๔) ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง และตำราหรือหนังสือ ๑ เล่ม

สำหรับการเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการสาขาวิชาทาง สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์นั้น ผู้ขออาจใช้ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น หรือผลงานวิชาการรับใช้สังคม หรือบทความทางวิชาการซึ่งมีคุณภาพดีมาก แทนงานวิจัย ตาม (๒) – (๔) ได้

การนำงานวิจัยหรืองานใด ๆ ที่ทำเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา เพื่อรับปริญญา ประกาศนียบัตร หรือเพื่อสำเร็จการศึกษา มาเสนอเป็นผลงานทางวิชาการ ตามข้อนี้ จะกระทำมิได้ เว้นแต่ผู้ขอได้แสดงหลักฐานว่าได้ทำการศึกษาหรือวิจัยเพิ่มเติมขยายผลต่อจากเรื่องเดิม จนปรากฏความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างเห็นได้ชัด ในกรณีเช่นนี้ให้พิจารณาเฉพาะผลการศึกษา หรือวิจัยที่เพิ่มขึ้นจากเดิมเท่านั้น

ทั้งนี้ ผลงานทางวิชาการทุกประเภทต้องได้รับการเผยแพร่ตาม หลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด พร้อมแสดงหลักฐานว่าการเผยแพร่นั้นได้ผ่านการประเมินคุณภาพ โดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบันตามเอกสารแนบท้าย

๑๓.๑.๔ จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการในการพิจารณากำหนดตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษต้องคำนึงถึงจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ดังนี้

(๑) ต้องมีความซื่อสัตย์ทางวิชาการ ไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็น ผลงานของตนและไม่ลอกเลียนผลงานของผู้อื่น ไม่นำผลงานของตนเองในเรื่องเดียวกันไปเผยแพร่ ในวารสารวิชาการมากกว่าหนึ่งฉบับ รวมถึงไม่คัดลอกข้อความใด ๆ จากผลงานเดิมของตน โดยไม่อ้างอิงผลงานเดิมตามหลักวิชาการ ทั้งนี้ ในลักษณะที่จะทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นผลงานใหม่

(๒) ต้องอ้างอิงบุคคลหรือแหล่งที่มาของข้อมูลที่นำมาใช้ในผลงาน ทางวิชาการของตนเองเพื่อแสดงหลักฐานของการค้นคว้า

(๓) ต้องไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ทางวิชาการจนละเลยหรือละเมิดสิทธิ ส่วนบุคคลของผู้อื่นหรือสิทธิมนุษยชน

(๔) ผลงานทางวิชาการต้องได้มาจากการศึกษาโดยใช้หลักวิชาการ เป็นเกณฑ์ ปราศจากอคติ และเสนอผลงานตามความเป็นจริง ไม่จงใจเบี่ยงเบนผลการศึกษาหรือวิจัย โดยหวังผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น และเสนอผลงานตามความเป็นจริง ไม่ขยายข้อค้นพบ โดยปราศจากการตรวจสอบยืนยันในทางวิชาการ

(๕) ต้องนำผลงานไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบธรรมและชอบด้วยกฎหมาย

(๖) หากผลงานทางวิชาการมีการใช้ข้อมูลจากการทำการวิจัยในคน หรือสัตว์ ผู้ขอตำแหน่งจะต้องยื่นหลักฐานแสดงการอนุญาตจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยของ สถาบันที่มีการดำเนินการ

๑๓.๒ การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์พิเศษ

๑๓.๒.๑ คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง ผู้ขอต้องดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

๑๓.๒.๒ ผลการสอบ ให้นำความในข้อ ๑๓.๑.๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ต้องมีความชำนาญพิเศษในการสอน

๑๓.๒.๓ ผลงานทางวิชาการ ผู้ขออาจเสนอผลงานทางวิชาการ ได้ ๒ วิธี ดังนี้

วิธีที่ ๑ ผลงานทางวิชาการต้องประกอบด้วยผลงานซึ่งมีคุณภาพดี และมีปริมาณอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(๑) ผลงานวิจัย ๒ เรื่อง หรือ

(๒) ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ๑ รายการ หรือ

(๓) ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง และผลงานวิชาการรับใช้สังคม ๑ เรื่อง

และ

(๔) ตำรา หรือ หนังสือ ๑ เล่ม

วิธีที่ ๒ ผลงานทางวิชาการต้องประกอบด้วยผลงานซึ่งมีคุณภาพดี และมีปริมาณอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(๑) ผลงานวิจัยอย่างน้อย ๓ เรื่อง ซึ่งมีคุณภาพดีมาก อย่างน้อย ๒ เรื่อง และมีคุณภาพดี ๑ เรื่อง หรือ

(๒) ผลงานวิจัยซึ่งมีคุณภาพดีมาก อย่างน้อย ๒ เรื่อง และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นซึ่งมีคุณภาพดี หรือ

(๓) ผลงานวิจัยซึ่งมีคุณภาพดีมาก อย่างน้อย ๒ เรื่อง และผลงานวิชาการรับใช้สังคมซึ่งมีคุณภาพดี

สำหรับการเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการสาขาวิชาทาง สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ โดยวิธีที่ ๒ นั้น ผู้ขออาจใช้ตำราหรือหนังสือซึ่งมีคุณภาพดีมาก อย่างน้อย ๒ เล่ม และมีคุณภาพดี ๑ เล่ม แทนผลงานตาม (๑) – (๓) ได้

การนำงานวิจัยหรืองานใด ๆ ที่ทำเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา เพื่อรับปริญญา ประกาศนียบัตร หรือเพื่อสำเร็จการศึกษา มาเสนอเป็นผลงานทางวิชาการ ตามข้อนี้ จะกระทำมิได้ เว้นแต่ผู้ขอได้แสดงหลักฐานว่าได้ทำการศึกษาหรือวิจัยเพิ่มเติมขยายผลต่อจากเรื่องเดิม จนปรากฏความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างเห็นได้ชัด ในกรณีเช่นนี้ให้พิจารณาเฉพาะผลการศึกษา หรือวิจัยที่เพิ่มขึ้นจากเดิมเท่านั้น

ทั้งนี้ ผลงานทางวิชาการทุกประเภทต้องเป็นผลงานหลังจากได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเดิม และต้องได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่ คณะกรรมการกำหนด พร้อมแสดงหลักฐานว่าการเผยแพร่นั้นได้ผ่านการประเมินคุณภาพโดย คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจาก หลากหลายสถาบัน ตามเอกสารแนบท้าย

๑๓.๒.๔ จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการในการพิจารณากำหนดตำแหน่ง รองศาสตราจารย์พิเศษต้องคำนึงถึงจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการตามที่กำหนดไว้ใน ข้อ ๑๓.๑.๔

๑๓.๓ การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์พิเศษ

๑๓.๓.๑ คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง ผู้ขอต้องดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์พิเศษ และปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

๑๓.๓.๒ ผลการสอน ผู้ขอต้องมีชั่วโมงสอนประจำวิชาหนึ่งวิชาใดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของสถาบัน

๑๓.๓.๓ ผลงานทางวิชาการ ผู้ขออาจเสนอผลงานทางวิชาการได้ ๒ วิธี ดังนี้

วิธีที่ ๑ ผลงานทางวิชาการต้องประกอบด้วยผลงานซึ่งมีคุณภาพดีมาก และมีปริมาณอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

- (๑) ผลงานวิจัย ๕ เรื่อง ซึ่งต้องได้รับการเผยแพร่ในวารสารวิชาการ ที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่คณะกรรมการกำหนด หรือ
- (๒) ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง ซึ่งต้องได้รับการเผยแพร่ในวารสารวิชาการ ที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่คณะกรรมการกำหนด และ ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นซึ่งต้องได้รับการเผยแพร่ในระดับ นานาชาติตามที่คณะกรรมการกำหนด หรือผลงานวิชาการรับใช้สังคม รวมกันทั้งหมดอย่างน้อย ๕ เรื่อง

และ

- (๓) ตำรา หรือ หนังสือ ๑ เล่ม

วิธีที่ ๒ ผลงานทางวิชาการต้องประกอบด้วยผลงานซึ่งมีคุณภาพดีเด่น และมีปริมาณอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

- (๑) ผลงานวิจัย ๕ เรื่อง ซึ่งต้องได้รับการเผยแพร่ในวารสารวิชาการ ที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่คณะกรรมการกำหนด หรือ
- (๒) ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง ซึ่งต้องได้รับการเผยแพร่ในวารสารวิชาการ ที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่คณะกรรมการกำหนด และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นซึ่งต้องได้รับการเผยแพร่ ในระดับนานาชาติตามที่คณะกรรมการกำหนด หรือผลงานวิชาการ วิชาชีพสังคม รวมกันทั้งหมดอย่างน้อย ๕ เรื่อง

สำหรับการเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการสาขาวิชาทาง สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์นั้น ผู้ขออาจเสนอผลงานทางวิชาการได้ ๒ วิธี ดังนี้

วิธีที่ ๑ ผลงานทางวิชาการต้องประกอบด้วยผลงานซึ่งมีคุณภาพดีมาก และมีปริมาณอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

- (๑) ผลงานวิจัย ๒ เรื่อง ซึ่งต้องได้รับการเผยแพร่ในวารสารวิชาการ ที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่คณะกรรมการกำหนด หรือฐานข้อมูล TCI กลุ่ม ๑ หรือ
- (๒) ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง ซึ่งต้องได้รับการเผยแพร่ในวารสารวิชาการ ที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่คณะกรรมการกำหนด หรือ ฐานข้อมูล TCI กลุ่ม ๑ และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น หรือ ผลงานวิชาการวิชาชีพสังคม รวมกันทั้งหมดอย่างน้อย ๒ เรื่อง

และ

- (๓) ตำรา หรือ หนังสือ ๒ เล่ม

วิธีที่ ๒ ผลงานทางวิชาการต้องประกอบด้วยผลงานซึ่งมีคุณภาพดีเด่น และมีปริมาณอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

- (๑) ผลงานวิจัย ๓ เรื่อง ซึ่งต้องได้รับการเผยแพร่ในวารสารวิชาการ ที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่คณะกรรมการกำหนด หรือ ฐานข้อมูล TCI กลุ่ม ๑ หรือ
- (๒) ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง ซึ่งต้องได้รับการเผยแพร่ในวารสารวิชาการ ที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่คณะกรรมการกำหนด หรือ ฐานข้อมูล TCI กลุ่ม ๑ หรือ ตำราหรือหนังสือ ๑ เล่ม และผลงาน ทางวิชาการในลักษณะอื่น หรือผลงานวิชาการวิชาชีพสังคม รวมกันทั้งหมดอย่างน้อย ๓ เรื่อง หรือ
- (๓) ตำรา หรือ หนังสือ ๓ เล่ม

การนำงานวิจัยหรืองานใด ๆ ที่ทำเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา เพื่อรับปริญญา ประกาศนียบัตร หรือเพื่อสำเร็จการศึกษา มาเสนอเป็นผลงานทางวิชาการ ตามข้อนี้ จะกระทำมิได้ เว้นแต่ผู้ขอได้แสดงหลักฐานว่าได้ทำการศึกษาหรือวิจัยเพิ่มเติมขยายผลต่อจากเรื่องเดิม จนปรากฏความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างเห็นได้ชัด ในกรณีเช่นนี้ให้พิจารณาเฉพาะผลการศึกษา หรือวิจัยที่เพิ่มขึ้นจากเดิมเท่านั้น

ทั้งนี้ ผลงานทางวิชาการทุกประเภทต้องเป็นผลงานหลังจากได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเดิม และต้องได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่ คณะกรรมการกำหนด พร้อมแสดงหลักฐานว่าการเผยแพร่นั้นได้ผ่านการประเมินคุณภาพโดย คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจาก หลากหลายสถาบัน ตามเอกสารแนบท้าย

๑๓.๓.๔ จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการในการพิจารณา กำหนดตำแหน่ง ศาสตราจารย์พิเศษต้องคำนึงถึงจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๓.๑.๔

ข้อ ๑๔ วิธีการแต่งตั้งคณาจารย์พิเศษให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์พิเศษ และศาสตราจารย์พิเศษ ให้ดำเนินการ ดังนี้

การพิจารณาแต่งตั้งคณาจารย์พิเศษให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และรองศาสตราจารย์พิเศษ ให้ดำเนินการตามวิธีการและขั้นตอนเช่นเดียวกันกับการแต่งตั้ง คณาจารย์ประจำให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์และรองศาสตราจารย์โดยอนุโลม

การพิจารณาแต่งตั้งตำแหน่งศาสตราจารย์พิเศษ ให้ดำเนินการตามวิธีการและ ขั้นตอนเช่นเดียวกันกับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์โดยอนุโลม

การแต่งตั้งผู้มีได้เป็นคณาจารย์ประจำให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ให้แต่งตั้งเป็น อาจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์พิเศษ และศาสตราจารย์พิเศษ ตามลำดับ

ข้อ ๑๕ การแต่งตั้ง คณาจารย์พิเศษให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์พิเศษ และศาสตราจารย์พิเศษโดยวิธีพิเศษ

กรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นอย่างยิ่ง สถาบันอาจเสนอแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่ง อาจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรือรองศาสตราจารย์พิเศษ ซึ่งมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับ ตำแหน่งที่ต่างไปจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๓.๑.๑, ๑๓.๒.๑ และ ๑๓.๓.๑ แล้วแต่กรณีให้ดำรงตำแหน่ง สูงขึ้นก็ได้ เช่น การเสนอแต่งตั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งยังไม่ครบ ระยะเวลาที่กำหนดให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์พิเศษ หรือการเสนอแต่งตั้งอาจารย์พิเศษ ให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์พิเศษโดยที่ผู้นั้นมิได้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษมาก่อน

ทั้งนี้ ผู้ที่ได้รับการเสนอแต่งตั้งจะต้องมีความรู้ความสามารถสูงและมีความเชี่ยวชาญพิเศษ รวมทั้งมีผลงานวิชาการที่มีคุณภาพดีเด่น

ส่วนวิธีการเสนอ กำหนดตำแหน่งให้ดำเนินการตามขั้นตอนเช่นเดียวกันกับวิธีการ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ โดยวิธีปกติ สำหรับรองศาสตราจารย์พิเศษ และศาสตราจารย์พิเศษ โดยวิธีปกติ วิธีที่ ๑ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๖ แบบคำขอรับการพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการ แบบเสนอแต่งตั้งคณาจารย์ ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการโดยผู้บังคับบัญชา แบบแสดงหลักฐาน การมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการ แนวทางในการประเมินผลการสอนของผู้ขอตำแหน่ง ทางวิชาการ ลักษณะการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการ คำจำกัดความของผลงานทางวิชาการ ลักษณะการเผยแพร่และผลงานทางวิชาการที่จำแนกตามระดับคุณภาพ และอื่น ๆ ให้เป็นไปตามที่ คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๑๗ กรณีการขอตำแหน่งทางวิชาการในระดับตำแหน่งและสาขาวิชาเดียวกันกับ ที่ได้เคยขอตำแหน่งทางวิชาการมาแล้ว หากมีการนำผลงานทางวิชาการเดิมที่เคยเสนอ เพื่อพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการมาก่อน มาเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการอีกครั้งหนึ่ง ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยผู้ขอคนเดิมหรือผู้ขอคนใหม่ ให้คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฯ ใช้ผลการพิจารณา ผลงานทางวิชาการเดิมแต่ละชิ้นที่ผ่านการพิจารณามาแล้วนั้น โดยไม่ต้องพิจารณาผลงาน ทางวิชาการนั้นใหม่อีก เว้นแต่คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฯ เห็นว่าเป็นผลงานที่ล้ำสมัยหรือมีเหตุ สมควรอื่นที่จะไม่ใช้ผลการพิจารณานั้นอีกต่อไป ในกรณีเช่นนี้คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฯ ต้องระบุเหตุผลทางวิชาการโดยชัดแจ้งด้วย

หมวด ๓

การแต่งตั้งผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งทางวิชาการมาก่อน

ข้อ ๑๘ สถาบันอาจแต่งตั้งบุคคลที่เคยดำรงตำแหน่งทางวิชาการในสถาบันอุดมศึกษาอื่น ในประเทศ หรือสถาบันชั้นสูงในต่างประเทศมาก่อน ให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในสาขาวิชา เดียวกับที่เคยได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนั้นๆ และระดับตำแหน่งที่ไม่สูงกว่าที่บุคคลนั้น เคยดำรงอยู่ ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของสภาสถาบัน

ตำแหน่งทางวิชาการจากสถาบันอุดมศึกษาในประเทศหรือสถาบันชั้นสูง ในต่างประเทศที่จะนำมาใช้เพื่อพิจารณาแต่งตั้งตามที่กำหนดในวรรคต้นนั้น จะต้องเป็นตำแหน่ง ทางวิชาการจากสถาบันที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน และสาขาวิชานั้นจะต้องได้รับการรับรอง มาตรฐานการศึกษาจากประเทศนั้นด้วย

ข้อ ๑๙ การดำเนินการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการตามกรณีที่กำหนดในข้อ ๑๘ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

ข้อ ๑๙.๑ ให้สถาบันตรวจสอบคุณสมบัติของบุคคลที่จะขอแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ทางวิชาการให้ถูกต้องครบถ้วนตามเงื่อนไขที่กำหนดในข้อ ๑๘ โดยตรวจสอบสถานภาพตำแหน่ง ทางวิชาการเดิมจากสถาบันอุดมศึกษาหรือสถาบันชั้นสูงเดิมที่ได้รับการแต่งตั้ง และตรวจสอบ การรับรองสถาบันอุดมศึกษาหรือสถาบันชั้นสูง รวมถึงการรับรองมาตรฐานการศึกษาของสาขาวิชา ที่ผู้นั้นได้เคยรับแต่งตั้งของสถาบันอุดมศึกษาหรือสถาบันชั้นสูงต่างประเทศนั้น แล้วแต่กรณี แล้วเสนอผลการตรวจสอบให้คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการประจำสถาบันพิจารณา

ข้อ ๑๙.๒ ให้คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการประจำสถาบันพิจารณาผลงานทางวิชาการและอาจดำเนินการตามหมวด ๑ ก่อนนำเสนอสภาสถาบัน เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบให้ดำเนินการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการต่อไป

กรณีการแต่งตั้งผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งทางวิชาการจากสถาบันอุดมศึกษาระบบอื่นหรือสถาบันชั้นสูงต่างประเทศมาก่อนให้คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการประจำสถาบันแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ตามข้อ ๑๐.๑.๓ เพื่อพิจารณาผลงานทางวิชาการเดิมที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการจากสถาบันนั้น ๆ และต้องจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ โดยมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด

ข้อ ๑๙.๓ เมื่ออธิการบดีสั่งแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการตามอำนาจ และตามที่สภาสถาบันเห็นชอบแล้ว ให้รายงานให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาทราบภายในสามสิบวันนับจากวันออกคำสั่งแต่งตั้งฯ พร้อมสำเนาคำสั่งแต่งตั้งของสถาบัน สำเนาคำสั่งแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาเดิม และผลการตรวจสอบสถานภาพทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาหรือสถาบันชั้นสูงเดิมตามเงื่อนไขที่กำหนดในข้อ ๑๘

คำสั่งแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในกรณีนี้ จะต้องระบุสาขาวิชาของตำแหน่งทางวิชาการที่สั่งแต่งตั้งพร้อมทั้งระบุสาขาวิชาของตำแหน่งทางวิชาการเดิมของบุคคลนั้นไว้ด้วย
กรณีวันที่แต่งตั้งผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งทางวิชาการมาก่อน ให้แต่งตั้งได้ไม่ก่อนวันที่สภาสถาบันได้รับเรื่อง

หมวด ๔

การลงโทษ

ข้อ ๒๐ ให้สภาสถาบันพิจารณากำหนดมาตรการในการป้องกันและลงโทษผู้ขอกำหนดตำแหน่งอันสื่อให้เห็นว่าเป็นผู้ที่กระทำผิดทางจริยธรรมและจรรยาบรรณอันเกี่ยวข้องกับผลงานทางวิชาการและเป็นผู้ที่มีความประพฤติไม่เหมาะสมที่จะได้รับการพิจารณาให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการดังต่อไปนี้

๒๐.๑ กรณีที่ตรวจพบว่าผู้ขอระบุการมีส่วนร่วมในผลงานไม่ตรงกับความเป็นจริง หรือมีพฤติการณ์สื่อว่ามีการลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่น หรือนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นไปใช้ในการเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการโดยอ้างว่าเป็นผลงานทางวิชาการของตนเอง หรือนำผลงานของตนเองในเรื่องเดียวกันไปเผยแพร่ในวารสารวิชาการมากกว่าหนึ่งฉบับ หรือคัดลอกข้อความใด ๆ จากผลงานเดิมของตนโดยไม่อ้างอิงผลงานเดิมตามหลักวิชาการ ทั้งนี้ ในลักษณะที่จะทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นผลงานใหม่ หรือละเลยหรือละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นหรือสิทธิมนุษยชน เพื่อก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น และกระทำการใด ๆ ที่เบี่ยงเบนผลการศึกษาหรือวิจัยและไม่เสนอผลงานตามความเป็นจริง

ให้สภาสถาบันมีมติให้งดการพิจารณาการขอตำแหน่งทางวิชาการในครั้งนั้น และดำเนินการทางวินัยตามข้อเท็จจริงและความร้ายแรงแห่งการกระทำผิดเป็นกรณี ๆ ไป และห้ามผู้กระทำผิดนั้นเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการมีกำหนดเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี แต่ไม่เกินสิบปี นับตั้งแต่วันที่สภาสถาบันมีมติ

๒๐.๒ กรณีที่ได้รับการพิจารณาอนุมัติให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไปแล้ว หากภายหลังตรวจสอบพบหรือทราบว่าผลงานทางวิชาการที่ใช้ในการเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการครั้งนั้น เป็นการลอกเลียนผลงานของผู้อื่นหรือนำเอาผลงานของผู้อื่นไปใช้ โดยอ้างว่าเป็นผลงานของตนเอง หรือนำผลงานของตนเองในเรื่องเดียวกันไปเผยแพร่ในวารสารวิชาการมากกว่าหนึ่งฉบับ หรือคัดลอกข้อความใด ๆ จากผลงานเดิมของตนโดยไม่อ้างอิงผลงานเดิมตามหลักวิชาการ ทั้งนี้ ในลักษณะที่จะทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นผลงานใหม่ หรือละเลยหรือละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่น หรือสิทธิมนุษยชน เพื่อก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น และกระทำการใด ๆ ที่เบี่ยงเบนผลการศึกษาหรือวิจัยและไม่เสนอผลงานตามความเป็นจริง ให้สภาสถาบันมีมติถอดถอนตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ และรองศาสตราจารย์พิเศษ สำหรับตำแหน่งศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ ให้สภาสถาบันพิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ถอดถอน และดำเนินการทางวินัยตามข้อเท็จจริงและความร้ายแรงแห่งการกระทำผิดเป็นกรณี ๆ ไป และห้ามผู้กระทำผิดนั้นเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการมีกำหนดเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี แต่ไม่เกินสิบปี นับตั้งแต่วันที่สภาสถาบันมีมติให้ถอดถอน หรือนับตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ถอดถอน แล้วแต่กรณี

หมวด ๕

การเสนอขอทบทวนผลการพิจารณา

ข้อ ๒๑ กรณีที่ผลการพิจารณาคุณภาพของผลงานทางวิชาการไม่อยู่ในเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด ผู้ขออาจเสนอขอทบทวนผลการพิจารณาต่อสภาสถาบัน และสามารถเสนอขอทบทวนผลการพิจารณาได้ไม่เกินสองครั้ง โดยแสดงเหตุผลทางวิชาการสนับสนุน และการขอทบทวนดังกล่าวแต่ละครั้งให้ยื่นเรื่องได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับทราบมติ

ภายใต้บังคับข้อ ๑๐.๑.๔ และ ๑๐.๒.๓ เมื่อสภาสถาบันได้รับเรื่องการขอทบทวนผลการพิจารณาผลงานทางวิชาการแล้ว ให้ส่งคณะกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวิชาการพิจารณาเมื่อคณะกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวิชาการมีความเห็นประการใดให้เสนอต่อสภาสถาบันวินิจฉัย และให้คำวินิจฉัยของสภาสถาบันเป็นที่สุด

ข้อ ๒๒ ให้คณะกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวิชาการ ดำเนินการดังนี้

(๑) การทบทวนผลการพิจารณาครั้งที่หนึ่ง

(ก) ในกรณีที่เห็นว่าคำชี้แจงข้อโต้แย้งไม่มีเหตุผลทางวิชาการ จะมีมติไม่รับพิจารณาก็ได้

(ข) ในกรณีที่เห็นว่าคำชี้แจงข้อโต้แย้งมีเหตุผลทางวิชาการ ให้มีมติรับไว้พิจารณาโดยมอบคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการชุดเดิมพิจารณาคำชี้แจงข้อโต้แย้งนั้น

(๒) การทบทวนผลการพิจารณาครั้งที่สอง

(ก) ในกรณีที่เห็นว่าคำชี้แจงข้อโต้แย้งไม่มีเหตุผลทางวิชาการหรือมิได้ชี้แจงข้อโต้แย้งโดยมีเหตุผลเพิ่มเติมจากครั้งที่หนึ่ง จะมีมติไม่รับพิจารณาก็ได้

(ข) ในกรณีที่เห็นว่าคำชี้แจงข้อโต้แย้งมีเหตุผลทางวิชาการและได้ชี้แจงเหตุผลเพิ่มเติมจากการขอทบทวนครั้งที่หนึ่ง ให้แต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการเพิ่มเติม จากที่แต่งตั้งไว้เดิมจำนวนสองถึงสามคน เพื่อพิจารณาคำชี้แจง ข้อโต้แย้งและผลงานทางวิชาการของผู้ขอ ทั้งนี้ให้ประธานคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการชุดเดิมทำหน้าที่เป็นประธาน

ข้อ ๒๓ กรณีมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการเพิ่มเติม ให้สถาบันจ่ายเงินสมนาคุณกรรมการสำหรับการทำงานผลการพิจารณาผลงานทางวิชาการของกรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มนั้นด้วย

ข้อ ๒๔ สภาสถาบันอาจพิจารณาเฉพาะคำชี้แจงข้อโต้แย้งของผลงานทางวิชาการที่ยื่นไว้เดิมทุกประเภทที่คุณภาพไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดเท่านั้น ทั้งนี้ หากผู้ขอมีผลงานทางวิชาการใหม่เพิ่มเติม หรือมีการแก้ไขผลงานเดิม กรณีนี้จะต้องดำเนินการเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการใหม่ และให้ถือว่าวันที่ยื่นผลงานทางวิชาการเพิ่มเติมหรือวันที่ยื่นขอแก้ไขผลงานเดิมเป็นวันเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการใหม่

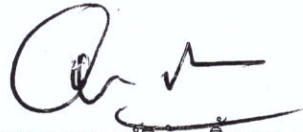
ภายใต้บังคับข้อ ๑๐.๑.๔. และ ๑๐.๒.๓ กรณีมีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยตามหมวดนี้ ให้สภาสถาบันเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดและให้คำวินิจฉัยของสภาสถาบันเป็นที่สุด

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๕ การพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่สภาสถาบันได้รับเรื่องไว้แล้ว และอยู่ระหว่างการดำเนินการอยู่ในวันก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการพิจารณากำหนดตำแหน่งตามระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย การกำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาของคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการประจำสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘ และระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วยมาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ และ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๖ ต่อไปจนแล้วเสร็จ ทั้งนี้ สภาสถาบันจะแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการได้ไม่ก่อนวันที่ระเบียบฉบับนั้น ๆ มีผลบังคับใช้

ข้อ ๒๖ มิให้นำความในข้อ ๗ (๗.๑) มาใช้บังคับกับสถาบัน ซึ่งไม่มีกรรมการสภาสถาบัน
ประเภทผู้ทรงคุณวุฒิที่ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ อยู่ในวันก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับจนกว่าจะมี
การแต่งตั้งกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

(ศาสตราจารย์วิชัย รัตตะกุล)

รองประธานกรรมการ

ปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการการอุดมศึกษา

เอกสารแนบท้ายระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา
ว่าด้วย มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๐

๑. แบบคำขอรับการพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการ

ส่วนที่ ๑ : แบบประวัติส่วนตัวและผลงานทางวิชาการ

แบบประวัติส่วนตัวและผลงานทางวิชาการ
เพื่อขอดำรงตำแหน่ง.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ /รองศาสตราจารย์ /ศาสตราจารย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ /รองศาสตราจารย์พิเศษ /ศาสตราจารย์พิเศษ)
โดยวิธี.....
ในสาขาวิชา
(เชี่ยวชาญ.....)
ของ (นาย/นาง/นางสาว).....
สังกัด ภาค/สาขาวิชา.....
คณะ.....มหาวิทยาลัย/สถาบัน.....

๑. ประวัติส่วนตัว

๑.๑ วัน เดือน ปีเกิด

๑.๒ อายุ ปี

๑.๓ การศึกษาระดับอุดมศึกษา (โปรดระบุชื่อคุณวุฒิเต็มพร้อมสาขาวิชา โดยเรียงจากคุณวุฒิสูงสุดตามลำดับ และกรณีสำเร็จการศึกษาจากต่างประเทศให้ระบุเป็นภาษาอังกฤษ)

คุณวุฒิ

ปี พ.ศ. ที่จบ

ชื่อสถานศึกษาและประเทศ

๑.๓.๑

๑.๓.๒

๑.๓.๓

๑.๓.๔

๑.๓.๕

(ในกรณีที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกและปริญญาบัตรใดๆ ให้ระบุหัวข้อเรื่องวิทยานิพนธ์และงานวิจัยที่ทำเป็นส่วนของการศึกษาเพื่อรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรนั้นๆ ด้วย)

๒. ประวัติการทำงาน

๒.๑ ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง..... รับเงินเดือน.....บาท

๒.๒ ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์/อาจารย์พิเศษ เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๒.๓ ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ /ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ

(โดยวิธีปกติ/วิธีพิเศษ) ในสาขาวิชา.....เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๒.๔ ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์/ รองศาสตราจารย์พิเศษ (โดยวิธีปกติ/วิธีพิเศษ) ในสาขาวิชา.....เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

(ในกรณีที่เคยปฏิบัติงานในตำแหน่งอื่น หรือเคยดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำ/อาจารย์พิเศษ
ในสังกัดอื่น ให้ระบุตำแหน่ง สังกัด และวัน เดือน ปี ที่ดำรงตำแหน่งนั้นด้วย)

อายุการทำงาน ปี เดือน

๒.๕ ตำแหน่งอื่น ๆ

๒.๕.๑

๒.๕.๒

๒.๕.๓

๒.๕.๔

๒.๕.๕

๓. ภาระงานย้อนหลัง ๓ ปี (เป็นภาระงานที่ทำโดยความเห็นชอบจากเจ้าสังกัด)

๓.๑ งานสอน (โปรดระบุระดับว่าปริญญาตรี หรือบัณฑิตศึกษา)

<u>ระดับ</u>	<u>รายวิชาที่สอน</u>	<u>ช.ม./สัปดาห์</u>	<u>เปิดสอนภาค/ปีการศึกษา</u>
.....
.....
.....

๓.๒ งานวิจัย (โปรดระบุเรื่องที่ทำการวิจัย และระยะเวลาที่ใช้ในแต่ละโครงการ)๓.๓ งานบริการทางวิชาการ (โปรดระบุประเภทของกิจกรรม และปริมาณเวลาที่ใช้ต่อสัปดาห์)๓.๔ งานบริหาร (โปรดระบุงานบริหารที่มีส่วนรับผิดชอบโดยตรง และปริมาณเวลาที่ใช้ต่อสัปดาห์)๓.๕ งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (โปรดระบุประเภทของงาน และปริมาณเวลาที่ใช้ต่อสัปดาห์)

๔. ผลงานทางวิชาการ

๔.๑ ผลงานทางวิชาการที่เสนอเพื่อประกอบการพิจารณาตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ

๔.๑.๑ ผลงานวิจัย

๔.๑.๑.๑

ผลงานวิจัยนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาข้อกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

ไม่เคยใช้

เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๑.๑.๒

ผลงานวิจัยนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาข้อกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

ไม่เคยใช้

เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๑.๑.๓

ผลงานวิจัยนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาข้อกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

ไม่เคยใช้

เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

(กรณีงานวิจัยที่มีลักษณะเป็นงานที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกัน หรืองานวิจัยที่เป็นชุดโครงการ
หรืองานวิจัยที่ดำเนินการเป็นชุดต่อเนื่อง โปรดระบุว่างานวิจัยตามลักษณะดังกล่าวข้างต้นเป็นงานวิจัยเกี่ยวกับเรื่องใด
หรือมีความเกี่ยวข้องสอดคล้องกันอย่างไร และผู้ขอเป็นผู้ดำเนินการหลักในงานวิจัยเรื่องใด
มาประกอบการพิจารณาด้วย)

๔.๑.๒ ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

๔.๑.๒.๑

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาข้อกำหนด
ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

ไม่เคยใช้

เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๑.๒.๒

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนด
ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๑.๒.๓

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนด
ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๑.๓ ผลงานวิชาการรับใช้สังคม

๔.๑.๓.๑

ผลงานวิชาการรับใช้สังคมนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์/ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๑.๓.๒

ผลงานวิชาการรับใช้สังคมนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์/ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๑.๓.๓

ผลงานวิชาการรับใช้สังคมนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์/ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๑.๔ ตำรา หนังสือ หรือบทความทางวิชาการ

๔.๑.๔.๑

ผลงานนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

 ไม่เคยใช้ เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคูณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๑.๔.๒

ผลงานนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

 ไม่เคยใช้ เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคูณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๑.๔.๓

ผลงานนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

 ไม่เคยใช้ เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคูณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

(ผลงานทางวิชาการทุกประเภท ให้เสนอโดยเขียนตามหลักของการเขียนเอกสารอ้างอิง
อันประกอบด้วยชื่อผู้แต่ง ปี พ.ศ. ชื่อเรื่อง แหล่งพิมพ์ จำนวนหน้า เป็นต้น และกรณีที่เผยแพร่ในวารสาร
ทางวิชาการให้ระบุว่าอยู่ในฐานข้อมูลใด ตามเอกสารแนบท้ายระเบียบ)

(ในกรณีที่ผู้เขียนร่วมหลายคน ให้ผู้เขียนร่วมลงนามรับรองว่า มีส่วนร่วมในผลงานเท่าใด
มาประกอบการพิจารณาด้วย)

๔.๒ ผลงานทางวิชาการที่เสนอเพื่อประกอบการพิจารณาตำแหน่งรองศาสตราจารย์/
รองศาสตราจารย์พิเศษ

๔.๒.๑ ผลงานวิจัย

๔.๒.๑.๑

ผลงานวิจัยนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์/ รองศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

 ไม่เคยใช้ เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคูณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๒.๑.๒

ผลงานวิจัยนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษและ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์/ รองศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๒.๑.๓

ผลงานวิจัยนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษและ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์/ รองศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๒.๒ ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

๔.๒.๒.๑

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนด
ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษและ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์/
รองศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๒.๒.๒

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนด
ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษและ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์/
รองศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๒.๒.๓

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนด
ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษและ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์/
รองศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๒.๓ ผลงานวิชาการรับใช้สังคม

๔.๒.๓.๑

ผลงานวิชาการรับใช้สังคมนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์/ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษและ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์/
รองศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๒.๓.๒

ผลงานวิชาการรับใช้สังคมนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์/ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษและ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์/
รองศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๒.๓.๓

ผลงานวิชาการรับใช้สังคมนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์/ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษและ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์/
รองศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๒.๔ ตำราหรือหนังสือ

๔.๒.๔.๑

ผลงานนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษและ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์/ รองศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๒.๔.๒

ผลงานนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษและ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์/ รองศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๒.๔.๓

ผลงานนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาข้อกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษและ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์/ รองศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

ไม่เคยใช้

เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

(ผลงานทางวิชาการทุกประเภท ให้เสนอโดยเขียนตามหลักของการเขียนเอกสารอ้างอิง
อันประกอบด้วยชื่อผู้แต่ง ปี พ.ศ. ชื่อเรื่อง แหล่งพิมพ์ จำนวนหน้า เป็นต้น และกรณีที่เคยเผยแพร่ในวารสาร
ทางวิชาการให้ระบุว่าอยู่ในฐานข้อมูลใด ตามเอกสารแนบท้ายระเบียบ)

(ในกรณีที่มีผู้เขียนร่วมหลายคน ให้ผู้เขียนร่วมลงนามรับรองว่า มีส่วนร่วมในผลงานเท่าใด
มาประกอบการพิจารณาด้วย)

๔.๓ ผลงานทางวิชาการที่เสนอเพื่อประกอบการพิจารณาตำแหน่งศาสตราจารย์/ ศาสตราจารย์พิเศษ

๔.๓.๑ ผลงานวิจัย

๔.๓.๑.๑

ผลงานวิจัยนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาข้อกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์ /รองศาสตราจารย์พิเศษ และ/หรือ
ตำแหน่งศาสตราจารย์/ ศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

ไม่เคยใช้

เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๓.๑.๒

ผลงานวิจัยนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาข้อกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์ /รองศาสตราจารย์พิเศษ และ/หรือ
ตำแหน่งศาสตราจารย์/ ศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

ไม่เคยใช้

เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๓.๑.๓

ผลงานวิจัยนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาข้อกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์ /รองศาสตราจารย์พิเศษ และ/หรือ
ตำแหน่งศาสตราจารย์/ ศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

ไม่เคยใช้

เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๓.๒ ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

๔.๓.๒.๑

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนด
ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์ /
รองศาสตราจารย์พิเศษ และ/หรือตำแหน่งศาสตราจารย์/ ศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

 ไม่เคยใช้ เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๓.๒.๒

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนด
ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์ /
รองศาสตราจารย์พิเศษ และ/หรือตำแหน่งศาสตราจารย์/ ศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

 ไม่เคยใช้ เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๓.๒.๓

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนด
ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์ /
รองศาสตราจารย์พิเศษ และ/หรือตำแหน่งศาสตราจารย์/ ศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

 ไม่เคยใช้ เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๓.๓ ผลงานวิชาการรับใช้สังคม

๔.๓.๓.๑

ผลงานวิชาการรับใช้สังคมนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์/ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์ /รองศาสตราจารย์พิเศษ
และ/หรือตำแหน่งศาสตราจารย์/ ศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

 ไม่เคยใช้ เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๓.๓.๒

ผลงานวิชาการรับใช้สังคมนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์/ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์ /รองศาสตราจารย์พิเศษ
และ/หรือตำแหน่งศาสตราจารย์/ ศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๓.๓.๓

ผลงานวิชาการรับใช้สังคมนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์/ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์ /รองศาสตราจารย์พิเศษ
และ/หรือตำแหน่งศาสตราจารย์/ ศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๓.๔ ตำราหรือหนังสือ

๔.๓.๔.๑

ผลงานนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์ /รองศาสตราจารย์พิเศษ และ/หรือ
ตำแหน่งศาสตราจารย์/ ศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๓.๔.๒

ผลงานนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์ /รองศาสตราจารย์พิเศษ และ/หรือ
ตำแหน่งศาสตราจารย์/ ศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๓.๔.๓

ผลงานนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาข้อกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์ /รองศาสตราจารย์พิเศษ และ/หรือ
 ตำแหน่งศาสตราจารย์/ ศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

ไม่เคยใช้

เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
 ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

(ผลงานทางวิชาการทุกประเภท ให้เสนอโดยเขียนตามหลักของการเขียนเอกสารอ้างอิง
 อันประกอบด้วยชื่อผู้แต่ง ปี พ.ศ. ชื่อเรื่อง แหล่งพิมพ์ จำนวนหน้า เป็นต้น และกรณีที่เผยแพร่ในวารสาร
 ทางวิชาการให้ระบุว่าอยู่ในฐานข้อมูลใด ตามเอกสารแนบท้ายระเบียบ)

(ในกรณีที่ผู้เขียนร่วมหลายคน ให้ผู้เขียนร่วมลงนามรับรองว่า มีส่วนร่วมในผลงานเท่าใด
 มาประกอบการพิจารณาด้วย)

ขอรับรองว่าข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ.....เจ้าของประวัติ
 (.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ส่วนที่ ๒ แบบประเมินคุณสมบัติโดยผู้บังคับบัญชา

แบบประเมินแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ /รองศาสตราจารย์ /ศาสตราจารย์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ /รองศาสตราจารย์พิเศษ /ศาสตราจารย์พิเศษ)

ในสาขาวิชา

โดยวิธี.....

ของ (นาย/นาง/นางสาว).....

สังกัด/ภาค/สาขาวิชา.....

คณะ.....มหาวิทยาลัย/สถาบัน.....

ได้ตรวจสอบคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง...(ผู้ช่วยศาสตราจารย์/ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ/
รองศาสตราจารย์/ รองศาสตราจารย์พิเศษ/ ศาสตราจารย์/ ศาสตราจารย์พิเศษ).. แล้วเห็นว่า นาย/นาง/
นางสาว.....เป็นผู้มีคุณสมบัติ... (ครบถ้วน/ไม่ครบถ้วน)
ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง ..ผู้บังคับบัญชาระดับหัวหน้าภาควิชาหรือเทียบเท่า..

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ความเห็นผู้บังคับบัญชาระดับคณบดีหรือเทียบเท่า

ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า นาย/นาง/นางสาว.....
เป็นผู้มีคุณสมบัติ ...(เข้าข่าย/ ไม่เข้าข่าย)...ที่จะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง...(ผู้ช่วยศาสตราจารย์/
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ/ รองศาสตราจารย์/ รองศาสตราจารย์พิเศษ/ ศาสตราจารย์/ ศาสตราจารย์พิเศษ)

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ส่วนที่ ๓ แบบประเมินผลการสอน

คณะอนุกรรมการเพื่อประเมินผลการสอน ในการประชุมครั้งที่...../.....เมื่อวันที่.....
 ซึ่งได้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ(มหาวิทยาลัย/สถาบัน).....
 ได้ประเมินผลการสอนรหัสวิชา.....รายวิชา.....ของ นาย/นาง/นางสาว
แล้วเห็นว่า บุคคลดังกล่าวเป็นผู้มีความ....(ชำนาญ/ชำนาญพิเศษ/
 เชี่ยวชาญ).....ในการสอน มีคุณภาพ...(อยู่/ไม่อยู่)....ในหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่สภาสถาบันกำหนด

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง ประธานคณะอนุกรรมการเพื่อประเมินผลการสอน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ส่วนที่ ๔ แบบประเมินผลงานทางวิชาการ

ตอนที่ ๑ การพิจารณาของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ในสาขาวิชา.....ในการประชุมครั้งที่...../.....เมื่อวันที่.....รวม.....ครั้ง ประเมินผลงานทางวิชาการของ นาย/นาง/นางสาว.....ซึ่งขอกำหนดตำแหน่งเป็น..(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ / ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ/ รองศาสตราจารย์/ รองศาสตราจารย์พิเศษ/ ศาสตราจารย์/ ศาสตราจารย์พิเศษ)...ในสาขาวิชา.....แล้วเห็นว่า

๑) งานวิจัย.....เรื่อง คุณภาพ...(อยู่/ไม่อยู่)..ในเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด.....เรื่อง

ได้แก่

๑.๑)..... ผู้ขอมีส่วนร่วมร้อยละ

คุณภาพอยู่ในระดับ.....

๑.๒)..... ผู้ขอมีส่วนร่วมร้อยละ

คุณภาพอยู่ในระดับ.....

๒) ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น.....รายการ คุณภาพ...(อยู่/ไม่อยู่)..ในเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด.....รายการ ได้แก่

๒.๑)..... ผู้ขอมีส่วนร่วมร้อยละ

คุณภาพอยู่ในระดับ.....

๒.๒)..... ผู้ขอมีส่วนร่วมร้อยละ

คุณภาพอยู่ในระดับ.....

๓) ผลงานวิชาการรับใช้สังคม.....เรื่อง คุณภาพ...(อยู่/ไม่อยู่)..ในเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดเรื่อง ได้แก่

๓.๑)..... ผู้ขอมีส่วนร่วมร้อยละ

คุณภาพอยู่ในระดับ.....

๓.๒)..... ผู้ขอมีส่วนร่วมร้อยละ

คุณภาพอยู่ในระดับ.....

๔) ตำรา/หนังสือ.....เล่ม คุณภาพ...(อยู่/ไม่อยู่)..ในเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด.....เล่ม ได้แก่

๔.๑)..... ผู้ขอมีส่วนร่วมร้อยละ

คุณภาพอยู่ในระดับ.....

๔.๒)..... ผู้ขอมีส่วนร่วมร้อยละ
คุณภาพอยู่ในระดับ.....

๕) บทความทางวิชาการ.....เรื่อง คุณภาพ..(อยู่/ไม่อยู่)..ในเกณฑ์ที่คณะกรรมการ
กำหนด.....เรื่อง ได้แก่

๕.๑)..... ผู้ขอมีส่วนร่วมร้อยละ
คุณภาพอยู่ในระดับ.....

๕.๒)..... ผู้ขอมีส่วนร่วมร้อยละ
คุณภาพอยู่ในระดับ.....

(ผลงานทางวิชาการทุกประเภท ให้เสนอโดยเขียนตามหลักของการเขียนเอกสารอ้างอิง
อันประกอบด้วยชื่อผู้แต่ง ปี พ.ศ. ชื่อเรื่อง แหล่งพิมพ์ จำนวนหน้า เป็นต้น และกรณีที่เคยเผยแพร่ในวารสาร
ทางวิชาการให้ระบุว่าอยู่ในฐานข้อมูลใด ตามเอกสารแนบท้ายระเบียบ)

(กรณีคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า
งานวิจัยดังกล่าวเป็นงานวิจัยที่มีลักษณะเป็นงานที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกัน หรืองานวิจัยที่เป็นชุดโครงการ
หรืองานวิจัยที่ดำเนินการเป็นชุดต่อเนื่อง โปรดระบุงานวิจัยตามลักษณะดังกล่าวข้างต้นเป็นงานวิจัย
เกี่ยวกับเรื่องใด หรือมีความเกี่ยวข้องสอดคล้องกันอย่างไร มาประกอบการพิจารณาด้วย)

สรุปผลการประเมินผลงานทางวิชาการ (ประกอบด้วย: ผลงานมีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องอะไร
ผลที่ได้รับ การนำไปใช้ประโยชน์ และแสดงให้เห็นถึงความเชี่ยวชาญอย่างไร

.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง ประธานคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
เพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ
และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ตอนที่ ๒ การพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ

คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ...(มหาวิทยาลัย/สถาบัน)... ในการประชุมครั้งที่.....เมื่อวันที่.....พิจารณาผลการประเมินผลงานทางวิชาการของ นาย/นาง/นางสาว..... ตามที่คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการเสนอ แล้วเห็นว่า..(งานวิจัย/ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น/ผลงานวิชาการรับใช้สังคม/ตำรา/หนังสือ/บทความทางวิชาการ)...คุณภาพ...(อยู่/ ไม่อยู่)..ในเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด และเป็นผู้มีจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด จึงเห็น...(สมควร/ไม่สมควร)...ให้กำหนดตำแหน่ง นาย/นาง/นางสาว.....เป็นตำแหน่ง..... (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ / ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ/ รองศาสตราจารย์/ รองศาสตราจารย์พิเศษ/ ศาสตราจารย์/ ศาสตราจารย์พิเศษ)... ในสาขาวิชา..... และให้นำเสนอที่ประชุมสภาสถาบันอุดมศึกษาพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง ประธาน/ เลขานุการคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ส่วนที่ ๕ มติสภาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

สภามหาวิทยาลัย/สถาบัน..... ในการประชุมครั้งที่...../..... เมื่อวันที่...
เดือน.....พ.ศ.พิจารณาแล้วมีมติ..... (อนุมัติ/ไม่อนุมัติ)....

๑. ให้แต่งตั้งนาย/นาง/นางสาว.....ให้ดำรงตำแหน่ง (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ /
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ/ รองศาสตราจารย์/ รองศาสตราจารย์พิเศษ/ ศาสตราจารย์/ ศาสตราจารย์พิเศษ)
ในสาขาวิชา..... ได้ตั้งแต่วันที่..... ซึ่งเป็นวันที่สภาสถาบัน...
(ได้รับเรื่อง/ ได้รับผลงานฉบับปรับปรุงสมบูรณ์/ ได้รับผลงานฉบับตีพิมพ์เผยแพร่/ อื่นๆ ระบุ....)

๒. (สำหรับตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และรองศาสตราจารย์/
รองศาสตราจารย์พิเศษ) ให้อธิการบดีออกคำสั่งแต่งตั้งบุคคลดังกล่าวในข้อ ๑ และแจ้งให้คณะกรรมการทราบ
ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ออกคำสั่งแต่งตั้ง พร้อมส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
เพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ และแบบคำขอ

(สำหรับตำแหน่งศาสตราจารย์/ ศาสตราจารย์พิเศษ) ให้เสนอคณะกรรมการให้ความเห็น
เพื่อเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเพื่อนำเสนอนายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูล
เพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง นาย/นาง/นางสาว..... ให้ดำรงตำแหน่ง
ศาสตราจารย์/ศาสตราจารย์พิเศษ ในสาขาวิชา..... ได้ตั้งแต่วันที่..... ซึ่งเป็นวันที่
สภาสถาบัน...(ได้รับเรื่อง/ ได้รับผลงานฉบับปรับปรุงสมบูรณ์/ ได้รับผลงานฉบับตีพิมพ์เผยแพร่/ อื่นๆ ระบุ....)
พร้อมส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและ
จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ผลการประเมินผลงานทางวิชาการ ผลงานทางวิชาการ และ
แบบคำขอ

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง นายกสภาสถาบัน/เลขาธิการสภาสถาบัน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เอกสารแนบท้ายระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา
ว่าด้วย มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๐

๒. แบบเสนอแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการโดยผู้บังคับบัญชา

ส่วนที่ ๑ : แบบประวัติส่วนตัวและผลงานทางวิชาการ

แบบประวัติส่วนตัวและผลงานทางวิชาการ
เพื่อขอดำรงตำแหน่ง.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ /รองศาสตราจารย์ /ศาสตราจารย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ /รองศาสตราจารย์พิเศษ /ศาสตราจารย์พิเศษ)
โดยวิธี.....
ในสาขาวิชา
(เชี่ยวชาญ.....)
ของ (นาย/นาง/นางสาว).....
สังกัด ภาค/สาขาวิชา.....
คณะ.....มหาวิทยาลัย/สถาบัน.....

๑. ประวัติส่วนตัว

๑.๑ วัน เดือน ปีเกิด

๑.๒ อายุ ปี

๑.๓ การศึกษาระดับอุดมศึกษา (โปรดระบุชื่อคุณวุฒิเต็มพร้อมสาขาวิชา โดยเรียงจากคุณวุฒิสูงสุดตามลำดับ และกรณีสำเร็จการศึกษาจากต่างประเทศให้ระบุเป็นภาษาอังกฤษ)

<u>คุณวุฒิ</u>	<u>ปี พ.ศ. ที่จบ</u>	<u>ชื่อสถานศึกษาและประเทศ</u>
๑.๓.๑		
๑.๓.๒		
๑.๓.๓		
๑.๓.๔		
๑.๓.๕		

(ในกรณีที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกและปริญญาบัตรใดๆ ให้ระบุหัวข้อเรื่องวิทยานิพนธ์และงานวิจัยที่ทำเป็นส่วนของการศึกษาเพื่อรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรนั้นๆ ด้วย)

๒. ประวัติการทำงาน

๒.๑ ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง..... รับเงินเดือน.....บาท

๒.๒ ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์/อาจารย์พิเศษ เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๒.๓ ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ /ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ

(โดยวิธีปกติ/วิธีพิเศษ) ในสาขาวิชา.....เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๒.๔ ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์/ รองศาสตราจารย์พิเศษ (โดยวิธีปกติ/วิธีพิเศษ) ในสาขาวิชา.....เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

(ในกรณีที่เคยปฏิบัติงานในตำแหน่งอื่น หรือเคยดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำ/อาจารย์พิเศษ ในสังกัดอื่น ให้ระบุตำแหน่ง สังกัด และวัน เดือน ปี ที่ดำรงตำแหน่งนั้นด้วย)

อายุการทำงาน ปี เดือน

๒.๕ ตำแหน่งอื่น ๆ

๒.๕.๑

๒.๕.๒

๒.๕.๓

๒.๕.๔

๒.๕.๕

๓. ภาระงานย้อนหลัง ๓ ปี (เป็นภาระงานที่ทำโดยความเห็นชอบจากเจ้าสังกัด)

๓.๑ งานสอน (โปรดระบุระดับว่าปริญญาตรี หรือบัณฑิตศึกษา)

<u>ระดับ</u>	<u>รายวิชาที่สอน</u>	<u>ช.ม./สัปดาห์</u>	<u>เปิดสอนภาค/ปีการศึกษา</u>
.....
.....
.....

๓.๒ งานวิจัย (โปรดระบุเรื่องที่ทำการวิจัย และระยะเวลาที่ใช้ในแต่ละโครงการ)๓.๓ งานบริการทางวิชาการ (โปรดระบุประเภทของกิจกรรม และปริมาณเวลาที่ใช้ต่อสัปดาห์)๓.๔ งานบริหาร (โปรดระบุงานบริหารที่มีส่วนรับผิดชอบโดยตรง และปริมาณเวลาที่ใช้ต่อสัปดาห์)๓.๕ งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (โปรดระบุประเภทของงาน และปริมาณเวลาที่ใช้ต่อสัปดาห์)

๔. ผลงานทางวิชาการ

๔.๑ ผลงานทางวิชาการที่เสนอเพื่อประกอบการพิจารณาตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ

๔.๑.๑ ผลงานวิจัย

๔.๑.๑.๑

ผลงานวิจัยนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

ไม่เคยใช้

เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๑.๑.๒

ผลงานวิจัยนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

ไม่เคยใช้

เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๑.๑.๓

ผลงานวิจัยนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

ไม่เคยใช้

เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

(กรณีงานวิจัยที่มีลักษณะเป็นงานที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกัน หรืองานวิจัยที่เป็นชุดโครงการ
หรืองานวิจัยที่ดำเนินการเป็นชุดต่อเนื่อง โปรดระบุงานวิจัยตามลักษณะดังกล่าวข้างต้นเป็นงานวิจัยเกี่ยวกับเรื่องใด
หรือมีความเกี่ยวข้องสอดคล้องกันอย่างไร และผู้ขอเป็นผู้ดำเนินการหลักในงานวิจัยเรื่องใด
มาประกอบการพิจารณาด้วย)

๔.๑.๒ ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

๔.๑.๒.๑

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนด
ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

ไม่เคยใช้

เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๑.๒.๒

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนด
ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๑.๒.๓

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนด
ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๑.๓ ผลงานวิชาการรับใช้สังคม

๔.๑.๓.๑

ผลงานวิชาการรับใช้สังคมนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์/ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๑.๓.๒

ผลงานวิชาการรับใช้สังคมนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์/ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๑.๓.๓

ผลงานวิชาการรับใช้สังคมนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์/ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๑.๔ ตำรา หนังสือ หรือบทความทางวิชาการ

๔.๑.๔.๑

ผลงานนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

 ไม่เคยใช้

เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๑.๔.๒

ผลงานนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

 ไม่เคยใช้

เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๑.๔.๓

ผลงานนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

 ไม่เคยใช้

เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

(ผลงานทางวิชาการทุกประเภท ให้เสนอโดยเขียนตามหลักของการเขียนเอกสารอ้างอิง
อันประกอบด้วยชื่อผู้แต่ง ปี พ.ศ. ชื่อเรื่อง แหล่งพิมพ์ จำนวนหน้า เป็นต้น และกรณีที่เผยแพร่ในวารสาร
ทางวิชาการให้ระบุว่าอยู่ในฐานข้อมูลใด ตามเอกสารแนบท้ายระเบียบ)

(ในกรณีที่ผู้เขียนร่วมหลายคน ให้ผู้เขียนร่วมลงนามรับรองว่า มีส่วนร่วมในผลงานเท่าใด
มาประกอบการพิจารณาด้วย)

๔.๒ ผลงานทางวิชาการที่เสนอเพื่อประกอบการพิจารณาตำแหน่งรองศาสตราจารย์/
รองศาสตราจารย์พิเศษ

๔.๒.๑ ผลงานวิจัย

๔.๒.๑.๑

ผลงานวิจัยนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์/ รองศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

 ไม่เคยใช้

เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๒.๑.๒

ผลงานวิจัยนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษและ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์/ รองศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๒.๑.๓

ผลงานวิจัยนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษและ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์/ รองศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๒.๒ ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

๔.๒.๒.๑

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนด
ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษและ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์/
รองศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๒.๒.๒

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนด
ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษและ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์/
รองศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๒.๒.๓

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนด
ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษและ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์/
รองศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

ไม่เคยใช้

เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๒.๓ ผลงานวิชาการรับใช้สังคม

๔.๒.๓.๑

ผลงานวิชาการรับใช้สังคมนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์/ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษและ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์/
รองศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

ไม่เคยใช้

เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๒.๓.๒

ผลงานวิชาการรับใช้สังคมนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์/ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษและ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์/
รองศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

ไม่เคยใช้

เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๒.๓.๓

ผลงานวิชาการรับใช้สังคมนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์/ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษและ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์/
รองศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

ไม่เคยใช้

เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๒.๔ ตำราหรือหนังสือ

๔.๒.๔.๑

ผลงานนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาข้อกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษและ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์/ รองศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

 ไม่เคยใช้

เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคูณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๒.๔.๒

ผลงานนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาข้อกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษและ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์/ รองศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

 ไม่เคยใช้

เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคูณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๒.๔.๓

ผลงานนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาข้อกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษและ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์/ รองศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

 ไม่เคยใช้

เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคูณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

(ผลงานทางวิชาการทุกประเภท ให้เสนอโดยเขียนตามหลักของการเขียนเอกสารอ้างอิง
อันประกอบด้วยชื่อผู้แต่ง ปี พ.ศ. ชื่อเรื่อง แหล่งพิมพ์ จำนวนหน้า เป็นต้น และกรณีที่เคยเผยแพร่ในวารสาร
ทางวิชาการให้ระบุว่าอยู่ในฐานข้อมูลใด ตามเอกสารแนบท้ายระเบียบ)

(ในกรณีที่มีผู้เขียนร่วมหลายคน ให้ผู้เขียนร่วมลงนามรับรองว่า มีส่วนร่วมในผลงานเท่าใด
มาประกอบการพิจารณาด้วย)

๔.๓ ผลงานทางวิชาการที่เสนอเพื่อประกอบการพิจารณาดำเนงศาสตราจารย์/ ศาสตราจารย์พิเศษ

๔.๓.๑ ผลงานวิจัย

๔.๓.๑.๑

ผลงานวิจัยนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาข้อกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์ /รองศาสตราจารย์พิเศษ และ/หรือ
ตำแหน่งศาสตราจารย์/ ศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

 ไม่เคยใช้

เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคูณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๓.๑.๒

ผลงานวิจัยนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาข้อกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์ /รองศาสตราจารย์พิเศษ และ/หรือ
ตำแหน่งศาสตราจารย์/ ศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

ไม่เคยใช้

เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๓.๑.๓

ผลงานวิจัยนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาข้อกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์ /รองศาสตราจารย์พิเศษ และ/หรือ
ตำแหน่งศาสตราจารย์/ ศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

ไม่เคยใช้

เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๓.๒ ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

๔.๓.๒.๑

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาข้อกำหนด
ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์ /
รองศาสตราจารย์พิเศษ และ/หรือตำแหน่งศาสตราจารย์/ ศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

ไม่เคยใช้

เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๓.๒.๒

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาข้อกำหนด
ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์ /
รองศาสตราจารย์พิเศษ และ/หรือตำแหน่งศาสตราจารย์/ ศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

ไม่เคยใช้

เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๓.๒.๓

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนด
ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์ /
รองศาสตราจารย์พิเศษ และ/หรือตำแหน่งศาสตราจารย์/ ศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๓.๓ ผลงานวิชาการรับใช้สังคม

๔.๓.๓.๑

ผลงานวิชาการรับใช้สังคมนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์/ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์ /รองศาสตราจารย์
พิเศษ และ/หรือตำแหน่งศาสตราจารย์/ ศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๓.๓.๒

ผลงานวิชาการรับใช้สังคมนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์/ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์ /รองศาสตราจารย์
พิเศษ และ/หรือตำแหน่งศาสตราจารย์/ ศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๓.๓.๓

ผลงานวิชาการรับใช้สังคมนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์/ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์ /รองศาสตราจารย์
พิเศษ และ/หรือตำแหน่งศาสตราจารย์/ ศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

- ไม่เคยใช้
- เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๓.๔ ตำราหรือหนังสือ

๔.๓.๔.๑

ผลงานนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์ /รองศาสตราจารย์พิเศษ และ/หรือ
ตำแหน่งศาสตราจารย์/ ศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

 ไม่เคยใช้ เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๓.๔.๒

ผลงานนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์ /รองศาสตราจารย์พิเศษ และ/หรือ
ตำแหน่งศาสตราจารย์/ ศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

 ไม่เคยใช้ เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

๔.๓.๔.๓

ผลงานนี้เคยใช้สำหรับการพิจารณาขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และ/หรือตำแหน่งรองศาสตราจารย์ /รองศาสตราจารย์พิเศษ และ/หรือ
ตำแหน่งศาสตราจารย์/ ศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วหรือไม่

 ไม่เคยใช้ เคยใช้ (เมื่อปี พ.ศ..... และผลการพิจารณาคุณภาพอยู่ในระดับ.....
ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด)

(ผลงานทางวิชาการทุกประเภท ให้เสนอโดยเขียนตามหลักของการเขียนเอกสารอ้างอิง
อันประกอบด้วยชื่อผู้แต่ง ปี พ.ศ. ชื่อเรื่อง แหล่งพิมพ์ จำนวนหน้า เป็นต้น และกรณีที่เผยแพร่ในวารสาร
ทางวิชาการให้ระบุว่าอยู่ในฐานข้อมูลใด ตามเอกสารแนบท้ายระเบียบ)

(ในกรณีที่มีผู้เขียนร่วมหลายคน ให้ผู้เขียนร่วมลงนามรับรองว่า มีส่วนร่วมในผลงานเท่าใด
มาประกอบการพิจารณาด้วย)

ขอรับรองว่าข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง...ผู้บังคับบัญชาระดับคณบดีหรือเทียบเท่า...

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว.....ตำแหน่ง.....
ยินยอมให้ผู้บังคับบัญชาเสนอแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเป็น.....ในสาขาวิชา.....

ลงชื่อ.....(เจ้าของประวัติ)
(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ส่วนที่ ๒ แบบประเมินผลการสอน

คณะอนุกรรมการเพื่อประเมินผลการสอน ในการประชุมครั้งที่...../.....เมื่อวันที่.....
 ซึ่งได้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ(มหาวิทยาลัย/สถาบัน).....
 ได้ประเมินผลการสอนรหัสวิชา.....รายวิชา.....ของ นาย/นาง/นางสาว
แล้วเห็นว่า บุคคลดังกล่าวเป็นผู้มีความ....(ชำนาญ/ชำนาญพิเศษ/
 เชี่ยวชาญ).....ในการสอน มีคุณภาพ...(อยู่/ไม่อยู่)....ในหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่สภาสถาบันกำหนด

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง ประธานคณะอนุกรรมการเพื่อประเมินผลการสอน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ส่วนที่ ๓ แบบประเมินผลงานทางวิชาการ

ตอนที่ ๑ การพิจารณาของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ในสาขาวิชา.....ในการประชุมครั้งที่...../.....เมื่อวันที่.....รวม.....ครั้ง ประเมินผลงานทางวิชาการของ นาย/นาง/นางสาว.....ซึ่งขอตำแหน่งตำแหน่งเป็น..(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ / ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ/ รองศาสตราจารย์/ รองศาสตราจารย์พิเศษ/ ศาสตราจารย์/ ศาสตราจารย์พิเศษ)...ในสาขาวิชา.....แล้วเห็นว่า

๑) งานวิจัย.....เรื่อง คุณภาพ..(อยู่/ไม่อยู่)..ในเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด.....เรื่อง

ได้แก่

๑.๑)..... ผู้ขอมีส่วนร่วมร้อยละ

คุณภาพอยู่ในระดับ.....

๑.๒)..... ผู้ขอมีส่วนร่วมร้อยละ

คุณภาพอยู่ในระดับ.....

๒) ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น.....รายการ คุณภาพ..(อยู่/ไม่อยู่)..ในเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด.....รายการ ได้แก่

๒.๑)..... ผู้ขอมีส่วนร่วมร้อยละ

คุณภาพอยู่ในระดับ.....

๒.๒)..... ผู้ขอมีส่วนร่วมร้อยละ

คุณภาพอยู่ในระดับ.....

๓) ผลงานวิชาการรับใช้สังคม.....เรื่อง คุณภาพ..(อยู่/ไม่อยู่)..ในเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดเรื่อง ได้แก่

๓.๑)..... ผู้ขอมีส่วนร่วมร้อยละ

คุณภาพอยู่ในระดับ.....

๓.๒)..... ผู้ขอมีส่วนร่วมร้อยละ

คุณภาพอยู่ในระดับ.....

๔) ตำรา/หนังสือ.....เล่ม คุณภาพ..(อยู่/ไม่อยู่)..ในเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด.....เล่ม ได้แก่

๔.๑)..... ผู้ขอมีส่วนร่วมร้อยละ

คุณภาพอยู่ในระดับ.....

๔.๒)..... ผู้ขอมีส่วนร่วมร้อยละ

คุณภาพอยู่ในระดับ.....

๕) บทความทางวิชาการ.....เรื่อง คุณภาพ..(อยู่/ไม่อยู่)..ในเกณฑ์ที่คณะกรรมการ กำหนด.....เรื่อง ได้แก่

๕.๑)..... ผู้ขอมีส่วนร่วมร้อยละ
คุณภาพอยู่ในระดับ.....

๕.๒)..... ผู้ขอมีส่วนร่วมร้อยละ
คุณภาพอยู่ในระดับ.....

(ผลงานทางวิชาการทุกประเภท ให้เสนอโดยเขียนตามหลักของการเขียนเอกสารอ้างอิง อันประกอบด้วยชื่อผู้แต่ง ปี พ.ศ. ชื่อเรื่อง แหล่งพิมพ์ จำนวนหน้า เป็นต้น และกรณีที่เผยแพร่ในวารสาร ทางวิชาการให้ระบุว่าอยู่ในฐานข้อมูลใด ตามเอกสารแนบท้ายระเบียบ)

(กรณีคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า งานวิจัยดังกล่าวเป็นงานวิจัยที่มีลักษณะเป็นงานที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกัน หรืองานวิจัยที่เป็นชุดโครงการ หรืองานวิจัยที่ดำเนินการเป็นชุดต่อเนื่อง โปรดระบุงานวิจัยตามลักษณะดังกล่าวข้างต้นเป็นงานวิจัย เกี่ยวกับเรื่องใด หรือมีความเกี่ยวข้องสอดคล้องกันอย่างไร มาประกอบการพิจารณาด้วย)

สรุปผลการประเมินผลงานทางวิชาการ (ประกอบด้วย: ผลงานมีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องอะไร ผลที่ได้รับ การนำไปใช้ประโยชน์ และแสดงให้เห็นถึงความเชี่ยวชาญอย่างไร

.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง ประธานคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
เพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ
และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ตอนที่ ๒ การพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ

คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ...(มหาวิทยาลัย/สถาบัน)... ในการประชุมครั้งที่.....เมื่อวันที่.....พิจารณาผลการประเมินผลงานทางวิชาการของ นาย/นาง/นางสาว..... ตามที่คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการเสนอ แล้วเห็นว่า..(งานวิจัย/ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น/ผลงานวิชาการรับใช้สังคม/ตำรา/หนังสือ/บทความทางวิชาการ)...คุณภาพ...(อยู่/ ไม่อยู่)..ในเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด และเป็นผู้มีจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด จึงเห็น...(สมควร/ไม่สมควร)...ให้กำหนดตำแหน่ง นาย/นาง/นางสาว.....เป็นตำแหน่ง..... (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ / ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ/ รองศาสตราจารย์/ รองศาสตราจารย์พิเศษ/ ศาสตราจารย์/ ศาสตราจารย์พิเศษ)... ในสาขาวิชา..... และให้นำเสนอที่ประชุมสภาสถาบันอุดมศึกษาพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง ประธาน/ เลขานุการคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ส่วนที่ ๔ มติสภาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

สภามหาวิทยาลัย/สถาบัน..... ในการประชุมครั้งที่...../..... เมื่อวันที่...
เดือน.....พ.ศ.พิจารณาแล้วมีมติ..... (อนุมัติ/ไม่อนุมัติ)....

๑. ให้แต่งตั้งนาย/นาง/นางสาว.....ให้ดำรงตำแหน่ง (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ /
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ/ รองศาสตราจารย์/ รองศาสตราจารย์พิเศษ/ ศาสตราจารย์/ ศาสตราจารย์พิเศษ)
ในสาขาวิชา..... ได้ตั้งแต่วันที่..... ซึ่งเป็นวันที่สภาสถาบัน...
(ได้รับเรื่อง/ ได้รับผลงานฉบับปรับปรุงสมบูรณ์/ ได้รับผลงานฉบับตีพิมพ์เผยแพร่/ อื่นๆ ระบุ....)

๒. (สำหรับตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์/ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และรองศาสตราจารย์/
รองศาสตราจารย์พิเศษ) ให้อธิการบดีออกคำสั่งแต่งตั้งบุคคลดังกล่าวในข้อ ๑ และแจ้งให้คณะกรรมการทราบ
ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ออกคำสั่งแต่งตั้ง พร้อมส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
เพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ และแบบคำขอ

(สำหรับตำแหน่งศาสตราจารย์/ ศาสตราจารย์พิเศษ) ให้เสนอคณะกรรมการให้ความเห็น
เพื่อเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเพื่อนำเสนอนายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูล
เพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง นาย/นาง/นางสาว..... ให้ดำรงตำแหน่ง
ศาสตราจารย์/ศาสตราจารย์พิเศษ ในสาขาวิชา..... ได้ตั้งแต่วันที่..... ซึ่งเป็นวันที่
สภาสถาบัน...(ได้รับเรื่อง/ ได้รับผลงานฉบับปรับปรุงสมบูรณ์/ ได้รับผลงานฉบับตีพิมพ์เผยแพร่/ อื่นๆ ระบุ....)
พร้อมส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและ
จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ผลการประเมินผลงานทางวิชาการ ผลงานทางวิชาการ และ
แบบคำขอ

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง นายกสภาสถาบัน/เลขาธิการสภาสถาบัน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

**เอกสารแนบท้ายระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา
ว่าด้วย มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๐**

๓. ลักษณะการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการ

๓.๑ ผลงานทางวิชาการที่เสนอเพื่อประกอบการพิจารณาต้องเป็นงานที่ผู้ขอต้องเป็นเจ้าของและเป็นผู้ดำเนินการเอง

๓.๒ ถ้าเป็นงานที่ผู้ขอมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการ ต้องมีลักษณะดังนี้

๓.๒.๑. ผลงานทางวิชาการที่มีชื่อผลงานวิจัย ผู้ขอจะต้องมีส่วนร่วมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ และต้องเป็นผู้ดำเนินการหลักในเรื่องนั้น

๓.๒.๒. สำหรับการมีส่วนร่วมในผลงานวิจัย ต้องมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๑) ผู้ขอมีส่วนร่วมในผลงานวิจัยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐

(๒) ผู้ขอเป็นผู้ดำเนินการหลัก และมีผลงานวิจัยเรื่องอื่นที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกัน ซึ่งแสดงปริมาณผลงานวิจัย รวมกันแล้วเทียบได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของผลงานวิจัย ๑ เรื่อง

(๓) ในกรณีผลงานวิจัยที่เป็นชุดโครงการ RESEARCH PROGRAM ผู้ขอจะต้องเป็นผู้ดำเนินการหลักในบางโครงการ (ของชุดโครงการนั้น) อย่างน้อย ๑ เรื่อง และมีปริมาณผลงานรวมแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐

(๔) ในกรณีงานวิจัยที่ดำเนินการเป็นชุดต่อเนื่องกัน ผู้ขอจะต้องเป็นผู้ดำเนินการหลักและมีปริมาณผลงานรวมแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐

ผู้ดำเนินการหลัก (Corresponding author) หมายถึง บุคคลที่มีบทบาท และความรับผิดชอบสำคัญในการออกแบบการวิจัย (Research Design) การวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analysis) และการสรุปผลการวิจัยและให้ข้อเสนอแนะ (Research Summary and Recommendation) รวมทั้งเป็นผู้ดำเนินการหลักในการเผยแพร่ผลงานดังกล่าว

ทั้งนี้ ผลงานวิจัยแต่ละเรื่องควรมีผู้ดำเนินการหลัก (Corresponding author) ได้เพียงคนเดียว เว้นแต่กรณีอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

๓.๓ การลงนามรับรองการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการ หากมีการเสนอผลงานทางวิชาการ ที่มีผู้ร่วมงานหลายคนจะต้องให้ผู้ร่วมงานทุกคนลงนามรับรองว่า แต่ละคนมีส่วนร่วมในผลงานเรื่องนั้น ร้อยละเท่าใด รวมทั้งระบุบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในผลงานนั้น ทั้งนี้ หากไม่สามารถติดต่อผู้ร่วมงานให้ลงนามรับรองได้ครบทุกคนให้ดำเนินการดังนี้

(๑) กรณีที่ไม่สามารถติดต่อผู้ร่วมงานทุกคนให้ลงนามรับรองได้ ให้ระบุจำนวนผู้ร่วมงานทุกคน และให้ถือว่าผู้ร่วมงานทุกคนมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการเท่าเทียมกัน

(๒) กรณีผู้ร่วมงานบางคนไม่สามารถลงนามรับรองการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการได้ ให้มีการลงนามรับรองโดยหัวหน้าภาควิชาหรือคณบดี และผู้ขอเป็นอย่างน้อย พร้อมทั้งชี้แจงเหตุผลความจำเป็นที่ผู้นั้นไม่สามารถลงนามได้ หรือเหตุผลที่ไม่สามารถระบุงการมีส่วนร่วมของผู้นั้นให้ชัดเจน เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการเป็นผู้พิจารณาเหตุผลความจำเป็นดังกล่าว

การลงนามรับรองการมีส่วนร่วมในผลงานแต่ละเรื่อง เมื่อได้ลงนามรับรองแล้วจะเปลี่ยนแปลงไม่ได้

หากตรวจสอบพบภายหลังว่าผู้ขอกำหนดตำแหน่งระบุงการมีส่วนร่วมไม่ตรงกับความเป็นจริง จะถือว่าการกระทำของผู้นั้นเข้าข่ายผิดจริยธรรมไม่เหมาะสมที่จะได้รับการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ โดยให้สถาบันอุดมศึกษาสอบหาข้อเท็จจริงและดำเนินการทางวินัยต่อไป

๓.๔ กรณีเสนอผลงานวิชาการรับใช้สังคม ซึ่งมีการดำเนินงานเป็นหมู่คณะ หรือเป็นงานที่มีการบูรณาการหลายสาขาวิชา ผู้ขอ กำหนดตำแหน่งต้องเป็นผู้ดำเนินการหลักในสาขาวิชาที่เสนอขอ โดยมีบทบาทในขั้นตอนการทำงานอย่างน้อย ๓ ขั้นตอน คือ

- ก. การวิเคราะห์สถานการณ์ก่อนเริ่มกิจกรรมรับใช้สังคม
- ข. การออกแบบหรือพัฒนาชิ้นงานหรือแนวคิดหรือกิจกรรม
- ค. การประเมินผลลัพธ์และสรุปแนวทางในการนำไปขยายผลหรือปรับปรุง

ให้ผู้ขอ กำหนดตำแหน่งระบุงบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในผลงานนั้นของผู้ร่วมงานทุกคนและบทบาทหน้าที่หลักของผู้ขอ กำหนดตำแหน่ง โดยให้ผู้ร่วมงานทุกคนลงนามรับรอง

๓.๕ ผลงานทางวิชาการต้องได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด โดยมีชื่อผู้ระบุงเป็นเจ้าของผลงานผู้มีชื่อที่ระบุงทุกรายย่อมมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการนั้น มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับข้อตกลงระหว่างผู้ร่วมงานในผลงานทางวิชาการนั้นๆ

๓.๖ กรณีของผลงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เผยแพร่อันเป็นผลมาจากวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาที่ผู้ขอ กำหนดตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษานั้น ผู้นั้นต้องเป็นผู้ริเริ่ม กำกับดูแล และมีบทบาทสำคัญในการวิเคราะห์และสังเคราะห์ผลการวิจัย โดยผู้ขอ ตำแหน่งทางวิชาการอาจใช้ผลงานทางวิชาการดังกล่าวได้ในสัดส่วนไม่เกินร้อยละ ๕๐

เอกสารแนบท้ายระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา
ว่าด้วย มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๐

๔. แบบแสดงหลักฐานการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการ

ผลงานทางวิชาการประเภท.....

เรื่อง.....

ผู้ร่วมงานจำนวน.....คนแต่ละคนมีส่วนร่วมดังนี้:

(๑) ชื่อผู้ร่วมงาน	(๒) สารบัญ รายงานการวิจัย ฉบับสมบูรณ์ และระบุว่า ผู้ขอกำหนดตำแหน่ง เขียนส่วนใด	(๓) ปริมาณงานร้อยละ พร้อมระบุบทบาทและหน้าที่ ความรับผิดชอบอื่น นอกเหนือจากที่แสดงในช่อง (๒)

ลงชื่อ

(.....)

ลงชื่อ

(.....)

ลงชื่อ

(.....)

ลงชื่อ

(.....)

**เอกสารแนบท้ายระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา
ว่าด้วย มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๐**

๕. แนวทางการประเมินผลการสอน

หลักเกณฑ์

ให้คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการประเมินผลการสอนว่าผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการมีความสามารถในการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ของวิชาที่สอน ตามความเหมาะสมกับลักษณะวิชาที่สอนโดยใช้แนวทางในการประเมินตามความเหมาะสม ดังต่อไปนี้

๑. มีการวางแผนการสอนอย่างเป็นระบบ โดยกำหนดจุดมุ่งหมายของการสอนให้ชัดเจนและคัดเลือกการเรียนการสอนให้เหมาะสม เพื่อให้ผลการสอนเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้โดยเสนอเอกสารหลักฐานที่สามารถประเมินได้ในทุกหัวข้อที่ผู้ขอตำแหน่งเป็นผู้สอน (คำนิยามรูปแบบการเผยแพร่และลักษณะคุณภาพดังตารางแนบท้าย) ซึ่งมีการอ้างอิงแหล่งที่มา อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการและกฎหมาย

๒. มีความสามารถในการใช้เทคนิควิธีสอนต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและติดตามการสอนตลอดเวลา เช่น ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ยกตัวอย่างประกอบ สอดแทรกประสบการณ์จริง หรือใช้คำถาม เพื่อให้ผู้เรียนคิดและตอบคำถามให้เข้าใจได้ชัดเจน

๓. มีความสามารถที่จะสอนให้ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้และพัฒนาองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง ด้วยความมีวิจรรย์ญาณ รู้ว่าแหล่งความรู้ใดที่ควรเชื่อถือ สามารถเป็นผู้เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (lifelong learner)

๔. มีความสามารถสอนให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้อย่างมีเหตุผลในวิชาที่สอน

๕. มีความสามารถให้ผู้เรียนมองเห็นความสัมพันธ์ของวิชาที่เรียนกับวิชาอื่นที่เกี่ยวข้อง

๖. มีความสามารถจัดให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ตามความเหมาะสม

๗. มีความสามารถในการใช้สื่อการสอนและอุปกรณ์ช่วยสอนที่ทันสมัยเหมาะสมเป็นอย่างดี สามารถจำลองสถานการณ์สมมติเพื่อให้ผู้เรียนเข้าร่วมอย่างกระตือรือร้น

๘. มีความสามารถที่จะสอดแทรกเทคนิคการมีปฏิสัมพันธ์ การร่วมงาน (interpersonal skill) ความสามารถในการแสดงออก การแก้ปัญหา การปรับ (adaptability) และรับความคิดเห็น

๙. มีความสามารถในการประเมินความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนในวิชาที่สอน

กรณีที่สภาสถาบันพิจารณาเห็นว่า สถาบันอุดมศึกษามีระบบการประเมินผลการสอนของคณาจารย์ประจำปีที่ครอบคลุมประเด็นต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ข้างต้นอย่างเป็นรูปธรรม เทียบตรงและเชื่อถือได้ คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการอาจให้ใช้ระบบการประเมินผลการสอนดังกล่าวแทนแนวทางการประเมิน ผลการสอนตามที่คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการกำหนดได้ นอกจากนี้คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการอาจกำหนดแนวทางในการประเมินเพิ่มเติมขึ้น อีกก็ได้ โดยจัดทำเป็นประกาศให้เป็นที่ทราบทั่วกันก่อนการประเมิน

วิธีการ

๑. ให้ผู้บังคับบัญชาชั้นต้น (หัวหน้าสาขาวิชา/หัวหน้าภาควิชา/คณบดี) ประเมินผลการสอนในชั้นต้นว่าผู้เสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการมีผลการสอนอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่

๒. ให้คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการประเมินผลการสอนของผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการว่าอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่ ทั้งนี้ อาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อประเมินผลการสอนได้ตามความเหมาะสม

ตัวอย่างเอกสารหลักฐานที่ใช้ในการประเมินผลการสอน

	แบบที่ ๑
นิยาม	ผลงานทางวิชาการที่เป็นเอกสารที่ใช้ประกอบในการประเมินผลการสอนวิชาใดวิชาหนึ่งตามหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาที่สะท้อนให้เห็นเนื้อหาวิชาและวิธีการสอนอย่างเป็นระบบจัดเป็นเครื่องมือสำคัญของผู้สอนในการใช้ประกอบการสอน
รูปแบบ	เป็นเอกสารหรือสื่ออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่ตนสอน ประกอบด้วยแผนการสอน หัวข้อบรรยาย (มีรายละเอียดประกอบพอสมควร) และอาจมีสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้เพิ่มขึ้นอีกก็ได้ เช่น รายชื่อบทความหรือหนังสืออ่านประกอบ บทเรียบเรียงคัดย่อเอกสารที่เกี่ยวข้อง แผนภูมิ (chart) แถบเสียง (tape) ภาพเคลื่อนไหว (video) ภาพเลื่อน (slide) หรือสื่อการสอนออนไลน์อื่น ๆ ซึ่งมีการอ้างอิงแหล่งที่มาอย่างถูกต้องตามกฎหมาย
การเผยแพร่	อาจเป็นเอกสารที่จัดทำเป็นรูปเล่มหรือถ่ายสำเนาเย็บเล่มหรือเป็นสื่ออื่น ๆ อาทิ ซีดีรอม ที่ได้ใช้ประกอบการสอนวิชาใดวิชาหนึ่งในหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษามาแล้ว
ลักษณะคุณภาพ	อยู่ในดุลยพินิจของสภาสถาบันอุดมศึกษาที่จะกำหนดเป็นข้อบังคับ

ตัวอย่างเอกสารหลักฐานที่ใช้ในการประเมินผลการสอน (ต่อ)

	แบบที่ ๒
นิยาม	ผลงานทางวิชาการที่ใช้สอนวิชาใดวิชาหนึ่งตามหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาที่สะท้อนให้เห็นเนื้อหาวิชาที่สอนและวิธีการสอนอย่างเป็นระบบ โดยอาจพัฒนาขึ้นจากเอกสารประกอบการสอนจนมีความสมบูรณ์กว่าเอกสารประกอบการสอน จัดเป็นเครื่องมือสำคัญของผู้เรียนที่นำไปศึกษาด้วยตนเองหรือเพิ่มเติมขึ้นจากการเรียนในวิชานั้น ๆ
รูปแบบ	เป็นเอกสารรูปเล่มหรือสื่ออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่ตนสอน ประกอบด้วย แผนการสอน หัวข้อบรรยาย (มีรายละเอียดประกอบพอสมควร) และมีสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้เพิ่มขึ้น เช่น รายชื่อบทความหรือหนังสืออ่านประกอบบทเรียบเรียงคัดย่อเอกสารที่เกี่ยวข้อง แผนภูมิ (chart) แถบเสียง (tape) ภาพเคลื่อนไหว (video) ภาพเลื่อน (slide) ตัวอย่างหรือกรณีศึกษาที่ใช้ประกอบการอธิบายภาพแบบฝึกปฏิบัติ รวมทั้งการอ้างอิงเพื่อขยายความที่มาของสาระและข้อมูลและบรรณานุกรมที่ทันสมัยและถูกต้องตามกฎหมาย
การเผยแพร่	ต้องได้รับการจัดทำเป็นรูปเล่มด้วยการพิมพ์ หรือถ่ายสำเนาเย็บเล่มหรือสื่ออื่น ๆ ที่แสดงหลักฐานว่าได้เผยแพร่โดยใช้เป็น “คำสอน” ให้แก่ผู้เรียนในวิชานั้น ๆ มาแล้ว
ลักษณะคุณภาพ	อยู่ในดุลยพินิจของสภาสถาบันอุดมศึกษาที่จะกำหนดเป็นข้อบังคับ

ประเภทของผลงานทางวิชาการ
ตามเอกสารแนบท้ายระเบียบ

กลุ่ม ๑ งานวิจัย

กลุ่ม ๒ ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

- ๒.๑. ผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม
- ๒.๒ ผลงานวิชาการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและการเรียนรู้
- ๒.๓ ผลงานวิชาการเพื่อพัฒนานโยบายสาธารณะ
- ๒.๔ กรณีศึกษา (Case Study)
- ๒.๕ งานแปล
- ๒.๖ พจนานุกรม สารานุกรม นามานุกรม และงานวิชาการในลักษณะเดียวกัน
- ๒.๗ ผลงานสร้างสรรค์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- ๒.๘ ผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ
- ๒.๙ สิทธิบัตร
- ๒.๑๐ ซอฟต์แวร์

กลุ่ม ๓ ผลงานวิชาการรับใช้สังคม

- กลุ่ม ๔
- ๔.๑ ตำรา
 - ๔.๒ หนังสือ
 - ๔.๓ บทความทางวิชาการ

**เอกสารแนบท้ายระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา
ว่าด้วย มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๐**

๖. คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ

ผลงานวิชาการสำหรับการเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ สามารถจำแนกได้ ๔ กลุ่ม ดังนี้
๖.๑ งานวิจัย

๖.๑ งานวิจัย	
นิยาม	ผลงานวิชาการที่เป็นงานศึกษาหรืองานค้นคว้าอย่างมีระบบ ด้วยวิธีวิทยาการวิจัย ที่เป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ และมีที่มาและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน เพื่อให้ได้มาซึ่ง ข้อมูลคำตอบหรือข้อสรุปรวม ที่จะนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการ (งานวิจัยพื้นฐาน) หรือการนำวิชาการนั้นมาใช้ประโยชน์ (งานวิจัยประยุกต์) หรือการพัฒนาอุปกรณ์ หรือกระบวนการใหม่ที่เกิดประโยชน์
รูปแบบ	อาจจัดได้เป็น ๓ รูปแบบ ดังนี้ ๑. รายงานการวิจัยที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์และชัดเจนตลอดทั้งกระบวนการวิจัย (research process) อาทิ การกำหนดประเด็นปัญหา วัตถุประสงค์ การทำวรรณกรรมปริทัศน์ โจทย์หรือสมมติฐาน การเก็บรวบรวมข้อมูล การพิสูจน์โจทย์หรือสมมติฐาน การวิเคราะห์ข้อมูล การประมวลสรุปผลและให้ข้อเสนอแนะ การอ้างอิง และอื่นๆ แสดงให้เห็นว่าได้นำความรู้จากงานวิจัยมาตอบโจทย์และแก้ปัญหาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ๒. บทความวิจัยที่ประมวลสรุปกระบวนการวิจัยในผลงานวิจัยนั้น ให้มีความกระชับและสั้น สำหรับการนำเสนอในการประชุมทางวิชาการ หรือในวารสารทางวิชาการ ๓. ในรูปของหนังสือ (monograph) ซึ่งนำงานวิจัยมาใช้ประกอบการเขียน
การเผยแพร่	เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง โดยต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินคุณภาพ โดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้นๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน ดังนี้ ๑. เผยแพร่ในรูปของบทความวิจัยในวารสารทางวิชาการที่อยู่พื้นฐานข้อมูลที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้วารสารทางวิชาการนั้นอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์ หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ๒. เผยแพร่ในหนังสือรวมบทความวิจัย

๖. คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ

๖.๑ งานวิจัย (ต่อ)	
การเผยแพร่ (ต่อ)	<p>๓. นำเสนอเป็นบทความวิจัยต่อที่ประชุมทางวิชาการที่เป็นฉบับเต็มของการประชุมระดับชาติหรือระดับนานาชาติ โดยต้องมีคณะผู้ทรงคุณวุฒิหรือคณะกรรมการคัดเลือกบทความซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่อยู่ในวงวิชาการนั้นหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องทำหน้าที่คัดสรรกลั่นกรอง รวมถึงตรวจสอบความถูกต้อง การใช้ภาษา และแก้ไขถ้อยคำหรือรูปแบบการนำเสนอที่ถูกต้องก่อนการเผยแพร่ในหนังสือประมวลบทความในการประชุมทางวิชาการ (proceedings) ซึ่งอาจอยู่ในรูปแบบหนังสือหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และอาจเผยแพร่ก่อนหรือหลังการประชุมก็ได้ ทั้งนี้ คณะผู้ทรงคุณวุฒิหรือคณะกรรมการคัดเลือกบทความดังกล่าวจะต้องมีผู้ทรงคุณวุฒิที่อยู่ในวงวิชาการสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องจากหลากหลายสถาบัน</p> <p>๔. เผยแพร่ในรูปของรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ พร้อมหลักฐานว่าได้เผยแพร่ไปยังวงวิชาการและวิชาชีพในสาขาวิชานั้นและสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด ทั้งนี้ คณะผู้ทรงคุณวุฒิ (peer reviewer) จะต้องไม่ใช่คณะกรรมการตรวจรับทุนหรือตรวจรับงานจ้างเพื่อให้งานวิจัยนั้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือข้อกำหนดของสัญญาจ้างเท่านั้น</p> <p>๕. เผยแพร่ในรูปของหนังสือ (monograph) พร้อมหลักฐานว่าได้เผยแพร่ไปยังวงวิชาการและวิชาชีพในสาขาวิชานั้นและสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด</p> <p>เมื่อได้เผยแพร่ “งานวิจัย” ตามลักษณะข้างต้นแล้ว การนำ “งานวิจัย” นั้น มาแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมส่วนใดส่วนหนึ่งเพื่อนำมาเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการและให้มีการประเมินคุณภาพ “งานวิจัย” นั้นอีกครั้งหนึ่งจะกระทำไม่ได้</p>
ลักษณะ คุณภาพ	<p>ระดับดี เป็นงานวิจัยที่มีกระบวนการวิจัยทุกขั้นตอนถูกต้องเหมาะสมในระเบียบวิธีวิจัยซึ่งแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้</p> <p>ระดับดีมาก ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีและต้อง</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. เป็นผลงานที่แสดงถึงการวิเคราะห์และนำเสนอผลเป็นความรู้ใหม่ที่ลึกซึ้งกว่างานเดิมที่เคยมีผู้ศึกษาแล้ว ๒. เป็นประโยชน์ด้านวิชาการอย่างกว้างขวางหรือสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแพร่หลาย <p>ระดับดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมากและต้อง</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. เป็นงานบุกเบิกที่มีคุณค่ายิ่งและมีการสังเคราะห์อย่างลึกซึ้งจนทำให้เป็นการสร้างองค์ความรู้ใหม่ (Body of Knowledge) ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งทำให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการหรือเกิดการใช้ประโยชน์ในแนวทางหรือรูปแบบใหม่ ๆ ที่จะมีผลกระทบ (Impact) อย่างชัดเจน ๒. เป็นที่ยอมรับและได้รับการอ้างอิงถึงอย่างกว้างขวางในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ

๖. คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ (ต่อ)

๖.๒ ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ๑๐ ประเภท ดังนี้

- ๖.๒.๑. ผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม
- ๖.๒.๒ ผลงานวิชาการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและการเรียนรู้
- ๖.๒.๓ ผลงานวิชาการเพื่อพัฒนานโยบายสาธารณะ
- ๖.๒.๔ กรณีศึกษา (Case Study)
- ๖.๒.๕ งานแปล
- ๖.๒.๖ พจนานุกรม สารานุกรม นามานุกรม และงานวิชาการในลักษณะเดียวกัน
- ๖.๒.๗ ผลงานสร้างสรรค์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- ๖.๒.๘ ผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ
- ๖.๒.๙ สิทธิบัตร
- ๖.๒.๑๐ ซอฟต์แวร์

๖. คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ (ต่อ)

๖.๒.๑ ผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม	
นิยาม	ผลงานวิชาการที่เป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมที่มีห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ส่วนใหญ่อยู่ภายในประเทศ เป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นเพื่อตอบสนองต่อการพัฒนาหรือการแก้ปัญหาของอุตสาหกรรม
รูปแบบ	<p>จัดทำเป็นเอกสาร โดยมีคำอธิบายอย่างชัดเจนประกอบผลงานนั้น เพื่อชี้ให้เห็นว่าเป็นผลงานที่ทำให้เกิดการพัฒนาเป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรม มีความเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น และเกิดความก้าวหน้าทางวิชาการในประเด็นต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ข้อมูลของสถานการณ์ปัญหาก่อนการดำเนินการ ● หลักฐานการมีส่วนร่วมและการยอมรับของผู้ใช้ ● คำอธิบายกระบวนการแก้ปัญหาทางอุตสาหกรรม (solution method) ● คำอธิบายถึงความรู้ความเชี่ยวชาญที่ใช้ และการนำเทคโนโลยีอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องมาใช้ ● คำอธิบายถึงความรู้หรือองค์ความรู้ใหม่ที่เกิดขึ้นภายหลังเสร็จสิ้นการวิจัย ● คำอธิบายถึงผลลัพธ์หรือผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อผู้ใช้ หรือต่อบางส่วนของห่วงโซ่คุณค่า (value chain) ของอุตสาหกรรมนั้น หรือต่อทั้งวงการอุตสาหกรรมนั้น ● คำอธิบายถึงวิธี และคุณภาพ/ประสิทธิภาพ ในการนำกลับมาใช้ในการเรียนการสอน เช่น การเขียนตำรา หรือการปรับปรุงเนื้อหาในรายวิชาที่สอน หรือใช้เป็นหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือปัญหาพิเศษของนักศึกษา

๖. คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ (ต่อ)

๖.๒.๑ ผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม (ต่อ)	
การเผยแพร่	<p>เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังต่อไปนี้</p> <p>๑. บทความวิจัยในวารสารวิชาการ หนังสือรวมบทความวิชาการ หรือการประชุมวิชาการที่มีหนังสือประมวลบทความ (proceedings) และมีการประเมินโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องจากหลากหลายสถาบัน ซึ่งอาจอยู่ในรูปแบบหนังสือหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และอาจเผยแพร่ก่อนหรือหลังการประชุมก็ได้ ทั้งนี้ บทความดังกล่าวจะต้องมีผู้แต่งร่วมเป็นบุคลากรจากอุตสาหกรรม หรือหากไม่มี จะต้องมียกย่องยืนยันการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยดังกล่าวโดยอุตสาหกรรม เช่น สัญญาร่วมทุนวิจัย หรือหลักฐานเชิงประจักษ์ในการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์</p> <p>๒. รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ที่มีเนื้อหาหรือมีเอกสารประกอบที่มีเนื้อหาตามรูปแบบของผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม และมีการประเมินโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องจากหลากหลายสถาบัน</p> <p>๓. เอกสารแสดงทรัพย์สินทางปัญญาที่เกิดจากผลงานดังกล่าว เช่น สิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร ข้อตกลงอนุญาตให้ใช้สิทธิ (licensing agreement) โดยมีเอกสารประกอบที่มีเนื้อหาตามรูปแบบของผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม</p> <p>๔. รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ที่ไม่ได้รับอนุญาตให้เปิดเผย โดยมีเนื้อหาหรือมีเอกสารประกอบที่มีเนื้อหาตามรูปแบบของผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม และต้องมีหลักฐานแสดงเหตุผลที่ไม่สามารถเปิดเผยต่อสาธารณะได้ แต่มีหลักฐานรับรองว่าได้นำไปใช้ประโยชน์แล้ว</p> <p>๕. รายงานการประเมินจากหน่วยงานภายนอกที่แสดงถึงผลกระทบที่เกิดจากการวิจัยหรือกิจกรรมทางวิชาการที่เชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรม โดยผู้เสนอต้องจัดทำเอกสารประกอบที่มีเนื้อหาตามรูปแบบของผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม</p>

๖. คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ (ต่อ)

๖.๒.๑ ผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม (ต่อ)	
ลักษณะ คุณภาพ	<p>ระดับดี มีการรวบรวมข้อมูลและสารสนเทศที่ชัดเจน มีการระบุปัญหาหรือความต้องการ โดยการมีส่วนร่วมของอุตสาหกรรมกลุ่มเป้าหมาย มีการวิเคราะห์หรือสังเคราะห์ความรู้ที่สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น หรือทำความเข้าใจสถานการณ์ จนมีแนวโน้มทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นอย่างเป็นที่ประจักษ์ หรือมีแนวโน้มก่อให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมนั้น</p> <p>ระดับดีมาก ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดี และต้องสามารถนำไปใช้เป็นตัวอย่งในการแก้ปัญหาหรือทำความเข้าใจสถานการณ์ จนเกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น อย่างเป็นที่ประจักษ์ หรือก่อให้เกิดการพัฒนาให้กับอุตสาหกรรมอื่นได้ หรือก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบายในวงกว้างในระดับจังหวัดหรือประเทศอย่างเป็นรูปธรรม</p> <p>ระดับดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก และต้องส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมหรือแวดวงวิชาการอย่างกว้างขวางอย่างมีนัยสำคัญ เป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ หรือได้รับรางวัลจากองค์กรที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ</p> <p>หมายเหตุ แนวทางการประเมินผลงานทางวิชาการสู่ภาคอุตสาหกรรม ให้คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรม และจรรยาบรรณทางวิชาการ ประเมินผลงานทางวิชาการโดยใช้แนวทางในการประเมินดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ประเมินจากเอกสารและหลักฐานประกอบการเสนอผลงาน ๒. ประเมินจากหลักฐานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง เช่น ข้อมูลจากอุตสาหกรรม การสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้อง หรือสารสนเทศจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น ๓. นอกจากการประเมินเอกสารและหลักฐานตามข้อ ๑ และข้อ ๒ แล้ว อาจประเมินจากการตรวจสอบสภาพจริงในอุตสาหกรรมร่วมด้วย ซึ่งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จะตรวจสอบด้วยตนเองหรือแต่งตั้งผู้แทนให้ไปตรวจสอบแทนก็ได้

๖. คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ (ต่อ)

๖.๒.๒ ผลงานวิชาการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและการเรียนรู้	
คำนิยาม	<p>ผลงานวิชาการซึ่งอาจดำเนินงานในรูปการศึกษาหรือการวิจัยเชิงทดลองหรือการวิจัยและพัฒนา มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ หรือแก้ไขปัญหาด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน องค์ประกอบของผลงานประกอบด้วยคำอธิบายหรือข้อมูลหลักฐานสำคัญ ได้แก่</p> <p>(๑) สภาพปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน (๒) แนวคิด ทฤษฎี หลักการและเหตุผล หรือความเชื่อที่ผู้สอนใช้ในการออกแบบการเรียนการสอนที่เป็นนวัตกรรม เพื่อส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนหรือแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ นวัตกรรมดังกล่าวอาจเป็นรูปแบบใหม่ของการสอนหรือเป็นการสอนแนวใหม่ หรือเป็นงานประดิษฐ์คิดค้นที่พัฒนาขึ้นใหม่ หรือปรับปรุงยุคจากของเดิมอย่างเห็นได้ชัด เช่น เป็นบทเรียนแบบใหม่ กิจกรรมใหม่ หรือเทคนิคใหม่ในการจัดการเรียนการสอน สื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน และ (๓) กระบวนการและผลลัพธ์ในการนำนวัตกรรมนั้นไปทดลองใช้กับผู้เรียน ในสถานการณ์จริง แสดงผลในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยมีข้อมูลหลักฐานรองรับว่าได้เกิดการเปลี่ยนแปลงในผู้เรียนในทิศทางที่พึงประสงค์ ก่อให้เกิดการเรียนรู้ทั้งในผู้เรียนและผู้สอน</p>
รูปแบบ	<p>๑. ผลงานวิชาการในรูปของรายงานผลการศึกษา บทความวิจัย หรือ</p> <p>๒. ผลผลิตจากการศึกษาที่เป็นบทเรียน กิจกรรม สื่อการเรียนการสอน โดยมีการอธิบายแนวคิดในการพัฒนาและผลการใช้กับผู้เรียนประกอบด้วย อาจจัดทำเป็นเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์</p>
การเผยแพร่	<p>๑. เผยแพร่เป็นรายงานการศึกษาระดับสมบูรณ และมีการประเมินคุณภาพโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิ และมีหลักฐานการเผยแพร่ผลงานไปยังวงวิชาการและวิชาชีพในสาขาวิชานั้นและสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๒. เผยแพร่ในหนังสือรวมบทความที่มีการบรรณาธิการโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาการเรียนการสอน และมีการประเมินคุณภาพ</p> <p>๓. เผยแพร่ในรูปของบทความวิจัยในวารสารทางวิชาการที่อยู่พื้นฐานข้อมูลที่ดีคณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ วารสารทางวิชาการนั้นอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่ม สิ่งพิมพ์ หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์</p> <p>๔. เผยแพร่ในรูปของบทความวิจัยต่อที่ประชุมทางวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติที่มีการบรรณาธิการโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิจากหลากหลายสถาบัน</p> <p>๕. เผยแพร่ในรูปของผลผลิตของงานการศึกษาแบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีคำอธิบายแนวคิด การพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอน วิธีการใช้ และผลที่เกิดกับผู้เรียน</p>

๖. คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ (ต่อ)

๖.๒.๒ ผลงานวิชาการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและการเรียนรู้ (ต่อ)	
ลักษณะ คุณภาพ	<p><u>ระดับดี</u></p> <p>๑. แนวคิดการออกแบบนวัตกรรมการเรียนการสอนเป็นงานริเริ่มสร้างสรรค์ที่ปรับจากแนวคิดเดิมหรือเป็นแนวคิดใหม่</p> <p>๒. มีข้อมูลหลักฐานชัดเจนว่าผลงานการศึกษาที่พัฒนาขึ้นนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้อหรือคุณลักษณะของผู้เรียนที่พึงประสงค์ได้จริง</p> <p><u>ระดับดีมาก</u></p> <p>๑. มีคุณลักษณะเหมือนระดับดี และ</p> <p>๒. มีข้อมูลหลักฐานชัดเจนว่าผลงานการศึกษาสามารถนำไปใช้ประโยชน์กับการพัฒนาผู้เรียนกลุ่มอื่นได้</p> <p>๓. ผลงานได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่เกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนที่มี impact factors</p> <p><u>ระดับดีเด่น</u></p> <p>๑. มีคุณลักษณะเหมือนระดับดีมาก และ</p> <p>๒. ผลงานได้รับรางวัลหรือการยกย่องด้านการพัฒนาการเรียนการสอน/งานการศึกษา หรืองานประดิษฐ์คิดค้น ในระดับชาติและ/หรือระดับนานาชาติ</p>

๖. คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพ ของผลงานทางวิชาการ (ต่อ)

๖.๒.๓ ผลงานวิชาการเพื่อพัฒนาโยบายสาธารณะ	
นิยาม	เป็นผลงานที่เกิดจากการศึกษาวิจัย หรือ วิเคราะห์ สังเคราะห์ทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง สิ่งแวดล้อม หรือด้านวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ หรือทาง วิชาการด้านอื่น อันนำไปสู่ข้อเสนอนโยบายสาธารณะใหม่ หรือข้อเสนอแนะเชิงความคิด หรือเชิงประจักษ์เกี่ยวกับนโยบายสาธารณะหรือการนำนโยบายนั้นไปปฏิบัติ เพื่อให้ ภาครัฐนำไปใช้กำหนดนโยบาย กฎหมาย แผน คำสั่ง หรือมาตรการอื่นใด ทั้งนี้ เพื่อแก้ปัญหาที่มีอยู่หรือพัฒนาให้เกิดผลดีต่อสาธารณะไม่ว่าระดับชาติ ท้องถิ่น หรือนานาชาติ
รูปแบบ	จัดทำเป็นเอกสาร โดยมีคำอธิบายทางวิชาการ ประกอบด้วย การวิเคราะห์ สังเคราะห์ สภาพปัญหาทางเศรษฐกิจสังคม การเมืองการปกครอง สิ่งแวดล้อม หรือด้านอื่นที่ ต้องการแก้ไข โดยมีเหตุผลหลักฐานและข้อมูลสนับสนุนแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว ตามหลักวิชาการ ทั้งนี้โดยมีนโยบาย ร่างกฎหมาย ร่างกฎ แผน คำสั่ง หรือมาตรการ อื่นใด เป็นผลผลิต (output) รวมทั้งมีการคาดการณ์ผลลัพธ์ (outcome) และผลกระทบ (impact) ต่อสังคมในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ หรือระดับนานาชาติด้วย
การเผยแพร่	เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังนี้ ๑. ได้มีการนำเสนอ นโยบาย กฎหมาย แผน คำสั่ง หรือมาตรการอื่นใด พร้อมคำอธิบาย ต่อผู้มีส่วนได้เสีย และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในนโยบายสาธารณะนั้นๆ ทั้งได้มีการ นำไปสู่การพิจารณาหรือดำเนินการโดยผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้อง ๒. ได้มีการเผยแพร่ นโยบายสาธารณะนั้นไปยังผู้เกี่ยวข้อง
ลักษณะ คุณภาพ	ระดับดี เป็นผลงานที่แสดงการวิเคราะห์สังเคราะห์ที่มีหลักฐานข้อมูล หรือเหตุผลสนับสนุน ซึ่งแสดงความก้าวหน้าทางวิชาการ ระดับดีมาก เป็นเกณฑ์เดียวกับระดับดีแต่ต้องเป็นข้อเสนอใหม่ที่ครอบคลุม การแก้ปัญหา หรือพัฒนาที่กว้างขวางกว่าข้อเสนอเดิม โดยต้องมีร่างกฎหมาย ร่างนโยบาย ร่างแผน ฯลฯ ที่มีคุณภาพระดับดีมาก และมีการอ้างอิงโดยผู้เกี่ยวข้อง ระดับดีเด่น เป็นเกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก และต้องได้รับการอ้างอิง อภิปรายอย่างกว้างขวางในสังคม หรือได้รับการนำไปใช้โดยผู้รับผิดชอบ ในนโยบายสาธารณะนั้น และเกิดประโยชน์

๖. คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพ ของผลงานทางวิชาการ (ต่อ)

๖.๒.๔ กรณีศึกษา (Case Study)	
นิยาม	งานเขียนที่เกิดจากการศึกษาบุคคลหรือสถาบัน (หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน รัฐบาล ฯลฯ) ศึกษาเหตุการณ์ การบริหารจัดการ คดี หรือกรณีที่เกิดขึ้นจริงมาจัดทำเป็นกรณีศึกษาเพื่อใช้ในการสอน (Teaching Case Study) ทั้งนี้ โดยเป็นการรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ตามหลักวิชาการถึงสาเหตุของปัญหาและปัจจัยอื่น ๆ นำมาประกอบ การตัดสินใจและกำหนดทางเลือกในการแก้ปัญหาตามหลักวิชา หรือทำข้อเสนอในการ พัฒนาองค์กร หรือเพื่อให้เกิดความเข้าใจในพฤติกรรมของบุคคลหรือพฤติกรรมของ องค์กรเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์หาเหตุผลและแนวทางในการตัดสินใจ ตามหลักวิชาการ หรือเพื่อวิเคราะห์ข้อเท็จจริงและการใช้ดุลพินิจตัดสินในคดีนั้น ๆ จำนวนกรณีศึกษาที่จะนำมาแทนผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นให้เป็นไปตามที่ คณะกรรมการกำหนด
รูปแบบ	เอกสารที่ตีพิมพ์หรือเป็นสิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ ประกอบด้วยคู่มือการสอน (Teaching Notes) และใช้ประกอบการเรียนการสอนมาแล้ว มีองค์ประกอบครบถ้วน คือ บทนำ เนื้อหา และบทส่งท้าย
การเผยแพร่	เผยแพร่ในลักษณะของสิ่งตีพิมพ์หรือสิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ โดยต้องมีคณะผู้ทรงคุณวุฒิ ที่สถาบันอุดมศึกษานั้นแต่งตั้งเป็นผู้ประเมินคุณภาพ หรือเผยแพร่ในหนังสือหรือแหล่ง รวบรวมกรณีศึกษาที่มีการบรรณาธิการโดยมีคณะผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพ
ลักษณะ คุณภาพ	ระดับดี ๑. เป็นกรณีศึกษาที่มีองค์ประกอบครบถ้วน คือ บทนำ เนื้อหา บทส่งท้าย รายละเอียดข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เช่น ตาราง และรูปภาพ ๒. เป็นกรณีศึกษาที่มีเนื้อหาและการนำเสนอที่ชัดเจนเป็นประโยชน์ต่อการเรียน การสอนในระดับอุดมศึกษา ระดับดีมาก ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดี และต้อง เป็นกรณีศึกษาที่มีการเสนอเนื้อหาและการวิเคราะห์ที่ทันต่อความก้าวหน้า ทางวิชาการ เป็นประโยชน์ด้านวิชาการอย่างกว้างขวาง หรือสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ อย่างแพร่หลาย ระดับดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก และต้อง ๑. เป็นกรณีศึกษาที่บุกเบิกทางวิชาการ นำเสนอปัญหาหรือประเด็นที่ไม่เคยมี ผู้ศึกษามาก่อน มีการสังเคราะห์ข้อมูลอย่างลึกซึ้ง และสร้างความรู้ใหม่ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ที่ทำให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างชัดเจน ๒. เป็นกรณีศึกษาที่กระตุ้นให้เกิดความคิดและค้นคว้าในวิชาการ หรือวิชาชีพ ที่เกี่ยวข้องในระดับชาติหรือนานาชาติ

๖. คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพ ของผลงานทางวิชาการ (ต่อ)

๖.๒.๕ งานแปล	
นิยาม	งานแปลจากตัวงานต้นแบบที่เป็นงานวรรณกรรม หรืองานด้านปรัชญา หรือประวัติศาสตร์ หรือวิทยาการสาขาอื่นบางสาขาที่มีความสำคัญและทรงคุณค่าในสาขานั้นๆ ซึ่งเมื่อนำมาแปลแล้วจะเป็นการเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการที่ประจักษ์ชัด เป็นการแปลจากภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย หรือจากภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ หรือแปลจากภาษาต่างประเทศหนึ่งเป็นภาษาต่างประเทศอีกภาษาหนึ่ง
การเผยแพร่	<p>เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง โดยต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมิน โดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้นๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การเผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์ ๒. การเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ อาทิ การเผยแพร่ในรูปแบบของซีดีรอม ฯลฯ <p>การเผยแพร่งานแปลดังกล่าวนั้นจะต้องเป็นไปอย่างกว้างขวางมากกว่าการใช้ในการเรียนการสอนวิชาต่างๆ ในหลักสูตร ซึ่งจำนวนพิมพ์เป็นดัชนีหนึ่งที่สามารถแสดงการเผยแพร่อย่างกว้างขวางได้ แต่อาจใช้ดัชนีอื่นวัดความกว้างขวางในการเผยแพร่ได้เช่นกัน ทั้งนี้ ต้องได้รับการตรวจสอบและรับรองการเผยแพร่จากคณะกรรมการของสถาบันอุดมศึกษาคณะและ/หรือสถาบันทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชานั้น และต้องเผยแพร่สู่สาธารณชนมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่เดือน</p> <p>กรณีที่อยู่ในระหว่างกระบวนการพิจารณา หากคณะผู้ทรงคุณวุฒิมีมติให้ปรับปรุงงานแปลซึ่งอยู่ในวิสัยที่สามารถปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นได้ ทั้งนี้ เมื่อได้แก้ไขปรับปรุงงานแปลดังกล่าวเรียบร้อยแล้วให้เสนอคณะผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา โดยไม่ต้องนำงานแปลดังกล่าวไปเผยแพร่ใหม่อีกครั้งหนึ่ง</p> <p>กรณีที่ได้มีการพิจารณาประเมินคุณภาพของงานแปลแล้วไม่อยู่ในเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด การนำงานแปลนั้นไปแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมเนื้อหาในงานแปลเพื่อนำมาเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการครั้งใหม่ สามารถกระทำได้ แต่ให้มีการประเมินคุณภาพงานแปลที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขนั้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง</p>

๖. คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพ ของผลงานทางวิชาการ (ต่อ)

๖.๒.๕ งานแปล (ต่อ)	
ลักษณะ คุณภาพ	<p>ระดับดี เป็นการถ่ายทอดเนื้อหาจากต้นฉบับเดิมได้สมบูรณ์พร้อมทั้งมีบทนำของผู้แปลที่ให้ข้อมูลครบถ้วนเกี่ยวกับเอกสารที่แปล</p> <p>ระดับดีมาก ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดี และต้องมีการใช้ภาษาที่สละสลวย และอ่านเข้าใจง่าย</p> <p>ระดับดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก และต้องมีบทนำเชิงวิเคราะห์ที่แสดงความรู้ความเข้าใจของผู้แปลในเรื่องนั้นๆ และเรื่องอื่นที่เกี่ยวข้องกัน หรือมีการค้นคว้าเพิ่มเติมของผู้แปล ใส่ไว้ในบทนำ หรือในเชิงอรรถ แล้วแต่กรณี</p> <p style="text-align: center;">สำหรับสาขาวิชาทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ให้ใช้ลักษณะคุณภาพดังต่อไปนี้</p> <p>ระดับดี เป็นงานแปลที่แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในตัวบทแบบแผนทางความคิดหรือวัฒนธรรมต้นกำเนิด และบ่งชี้ความสามารถในการสื่อความหมายได้อย่างดี มีการศึกษาวิเคราะห์และตีความทั้งตัวบทและบริบทของตัวงานในลักษณะที่เทียบได้กับงานวิจัย มีการให้บรรณารายเชิงวิชาการในรูปแบบต่างๆ อันเหมาะสมทั้งในระดับจุลภาคและมหภาค</p> <p>ระดับดีมาก เป็นงานแปลที่แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจอันลึกซึ้งในตัวบทแบบแผนทางความคิดหรือวัฒนธรรมต้นกำเนิดและบ่งชี้ถึงความสามารถในการสื่อความหมายในระดับสูงมาก มีการศึกษาวิเคราะห์และตีความทั้งตัวบทและบริบทของตัวงานอย่างละเอียดลึกซึ้งในลักษณะที่เทียบได้กับงานวิจัยของผู้สันักดกรณ์ มีการให้บรรณารายเชิงวิชาการในรูปแบบต่างๆ อันเหมาะสมทั้งในระดับจุลภาคและมหภาค</p> <p>ระดับดีเด่น ให้ข้อสรุปของวิธีการแปลและทฤษฎีการแปล ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก โดยมีข้อกำหนดเพิ่มเติมดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. เป็นงานที่แปลมาจากต้นแบบที่มีความสำคัญในระดับที่มีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางวิชาการ ๒. เป็นงานที่แปลอยู่ในระดับที่พึงยึดถือเป็นแบบฉบับได้ ๓. มีการให้ข้อสรุปของวิธีการแปลและทฤษฎีการแปลที่มีลักษณะเป็นการบุกเบิกทางวิชาการ

๖. คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ (ต่อ)

๖.๒.๖ พจนานุกรม (dictionary) สารานุกรม (encyclopedia) นามานุกรม (directory) และงานวิชาการอื่นในลักษณะเดียวกัน	
นิยาม	งานอ้างอิงที่อธิบาย และให้ข้อมูลเกี่ยวกับคำ หรือหัวข้อ หรือหน่วยย่อย ในลักษณะอื่น ๆ อันเป็นผลของการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ และมีหลักวิชา รวมทั้งแสดงสถานะล่าสุดทางวิชาการ (state-of-the-art) ของสาขาวิชานั้น ๆ เป็นการรวบรวมคำ หรือหัวข้อ หรือหน่วยย่อย จัดระบบอ้างอิง โดยเป็นงานของนักวิชาการคนเดียว มีคำนำที่ชี้แจงหลักการ หลักวิชา หรือทฤษฎีที่นำมาใช้ รวมทั้งอธิบายวิธีการใช้ และมีบรรณานุกรมรวมหรือบรรณานุกรมแยกส่วนตามหน่วยย่อย รวมทั้งดัชนีค้นคำ ในกรณีที่เป็น
การเผยแพร่	เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง โดยต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน ดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> ๑. การเผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์ หรือ ๒. การเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ทั้งนี้ ต้องได้รับการเผยแพร่สู่สาธารณชนอย่างกว้างขวางมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่เดือน
ลักษณะคุณภาพ	<p>ระดับดี เป็นงานอ้างอิงที่ให้ความรู้พื้นฐานอันถูกต้องและทันสมัย ครอบคลุมเนื้อหาที่กว้างขวางตามที่ยอมรับกันในวงวิชาการ</p> <p>ระดับดีมาก ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดี และต้องมีการให้ข้อมูลและทัศนะที่ชี้ให้เห็นถึงวิวัฒนาการของศัพท์ หัวข้อ หรือหน่วยย่อยและ/หรือสาขาวิชานั้น ๆ</p> <p>ระดับดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก และต้องมีการชี้ทางให้ผู้อ่าน หรือผู้ใช้ เกิดความคิดเชิงวิพากษ์และ/หรือ เกิดความสนใจ ที่จะศึกษาค้นคว้าต่อไป</p>

๖. คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพ ของผลงานทางวิชาการ(ต่อ)

๖.๒.๗ ผลงานสร้างสรรค์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	
คำนิยาม	ผลงานวิชาการที่เป็นการประดิษฐ์คิดค้นเครื่องมือ เครื่องทุ่นแรง ผลงานการสร้างสรรค์พืชหรือสัตว์พันธุ์ใหม่ หรือจุลินทรีย์ที่มีคุณสมบัติพิเศษสำหรับการใช้ประโยชน์เฉพาะด้าน วัคซีน ผลิตภัณฑ์หรือสิ่งประดิษฐ์อื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งพัฒนาขึ้นจากการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยวิธีวิทยาที่เป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ
รูปแบบ	ผลงานสร้างสรรค์พร้อมด้วยสิ่งตีพิมพ์หรือเอกสารทางวิชาการ ที่แสดงถึงแนวคิดในการวิจัยค้นคว้าและพัฒนางานนั้นๆ กระบวนการในการวิจัยและพัฒนา ผลการทดสอบคุณสมบัติต่างๆ ทั้งที่เป็นคุณสมบัติพื้นฐานและคุณสมบัติพิเศษที่เป็นข้อเด่น ผลการทดสอบในสภาพของการนำไปใช้จริงในสภาพที่เหมาะสม และศักยภาพของผลกระทบจากการนำไปใช้ในแง่เศรษฐกิจหรือสังคม
การเผยแพร่	เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง โดยต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้นๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน ดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> ๑. การจัดนิทรรศการ การจัดแสดง การจัดการแสดง การแสดงสาธารณะ การบันทึกภาพ การบันทึกเสียง ภาพถ่าย แถบบันทึกภาพ ๒. เอกสารประกอบ ตีพิมพ์เผยแพร่ หรือเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ทั้งนี้ ต้องได้รับการเผยแพร่สู่สาธารณชนอย่างกว้างขวางมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่เดือน
ลักษณะคุณภาพ	<p>ระดับดี เป็นผลงานที่แสดงให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ซึ่งต้องใช้ความรู้เชิงวิชาการ มีผลการทดสอบตามหลักวิชาที่ชัดเจน เชื่อถือได้ และการนำผลงานนั้นไปใช้มีศักยภาพในการส่งผลกระทบทางเศรษฐกิจหรือทางสังคมในระดับปานกลาง</p> <p>ระดับดีมาก เป็นผลงานที่แสดงให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ซึ่งต้องใช้ความรู้เชิงวิชาการมากขึ้น มีผลการทดสอบตามหลักวิชาที่ชัดเจน เชื่อถือได้ และการนำผลงานนั้นไปใช้มีศักยภาพในการส่งผลกระทบทางเศรษฐกิจหรือทางสังคมในระดับสูง</p> <p>ระดับดีเด่น เป็นผลงานที่แสดงให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ซึ่งต้องใช้ความรู้เชิงวิชาการที่ลึกซึ้ง มีผลการทดสอบตามหลักวิชาที่ชัดเจน เชื่อถือได้ ผลงานมีคุณสมบัติโดดเด่น และมีศักยภาพสูงในการนำไปใช้ประโยชน์ หรือก่อให้เกิดการใช้ประโยชน์ในแนวทางหรือรูปแบบใหม่ๆ ที่จะมีผลกระทบทางเศรษฐกิจหรือทางสังคมในระดับสูง</p>

๖. คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ (ต่อ)

๖.๒.๘ ผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ	
นิยาม	ผลงานหรือชุดของผลงานสร้างสรรค์ที่แสดงให้เห็นถึงคุณค่าทางสุนทรียะ ปรัชญา จริยธรรม หรือเป็นงานที่สะท้อนสังคม แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการสร้างสรรค์ของเจ้าของผลงาน มีการนำเสนอพร้อมคำอธิบายอันก่อปรด้วยหลักวิชาที่เอื้อต่อการสร้างความรู้ความเข้าใจในความหมายและคุณค่าของงาน เช่น ผลงานสร้างสรรค์ด้านวรรณกรรม ด้านศิลปะการแสดง ด้านดนตรี ด้านสถาปัตยกรรม การออกแบบ จิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ และศิลปะด้านอื่น ๆ
รูปแบบ	งานสร้างสรรค์ พร้อมบทวิเคราะห์ที่อธิบายหลักการ หลักวิชา และ/หรือความคิดเชิงทฤษฎี รวมทั้งกระบวนการและ/หรือเทคนิคในการสร้างงาน มีการให้ข้อมูลและข้อวินิจฉัยที่เอื้อให้เกิดการตีความและการประเมินคุณค่าในหมู่ของผู้รับงาน
การเผยแพร่	เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง โดยต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน ดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> ๑. วรรณกรรมต้นแบบ และเอกสารประกอบ ต้องพิมพ์เผยแพร่ หรือเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ๒. การจัดนิทรรศการ การจัดแสดง การจัดการแสดง การแสดงสาธารณะ การบันทึกภาพ การบันทึกเสียง ภาพถ่าย แถบบันทึกภาพ ทั้งนี้ ต้องได้รับการเผยแพร่สู่สาธารณชนอย่างกว้างขวางมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่เดือน
ลักษณะคุณภาพ	<p>ระดับดี เป็นผลงานที่มีคุณค่าทางศิลปะ โดยที่ผู้ประพันธ์สามารถ อธิบายหลักการและกระบวนการสร้างสรรค์ที่สื่อความกับผู้รับได้เป็นอย่างดี</p> <p>ระดับดีมาก ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดี และเป็นตัวอย่างอันดีที่ยังประโยชน์เด่นชัดต่อวรรณกรรมศึกษา วิชาการด้านการเขียนสร้างสรรค์ (creative writing) และการศึกษาศิลปะแขนงนั้น ๆ</p> <p>ระดับดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก และต้องเป็นงานที่สร้างมิติใหม่ในด้าน การสร้างสรรค์ สุนทรียศาสตร์ วรรณกรรมศึกษา การเขียนสร้างสรรค์ (creative writing) และการศึกษาศิลปะ</p>

๖. คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ (ต่อ)

๖.๒.๙ สิทธิบัตร (patent)	
นิยาม	สิทธิบัตรตามกฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตร
รูปแบบ	อาจจัดทำได้หลายรูปแบบ ทั้งที่เป็นรูปเล่ม หรือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ๑. มีบทวิเคราะห์ที่อธิบาย/ชี้แจงโดยชัดเจนประกอบผลงานนั้น เพื่อชี้ให้เห็นว่าเป็นผลงานที่ทำให้เกิดการพัฒนาและความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือเสริมสร้างความรู้หรือก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาขาวิชาหนึ่ง ๆ หรือหลายสาขาวิชาได้อย่างไร ในแง่ใด ๒. ต้องผ่านการพิสูจน์ หรือแสดงหลักฐานเป็นรายละเอียดให้ครบถ้วนที่แสดงถึงคุณค่าของผลงานนั้นด้วย
การเผยแพร่	มีหลักฐานการนำสิทธิบัตรไปใช้หรือประยุกต์ใช้อย่างแพร่หลายในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ต้องเผยแพร่สู่สาธารณชนมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่เดือน
ลักษณะคุณภาพ	ระดับดี เป็นสิทธิบัตรที่ได้รับการขึ้นทะเบียนและพิสูจน์ได้ว่ามีผู้นำไปวิจัยหรือพัฒนาต่อยอด ระดับดีมาก เป็นสิทธิบัตรที่ได้รับการขึ้นทะเบียนและพิสูจน์ได้ว่ามีผู้นำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ระดับชาติ ระดับดีเด่น เป็นสิทธิบัตรที่ได้รับการขึ้นทะเบียนแล้วและพิสูจน์ได้ว่ามีผู้นำไปใช้ประโยชน์ในระดับนานาชาติ และมีหลักฐานว่าได้นำไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์หรือเชิงสาธารณประโยชน์อย่างกว้างขวาง

๖. คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพ ของผลงานทางวิชาการ(ต่อ)

๖.๒.๑๐ ซอฟต์แวร์ (software)	
นิยาม	<p>หมายความถึงโปรแกรมคอมพิวเตอร์ตามความหมายของกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ ซึ่งเป็นผลงานที่ได้จากการวิจัย หรือการประดิษฐ์คิดค้นใหม่หรือการสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่มีหลักวิชาอันสามารถอธิบายได้อย่างชัดเจน รวมถึงซอฟต์แวร์ที่เป็นการประยุกต์หลักวิชา เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ในเชิงวิชาการ โดยต้องมีลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การดำเนินงานโครงการที่มีลักษณะการพัฒนาซอฟต์แวร์โดยใช้ระเบียบวิธีเชิงตัวเลข (numerical method) หรือการดำเนินงานลักษณะ engineering design ซึ่งเป็นการปรับปรุงกระบวนการออกแบบโดยตรง ๒. งานที่มีลักษณะการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง และพัฒนาในระดับแฟ้มข้อมูลต้นฉบับ (source code) เพื่อพัฒนาระบบการทำงานให้ดีขึ้น โดยมีการปรับปรุงระบบอย่างน้อยสำคัญ ๓. โครงการที่มีการเก็บข้อมูลเชิงประสิทธิภาพและประเมินผลเพื่อให้สอดคล้องกับงานวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี จะต้องแสดงให้เห็นชัดเจนว่าหลังจากการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและซอฟต์แวร์มาใช้พัฒนาแล้วระบบการทำงานดีขึ้นได้อย่างไร โดยต้องมีการปรับปรุงระบบหรือสำรวจความต้องการ รวมถึงแสดงผลลัพธ์หรือตัวชี้วัดที่ชัดเจนซึ่งมิได้นำเข้ามาเพื่อทดแทนระบบเดิมเพียงอย่างเดียว <p>ทั้งนี้ ผลลัพธ์ที่ได้จะต้องสอดคล้องลักษณะงานวิจัยและพัฒนา</p>
รูปแบบ	<p>อาจจัดทำได้หลายรูปแบบ ทั้งที่เป็นรูปเล่ม หรือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. มีคำอธิบาย/ชี้แจงโดยชัดเจนประกอบผลงานนั้น เช่น คู่มือที่อธิบายการใช้งานหลักการของวิธีการทำงานและหน้าที่ของซอฟต์แวร์ดังกล่าวอย่างละเอียดและชัดเจนเพื่อชี้ให้เห็นว่าเป็นผลงานที่ทำให้เกิดการพัฒนาและความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือเสริมสร้างความรู้หรือก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาขาวิชาหนึ่ง ๆ หรือหลายสาขาวิชาได้อย่างไร ในแง่ใด ๒. ต้องผ่านการพิสูจน์ หรือแสดงหลักฐานเป็นรายละเอียดให้ครบถ้วนที่แสดงถึงคุณค่าของผลงานนั้นด้วย
การเผยแพร่	<p>มีหลักฐานการนำซอฟต์แวร์ไปใช้หรือประยุกต์ใช้อย่างแพร่หลายในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ต้องเผยแพร่สู่สาธารณชนมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่เดือน</p>

๖. คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ (ต่อ)

๖.๒.๑๐ ซอฟต์แวร์ (software) (ต่อ)	
ลักษณะ คุณภาพ	<p>ระดับดี เป็นงานที่มีกระบวนการวิจัยทุกขั้นตอน ถูกต้อง เหมาะสมตามระเบียบวิธีวิจัย ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการหรือนำไปประยุกต์ใช้ได้</p> <p>ระดับดีมาก ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดี และต้อง</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. เป็นผลงานที่แสดงถึงการวิเคราะห์และนำเสนอผลเป็นความรู้ใหม่ที่ลึกซึ้งกว่างานเดิม ที่เคยมีผู้ศึกษามาแล้ว ๒. เป็นประโยชน์ด้านวิชาการอย่างกว้างขวาง หรือสามารถนำไปประยุกต์ได้อย่างแพร่หลาย <p>ระดับดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก และต้องได้รับการอ้างอิงและใช้งานอย่างกว้างขวางในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับชาติ</p>

๖. คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ(ต่อ)

๖.๓ ผลงานวิชาการรับใช้สังคม	
นิยาม	<p>ผลงานวิชาการที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ส่งผลให้เกิดประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม โดยประจักษ์ต่อสาธารณะ</p> <p>ผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมนี้ต้องเป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น ทางด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านเกี่ยวกับ ชุมชน วิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม อาชีพ เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง คุณภาพชีวิต หรือสุขภาพ หรือเป็นผลงานที่นำไปสู่การจดทะเบียนสิทธิบัตรหรือทรัพย์สินทางปัญญาในรูปแบบอื่นที่สามารถแสดงได้เป็นที่ประจักษ์ว่าสามารถใช้แก้ปัญหาหรือพัฒนาสังคม และก่อให้เกิดประโยชน์อย่างชัดเจน หรือสร้างการเปลี่ยนแปลงจากการตระหนักและการรับรู้ปัญหาและแนวทางแก้ไขของชุมชน</p>
รูปแบบ	<p>จัดทำเป็นเอกสาร โดยมีคำอธิบาย/ ชี้แจงโดยชัดเจนประกอบผลงานนั้น เพื่อชี้ให้เห็นว่าเป็นผลงานที่ทำให้เกิดการพัฒนาเป็นประโยชน์ต่อสังคม มีความเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นและเกิดความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือเสริมสร้างความรู้หรือก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาขาวิชาหนึ่งหรือหลายสาขาวิชา และสามารถนำไปอ้างอิงได้ โดยต้องปรากฏเป็นที่ประจักษ์ในประเด็นต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ● การวิเคราะห์สภาพการณ์ก่อนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ● การมีส่วนร่วมและการยอมรับของสังคมเป้าหมาย ● การออกแบบหรือพัฒนาหรือแนวคิดหรือกระบวนการที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนั้น ● ความรู้หรือความเชี่ยวชาญที่ใช้ในการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนั้น ● การคาดการณ์สิ่งที่จะตามมาหลังจากการเปลี่ยนแปลงได้เกิดขึ้นแล้ว ● การประเมินผลลัพธ์โดยการติดตามการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ● การสรุปแนวทางการธำรงรักษาหรือการนำไปขยายผลหรือการปรับปรุงพัฒนา <p>ทั้งนี้ นอกจากเอกสารแสดงผลงานดังกล่าวข้างต้นแล้ว อาจแสดงหลักฐานเพิ่มเติมอื่น ๆ เกี่ยวกับผลงาน เช่น รูปภาพ หรือการบันทึกเป็นภาพยนตร์ หรือแถบเสียง หรือวีดิทัศน์ จดหมายยืนยันถึงผลประกอบการทำหรือความเอื้ออำนาจจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน หรือ ภาคประชาสังคม ที่ได้รับผลประโยชน์ประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้</p>

๖. คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพ ของผลงานทางวิชาการ (ต่อ)

๖.๓ ผลงานวิชาการรับใช้สังคม (ต่อ)	
การเผยแพร่	ให้มีการเผยแพร่โดยการจัดเวทีนำเสนอผลงานในพื้นที่หรือการเปิดให้เยี่ยมชมพื้นที่และจะต้องมีการเผยแพร่สู่สาธารณชนอย่างกว้างขวางในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่สอดคล้องกับผลงาน โดยการเผยแพร่นั้นจะต้องมีการบันทึกเป็นเอกสารหรือเป็นลายลักษณ์อักษรที่สามารถใช้อ้างอิง หรือศึกษาค้นคว้าต่อไปได้
ลักษณะคุณภาพ	<p>ระดับดี มีการรวบรวมข้อมูลและสารสนเทศที่ชัดเจน มีการระบุปัญหาหรือความต้องการ โดยการมีส่วนร่วมของสังคมกลุ่มเป้าหมาย บุคลากรภาครัฐ หรือบุคลากรภาคเอกชน มีการวิเคราะห์หรือสังเคราะห์ความรู้ที่สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น หรือทำความเข้าใจสถานการณ์ มีการถ่ายทอดผลงานทางวิชาการ จนเกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นอย่างเป็นที่ประจักษ์ หรือก่อให้เกิดการพัฒนาชุมชน สังคม องค์กรภาครัฐ หรือองค์กรภาคเอกชนนั้น</p> <p>ระดับดีมาก ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดี และต้องสามารถนำมาใช้เป็นตัวอย่างในการแก้ไขปัญหาหรือทำความเข้าใจสถานการณ์ จนเกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นอย่างเป็นที่ประจักษ์ หรือก่อให้เกิดการพัฒนาสังคม องค์กรภาครัฐ หรือองค์กรภาคเอกชนอื่นได้ หรือก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบายในระดับจังหวัดหรือประเทศอย่างเป็นรูปธรรม</p> <p>ระดับดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก และต้องส่งผลกระทบต่อสังคมอย่างกว้างขวาง เป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ หรือได้รับรางวัลจากองค์กรที่ได้รับ การยอมรับในระดับนานาชาติ เช่น UNESCO WHO UNICEF เป็นต้น</p> <p>หมายเหตุ แนวทางการประเมินผลงานวิชาการรับใช้สังคม ให้คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ประเมินผลงานวิชาการรับใช้สังคมโดยใช้แนวทางในการประเมินดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ประเมินจากเอกสารและหลักฐานประกอบการเสนอผลงาน ๒. ประเมินจากหลักฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้อง หรือ สรรสนเทศจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ๓. นอกจากการประเมินเอกสารและหลักฐานตามข้อ ๑ และ ข้อ ๒ แล้ว อาจประเมินจากการตรวจสอบสภาพจริงที่มีอยู่ในพื้นที่ร่วมด้วย ซึ่งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการฯ จะตรวจสอบด้วยตนเองหรือแต่งตั้งผู้แทนให้ไปตรวจสอบแทนก็ได้ <p>ทั้งนี้ ให้เน้นถึงการมีส่วนร่วมและการยอมรับของสังคมเป้าหมาย</p>

๖. คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพ ของผลงานทางวิชาการ (ต่อ)

๖.๔.๑ ตำรา	
นิยาม	<p>งานวิชาการที่ใช้สำหรับการเรียนการสอนทั้งวิชา หรือเป็นส่วนหนึ่งของวิชา ซึ่งเกิดจากการนำข้อค้นพบจากทฤษฎี จากงานวิจัยของผู้ขอ หรือความรู้ที่ได้จากการค้นคว้าศึกษามาวิเคราะห์ สังเคราะห์ รวบรวมและเรียบเรียง โดยมีมีโนทัศน์ที่ผู้เขียนกำหนดให้เป็นแกนกลาง ซึ่งสัมพันธ์กับมีโนทัศน์ย่อยอื่นอย่างเป็นระบบ มีเอกภาพสัมพันธ์ภาพและสารัตถภาพตามหลักการเขียนที่ดี ใช้ภาษาที่เป็นมาตรฐานทางวิชาการ และให้ความรู้ใหม่ อันเป็นความรู้สำคัญที่มีผลให้เกิดความเปลี่ยนแปลงต่อวงการวิชาการนั้น ๆ</p> <p>เนื้อหาสาระของตำราต้องมีความทันสมัยเมื่อพิจารณาถึงวันที่ผู้เขียนเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ</p> <p>ทั้งนี้ ผู้ขอกำหนดตำแหน่งจะต้องระบุวิชาที่เกี่ยวข้องในหลักสูตรที่ใช้ตำราเล่มที่เสนอขอตำแหน่งทางวิชาการด้วย</p> <p>ผลงานทางวิชาการที่เป็น “ตำรา” นี้อาจได้รับการพัฒนาขึ้นจากเอกสารคำสอนจนถึงระดับที่มีความสมบูรณ์ที่สุด ซึ่งผู้อ่านอาจเป็นบุคคลอื่นที่มีผู้ใช้เรียนในวิชานั้น แต่สามารถอ่านและทำความเข้าใจในสาระของตำรานั้นด้วยตนเองได้โดยไม่ต้องเข้าศึกษาในวิชานั้น</p> <p>หากผลงานทางวิชาการที่เคยเสนอเป็นเอกสารประกอบการสอนหรือเอกสารคำสอนไปแล้ว จะนำมาเสนอเป็นตำราไม่ได้ เว้นแต่จะมีการพัฒนาจนเห็นได้ชัดว่าเป็นตำรา</p>
รูปแบบ	<p>เป็นรูปเล่มที่ประกอบด้วยคำนำ สารบัญ เนื้อเรื่อง การอธิบายหรือการวิเคราะห์ การสรุป การอ้างอิง บรรณานุกรม และดัชนีค้นค่า ทั้งนี้ควรมีการอ้างอิงแหล่งข้อมูลที่ทันสมัยและครบถ้วนสมบูรณ์ การอธิบายสาระสำคัญมีความชัดเจน โดยอาจใช้ข้อมูล แผนภาพ ตัวอย่าง หรือกรณีศึกษาประกอบจนผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจในสาระสำคัญนั้นได้โดยเบ็ดเสร็จ</p>
การเผยแพร่	<p>เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง โดยต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้นๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การเผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์ หรือ ๒. การเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ เช่น การเผยแพร่ในรูปแบบของซีดีรอม, e-learning, online learning ๓. การเผยแพร่เป็น e-book โดยสำนักพิมพ์ซึ่งเป็นที่ยอมรับ <p>การเผยแพร่งดกล่าวนั้นจะต้องเป็นไปอย่างกว้างขวางมากกว่าการใช้ในการเรียนการสอนวิชาต่างๆ ในหลักสูตรเท่านั้น จำนวนพิมพ์เป็นดัชนีหนึ่งที่สามารถแสดงการเผยแพร่อย่างกว้างขวางได้ แต่อาจใช้ดัชนีอื่นวัดความกว้างขวางในการเผยแพร่ได้เช่นกัน</p> <p>ทั้งนี้ต้องได้รับการตรวจสอบและรับรองการเผยแพร่จากคณะกรรมการของสถาบันอุดมศึกษาคณะหรือสถาบันทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชานั้น</p>

๖. คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพ ของผลงานทางวิชาการ (ต่อ)

๖.๔.๑ ตำรา (ต่อ)	
การเผยแพร่ (ต่อ)	กรณีที่ได้มีการพิจารณาประเมินคุณภาพของตำราแล้วไม่อยู่ในเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด การนำตำรานั้นไปแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมเนื้อหาในตำราเพื่อนำมาเสนอขอ กำหนดตำแหน่งทางวิชาการครั้งใหม่ สามารถกระทำได้ แต่ให้มีการประเมินคุณภาพ ตำราที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขนั้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง
ลักษณะ คุณภาพ	<p>ระดับดี เป็นตำราที่มีเนื้อหาสาระทางวิชาการถูกต้องสมบูรณ์และทันสมัยมีแนวคิดและ การนำเสนอที่ชัดเจนเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา</p> <p>ระดับดีมาก ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีและต้อง</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. มีการวิเคราะห์และเสนอความรู้หรือวิธีการที่ทันสมัยต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ และเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ ๒. มีการสอดแทรกความคิดริเริ่มและประสบการณ์หรือผลงานวิจัยของผู้เขียน ที่เป็นการแสดงให้เห็นถึงความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ๓. สามารถนำไปใช้อ้างอิงหรือนำไปปฏิบัติได้ <p>ระดับดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมากและต้อง</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. มีลักษณะเป็นงานบุกเบิกทางวิชาการและมีการสังเคราะห์จนถึงระดับที่สร้าง องค์ความรู้ใหม่ (Body of Knowledge) ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ๒. มีการกระตุ้นให้เกิดความคิดและค้นคว้าต่อเนื่อง ๓. เป็นที่เชื่อถือและยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับชาติ หรือนานาชาติ

๖. คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพ ของผลงานทางวิชาการ (ต่อ)

๖.๔.๒ หนังสือ	
นิยาม	<p>งานวิชาการที่เกิดจากการค้นคว้าศึกษาความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างรอบด้านและลึกซึ้ง มีการวิเคราะห์ สังเคราะห์และเรียบเรียงอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วยมโนทัศน์หลักที่เป็นแกนกลางและมโนทัศน์ย่อยที่สัมพันธ์กัน มีความละเอียดลึกซึ้ง ใช้ภาษาที่เป็นมาตรฐานทางวิชาการ ให้ทัศนะของผู้เขียนที่สร้างเสริมปัญญาความคิดและสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการให้แก่สาขาวิชานั้นๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง เนื้อหาของหนังสือไม่จำเป็นต้องสอดคล้องหรือเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตรหรือของวิชาใดวิชาหนึ่งในหลักสูตร และไม่จำเป็นต้องนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนในวิชาใดวิชาหนึ่ง</p> <p>เนื้อหาสาระของหนังสือต้องมีความทันสมัยเมื่อพิจารณาถึงวันที่ผู้เขียนเสนอขอ กำหนดตำแหน่งทางวิชาการ</p> <p>หากผลงานทางวิชาการที่เคยเสนอเป็นเอกสารประกอบการสอนหรือเอกสารคำสอนไปแล้ว จะนำมาเสนอเป็นหนังสือไม่ได้</p>
รูปแบบ	<p>เป็นรูปเล่มที่ประกอบด้วย คำนำ สารบัญ เนื้อเรื่อง การวิเคราะห์ การสรุป การอ้างอิง บรรณานุกรม และดัชนีค้นคว้า ที่ทันสมัยและครบถ้วนสมบูรณ์ โดยอาจมีข้อมูล แผนภาพ ตัวอย่าง หรือกรณีศึกษาประกอบด้วยก็ได้ ตามรูปแบบอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. เป็นงานที่นักวิชาการเขียนทั้งเล่ม (authored book) คือเอกสารที่ผู้เขียนเรียบเรียงขึ้นทั้งเล่มอย่างมีเอกภาพ มีรากฐานทางวิชาการที่มั่นคง และให้ทัศนะของผู้เขียนที่สร้างเสริมปัญญา ความคิด และสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการ ๒. เป็นงานวิชาการบางบทหรือส่วนหนึ่งในหนังสือที่มีผู้เขียนหลายคน (book chapter) โดยจะต้องมีความเป็นเอกภาพของเนื้อหาวิชาการ ซึ่งผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจในสาระสำคัญนั้นได้โดยเบ็ดเสร็จในแต่ละบท และเป็นงานศึกษาค้นคว้าอย่างมีระบบ มีการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีวิทยาอันเป็นที่ยอมรับจนได้ข้อสรุปที่ก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือนำไปประยุกต์ใช้ได้ กรณีที่ในแต่ละบทมีผู้เขียนหลายคน จะต้องระบุบทบาทหน้าที่ของแต่ละคนอย่างชัดเจน <p>จำนวนบทที่จะนำมาแทนหนังสือ ๑ เล่ม ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด</p>
การเผยแพร่	<p>เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง โดยต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมิน โดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้นๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การเผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์ ๒. การเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ อาทิ การเผยแพร่ในรูปแบบของซีดีรอม ๓. การเผยแพร่เป็น e-book โดยสำนักพิมพ์ซึ่งเป็นที่ยอมรับ

๖. คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพ ของผลงานทางวิชาการ (ต่อ)

๖.๔.๒ หนังสือ (ต่อ)	
การเผยแพร่ (ต่อ)	<p>การเผยแพร่งานดังกล่าวจะต้องเป็นไปอย่างกว้างขวางมากกว่าการใช้ในการเรียนการสอนวิชาต่างๆ ในหลักสูตรเท่านั้น จำนวนพิมพ์เป็นดัชนีหนึ่งที่สามารถแสดงการเผยแพร่อย่างกว้างขวางได้ แต่อาจใช้ดัชนีอื่นวัดความกว้างขวางในการเผยแพร่ได้เช่นกัน</p> <p>กรณีที่ได้มีการพิจารณาประเมินคุณภาพของหนังสือแล้วไม่อยู่ในเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด การนำหนังสือนั้นไปแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมเนื้อหาในหนังสือเพื่อนำมาเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการครั้งใหม่ สามารถกระทำได้ แต่ให้มีการประเมินคุณภาพหนังสือที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขนั้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง</p>
ลักษณะ คุณภาพ	<p>ระดับดี เป็นหนังสือที่มีเนื้อหาสาระทางวิชาการถูกต้องสมบูรณ์และทันสมัยมีแนวคิดและการนำเสนอที่ชัดเจนเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ</p> <p>ระดับดีมาก ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีและต้อง</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. มีการวิเคราะห์และเสนอความรู้หรือวิธีการที่ทันสมัยต่อความก้าวหน้าทางวิชาการและเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ ๒. มีการสอดแทรกความคิดริเริ่มและประสบการณ์หรือผลงานวิจัยที่เป็นการแสดงให้เห็นถึงความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ ๓. สามารถนำไปใช้อ้างอิงหรือนำไปปฏิบัติได้ <p>ระดับดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมากและต้อง</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. มีลักษณะเป็นงานบุกเบิกทางวิชาการและมีการสังเคราะห์จนถึงระดับที่สร้างองค์ความรู้ใหม่ (Body of Knowledge) ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ๒. มีการกระตุ้นให้เกิดความคิดและค้นคว้าต่อเนื่อง ๓. เป็นที่เชื่อถือและยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับชาติหรือนานาชาติ

๖. คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพ ของผลงานทางวิชาการ (ต่อ)

๖.๔.๓ บทความทางวิชาการ	
นิยาม	งานเขียนทางวิชาการซึ่งมีการกำหนดประเด็นที่ต้องการอธิบายหรือวิเคราะห์อย่างชัดเจน ทั้งนี้ มีการวิเคราะห์ประเด็นดังกล่าวตามหลักวิชาการ โดยมีการสำรวจวรรณกรรมเพื่อสนับสนุนจนสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ในประเด็นนั้นได้ อาจเป็นการนำความรู้จากแหล่งต่างๆ มาประมวลร้อยเรียงเพื่อวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ โดยที่ผู้เขียนแสดงทัศนะทางวิชาการของตนไว้อย่างชัดเจนด้วย
รูปแบบ	ประกอบด้วยการนำความที่แสดงเหตุผลหรือที่มาของประเด็นที่ต้องการอธิบายหรือวิเคราะห์ กระบวนการอธิบายหรือวิเคราะห์และบทสรุป มีการอ้างอิงและบรรณานุกรมที่ครบถ้วนและสมบูรณ์
การเผยแพร่	<p>เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง โดยต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. เผยแพร่ในรูปของบทความในวารสารทางวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูลที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ วารสารทางวิชาการนั้นอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ๒. เผยแพร่ในหนังสือรวมบทความในรูปแบบอื่นที่มีการบรรณาธิการโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ (Peer Reviewer) ประเมินคุณภาพ <p>เมื่อได้เผยแพร่ “บทความวิชาการ” ตามลักษณะข้างต้นแล้ว การนำ “บทความวิชาการ” นั้นมาแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมส่วนใดส่วนหนึ่งเพื่อนำมาเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการและให้มีการประเมินคุณภาพ “บทความวิชาการ” นั้นอีกครั้งหนึ่ง จะกระทำไม่ได้</p>
ลักษณะคุณภาพ	<p>ระดับดี เป็นบทความทางวิชาการที่มีเนื้อหาสาระทางวิชาการถูกต้องสมบูรณ์และทันสมัย มีแนวคิดและการนำเสนอที่ชัดเจนเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ</p> <p>ระดับดีมาก ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีและต้อง</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. มีการวิเคราะห์และเสนอความรู้หรือวิธีการที่ทันสมัยต่อความก้าวหน้าทางวิชาการและเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ ๒. สามารถนำไปอ้างอิงหรือนำไปปฏิบัติได้ <p>ระดับดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมากและต้อง</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. มีลักษณะเป็นงานบุกเบิกทางวิชาการและมีการสังเคราะห์จนถึงระดับที่สร้างองค์ความรู้ใหม่ (Body of Knowledge) ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ๒. มีการกระตุ้นให้เกิดความความคิดและค้นคว้าต่อเนื่อง เป็นที่เชื่อถือและยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับชาติหรือนานาชาติ

**เอกสารแนบท้ายระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา
ว่าด้วย มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๐**

๗. ตัวอย่างแนบท้าย

กรณีได้รับวุฒิเพิ่มขึ้น

การคำนวณหาระยะเวลาที่ต้องดำรงตำแหน่งอาจารย์ กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้สูงขึ้น

$$= \text{ระยะเวลาที่ยังขาดตามวุฒิการศึกษาเดิม (เดือน)} \times \frac{\text{คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งตามวุฒิการศึกษาใหม่ (ปี)}}{\text{คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งตามวุฒิการศึกษาเดิม (ปี)}}$$

หมายเหตุ ให้แปลงหน่วยระยะเวลาในการคำนวณจากปีเป็นเดือนก่อน

ตัวอย่าง

นาย ก ได้รับวุฒิปริญญาตรี ทำการสอนเป็นเวลา ๒ ปี ๖ เดือน ต่อมาลาศึกษาต่อและได้รับวุฒิปริญญาโทเพิ่มขึ้น และกลับมาทำการสอนหลังจากได้รับวุฒิปริญญาโท ดังนั้น นาย ก จะต้องทำการสอนด้วยวุฒิปริญญาโทอีกกี่ปี จึงจะขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ได้

วิธีการคำนวณดังนี้

คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งปริญญาตรี ๖ ปี		= ๗๒ เดือน
คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งปริญญาโท ๔ ปี		= ๔๘ เดือน
นาย ก ทำการสอนด้วยวุฒิปริญญาตรีมาแล้ว ๒ ปี ๖ เดือน		= ๓๐ เดือน
ยังขาดระยะเวลาที่ต้องทำการสอนตามวุฒิปริญญาตรี	= ๗๒ - ๓๐	= ๔๒ เดือน
ต่อมาเมื่อได้รับวุฒิปริญญาโทจะต้องทำการสอนอีก	= ๔๒ x $\frac{๔}{๖}$	= ๒๘ เดือน

ดังนั้น นาย ก จะต้องทำการสอนด้วยวุฒิปริญญาโทอีก = ๒ ปี ๔ เดือน

กรณีการขอตำแหน่งทางวิชาการก่อนลาศึกษา

หากจะลาศึกษาหรือฝึกอบรมทั้งในประเทศและต่างประเทศ และประสงค์จะขอตำแหน่งทางวิชาการก็ให้เสนอขอก่อนวันที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษาหรือฝึกอบรม และต้องเป็นการขอตำแหน่งโดยวิธีปกติเท่านั้น

ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ว่าด้วย มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

ตามระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้กำหนดให้ผลงานทางวิชาการทุกประเภทต้องเป็นผลงานหลังจากได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเดิม ส่งผลให้คณาจารย์ไม่สามารถนำผลงานทางวิชาการที่เป็นผลงานก่อนได้รับการแต่งตั้ง ซึ่งมีการเตรียมผลงานทางวิชาการไว้แล้ว มาใช้ในการยื่นเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการได้ ดังนั้น กกอ. จึงเห็นควรกำหนดระยะเวลาผ่อนผันในช่วงเปลี่ยนผ่านเกณฑ์ เพื่อให้การดำเนินการพิจารณาแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเป็นมาตรฐานเดียวกัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔(๔) มาตรา ๓๖ และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษานี้ ให้ใช้บังคับนับตั้งแต่วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๒๗ แห่งระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๐

“ข้อ ๒๗ ในวาระเริ่มแรก มิให้นำความในวรรคสี่ ของข้อ ๙.๒.๓ วรรคสาม ของข้อ ๙.๓.๓ วรรคสี่ ของข้อ ๑๓.๒.๓ และวรรคสาม ของข้อ ๑๓.๓.๓ มาใช้บังคับแก่การยื่นเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการก่อนวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ แต่ต้องเสนอผลงานทางวิชาการที่ทำเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเดิมด้วย ทั้งนี้ ผลงานทางวิชาการทุกประเภทต้องได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่ กกอ. กำหนด พร้อมแสดงหลักฐานว่าการเผยแพร่นั้น ได้ผ่านการประเมินคุณภาพโดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้นๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer review) ที่มาจากหลากหลายสถาบันตามเอกสารแนบท้ายระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๐

สภาสถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดหลักเกณฑ์การนำผลงานทางวิชาการก่อนได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการมายื่นเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการสูงขึ้นได้ โดยกำหนดระยะเวลาหรือเงื่อนไขอื่นที่สูงกว่ามาตรฐานตามวรรคหนึ่งก็ได้”

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

(ศาสตราจารย์วิชัย รวีตระกูล)

รองประธานกรรมการ

ปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการการอุดมศึกษา

ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการ สำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

พ.ศ. ๒๕๖๒

ด้วยคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้ออกระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการ สำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งกำหนดให้ การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการในวารสารทางวิชาการจะต้องเผยแพร่ในวารสารทางวิชาการที่มีรายชื่ออยู่ในฐานข้อมูล ที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและระดับนานาชาติ ตามเอกสารแนบท้ายระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ฉบับดังกล่าวเท่านั้น และโดยที่ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาฉบับดังกล่าวได้มีผลบังคับใช้มาเป็น ระยะเวลาหนึ่งแล้ว ประกอบกับปัจจุบันฐานข้อมูลรายชื่อวารสารทางวิชาการตามเอกสารแนบท้ายระเบียบ คณะกรรมการการอุดมศึกษาบางรายการได้ถูกยุบเลิกและได้มีฐานข้อมูลรายชื่อวารสารทางวิชาการที่เป็นที่ยอมรับ ในระดับชาติและระดับนานาชาติเกิดขึ้นใหม่อีกเป็นจำนวนมาก คณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงมีมติเห็นชอบ ให้มีการปรับปรุงรายชื่อฐานข้อมูลสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการให้มีความทันสมัยครอบคลุมทุกสาขาวิชา และสามารถรองรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ (๔) และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษา เอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการ การอุดมศึกษาจึงกำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการทั้งที่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์หรือเป็น วารสารออนไลน์สำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนถือปฏิบัติเป็นมาตรฐาน เดียวกัน ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสาร ทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ และเอกสารแนบท้ายระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ข้อ ๒ ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษานี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ผลงานทางวิชาการสำหรับการพิจารณาแต่งตั้งคณาจารย์ให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ตามระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐ และระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ใน สถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๖๑ จะต้องเผยแพร่ในวารสารทางวิชาการที่มีรายชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและระดับ นานาชาติ ดังนี้

๓.๑ ฐานข้อมูลระดับนานาชาติ ได้แก่ ERIC, MathSciNet, Pubmed, Scopus, Web of Science (เฉพาะในฐานข้อมูล SCIE, SSCI และ AHCI เท่านั้น), JSTOR และ Project Muse

๓.๒ ฐานข้อมูลระดับชาติ ได้แก่ ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai Journal Citation Index - TCI) เฉพาะวารสารที่มีชื่ออยู่ในกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒

ข้อ ๔ การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการเพื่อขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ซึ่งได้เผยแพร่ก่อนวันที่ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาฉบับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ใช้ตามระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ และเอกสารแนบท้ายระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ความในวรรค ๑ ให้ใช้บังคับแก่การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการซึ่งมีหนังสือรับรองจากบรรณาธิการวารสารทางวิชาการว่าให้เผยแพร่ได้แล้วด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(ศาสตราจารย์ประสพ สืบคำ)

ประธานกรรมการ

คณะกรรมการการอุดมศึกษา

ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ว่าด้วย การกำหนดชื่อสาขาวิชาสำหรับการเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ
และการเทียบเคียงสาขาวิชาที่เคยกำหนดไปแล้ว

พ.ศ. ๒๕๖๒

ตามที่ได้มีระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย การกำหนดชื่อสาขาวิชาสำหรับการเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการและการเทียบเคียงสาขาวิชาที่เคยกำหนดไปแล้ว พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยกำหนดให้สภาสถาบันอุดมศึกษาพิจารณาขอเพิ่มเติม/แก้ไขสาขาวิชาและอนุสาขาวิชา อีกครั้งหนึ่งแล้วนับนี้ สภาสถาบันอุดมศึกษาได้ดำเนินการเรียบร้อยแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ (๔) และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๐ คณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้กำหนดชื่อสาขาวิชาและอนุสาขาวิชา สำหรับการเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ และการเทียบเคียงสาขาวิชาที่เคยกำหนดไปแล้ว เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนถือปฏิบัติเป็นมาตรฐานเดียวกัน ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย การกำหนดชื่อสาขาวิชา สำหรับการเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ และการเทียบเคียงสาขาวิชาที่เคยกำหนดไปแล้ว พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อ ๒ ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษานี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในกรณีที่สภาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีเหตุผลความจำเป็นในการกำหนดสาขาวิชาและอนุสาขาวิชาเพิ่มขึ้นจากระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษานับนี้ ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนขอความเห็นชอบจาก กกอ. เป็นกรณีไปได้

ข้อ ๔ ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในปัจจุบัน ได้รับการกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ โดยระบุสาขาวิชาและอนุสาขาวิชาไว้ก่อนวันที่ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษานับนี้ มีผลใช้บังคับ หากสภาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนประสงค์จะเทียบเคียงสาขาวิชาและอนุสาขาวิชาที่ระบุไว้ในตำแหน่งทางวิชาการให้เป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษานับนี้ ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนพิจารณาดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒

ข้อ ๕ กรณีที่ผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการได้ยื่นขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการไว้แล้ว และอยู่ระหว่างการพิจารณา ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนพิจารณากำหนดสาขาวิชาและอนุสาขาวิชา ให้เป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาฉบับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(ศาสตราจารย์ประสาธ สืบคำ)

ประธานกรรมการ

คณะกรรมการการอุดมศึกษา

วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ

- 0101 - คณิตศาสตร์ทั่วไป (General Mathematics)
- 0102 - ตรรกศาสตร์เชิงคณิตศาสตร์ และพื้นฐาน (Mathematical Logic and Foundation)
- 0103 - ศาสตร์เชิงการจัด (Combinatorics)
 - 010301 - ทฤษฎีกราฟ (Graph Theory)
- 0104 - คณิตศาสตร์
 - 010401 - พีชคณิต (Algebra)
 - 010402 - ฟังก์ชันจริง (Real Functions)
 - 010403 - ฟังก์ชันของตัวแปรเชิงซ้อน (Functions of a Complex Variable)
 - 010404 - สมการเชิงอนุพันธ์สามัญ (Ordinary Differential Equations)
 - 010405 - สมการเชิงอนุพันธ์ย่อย (Partial Differential Equations)
 - 010406 - ระบบเชิงพลวัต (Dynamical Systems and Ergodic Theory)
 - 010407 - สมการเชิงผลต่าง และเชิงฟังก์ชัน (Difference and Functional Equations)
 - 010408 - การประมาณ และการขยาย (Approximations and Expansions)
 - 010409 - สมการเชิงปริพันธ์ (Integral Equations)
 - 010410 - การวิเคราะห์เชิงฟังก์ชัน (Functional Analysis)
 - 010411 - แคลคูลัสการแปรผันและการควบคุมที่เหมาะสมที่สุด (Calculus of Variations and Optimal Control) หรือ การหาค่าที่เหมาะสมที่สุด (Optimization)
 - 010412 - เรขาคณิต (Geometry)
 - 010413 - แมนิโฟลด์ความน่าจะเป็น และระบบเชิงสุ่ม (Probability Theory and Stochastic Processes)
- 0105 - โทโพโลยี (Topology)
- 0106 - การวิเคราะห์เชิงตัวเลข (Numerical Analysis)
- 0107 - วิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์ หรือ วิทยาการคอมพิวเตอร์ (Computer Sciences)
- 0108 - การวิจัยดำเนินการ (Operations Research) หรือ กำหนดการเชิงคณิตศาสตร์ (Mathematical Programming)
- 0109 - ทฤษฎีเกมส์ (Game Theory)
- 0110 - ทฤษฎีระบบ (Systems Theory) หรือ ทฤษฎีการควบคุม (Control Theory)
- 0111 - คณิตศาสตร์ศึกษา (Mathematics Studies)

- 0112 - คณิตศาสตร์ประยุกต์ (Applied Mathematics)
- 011201 - คณิตศาสตร์การเงิน (Financial Mathematics)
 - 011202 - คณิตศาสตร์ประกันภัย (Actuarial Mathematics)
 - 011203 - การจำลองแบบเชิงคณิตศาสตร์ (Mathematical Modelling)
 - 011204 - การจำลองสถานการณ์ (Simulation Modelling)
- 0131 - เคมีอินทรีย์ (Organic Chemistry)
- 013101 - เคมีผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ (Natural Products Chemistry)
 - 013102 - เคมีสังเคราะห์ (Synthetic Chemistry)
 - 013103 - เคมีการแพทย์ (Medicinal Chemistry)
 - 013104 - เคมีนาโน (Nano Chemistry)
 - 013105 - เคมีซูพราโมเลคิวลาร์ (Supramolecular Chemistry)
- 0132 - เคมีวิเคราะห์ (Analytical Chemistry)
- 0133 - เคมีอนินทรีย์ (Inorganic Chemistry)
- 0134 - เคมีเชิงฟิสิกส์ (Physical Chemistry)
- 0135 - เคมีโลหะอินทรีย์ (Organometallic Chemistry)
- 0136 - เคมีสิ่งแวดล้อม (Environmental Chemistry)
- 0137 - เคมีทฤษฎี (Theoretical Chemistry)
- 013701 - เคมีคอมพิวเตอร์ (Computational Chemistry)
 - 013702 - เคมีควอนตัม (Quantum Chemistry)
 - 013703 - เคมีนิวเคลียร์ (Nuclear Chemistry)
- 0138 - ชีวเคมี (Biochemistry) หรือ เคมีชีววิทยา (Chemical Biology)
- 0139 - เคมีอุตสาหกรรม (Industrial Chemistry)
- 0140 - ปิโตรเคมี (Petrochemistry)
- 0141 - ชีววิทยา (Biology)
- 014101 - ชีววิทยาการอนุรักษ์ (Conservation Biology)
 - 014102 - การเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ (Tissue Culture)
- 0142 - พฤกษศาสตร์ (Botany)
- 0143 - สัตววิทยา (Zoology)
- 0144 - กายวิภาคศาสตร์ (Anatomy)

0145 - เทคโนโลยีชีวภาพ (Biotechnology)

- 014501 - วิทยาเชื้อรา (Mycology)
- 014502 - เทคโนโลยีการหมัก (Fermentation Technology)
- 014503 - เทคโนโลยีชีวภาพของแมลง (Insect Biotechnology)
- 014504 - พันธุวิศวกรรมแบคทีเรีย (Bacterial Genetic Engineering)
- 014505 - เทคโนโลยีชีวภาพอาหาร (Food Biotechnology)

0146 - จุลชีววิทยา (Microbiology)

- 014601 ไวรัสวิทยา (Virology)
- 014602 แบคทีเรียวิทยา (Bacteriology)
- 014603 เห็ดราวิทยา (Mycology)
- 014604 ภูมิคุ้มกันวิทยา (Immunology)

0147 - พันธุศาสตร์ (Genetics)

- 014701 - พันธุศาสตร์พืช (Plant Genetics)
- 014702 - พันธุศาสตร์สัตว์ (Animal Genetics)
- 014703 - พันธุศาสตร์จุลินทรีย์ (Microbial Genetics)

0148 - ชีววิทยาระบบ (Systems Biology)**0151 - ฟิสิกส์ (Physics)****0152 - ฟิสิกส์เชิงเคมี (Chemical Physics)****0153 - ชีวฟิสิกส์ (Biophysics)****0154 - ดาราศาสตร์ฟิสิกส์ (Astrophysics and Space Sciences)****0155 - ทัศนศาสตร์ (Optics)****0156 - ธรณีฟิสิกส์ (Geophysics)**

- 015601 - วิทยาแผ่นดินไหว (Seismology)

0157 - ฟิสิกส์เชิงทฤษฎี (Theoretical Physics)

- 015701 - ฟิสิกส์นิวเคลียร์ (Nuclear Physics)
- 015702 - ฟิสิกส์พลาสมา (Plasma Physics)
- 015703 - ฟิสิกส์อนุภาค (Particle Physics)
- 015704 - ฟิสิกส์ควอนตัม (Quantum Physics)

- 0158 - ฟิสิกส์เสียง (Sound Physics)
- 0161 - วัสดุศาสตร์ (Material Sciences)
- 0162 - โลหะวิทยา (Metallurgy)
- 0163 - วิทยาการเซรามิกส์ (Ceramics Sciences)
- 0164 - วิทยาการคอมโพสิต (Composites Sciences)
- 0165 - วิทยาการพอลิเมอร์ หรือ วิทยาศาสตร์พอลิเมอร์ (Polymer Sciences)
- 0166 - วิทยาการและเทคโนโลยีสิ่งทอ (Textile Sciences and Technology)
 - 016601 - วิทยาการสิ่งทอ (Textile Sciences)
 - 016602 - เทคโนโลยีสิ่งทอ (Textile Technology)
 - 016603 - การพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอ (Development of Textile Product)
- 0171 - วิทยาศาสตร์โลก หรือ โลกศาสตร์ (Earth Sciences)
- 0172 - ธรณีวิทยา (Geology)
 - 017201 - ปฐพีวิทยา (Pedology)
- 0173 - สมุทรศาสตร์ (Oceanography)
- 0174 - อุทกศาสตร์ (Hydrography)
- 0175 - อุตุนิยมวิทยา (Meteorology)
- 0176 - ดาราศาสตร์ (Astronomy)
- 0181 - ชีวสารสนเทศ (Bioinformatics)
- 0182 - นิเวศวิทยา (Ecology)
- 0183 - วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม หรือ วิทยาการสิ่งแวดล้อม (Environmental Sciences)
 - 018301 - การจัดการสิ่งแวดล้อมและภัยพิบัติ (Environment and Disaster Management)
 - 018302 - การจัดการขยะและของเสียอันตราย (Waste and Hazardous Waste Management)
 - 018303 - วิทยาศาสตร์อนามัยสิ่งแวดล้อม (Environmental Health Sciences)
- 0184 - วิทยาศาสตร์การทะเล (Marine Sciences)
- 0185 - มาตรวิทยา (Metrology)
- 0186 - นิติวิทยาศาสตร์ (Forensic Sciences)

วิศวกรรมศาสตร์**1101 - วิศวกรรมเคมี (Chemical Engineering)**

- 110101 - เคมีวิศวกรรม หรือ วิศวกรรมเคมี (Chemical Engineering)
- 110102 - เคมีเทคนิค (Chemical Technology)
- 110103 - เคมีอุตสาหกรรม (Industrial Chemistry)
- 110104 - วิศวกรรมกระบวนการเคมี (Chemical Process Engineering)
- 110105 - วิศวกรรมปิโตรเคมี (Petrochemical Engineering)

1102 - วิศวกรรมชีวภาพ (Biological Engineering)

- 110201 - วิศวกรรมเคมีและชีวภาพ (Chemical and Biological Engineering)

1103 - วิศวกรรมชีวการแพทย์ (Biomedical Engineering)

- 110301 - วิศวกรรมเนื้อเยื่อ (Tissue Engineering)
- 110302 - วิศวกรรมประสาท (Neural Engineering)
- 110303 - วิศวกรรมหัวใจและหลอดเลือด (Cardiovascular Engineering)
- 110304 - วิศวกรรมอวัยวะประดิษฐ์ (Artificial Organs Engineering)

1104 - วิศวกรรมโยธา (Civil Engineering)

- 110401 - ก่อสร้าง (Construction)
- 110402 - วิศวกรรมโครงสร้าง (Structural Engineering)
- 110403 - วิศวกรรมโยธาและการบริหารการก่อสร้าง (Civil Engineering and Construction Management)
- 110404 - วิศวกรรมโยธาและโครงสร้างพื้นฐาน (Civil and Infrastructure Engineering)

1105 - วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม (Environmental Engineering)

- 110501 - วิศวกรรมโยธา - ชลประทาน (Civil Engineering - Irrigation)
- 110502 - วิศวกรรมทรัพยากรน้ำ (Water Resources Engineering)
- 110503 - วิศวกรรมการจัดการของเสีย (Waste Management Engineering)

1106 - วิศวกรรมทรัพยากรธรณีและเหมืองแร่ (Georesources and Mining Engineering)

- 110601 - วิศวกรรมทรัพยากรธรณี (Georesources Engineering)
- 110602 - วิศวกรรมเหมืองแร่ (Mining Engineering)

1107 - วิศวกรรมสำรวจและขนส่ง (Survey and Transportation Engineering)

110701 - วิศวกรรมสำรวจ (Survey Engineering)

110702 - วิศวกรรมขนส่ง (Transportation Engineering)

110703 - วิศวกรรมสำรวจและชนบท (Survey and Rural Engineering)

110704 - วิศวกรรมสำรวจและสารสนเทศภูมิศาสตร์ (Survey Engineering and Geographic Information)

1108 - วิศวกรรมการผลิต (Production Engineering)

110801 - วิศวกรรมและการออกแบบการผลิต (Manufacturing Design and Engineering)

1109 - วิศวกรรมอุตสาหกรรม (Industrial Engineering)

110901 - วิศวกรรมอุตสาหกรรมและระบบ (Industrial and Systems Engineering)

110902 - วิศวกรรมอุตสาหกรรมและโลจิสติกส์ (Industrial and Logistics Engineering)

110903 - วิศวกรรมบรรจุภัณฑ์ (Packaging Engineering)

1110 - วิศวกรรมเครื่องกล (Mechanical Engineering)

111001 - วิศวกรรมยานยนต์ (Automotive Engineering)

111002 - วิศวกรรมเครื่องกลและการออกแบบ (Mechanical and Design Engineering)

111003 - วิศวกรรมเครื่องจักรกลเกษตร (Agricultural Machinery Engineering)

1111 - วิศวกรรมการบินและอวกาศ หรือ วิศวกรรมอากาศยาน (Aerospace Engineering)

111101 - วิศวกรรมดาวเทียม (Satellite Engineering)

1112 - วิศวกรรมการทะเล (Marine Engineering)

111201 - วิศวกรรมเรือ (Naval Architecture) หรือ วิศวกรรมต่อเรือ (Marine Engineering) หรือ วิศวกรรมเครื่องกลเรือ (Naval Engineering)

1113 - วิศวกรรมไฟฟ้า (Electrical Engineering)

111301 - วิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร (Electrical Communication Engineering)

111302 - วิศวกรรมไฟฟ้ากำลัง (Electrical Power Engineering)

111303 - เทคโนโลยีสมาร์ทกริด (Smart Grid Technology)

1114 - วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ (Electronics Engineering)**1115 - วิศวกรรมคอมพิวเตอร์ (Computer Engineering)**

111501 - วิศวกรรมซอฟต์แวร์ (Software Engineering)

111502 - วิศวกรรมการจัดการข้อมูล (Data Engineering)

1116 - วิศวกรรมโทรคมนาคมและการสื่อสาร (Telecommunication and Communication Engineering)

111601 - วิศวกรรมโทรคมนาคม (Telecommunication Engineering)

111602 - วิศวกรรมการสื่อสาร (Communication Engineering)

1117 - วิศวกรรมมาตรวิทยา (Metrology Engineering)

111701 - วิศวกรรมเครื่องมือวัด (Instrumentation Engineering)

111702 - วิศวกรรมควบคุมอัตโนมัติ (Automation Engineering)

111703 - วิศวกรรมเครื่องมือ (Tool Engineering)

111704 - วิศวกรรมควบคุมและเครื่องมือวัด (Control and Instrumentation Engineering)

111705 - วิศวกรรมแมคคาทรอนิกส์ (Mechatronics Engineering)

1118 - วิศวกรรมเกษตรและจักรกลเกษตร (Agricultural and Agro-Industry Engineering)

111801 - วิศวกรรมเกษตร (Agricultural Engineering)

111802 - วิศวกรรมเครื่องจักรกลเกษตร (Agricultural Machinery Engineering)

111803 - วิศวกรรมหลังการเก็บเกี่ยวและแปรรูป (Post-Harvest and Processing Engineering)

1119 - วิศวกรรมอาหาร (Food Engineering)

111901 - วิศวกรรมเกษตรและอาหาร (Agricultural and Food Engineering)

1120 - วิศวกรรมวัสดุ (Materials Engineering)

112001 - วิศวกรรมวัสดุและกระบวนการผลิต (Materials and Process Engineering)

112002 - วิศวกรรมขนถ่ายวัสดุ (Materials Handling Engineering)

112003 - วิศวกรรมโลหการ (Metallurgical Engineering)

112004 - วิศวกรรมพอลิเมอร์ (Polymer Engineering)

112005 - วิศวกรรมเซรามิก (Ceramic Engineering)

- 1121 - วิศวกรรมสิ่งทอ (Textile Engineering)
 - 112101 - วิศวกรรมเส้นใย (Fiber Engineering)
- 1122 - วิศวกรรมชีวสารสนเทศ (Bio-informatics Engineering)
- 1123 - วิศวกรรมพลังงาน (Energy Engineering)
- 1124 - วิศวกรรมนิวเคลียร์ (Nuclear Engineering)
- 1125 - วิศวกรรมหุ่นยนต์ (Robotics Engineering) หรือ วิทยาการหุ่นยนต์ (Robotics Engineering)
 - 112501 - หุ่นยนต์ (Robotics)
 - 112502 - หุ่นยนต์ทางการแพทย์ (Medical Robotics)
 - 112503 - ระบบอัตโนมัติ (Automation)
- 1126 - วิศวกรรมระบบควบคุมและเครื่องมือวัด (Control Systems and Instrumentation Engineering)

สถาปัตยกรรมศาสตร์

- 1501 - สถาปัตยกรรมศาสตร์ (Architecture)
 - 150101 - สถาปัตยกรรม (Architecture)
 - 150102 - สถาปัตยกรรมไทย (Thai Architecture)
 - 150103 - สถาปัตยกรรมภายใน (Interior Architecture)
 - 150104 - ภูมิสถาปัตยกรรม (Landscape Architecture)
 - 150105 - สถาปัตยกรรมผังเมือง (Urban Architecture)
 - 150106 - เคหการ (Housing Development)
- 1502 - การออกแบบ (Design)
 - 150201 - การออกแบบนิเทศศิลป์ (Communication Design)
 - 150202 - การออกแบบอุตสาหกรรม (Industrial Design)
- 1503 - การผังเมือง (Urban Planning)
 - 150301 - การออกแบบชุมชนเมือง (Urban Design)
 - 150302 - นครศึกษา (Urban Studies)
 - 150303 - ภูมิภาคศึกษา (Regional Studies) *

เทคโนโลยี

1801 - เทคโนโลยีชีวภาพ (Biotechnology)

1802 - สิ่งแวดล้อมสร้างสรรค์และเทคโนโลยี (Built Environment and Technology)

180201 - สิ่งแวดล้อมสร้างสรรค์ (Built Environment)

180202 - เทคโนโลยีอาคาร (Building Technology)

1803 - เทคโนโลยีพลังงาน (Energy Technology)

180301 - เทคโนโลยีอุณหภาพ (Thermal Technology)

180302 - การจัดการพลังงาน (Energy Management)

180303 - พลังงานทดแทน (Renewable Energy)

1804 - เทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม (Environmental Technology)

180401 - เทคโนโลยีการจัดการมลพิษ (Pollution Management Technology)

180402 - การจัดการสิ่งแวดล้อมและภัยพิบัติ (Environmental and Disaster Management)

180403 - วิศวกรรมสุขาภิบาล (Sanitary Engineering)

180404 - เทคโนโลยีสะอาด (Clean Technology)

1805 - นิเวศวิทยา (Ecological science)

180501 - ระบบนิเวศ (Ecosystem)

1806 - เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology)

180601 - สารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication)

180602 - โทรคมนาคมและเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Telecommunication and
Computer Network)

180603 - วิทยาการคอมพิวเตอร์ (Computer Sciences)

180604 - การพัฒนาซอฟต์แวร์ (Software Development) **หรือ** การพัฒนาระบบ
(System Development)

180605 - วิทยาการข้อมูล (Data Sciences)

180606 - ปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์และคอมพิวเตอร์ (Human-Computer Interaction)

180607 - ระบบสารสนเทศ (Information System)

180608 - ความมั่นคงของระบบคอมพิวเตอร์ (Computer Security)

1807 - เทคโนโลยีการจัดการ (Management Technology)

180701 - โลจิสติกส์ (Logistics)

180702 - การจัดการและโลจิสติกส์ (Management and Logistics)

180703 - เทคโนโลยีการจัดการนวัตกรรม (Innovation Management Technology)

1808 - เทคโนโลยีวัสดุ (Materials Technology)

180801 - โลหการและวัสดุ (Metallurgical and Materials)

180802 - เทคโนโลยีพลาสติก (Plastic Technology)

180803 - เทคโนโลยีเซรามิกส์ (Ceramics Technology)

180804 -เหมืองแร่และธรณีวิทยาเหมืองแร่ (Mine and Mining Geology)

1809 - วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอาหาร (Food Sciences and Technology)

180901 - วิทยาศาสตร์การอาหาร (Food Sciences)

180902 - เทคโนโลยีอาหาร (Food Technology)

180903 - การพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร (Food Product Development)

180904 - ความปลอดภัยทางอาหาร (Food Safety)

1810 - เทคโนโลยีบรรจุภัณฑ์ (Packaging Technology)**1811 - นาโนเทคโนโลยี (Nano Technology)**

181101 - วิทยาศาสตร์นาโน (Nanoscience)

1812 - เทคโนโลยีทางภาพและการพิมพ์ (Imaging and Printing Technology)

181201 - เทคโนโลยีการพิมพ์ (Printing Technology)

1813 - เทคโนโลยีปิโตรเลียมและปิโตรเคมี (Petroleum and Petrochemical Technology)

181301 - เทคโนโลยีปิโตรเลียม (Petroleum Technology)

181302 - เทคโนโลยีปิโตรเคมี (Petrochemical Technology)

1814 - เทคโนโลยีอุตสาหกรรมเกษตร (Agro-Industry Technology)**1815 - เทคโนโลยีนิวเคลียร์ (Nuclear Technology)**

แพทยศาสตร์และวิทยาศาสตร์การแพทย์

- 2101 - กายวิภาคศาสตร์ (Anatomy)
 - 210101 - วิทยาฮิสโต (Histology)
 - 210102 - มหกายวิภาคศาสตร์ (Gross Anatomy)
- 2102 - จุลชีววิทยา (Microbiology)
- 2103 - ชีววิทยาโมเลกุล หรือ อณูชีววิทยา (Molecular Biology)
- 2104 - ประสาทวิทยาศาสตร์ (Neuroscience)
- 2105 - ปรสิตวิทยา (Parasitology)
- 2106 - พยาธิวิทยา (Pathology)
 - 210601 - พยาธิวิทยากายวิภาค (Anatomical Pathology)
- 2107 - พยาธิวิทยาคลินิก (Clinical Pathology)
 - 210701 - เวชศาสตร์การธนาคารเลือด (Transfusion Medicine)
- 2108 - พิษวิทยา (Toxicology)
- 2109 - พันธุเวชศาสตร์ (Medical Genetics)
 - 210901 - พันธุศาสตร์ หรือ พันธุกรรมศาสตร์ (Genetics)
- 2110 - ภูมิคุ้มกันวิทยา (Immunology)
- 2111 - ระบาดวิทยา (Epidemiology)
 - 211101 - ระบาดวิทยาคลินิก (Clinical Epidemiology)
- 2112 - วิทยาเอมบริโอ (Embryology)
- 2113 - เวชศาสตร์ครอบครัว (Family Medicine)
- 2114 - เวชศาสตร์ชุมชน (Community Medicine)
 - 211401 - อนามัยสิ่งแวดล้อม (Environmental Health)
 - 211402 - สาธารณสุขชุมชน (Community - Public Health)
- 2115 - เวชศาสตร์ป้องกันคลินิก (Clinical Preventive Medicine)
- 2116 - ไวรัสวิทยา (Virology)
- 2117 - สรีรวิทยา (Physiology)
- 2118 - อาชีวเวชศาสตร์ (Occupational Medicine)
- 2119 - ชีวเคมี (Biochemistry)
- 2120 - เภสัชวิทยา (Pharmacology)

- 2131 - อายุรศาสตร์ (Internal Medicine)
- 2132 - อายุรศาสตร์โรคหัวใจ (Cardiology)
- 2133 - อายุรศาสตร์โรคระบบทางเดินอาหาร (Gastrointestinal Medicine)
- 2134 - อายุรศาสตร์โรคไต หรือ วัจนวิทยา (Nephrology)
- 2135 - อายุรศาสตร์โรคติดเชื้อ (Infectious Diseases)
- 2136 - ประสาทวิทยา (Neurology)
- 2137 - โลหิตวิทยา (Hematology)
- 2138 - โรคต่อมไร้ท่อและเมตาบอลิซึม (Endocrinology and Metabolism)
- 2139 - อายุรศาสตร์โรคมะเร็ง หรือ มะเร็งวิทยา (Oncology)
- 2140 - ตจวิทยา (Dermatology)
- 2141 - โรคระบบการหายใจ (Pulmonology)
- 2142 - โรคข้อและรูมาติสซั่ม (Rheumatology)
- 2143 - โรคภูมิแพ้และภูมิคุ้มกันทางคลินิก (Allergy and Clinical Immunology)
- 2144 - เวชพันธุศาสตร์ (Medical Genetics)
- 2145 - เวชศาสตร์ผู้สูงอายุ (Geriatrics)
 - 214501 - เวชศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสภาพ (Anti-aging Regenerative Medicine)
- 2151 - ศัลยศาสตร์ (Surgery) หรือ ศัลยศาสตร์ทั่วไป (General Surgery)
 - 215101 - ศัลยศาสตร์ศีรษะ คอ และเต้านม (Head, Neck and Breast Surgery)
 - 215102 - ศัลยศาสตร์โรคตับและทางเดินน้ำดี (Hepatobiliary Surgery)
 - 215103 - ศัลยศาสตร์มะเร็งวิทยา (Surgical Oncology)
 - 215104 - ศัลยศาสตร์อุบัติเหตุ (Trauma Surgery)
 - 215105 - ศัลยศาสตร์ปลูกถ่ายอวัยวะ (Transplant surgery)
- 2152 - กุมารศัลยศาสตร์ (Pediatric Surgery)
- 2153 - ประสาทศัลยศาสตร์ (Neurological Surgery)
- 2154 - ศัลยศาสตร์ตกแต่ง (Plastic and Reconstructive Surgery)
- 2155 - ศัลยศาสตร์ทรวงอกและหัวใจ (Cardiovascular and Thoracic Surgery)
 - 215501 - ศัลยศาสตร์ทรวงอก (Thoracic Surgery)
 - 215502 - ศัลยศาสตร์หัวใจและหลอดเลือด (Cardiovascular Surgery)

- 2156 - ศัลยศาสตร์ยูโร (Urology)
 215601 - ศัลยศาสตร์ระบบทางเดินปัสสาวะ
- 2157 - ศัลยศาสตร์ลำไส้ใหญ่และทวารหนัก (Colorectal Surgery)
- 2158 - ศัลยศาสตร์หลอดเลือด (Vascular Surgery)
- 2166 - ออร์โธปิดิกส์ (Orthopedics) หรือ ศัลยศาสตร์ออร์โธปิดิกส์ (Orthopedics Surgery)
- 2167 - เวชศาสตร์การกีฬา (Sports Medicine)
- 2168 - เวชศาสตร์ฟื้นฟู (Rehabilitation Medicine)
- 2171 - สูติศาสตร์-นรีเวชวิทยา (Obstetrics and Gynecology)
- 2172 - มะเร็งนรีเวชวิทยา (Gynecologic Oncology)
- 2173 - เวชศาสตร์การเจริญพันธุ์ (Reproductive Medicine)
- 2174 - เวชศาสตร์มารดาและทารกในครรภ์ (Maternal and Fetal Medicine)
- 2176 - รังสีวินิจฉัย (Diagnostic Radiology)
 217601 - รังสีวิทยาวินิจฉัย
- 2177 - รังสีรักษาและเวชศาสตร์นิวเคลียร์ (Therapeutic Radiology and Nuclear Medicine)
 217701 - รังสีรักษา (Radiotherapy)
 217702 - เวชศาสตร์นิวเคลียร์ (Nuclear Medicine)
- 2178 - รังสีร่วมรักษา (Interventional Radiology)
- 2181 - กุมารเวชศาสตร์ (Pediatrics)
- 2186 - จิตเวชศาสตร์ (Psychiatry)
 218601 - จิตเวชศาสตร์เด็กและวัยรุ่น (Child and Adolescent Psychiatry)
- 2187 - จักษุวิทยา (Ophthalmology)
- 2188 - นิติเวชศาสตร์ (Forensic Medicine)
- 2189 - วิสัญญีวิทยา (Anesthesiology)
- 2190 - โสต ศอ นาสิก ลาริงซ์วิทยา (Ear Nose Throat and Laryngology)
 219001 - โสต ศอ นาสิก
 219002 - โสต นาสิก ลาริงซ์วิทยา
- 2191 - โภชนศาสตร์ (Nutrition)
- 2195 - เวชศาสตร์ฉุกเฉิน (Emergency Medicine)
- 2196 - เวชบำบัดวิกฤต (Critical Care Medicine)

การแพทย์อื่น

- 2501 - แพทย์แผนไทย (Thai Traditional Medicine)
- 2502 - แพทย์แผนไทยประยุกต์ (Applied Thai Traditional Medicine)
- 2503 - แพทย์แผนจีน (Chinese Traditional Medicine)
- 2504 - แพทย์แผนตะวันออก (Eastern Traditional Medicine)
- 2511 - วิทยาศาสตร์การกีฬา (Sport Science)
 - 251101 - สุขศึกษา (Health Education)
 - 251102 - พลศึกษา (Physical Education)
 - 251103 - นันทนาการ (Recreation)
- 2512 - ชีวสารสนเทศ (Bioinformatics)
 - 251201 - เวชสารสนเทศ (Medical Informatics)
 - 251202 - ชีวเวชสารสนเทศ (Biomedical Informatics)
- 2513 - ทัศนมาตรศาสตร์ (Optometry)
- 2514 - สารสนเทศสุขภาพ (Health Informatics)
- 2520 - แพทยศาสตรศึกษา (Medical Education)

ทันตแพทยศาสตร์

- 3101 - ชีววิทยาช่องปาก (Oral Biology)
- 3102 - เวชศาสตร์ช่องปาก (Oral Medicine)
 - 310201 - ทันตเวชศาสตร์การนอน (Dental Sleep Medicine)
- 3103 - ปริทันตวิทยา (Periodontology)
- 3104 - ศัลยศาสตร์ช่องปากและแม็กซิลโลเฟเชียล (Oral and Maxillofacial Surgery)
 - 310401 - ทันตกรรมรากเทียม (Dental Implantology)
 - 310402 - เลเซอร์วิทยาทางทันตแพทยศาสตร์ (Lasers in Dentistry)
- 3105 - พยาธิวิทยาช่องปาก (Oral Pathology)
- 3106 - ทันตวัสดุศาสตร์ (Dental Material Sciences)
- 3107 - รังสีวิทยาช่องปากและแม็กซิลโลเฟเชียล (Oral and Maxillofacial Radiology)
- 3108 - ทันตกรรมสำหรับเด็ก (Pediatric Dentistry)
- 3109 - ทันตกรรมจัดฟัน (Orthodontics)
 - 310901 - ทันตเวชศาสตร์การนอน (Dental Sleep Medicine)

- 3110 – **ทันตกรรมบดเคี้ยวและความเจ็บปวดใบหน้า (Occlusion and Orofacial Pain)**
 311001 - ทันตกรรมบดเคี้ยวและความเจ็บปวดช่องปากใบหน้า (Occlusion and Orofacial Pain)
 311002 - ทันตเวชศาสตร์การนอน (Dental Sleep Medicine)
- 3111 - **ทันตกรรมประดิษฐ์ (Prosthodontics)**
 311101 - ทันตกรรมรากเทียม (Dental Implantology)
 311102 - การประดิษฐ์ใบหน้าขากรรไกร (Maxillofacial Prosthetics)
 311103 - ทันตกรรมสวยงาม (Esthetic Dentistry)
- 3112 - **ทันตกรรมหัตถการ (Operative Dentistry)**
 311201 - ทันตกรรมสวยงาม (Esthetic Dentistry)
- 3113 - **วิทยาเอ็นโดดอนต์ (Endodontics)**
- 3114 - **ทันตสาธารณสุข (Dental Public Health)**
- 3115 - **ทันตกรรมทั่วไป (General Dentistry)**
- 3116 - **ทันตแพทยศาสตร์ศึกษา (Dental Education)**
- 3117 - **นิติทันตวิทยา (Forensic Odontology)**

เภสัชศาสตร์

- 3301 - **เภสัชวิทยา (Pharmacology)**
- 3302 - **เภสัชศาสตร์และเทคโนโลยี (Pharmaceutical Sciences and Technology)**
 330201 - เภสัชกรรม หรือ เภสัชการ (Pharmaceutics)
 330202 - เภสัชอุตสาหกรรม (Industrial Pharmacy)
 330203 - เภสัชเคมี (Pharmaceutical Chemistry)
 330204 - เภสัชเวท หรือ เภสัชวินิจฉัย (Pharmacognosy)
 330205 - เภสัชพฤกษศาสตร์ (Pharmaceutical Botany)
 330206 - อาหารเคมี (Food Chemistry)
 330207 - เภสัชศาสตร์ชีวภาพ (Biopharmaceutical Sciences)
- 3303 - **เภสัชกรรมคลินิก (Clinical Pharmacy)**
- 3304 - **เภสัชศาสตร์สังคมและการบริหาร (Social and Administrative Pharmacy)**
 330401 - เภสัชศาสตร์สังคม (Social Pharmacy)
 330402 - บริหารเภสัชกิจ (Administrative Pharmacy)
 330403 - เภสัชเศรษฐศาสตร์ (Pharmaco-economics)

สาธารณสุขศาสตร์

3501 - สาธารณสุขศาสตร์ (Public Health)

- 350101 - การพยาบาลสาธารณสุข (Public Health Nursing)
- 350102 - บริหารงานสาธารณสุข (Public Health Administration)
- 350103 - ปรสิตวิทยา (Parasitology)
- 350104 - วิทยาศาสตร์อนามัยสิ่งแวดล้อม (Environmental Health Sciences)
- 350105 - การสื่อสารและส่งเสริมสุขภาพ (Health Communication and Promotion)
- 350106 - อนามัยชุมชน (Community Health)

3502 - เศรษฐศาสตร์สาธารณสุข (Health Economics)

- 350201 - ระบบสุขภาพและการบริหารจัดการ (Health System and Management)

3503 - โภชนศาสตร์ หรือ โภชนาการ (Nutrition)

- 350301 - โภชนาการชุมชน (Community Nutrition)
- 350302 - โภชนาการวัยเด็ก (Child Nutrition)
- 350303 - โภชนาการผู้สูงอายุ (Old Age Nutrition)
- 350304 - โภชนาการเชิงทดลองและชีวเคมี (Experiment Nutrition and Biochemistry)

3504 - อาชีวอนามัยและความปลอดภัย (Occupational Health and Safety)

3505 - อนามัยสิ่งแวดล้อม (Environmental Health)

พยาบาลศาสตร์

3701 - พยาบาลศาสตร์ (Nursing)

- 370101 - การพยาบาลเด็กและวัยรุ่น (Children and Adolescent Nursing)
- 370102 - การพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ (Adult and Gerontological Nursing)
- 370103 - การพยาบาลมารดา ทารก และการผดุงครรภ์ (Mother-Newborn Nursing and Midwifery)
- 370104 - การพยาบาลสุขภาพชุมชน (Community Health Nursing)
- 370105 - การพยาบาลจิตเวชและสุขภาพจิต (Psychiatric Nursing and Mental Health)
- 370106 - การบริหารการพยาบาล (Nursing Administration)

3702 - พยาบาลศาสตร์ศึกษา (Nursing Education)

สหเวชศาสตร์ / เทคนิคการแพทย์

- 3901 - เทคนิคการแพทย์ (Medical Technology)
- 3902 - รังสีเทคนิค (Radiation Technology)
- 3903 - กายภาพบำบัด (Physical Therapy)
- 3904 - เทคโนโลยีหัวใจและทรวงอก (Heart and Lung Technology)
- 3905 - กายอุปกรณ์ (Orthotics)
- 3906 - กิจกรรมบำบัด (Occupational Therapy)
- 3907 - ความผิดปกติของการสื่อความหมาย (Communication Sciences and Disorders)
- 3908 - วิทยาการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ (Rehabilitation Science for Disabilities)

สัตวแพทยศาสตร์

- 4101 - กายวิภาคศาสตร์ (Anatomy)
- 4102 - สรีรวิทยา (Physiology)
 - 410201 - พฤติกรรมสัตว์ (Animal Behavior)
- 4103 - ชีวเคมี (Biochemistry)
- 4104 - ชีวเวชศาสตร์ (Biomedical Sciences)
- 4105 - เภสัชวิทยา (Pharmacology)
 - 410501 - พิษวิทยา (Toxicology)
 - 410502 - เภสัชพันธุศาสตร์ (Pharmacogenomics)
- 4106 - พยาธิชีววิทยา (Pathobiology)
- 4107 - พยาธิวิทยา (Pathology)
 - 410701 - พยาธิวิทยาคลินิก (Clinical Pathology)
 - 410702 - มะเร็งวิทยา (Oncology)
 - 410703 - เภสัชพันธุศาสตร์ (Pharmacogenomics)
- 4108 - จุลชีววิทยา (Microbiology)
 - 410801 - แบคทีเรียวิทยา (Bacteriology)
 - 410802 - ไวรัสวิทยา (Virology)
 - 410803 - กิณวิทยา (Mycology)

- 4109 - ปรสิตวิทยา (Parasitology)
- 4110 - ภูมิคุ้มกันวิทยา (Immunology)
- 4121 - เวชศาสตร์คลินิกทางสัตวแพทย์ (Veterinary Clinical Sciences)
 - 412101 - เวชศาสตร์คลินิกฉุกเฉิน (Emergency Medicine)
 - 412102 - มะเร็งวิทยา (Oncology)
 - 412103 - ตจวิทยา (Dermatology)
 - 412104 - วัณโรควิทยา (Nephrology)
 - 412105 - ประสาทวิทยา (Neurology)
 - 412106 - โรคต่อมไร้ท่อและเมตาบอลิซึม (Endocrinology and Metabolism)
 - 412107 - จักษุวิทยา (Ophtalmology)
 - 412108 - หัวใจวิทยา (Cardiology)
- 4122 - อายุรศาสตร์ทางสัตวแพทย์ (Veterinary Medicine)
 - 412201 - อายุรศาสตร์สัตว์เลี้ยงเป็นเพื่อน (Companion Animal Medicine)
 - 412202 - อายุรศาสตร์สัตว์เลี้ยงเป็นอาหาร (Food Animal Medicine)
 - 412203 - อายุรศาสตร์สัตว์ป่า สัตว์ต่างถิ่น และสัตว์สวนสัตว์
(Zoo, Exotics and Wildlife Medicine)
 - 412204 - อายุรศาสตร์สัตว์น้ำ (Aquatic Animal Medicine)
- 4123 - ศัลยศาสตร์ (Surgery)
 - 412301 - วิสัญญีวิทยา (Anesthesiology)
 - 412302 - ภาพวินิจฉัย (Diagnostic Imaging)
- 4124 - วิทยาการสืบพันธุ์สัตว์ (Theriogenology)
- 4125 - สัตวแพทย์สาธารณสุข (Veterinary Public Health)
 - 412501 - สุขศาสตร์การอาหารสัตว์ (Veterinary Food Hygiene)
 - 412502 - ระบาดวิทยา (Epidemiology)
- 4126 - สัตวแพทย์ศาสตร์ศึกษา (Veterinary Medical Education)
- 4127 - สัตวบาล (Animal Husbandry)
- 4128 - เทคโนโลยีการสัตวแพทย์ (Veterinary Technology)

เกษตรศาสตร์

- 5101 - การปรับปรุงพันธุ์พืช (Plant Breeding)**
- 5102 - พืชไร่ (Agronomy)**
 - 510201 - ระบบการปลูกพืช (Cropping Systems)
 - 510202 - การผลิตพืชไร่ (Field Crop Production)
 - 510203 - สรีรวิทยาการผลิตพืชไร่ (Crop Production Physiology)
 - 510204 - พืชอาหารสัตว์ (Forage Crops)
- 5103 - พืชศาสตร์ (Plant Sciences)**
 - 510301 - การจัดการการผลิตพืช (Plant Production Management)
- 5104 - พืชสวน (Horticulture)**
 - 510401 - การปรับปรุงพันธุ์พืชสวน (Horticultural Crop Improvement)
 - 510402 - การออกแบบภูมิทัศน์ (Landscape Design)
- 5105 - โรคพืชวิทยา (Plant Pathology)**
 - 510501 - จุลชีววิทยาการเกษตร (Agricultural Microbiology)
- 5106 - กีฏวิทยา (Entomology)**
 - 510601 - พิษวิทยาของแมลง (Insect Toxicology)
 - 510602 - อนุกรมวิธานของแมลง (Insect Taxonomy)
 - 510603 - โรควิทยาของแมลง (Insect Pathology)
 - 510604 - กีฏวิทยาสิ่งแวดล้อม (Environmental Entomology)
- 5108 - เกษตรเชิงระบบ (Farming Systems)**
- 5111 - การปรับปรุงพันธุ์สัตว์ (Animal Breeding)**
- 5112 - โภชนศาสตร์สัตว์ (Animal Nutrition)**
- 5113 - สัตวบาล (Animal Husbandry)**
- 5114 - สัตวศาสตร์ (Animal Sciences)**
 - 511401 - พฤติกรรมสัตว์ (Animal Behavior)
- 5121 - เทคโนโลยีการผลิตสัตว์ (Animal Production Technology)**
- 5123 - เทคโนโลยีชีวภาพเกษตร (Agricultural Biotechnology)**
 - 512301 - เทคโนโลยีชีวภาพพืช (Plant Biotechnology)
 - 512302 - เทคโนโลยีชีวภาพสัตว์ (Animal Biotechnology)
- 5124 - เกษตรกลวิธาน (Farm Machinery)**
- 5125 - เทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว (Post - Harvest Technology)**

5131 - การส่งเสริมการเกษตร (Agricultural Extension)

513101 - นิเทศศาสตร์เกษตร (Agricultural Communication)

513102 - พัฒนาการเกษตร (Agricultural Development)

5132 - อุตสาหกรรมเกษตร (Agro-Industry)

5133 - นิเวศวิทยาการเกษตร (Agricultural Ecology)

5134 - เทคโนโลยีภูมิสารสนเทศทางการเกษตร (Agricultural Geo-Information Technology)

513401 - เทคโนโลยีสารสนเทศการเกษตร (Agricultural Information Technology)

5141 - ธรณีวิทยา (Geology)

5142 - ปฐพีวิทยา (Pedology)

5143 - ปฐพีศาสตร์ (Soil Sciences)

514301 - ความอุดมสมบูรณ์ของดิน (Soil Fertility)

514302 - จุลินทรีย์ดิน (Soil Microbiology)

514303 - การสำรวจดิน (Soil Survey)

514304 - การอนุรักษ์ดิน (Soil Conservation)

514305 - ฟิสิกส์ของดิน (Soil Physics)

514306 - โภชนาการของพืช (Plant Nutrition)

514307 - การจัดการดิน (Soil Management)

514308 - เคมีของดิน (Soil Chemistry)

วนศาสตร์

5301 - การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (Natural Resource and Environmental Management)

530101 - การจัดการป่าไม้ (Forest Management)

530102 - การจัดการลุ่มน้ำ (Watershed Management)

530103 - อุทยาน นันทนาการและการท่องเที่ยว (Park, Recreation and Tourism)

530104 - การจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง (Marine and Coastal Resource Management)

530105 - การจัดการทรัพยากรป่าไม้และสิ่งแวดล้อม (Forest Resource and Environmental Management)

530106 - การจัดการสิ่งแวดล้อม (Environmental Management)

530107 - การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ (Natural Resource Management)

5303 - ชีววิทยาป่าไม้ (Forest Biology)

530301 - ความหลากหลายทางชีวภาพ (Biodiversity)

530302 - นิเวศวิทยาป่าไม้ (Forest Ecology)

530303 - วิทยาศาสตร์ชีวภาพป่าไม้ (Forest Biological Sciences)

5304 - พิษวิทยาสิ่งแวดล้อม (Environmental Toxicology)

5305 - วนวัฒนวิทยา (Silviculture)

5306 - วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม หรือ วิทยาการสิ่งแวดล้อม (Environmental Sciences)

5307 - วนผลิตภัณฑ์ (Forest Product)

5308 - วิศวกรรมป่าไม้ (Forest Engineering)

สิ่งแวดล้อมศึกษา

5401 - สิ่งแวดล้อมศึกษา (Environmental Studies)

540101 - เศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อม (Environmental Economics)

540102 - สังคมวิทยาสิ่งแวดล้อม (Environmental Sociology)

540103 - จิตวิทยาสิ่งแวดล้อม (Environmental Psychology)

540104 - กฎหมายสิ่งแวดล้อม (Environmental Law)

540105 - สังคมศาสตร์สิ่งแวดล้อม (Environmental Social Science)

540106 - การเมืองและนโยบายสิ่งแวดล้อม (Politics and Environmental Policies)

ประมง

5501 - การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (Aquaculture)

5502 - เทคโนโลยีการประมง (Fishery Technology)

5503 - ชีววิทยาประมง (Fishery Biology)

550301 - อนุกรมวิธานสัตว์น้ำ (Fishery Taxonomy)

5504 - เทคโนโลยีชีวภาพสัตว์น้ำ (Fishery Biotechnology)

5505 - วาริชศาสตร์ (Aquatic Sciences)

5507 - ผลิตภัณฑ์ประมง (Fishery Products)

5508 - การจัดการประมง (Fishery Management)

5509 - วิทยาศาสตร์การทะเล (Marine Sciences)

สังคมศาสตร์**6101 - รัฐศาสตร์ (Political Science)**

- 610101 - การเมืองการปกครอง (Government)
- 610102 - ปรัชญาและทฤษฎีการเมือง (Political Philosophy and Theory)
- 610103 - การเมืองการปกครองเปรียบเทียบ (Comparative Politics)
- 610104 - การปกครองท้องถิ่น (Local Government)
- 610105 - การเมืองระหว่างประเทศ (International Politics)
- 610106 - ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ (International Relations)
- 610107 - เศรษฐศาสตร์การเมือง (Political Economy)

6102 - รัฐประศาสนศาสตร์ (Public Administration)

- 610201 - การบริหารรัฐกิจ (Public Administration)
- 610202 - การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Management)
- 610203 - การบริหารองค์การ (Organization Management)
- 610204 - การคลังสาธารณะ (Public Finance)
- 610205 - นโยบายสาธารณะ (Public Policies)
- 610206 - การบริหารงานท้องถิ่น (Local Government Administration)
- 610207 - การบริหารเปรียบเทียบ (Comparative Administration)
- 610208 - บริหารรัฐกิจและบริหารธุรกิจ (Public and Business Administration)
- 610209 - การบริหารการพัฒนา (Development Administration)
- 610210 - การบริหารจัดการที่ดี หรือ ธรรมาภิบาล (Governance)
- 610211 - อาชญวิทยาและการบริหารกระบวนการยุติธรรม
(Criminology and Criminal Justice Administration)

6103 - เศรษฐศาสตร์ (Economics)

- 610301 - เศรษฐศาสตร์ทฤษฎี (Economic Theory)
- 610302 - เศรษฐศาสตร์ปริมาณวิเคราะห์ (Quantitative Economics)
- 610303 - เศรษฐมิติ (Econometrics)
- 610304 - เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ (International Economics)
- 610305 - การเงินระหว่างประเทศ (International Finance)
- 610306 - การค้าระหว่างประเทศ (International Trade)
- 610307 - การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ (Economic Integration)

- 610308 - เศรษฐศาสตร์การคลัง (Financial Economics)
- 610309 - การคลังสาธารณะ (Public Finance)
- 610310 - เศรษฐศาสตร์สาธารณะ (Public Economics)
- 610311 - เศรษฐศาสตร์การเงิน (Monetary Economics)
- 610312 - เศรษฐศาสตร์แรงงาน (Labor Economics)
- 610313 - เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Economics)
- 610314 - เศรษฐศาสตร์การศึกษา (Economics of Education)
- 610315 - เศรษฐศาสตร์สาธารณสุข (Economics of Public Health **หรือ** Health Economics)
- 610316 - เศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ (Economics of Environment and Natural Resources)
- 610317 - เศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อม (Environment Economics)
- 610318 - เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรธรรมชาติ (Natural Resources Economics)
- 610319 - เศรษฐศาสตร์ที่ดิน (Land Economics)
- 610320 - เศรษฐศาสตร์เกษตร (Agricultural Economics)
- 610321 - เศรษฐศาสตร์ประชากร (Demographic Economics)
- 610322 - เศรษฐศาสตร์พฤติกรรมและเศรษฐศาสตร์เชิงทดลอง (Behavioral and Experimental Economics)
- 610323 - เศรษฐศาสตร์ขนส่ง (Transportation Economics)
- 610324 - เศรษฐศาสตร์การเมือง (Political Economy)
- 610325 - เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม (Industrial Economics)
- 610326 - เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ (Business Economics)
- 610327 - เศรษฐศาสตร์สหกรณ์ (Cooperative Economics)

6104 - จิตวิทยา (Psychology)

- 610401 - จิตวิทยาการทดลอง (Experimental Psychology)
- 610402 - จิตวิทยาการศึกษา (Educational Psychology)
- 610403 - จิตวิทยาองค์การ (Organizational Psychology)
- 610404 - จิตวิทยาอุตสาหกรรม (Industrial Psychology)
- 610405 - จิตวิทยาการเรียนรู้ (Learning Psychology)
- 610406 - วิธีวิทยาการวิจัยทางจิตวิทยา (Research Methodology in Psychology)
- 610407 - จิตวิทยาชุมชน (Community Psychology)

- 610408 - จิตวิทยาเด็กพิเศษ (Psychology for Exceptional Children)
- 610409 - จิตวิทยาผู้สูงอายุ (Aging Psychology)
- 610410 - จิตวิทยาพัฒนาการ (Cognitive Development)
- 610411 - จิตวิทยาสังคม (Social Psychology)
- 610412 - จิตวิทยาคลินิก (Clinical Psychology)
- 610413 - จิตวิทยาการปรึกษา (Counseling Psychology)
- 610414 - จิตวิทยาทางปัญญา (Cognitive Psychology)
- 610415 - จิตวิทยาสุขภาพ (Health Psychology)
- 610416 - ประสาทจิตวิทยา (Neuropsychology)

6105 - นิเทศศาสตร์ (Communication Arts)

- 610501 - การสื่อสารมวลชน (Mass Communication)
- 610502 - การสื่อสาร (Communication)
- 610503 - วารสารศาสตร์ (Journalism)
- 610504 - การประชาสัมพันธ์ (Public Relations)
- 610505 - ภาพยนตร์และภาพถ่าย (Motion Picture and Photograph)
- 610506 - วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ (Radio and Television)
- 610507 - วาทวิทยา (Speech Communication)
- 610508 - วิธีวิทยาการวิจัยทางการสื่อสาร (Research Methodology in Communication)
- 610509 - การสื่อสารการแสดง (Acting Communication)
- 610510 - การโฆษณา (Advertising)
- 610511 - นิเทศศาสตร์พัฒนาการ (Communication Development)
- 610512 - การสื่อสารสิ่งแวดล้อม (Environmental communication)
- 610513 - ภาพยนตร์ศึกษา (Film Studies/Screen Studies)
- 610514 - สื่อใหม่ (New media)
- 610515 - การสื่อสารชุมชน (Communication for Community)
- 610516 - การสื่อสารการเมือง (Political Communication)
- 610517 - การบริหารกิจการสื่อ (Media Management)
- 610518 - การสื่อสารการตลาด (Marketing Communication)

6106 - พฤติกรรมศาสตร์ (Behavioral Sciences)

- 610601 - จิตวิทยาการศึกษา (Educational Psychology)
- 610602 - ระบาดวิทยาสังคม (Social Epidemiology)
- 610603 - วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ (Research Methodology in Behavioral Sciences)
- 610604 - จิตพฤติกรรมศาสตร์ (Behavioral Psychology)
- 610605 - พฤติกรรมศาสตร์เพื่อการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนา (Behavioral Sciences for Change and Development)

6107 - ประชากรศาสตร์ (Demography)

- 610701 - วิธีวิทยาการวิจัยทางประชากรศาสตร์ (Research Methodology in Demography / Population Studies)
- 610702 - ประชากรกับการพัฒนา (Population and Development)
- 610703 - เศรษฐศาสตร์ประชากร (Economic Demography)
- 610704 - ประชากรและสุขภาพ (Population and Health)
- 610705 - การวิจัยประชากรและสังคม (Population and Social Research)
- 610706 - การย้ายถิ่น (Migration)
- 610707 - การอนามัยการเจริญพันธุ์ (Reproductive Health)
- 610708 - ผู้สูงอายุ (Elderly)
- 610709 - การสมรส (Nuptiality)
- 610710 - การเจ็บป่วยและตาย (Morbidity and Mortality)
- 610711 - สตรีและเด็ก (Female and Children)

6108 - สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ (Social Welfare)

- 610801 - สังคมสงเคราะห์ (Social Welfare)
- 610802 - สังคมสงเคราะห์ศาสตร์คลินิก (Clinical Social Welfare)
- 610803 - สวัสดิการสังคม (Social Services)
- 610804 - สวัสดิการชุมชน (Community Services)
- 610805 - การบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม (Social Welfare Administration and Policy)
- 610806 - ทฤษฎีการสังคมสงเคราะห์ (Social Welfare Theory)
- 610807 - สังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ (Medical Social Welfare)
- 610808 - สังคมสงเคราะห์ทางการศึกษา (Educational Social Welfare)
- 610809 - แรงงานและการพัฒนานโยบายสังคม (Labor and Social Policy Development)

6109 - มานุษยวิทยา (Anthropology)

- 610901 - มานุษยวิทยาวัฒนธรรม (Cultural Anthropology)
- 610902 - มานุษยวิทยากายภาพ (Physical Anthropology)
- 610903 - มานุษยวิทยาประยุกต์ (Applied Anthropology)

6110 - สังคมวิทยา (Sociology)

- 611001 - มนุษย์กับสังคม (Man and Society)
- 611002 - สังคมกับพุทธศาสนา (Society and Buddhism)
- 611003 - การเปลี่ยนแปลงทางสังคมวัฒนธรรม (Social and Cultural Changes)
- 611004 - ทฤษฎีสังคมวิทยา (Theory of Sociology)
- 611005 - การพัฒนาสังคม (Social Development)
- 611006 - การพัฒนาชุมชน (Community Development)
- 611007 - การพัฒนาชนบท (Rural Development)
- 611008 - เพศสภาพศึกษา **หรือ** เพศสถานะศึกษา (Gender Studies)
- 611009 - สตรีศึกษา (Women's Studies)
- 611010 - วิธีวิทยาการวิจัยทางสังคม (Social Research Methodology)
- 611011 - นวัตกรรมสังคม (Social Innovation)
- 611012 - การจัดการชุมชน (Community Management)
- 611013 - สังคมวิทยาการคณนา (Computational Sociology)

6111 - ภูมิศาสตร์ (Geography)

- 611101 - ภูมิศาสตร์เกษตร (Agricultural Geography)
- 611102 - ภูมิศาสตร์เมือง (Urban Geography)
- 611103 - ภูมิศาสตร์การเมือง (Political Geography)
- 611104 - ภูมิศาสตร์กายภาพ (Physical Geography)
- 611105 - ภูมิศาสตร์เศรษฐกิจ (Economic Geography)
- 611106 - ภูมิศาสตร์มนุษย์ (Human Geography)
- 611107 - สถิติทางภูมิศาสตร์ (Statistics for Geography)
- 611108 - เทคโนโลยีทางภูมิศาสตร์ (Technical Geography /Technique in Geography)
- 611109 - การวิเคราะห์เชิงปริมาณทางภูมิศาสตร์ (Quantitative Analysis Geography)
- 611110 - ภูมิอากาศวิทยา (Climatology)
- 611111 - สารสนเทศภูมิศาสตร์ (Geographic Information System)

6112 - วิทยาการประกันภัย (Actuarial Sciences)

611201 - คณิตศาสตร์ประกันภัย (Mathematics of Insurance)

611202 - การจัดการความเสี่ยงและการประกันภัย (Risk Management and Insurance)

611203 - เศรษฐศาสตร์ประกันภัย (Economics of Insurance)

6113 - สถิติศาสตร์ (Statistics)

611301 - สถิติ (Statistics)

611302 - สถิติประยุกต์ (Applied Statistics)

611303 - ชีวสถิติ (Biostatistics)

611304 - คณิตศาสตร์สถิติ (Mathematical Statistics)

611305 - การวิเคราะห์สถิติ (Statistical Analysis)

611306 - วิทยาการข้อมูล (Data Sciences)

611307 - วิทยาการประกันภัย (Actuarial Sciences)

บรรณารักษศาสตร์

6301 - บรรณารักษศาสตร์ (Library Science) หรือ สารสนเทศศึกษา (Information Studies) หรือ สารสนเทศศาสตร์ (Information Science)

630101 - การจัดการทรัพยากรห้องสมุดและบริการ (Library Collection and Service Management)

630102 - พฤติกรรมสารสนเทศของมนุษย์ (Human Information Behavior)

630103 - การจัดการข้อมูล สารสนเทศ และความรู้ (Data, Information and Knowledge Management)

630104 - การจัดการเอกสารและจดหมายเหตุ (Records and Archives Management)

630105 - การจัดการองค์กรสารสนเทศ (Management of Information Organizations)

ศึกษาศาสตร์**6501 - ศึกษาศาสตร์ หรือ การศึกษา หรือ ครุศาสตร์ (Education)**

- 650101 - สถิติ วิจัย การวัด และการประเมินผลทางการศึกษา (Education Statistics, Research, Measurement and Evaluation)
- 650102 - การวิจัยทางการศึกษา (Educational Research)
- 650103 - การวัดและประเมินผลทางการศึกษา (Educational Measurement and Evaluation)
- 650104 - การแนะแนว (Guidance)
- 650105 - การแนะแนวและให้คำปรึกษา (Guidance and Counseling)
- 650106 - จิตวิทยาการศึกษา (Educational Psychology)
- 650107 - หลักสูตรและการสอน (Curriculum and Instruction)
- 650108 - หลักสูตรศึกษา (Curriculum Studies)
- 650109 - การพัฒนาหลักสูตร (Curriculum Development)
- 650110 - การวิจัยและการพัฒนาหลักสูตร (Research and Curriculum Development)
- 650121 - การสอนคณิตศาสตร์ (Teaching Mathematics)
- 650122 - การสอนวิทยาศาสตร์ (Teaching Sciences)
- 650123 - การสอนสังคมศึกษา (Teaching Social Studies)
- 650124 - การสอนภาษาต่างประเทศ (Teaching Foreign Language)
- 650125 - การสอนภาษาอังกฤษ (Teaching English)
- 650126 - การสอนภาษาฝรั่งเศส (Teaching French)
- 650127 - การสอนภาษาไทย (Teaching Thai)
- 650141 - สังคมศึกษา (Social Studies)
- 650142 - วิทยาศาสตร์ศึกษา (Science Education)
- 650143 - สิ่งแวดล้อมศึกษา (Environmental Education)
- 650144 - คณิตศาสตร์ศึกษา (Mathematics Education)
- 650145 - คอมพิวเตอร์ศึกษา (Computer Education)
- 650146 - เทคโนโลยีการศึกษา (Educational Technology)
- 650147 - ธุรกิจศึกษา (Business Education)
- 650148 - สุขศึกษา (Health Education)
- 650149 - พลศึกษา (Physical Education)
- 650150 - เศรษฐศาสตร์การศึกษา (Economics of Education)

- 650151 - ศิลปศึกษา (Art Education)
- 650152 - ดนตรีศึกษา (Music Education)
- 650153 - นาฏศิลป์ศึกษา (Dance Education)
- 650161 - การศึกษาปฐมวัย (Early Childhood Education)
- 650162 - การประถมศึกษา (Primary Education หรือ Elementary Education)
- 650163 - การมัธยมศึกษา (Secondary Education)
- 650164 - การอุดมศึกษา (Higher Education)
- 650165 - การบริหารการศึกษา (Educational Administration)
- 650166 - การนิเทศการศึกษา (Educational Supervision)
- 650171 - ครุศาสตร์เกษตร (Agricultural Education)
- 650172 - ครุศาสตร์ไฟฟ้า (Electrical Education)
- 650173 - ครุศาสตร์เครื่องกล (Mechanical Education)
- 650174 - ครุศาสตร์อุตสาหกรรม (Industrial Education)
- 650175 - ครุศาสตร์เทคโนโลยี (Technology Education)
- 650176 - อุตสาหกรรมศึกษา (Industrial Studies)
- 650177 - การฝึกหัดครู (Teacher Education)
- 650178 - ครูศึกษา (Teacher Education)
- 650179 - การอาชีวศึกษา (Vocational Education)
- 650180 - การอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา (Vocational and Technical Education)
- 650181 - การศึกษาผู้ใหญ่ (Adult Education)
- 650182 - การศึกษานอกระบบ หรือ การศึกษานอกโรงเรียน (Non-Formal Education)
- 650183 - การศึกษาทางไกล (Distance Education)
- 650184 - การศึกษาพิเศษ (Special Education) *
- 650185 - พัฒนศึกษา (Development Education)
- 650186 - สารัตถศึกษาหรือพื้นฐานการศึกษา (Foundation of Education)
- 650187 - การศึกษาเปรียบเทียบ (Comparative Education)
- 650188 - การศึกษาต่อเนื่อง (Continuing Education)
- 650189 - คหกรรมศึกษา (Home Economics Education)
- 650190 - เกษตรและสิ่งแวดล้อมศึกษา (Agricultural and Environmental Education)
- 650191 - การออกแบบสื่อการเรียนรู้ (Educational Media Design)
- 650192 - นันทนาการ (Recreation)

* หมายถึง ชื่ออนุสาขาวิชาซึ่งครอบคลุม Gifted Child, Autistic, และการศึกษาเด็กพิการ (Disabilities Education) และการศึกษาแบบเรียนรวม (Inclusive Education)

นิติศาสตร์**6701 - กฎหมายเอกชน (Private Law)**

670101 - กฎหมายแพ่ง (Civil Law)

670102 - กฎหมายพาณิชย์ (Commercial Law)

6702 - กฎหมายมหาชน (Public Law)

670201 - กฎหมายรัฐธรรมนูญ (Constitutional Law)

670202 - กฎหมายปกครอง (Administrative Law)

670203 - กฎหมายการคลังและการภาษีอากร (Public Finance and Taxation)

670204 - กฎหมายสิ่งแวดล้อม (Environment Law)

6703 - กฎหมายระหว่างประเทศ (International Law)

670301 - กฎหมายเอกชนระหว่างประเทศ (Private International Law)

670302 - กฎหมายมหาชนระหว่างประเทศ (Public International Law)

670303 - กฎหมายอาญาระหว่างประเทศ (International Criminal Law)

670304 - กฎหมายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ (International Economic Law)

6704 - กฎหมายสังคม (Social Law)

670401 - กฎหมายแรงงาน (Labour Law)

6705 - กฎหมายเศรษฐกิจ (Economic Law)**6706 - กฎหมายเปรียบเทียบ (Comparative Law)****6707 - นิติปรัชญา (Philosophy of Law)**

670701 - นิติศึกษา (Legal Studies)

6708 - กฎหมายธุรกิจ (Business Law)**6709 - กฎหมายอาญา (Criminal Law)**

670901 - กฎหมายอาญาและกระบวนการยุติธรรม (Criminal Law and Justice Administration)

670902 - กฎหมายอาญาและอาชญาวิทยา (Criminal Law and Criminology)

การบัญชีและบริหารธุรกิจ**6801 - การบัญชี (Accounting)**

- 680101 - การบัญชีการเงิน (Financial Accounting)
- 680102 - การบัญชีบริหาร (Managerial Accounting)
- 680103 - การบัญชีต้นทุน (Cost Accounting)
- 680104 - ระบบสารสนเทศทางการบัญชี (Accounting Information System)
- 680105 - การสอบบัญชี (Auditing)
- 680106 - การภาษีอากร (Taxation)

6802 - บริหารธุรกิจ (Business Administration) หรือ พาณิชยศาสตร์ (Commerce)

- 680201 - การจัดการ (Management)
- 680202 - การจัดการทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Management)
- 680203 - การจัดการเชิงกลยุทธ์ (Strategic Management)
- 680204 - การจัดการข้อมูลสารสนเทศ หรือ ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ (Management Information System)
- 680205 - การจัดการการดำเนินงาน (Operations Management)
- 680206 - การจัดการผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Management)
- 680207 - การจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ (International Business Management)
- 680208 - การจัดการห่วงโซ่อุปทานและโลจิสติกส์ (Supply Chain and Logistics Management)
- 680209 - ภาวะผู้นำและพฤติกรรมองค์กร (Leadership and Organizational Behaviors)
- 680210- การวิเคราะห์ธุรกิจเชิงปริมาณ (Quantitative Business Analysis)
- 680211 - การจัดการเทคโนโลยีและนวัตกรรม (Management of Technology and Innovation)
- 680212 - การจัดการการท่องเที่ยวและบริการ (Hospitality and Tourism Management)
- 680213 - การจัดการความรู้ (Knowledge Management)
- 680214 - การตลาด (Marketing)
- 680215 - การเงิน (Finance)
- 680216 - การบริหารการขนส่งระหว่างประเทศ หรือ การจัดการขนส่งระหว่างประเทศ (International Transportation Management)

- 680217 - การวิจัยธุรกิจและการวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Business Research and Quantitative Analysis)
- 680218 - การเงินและตลาดหลักทรัพย์ (Finance and Security Market)
- 680219 - การจัดการการผลิต (Production Management)
- 680220 - การจัดการอุตสาหกรรม (Industrial Management)
- 680221 - ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ (Property Business)
- 680222 - ธุรกิจการเกษตร (Agribusiness)
- 680223 - บริหารธุรกิจและบริหารรัฐกิจ (Business and Public Administration)
- 680224 - วิทยาการการตัดสินใจ (Decision Sciences)
- 680225 - คอมพิวเตอร์ธุรกิจ (Business Computer)
- 680226 - การจัดการงานก่อสร้าง (Construction Management)
- 680227 - การจัดการธุรกิจบันเทิง (Entertainment Business Management)
- 680228 - การจัดการธุรกิจดนตรี (Music Business Management)
- 680229 - การจัดการสหกรณ์ (Co-Operative Management)
- 680230 - การจัดการบริการ (Service Management)
- 680231 - การจัดการการกีฬา (Sports Management)

มนุษยศาสตร์

7101 - ภาษาไทย (Thai Language)

- 710101 - การศึกษาภาษาไทยในฐานะภาษาแม่ (Thai Language)
 - การศึกษาภาษาไทยตามแนวภาษาศาสตร์ (Linguistic Study of Thai)
 - ไวยากรณ์ไทย/หลักภาษาไทย (Thai Grammar)
- 710102 - ภาษาถิ่นไทย (Thai Dialects)
- 710103 - ภาษากับสังคม /วัฒนธรรมไทย (Thai Language and Society /Culture)
- 710104 - ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ (Thai as a Foreign Language)
- 710105 - คติชนวิทยา (Thai Folklore)
- 710106 - การอ่านจารึก (Thai Epigraphy)
 - ภาษาไทยสมัยเก่า (Old Thai)

7102 - ภาษาเขมร (Cambodian Language)

- 710201 - ภาษาเขมรในฐานะภาษาต่างประเทศ (Cambodian Language)
- ภาษาเขมรตามแนวภาษาศาสตร์ (Linguistic Study of Khmer)
- 710202 - การแปลและล่าม (Cambodian : Translation and Interpretation)
- 710203 - คติชนวิทยา (Cambodian Folklore)
- 710204 - จารึกภาษาเขมร (Cambodian Inscription)
- 710205 - วรรณคดีเขมร (Cambodian Literature)
- 710206 - ภาษากับสังคม/วัฒนธรรมเขมร (Cambodian Language and Society /Culture)

7103 - ภาษาลาว (Lao Language)

- 710301 - ภาษาลาวในฐานะภาษาต่างประเทศ (Lao Language)
- 710302 - การแปลและล่าม (Lao : Translation and Interpretation)
- 710303 - วรรณคดีลาว (Lao Literature)
- 710304 - คติชนวิทยา (Lao Folklore)
- 710305 - ภาษากับสังคม/วัฒนธรรมลาว (Lao Language and Society /Culture)

7104 - ภาษาอังกฤษ (English Language)

- 710401 - ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (English Language)
- 710402 - การแปลและล่าม (English : Translation and Interpretation)
- 710403 - ภาษาอังกฤษศึกษา (English Studies)

7105 - ภาษาฝรั่งเศส (French Language)

- 710501 - ภาษาฝรั่งเศสในฐานะภาษาต่างประเทศ (French Language)
- 710502 - การแปลและล่าม (French : Translation and Interpretation)
- 710503 - ฝรั่งเศสศึกษา (French Studies)

7106 - ภาษาเยอรมัน (German Language)

- 710601 - ภาษาเยอรมันในฐานะภาษาต่างประเทศ (German Language)
- 710602 - การแปลและล่าม (German : Translation and Interpretation)
- 710603 - เยอรมันศึกษา (German Studies)
- 710604 - วรรณคดีเยอรมัน (German Literature)

7107 - ภาษาสเปน (Spanish Language)

- 710701 - ภาษาสเปนในฐานะภาษาต่างประเทศ (Spanish Language)
- 710702 - การแปลและล่าม (Spanish : Translation and Interpretation)
- 710703 - วรรณคดีสเปน (Spanish Literature)
- 710704 - สเปนและละตินอเมริกันศึกษา (Spanish and Latin American Studies)

7108 - ภาษาอิตาลี (Italian Language)

- 710801 - ภาษาอิตาลีในฐานะภาษาต่างประเทศ (Italian Language)
- 710802 - การแปลและล่าม (Italian : Translation and Interpretation)
- 710803 - อิตาลีศึกษา (Italian Studies)
- 710804 - วรรณคดีอิตาลี (Italian Literature)

7109 - ภาษารัสเซีย (Russian Language)

- 710901 - ภาษารัสเซียในฐานะภาษาต่างประเทศ (Russian Language)
- 710902 - การแปลและล่าม (Russian : Translation and Interpretation)
- 710903 - รัสเซียศึกษา (Russian Studies)
- 710904 - วรรณคดีรัสเซีย (Russian Literature)

7110 - ภาษาโปรตุเกส (Portuguese Language)

- 711001 - ภาษาโปรตุเกสในฐานะภาษาต่างประเทศ (Portuguese Language)
- 711002 - การแปลและล่าม (Portuguese : Translation and Interpretation)
- 711003 - โปรตุเกสศึกษา (Portuguese Studies)
- 711004 - วรรณคดีโปรตุเกส (Portuguese Literature)

7111 - ภาษาญี่ปุ่น (Japanese Language)

- 711101 - ภาษาญี่ปุ่นในฐานะภาษาต่างประเทศ (Japanese Language)
- 711102 - การแปลและล่าม (Japanese : Translation and Interpretation)
- 711103 - ญี่ปุ่นศึกษา (Japanese Studies)
 - คติชนวิทยา (Japanese Folklore)
- 711104 - วรรณคดีญี่ปุ่น (Japanese Literature)

7112 - ภาษาบาลีและสันสกฤต (Pali and Sanskrit Language)

- 711201 - ภาษาบาลีและสันสกฤต (Pali and Sanskrit Language)
- 711202 - วรรณคดีบาลี-สันสกฤต (Pali and Sanskrit Literature)
- 711203 - พุทธศาสนศึกษา (Buddhist Studies)

7113 - ภาษาเวียดนาม (Vietnamese Language)

- 711301 - เวียดนามในฐานะภาษาต่างประเทศ (Vietnamese Language)
- 711302 - การแปลและล่าม (Vietnamese : Translation and Interpretation)
- 711303 - เวียดนามศึกษา (Vietnamese Studies)

7114 - ภาษาเกาหลี (Korean Language)

- 711401 - ภาษาเกาหลีในฐานะภาษาต่างประเทศ (Korean Language)
- 711402 - การแปลและล่าม (Korean : Translation and Interpretation)
- 711403 - เกาหลีศึกษา (Korean Studies)
 - คติชนวิทยา (Korean Folklore)
 - วรรณคดีเกาหลี (Korean Literature)
 - ภาษากับสังคม/วัฒนธรรมเกาหลี (Korean Language and Society /Culture)

7115 - ภาษาจีน (Chinese Language)

- 711501 - ภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ (Chinese Language)
- 711502 - การแปลและล่าม (Chinese : Translation and Interpretation)
- 711503 - จีนศึกษา (Chinese Studies)
 - คติชนวิทยา (Chinese Folklore)
- 711504 - วรรณคดีจีน (Chinese Literature)

7116 - ภาษาอาหรับ (Arabic Language)

- 711601 - ภาษาอาหรับในฐานะภาษาต่างประเทศ (Arabic Language)
- 711602 - การแปลและล่าม (Arabic : Translation and Interpretation)
- 711603 - อาหรับศึกษา (Arabic Studies)
 - คติชนวิทยา (Arabic Folklore)
 - วรรณคดีอาหรับ (Arabic Literature)

7117 - ภาษามลายู (Malay Language)

- 711701 - ภาษามลายูในฐานะภาษาต่างประเทศ (Malay Language)
- 711702 - การแปลและล่าม (Malay : Translation and Interpretation)
- 711703 - มลายูศึกษา (Malay Studies)
 - คติชนวิทยา (Malay Folklore)
 - วรรณคดีมาเลย์ (Malay Literature)

7118 - ภาษาฮินดี (Hindi Language)**7201 - วรรณคดีเปรียบเทียบ (Comparative Literature)**

720101 - วรรณคดีตะวันตก (Western World Literature)

720102 - เพศสภาพศึกษา **หรือ** เพศสถานะศึกษา (Gender Studies)

720103 - วรรณคดีตะวันออก (Eastern World Literature)

720104 - สตรีศึกษา (Women's Studies)

720105 - วรรณคดีวิจารณ์ (Literary Critique) **หรือ** วรรณคดีศึกษา (Literary Studies)**7202 - วรรณคดีอังกฤษ (English Literature)**

720201 - วรรณคดีอังกฤษ (Old and Contemporary English Literature)

720202 - วรรณคดีเปรียบเทียบ (Comparative Literature)

720203 - วรรณคดีอเมริกัน (American Literature)

7203 - วรรณคดีฝรั่งเศส (French Literature)

720301 - วรรณคดีฝรั่งเศส (Old and Contemporary French Literature)

720302 - วรรณคดีเปรียบเทียบ (Comparative Literature)

7204 - วรรณคดีไทย (Thai Literature)

720401 - วรรณคดีร่วมสมัย (Contemporary Thai Literature)

- วรรณคดีท้องถิ่น (Thai Local Literature)

- วรรณคดีกับสังคม/วัฒนธรรมไทย (Thai Literature and Society /Culture)

- วรรณคดีและภาษา (Literature and Language)

720402 - คติชนวิทยา (Thai Folklore)

720403 - วรรณคดีสมัยเก่า (Old Thai Literature)

- วรรณคดีท้องถิ่น (Thai Local Literature)

- วรรณคดีกับสังคม/วัฒนธรรมไทย (Thai Literature and Society /Culture)

- วรรณคดีและภาษา (Literature and Language)

7301 - ไทยศึกษา (Thai Studies)

730101 - ชาติพันธุ์ศึกษา (Ethnic Studies)

730102 - อาณาบริเวณศึกษา (Area Studies)

730103 - ชุมชนศึกษา (Communities Studies)

730104 - วัฒนธรรมศึกษา (Culture Studies)

730105 - ศิลปวัฒนธรรมไทย (Thai Culture Studies)

730106 - มานุษยวิทยา (Anthropology)

730107 - คติชนวิทยา (Thai Folklore)

730108 - สตรีศึกษา (Women's Studies)

730109 - สยามคติศึกษา (Siamese Studies)

7302 - ญี่ปุ่นศึกษา (Japanese Studies)

730201 - ชาติพันธุ์ศึกษา (Ethnic Studies)

730202 - อาณาบริเวณศึกษา (Area Studies)

730203 - ชุมชนศึกษา (Communities Studies)

7303 - จีนศึกษา (Chinese Studies)

730301 - ชาติพันธุ์ศึกษา (Ethnic Studies)

730302 - อาณาบริเวณศึกษา (Area Studies)

730303 - ชุมชนศึกษา (Communities Studies)

7401 - ภาษาศาสตร์ (Linguistics)

740101 - สัทศาสตร์และสัทวิทยา (Phonetics and Phonology)

740102 - วากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ (Syntax and Semantics)

740103 - วัจนปฏิบัติศาสตร์และปริจเฉทวิเคราะห์ **หรือ** วัจนปฏิบัติศาสตร์และ
สัมพันธ์สารวิเคราะห์ (Pragmatics and Discourse Analysis)

740104 - ภาษาศาสตร์เชิงประวัติ (Historical Linguistics)

740105 - ภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistics)

- ภาษากลุ่ม **หรือ** ภาษาศาสตร์ภาษากลุ่ม (Dialectology)

740106 - ภาษาศาสตร์จิตวิทยาและการรับรู้ภาษา (Psycholinguistics and
Language Acquisition)

740107 - ภาษาศาสตร์คลังข้อมูล (Corpus Linguistics)

740108 - ภาษาศาสตร์คอมพิวเตอร์ (Computational Linguistics)

- การบันทึกและอนุรักษ์ภาษา (Language Documentation
and Conservation)

740109 - ภาษาศาสตร์ชาติพันธุ์ (Ethnolinguistics)

- ภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนา (Languages and Cultures
for Development)

7501 - ประวัติศาสตร์ (History)

- 750101 - ประวัติศาสตร์ไทย (Thai History)
- 750102 - ประวัติศาสตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Southeast Asia Histories)
- 750103 - ประวัติศาสตร์จีน (Chinese History)
- 750104 - ประวัติศาสตร์ญี่ปุ่น (Japanese History)
- 750105 - ประวัติศาสตร์ตะวันออกกลาง (Middle East History)
- 750106 - ประวัติศาสตร์โลกมุสลิม (Islamic World History)
- 750107 - ประวัติศาสตร์ยุโรป (European History)

7601 - โบราณคดี (Archaeology)**7701 - ศิลปะการละคร (Dramatic Arts)**

- 770101 - การเขียน การสร้างบท การแปลบทและการดัดแปลงบท (Playwriting)
- 770102 - วรรณกรรมและการวิจารณ์ละคร (Drama Literature and Criticism)
- 770103 - ละครประยุกต์ ละครเยาวชน ละครในการศึกษา (Contemporary Dramatic Arts)

7801 - ศาสนา และเทววิทยา (Religion and Theology)

- 780101 - พุทธศาสนศึกษา (Buddhist Studies)
- 780102 - อิสลามศึกษา (Islamic Studies)
- 780103 - เทววิทยา (Theology)
- 780104 - ศาสนาศึกษา (Religious Studies)
- 780105 - คริสตศาสนศึกษา (Christian Studies)

7901 - การแปลและการล่าม (Translation and Interpretation)

- 790101 - การแปลศึกษา (Translation Studies)
- 790102 - การล่ามศึกษา (Interpreting Studies)

8001 - ปรัชญา (Philosophy)

- 800101 - ปรัชญาตะวันตก (Western Philosophy)
 - จริยศาสตร์ (Ethics)
 - อภิปรัชญา (Metaphysics)
 - ญาณวิทยา (Epistemology)
 - สุนทรียศาสตร์ (Aesthetics)

- 800102 - ปรัชญาตะวันออก (Eastern Philosophy)
- พุทธปรัชญา (Buddhist Philosophy)
 - จริยศาสตร์ (Ethics)
 - อภิปรัชญา (Metaphysics)
 - ญาณวิทยา (Epistemology)
 - สุนทรียศาสตร์ (Aesthetics)

วิจิตรศิลป์

8101 - ทัศนศิลป์ (Visual Arts)

- 810101 - จิตรกรรม (Painting)
- 810102 - ประติมากรรม (Sculpture)
- 810103 - ภาพพิมพ์ (Graphic Arts)
- 810104 - ศิลปะไทย (Thai Arts)
- 810105 - ศิลปะสื่อผสม (Multimedia Arts)
- 810106 - ศิลปะการจัดวาง (Installation Arts)
- 810107 - ศิลปะกับสิ่งแวดล้อม (Environment Arts)
- 810108 - ภูมิทัศนศิลป์ (Land Arts)
- 810109 - ดิจิทัลอาร์ต (Digital Arts)
- 810110 - คอมพิวเตอร์อาร์ต (Computer Arts)
- 810111 - ภาพยนตร์ (Cinema Arts)
- 810112 - ภาพถ่าย (Photo Arts)
- 810113 - ศิลปะภาพถ่าย (Photo Arts)
- 810114 - ศิลปะการถ่ายภาพ (Photography Arts)
- 810115 - ศิลปะชุมชน (Community Arts)
- 810116 - ศิลปะวีดิทัศน์ (Video Arts)
- 810117 - ทฤษฎีศิลป์ (Art Theory)

8102 - นฤมิตศิลป์ (Creative Arts)

- 810201 - เรขศิลป์ (Graphic Design)
- 810202 - แฟชั่นและสิ่งทอ (Fashion & Textile)
- 810203 - มัณฑนศิลป์ (Decorative Arts)
- 810204 - หัตถศิลป์ (Craftsmanship Arts)
- 810205 - นิทรรศการศิลป์ (Art Exhibition)

8103 - โสตศิลป์ หรือ คีตศิลป์ หรือ ดุริยางคศิลป์ (Music)

- 810301 - คีตศิลป์ไทย (Thai Vocal Music)
- 810302 - ดนตรีไทย หรือ ดุริยางคศิลป์ไทย (Thai Music)
- 810303 - ดนตรีสากล หรือ ดุริยางคศิลป์ตะวันตก (Western Music)
- 810304 - ดนตรีไทยร่วมสมัย (Thai Contemporary Music)
- 810305 - ดนตรีสื่อผสม (Multimedia Music)
- 810306 - ดนตรีพื้นบ้าน (Folk Music)
- 810307 - ดนตรีวิทยา (Musicology)
- 810308 - ดนตรีบำบัด (Music Therapy)
- 810309 - ดนตรีชาติพันธุ์วิทยา (Ethnomusicology)
- 810310 - การสอนดนตรี (Music Pedagogy)

8104 - นาฏศิลป์ (Dance) หรือ ศิลปะการแสดง (Performing Arts)

- 810401 - นาฏศิลป์สากล หรือ นาฏศิลป์ตะวันตก (Western Dance)
- 810402 - นาฏศิลป์ตะวันออก (Eastern Dance)
- 810403 - นาฏศิลป์ไทย (Thai Dance)
- 810404 - นาฏศิลป์พื้นบ้าน (Folk Dance)
- 810405 - ศิลปะการแสดงร่วมสมัย (Contemporary Performing Arts)
- 810406 - ศิลปะการแสดงข้ามสื่อ (Transmedia Performing Arts)
- 810407 - ศิลปะการแสดงผสมสื่อ (Multimedia Performing Arts)
- 810408 - ศิลปะการละคร (Theatre Arts)
- 810409 - การออกแบบเพื่อการแสดง (Theatre Design)
- 810410 - การแสดงและกำกับการแสดง (Acting and Directing)
- 810411 - เพลงและดนตรีเพื่อการแสดง (Music and Sound for Theatre)
- 810412 - การแสดงละครประยุกต์ ละครเยาวชน ละครในการศึกษา (Applied Theatre)
- 810413 - นาฏศิลป์ร่วมสมัย (Contemporary Dance)

ประยุกต์ศิลป์**8501 - ประยุกต์ศิลป์ (Applied Arts)**

850101 - แฟชั่นและสิ่งทอ (Fashion and Textile)

850102 - เครื่องลงรัก (Lacquer Work)

850103 - ศิลป์ประดิษฐ์ (Creative Arts)

8502 - ออกแบบอุตสาหกรรมศิลป์ (Industrial Design)

850201 - ออกแบบผลิตภัณฑ์ (Product Design)

850202 - ออกแบบเครื่องเคลือบดินเผา (Ceramic Design)

850203 - ออกแบบเซรามิกส์ (Ceramic Design)

850204 - ออกแบบแฟชั่น (Fashion Design)

850205 - ออกแบบเครื่องประดับ (Jewelry Design)

8503 - ออกแบบพาณิชย์ศิลป์ (Commercial Design)

850301 - ออกแบบนิเทศศิลป์ (Visual Communication Design)

850302 - ออกแบบเลขศิลป์ (Graphic Design)

850303 - ออกแบบสื่อโฆษณาภาพยนตร์ (Cinema Media Design)

850304 - ออกแบบสื่อสาร (Communication Design)

8504 - ออกแบบตกแต่ง (Design)

850401 - ออกแบบตกแต่งภายใน (Interior Design)

850402 - ออกแบบตกแต่งภายนอก (Exterior Design)

850403 - ออกแบบตกแต่งสถาปัตยกรรมภายใน (Interior Architecture Design)

850404 - ออกแบบจัดสวน (Garden Design)

8505 - ประวัติศาสตร์ศิลป์ (History of Arts)**ภูมิภาคศึกษา - Regional Studies ***

9101 - เอเชียศึกษา (Asian Studies)

9102 - อาเซียนศึกษา (ASEAN Studies)

9103 - ยุโรปศึกษา (European Studies)

9104 - แอฟริกาศึกษา (African Studies)

9105 - ลาตินอเมริกาศึกษา (Latin American Studies)

9106 - เอเชียตะวันออกศึกษา (East Asian Studies)

พื้นที่ศึกษา - Area Studies

- 9121 - จีนศึกษา (Chinese Studies)
- 9122 - เกาหลีศึกษา (Korean Studies)
- 9123 - ญี่ปุ่นศึกษา (Japanese Studies)
- 9124 - เขมรศึกษา (Khmer Studies)
- 9125 - อเมริกาศึกษา (American Studies)
- 9126 - อินเดียศึกษา (Indian Studies)

ชาติพันธุ์ศึกษา - Ethnic Group Studies

- 9141 - มุสลิมศึกษา (Muslim Studies)
- 9142 - อาหรับศึกษา (Arabian Studies)

อื่นๆ

- 9151 - การท่องเที่ยวและการโรงแรม (Hotel and Tourism)
 - 915101 - การจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว (Hotel and Tourism Management)
 - 915102 - การจัดการการท่องเที่ยว (Tourism Management)
 - 915103 - การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและการขนส่ง (Transportation and Tourism Destination Development)
 - 915104 - การจัดการโรงแรม (Hotel Management)
- 9156 - คหกรรมศาสตร์ (Home Economics)
 - 915601 - อาหารและโภชนาการ (Food and Nutrition)
 - 915602 - การออกแบบและตัดเย็บเสื้อผ้า (Garment Design and Dressmaking)
 - 915603 - ศิลป์ประดิษฐ์ (Creative Arts)
- 9161 - การบริหารงานยุติธรรม (Justice Administration)
- 9162 - การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Development)
- 9163 - สิทธิมนุษยชนและสันติศึกษา (Human Rights and Peace Studies)
 - 916301 - สันติศึกษา (Peace Studies)
 - 916302 - สิทธิมนุษยชน (Human Rights)

9164 - วัฒนธรรมศึกษา (Cultural Studies)

- 916401 - พิพิธภัณฑ์ศึกษาและการจัดการมรดกวัฒนธรรม (Museum Studies and Cultural Heritage Management)
- 916402 - ภาพยนตร์ศึกษาและสื่อศึกษา (Movies and Media Studies)
- 916403 - พหุวัฒนธรรมศึกษา (Multicultural Studies)
- 916404 - วัฒนธรรมสุขภาพ (Culture and Health)
- 916405 - ภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนา (Language and Culture for Development)
- 916406 - การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม (Intercultural Communication)
- 916407 - วัฒนธรรมจีน (Chinese Culture)

ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา

เรื่อง กำหนดแบบรายงานผลการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง และวิธีการและระยะเวลาตรวจสอบ
และประเมินการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑

เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามกฎกระทรวง การจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๐ และ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๘ คณะกรรมการการอุดมศึกษาในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๑ จึงให้ออกประกาศ เรื่อง กำหนดแบบรายงานผลการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง และวิธีการและระยะเวลาตรวจสอบและประเมินการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการพิจารณาประเมินคุณภาพการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๒ การรายงานผลการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษา ให้จัดทำรายงานตามแบบที่แนบท้ายประกาศฉบับนี้

ข้อ ๓ การตรวจสอบและประเมินการจัดการศึกษา ให้ดำเนินการโดยการตรวจสอบและประเมินจากรายงานตามข้อ ๒

ข้อ ๔ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาอาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบและประเมินการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาได้

ข้อ ๕ ให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาดำเนินการตรวจสอบและประเมินการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษา ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับจากวันที่ได้รับรายงานตามข้อ ๒

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑

(ศาสตราจารย์วิชัย ธีวตระกูล)

รองประธานกรรมการการอุดมศึกษา

ปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการการอุดมศึกษา

แบบรายงานผลจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษา
โครงการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง.....
หลักสูตร.....สาขาวิชา หลักสูตรใหม่/ปรับปรุง พ.ศ.
มหาวิทยาลัย/วิทยาลัย/สถาบัน.....
วัน/เดือน/ปีที่รายงาน

๑. สถานที่จัดการศึกษาทุกแห่งที่เปิดสอนหลักสูตรเดียวกับที่เสนอจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง

.....
.....
.....

๒. ข้อมูลและหลักฐานเชิงประจักษ์เพื่อยืนยันว่าเป็นการจัดการศึกษาในสาขาวิชาที่สอดคล้องกับความต้องการและทิศทางการพัฒนาประเทศ

.....
.....
.....

๓. ข้อมูลและหลักฐานเชิงประจักษ์เพื่อยืนยันว่าเป็นการจัดการศึกษาในสาขาวิชาที่สถาบันอุดมศึกษามีความเชี่ยวชาญ

.....
.....
.....

๔. ด้านนักศึกษา

๔.๑ จำนวนนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในสถานที่ตั้ง (ข้อมูลย้อนหลัง ๓ ปี)

ปีการศึกษา	จำนวนนักศึกษาทั้งหมดของหลักสูตร	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาของหลักสูตร
พ.ศ.		
พ.ศ.		
รวมทั้งสิ้น		

๔.๒ จำนวนนักศึกษานอกสถานที่ตั้ง (ข้อมูลย้อนหลัง ๓ ปี)

ศูนย์การศึกษา	ปีการศึกษา						รวมทั้งสิ้น	
	พ.ศ.		พ.ศ.		พ.ศ.		รวมทั้งสิ้น	
	แผน	รับจริง	แผน	รับจริง	แผน	รับจริง		
๑.....								
๒.....								
รวมทุกศูนย์								

๔.๓ รายชื่อนักศึกษาแยกตามศูนย์การศึกษานอกสถานที่ตั้ง

(๑) ศูนย์การศึกษา.....

รหัสนักศึกษา	ชื่อ-สกุล	เลขประจำตัวประชาชน	จำนวนหน่วยกิตที่ได้	เกรดเฉลี่ย

๕. ผลการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรที่เปิดสอนในสถานที่ตั้ง ปีการศึกษา

.....

.....

.....

๖. ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอกของคณะวิชาที่รับผิดชอบหลักสูตรครั้งล่าสุด (หากมีการเปลี่ยนแปลงจากเมื่อครั้งที่ขอจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง)

.....

.....

.....

๗. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

๗.๑ รายชื่ออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรในสถานที่ตั้ง

ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่งทางวิชาการ	เลขที่บัตรประจำตัวประชาชน	คุณวุฒิ/สถาบัน/ปีที่สำเร็จ (ป.เอก/ป.โท/ป.ตรี)	จำนวนปีที่สอนในสถาบันอุดมศึกษา	ผลงานวิจัย
๑.					
๒.					
๓.					
๔.					
๕.					

๗.๒ รายชื่ออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรนอกสถานที่ตั้งทุกศูนย์การศึกษาที่เปิดสอน
ศูนย์การศึกษา.....

ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่งทางวิชาการ	เลขที่บัตรประจำตัวประชาชน	คุณวุฒิ/สถาบัน/ปีที่สำเร็จ (ป.เอก/ป.โท/ป.ตรี)	จำนวนปีที่สอนในสถาบันอุดมศึกษา	ผลงานวิจัย
๑.					
๒.					
๓.					
๔.					
๕.					

๗.๓ รายชื่ออาจารย์พิเศษ ทุกศูนย์การศึกษาที่เปิดสอน
ศูนย์การศึกษา.....

ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่งทางวิชาการ	เลขที่บัตรประจำตัวประชาชน	คุณวุฒิ/สถาบัน/ปีที่สำเร็จ (ป.เอก/ป.โท/ป.ตรี)	จำนวนปีที่สอนในสถาบันอุดมศึกษา	ผลงานวิจัย/ความเชี่ยวชาญ/ประสบการณ์	รายวิชาที่สอน
๑.						
๒.						
๓.						
๔.						
๕.						

เอกสารแนบ

๑. สัญญาจ้างอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร
๒. คำสั่งแต่งตั้งอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและให้ปฏิบัติหน้าที่ที่ศูนย์นอกสถานที่ตั้ง
๓. ต้องแสดงหลักฐานงานวิจัยของอาจารย์ที่เขียนแบบการอ้างอิงในบรรณานุกรมที่สมบูรณ์และแสดงถึงการตีพิมพ์เผยแพร่
๔. เอกสารแสดงแผน/ตารางสอนของอาจารย์ผู้สอน

๘. สิ่งสนับสนุนทางการศึกษาและบริการนักศึกษา (พิจารณาจากห้องเรียน ห้องปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชา ห้องสมุดและหนังสือตำราที่จำเป็นสำหรับสาขาวิชา ห้องพยาบาล ห้องพักอาจารย์ พื้นที่จัดกิจกรรม การกีฬา และสนามการ บริการพื้นฐานด้านอินเทอร์เน็ต และฐานข้อมูลในสาขาวิชาที่เปิดสอน)

.....

.....

.....

๙. การดำเนินการให้คำปรึกษาทางวิชาการ การแนะแนวอาชีพ การจัดบริการสวัสดิการนักศึกษา และบริการด้านอื่น ๆ

.....

.....

.....

๑๐. สถานที่ และสภาพแวดล้อมของศูนย์การศึกษานอกสถานที่ตั้ง (พิจารณาจากกรรมสิทธิ์ในที่ดินและอาคาร เอกสารการตรวจสอบด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย อนามัยสิ่งแวดล้อม และบรรยากาศอุดมศึกษา)

.....

.....

.....

๑๑. ระบบบริหารงานบุคคล ระบบการเงิน และระบบทะเบียนนักศึกษา

.....

.....

.....

๑๒. การจัดการศึกษามีคุณภาพและมาตรฐานตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องของกระทรวงศึกษาธิการ (พิจารณาจาก มคอ.๐๒ - ๐๗ ของปีปัจจุบัน)

.....

.....

.....

๑๓. ด้านอื่นๆ

ข้อมูลอื่นๆ ตามที่สถาบันเสนอเพื่อประกอบการพิจารณา

.....

.....

.....

- หมายเหตุ ๑. รับรองความถูกต้องของข้อมูลโดยผู้บริหารสถาบันที่มีตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองอธิการบดี และให้สำเนาแจ้งกรรมการสภาสถาบันทราบ
๒. ประทับตราสถาบันทุกหน้า
๓. ข้อมูลที่สถาบันรายงานอาจใช้เป็นพยานเอกสารเพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา
เรื่อง แนวทางการส่งเสริมภาระงานของอาจารย์ด้านการจัดสหกิจศึกษา

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ได้กำหนดแผนการเตรียมพร้อมด้านกำลังคนและการเสริมสร้างศักยภาพของประชากรในทุกช่วงวัย โดยมุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพทุนมนุษย์ของประเทศ และพัฒนาคนให้เหมาะสมตามช่วงวัยเพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ และมีทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการในตลาดแรงงาน มุ่งเน้นการนำความคิดสร้างสรรค์และการพัฒนานวัตกรรม รวมทั้งพัฒนาทักษะที่จำเป็นเพื่อนำมาใช้ขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกมิติ และยกระดับศักยภาพของประเทศ

กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม มีนโยบายให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน เพื่อการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ ศักยภาพ สมรรถนะและความสามารถในการทำงานสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ดังนั้น เพื่อสนับสนุนให้อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งเป็นบุคคลสำคัญในการพัฒนานักศึกษาได้เข้ามามีส่วนร่วมดำเนินงานด้านสหกิจศึกษาให้มากขึ้นอันจะก่อให้เกิดการพัฒนาศักยภาพของบัณฑิตเป็นไปตามเป้าหมายการพัฒนากำลังคนของประเทศ จึงกำหนดแนวทางการส่งเสริมภาระงานของอาจารย์ด้านการจัดสหกิจศึกษา ดังนี้

๑. บทบาทหน้าที่ของอาจารย์ด้านการจัดสหกิจศึกษา

๑.๑ บทบาทหน้าที่ของอาจารย์

๑.๑.๑ การแสวงหาหน่วยงานพันธมิตร (Partnerships) เพื่อส่งนักศึกษาไปปฏิบัติสหกิจศึกษา

อาจารย์มีส่วนร่วมในการแสวงหาหน่วยงานพันธมิตร ที่มีคุณภาพสอดคล้องกับสาขาวิชาการ/วิชาชีพของนักศึกษาที่จะไปปฏิบัติสหกิจศึกษา

๑.๑.๒ การเตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษาก่อนไปปฏิบัติงานในสถานประกอบการ ได้แก่

๑) จัดอบรมเตรียมความพร้อมสหกิจศึกษา อย่างน้อย ๓๐ ชั่วโมง เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจด้านสหกิจศึกษา และเพิ่มทักษะที่ทำให้เกิดความพร้อมในการปฏิบัติงาน

๒) การพิจารณาคุณสมบัตินักศึกษาสหกิจศึกษา โดยอาจารย์นิเทศจะต้องร่วมกันกำหนดคุณสมบัติของนักศึกษา เช่น เกรดเฉลี่ยสะสม รายวิชาเตรียมพร้อมสหกิจศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาจัดหาสถานประกอบการที่เหมาะสมกับนักศึกษา

๓) การจัดทำงานสหกิจศึกษาและการรับรองคุณภาพงานสหกิจศึกษา ควรพิจารณาสถานประกอบการที่มีลักษณะงานตรงตามสาขาวิชา และ/หรือวิชาชีพ รวมทั้งมีลักษณะงานเหมาะสมกับคุณสมบัติและความสามารถของนักศึกษา โดยกำหนดสถานประกอบการและตำแหน่งงานเป้าหมายของนักศึกษาร่วมกับสาขาวิชาและศูนย์สหกิจศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๔) การประชุมหรือปฐมนิเทศร่วมกันระหว่างอาจารย์ นักศึกษา และสถานประกอบการ เพื่อชี้แจงการไปปฏิบัติงาน ณ สถานประกอบการของนักศึกษา ตลอดจนสร้างช่องทางการติดต่อสื่อสารก่อนที่นักศึกษาจะไปปฏิบัติงานในสถานประกอบการ

๕) ร่วมวางแผนการนิเทศงานนักศึกษาที่ไปปฏิบัติงาน ณ สถานประกอบการ

๑.๑.๓ การไปนิเทศการปฏิบัติงานของนักศึกษาในสถานประกอบการ

๑) อาจารย์นิเทศเดินทางไปนิเทศนักศึกษา ณ สถานประกอบการในประเทศ โดยใช้เวลาในการนิเทศนักศึกษาไม่น้อยกว่า ๑ ชั่วโมงต่อการนิเทศงาน ๑ ครั้ง หากมีการนิเทศนักศึกษาเพิ่มเติมอาจจะใช้เทคโนโลยีการสื่อสารร่วมด้วยได้ ทั้งนี้ ในกรณีปฏิบัติงาน ณ สถานประกอบการต่างประเทศ สามารถนิเทศงานผ่านเทคโนโลยีการสื่อสารได้ตามความจำเป็น

๒) อาจารย์นิเทศต้องพบปะพี่เลี้ยง และนักศึกษา เพื่อติดตามความก้าวหน้าการปฏิบัติงาน/โครงการ และให้คำแนะนำปรึกษากับนักศึกษา

๓) อาจารย์นิเทศต้องติดต่อสื่อสารแบบตัวต่อตัว หรือติดต่อผ่านเทคโนโลยีการสื่อสาร เพื่อให้คำปรึกษานักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ

๑.๑.๔ การประเมินผลการปฏิบัติงานของนักศึกษาในสถานประกอบการ ด้านสัมฤทธิ์ผลและการพัฒนาพฤติกรรม ได้แก่

- ๑) ประเมินผลการนิเทศงานของนักศึกษาที่ไปปฏิบัติงาน ณ สถานประกอบการ
- ๒) ประเมินผลจากการติดตามความก้าวหน้าในการปฏิบัติสหกิจศึกษา
- ๓) ประเมินผลจากการนำเสนอผลงานในการสัมมนาหลังกลับจากการปฏิบัติงาน
- ๔) ประเมินผลจากรายงานฉบับสมบูรณ์
- ๕) ประเมินความพึงพอใจของสถานประกอบการ ความเป็นไปได้ในการต่อยอดโครงการและงานที่ปฏิบัติสู่งานวิจัยและการสร้างนวัตกรรมสหกิจศึกษา

๑.๑.๕ การสัมมนาประสบการณ์ของนักศึกษาหลังการไปปฏิบัติงานในสถานประกอบการ

๑) คณะ/สาขาวิชา กำหนดจัดสัมมนาหลังจากนักศึกษาไปปฏิบัติงานในสถานประกอบการเรียบร้อยแล้ว เพื่อนำเสนอผลการปฏิบัติงาน โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาสหกิจศึกษา อาจารย์นิเทศงานสหกิจศึกษา อาจารย์ประจำสาขาวิชา นักศึกษาที่ผ่านการปฏิบัติงานสหกิจศึกษา และนักศึกษาปัจจุบันที่สนใจเข้าร่วมปฏิบัติสหกิจศึกษาร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น โดยมีการประเมินผลการให้คะแนนการนำเสนอผลการปฏิบัติงานจากคณะกรรมการของคณะ/สาขาวิชา

๒) อาจารย์นิเทศกำหนดจัดกิจกรรมในการให้นักศึกษาที่ผ่านการปฏิบัติงานสหกิจศึกษานำเสนอผลสะท้อนกลับ จุดอ่อน จุดแข็ง ที่เกิดจากการเรียนรู้จากการไปปฏิบัติสหกิจศึกษา เพื่อนำผลไปปรับปรุงหลักสูตรและการเรียนการสอนต่อไป

๑.๑.๖ การปฏิบัติหน้าที่ประธานคณาจารย์นิเทศ

อาจารย์ที่ทำหน้าที่ประธานคณาจารย์นิเทศ มีหน้าที่ดังนี้

- ๑) ส่งเสริม สนับสนุนการปฏิบัติงานและวางแผนปฏิบัติด้านการนิเทศงานสหกิจศึกษา
- ๒) ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะในการจัดหางานที่มีคุณภาพ
- ๓) พิจารณารับรองคุณภาพงานที่ได้รับการเสนองานจากสถานประกอบการ
- ๔) พิจารณาการปรับเปลี่ยนของนักศึกษาในระหว่างปฏิบัติงาน เช่น ขอเลื่อนการไปปฏิบัติงาน หรือขอลาออกจากการทำงานในสถานประกอบการ และกลับจากสถานประกอบการก่อนสิ้นสุดการปฏิบัติงาน เป็นต้น

๕) ดำเนินการอื่นๆ ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติสหกิจศึกษาที่สถาบันอุดมศึกษามอบหมาย

๑.๑.๗ อาจารย์ที่ทำหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดสหกิจศึกษา

อาจารย์ที่ทำหน้าที่อื่นๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการจัดสหกิจศึกษาควรได้รับการกำหนดภาระงานด้านการจัดสหกิจศึกษาด้วย

๒. แนวทางการกำหนดภาระงาน (Workload) ของอาจารย์ด้านการจัดสหกิจศึกษา

ตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) เรื่อง มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๔ กำหนดให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งดำรงตำแหน่งวิชาการ ต้องมีภาระงานไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ ๓๕ ชั่วโมง ประกอบด้วย

- (๑) ภาระงานสอน
- (๒) ภาระงานวิจัยและงานวิชาการอื่น
- (๓) ภาระงานบริการวิชาการ
- (๔) ภาระงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
- (๕) ภาระงานอื่นๆ ที่สอดคล้องกับพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา

ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาควรกำหนดให้การจัดสหกิจศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของภาระงานสอน และกำหนดภาระงานขั้นต่ำให้เป็นไปตามประกาศดังกล่าว โดยการคิดภาระงานควรอิงเกณฑ์การคิดภาระงานสอน ทั้งการสอนเชิงบรรยาย เชิงปฏิบัติการ เชิงฝึกงาน และทำงานตามที่สถาบันอุดมศึกษานั้นๆ กำหนด โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของการกำหนดภาระงานของอาจารย์ด้านการจัดสหกิจศึกษา นอกเหนือจากภาระงานสอนปกติที่สถาบันอุดมศึกษามอบหมาย

ประกาศ ณ วันที่ ๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒

(ศาสตราจารย์ประสาท สือบคำ)

ประธานกรรมการการอุดมศึกษา

ปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการการอุดมศึกษา

ที่ ศธ 0591(2)/ว 347

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
328 ถนนศรีอยุธยา เขตราชเทวี
กรุงเทพฯ 10400

b มีนาคม 2561

เรื่อง แนวทางในการจัดการศึกษาระดับปริญญาเอก

เรียน นายกสภามหาวิทยาลัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แนวทางในการจัดการศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 1 ชุด

ด้วย คณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ 1/2557 เมื่อวันที่ 2 มกราคม 2557 ได้มีมติเห็นชอบให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยคณะอนุกรรมการด้านการติดตามและประเมินผล ดำเนินการติดตามการจัดการศึกษาระดับปริญญาเอก ในสาขาบริหารการศึกษาและสาขารัฐประศาสนศาสตร์ เป็นการเร่งด่วน จากผลการดำเนินการโครงการฯ ข้างต้น คณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ 10/2560 เมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2560 เห็นความสำคัญของการจัดการศึกษาระดับปริญญาเอก ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาระดับสูงที่เน้นการวิจัยและการสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่จะเป็นฐานทางปัญญาของประเทศ ซึ่งถือได้ว่ามีผลต่อการพัฒนาประเทศ จึงเห็นควรให้จัดทำแนวทางในการจัดการศึกษาระดับปริญญาเอก เพื่อเป็นกรอบแนวทาง ในการกำหนดทิศทางการดำเนินงาน ให้แก่สถาบันอุดมศึกษายึดเป็นแนวปฏิบัติในการจัดการศึกษาระดับปริญญาเอก ดังมีรายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

ในการนี้ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงใคร่ขอเวียนแจ้งแนวทางในการจัดการศึกษาระดับปริญญาเอกให้สถาบันอุดมศึกษาได้ทราบโดยทั่วกัน โดยท่านสามารถดาวน์โหลดเอกสารดังกล่าวได้ที่ <http://www.bme.mua.go.th/>

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไปด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุภัทร จำปาทอง)

เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

สำนักติดตามและประเมินผลอุดมศึกษา
กลุ่มติดตามและประเมินผลด้านคุณภาพฯ

โทรศัพท์ 0-2610-5449 โทรสาร 0-2354-5536

ที่ ศธ 0591(2)/ว 347

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
328 ถนนศรีอยุธยา เขตราชเทวี
กรุงเทพฯ 10400

๒ มีนาคม 2561

เรื่อง แนวทางในการจัดการศึกษาระดับปริญญาเอก

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แนวทางในการจัดการศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 1 ชุด

ด้วย คณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ 1/2557 เมื่อวันที่ 2 มกราคม 2557 ได้มีมติเห็นชอบให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยคณะอนุกรรมการด้านการติดตามและประเมินผล ดำเนินการติดตามการจัดการศึกษาระดับปริญญาเอก ในสาขาบริหารการศึกษาและสาขารัฐประศาสนศาสตร์ เป็นการเร่งด่วน จากผลการดำเนินการโครงการฯ ข้างต้น คณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ 10/2560 เมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2560 เห็นความสำคัญของการจัดการศึกษาระดับปริญญาเอก ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาระดับสูงที่เน้นการวิจัยและการสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่จะเป็นฐานทางปัญญาของประเทศ ซึ่งถือได้ว่ามีผล ต่อการพัฒนาประเทศ จึงเห็นควรให้จัดทำแนวทางในการจัดการศึกษาระดับปริญญาเอก เพื่อเป็นกรอบแนวทาง ในการกำหนดทิศทางการดำเนินงาน ให้แก่สถาบันอุดมศึกษายึดเป็นแนวปฏิบัติในการจัดการศึกษาระดับ ปริญญาเอก ดังมีรายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

ในการนี้ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงใคร่ขอเวียนแจ้งแนวทางในการจัดการศึกษาระดับปริญญาเอกให้สถาบันอุดมศึกษาได้ทราบโดยทั่วกัน โดยท่านสามารถดาวน์โหลดเอกสารดังกล่าว ได้ที่ <http://www.bme.mua.go.th/>

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไปด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุภัทร จำปาทอง)

เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

สำนักติดตามและประเมินผลอุดมศึกษา
กลุ่มติดตามและประเมินผลด้านคุณภาพฯ

โทรศัพท์ 0-2610-5449 โทรสาร 0-2354-5536

แนวทางในการจัดการศึกษาระดับปริญญาเอก

ข้อ 1) การจัดการศึกษาระดับปริญญาเอกต้องคำนึงถึงความจำเป็นและความพร้อมในการเปิดหลักสูตร ในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่เป็นฐานทางปัญญาในการพัฒนาประเทศ และหรือสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ รวมทั้ง มีระบบการคัดเลือกผู้เรียนที่มีศักยภาพในการสร้างองค์ความรู้ใหม่

ข้อ 2) ทิศทางของการจัดการเรียนการสอนต้องสอดคล้องตามปรัชญา พันธกิจ วัตถุประสงค์ของสถาบัน ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรและปริญญาที่ได้รับ สำหรับสถาบันอุดมศึกษาเฉพาะทางควรมุ่งเน้นการจัดการศึกษาที่เหมาะสมกับจุดเน้นและบริบทของสถาบันอุดมศึกษานั้น ๆ นอกจากนี้ ควรพิจารณาทบทวนการกำหนดกลุ่มสถาบันให้ตรงตามบริบทและศักยภาพของแต่ละสถาบัน

ข้อ 3) การควบคุมคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาเอกจำเป็นต้องมีกลไกในการควบคุมคุณภาพมาตรฐานของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ให้มีฐานการวิจัยที่เข้มแข็งเพื่อขับเคลื่อนสถาบันอุดมศึกษาไปสู่ระดับนานาชาติ

ข้อ 4) ผลงานคุณวุฒินิพนธ์ต้องอยู่บนมาตรฐานของคุณภาพงานวิจัยที่ประกอบด้วย ความรู้และความลุ่มลึกในสาขาการวิจัย การมีทักษะในการกำหนดปัญหาและคำถามการวิจัย รวมทั้ง การออกแบบงานวิจัย และดำเนินการวิจัยด้วยตนเอง ตลอดจนการพัฒนางานวิจัยจนสามารถสร้างความรู้ใหม่และเป็นต้นกำเนิดขององค์ความรู้ใหม่ได้

ข้อ 5) สภาสถาบันอุดมศึกษาต้องมีธรรมาภิบาลและแสดงความรับผิดชอบกรณีอนุมัติหลักสูตรไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานการอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง และสถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาที่ไม่มีคุณภาพ

ข้อ 6) สถาบันอุดมศึกษาต้องเผยแพร่ข้อมูลการจัดการศึกษาในหลักสูตรอย่างรอบด้านครบถ้วนสมบูรณ์ และเป็นปัจจุบันต่อสาธารณะ โดยนักศึกษาสามารถเข้าถึงข้อมูลนั้นได้ตามความสนใจของตนเองกรณีเผยแพร่ข้อมูลอันเป็นเท็จ นักศึกษาย่อมได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย

ที่ อว 0224/ว 653

สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา
วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
ถนนศรีอยุธยา เขตราชเทวี
กรุงเทพฯ 10400

8 ตุลาคม 2562

เรื่อง ชี้แจงแนวปฏิบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 ในกรณีของ อาจารย์พิเศษ

เรียน อธิการบดี

ด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมมีนโยบายที่จะพัฒนาการจัดการศึกษาอุดมศึกษาและส่งเสริมให้เกิดการปฏิรูปอุดมศึกษา คณะกรรมการการอุดมศึกษาในการประชุมครั้งที่ 10/2562 เมื่อวันที่ 11 กันยายน 2562 มีมติเห็นชอบให้เวียนแจ้งแนวปฏิบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 กรณีกำหนดให้อาจารย์พิเศษต้องมีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น ดังนี้

โดยที่เจตนารมณ์ของประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 ซึ่งกำหนดเกี่ยวกับกรณีของอาจารย์พิเศษว่า ต้องมีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น เพื่อให้เกิดการถ่ายทอดองค์ความรู้ ร่วมดูแลกระบวนการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลในรายวิชาดังกล่าว และเป็นการส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาอาจารย์ประจำหลักสูตรหรืออาจารย์ประจำให้มีองค์ความรู้และความสามารถในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาต่างๆ ของหลักสูตรได้อย่างมีคุณภาพ กอรปกับอาจารย์ประจำหลักสูตรหรืออาจารย์ประจำของสถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่และความรับผิดชอบในการกำกับดูแลรายวิชาในหลักสูตรให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและคุณลักษณะของนักศึกษาที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรนั้นๆ

ทั้งนี้ หากรายวิชาใดมีความจำเป็นต้องใช้ความเชี่ยวชาญของบุคลากรภายนอกมากกว่าร้อยละ 50 สถาบันอุดมศึกษาที่สามารถดำเนินการได้เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุด แต่ต้องมีอาจารย์ประจำร่วมรับผิดชอบกระบวนการเรียนการสอนและพัฒนานักศึกษาตลอดการจัดการเรียนการสอนของรายวิชานั้นๆ ด้วย โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบันอุดมศึกษา ถือเป็นดำเนินการที่สอดคล้องตามเจตนารมณ์ของประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์สรนิต ศิลธรรม)

ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา
โทร. 0-2039-5614
โทรสาร 0-2039-5665

กฎ/ประกาศ/ระเบียบ ที่ถูกยกเลิกทั้งฉบับ และปรับเพิ่ม/ยกเลิกข้อความ

กฎ/ประกาศ/ระเบียบ	ยกเลิก/เพิ่มเติม
<p>ส่วนที่ ๑ กฎ/ประกาศ <u>ออกตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒</u> - กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑</p> <p><u>ออกตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓</u> - ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐</p> <p>- ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑</p> <p><u>ออกตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖</u> - ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๖๐</p> <p>- ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพยาบาลศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๖๐</p> <p>- ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๒</p>	<p>ยกเลิก... ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓</p> <p>ยกเลิก... ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๒</p> <p>ยกเลิก... ข้อ ๓ ให้ยกเลิก ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๙</p> <p>ยกเลิก... ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๒</p> <p>ยกเลิก... ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพยาบาลศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๕</p> <p>ยกเลิก... ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี พ.ศ. ๒๕๕๓</p>

กฎ/ประกาศ/ระเบียบ	ยกเลิก/เพิ่มเติม
<p>ส่วนที่ ๒ กฎ/ระเบียบ <u>ออกตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖</u></p> <p>- กฎกระทรวงการขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๑</p> <p>- กฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตให้เปลี่ยนชื่อหรือเปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๑</p> <p><u>ออกตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐</u></p> <p>- ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ยกเลิก... ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๙</p> <p>ยกเลิก... ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุญาตและการอนุญาตให้เปลี่ยนชื่อหรือเปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๒</p> <p>ยกเลิก... ข้อ ๑ ให้ยกเลิกระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ดังนี้</p> <p>๑.๑ ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วยการกำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มาของคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการประจำสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๗</p> <p>๑.๒ ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วยการกำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มาของคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการประจำสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙</p> <p>๑.๓ ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐</p> <p>๑.๔ ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒</p> <p>๑.๕ ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๖</p>

กฎ/ประกาศ/ระเบียบ	ยกเลิก/เพิ่มเติม
<p>- ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑</p>	<p>เพิ่มเติม...</p> <p>ข้อ ๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๒๗ แห่งระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๐</p> <p>“ข้อ ๒๗ ในวาระเริ่มแรก มีให้นำความในวรรคสี่ของข้อ ๙.๒.๓ วรรคสาม ของข้อ ๙.๓.๓ วรรคสี่ ของข้อ ๑๓.๒.๓ และวรรคสาม ของข้อ ๑๓.๓.๓ มาใช้บังคับแก่การยื่นเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการก่อนวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ แต่ต้องเสนอผลงานทางวิชาการที่เพิ่มขึ้นหลังจากได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเพิ่มเติมด้วย ทั้งนี้ ผลงานทางวิชาการทุกประเภทต้องได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่ กกอ. กำหนด พร้อมแสดงหลักฐานว่าการเผยแพร่นั้น ได้ผ่านการประเมินคุณภาพโดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้นๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer review) ที่มาจากหลากหลายสถาบันตามเอกสารแนบท้ายระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๐</p> <p>สภาสถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดหลักเกณฑ์การนำผลงานทางวิชาการก่อนได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการมายื่นเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการสูงขึ้นได้ โดยกำหนดระยะเวลาหรือเงื่อนไขอื่นที่สูงกว่ามาตรฐานตามวรรคหนึ่งก็ได้”</p>
<p>- ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการ สำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๒</p>	<p>ยกเลิก...</p> <p>ข้อ ๑ ให้ยกเลิกระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการ สำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ และเอกสารแนบท้ายระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา</p>
<p>- ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย การกำหนดชื่อสาขาวิชาสำหรับการเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ และการเทียบเคียงสาขาวิชาที่เคยกำหนดไปแล้ว พ.ศ. ๒๕๖๒</p>	<p>ยกเลิก...</p> <p>ข้อ ๑ ให้ยกเลิกระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย การกำหนดชื่อสาขาวิชาสำหรับการเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ และการเทียบเคียงสาขาวิชาที่เคยกำหนดไปแล้ว พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๑</p>

กฎ/ประกาศ/ระเบียบ	ยกเลิก/เพิ่มเติม
<p>ประกาศที่เกี่ยวข้อง</p> <p>- ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง กำหนดแบบรายงานผลการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง และวิธีการและระยะเวลาตรวจสอบและประเมินการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑</p>	<p>ยกเลิก...</p> <p>ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการพิจารณาประเมินคุณภาพการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๒</p>

